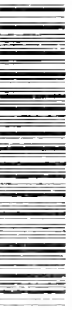
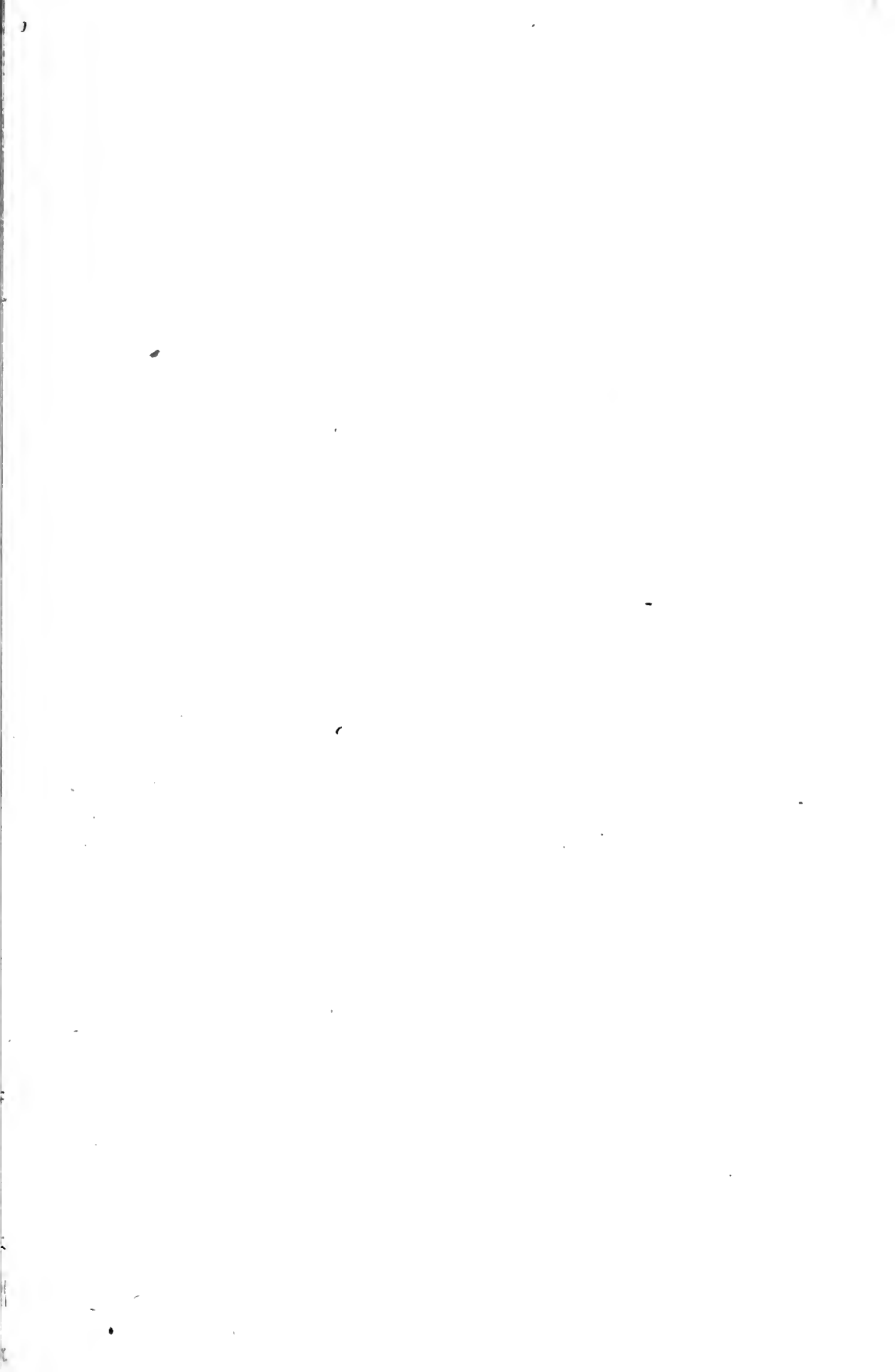

3 1761 07833905 8

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

THE SAURUS
RESOLUTIONUM

Sacræ Congregationis

CONCILII.

THE SAURUS RESOLUTIONUM

Sacræ Congregationis
CONCILII,

Quæ consentaneè ad Tridentinorum PP. De-
creta, aliasque Canonici Juris Sanctiones,

M U N U S

SECRETARII EJUSDEM SACRÆ CONGREGATIONIS

Obeunte usque ad diem 15. Maii 1728.

R. P. D. PROSPERO DE LAMBERTINIS, dein Cardinali Amplissimo,
& Bononiensium Archiepiscopo, nunc vero

BENEDICTO XIV.
PONT. OPT. MAX.

Ab ea autem die usque ad die 20. Novēbris dicti anni

Erño, ac Rño Domino Cardinali GENTILI meritissimo Sacræ
Congregationis Præfecto, & deinceps R. P. D. de Abbatibus
subinde ad Episcopatum Viterbiensem promotus,

PRODIERUNT

In Causis ab anno 1727. usque ad 1729. propositis

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis, ac aliis in
Ecclesiastico Foro versantibus apprime utilis, & necessarius.

TOMUS QUARTUS

TRIPLICI INDICE
A BARTHOLOMÆO LIVERZANI

Brixichellenfi J. U. D. locupletatus.

URBINI MDCCXL.

Ex Typographia Ven. Cappellæ SSñi SACRAMENTI
Sumptibus Hieronymi Mainardi.

S U P P R I O R U M F A C U L T A T E.

EX
19
1

I N D E X

TITULORUM CAUSARUM .

*Quæ ab anno 1727. usque ad annum
1729. in Sacra Congregatione
Concilii fuerunt propositæ.*

A

- A** Cerrarum 5. Julii , 2. & 23. Augusti 1727. , pag. 87. 97. , & 104.
Agrigentina Matrimonii 15. Martii 1727. pag. 16.
Alatrina 25. Januarii , & 8. Februarii 1727. , pag. 16. & 19.
Alatrina Iundationis Collegii 11. Junii 1729. , pag. 306.
Alexandrina 21. Februarii 1728. , pag. 156.
Anerina 15. Martii 1727. , pag. 26.
Anconitana 5. Julii 1727. , pag. 85.
Anglonen. 24. Martii 1727. , pag. 69.
Aquilana 10. , & 24. Maii 1727. , pag. 60. , & 62.
Aquilana Præminentiarum 31. Julii , 21. Augusti , & 11. Septembris 1728. , pag. 210. 214. , & 218.
Aquipenden. 28. Januarii & 21. Februarii 1728. , pag. 149. & 154.
Arianen. 2. Augusti 1727. , pag. 99.
Ariminen. 6. Decembris 1727. , pag. 138.
Ariminen. Cappellaniarum , seu Hospitii 12. Martii 1729. , pag. 275.
Ariminen. Cappellaniarum 31. Julii 1728. , pag. 207.
Asculana 27. Januarii 1728. , pag. 144.
Augustana Professionis 1729. , pag. 293.
Auximana Procurationis 8. Februarii , & 15. Martii 1727. , pag. 20. & 25.

B

- B** ergomen Reductionis Missarum 19. Junii , & 10. Julii 1728. , pag. 156. & 199.
Biturera 20. Septembris 1727. , pag. 120.
Birutina Missarum 24. Septembris , & 19. Novembris 1729. , pag. 351. , & 39.
Bononien. Oratorii 2. , & 23. Julii 1729. , pag. 327. , & 329.
Bononien. 17. Aprilis , & 15. Maii 1728. , pag. 178. & 179.
Bruzen. 13. Augusti , & 3. Septembris 1729. , pag. 336. , & 342.
Brundusina 15. Maii , & 5. Junii 1728. , pag. 126. & 192.
Brundusina 20. Septembris . & 22. Novembris 1727. , pag. 125. , & 126.

Burgi S. Donnini 24. Maii 1727. , & 3. Aprilis 1729. , pag. 67. 282. & 285.

C

- C** Ajerana Erectionis Monasterii 2. & 23. Julii 1729. , pag. 323. , & 329.
Calaguritana Beneficiorum de Manrique 2. Julii 1729. , pag. 215.
Calaguritana 26. Aprilis , & 24. Maii , & 7. Junii 1727. , pag. 49. 62. , & 70.
Calaritana 8. Februarii , & 15. Martii 1727. , pag. 24. , & 26.
Calaritana Nullitatis Professionis 18. Decembris 1728. 15. , & 19. Januarii , 12. Februarii , & 12. Martii 1729. , pag. 252. 259. 261. 264. , & 267.
Calaritana 21. Februarii 1728. , pag. 56.
Calaritana Pensionis 12. Martii , & 14. Maii 1729. , pag. 272. , & 295.
Caputaquen. 2. Aprilis 1729. , pag. 280.
Caputaquen. 20. Septembris 1727. , & 17. Aprilis 1728. & 14. Maii 1729. , pag. 119. 176. , & 302.
Casertana Concurfus 17. Decembris 1729. , pag. 383.
Castanen. 10. , & 24. Maii 1727. , pag. 61. & 6..
Cataniens. 7. Junii 1727. , & 17. Decembris 1729. , pag. 73. , & 387.
Caven. Funeralium 23. Julii , & 13. Augusti 1699. , pag. 331. & 335.
Casenaten. 6. Decembris 1727. , pag. 141.
Casenaten. 11. , & 25. Septembris 1728. , pag. 220. , & 224.
Caseraugustana 20. Aprilis , 2. , & 23. Julii 1729. , pag. 288. , & 314.
Chien 12. Martii 1729. , pag. 167.
Civitatis Ducalis 7. Junii , 5. Julii 1727. , & 14. Maii 1729. , pag. 72. 82. , & 296.
Colonien. 24. Maii 1727. , pag. 63.
Colonien. 7. Junii 1727. , pag. 72.
Colonien. 7. Junii , & 20. Septembris 1727. , pag. 74. , & 159.
Colonien. 27. Januarii , & 21. Februarii 1728. , pag. 151. , & 154.
Colonien 17. Aprilis , & 19. Junii 1728. , pag. 172. , & 195.
Compostellana 27. Januarii 1728. , pag. 146.
Compostellana Matrimonii 21. Augusti , & 11. Se-

11. Septembris 1728., pag. 216., & 219.
 Compenfana Spolii 6. Decembris 1727., pag. 142.
 Conftantien. Reparationis Ædium Parochialium 11. Junii, 13. Augufti, & 3. Septembris 1729., pag. 310., 335., & 342.
 Cenfurana Officiorum Capituli 24. Septembris, & 19. Novembris 1729., pag. 358., & 360.
 Cremonen. Erektionis Præbendæ Theologalis 2. Julii 1729., pag. 319.
 Cremonen. Supplementi Doris 23. Julii, & 1. Augufti 1729., pag. 332., & 355.
 Cufentina Professionis 30. Aprilis, & 3. Septembris 1729., pag. 291., 328., & 343.
 Cufentina Capellæ 19. Novembris & 3. Decembris 1729., pag. 361. & 370.

E

Eugubina, feu Perufina Matrimonii, 25. Januarii, 26. Aprilis, & 5. Julii 1727., pag. 15., 50., & 90.
 Eugubina Iurium Parochialium 12. Martii, & 2. Aprilis 1729., pag. 273., & 276.

F

Fanen. 6. Decembris 1727., pag. 139.
 Ferratien. Applicationis Sacrificii 11. Junii 1729., pag. 103.
 Firmana Nullitatis Professionis 8. Februarii, & 15. Martii 1727., pag. 22., & 26.
 Firmana 22. Novembris 1727., pag. 129.
 Firmana 22. Novembris 1727., & 17. Aprilis 1728., pag. 130., & 178.
 Firmana Legatorum 18. Decembris 1728-15., & 29. Januarii, & 12. Februarii 1729. pag. 247. 257. 261., & 263.
 Firmana Erektionis Præbendarum 11. Junii 1729., pag. 313.
 Florentina 29. Martii 1727. pag. 30.
 Florentina 7. Junii 1727., pag. 75.
 Florentina 7. Junii 1727., pag. 76.
 Florentina 2., & 23. Augufti 1727. pag. 101. & 106.
 Forofempronien. 15. Maii, & 5. Junii 1728., pag. 184., & 191.
 Fulginaten. 30. Aprilis 1729., pag. 290.

G

Gerunden iurifouitionis 20. Novembris, 4. Decembris 1728., & 29. Januarii & 12. Februarii 1729., pag. 234. 239. 262., & 262.
 Genen. Celebrationis Ordinum 11., & 25. Januarii, 7. Junii, 5. Iulii, 2. Augufti 1727. & 19. Junii 1728., pag. 39. 71. 81. 95., & 194.
 Guahmalana Irregularitatis 14. Maii 1729., pag. 196.

H

Hdefimen. 26. Aprilis, & 24. Maii 1727., pag. 51., & 62.

Hifpalen. Reftitutionis in Integrum 12. Martii 1729., pag. 271.

I

Jannen. 25. Januarii 1727., pag. 13.
 Ianuen. Matrimonii, 10. Iulii 1728., pag. 200.
 Ianuen Cappellaniæ 3. Decembris 1729., pag. 373.
 Illerden. 11., & 25. Januarii 1727., pag. 8. & 12.
 Illerden Distributionum 5. Julii 1727., pag. 86.

L

Lancianen. 25. Januarii, & 8. Februarii 1727., pag. 13., & 19.
 Larinen Reftitutionis in Integrum 11. Januarii 1727., pag. 3.
 Lucana Legari Pii 10., & 31. Iulii 1728., pag. 101., & 206.
 Lucana Remiffionis oneris 31. Iulii 1728., pag. 207.
 Luceorien. 26. Aprilis 1727., & 17. Aprilis 1728., pag. 46., & 173.
 Lunen. Sarzanen. 15. Maii, & 5. Junii 1728., pag. 185., & 191.
 Lycien. Sponfalium 21. Augufti, & 11. Septembris, & 18. Decembris 1728., 15., & 29. Januarii, 12. Februarii, 12. Martii & 17. Decembris 1729., pag. 217., 219., 251., 258., 261., 267., & 382.

M

Maceraten. 26. Aprilis, & 10. Maii 1727. pag. 53., & 55.
 Maceraten. 15. Maii 5., & 19. Junii 10. Julii, 21. Augufti, 11. Septembris, & 4. Decembris 1728., pag. 289. 192. 196. 199. 216. 219., & 240.
 Maceraten. Utenfilium 14. Maii 1729., pag. 299.
 Majoricen. 10. Maii 1727., pag. 60.
 Mantuana 25. Januarii, & 8. Februarii 1727. pag. 17., & 19.
 Mantuana 24. Maii 1727., pag. 66.
 Mantuana 23. Augufti 1727., pag. 109.
 Marficeen., feu Caputaquen. Matrimonii 17. Decembris 1729., pag. 382.
 Marficana Vocis in Capitulo 30. Aprilis, & 11. Junii 1729., pag. 285., & 305.
 Mazzarien. 10. Maii 1727., pag. 55., & 84.
 Mediolanen. 17. Aprilis 1728., pag. 177.
 Mediolanen Matrimonii 18. Decembris 1728. 15. Januarii, & 12. Februarii 1729., pag. 247. 257. 260., & 261.
 Melevitana 11. Januarii 1727., pag. 1.
 Melevitana 27. Januarii 1728., pag. 144.
 Melevitana Optionis 5. & 19. Junii, & 10. Iulii 1728., pag. 192. 196., & 199.
 Melevitana Iuris Patronatus 11. Junii 1729., pag. 311.
 Meffanen. 27. Januarii, & 21. Februarii 1728. pag. 151., & 154.

TIT ULORUM CAUSARUM vii

Monasterien. 15. Maii , & 5. Junii 1728., pag. 181., & 191.
 Menopolitana 2., & 23. Augusti, & 20. Septembris 1717., pag. 98. 106., & 118.
 Montis Regalis 8. Februarii, & 13. Martii 1727., pag. 22., & 25.
 Montis Regalis 2., & 30. Aprilis 1729., pag. 284., & 286.

N

N Amutcen. Dispensationis 19. Novembris 1729., pag. 363.
 Neapolitana 17. Aprilis 1728., pag. 176.
 Neapolitana Sponsalium 31. Junii 1728., pag. 208.
 Neapolitana Reductionis Missarum 24. Septembris, & 19. Novembris 1729., pag. 355., & 360.
 Neocastren. 27. Januarii 1728., pag. 148.
 Neocastren. Restitutionis in Integrum 21. Augusti, & 11. Septembris 1728., pag. 215., & 219.
 Neocastren. Parochialis 10. Maii 1727., p. 58.
 Nonantulana, seu Eugubina 24. Maii 1727. & 17. Decembris 1729., pag. 65., & 386.
 Novarien. 5. Julii, 2., & 23. Augusti 1727. pag. 82. 86., & 103.
 Novarien. 22. Novembris 1727., pag. 130.
 Novarien. Anniversarii 14. Maii 1729., pag. 302.
 Nucarina, seu Fulginaten. Professionis 2. Julii 1729., pag. 3. 7.
 Nucarina Paganorum Oneris Missarum 24. Septembris, & 19. Novembris 1729., pag. 366., & 360.
 Nullius Tudela 22. Novembris 1727., & 21. Februarii, & 13. Martii 1728., & 22. Julii, & 13. Augusti 1729., pag. 129. 154. 167. 329. & 334.
 Nullius, seu Montis Casini Praeminentiarum 21. Augusti, & 11. Septembris 1728. pag. 216., & 219.
 Nullius, seu Montis Casini 2. Aprilis, & 11. Junii 1729., pag. 283., & 305.
 Nullius, seu Foropompilien. Beneficii 14. Maii 1729., pag. 301.
 Nullius, seu Montis Casini Distributionis Subsidiorum Dotalium 24. Septembris 1729., pag. 350.
 Nuscana Funeris 17. Decembris 1729. pag. 385.

O

O Rdinis Capuccinorum, 15., & 29. Martii, & 26. Aprilis 1727. pag. 29., & 46.
 Ordinis Capuccinorum 11. & 25. Septembris & 20. Novembris 1728., pag. 221. 224., & 232.
 Ordinis Capuccinorum, five Cathaen. 25. Septembris, & 20. Novembris 1728., pag. 224., & 212.
 Oritana Funerum 18. Decembris 1728.,

15., & 29. Januarii & 12. Februarii 1729., pag. 247., 257. 260., & 263.
 Osnabrugen. 20. Septembris 1727., pag. 121.

P

P Acen., seu Nullius Jurisdictionis 21. Februarii, 13. Martii, 25. Septembris, 20. Novembris, 4., & 18. Decembris 1728., & 15. Januarii 1729., pag. 157. 167. 229. 233. 237. 245., & 255.
 Pacen. Juris Visitandi de Zefra 21. Februarii, 13. Martii, 25. Septembris, 20. Novembris, 4., & 18. Decembris 1728. & 29. Januarii 1729., pag. 160. 169. 230. 234. 238. 246. 256., & 259.
 Pampilonen. 15. Maii, & 5. Junii, & 21. Augusti 1728., pag. 190. 191., & 23.
 Pampilonen. Distributionum, 31. Julii 21. Augusti, & 11. Septembris 1728., pag. 212. 214., & 218.
 Panormitana 10. Maii 1727., pag. 58.
 Pisauren. Hereditatis, 11., & 25. Januarii 1727., pag. 7., & 11.
 Pisauren. 15. Maii 1728., & 14. Maii 1726., pag. 182., & 300.
 Pistorien., & Praten. Jurisdictionis 10., & 31. Julii 25. Septembris 20. Novembris, & 4. Decembris 1728. 12. Februarii, 12. Martii, & 2. Aprilis 1729. pag. 204. 206. 226. 232. 237., & 276.
 Placentina 11. Januarii 1727., pag. 2.
 Placentina 22. Novembris, & 6. Decembris 1727., pag. 134. 138.
 Placentina Divisionis Parochialium 19. Junii, & 10. Julii 1728. pag. 193., & 199.
 Placentina Restitutionis Dotis, Septembris. 3., & 17. Decembris 1729. p. 345. 279., & 381.
 Policastren. Procuracionis 10. Julii 1728. pag. 203.
 Portucallen. 11. Januarii 1727. pag. 1.
 Praten. 2., & 23. Augusti 1747. pag. 100. & 106.
 Praten. Oneris Missarum 25. Septembris 20. Novembris, & 4. Decembris 1728. p. 228. 232. & 237.

R

R Agulina Restitutionis in Integrum 5. & 19. Junii, & 10. Julii 1728. pag. 193. 196., & 199.
 Romana 26. Aprilis, & 10. Maii 1727. p. 52. & 53.
 Romana Matrimonii 2. Augusti 1727. p. 93.
 Romana 27. Augusti, & 20. Septembris 1727. pag. 106. & 119.
 Romana 20. Septembris 1727. pag. 120.
 Romana 27. Januarii 1728. pag. 144.
 Romana Distributionum 3. Decembris 1729. pag. 374.
 Romana Reductionis Onerum 3. Decembris 1729. pag. 377. 4

S

- S** Abinen. Erektionis Canoniatuum 23. Augustii, & 3. Septembris 1729. pag. 339. & 343.
 Sancti Miniaris quartæ funeralis 18. Decembris 1728. & 15. Ianuarii & 29. Februarii, & 12. Martii 1729. pag. 253. 258. 261. 264. & 267.
 Savonen. 27. Ianuarii 1728. pag. 144.
 Senogallien. Supplementi Dotis 19. Novembris, & 3. Decembris 1729. pag. 365. & 371.
 Siculana Nullitatis Professionis 11. Ianuarii 1727. pag. 2.
 Sorana 23. Augusti, & 3. Septembris 1729. pag. 338. & 342.
 Spelaten. Applicationis Missæ Conventualis 2. & 13. Iulii 1729. pag. 325. & 329.
 Spoletana decimarum 25. Septembris, & 20. Novembris 1728. pag. 227. 232.
 Squillacen. Communerie 11. Iunii & 3. Septembris 1729. pag. 312. & 344.
 Squillacen. Missæ Conventualis 24. Septembris, & 19. Novembris 1729. pag. 339. & 345.
 Squillacen. 21. Februarii 1728. pag. 155.
 Surrentina Decimarum 31. Iulii & 21. Augusti 1728. pag. 208. & 214.

T

- T** Haenen. 15. Maii & 5. & 19. Iunii 1728. pag. 187. 192. & 195.
 Theanen. 30. Aprilis 1729. pag. 288.
 Teatina 8. Februarii & 15. Martii 1727. pag. 20. & 25.
 Toletana 17. Aprilis 1728. pag. 174.
 Tolerana Administrationis Emolumentorum Parochialium 2. Iulii, & 17. Decembris 1729. pag. 314. & 381.
 Treviren. Executionis Brevis 15. & 29. Martii & 26. Aprilis 1727. pag. 29. & 46.
 Treviren. Iurisdictionis 2. Aprilis 1729. p. 17.
 Tridentina Parochialis 3. & 24. Septem-

bris & 3. Decembris 1729. pag. 347. 349. & 371.

Tridentina 7. Iunii 1727. pag. 79.

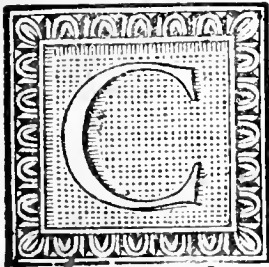
Tuterina Monacationis 3. & 17. Decembris 1729. pag. 379. & 381.

Tyburnina 26. Aprilis 1727. pag. 47.

V

- V** Alven. seu Salmonen. 10. Maii 1727. pag. 49.
 Veliterana 5. Iulii 2. & 23. Augusti 1727. pag. 86. 96. & 104.
 Vanastrana, seu nullius Montis Cassinen. Matrimonii 6. Decembris 1727. pag. 140.
 Veronen. 18. Decembris 1728. 15. & 29. Ianuarii, & 12. Februarii 1729. pag. 248. 258. 261. & 264.
 Veronen. Restitutionis in Integrum 11. Iunii 1729. pag. 305.
 Venclana Matrimonii 2. Aprilis 1729. p. 281.
 Vicen. Quartæ Canonice 2. Aprilis 1729. pag. 278.
 Viennen. Iurium Parochialium 25. Ianuarii, & 8. Februarii 1727. pag. 9. & 18.
 Viennen. Sponsalium 24. Septembris 1729. pag. 349.
 Vigilien. Decanatus 2. & 23. Iulii 1729. pag. 322. & 328.
 Vigilien. Matrimonii 23. Iulii & 13. Augusti 1729. pag. 330. & 335.
 Viterbien. 20. Septembris 1727. pag. 123.
 Viterbien. 22. Novembris, & 6. Decembris 1727. pag. 127. & 134.
 Viterbien. 22. Novembris 1727. pag. 118.
 Viterbien. Erektionis Canoniatu 31. Iulii 1728. & 14. Maii 1729. p. 211. & 295.
 Ulfissiponen. Orientalis 22. Novembris, & 6. Decembris 1727. pag. 131. & 135.
 Uratylavien. Erektionis Confraternitatis 3. Decembris 1729. pag. 372.
 Urgellen. 11. Ianuarii 1727. pag. 5.
 Urgellen. confirmationis concordie 25. Septembris 20. Novembris & 4. Decembris 1728. pag. 229. 233. & 237.
 Vulturarien. Iurisdictionis 19. Novembris 1729. pag. 366.

Die Sabbati 11. Januarii 1727.

Um in Folio præteritæ Congregationis aliquæ Causæ remanserint indecisæ ; Dignabuntur EE. VV. illud re-
adumere, & sequentibus dubiis respondere.

M ELEVITANA.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis die 23. Februarii 1726. & quatenus affirmative.* *Sess. 25. de re-
refer. cap. 8o*
- II. *An sit convulidanda Optio Præbendæ nuncupatæ Ghar Barca ab Oratore facta in casu &c.*

Ad Primum in decisis. Ad Secundum negative, & quoad
Grech utatur Jure suo.

P ORTUCALLEN.

- I. *An Interdictum Ecclesiasticum per Vicarium Capitularem Portugallien. appositum in Ecclesia, seu Cappella publica Patronali B. Joannæ sustineatur in casu &c.* *Sess. 25. cap. 12. de refer.*
- II. *An oblationes factæ, & facien. Ven. Imagini dictæ Beatæ in dicta Cappella spectent ad Parochum S. Faustini de Regoa, vel potius sint applicandæ usui, commodo, & decori d. Imaginis, dictæque Ediculæ in casu &c.*
- III. *An ad dictum Parochum, vel potius ad Fundatricem Cappellæ prædictæ, seu Personam Ecclesiasticam ab ipsa deputandam, & ab Ordinario approbandam spectet administratio dd. Oblationum in casu &c.*
- IV. *An in Cappella prædicta possint celebrari Missæ votivæ tam solennes, quam privatae, aliæque ex particulari devotione, etiam per Sacerdotes d. Cappellam visitantes absque licentia d. Parochi in casu &c.*
- V. *An Sacerdotes, sive Seculares, sive Regulares ad celebrandas Missas votivas eligi possint a Patrona Fundatrice, & successoribus in Patronatu independenter a sepedito Parocho, in casu &c.*
- VI. *An sit concedendum Fundatrici habere, & retinere Sepulchrum in dicta Cappella Patronali pro se, & suis successoribus, in casu &c.*
- VII. *An sit concedenda exemptio dictæ Cappellæ Patronalis Portugallen. Sede Episcopali vacante, a jurisdictione Capituli Portugallen. cum subiectione immediata S. Sedi Apostolicæ, ejusque Nuncio pro tempore in Regno Lusitanis degenti, in casu &c.*

Ad Primum negative. Ad Secundum negative quoad

A

pri-

primam partem , & affirmative quoad secundam . Ad Tertiam spectare ad Parochum una cum œconomio Ecclesiastico ab ipso met Episcopo deputando , & in casu vacationis Episcopatus a Metropolitano . Ad Quartum , & Quintum affirmative quoad privatos tantum . Ad Sextum affirmative , salvis juribus . Ad Septimum negative .

Sess. 7. cap. 8. de ref. r.

PLACENTINA . Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 17 Augusti 1726. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi . Tunc autem tria dubia fuerunt disputata ; primum fuit , *An Episcopa Placentino liceat visitare Ecclesiam Campestram S. Mariæ de Albiano Pontis Nuri , & quatenus affirmative &c.* & huic dubio responsum fuit *affirmative , jure tamen delegato .*

Secundum fuit , *An liceat Patribus Carmelitis in eadem Ecclesia celebrare consuetas Festivitates , sine licentia , & assistentia Parochi , & in ea sedes Confectionales retinere in casu &c.* & huic dubio responsum fuit *affirmative .*

Tertium denique fuit , *An celebratio Festi S. Firmi , & aliarum Festivitarum expletarum in Oratorio S. Mariæ de Albiano post comminatum Interdictum sint attentata , itaut omnes actus supradicti sint circumscribendi in casu &c.* & huic dubio responsum fuit *negative .*

Impetrataque nova Audientia , disputandum in præsentem proponitur dubium . *An , & in qua parte sit standum . vel recedendum a decisio , in casu &c.*

In decisio , & amplius .

Sess. 25. cap. 16. de Reg. & Monial.

SICULANA NULLITATIS PROFESSIONIS . Descripta fuit hæc Causa in Folio Congregationis habitæ die 18. Maii 1726. quoad poterit ab EE. VV. benigne reassumi ; cumque tunc nulla fuerit capta resolutio , sed in Congregatione habita die 27. mensis Julii responsum fuit , quod *coadjuvarentur probationes juxta instructionem* , instructio reducta fuit ad capitula sequentia . Primum est , quod ab Oratore per legitima Documenta demonstraretur tempus Ingressus in Religionem : tempus Professionis , & tempus ascensus ad Sacros Ordines . Secundum est , quod videretur , an idem Orator Officia habuerit , & exercuerit in sua Religione , & tertium demum , an post emissam Professionem conquestus fuerit , quod eam emisisset per vim , & metum .

Prævia itaque benigna reassumptione præteritarum scripturarum , necnon lectione novarum , quæ circumferuntur , dignabuntur EE. VV. decernere .

An sit locus Restitutioni in integrum in casu &c.

Affirmative , & Episcopus procedat prout de Jure contra Fratrem .

LARINEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Frater Marianus a Decimo ingressus est Ordinem PP. Reformatorem Sancti Francisci, & ad Novitiatum admissus in Conventu Sancti Honuphrii Terræ Casacalendæ die 12. Septembris 1693. & Professionem emisit die 12. Septembris subsequenti anni 1694. & hanc Professionem contendit nullitate laborare, utpote emissam ante tempus a Sacro Concilio Tridentino præfinitum; Dicit etenim, & probat, se habuisse Fratrem nomine *Petrum*, qui natus fuerat die 14. Aprilis anno 1676. quippe paucos post dies mortuus est; Addit se natum fuisse die 19. Octobris 1678. & sibi pariter impositum fuisse nomen *Petri*, & a Plebano, in cujus Parochia uterque fuerat baptizatus, occasione Professionis ab ipso, uti supra, emissæ, transmissæ, fuisse fidem Baptismatis non sui, sed Fratris prædefuncti, itaut professio fuerit emissæ *per mensem*, & *dies 6. aut 7.* ante annum decimum sextum completum, in quo rerum statu, Sacrum Concilium Tridentinum *§§. 35. de Regul.*, & *Monial. cap. 15.* decernit, eam nullam esse, nec ullam inducere obligationem.

Sess. 25. cap. 15. de Reg. & Monial.

Pluries de hoc articulo, tam in Roræ Auditorio, quam in hac Sacra Congregatione actum; & difficultas semper reducta fuit ad tacitam Professionem, vel antecedentis Professionis ratificationem deductam ex actibus subsequenter gestis, & sensus tam dicti Auditorii, quam hujus Sacræ Congregationis in eo constitutus fuisse videtur, quod concurrente probabili ætatis ignorantia, & consequenter ignorantia nullitatis Professionis non potuerit ex actibus subsequenter gestis induci tacita Professio, vel antecedentis Professionis ratificatio, juxta *decis. 952.*, & *decis. 983. coram Emerix juniore*, dummodo tamen ignorantia ætatis, & sic nullitatis Professionis sit verisimilis, & non deducatur ex solo dicto Professi, sed munita sit circumstantiis, conjecturis, & variis aliis adminiculis, ut videre est *in cit. decis. 952. sub num. 23. coram Emerix jun.*

Porro Orator in sua scriptura contendit, se veram suam ætatem ignorasse usque ad annum 1706. itaut ex actibus antecedenter gestis non possit: ullo modo inferri ad ratificationem Professionis, & ab inde citra contendit, se semper reclamasse, & ex variis tergiversationibus fuisse impeditum, ne Processum super nullitate suæ Professionis ad optatum finem perduceret, uti fuis in ejus scriptura legi potest.

Quo stante, dignabuntur EE. VV. decernere.
An si locus Restitutioni in integrum in casu &c.

Affirmative.

GIENNEN. CELEBRATIONIS ORDINUM. Exortis nonnullis controversiis inter Episcopum, & Capitulum Giennen. super modo celebrandi Sacras publicas Ordinationes; concordata fuerunt dubia infra exponenda; cumque in ultima Congregatione habita die 28. Septembris 1726. Episcopus insteterit pro aliqua provisione capienda, & Capitulum protestatum fuerit, se nullam velle facere oppositionem, sed solummodo expectare responsum super dubiis jam subscriptis, & infra referendis, prædicta die edictum fuit sequens decretum: *Episcopus celebret Sacram Ordinationem ad Altare Majus vocatis, & presentibus Canonicis, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pro ea die transferatur ad aliud Altare, &*

Sess. 33. cap. 8. de Refor.

Missæ solemnæ ab Episcopo celebranda deservire possit pro Missæ Conventuali.

- Hæc sunt, quæ hucusque gesta sunt in hoc negotio . Ex Juribus autem circumferendis , dignabuntur EE. VV. decernere .
- I. An Episcopus Giennen. vigore dispositionis Sac. Concil. Tridentini sess. 23. de Reformatione cap. 8. , & Constitutionis san. mem. Innocentii XIII. incipien. Apostolici Ministerii , & alterius Sanctissimi Domini Nostri illius confirmatoriæ possit , vel debeat Temporibus a jure statutis celebrare functionem Ordinum Generalium ad Altare Majus Ecclesiæ Cathedralis , & quatenus affirmative .
 - II. An occasione prædicta possit ibidem Pontificaliter celebrare Missam , Conventualem ad Sabbatum designatam loco illius , quæ celebrari a Capitulo deberet cum assistentia omnium Præbendorum , & aliorum de Choro , & quatenus negative .
 - III. An ob dictam functionem Ordinationum in prædicto Altari explendam possit cogere Capitulum , ut horam consuetam pro Horis Canonicis , & Missæ Conventuali anticipet , vel postponat , ita tamen , ut ultra horas debitas neutra ex dd. functionibus protendatur .
 - IV. An possit celebrare dictam functionem Ordinationis ad Altare Majus , non obstante , quod juxta consuetudinem vigentem in omnibus Cathedralibus in Hispaniarum Regnis , ad Altare Majus adsit Tabernaculum , in quo asservetur Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum , & quatenus negative .
 - V. An possit compellere Capitulum , & Canonicos , ut pro explenda ordinatione , aliisque Functionibus Pontificalibus , transportari faciant Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ad aliud Altare Ecclesiæ .
 - VI. An possit Episcopus impediri , quominus in dicto Altari solemnem , & generalem Ordinationem faciat sub prætextu consuetudinis , ex quo nunquam in dicto Altari per Episcopum facta sit celebratio Ordinum , & quatenus affirmative .
 - VII. An Episcopus teneatur prædictam functionem explere in aliqua ex Cappellis Ecclesiæ , & quatenus Cappellæ non sint capaces , teneatur illam explere in Sacristia , & quatenus affirmative .
 - VIII. An in hoc casu possit Episcopus Capitulum cogere , ut anticipet , vel postponat horam consuetam pro Horis Canonicis celebrandis ; ne celebratio Ordinum Chorum impediatur , vel Chorus ipsam Ordinum celebrationem .
 - IX. An Episcopus ad formam supradictæ Conciliaris dispositionis , sive Ordinationem celebret ad Altare Majus ante , vel post Horarum celebrationem , sive ad aliqua ex Cappellis , sive in Sacristia Cathedralis , possit cogere integrum Capitulum , & omnes Canonicos ad assistendum functioni Ordinationis Generalis , & quibus pœnis ; seu potius contentus esse debeat assistentia illorum , qui in functionibus Pontificalibus eidem Episcopo ex præscripto Cæremonialis , vel ex consuetudine Ecclesiæ assistere debent .
 - X. An Episcopo accedenti ad Ecclesiam Cathedralis pro explenda solemni ordinatione , vel pro interessentia Divinis Officiis , vel aliis quibusvis functionibus , sive associetur a toto Capitulo , sive a solis duobus deputatis , debeat parari nedum Faldistorium , seu Genustexorium in loco , ubi Episcopus functionem facere , seu eidem assistere debet ; ve-

rum etiam aliud simile, et si diversum in apparatu, aut antequam ad sedem suam accedat, orare possit ad Tabernaculum Sanctissimi Sacramenti, vel saltem loco Faldistorii, seu Genuflexorii parari debeat pulvinar cum Tapeto: super quo orare possit, seu potius servanda veniat consuetudo, præsertim si sit immemorabilis, juxta quam Episcopo ad Ecclesiam accedenti nec Faldistorium, nec Pulvinar parari solet, super quo Episcopus oret, antequam ad locum suum accedat, in casu &c.

Ad Dominum Secretarium, cum Sanctissimo juxta mentem.

URGELLEN. Episcopus, & Capitulum Urgellen. anno 1717. ad concordiam devenerunt; & procuratorem constituerunt pro obtinenda confirmatione Apostolica, cumque a san. mem. Clemente XI. fuissent preces remissa ad hanc Sacram Congregationem, hæc rem perpendendam commisit Eminentissimo Card. Priolo. *sess. 22. de
ref. cap. 11.*

Edita fuit ab Eminentia Sua informatio, in qua sensit pro confirmatione, ex quo Capitulum Urgellense reputari debeat exemptum a Jurisdictione Episcopi, ex quo Sacra hæc Congregatio anno 1693. confirmavit aliam similem concordiam initam inter Archiepiscopum Cæsaraugustanum, & ejus Capitulum, pro quo assumpto verificando exhibitum etiam fuit folium, in quo referebantur omnes conventiones utriusque Transactionis.

Sed proposita instantia in Congregatione habita die 22. Novembris 1721. nulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod exhiberetur status litium, & controversiarum, propter quas inita fuit Transactio inter Episcopum, & Capitulum Urgellense.

In executionem hujus rescripti exhibitus fuit status litium, repositaque instantia super confirmatione Transactionis, cum animadversum fuisset, primò, quod fundamentum pro confirmatione constituebatur in exemptione Capituli a Jurisdictione Episcopi, secundò, quod usque de Anno 1705. cum nonnulla dubia ab hac Sacra Congregatione fuerint resoluta, necessarium erat videre, an nova Transactionis pacta discordarent a præteritis supradictis resolutionibus, & quatenus discordarent, qualia pro illis militarent fundamenta, & tertio demum, quod operæ pretium erat recognoscere statum litis inter Archiepiscopum Cæsaraugustanum, & ejus Capitulum, ex quo Eminentissimus Cardinalis Priolus, uti supra dictum est, innitebatur in suo suffragio pro concordie approbatione exemplo transactionis Cæsaraugustanæ ab hac Sacra Congregatione approbatæ, nulla proinde *citata die 6. Martii* capta fuit resolutio, sed dictum quod *ferent diligentie juxta instructionem*.

Instructio communicata instanti pro confirmatione ad hæc capita redacta fuit, quod doceretur videlicet de exemptione Capituli a Jurisdictione Episcopi, quod doceretur, an nova pacta discordent a præteritis resolutionibus, & quatenus discordent, qualia pro recessu a decisis militent fundamenta, & demum, quod recognoscatur status litis, quæ fuit inter Archiepiscopum Cæsaraugustanum, & ejus Capitulum, super qua inita fuit Transactio, uti dictum est, confirmata ab hac Sacra Congregatione.

Cir-

Circumfertur nova Scriptura, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus Confirmationi Concordiæ in casu &c.

Ad Eminentissimum Dominum Cardinalem Belluga, qui dignetur rem perpendere, & Votum suum S. Congregationi Concilii aperire.

Ses. 24. cap. 28. de ref.

ILLERDEN. Episcopus Illerden, huic Sanctæ Sedi exposuit in sua Cathedrali irrepsisse quemdam antiquum abusum, juxta quem alter ex Canonicis prædictæ Ecclesiæ, qui nuncupatur *Vacantero* locat majori oblato-ri pro integro Anno bona, & proventus pertinentes ad quamcumque Ecclesiam vacantem, licet celeriter eidem provideatur de idoneo Rectore, & auxilium, Auctoritatemque Apoitolicam imploravit pro dicta prava consuetudine eliminanda, remissisque a Sanctitate Sua precibus ad hanc Sacram Congregationem, scriptum fuit Episcopo, ut terminum præfigeret Canonicis, & Capitulo ad sua Jura deducenda, subscriptisque dubiis, Jura circumferuntur pro eorum decisione.

Capitulum exponit, se percipere fructus Ecclesiarum Parochialium vacantium in Diçcesi per annum integrum, si vacatio sequatur per obitum, & per annum dimidium, si vacatio sequatur per resignationem ex causa permutationis, se curare adimplementum omnium onerum prædictis Parochialibus annexorum, se etiam nominare personam idoneam ab Episcopo approbandam, quæ tempore prædicto animarum curam exerceat, & demum fructus applicari Massæ distributionum quotidianarum, de quibus participant Episcopus, Canonici, Beneficiati, & alii interessentes horis Canonicis, ita tamen, ut per hoc non augeantur distributiones singulorum, sed tantum redditus præfati deserviant pro manutentione Massæ communis prædictæ, ne propter illius onera tam ordinaria, quam extraordinaria, juxta varias temporum, ac rerum vicissitudines diminutionem patiatur.

Promotor Fiscalis innititur dispositioni textus in cap. cum Vos de officio Ordinarii, ibi: *Fraternitati Vestræ mandamus, quateuus, si quando in vacantibus Ecclesiis in quibus Ecclesiastica Persona præsentationem non habet, vel quia Personæ minus idoneæ præsentantur, vel alia de causa de Jure Personas non poteritis in eis instituere, appellationis remota, ponatis Oeconomus, qui debeant fructus percipere, & eos, aut in Ecclesiarum utilitatem expendere, aut futuris Personis fideliter reservare.*

Capitulum e contra innititur Centenariæ, & immemorabili consuetudini, pro cujus justificatione titulos etiam deducit in ejus Scriptura legendos, & contendit, posse alicui competere fructus Ecclesiarum vacantium ex Privilegio, vel præscripta Consuetudine, uti probat Textus in c. tua nobis de verborum significatione, ibi: *ut fructus Beneficiorum, que interim in Diçcesi tua vacare contigerit, tibi liceat Biennio retinere, & in c. si propter de rescriptis in sexto, ibi: si fructus hujusmodi Ecclesiæ tue Fabrica, vel alteri usui, seu cuicumque singulari Personæ de speciali consuetudine, privilegio, vel statuto forsitan debeantur, & in cap. si presenti de Officio Ordinarii in sexto ibi: nisi de speciali privilegio, vel consuetudine jam præscripta legitime, seu alia de causa rationabili hoc eisdem competere dignoscatur.*

Jura,

Jura, uti dictum est, circumferuntur; quocirca onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An Capitulo Illerden. pertineat jus percipiendi fructus Ecclesiarum Parochialium de tempore illarum vacationis in casu &c.*
- II. *An dictum jus percipiendi pertineat per integrum Annum a die vacationis.*
- III. *An idem jus pertineat, etiam ubi infra Annum Ecclesia Parochialis provisa fuerit de novo Parocho.*

Non proposita.

PISAUREN. HÆREDITATIS. Anno 1654. Lucia Tofani suum ultimum condidit Testamentum, in quo hæredem universalem sibi scripsit Mattheum Filium, eique sine P. ole decedendi substituit Franciscum alterum filium suum, quo etiam sine filiis obente, sic disposuit, *che detta sua roba ricadi al Sindaco del Convento, e Chiesa sudetta de' Zoccolanti di Monte Baroccio, con obligo per detto Signor Sindaco, sia obligato detta Eredità metterla in esecuzione in beneficio, e bonificamento di detta Chiesa in ogni modo migliore.*

Sess. 25. de Regul. cap. 3.

Filii Testatrix mortui sunt absque liberis, cumque Mattheus, qui ultimo loco decessit, fecerit prædictæ hereditatis donationem favore Patrum Sancti Marci Ordinis Congregationis B. Petri de Pisis, lis exorta est inter Syndicum Minorum Observantium, & prædictos Patres Donatarios, cumque in eadem, una Sententia in Partibus, & quatuor in Urbe emanaverint, & illa de Partibus, & alia in Urbe fuerint Syndico favorabiles, & tres in Urbe prolatae fuerint favore Patrum S. Marci, ab Auditore Sanctissimi facta fuit ejus remissio *in statu*, & terminis ad hanc Sacram Congregationem, & hodie disputandum proponitur dubium, quod ad calcem Restrictus refertur.

Quod Fratres Minoritæ de Observantia ex vi suæ regulæ sint prorsus incapaces hæreditariæ Successionis, desumitur ex *Clementina Exivi §. Cupientes, de verborum significatione*, quod procedit, sive hæreditas eis relinquatur per viam directæ institutionis, sive per viam substitutionis, & fideicommissi, uti late adnotarunt *Fagnan. in cap. nimis prava, num. 33.*, & *seqq. de Excessibus Prælatorum*, & *in cap. in presentia num. 39.* & *seqq. de probat. Eminentissimus Petra ad Constitutiones Apostolicas tom. 2. pag. 450. num. 6.*, & *seqq. Pater Mattheucius Ordinis Minorum de Observantia in suo opere, cui titulus Schola paupertatis tit. 1. conf. 5., a num. 1. usque ad 4.*

Quod pariter non possint isti Fratres Minoritæ de Observantia instituti hæredes, cum hoc, ut bona hæreditaria per Executores a Testatore nominatos vendantur, & pretium erogetur in reparationem Ecclesiæ, constructionem Cappellæ, & Sacram Suppellectilem, & quod quatenus hæredis institutio non valeat ex aliqua causa in corpore Juris clausa, tunc valeat Jure legati. Doctrina est originalis Baldi adversus Bartolum *in Authentica ingressi num. 50.*, & *seqq. C. de Sacrosanctis Ecclesiis*, & Baldo ceteri adhæserunt, uti videri potest *apud Fagnan. in allegato cap. nimis prava num. 20.*, & *seqq. de excessibus Prælatorum*, & *apud Mattheuc. citato tit. 1. conf. 5. a num. 4. usque ad finem.*

Quod etiam prædicti Fratres non sint capaces, nedum hæreditatum, sed nec etiam Annorum legatorum, si Capitalia, & Mobilia, sive eorum dominium deferatur ad Syndicum Apostolicum, idque, sive Syndicus conde-

retur

retur ut talis, sive uti tertia Persona, latissime ostendit citatus Pater *Mattheuc. in allegato opere Schola paupertatis tit. 3. conf. 3. per totum, & signanter num. 7. & seqq.*, ibi: etenim si *Syndicus*, ut tertia Persona habilis esset ad retinenda legata pro necessitatibus Fratrum, posset etiam census, loca *Montium*, ac *Possessiones*, eorumque fructus, immo, & pingues hereditates acquirere, cum eadem ratio sit de omnibus, & hinc via esset aperta excludendi Fratrum mendicitatem, & introducendi abusus repugnantes puritati regule.

Quoad Ecclesias horum Fratrum disputatio est, an hæredes institui valeant: Bartolus enim in *tract. Minoritarum lib. 1. dist. 4.* affirmative respondit, sed deinde ab hac opinione recessit in *l. 1. num. 5. Cod. de Conduc. & Procurat. lib. 11.* ibi: si *Legatum* relinquatur *Ecclesie S. Francisci*, illud *Legatum* est nullum, sicut si relinqueretur *Fratribus de S. Francisco*, licet tenuerim *contrarium in Libello Minoritarum*. Negativæ vero opinioni strenue adhæsit *Baldus in allegata Authentica ingressi num. 55. de Sacrosanctis Ecclesiis*, quod repetit *conf. 416. lib. 4.* ubi sic concludit, *ridiculum est dicere, non potest relinqui Fratribus, sed potest relinqui Ecclesie, hoc enim quid aliud est, nisi verba Sacra cavillari, & mentem juris lacerare?*

Supposita incapacitate FF. Minorum de Observantia, superest, ut videatur, an *Matthæus* potuerit de bonis, sive hereditate disponere favore *Conventus PP. S. Marci* ex Congregatione *B. Petri de Pisis*, vel potius sibi vindicent locum *Privilegia Rev. Fabricæ: Bartholus in tract. Minoritarum lib. 1. cap. 2.* hæc habet, *quidam in suo Testamento FF. Minores, vel unum eorum instituit hæredem; Primo queritur, an valeat Testamentum; Ad quod sciendum est, quod Decretalis exivi de Paradiso, dicit, quod Fratres Minores istarum Institutionum nullatenus sunt Capaces: Tamen addam, si quidem sunt instituti, & nullum habent substitutum, vel cohæredem, quod Testamentum est nullum, & hereditas pertinet advenientes ab intestato, si vero Fratres instituti habeant substitutum vel cohæredem, tunc Testamentum potest valere, substituto adveniente hereditatem, ad quem primo pertinet, vel adveniente cohærede, cui crescit portio relicta Fratribus, ubi substitutus non est, & sequitur *Ancharan. in Clementina exivi num. 2. versiculo revertor ad primum de verborum significatione, & ex recent. sicant Fagnan. in cap. in presentia num. 42. de probat. Mattheuc. in opere citato tit. 1. conf. 5. num. 10.* & *Eminentissimus Petra ad Constitutiones Apostolicas tomo 2. pagina 452. num. 20., & seqq.* dicit id esse resolvendum, attento tenore Testamenti; & in eo, quod attinet ad *Fabricæ Privilegia*, eadem sunt impressa apud *Vespignan. fol. 33., & fol. 71., & apud Eminentissimum Petram loco citato pag. 451. num. 19.**

Jura circumferuntur; quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An hereditas *Lucie Tosani* sit adjudicanda *Syndico Apostolico PP. Minorum Observantium Montis Barocci*, vel potius *FF. S. Marci* ejusdem loci.

Non proposita.

Die Sabbati 25. Januarii 1727.

VIENNEN. JURIORUM PAROCHIALIUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 9. Junii 1725., cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reas-

Sess. 24. capi
21. de ref.

sumi; cumque tunc nulla capta fuerit resolutio, propositis in sequenti Congregatione habita die 3. Julii ejusdem anni, sequentibus Dubiis.

I. *An, & cui competat jus administrandi Sacramenta, & alia Jura Parochialia exercendi in Domo, & intra Septa Commendæ Sacri Ordinis Theutonici, Civitatis Viennen., tam quoad Familiam Commendatarii, quam quoad Subditos, Vassallos, & Colonos Commendæ, & alios inquilinos ejusdem Domus in casu &c. & quatenus affirmative respectu Parochi, quoad mere inquilinos.*

II. *An Parochus teneatur petere licentiam a Commendatario pro tempore ad effectum ingrediendi dictam Domum, & Septa Commendæ, ibique administrandi eisdem Inquilinis Sacramenta, ac alia Jura Parochialia exercendi in casu &c.*

Et dicta die 13. Julii sic responsum fuit, ad primum competere Parocho quoad Inquilinos, & quoad reliquos scribatur Nuntio, & Archiepiscopo juxta instructionem; ad secundum negative.

Instructio vero reducta fuit ad capita sequentia, primo, an adesset aliquis Sacerdos deputatus pro regimine Ecclesiæ Commendæ, secundo, an hic Sacerdos sit approbatus ab Ordinario pro excipiendis Confessionibus, tertio, an nominetur a Commendatario, quarto, quanta sit familia Commendatarii, quinto, an habeat bona Jurisdictionalia, sexto, an Coloni pro majori anni parte vivant expensis Commendatarii, ultimo, quantus sit numerus Vassallorum, & an in eos Commendatarius exerceat Jurisdictionem.

Resolutiones hujus Sacræ Congregationis captas die 13. Julii Commendatarius reverenter excipit, sed prosequendo Jura sua, disputanda proponit dubia hæc, quæ sequuntur.

I. *An, & cui competat jus administrandi Sacramenta, & alia Jura Parochialia exercendi in Domo, & intra Septa Commendæ S. Ordinis Theutonici, Civitatis Viennen., tam quoad Familiares Commendatarii; quam quoad Subditos, Vassallos, & Colonos Commendæ.*

II. *An, & qua pompa Parochus ingredi debeat Domum, & Septa Commendæ occasione administrandi Sacramenta Inquilinis ejusdem Domus in casu &c.*

Dilata, & proponatur in prima etiam unica.

GIENNEN. CELEBRATIONIS ORDINUM. Cum propter controversias exortas inter Episcopum, & Capitulum Giennen. exortæ fuissent disputationes super modo celebrandi Sacras publicas Ordinationes, &

Sess. 23. capi
8. de ref.

hac de causa eadem intermissa fuissent Sacra hæc Congregatio die 28. Septembris 1726. providentiam sumpsit, ut publicæ Ordinationes fieri possent.

Providentia capta pro terminandis litibus non sufficiebat, cumque dubia jam fuissent a me subscripta, & informationes jam compositæ, & impressæ fuissent, & causa a me in folio descripta fuisset, ut proponeretur in prima Congregatione, quæ fieri debuisset de mense Novembris, si Consistoria pro Causis Canonizationum, Congregationis coactionem non impedivissent, & hoc interim Sanctissimi Domini Nostri rescriptum supervenisset, in quo præcipiebatur, ut quatenus hæc Causa esset de appendicibus Constitutionis Apostolici Ministerii editæ ab Innocentio XIII. pro Regnis Hispaniarum, & a Sanctitate Sua confirmatæ remitteretur ad Congregationem Particularem, cujus etiam ipse sum a Secretis, quæ deputata est super dubiis, quæ proponuntur circa intelligentiam supradictæ Constitutionis, non potui abstinere a proponenda hac Causa Giennen. in ultima Congregatione habita die 11. Januarii, tum quia folium erat jam impressum, tempore quo ad me delatum fuit Sanctissimi Rescriptum, tum quia illud erat prudentissime conceptum, hoc est non absolutum, sed conditionatum, ita ut superesset indagatio, an esset, necne purificata conditio.

Scribentes in prædicta ultima Congregatione supplicem exhibuerunt libellum, in quo nuntiarunt Causæ remissionem ad Congregationem Particularem; Cumque Sacra Congregatio mihi dederit in mandatis, ut totam rei seriem Sanctitati Suæ aperirem, & ejus deliberatam mentem audirem, ut ei debita præstaretur obedientia, mandatum mihi commissum adimpleri die 12. currentis mensis Januarii, cumque Sanctitati Suæ reverenter exposuissem, nedum præcedentem Causæ in hac Sac. Congregatione instructionem, sed etiam, quod ea non erat de appendicibus Constitutionis Apostolici Ministerii, sed Concilii Tridentini, ex quo Concilium Tridentinum Sess. 23. cap. 8. de reform. Sic statuit: *Ordinationes Sacrorum Ordinum statuta a jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, presentibus ad id Ecclesiæ Canonicis, publice celebrentur, si autem in alio Diæcesis loco, presente Clero Loci, dignior, quantum fieri poterit, Ecclesia semper adeatur, & Constitutio Apostolici Ministerii iisdem fere verbis utatur, noverint autem Episcopi, se debere per semetipsos, secluso ægrotationis casu, Ordines conferre, & Sacrorum Ordinum collationem statuta a jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, & adstantibus Canonicis, publice habendam esse, vel si in alio Diæcesis loco semper tamen in Ecclesia, quantum fieri poterit, digniori, & presente Clero ejusdem Loci, Sanctitas Sua, perpensis his, & aliis rationum momentis benigne annuit, ut hæc Causa in hac Sacra Congregatione proponeretur. Quocirca dignabuntur EE. VV. discernere.*

- I. An Episcopus Giennen. vigore dispositionis Sac. Concilii Tridentini sess. 23. de reform. cap. 8. innovatæ a Constitutione Innocentii XIII. incipien. Apostolici Ministerii, quæ fuit confirmata a Sanctiss. D. N., possit, vel debeat temporibus a jure statuta celebrare functionem Ordinum Generalium ad Altare Majus Ecclesiæ Cathedralis, & quatenus affirmative.
- II. An in occasione prædicta possit ibidem Pontificaliter celebrare Missam Conventualem ad Sabbatum designatam loco illius, quæ celebrari a Ca-

- a Capitulo deberet cum assistentia omnium Præbendorum, & aliorum de Choro, & quatenus negative.
- III. An ob dictam functionem Ordinationum in prædicto Altari explenda possit cogere Capitulum, ut horam consuetam pro Horis Canonicis & Missa Conventuali anticipet, vel postponat, ita tamen, ut ultra horas debitas neutra ex dd. functionibus protendatur.
- IV. An possit celebrare dictam functionem Ordinationis ad Altare Majus non obstante, quod juxta Consuetudinem vigentem in omnibus Cathedralibus in Hispaniarum Regnis, ad Altare Majus adsit Tabernaculum, in quo aservetur Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, & quatenus negative.
- V. An possit compellere Capitulum, & Canonicos, ut pro explenda ordinatione, aliisque Functionibus Pontificalibus, transportari faciant Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ad aliud Altare Ecclesiæ.
- VI. An possit Episcopus impediri, quominus in dicto Altari solemnem, & generalem Ordinationem faciat sub prætextu consuetudinis, ex quo numquam in dicto Altari per Episcopum facta sit Celebratio Ordinum & quatenus affirmative.
- VII. An Episcopus teneatur prædictam functionem explere in aliqua ex Cappellis Ecclesiæ, & quatenus Cappellæ non sint capaces, teneatur illam explere in Sacristia, & quatenus affirmative.
- VIII. An in hoc casu possit Episcopus Capitulum cogere, ut anticipet, vel postponat horam consuetam pro Horis Canonicis celebrandis, ne celebratio Ordinum Chorum impediatur, vel Chorus ipsam Ordinum celebrationem.
- IX. An Episcopus ad formam supradictæ Conciliaris dispositionis, sive Ordinationem celebret ad Altare Majus ante, vel post Horarum celebrationem, sive ad aliquam ex Cappellis, sive in Sacristia Cathedralis, possit cogere integrum Capitulum, & omnes Canonicos ad assistendum functioni Ordinationis Generalis, & quibus pœnis, seu potius contentus esse debeat assistentia illorum, qui in functionibus Pontificalibus eidem Episcopo ex præscripto Cæremonialis, vel ex Consuetudine Ecclesiæ assistere debent.
- X. An Episcopo accedenti ad Ecclesiam Cathedralis pro explenda solemniori ordinatione, vel pro interessentia Divinis Officiis, vel aliis quibusvis functionibus, sive associetur a toto Capitulo, sive a solis duobus Deputatis, debeat parari nedum Faldistorium, seu Genuflexorium in loco, ubi Episcopus functionem facere, seu eidem assistere debet, verum etiam aliud simile, etsi diversam in apparatu, ut antequam ad sedem suam accedat, orare possit ad Tabernaculum Sanctissimi Sacramenti, vel saltem loco Faldistorij, seu Genuflexorii parari debeat Pulvinar cum Tapeto, super quo orare possit, seu potius servanda veniat Consuetudo, præsertim si sit Immemorabilis, juxta quam Episcopo ad Ecclesiam accedenti nec Faldistorium, nec Pulvinar parari solet, super quo Episcopus oret, antequam ad locum suum accedat, in casu &c.

Dilata ad primam post Agnos, non retardata interim executione decreti provisionalis usque ad exitum Causæ,

ILLERDEN. Proposita fuit hæc Causa, & non resoluta in Congregatione habita die 11. Januarii proxime præteriti, cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, cumque Causæ momentum non consistat in antiquo jure Decretalium, quo attento Privilegia percipiendi fructus vacantes Ecclesiarum subsistere videbantur juxta *Text. in cap. tua nobis de Verborum significatione*, & *in cap. si propter de Rescriptis in sexto*, & *in cap. si presenti de Officio Ordinarii in sexto*, sed in jure novo Concilii Tridentini *sess. 24. cap. 14. de reform.*, & in Constitutione 104. *S. Pii V. Bullar. tom. 2.* quæ fuit innovata a san. mem. Innocentio XII. in sua Constitutione 51., in quibus derogatur Statutis, Privilegiis, & Consuetudinibus etiam Immemorabilibus, dignabuntur EE. VV. solita maturitate ponderare, an Consuetudo vigens pro Capitulo Illerden., utpote directa ad commodum particulare Canonicorum, sit sub decreto Conciliari, & Constitutionibus Apostolicis prædictis comprehensa, juxta tradita per *Garz. de Benef., par. 8. cap. 1. num. 90.*, & per *Barbos. de Canonicis cap. 15. num. 19. in fine*, vel potius sit ab illis exempta, utpote respiciens augmentum Cultus Divini, juxta individualiter firmata per *Rota decis. 320. num. 8. cor. Mantica*, & ex quo non respicit Canonicatus, & Beneficia sita in ipsa Cathedrali Ecclesia, sed Parochiales, quæ sunt extra illam; disputari siquidem potest, an Piana Constitutio sit restricta ad Cononicatus tantum, & Beneficia sita in ipsa Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia, in ordine ad quæ suspicio Simonix, sive Avaritiæ sibi locum poterat vindicare, juxta *decis. 139. par. 2. divers.* in qua favore Portionariorum Ecclesie Toletanæ responsum fuit, non obitante prædicta Bulla Piana, tum ex quo perceptio respiciebat *fructus Beneficii sit extra Cathedrali, & Collegiatam Ecclesiam*, tum ex quo perceptio applicabatur distributionibus, & sic mantentioni Cultus Divini. Reassumptis itaque folio, & informationibus jam distributis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Capitulo Illerden. pertineat jus percipiendi fructus Ecclesiarum Parochialium de tempore illarum vacationis in casu &c.*
- II. *An dictum jus percipiendi pertineat per integrum Annum a die vacationis*
- III. *An idem jus pertineat etiam ubi infra Annum Ecclesia Parochialis provisiva fuerit de novo Parocho.*

Ad primum, & secundum Affirmative:

Ad tertium Dilata, & Scribatur Episcopo pro nova Informatione juxta Instructionem.

Præfens Causa in folio ultimæ Congregationis indecisa remansit; Unde prævia reassumptione talis folii, dignabuntur EE. VV. sequenti dubio respondere.

PISAUREN. HÆREDITATIS.

An hæreditas Lucie Tosani sit adjudicanda Syndico Apostolico P. P. Minorum Observ. Montis Barocci, vel potius P. P. S. Marci ejusdem loci in casu &c.

Ad primam dubii partem negative, ad secundam affirmative, & amplius.

LANCIANEN. Dominicus Antonius Neapolitani Adolescens ætatis annorum 21., simplex, & innocens, dum studiorum causa morabatur in Civitate Neapolitana, familiaritatem contraxit cum Sacerdote Josepho Capretto, e Civitate Lanciani.

Sacerdos habebat Neptem ex Fratre nomine Conceptitiam degentem in Civitate Lanciani, induxitque Dominicum Antonium ad stipulandum Instrumentum, in quo solemniter se obligavit ad contrahendum Matrimonium cum prædicta Muliere, & ad eam dotandam in ducatis 2000.

In executionem prædicti Instrumenti expeditum fuit Mandatum Procuræ pro exhibendo Annulo Sponsalitio Conceptitiæ, addita tamen conditione oretenus inter Dominicum Antonium, & Sacerdotem Capretti, ut Mandatum prædictum Procuræ transmitteretur ad Annam Verronam Matrem, & Consanguineos & Tutores, ut ipsi suum assensum præstarent, prædictusque Dominicus Antonius litteras dedit ad Sacerdotem Josephum Macciocchini, sub cuius regimine, ex dispositione Ignatii Patris prædefuncti vivebat, in quibus animum suum declaravit subordinatum voluntati Matris, Consanguineorum, ac Tutorum.

Litteræ fuerunt consignatæ Sacerdoti Capretto, qui eas expedit per suum Emissarium unacum Mandato Procuræ, & annulo, traditoque mandato Procuræ, & annulo Doctori Ferdinando Capretti, Patri Conceptitiæ, & Fratri Sacerdotis Josephi, appositoque nomine Francisci de Flore in Mandato Procuræ, in quo nomen Procuratoris erat in albo relictum, facta est nomine Dominici Antonii inscis Matre, & Tutoribus ejus, Annuli Sponsaliti præsentatio Conceptitiæ.

Magnus ex hoc facto rumor invaluit in Civitate Lanciani, idemque major factus est, postquam per tertiam Personam exhibitæ fuerunt litteræ a Dominico Antonio scriptæ Sacerdoti Macciocchino, in quibus dicebat, ut in Mandato Procuræ opponeretur nomen Personæ ipsi beneficiæ in hypothesi, in qua Mater, & Consanguinei suum dedissent assensum præstationi Annuli, & postquam sæpe memoratus Dominicus Antonius, qui subinde reditum fecit ad Patriam, invenit alias suas Epistolas scriptas Macciocchino, non fuisse ipsi consignatas, in quibus demandabat suspensionem traditionis Annuli.

Hicce minime obstantibus, Ferdinandus Pater Conceptitiæ, judicium instruxit in Curia Lancianensi pro cogendo Dominico Antonio ad contrahendum Matrimonium, sed habito recurso ad hanc Sacram Congregationem, cum datis juxta morem litteris Ordinario pro informatione, ipse libenter causam ad hanc eadem Sacram Congregationem remississet: disputanda in præsentem proponuntur bina dubia, quæ sequuntur.

- I. *An constet de Sponsalibus in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An sit locus coactioni in casu &c.*

Dilata, & proponatur in prima etiam unica.

JANUEN. Bendinellus Saulus in suo, cum quo decessit Testamento, condito de anno 1481. Multiplicum ordinavit, ut construeretur Ecclesia sub invocatione S. Mariæ, & Sanctorum Fabiani, & Sebastiani, cui inservire deberent tresdecim Sacerdotes, relicto Jurepatronatus ad Majorem natu ex sua Familia, additque, ut constructa modo prædicto Ecclesia, ex eodem Multiplico bina construerentur, & dotarentur Hospitalia, unum pro Hominitibus, & aliud pro Mulieribus.

Anno 1543. emptus fuit situs pro Edificio Ecclesiæ, & anno 1583. expedita fuit Bulla Apostolica a san. mem. Gregorio XIII. super Ereptione Collegiæ, modo, qui sequitur, constituendo, videlicet in eadem unum Abbatem Primam Dignitatem cum dote centum ducatorum annorum Auri de Camera, duodecim Canonicos cum dote quinquaginta annuorum ducatorum pro quolibet, & quatuor Beneficiatos cum dote viginti quatuor ducatorum pro quolibet singulis annis, reservato jure patronatus favore Majoris natu ex descendencia Testatoris.

Bulla Ereptionis in Collegiatam non fuit executioni mandata nisi anno 1671. Auctoque hoc interim Multiplico, & celebratis hoc interim in Ecclesia Missis per Cappellanos, quorum unicuique solvebatur elemosyna ad rationem quinquaginta florenorum pro quolibet, res eo tandem devenit, ut factis a Multiplico necessariis dismembrationibus pro constituenda dote binis Hospitalibus a Testatore demandatis, reliquum fuerit applicatum pro Fabrica, seu perfectione Fabricæ Ecclesiæ, pro Abbate, Canonicis, Cappellanis, & Clericis ejusdem, & Domini de Saulis usque ad annum 1677. persolverunt Canonicis non quinquaginta ducatos de Camera pro quolibet, uti præscribatur in Bulla Ereptionis, sed ampliorem summam, hoc est centum scuta argenti Januæ.

Patronorum cura redditus Collegiæ excreverunt, cumque ipsi augmentum cum suis justificationibus exhibuissent san. mem. Innocentio XI. instando pro augmento dotis Abbatis, & Canonicorum, ex quo potissimum, factò etiam juxta ipsorum supplicationem augmento, supererant pro Ecclesia annua libera sc. 1535. monetæ Romanæ, examen instantiæ remissum fuit ad hanc Sac. Congregationem, quæ die 21. Augusti 1677. approbante Sanctitate Sua, censuit ut Abbati pro tempore dictæ Ecclesiæ assignarentur Petiæ mille ab octo nuncupatæ quolibet anno, quoties fuisset de Familia Testatoris, & Petiæ quingentæ, quoties fuisset Extraneus, & quod singulis Canonicis assignarentur scuta centum monetæ Romanæ, quodque sex Cappellani erigerentur, & demum quod exprimerentur pii usus, in quos reliqui redditus essent erogandi.

In hujus rescripti executionem facta fuit a Patronis ab inde citra solutio Petiarum Annuarum 1000. Abbati de Familia, & Petiarum 500. Abbati Extraneo, necnon singulis Canonicis facta est solutio, non ad rationem scutorum 100. monetæ Romanæ, sed scutorum centum Argenti Januæ, quorum valor excedit scuta Romana in scutis circiter 26.; Cumque, & olim, & nunc Patroni fuerint protestati, se velle quidem continuare in solutione scutorum Centum monetæ Argenti Januæ, sed ita tamen, ut libræ 500. constituentes valorem ducatorum 50. auri de Camera, essent pro Præbenda assignata in Bulla Ereptionis Collegiæ, edita a Gregorio XIII. & reliquæ libræ 260. essent pro Eleemosyna Missæ privatæ singulis diebus celebrandæ a Canonicis in Ecclesia, & applicandæ juxta intentionem administratoris, sive in suffragium Animæ Testatoris, & Consanguineorum, lites exortæ sunt inter Marchionem Dominicum Sauli Patronum, atque Canonicos, & Capitulum, tam super hoc puncto, quam super administratione reddituum; iisdemque delatis ad hanc Sac. Congregat. ex Juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. discernere.

I. *An Abbas, & Canonici Collegiæ Ecclesiæ B. Mariæ Virginis, & SS. Fabiani, & Sebastiani de Crignano Civitatis Januæ teneantur singulis diebus infra annum celebrare propriam Missam in eadem Ecclesia in casu &c.*

II *An*

- II. *An Capitalia assignata in Dotem Ecclesiæ Collegiatæ B. Mariæ Virginis, & SS. Fabiani, & Sebastiani de Carignano Civitatis Januæ administranda sint a Patronis de quorum manibus Abbas, & Canonici redditus sibi tangen. recipere debeant, seu potius eadem sint relaxanda in Dominium Ecclesiæ, ita ut Abbas, & Canonici redditus suos exigere valeant independentes à Patronis.*
- III. *An eisdem Abbati, & Canonici debeantur non solum redditus assignati in Bulla erectionis Gregorii XIII. sed etiam in Decreto Sacre Congregationis 21. Augusti 1677.*
- IV. *An scuta Centum monete Romanæ assignata in supradicto Decreto singulis Canonici, debeantur in scutis Centum argenti stampæ, & Coronæ Januæ in casu &c.*

Ad Primum affirmative. Ad secundum affirmative quoad primam, & negative quoad secundam partem. Ad tertium, & quartum, prævia Brevis expeditione ad favorem Decreti Sacre Congregationis, deberi scut. cum additione augmenti scut. centum stampæ, & Coronæ Januæ, cum obligatione tamen Missas applicandi pro Anima Fundatoris, & suorum.

EUGUBINA, SEU PERUSINA MATRIMONII. Licet regula Juris sit, actum valere, qui per Procuratorem legitimum adimpletur, licet hic tempore actus gesti fuisset a suo Principali revocatus, dummodo revocatio ad ejus notitiam non devenisset, juxta Textum in *Cap. Ex parte 33. de Rescriptis, & in Clementina unica de Renunciatione*: fallit tamen hæc regula in Procuratore constituto ad contrahendum Matrimonium; cum etenim de ejus essentia sit consensus utriusque Contrahentis: si alter ex his mandatum revocavit, Matrimonium est nullum, licet revocatio non fuerit delata ad notitiam Procuratoris, vel alterius Contrahentis, juxta Decretalem Bonifacii VIII. in *cap. finali de Procuratoribus in sexto*, ibi: *Sane si Procurator, ante quam contraxerit, a Domino fuerit revocatus contractum postmodum Matrimonium ab Eodem, licet tamen ipse, quam ea, cum qua contraxit, revocationem hujusmodi penitus ignorarent, nullius momenti existit, cum illius consensus defecerit, sine quo firmitatem habere nequivit.*

*Sess. 24. capi
1. de reform.
Matrimo.*

Ad trames hujus limitationis contendit Elifæth de Ghirardis, matrimonium a se per Procuratorem contractum cum Hieronymo de Raphaelibus nullitate laborare, ex quo videlicet, antequam illud contractum fuisset, mandatum a se fuerat revocatum, licet id tunc non fuisset deductum ad notitiam Procuratoris.

Addit aliam nullitatem consistentem in hoc, quod fuit contractum coram Parocho Cathedralis Ecclesiæ, quando ipsa utpote degens in Monasterio Sancti Benedicti Educationis gratia erat de Parochia Sancti Secundi, intra cujus fines prædictum Monasterium situm est, & quando Hieronymus de Raphaelibus degebat in Parochia S. Petri ejusdem Civitatis. Certum etenim est, Matrimonium non contractum coram Parocho, vel Mulieris, vel Viri nullitate laborare, juxta *cap. primum sess. 24. de ref. Matrim.*

Spreta responsione, quod Hieronymus erat Clericus, & quod in Civitate

Eu-

Eugubina juxta consuetudinem, & Constitutiones Synodales, Clerici licet habitantes in aliis Parochiis, subsunt Ecclesiæ Parochiali, quandoquidem asserit id procedere posse ad alios effectus, sed non ad effectum Matrimonii.

Contra Hieronymus se opponit, & probare conatur, Mandatum revocationis contigisse post Matrimonium contractum, & revocationem non fuisse spontaneam, sed coactam, & ulterius Parochum Cathedralis in Civitate Eugubina esse Parochum omnium Clericorum ad omnes effectus, & etiam ad effectum Matrimonii.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

Dilata, & Puella cautè transportetur ad aliquod Monasterium Civitatis Castelli, in quo exploretur ejus voluntas Episcopo juxta Instructionem.

*Sess. 24. de
res. cap. 12.*

ALATRINA. Innocentia de Comitibus Anno 1614. hæredem instituit universalem Collegium Clericorum Regularium Congregationis Matris Dei Scholarum Piarum Civitatis Alatrinx, & inter cætera Legata demandavit, quod erigeretur novus Canonicatus in Cathedrali Ecclesia Alatrina, assignatis pro ejus dote viginti locis Montium redditus annui scutorum 60. cum obligatione, ut novus Canonicus deberet assistere Choro ad instar aliorum Canonicorum, & celebrare, & applicare unam Missam qualibet hebdomada pro Anima sua, sui que Mariti, & in Codicillo condito de Anno 1720. in primum Canonicum nominavit unum ex filiis Joannis Baptistæ de Antoninis.

Post obitum Testatricis, terminatis nonnullis controversiis exortis inter Patres Scholarum Piarum, & Antoninos, deventum tandem fuit ad nominationem Alexandri de Antoninis in novum Canonicum, cumque hic supplicem exhibuisset Capitulo Libellum pro sui receptione in Canonicum, Capitulum in acceptatione nonnullas addiderit condiciones. ex his nova exorta est Controversia, quæ ad tramites dubii infra referendi, disputanda, & resolvenda in hac Sac. Congregatione proponitur.

Prima itaque Conditio, quæ dat causam liti, est, quod novus Canonicus semper stare debeat in ultimo stallio, Antoninus etenim admittit, se non posse prætere, nisi ultimum Stallum; quoad usque vivunt Canonici, qui modo occupant alia Stalla, sed sibi denegari non posse ascensum, statimac aliquis ex prædictis Canonicis moriatur, vel Canonicatum dimittatur.

Secunda Conditio est, quod novus Canonicus habeat onus faciendi hebdomadam, quod onus novus Canonicus subire non recusat, quando juxta Turnum illud erit a se explendum, sed dummodo tempore, quo explet munus Hebdomadarii, sedeat in medio Chori, quo loco sedent cæteri Canonici dicto munere fungentes.

Tertia conditio est, quod perpetuo careat voce activa, & passiva in Capitulis, & id durum videtur novo Canonico, quando agitur de negotiis pertinentibus ad statum, seu servitium Ecclesiæ, Sacriitæ, & electionem Ministrorum, & Officialium Massæ Communis.

Quarta conditio est, obligationis ad residentiam, Officiaturam, Hebdoma-

madam, Campanellam, & aliud quodcumque onus præfens, & futurum. Admittit novus Canonicus onus residendi, officiandi, faciendi hebdomadam, & Canendi Missam Conventualem per Turnum, sed se prætendit debere esse exemptum ab oneribus eorum Legatorum, & Anniversariorum, pro quibus alii Canonici, & non ipse Emolumenta recipiunt; Idemque asserit esse practicandum quoad onus *Campanella* quod consistit in celebratione 29. Missarum quolibet anno, pro quo adest particulare Emolumentum, de quo alii Canonici, & non ipse participant.

Quinta conditio est, quod novus Canonicus, ejusque Successores nunquam participare debeant de futuris relietis Legatis Piis, & aliis largitionibus tractu temporis ad Capitulum devolvendis, & novus Canonicus asserit, id sibi posse vindicare locum in Legatis, quæ relinquuntur antiquis Canonicis, secus autem in illis, quæ Capitulo relinquuntur, & hanc conditionem nunquam comprehendere posse Mortuaria, & Funeralia, ad quæ Canonici invitabuntur.

Sexta Conditio est, ut pro manutentione Utenfilium, & subministracione Expenfarum extraordinariarum pro necessitate Ecclesiæ, & Sacristiæ, fiat à novo Canonico contributio scutorum sex quolibet anno, & novus Canonicus non recusat contribuere, sed ad mensuram, quæ fit ab aliis Canonicis.

Ultima tandem Conditio est, quod novus Canonicus non participet de Punctaturis Canonicorum absentium, & quod si ipse non resideat, vel non intersit, distributiones amittat quotidianas applicandas Ecclesiæ, vel Sacristiæ; Novusque Canonicus non recusat tertiam partem suorum reddituum deponere in Massa Communi pro distributionibus, sed ait, eas in casu absentiae non esse applicandas Sacristiæ, vel Ecclesiæ, sed dividendas inter interessentes, seque idcirco esse admittendum ad participationem Punctaturarum aliorum Canonicorum in casu absentiae eorumdem.

Jura circumferuntur; unde onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo in Cathedrali Alatrina sit erigendus Canonatus ordinatus ab Innocentia de Comitibus in casu &c.

Non proposita.

MANTUANA. In Civitate Mantuana vigeat Consuetudo, ut quæcumque Ecclesiæ tumultantes, sive Sæculares, sive Regulares persolverent Ecclesiæ Parochiali medietatem Cereorum; cum quibus Cadavera ad Ecclesiam tumultantem deferbantur, & quod pro aliis Cereis Funeralibus, quæ in Ecclesia tumultante circa Cadaver, & Castrum doloris accendebantur, solveretur quædam Quota pecuniaria ab hæredibus defuncti, sed numquam minor libris duodecim.

Consuetudo hæc solvendi videlicet ad minus libras duodecim pro Cereis Funeralibus, quæ accendebantur circa Cadaver, & Castrum doloris, impugnata fuit à nonnullis particularibus Civitatis Mantuæ, causaque delata ad hanc Sacram Congregationem, hæc Anno 1696. censuit, non esse gravandos heredes ad dictam solutionem, sed reservavit jura Parochialium adversus Ecclesias tumultantes, cumque Parochiales Ecclesiæ sua Jura ad tramites præservacionis profecuta fuissent adversus Ecclesias tumultantes, Sacra hæc Congregatio fuit in sensu, quod medietas debeat omnium, quæ ratione funerum erogabantur.

Ecclesiæ Civitatis Mantuanæ, hoc est Cathedralis, & aliæ Sæculares à prædicta resolutione reclamant, sub obtentu, quod antea numquam soluta fuerat medietas eorum, quæ ratione funerum erogabantur, sed Sac. Congregatio bene perpendens, hanc observantiam negativam causam habuisse ab alia per eadem Sacram Congregationem sublata, juxta quam, uti dictum est, hæredes persolvebant quotam librarum ad minus duodecim, die 30. Aprilis 1695. stetit in decretis.

Post Sæculares Ecclesias, insurrexerunt Ecclesiæ Regulares Civitatis Mantuæ, cumque hæc nedom sua privilegia allegassent, sed etiam formiter dixissent, non esse adversus se probatam Consuetudinem exigendi Portionem Canonice, Sacra hæc Congregatio die 17. Martii 1696. Parochos adstrinxit ad coadiuvandas probationes super prædicta Consuetudine, cumque Parochi per formale Testium Examen Consuetudinem in aperto possissent, & sic res esset redacta ad punctum privilegiorum die 27. Aprilis 1697. responsum fuit, quod exhiberentur Privilegia Regularium, & interim solitum servaretur, allatisque subinde prædictis privilegiis, & informantibus semper Regularibus, die tandem 18. Julii 1699. responsum fuit *servandam esse Consuetudinem solvendi Quartam in medietate Cereorum tantum, quæ deferuntur per viam.*

Ad tramites hujus postremæ resolutionis facta est a Parochis exactio, sed edita a SS. Domino Nostro Benedicto Papa XIII. Constitutione, quæ incipit *Romanus Pontifex*, & quæ est sexta in ordine post Concilium Romanum, in qua sublatis Regularium privilegiis, iidem adstringuntur ad solutionem Quartæ favore Ecclesiarum Parochialium, tam Candelarum, quibus defunctorum Cadavera ad Ecclesiam deferuntur, quam aliarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus pariter accenduntur, exceptis tantum Candelis, quas Regulares funus associantes in manibus deferunt, cum Parochi memoratæ Civitatis Mantuæ cæperint prætere medietatem non solum Intorticiorum, quibus Cadavera, ad Ecclesias Regularium associantur, sed etiam aliorum, quæ in die funeris circa Cadaver, Castrumque doloris, & etiam in Altaribus tumultantis Ecclesiæ accenduntur, controversia inter ipsos, & Regulares exorta est, in qua, cum Jura hinc inde circumferantur, onus erit EE. VV. decernere. *Quomodo, & in qua summa liceat Parochis Sæcularibus exigere Quartam funeralem ab Ecclesiis Regularium in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbati 8. Februarii 1727.

Sess. 24.
de rescripto
c. 12.

V IENNEN. JURIORUM PAROCHIALIUM. Proposita fuit hæc Causa in ultima Congregatione habita die 25. Januarii proxime præteriti, & non resoluta, sed prodiit rescriptum, quod proponeretur in prima Congregatione etiam unica super duobus tantum

tum Dubliis, quæ tunc proponebantur; Unde prævia re assumptione Folii dictæ ultimæ Congregationis dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An, & cui competat jus administrandi Sacramenta, & alia Jura Parochialia exercendi in Domo, & intra septa Commendæ S. Ordinis Theutonici Civitatis Viennen., tam quoad Familiares Commendatarii, quam quoad Subditos, Vassallos, & Colonos Commendæ.*
- II. *An, & qua pompa Parochus ingredi debeat Domum, & Septa Commendæ occasione administrandi Sacramenta Inquilinis ejusdem Domus in casu &c.*

Ad primum, competere Cappellano Commendæ per Ordinarium approbando Ius administrandi Sacramenta familiaribus tantum actu inservientibus intra septa Domus Commendæ, & sub obedientia Commendatarii viventibus juxta Bullam Gregorii VIII., & quoad reliquos negativè, & scribatur Nuncio juxta Instructionem.

Ad secundum, ingredi debere cum pompa majori, quæ fieri solet in Urbe Viennen., & scribatur eidem Nuncio juxta Instructionem.

L ANCIANEN. Hæc etiam Causa proposita fuit in ultima Congregatione, & rescriptum fuit, quod proponeretur in Prima etiam unica; Quo stante dignabuntur EE. VV. respondere.

*Sess. 24.
de refor.
Mat. c. 1.*

- I. *An constet de Sponsalibus in casu &c. & quatenus Affirmativè.*
- II. *An sit locus coactioni in casu &c.*

Ad primum Negativè.

Ad secundum satis provisum in primo, & amplius.

Aliæ duæ sequentes Causæ in folio ultimæ Congregationis descriptæ ob temporis angustiam proponi non potuerunt. Adeoque onus erit EE. VV. nunc decernere.

A LATRINA.

An, & quomodo in Cathedrali Alatrina sit erigendus Canonatus ordinatus ab Innocentia de Comitibus in casu &c.

*Sess. 24.
c. 12. de
refor.*

Affirmativè juxta Conditiones præscribendas ab Eminentiſſimo Præfecto.

M ANTUANA.

Quomodo, & in qua summa liceat Parochis Secularibus exigere Quartam fuvalem ab Ecclesiis Regularium in casu &c.

*Sess. 25.
c. 13. de
refor.*

Solvendam esse à Regularibus medietatem, tam Cereorum, quæ deferuntur per viam, quam aliorum, quæ accenduntur in Ecclesia circa cadavera, & Castrum doloris, & Altaria.

*Sess. 24.
de refor.
cap. 9*

THEATINA. San. Mem. Innocentius Papa XIII. anno 1723. erexit in Collegiatam Insignem, Ecclesiam Sanctæ Mariæ Civitatis Vasti Diœcesis Theatinæ, & suas litteras Apostolicas direxit Ordinario, hoc est Archiepiscopo Theatino.

Processit Archiepiscopus ad earum executionem, & secuta est Erectio Collegiatæ, exortisque novis controversiis inter novam Collegiatam, & Ecclesiam S. Petri, tum super subsistentia Erektionis, tum super Præminentiiis, prima controversiarum species ad hanc Sacram Congregationem, & secunda earundem species ad aliam Congregationem Sacris Ritibus præpositam remissa est, ita tamen, ut in Sacrorum Rituum Congregatione superfederetur in puncto Præminentiarum, usquequo absolutus esset in hac S. Congregatione punctus super subsistentia Erektionis in Collegiatam. De hoc puncto actum fuit in hac Sacra Congregatione die 1. Septemb. 1725. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum dilata, & ad mentem, quæ fuit, ut strictè scriberetur super Jurepatronatus, & assignamentis.

Informantes scripserunt tum super Jurepatronatus, tum super assignamentis, repositaque Causa die 12. Januarii 1726. nulla pariter fuit capta resolutio, sed dictum, quod Eminentiss. Card. Præfectus dignaretur remperpendere, & votum suum Sacræ Congregationi aperire, quod dubio discutendo super subsistentia Erektionis adderetur particula sanationem Erektionis respiciens, & quod demum impetraretur, ut Causa super Præminentiiis delata ad Sacror. Rituum Congregationem advocaretur, & ad hanc remitteretur ut unico videlicet contextu finis imponeretur litibus, quæ à tanto tempore vigent inter has Ecclesias Vasti.

Eminentissimus D. Cardinalis Præfectus suum edidit Votum, quod circumfertur. Addita fuit Dubio particula sanationem respiciens, & per organum Eminentissimi D. Cardinalis Marefufci tunc pro Auditoris Sanctissimi, & nunc meritissimi Urbis Vicarii impetratæ sunt Avvocatio, & Remissio prædictæ.

Quocirca erit onus EE. VV. decernere.

- I. An erectio in Collegiatam Insignem S. Mariæ Majoris Vasti facta ab Ordinario Theatino, uti Delegato Apostolico virtute litterarum Apostolicarum san. mem. Innocentii XIII. sustineatur, seu potius sit confirmanda, & approbanda, vel ad minus sit locus ejus sanationi.
- II. Quenam providentia sumenda sit circa Præminentias hinc inde prætensus in casu &c.

Non proposita :

*Sess. 24.
cap. 3. de
ref.*

AUXIMANA PROCURATIONIS. Sacrum Tridentinum Concilium sess. 24. cap. 3. de refor. demandavit Episcopis, ut vel per se, vel per suum Vicarium Generalem, aut Visitatorem quotannis visitarent totam Diœcesim, & si id intra dictum tempus propter Diœcesis latitudinem

nem fieri non posset visitatio modo prædicto, hoc est, vel ipsos per Episcopos, vel per Vicarios Generales, aut Visitatores intra biennium compleretur. Plura etiam idem Concilium statuit quoad Procurationem à Visitandis exigendam, & inter cætera decrevit, ut Consuetudo vigens in Locis, seu Provinciis nihil in visitatione accipiendi, punctualiter observetur, per quam Conciliarem dispositionem correctæ est dispositio Juris communis *in cap. Venerabili de censibus*, ad cujus tramites Procuratio ratione visitationis debita, non erat à subdito præscriptibilis, uti bene ponderat *Fagnan. in d. cap. Venerabili, num. 20, & seqq. de censibus*.

Plures ab hac Sacra Congregatione editæ sunt resolutiones pro regulanda materia Procurationis; quoad Monasteria etenim Monialium, sive earum Ecclesias, sic resolutum fuit *in Volaterrana 13. Novemb. 1638. lib. 16. decret. pag. 116. a tergo* ibi: *Sacra Sc. censuit Episcopo Visitanti Ecclesiam Monialium, si in ea non adsit Beneficium, non deberi Procurationem, seu expensas Victualium; Quoad possidentes Beneficia simplicia, sic resolutum fuit die 12. Septemb. 1654. lib. 19. decret. pag. 399. ibi, queritur, partibus citatis, & auditis, an obtinentes Beneficia simplicia in Terra Garbii, teneantur cum Parochis contribuere Procurationi Episcopo Visitanti Diocesim præstandæ, Sacra Sc. censuit, hujusmodi Beneficiatos teneri contribuere cum Parochis Procurationi Episcopo Visitanti Diocesim; Et demum, quoad eosdem Beneficiatos, & quoad Confraternitates, disputandi in Causa Bojanen. 14. Novemb. 1654. pluribus dubiis, uti habetur lib. 19. decret. pag. 427. à tergo; quartum erat conceptum sequentibus verbis, an obtinentes Beneficia etiam simplicia, seu Cappellanas in titulum teneantur contribuere dictis Victualibus, & huic dubio responsum fuit obtinentes Beneficia, seu Cappellanas in titulum, teneri pro rata contribuere, & quintum erat conceptum his aliis verbis, an eisdem Victualibus teneantur contribuere Confraternitates Laicrum, & huic dubio responsum fuit Confraternitates visitatas teneri ad eandem Contributionem pro rata.*

In Terra Montis Philoptrani quatuor existunt Ecclesiæ Parochiales, adsunt Confraternitates, & adest Monasterium Monialium S. Claræ, cui unicus est Conventus S. Augustini suppressus, cumque occasione Visitationis in dicta Terra expletæ ab Eminentissimis Dominis de Abdua, Spada, & Pipia, Præpositus Gentilonus eos in domum suam receperit, & necessarias Procurationis expensas solus subiverit, & contributum exigere prætenderit ab aliis Visitatis, juxta demandata à supradictis Eminentissimis de Abdua, & Spada, & alii Parochi contributo non refragentur, sed ad illud Moniales, & Confraternitates dicant, se non teneri, quæstio exorta, est ad hanc Sac. Congregationem delata, super qua requisitus Eminentissimus Pipia pro informatione, respondit, Moniales, & alia Loca Terræ nolle contribuere eo sub obtentu, quod sunt in pacifica possessione nihil contribuendi.

In simili controversia adest resolutio Sacræ Congregationis *in Signina 2. Augusti 1670. lib. 26. decret. pag. 392.* quæ est concepta sequentibus verbis, *nonnulli Beneficiati simplices, & Confraternitates Terræ Vallis Montanæ conqueruntur, quod, licet ab antiquo tempore Procuratio Episcopo visitanti solvi consueverit à Capitulo, & Canonicis dictæ Terræ, absque eo quod Oratores aliquid contribuere gravati fuerint, nihilominus dictum Capitulum illos respective taxavit pro hujusmodi contributione; Ideo supplicatur, per Sacram Congregationem declarari, an dictis Beneficiatis & Confraternitatibus suffragetur asserta consuetudo, quominus*

ad

ad dictam Contributionem minimè cogendi sint . Sacra &c. auditis partibus , & Juribus hinc inde deductis , censuit , Beneficiatos , & Confraternitates Terræ Vallis Montane teneri Procurationem contribuere Episcopo Visitanti , nec illis suffragari assertam Consuetudinem , quod hujusmodi Procuratio solvi consueverit à Capitulo , & Canonicis Collegiata dictæ Terræ .

Verum , quidquid sit de Consuetudine , scribens pro Monasterio Monialium S. Claræ , & Confraternitatibus Laicalibus , contendit , nec Monasterium , nec Confraternitates teneri ad contribuendum propter paupertatem , qua laborant ; ea etenim concurrente , statim confurgit exemptio à solutione Procurationis , juxta late firmata per *modernum Episcopum Anagninum in tract. de Sodalit. quæst. 13. num. 8.* Addit , Parochos esse divites , & ex hoc motivo introductum fuisse , quod in hac Terra , & alii Parochi in aliis locis Diæcesis solvant integram Procurationem ; Pro Monialibus S. Claræ ultra paupertatem facere potest , quod Episcopus visitans parvum Conventum suæ jurisdictioni suppositum , nihil potest accipere titulo Procurationis , juxta resolutionem Sacræ Congregationis super Statu Regularium , impressa apud *Lantuscam in verbo Conventus n. 16.* E contra scribens pro Parochis dicit , allegatam paupertatem non esse probatam .

Ex Juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere ,

- I. *An procuratio sit præstanda per contributum ab omnibus Parochis , Beneficiatis , Ecclesiis , Monasteriis , & Confraternitatibus Montis Philoptrani , & quatenus affirmativè .*
- II. *An Parochi , qui sustinuerunt totum pendus Procurationis in retroactis Visitatoribus sint proportionabiliter reintegrandi , & à quo fieri debeat repartitio & exactio in casu &c.*

Non proposita .

*Sess. 7.
Cap. 8. de
ref.*

MONTIS REGALIS. Patres Carthusiani Casularum habent in Diœcesi Montis Regalis quamdam Granciam vocatam *Consovero* , quæ habet Cappellam annexam sub titulo B. M. Virginis ad Nives. Cappella hæc habebat Januam in Via Publica , sed anno 1699, eadem clausa fuit , relictis tantum duabus lateralibus fenestris Crate ferrea munitis , & Ostio aperto intra ambitum Granciæ . Cappellæ huic inservit Sacerdos Sæcularis , qui celebrat Missam diebus festivis , & eleemosinam recipit à Colonis Patrum , & ab aliis personis ejusdem Regionis .

Procul ab hac Grancia per milliare circiter habent iidem Patres habitationem , & in ea semper degit unus ex ipsis Sacerdos , qui appellatur Procurator una cum aliquibus Fratribus Conversis pro Agrorum cultura , & in hac habitatione adest Sacellum pro Missæ celebratione . Cappella sub Titulo S. Mariæ ad Nives alias fuit visitata ab Ordinario ; Cumque hodie super visitatione exorta sit controversia , disputandum proponitur dubium ad calcem Restrictus referendum .

Juxta Sac. Concilium *Sess. 7. cap. 8. de reformat.* subjiciuntur Episcopi Visitationi Ecclesiæ , quæ pertinent ad Regulares , & ab eis dependent , si illis per Sacerdotes sæculares deserviat , uti late firmavit Rota *in Firmana Jurisdictionis 15. Aprilis 1701. coram bon. mem. Molines* , & fuit resolutum in hac Sac. Congregatione *in Licien. Visitationis 23. Junii 1725.*

Loquendo de Granciis Monasteriorum , eadem de jure communi sunt exemptæ

præ à Jurisdictione Ordinarii, qui idcirco prohibetur exigere Procuracionem ab Oratoriis, quæ in illis existunt juxta Textum *in cap. ultimo de Cappellis Monachorum*. Quo attento, si Procuratio est prohibita, prohibita etiam dici debet Visitatio, uti late argumentatur *Fagnan. in Opusculo de Granciis impresso ad cap. Auctoritate de Censibus num. 4. & seqq. Venetæ impressionis*.

Sed res hæc aliter se habet, attentis posterioribus Constitutionibus tum Innocentii Decimi, tum Alexandri Papæ Septimi; ab hoc etenim declaratum fuit, quod subsunt Visitationi, & Jurisdictioni Ordinarii Ecclesiæ Conventuum, & Cappellæ Granciarum, sive in eis degant Conversi pro Agrorum cultura, sive non, juxta ejusdem Alexandri *Constitutionem 4. Bullar. tom. 6.* & ab hac Visitatione exemptæ sunt solum Granciæ, quæ sunt Domus Rurales, sive Prædia Rustica, in quibus degunt Conversi pro Agris colendis, sed absque eo quod sit in his Ecclesia, vel publicum Oratorium, teste *Fagnan. loco citato*.

In Terminis Ecclesiæ Campestris Sanctæ Mariæ de Albiano Placentinæ Diœcesis, quæ erat Grancia Conventus PP. Carmelitarum ejusdem Civitatis. Sacra hæc Congregatio *die 17. Augusti 1726. & die 11. Januarii 1727. censuit esse visitandam ab Ordinario, sed Jure Delegato*.

Difficultas autem specialis in casu, qui proponitur, consistit in Ostio Ecclesiæ, quod amplius non est apertum in via publica, sed in Grancia; Videndum est etenim, an id fieri potuerit, & an etiam si factum sit, prodesse valeat.

Quibus stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Episcopus Montis Regalis possit visitare Cappellam Ruralem sub titulo B. M. V. ad Nives existen. in sua Diœcesi in finibus Loci Morosii, & nuncupat. alla Porta, sive in Regione di Consovero in casu &c.

Non proposita.

FIRMANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Pater Joseph Ghigiotti Anno 1691. Professionem Regularem emisit in Conventu Ordinis S. Augustini Terræ S. Elpidii Firmanæ Diœcesis, cumque propter varia impedimenta, & infortunia, jura compilare, & eadem deducere fuerit usque ad præsens impeditus, uti legi potest in ejus Scriptura per manus circumferenda, instat in præsentem pro Restitutione in integrum.

Primum ejus fundamentum constituitur in hoc, quod Professio emissa fuit in prædicto Conventu, qui non erat designatus ad receptionem Novitiorum, & ad admittendum Novitios ad Professionem, in quibus circumstantiis Professio nullitatis vitio laborat, juxta *Constit. 83. Clementis VIII. Bullar. tom. 3.*

Et quia in citata Constit. excipitur casus licentiæ à Sede Apostolica impetratæ Novitiatum faciendi, & Professionem emittendi in Conventu, licet ad id non designato, subdit licentiam præcedenter impetratam, hoc est anno 1689. à Sacra Congregatione super statu Regularium, non posse ad rem suffragari, tum quia suppositum fuit eidem Sac. Congregationi, quod quatuor adessent Adolescentes, qui in dicto Conventu vellent Professionem emittere, quando ipse solus erat, nec alii aderant admittendi ad Professionem, tum quia in dicto Conventu, nec observantia, nec forma Novitiatum, nec aderat ullus Magister Novitiorum, itaut non fuerit servata

vata forma in dicta licentia præscripta, uti videri potest in citata scriptura, cui solum ratione Officii mihi addere fas sit, ut ab Eminentissimis Patribus perpendatur, non posse allegari nullitatem Professionis ex capite, quod emissa sit in Conventu ad id non designato, postquam Quinquennium elapsum est, *juxta Constit. 146. Urbani VIII. Bullar. tom. 5.*

Secundum nullitatis fundamentum constituitur in Interruptione Novitiatus; cum etenim currente anno Novitiatus, ipse habitum Religiosum dimiserit, & in terram projecerit, & aufugere voluerit; sed impeditus facere id non potuerit, contendit Scribens, casum hunc esse æquiparandum casui, in quo quis durante Novitiatu, fugit à Conventu, quæ fuga licet ad modicum tempus irritam reddidit Professionem, ex quo annus Novitiatus debet esse continuus, *juxta decis. 89. coram Arguell.*

Ultimum fundamentum stat in seductionibus, & violentiis à Patre adhibitis, ut Professionem Regularem emitteret, cui fundamento dicit, non aduersari longam aquiescentiam, tum quia semper conquestus fuit, & semper reclamavit, tum quia Religionis officia non suscepit, & demum, quia in receptione Sacrorum Ordinum dixit, se eos recipere, ut esset Præsbyter Sæcularis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.
An sit locus Restitutioni in integrum in casu &c.

Non proposita.

*S. ff. 25.
c. 15. de
Reg.*

CALARITANA. Antiochus à Siligua, qui Professionem Regularem emisit in Ordine Cappuccinorum, contendit, eam nullitate laborare, tum quia emissa fuit per vim, & metum à suo Genitore sibi incussum, tum quia Constitutiones hujus Ordinis præscribunt, quod ille, qui admittitur ut Clericus, debeat esse in ætate annorum decem, & septem completorum, & ipse Professionem emisit sere in principio anni decimi septimi, & demum, quia in acceptione Professionis defuit consensus majoris partis Religiosorum, qui in Conventu morabantur.

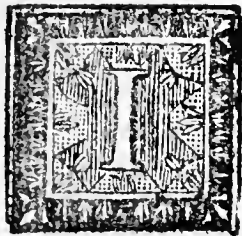
Hic idem Frater Antiochus, pendente causa super nullitate suæ Professionis coram Vicario Capitulari Calaritano, & P. Guardiano Conventus solemnem edidit protestationem, in qua, medio juramento, asseruit, tum metum, tum cætera, quæ pertinent ad suffragia Religiosorum, qui ipsum admiserunt ad Professionem, non subsistere in facto, & se hæc proposuisse, Diabolo suadente.

Hiscæ minime obstantibus, hæc eadem ab ipso proponuntur in hac Sacra Congregatione, & Pater Procurator Generalis Ordinis dicit, quoad punctum ætatis, Professionem esse validam, licet fuerit emissa ante ætatem à Constitutionibus præfinitam, dummodo facta fuerit tempore statuto à Sac. Concilio Tridentino, & quoad reliqua existimat, Professionem nullitate laborare.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.
An sit locus restitutioni in integrum, in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbati 15. Martii 1727.

IN Folio præteritæ Congregationis sequentes Causæ iudicis remanserunt: Unde prævia ejusdem Folii resumptione dignabuntur EE. VV. decernere.

THEATINA.

- I. *An Erectio in Collegiatam Insignem S. Mariæ Majoris Vasti facta ab Ordinario Theatino, uti Delegato Apostolico virtute Litterarum Apostolicarum san. mem. Innocentii XIII. sustineatur, seu potius sit confir-manda, & approbanda, vel ad minus sit locus ejus sanationi.* Sess. 25. cap. 9. de Ref.
- II. *Quenam providentia sumenda sit circa Præminentias bincinde præten-sus, in casu &c.*

Ad Primum, consulendum esse Sanctissimo pro sanatione juxta Votum Eminentissimi Præfecti.

Ad Secundum, sumendam esse juxta Votum Eminentissimi Præfecti.

AUXIMANA PROCURATIONIS.

- I. *An Procuratio sit præstanda per contributum ab omnibus Parochis, Beneficiariis, Ecclesiis, Monasteriis, & Confraternitatibus Montis Philoptrani, & quatenus affirmativè.* Sess. 24. cap. 3. de Ref.
- II. *An Parochi, qui sustinuerunt totum pondus Procurationis in retroactis Visitationibus, sint proportionabiliter reintegrandi, & à quo fieri de-beat repartitio, & exactio in casu &c.*

Ad Primum affirmativè. Ad Secundum affirmativè pro ultimis procurationibus, & amplius.

MONTIS REGALIS.

An Episcopus Montis Regalis possit visitare Cappellam Ruralem sub Titulo B. M. V. ad Nives existen. in sua Diœcesi in finibus Loci Morosii, & nuncupat. alla Porta, sive in Regione di Consovero in casu &c. Sess. 7. ca. 8. de Ref.

Affirmativè, & Portam esse aperiendam versus viam publicam.

Sess. 25. c. 13. de refor. **F**IRMANA NULLITATIS PROFESSIONIS.
An sit locus Restitutioni in integrum in casu &c.

Negative.

Sess. 25. de Reg. cap. 15. **C**ALARITANA.
An sit locus Restitutioni in integrum in casu &c.

Negative.

Sess. 24. de refor. Mat. c. 1. **A**GRIGENTINA MATRIMONII. Anna Maria Morillo per speciale mandatum commisit Emanueli Mammanæ, ut suo nomine coram Parrocho, & Testibus Matrimonium per verba de præsentis contraheret cum Luciano Genovesè, & Procurator commissum sibi munus adimplevit. Cumque propter ægreferentiam Gasparis Patris Annæ Mariæ quæstiones exortæ sint, demandatum fuit ab hac Sacra Congregatione, quod Anna detineretur in Monasterio, in quo degebat, & quod Episcopus Agrigentinus procederet ad voluntatis explorationem; Supponebatur etenim, eam fuisse non liberam, sed coactam.

Ordinarius subdelegavit Andream de Angelo Sacerdotem, ut prædictam faceret explorationem, cumque Anna Maria in hoc novo experimento asseruisset, se cum omni sua libertate Mandatum procuræ fecisse, se ratum habere quicquid à suo Procuratore gestum est, se quoque in eadem voluntate persistere, & usque ad obitum perstituram, novæque subinde ab utroque conjugè preces exhibitæ fuerint pro impetranda cohabitatione, rescriptum fuit, quod Episcopus procederet, prout de jure; Cumque ejusdem Ordinarii, & partium intercedente consensu causa fuerit ad hanc Sacram Congregationem delata, bina in præsentis dubia disputanda proponuntur ad calcem restrictus referenda.

Solæ mihi exhibitæ fuerunt Scripturæ Annæ Mariæ, & Luciani, itaut quid à Gaspare sit opponendum, ignorem; cumque ex prædictis Scripturis mihi exhibitis, & ex contradictoriis habitis coram Me, supponatur majorem vim pro annullando Matrimonio ex parte memorati Gasparis, consistui posse in præcedenti inhibitione per Ordinarium Agrigentinum Parrocho facta, ne Matrimonio assisteret, & in sponsalibus præcedenter à Luciano contractis cum quadam Francisca Lamagna, quam etiam stuprasse supponitur.

Contendunt conjuges, neutram ex his oppositionibus esse attendendam; Non primam, quia juxta receptam, & formiter disputatam in hac Sacra Congregatione sententiam, validum est Matrimonium contractum coram Parrocho, cui Ordinarius interdixerat, ne ejus celebrationi interesset, uti videri potest apud *Fagnan. in cap. litteræ a n. 5. usque ad fin. de matrim. contracto contra interdictum Ecclesiæ*. Non secundam, quia licet de jure Decretalium sponsalia de futuro transirent in Matrimonium de præsentis, ex copula inter Sponfos affectu maritali exercita ad normam *Textus in cap. Is, qui fidem de Sponsalibus*, cessat tamen hæc dispositio propter jus novum à Sac. Concilio Tridentino inductum *Sess. 24. de Refor. Matrim. c. 1.*
 ubi

ubi nullum declaratur Matrimonium sine Parochi presentia contractum, uti adnotarunt *in d. cap. Is qui fidem Gonzal. sub n.2. versic. hodie tamen Fagnan. n.8. de Sponsul., & Matrim. Rota dec.19. n.37. & seqq. par.10. rec.*, & quod ita fuerit declaratum tempore Gregorii XIII. ab hac Sacra Congregatione, testatur fundatissimus Theologus Estius *in librum quartum Sententiarum dist.27. §.10. vers. diximus autem.*

Ad ornatum quoque materiæ adnotasse fas sit, quod licet à nonnullis fuerit dubitatum, an Matrimonium contractum contra interdictum Summi Pontificis sit validum, uti habetur in Scripturis, quæ circumferuntur, vera tamen opinio est, quæ adstruit nullitatem Matrimonii contra interdictum Papæ celebrati, dummodo interdictum fuerit munitum decreto irritante; Sicut etenim Papa potest statuere per legem universalem impedimenta impediencia, & dirimentia Matrimonium, ita potest in casu particulari sub pœna nullitatis interdiceri, ne tale Matrimonium in casu particulari contrahatur, uti adnotarunt *Alexander de Nevo & Calderin. in cap. tua de Sponsa duorum, Barbosa in cap. ad dissolvendam sub n.4. de desponsat. Impuberum, Lænder. operum moral. tom.2. tract.9. dec.23. de impedimentis Matrim. quæst.3: Beccan. summa tit. de Sacramentis cap.49. quæst.1. n.6. P. Schmalzgrueber ad lib.4. decret. tit.16. n.9.*

Et in eo quod attinet ad cæteros Prælatos inferiores, ea recepta videtur esse sententia, ut eorum Interdictum non valeat nullitatem Matrimonii causare, nisi sit innixum Causæ perpetuæ, hoc est impedimento impediencia, & dirimenti, ad differentiam casus in quo esset innixum Causæ temporali, hoc est impedimento tantum impediencia, quocirca ab Alexandro III. validum declaratur Matrimonium celebratum, pendente lite super præcedentibus Sponsalibus, & pendente Superioris inhibitione, uti habetur *in cap. litteræ, & in cap. ex litteris de matrimonio contracto contra interdictum Ecclesiæ, & Clemens III. in cap. dissolvendum de desponsat. Impuberum*, nullum declaravit Matrimonium pendente interdicto contractum à Puella constituta in ætate impubere, uti colligitur ex integra Textus lectura *in tertia decret. collectione Antonii Augustini pag. mibi 205. & Alexand. III. in cap. tua fraternitas de sponsa duorum*, nullum quoque declaravit Matrimonium pendente inhibitione contractum, post aliud præcedenter initum, licet carnali copula non consummatum, uti pariter ex integra Text. lectura desumitur *in prima collectione decretalium edita ab eodem Antonio Augustino pag.62.*

Hæc sunt, quæ primum dubium respiciunt. Quia vero secundum pertinet ad Matrimonii contracti dissolutionem per gratiosam dispensationem, Coniuges replicant, ei nunquam esse posse locum, quia admissa Papæ potestate dissolvendi Matrimonia simpliciter rata, defunt tamen circumstantiæ pro usu hujus potestatis, & signanter, ex quo nullus ex Coniugibus pro dissolutione instat, cum instantia promoveatur à Gaspare Patre Annæ Mariæ, quæ non vult recedere à Matrimonio præcedenter contracto cum Luciano.

His positis, dignabuntur EE. VV. discernere.

- I. An Matrimonium contractum inter Annam Mariam Morillo, & Lucianum Genovesæ fuerit validum in casa &c. & quatenus affirmativè.
 - II. An sit locus illius dissolutioni per viam gratiosæ dispensationis in casu &c.
- Ad Primum affirmativè. Ad secundum Negativè.

AMERINA . Joannes Baptista Martinuccius univērsalem sibi scripsit hæredem Monasterium, & Moniales Sanctæ Elisabeth Civitatis Amerinæ, & inter cætera onera hoc appositum legitur : *che dentro il termine di tre Mesi dopo seguita la mia morte , in ciascun giorno faccino celebrare nella loro Chiesa cento Messe basse di Requiem , e nell'ultimo giorno una Messa cantata per suffragio dell' Anima mia , alla quale Messa cantata si dovrà fur assistere 12. povere Vedove , alle quali si dia un giulio per ciascheduna , ed una candela di cera d'once tre . La spesa di quello , che importerà dett' Messe , ed elemosina , si dovrà fare con il frutto della mia Eredità .*

Littera Testamenti importare videtur , Testatorem voluisse suffragium centum Missarum lestarum de Requie qualibet die per spatium trium mensium, sed ex nonnullis conjecturis prætenditur , ipsum voluisse celebrationem centum Missarum in termino trium mensium , vel ad summum suffragium 100. Missarum quolibet mense spatio trium mensium .

Prima ex conjecturis consistit in impossibilitate , cum nec in Ecclesia Monialium tot adsint Altaria , nec in Civitate Amerinæ tot Sacerdotes , sive Sæculares , sive Regulares , qui possint centum Missas celebrare quolibet die per tres menses .

Secunda est , quod juxta litteram Testamenti videtur , Testatorem voluisse , quod æleemosyna defumeretur ex fructu suæ hæreditatis . Cumque annuus redditus sit in scutis 577. & per consequens fructus hæreditarius ascendat ad scuta 143. spatio trium mensium , imperceptibile est , quod ex hoc reddito trium mensium celebrari valeant centum Missæ qualibet die per dictos tres menses .

Tertia est , quod Testator mortuus est in Urbe , & voluit sepeliri in Ecclesia Archiconfraternitatis SS. Stigmatum ; Cumque dixerit : *voglio , che si faccino celebrare cento Messe-basse di Requiem in quella maggior quantità , che sarà possibile , nella stessa mattina , che sarà esposto il mio Cadavere con Messa cantata , ed il compimento di dette Messe 100. ne' giorni susseguenti* : Hinc est , quod si Testator impossibilem quodammodo existimavit celebrationem centum Missarum una die hic in Urbe , incomprehensibile est , quod possibilem existimaverit Amerinæ celebrationem centum Missarum quolibet die per tres menses .

Ultima tandem est , quod in quodam posteriori Testamento , quod ob inopinatam mortem non fuit consignatum , Testator se expressit , quod hæredem univērsalem instituebat Monasterium *con li seguenti pesi , cioè di fur celebrare nella loro Chiesa , e dentro il termine d' un Mese 100. Messe di Requiem ed una Messa cantata* : & tam Parochus , quam Confessarius testantur , mentem ejus fuisse restrictam ad 100. Missas distributive celebrandas in termino unius mensis .

Rursus in eodem Testamento Joannis Baptistæ ita subditur : *Il rimanente de' miei mobili , Argenti , e Gioje da me comprate per scudi 300. nota de' quali sarà inserta nel presente Testamento Sc. la Trabacca , e la mia Libreria si dovranno vendere con depositare il prezzo per investirlo in Luoghi di Monti Camerali .*

Contenditur autem , Testatorem subinde recessisse ab hac voluntate , atque statuisse , ut pretium dd. rerum erogaretur in emptionem Argentorum , & Suppellectilium pro Ecclesia , & Sacristia .

Tum quia clare hanc suam voluntatem explicavit in posteriori Testamento , quod licet minus solemne dicitur attendendum , utpote continens Legatum

tum Pium, tum quia probari id asseritur ex binis Epistolis à Testatore scriptis post Testamentum, & demum, quia sic testatur Parochus. Circumfertur scriptura: Unde onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An, & in qua quantitate Missæ sint celebrandæ.*
- II. *An residuum pretii Argentorum, aliorumque Mobilium sit erogandum in emptionem Candelabrorum, aliorumque utensilium Ecclesiæ &c.*

Ad Primum, celebrandas esse centum Missas quolibet Mense per tres Menses, & quoad Missam Cantatam servetur Testamentum. Ad secundum negativè.

TREVIREN. EXECUTIONIS BREVIS. Proposita fuit hæc *Causa Sess. 24. c. 12. de Refor.*
 in Congregatione habita die 27. Julii 1726. cujus Folium poterat ab EE. VV. benigne reassumi. Tunc nulla fuit capta resolutio, sed reposita instantia in Congreg. habita die 17. Augusti 1726. sub hoc dubio: *An Breve Apostolicum prævio consilio hujus S. Congregationis favore Episcopi Rosmen expeditum super admissione ejusdem ad locum Capitularum, & fructuosam possessionem Canonici Collegiatæ S. Simeonis, sit exequendum in casu, huic dubio responsum fuit negativè, petitaque per succumbentem, & obtenta nova audientia, disputandum in præsentem proponitur Dubium.*

An sit standum, vel recedendum à decisio sub die 17. Augusti 1726. in casu &c.

Non proposita.

ORDINIS CAPPUCINORUM. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 8. Junii 1726. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi. Tunc nulla fuit capta resolutio, sed reposita causa in Congregatione habita die 6. Julii sub consueto dubio: *An sit locus Restitutioni in integrum, responsum fuit negativè, petitaque subinde, & impetrata nova audientia, disputatur in præsentem.*

An sit standum, vel recedendum à decisio die 6. Julii 1726.

Non proposita.

Die Sabbati 29. Martii 1727.

Seff. 246
capit. 1.
de refor.
Matr.

1. **LORENTINA**. Ricca Esther, quam erat Judæa Matrimonium contraxit cum Abraham Hæbreo, & illud consummavit, cumque post aliquod temporis spatium Judaicam perfidiam abjurasset, & ad Catholicam Religionem conversa esset, post canonicam consuetam monitionem reliquit Abraham in sua Judaica perfidia, & licet ad alia vota transire posset, cælibem nihilominus statum elegit, & etiam hodie remanet innupta.
2. Post Riccæ conversionem, Abraham existimavit se in libertate positum, quocirca anno 1721, aliam Hebræam nomine Blancam duxit in Uxorem, & Matrimonium cum ea consummavit, cumque tam Abraham, quam Blanca anno præterito suam patefecerint voluntatem de Judaismo abjurando, & Cathéchismo fuerint subjecti, suum quoque desiderium explicaverunt de perseverando, post receptum Baptismum, in Matrimonio uti supra contracto.
3. Ricca interrogata, quid super hac re sentiret, respondit se suum libentissime assensum præstare, & se nolle ullo modo ad Abraham redire, etiam post abjuratam ab ipso Judaicam perfidiam, & ejus conversionem ad nostram Sanctam Religionem.
4. Visum fuit, & merito, Riccæ consensum non sufficere ad rem, de qua nunc agitur, exortisque proinde super hac re in Civitate Florentina controversiis, iisdemque remisit ad hanc Sac. Congregationem, de illis actum fuit in confessu habito die 27. Julii 1726. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi.
5. Dubia, quæ tunc fuerunt proposita, sunt hæc, quæ sequuntur.
- I. *An adhuc subsistat Matrimonium in Judaismo contractum inter Riccam, & Abraham, & quatenus affirmativè.*
- II. *An Abraham post suam, & Blanchæ conversionem teneatur ad redeundum cum Ricca, & Blancam relinquendam, & quatenus affirmativè.*
- III. *An Ricca cogi possit ad cohabitandum cum Abraham ad Fidem converso, & quatenus affirmativè.*
- IV. *An Summus Pontifex dispensare possit, ut Abraham conversus permaneat in Matrimonio in infidelitate, uti supra, contracto cum Blanca, & quatenus affirmativè.*
- V. *An consilium præstandum sit Sanctissimo Domino Nostro pro concessione dictæ dispensationis in casu &c.*
- Et in Congregatione habita prædicta die 27. Julii ad primum, & secundum responsum fuit affirmativè, & in reliquis nulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod scriberent Theologi, & Canonistæ, & perquirentur exempla, & additum fuit ad mentem, quæ fuit ut scriberetur Archiepiscopo Florentino, an possibile esset, ut citra præjudicium Conversionis ad Fidem Catholicam Abraham separaretur à Blanca, & ad Riccam rediret, item, an Ricca esset in statu virum ducendi, aut emittendi Professionem

Religiosam in aliqua Religione ; per hanc etenim viam credebatur evitari posse resolutionem dubiorum propositorum , & non resolutorum .

6. Fundamentum affirmativè responsionis ad prima duo dubia , constitutum fuit in hoc, quod licet certum sit, Matrimonium in infidelitate contractum solvi quoad vinculum, si alter ex Conjugibus in infidelitate permaneat, & nolit habitare cum Coniuge ad Fidem converso, vel si cohabitare velit, nolit cohabitationem sine contumelia Creatoris, incertum nihilominus est, quo tempore Matrimonium prædictum quoad vinculum solvatur; cumque communis, & communissima hodie sit Theologorum, & Canonistarum Sententia; quod Matrimonium quoad vinculum dissolvatur, tunc cum Coniux Fidélis aliud contrahit Matrimonium, hinc optimo jure ponderatum fuit, quod si Ricca conversa nullum adhuc contraxit Matrimonium post conversionem, subsistere de necessitate debebat Matrimonium per eam in Judaismo contractum cum Abraham: & sic per consequens, quod Abraham post suam, & Blanchæ conversionem tenebatur ad redeundum cum Ricca, & Blancam relinquentem, & eo fortius, cum auditis Theologis, & Articulo fo miter examinato, & accedente Summi Pontificis approbatione, in consimili profus casu fuerit eodem modo responsum ab hac Sacra Congregatione in alia Causa Florentina 1. *Julii* 1679. & 13. *Aprilis* 1680. uti habetur ex resolutionibus per extensum relatis in meo discursu edito ad calcem Folii memoratæ Congregationis habitæ die 27. *Julii* 1726.

7. Et in eo, quod attinet ad tertium, quartum, & quintum dubium, quæ in citata Congregatione fuerunt proposita, & non resoluta, juxta demandata scripserunt Theologi, & scripsit etiam Canonista super quarto, & quinto dubiis, & eorum allegationes exhibentur; In eoque, quod spectat ad litteras dandas ad Archiepiscopum Florentinum, litteræ datæ sunt ad eundem, & ex ejus responsionibus die 13. *Augusti*, & die 7. *Septembris* anni præteriti duo colliguntur, alterum possibile non esse, ut Abraham separaretur a Blanca, *in risposta di quanto V. S. Illustrissima s'è compiaciuta di commandarmi con sua lettera de' 31. Luglio, posso per ora dire brevemente, che ho fatto parlare a' consaputi Conjugi Ebrei Abramo, e Bianca e desiderano di venire alla S. Fede per iscoprire, se fossero in disposizione di farlo anco con separarsi, ritornando Abramo colla sua Mogle Ricca Esther precedentemente convertita; sopra di ciò si trova grandissima opposizione, protestandosi essi, che solo la morte può separarli, e che non sapranno mai indursi a rompere un vincolo, che è loro troppo caro. Non s'è lasciato d' usare le più efficaci persuasive, e si continuano le diligenze, ma dubito assai, che se ne voglia ottenere l' intento. Deve ancora V. Signoria Illustrissima essere informata, che prima della Conversione di Ricca, e sussistendo il di lei Matrimonio con Abramo, Bianca stava in casa del medesimo per Serva, ed era da esso così ben veduta, che ne nacquero gelosie, e dissensioni colla prima Mogle; onde si deduce, che l' affetto scambievole tra Abramo, e Bianca non è un puro affetto Maritale, ma geniale ancora, e radicato per lungo tempo negl' animi d' ambedue, il che a miocredere renderà molto più difficile la loro separazione, alterum est, Riccam nolle, vel aliud Matrimonium contrahere, vel religiosæ professioni nomen dare, uti habetur ex verbis alterius Epistolæ Archiepiscopi Florentini tertia Septembris anni præteriti, la predetta Ricca alla proposizione fattale disse subito, che in quanto a farsi Religiosa non le bastava l' animo di fare*

un tal passo, e quanto al maritarsi ci sentiva della repugnanza, ma pure si contentò di pigliar tempo à pensarci prima di dare positiva risposta. Finalmente doppo molti giorni non ostante tutti i motivi addotte persistè nella negativa, dicendo, che nell'età avanzata di 40. anni non si sente di soggetarsi à nuovo vincolo di Matrimonio, ed a perder quella quiete, che prova nello stato libero, in cui colle proprie sostanze vive commodamente.

Quo propterea stante tantum abest, quod ex responsionibus Archiepiscopi Florentini evitari valeat resolutio dubiorum alias propositorum, & non resolutorum, quod ex illis potius subingredi videtur necessitas procedendi ad eorum discussionem, atque resolutionem, & id, quod ex dictis responsionibus evitatur, est examen Articuli, an Matrimonium consummatum Infidelium dissolvatur per professionem in Religione emissam ab altero ex illis converso ad Fidem, altero in infidelitate adhuc permanente; licet enim nonnulli velint, Matrimonium in infidelitate consummatum solvi per religiosam professionem: ex quo si professio religiosa solvit Matrimonium ratum inter Fideles, multo magis solvere debet Matrimonium consummatum inter Infideles cum vinculum Matrimonii rati inter fideles sit fortius Matrimonio consummato Infidelium *Sarchez de Matrimon. lib. 7. disp. 76. n. 8. Clericat. de Sacram. Matrimonii dec. 12. n. 7. Salmaticen. ses in cursu morali tom. 2. tract. 9. de Matrim. cap. 4. dub. 2. punct. 2. num. 52.*, alii tamen non desunt formiter sustinentes, quod Matrimonium in infidelitate consummatum non solvitur per religiosam professionem, tum quia non subsistit principium, quod vinculum Matrimonii rati inter Fideles sit fortius vinculo Matrimonii consummati inter Infideles, tum quia potestas dissolvendi Matrimonium consummatum inter Infideles provenire debet à divina concessione, nec ullibi concessum invenitur, quod professione religiosa dirimatur Matrimonium consummatum Infidelium, uti latè prosequuntur *Perez. de Matrim. disp. 36. sect. 8. n. 3.*, *Diana in edit. coordinata tom. 2. tract. 6. resolut. 125.*

8. Ad examen itaq; materiæ descendendo, cum Theologi, & Canonistæ scripserint super quarto, & quinto dubio, an videlicet possit Summus Pontifex dispensare, ut Abraham conversus permaneat in Matrimonio in infidelitate contracto cum Blanca, & an adsint legitimæ causæ pro dicta dispensatione concedenda, quod est idem, ac dicere, an Summus Pontifex possit solvere quoad vinculum Matrimonium in infidelitate contractum, consummatum inter Abraham, & Riccam, antequam Abraham ad Fidem Christianam convertatur, nec enim locus est dispensationi, ut Abraham conversus ad Fidem permaneat in Matrimonio in infidelitate contracto cum Blanca, nisi præcedat solutio vinculi intercedentis inter Abraham, & Riccam, vigore antecedentis Matrimonii ab ipsis, uti sæpe dictum est, in infidelitate contracti, & consummati, & eo magis, cum ab hac Sac. Congreg. jam resolutum sit, illud adhuc subsistere, & Abraham de jure post suam, & Blanchæ conversionem teneri ad redeundum cum Ricca, iidemque Theologi, & Canonistæ de tertio dubio proposito, & non resolutio sermonem non fecerint, prima, quæ se offert, inspectio in hoc consistit, an videlicet admissa subsistentia Matrimonii in infidelitate contracti inter Abraham, & Riccam, & admissa obligatione Abrahæ relinquendi Blancam post suam conversionem, & redeundi ad Riccam, teneatur Ricca, & cogi possit ad cohabitandum cum eodem Abraham ad Fidem converso.

9. Et quidem pro negativa, quod Ricca videlicet cogi non possit ad cohabitandum

tandum cum Abraham ad Fidem converso, facere posse videtur, quod ex Causa Adulterii Conjux innocens potest a peccatore Conjuge divertere, & se a Thoro, & cohabitatione illius separare, juxta illud *Matthæi 5: Excepta causa fornicationis*, & quando Adulterium publice notorium est, sive notorietas illa sit facti, sive juris, potest Conjux innocens propria auctoritate ab Adultero recedere, tam quoad debiti redditionem, quam quoad mutuam cohabitationem, uti probat *Text. in cap. ex parte de Sponsalibus*, ibi, *Sine manifesta Causa fornicationis*, & late adnotarunt *Sylvest. in verb. divortium 9. quest. 8. Covarr. par. 2. de Sponsalibus cap. 2. §. 5. num. 12.*

10. Applicando activa passivis, si demonstrabitur, illicitam ad minus fuisse commixtionem habitam ab Abrahamo cum Blanca, cum qua post Ricchæ conversionem, & durante adhuc vinculo cum Ricca, more suo Matrimonium contraxit, demonstratum etiam dici debet, notorium fuisse, & esse ejus Adulterium, & sic per consequens Riccam non posse etiam post ejus conversionem cogi ad cohabitandum cum ipso.
11. Assumptum vero mira facilitate ponitur in claris; Quidquid etenim fit de controversia inter Theologos agitata, an Conjux, qui Fidelem Conjugem sequi noluit, possit novum sibi Conjugem eligere ex sua gente, quæ est in eadem perfidia, qua in re affirmative respondetur a nonnullis, ex quo id nullo Jure prohibitum est Conjugi Infideli *Sanchez de Matr. lib. 7. disp. 77. num. 6.* & a nonnullis aliis negative respondetur, uti habetur apud *Pont. de Matrim. lib. 7. c. 48. num. 25.*, & est expressa doctrina *Div. Thomæ in 4. dist. 37. quest. 2. art. 3. ad 3. ibi, ad 3. dicendum, quod postquam Fidelis contraxit, solutum est vinculum Matrimonii ex utraque parte, quia Matrimonium non claudicat quantum ad vinculum, sed quandoque claudicat quantum ad effectum, unde in pœnam Uxoris infidelis ei indicitur quod non possit cum alio contrahere magis quam ex virtute Matrimonii præcedentis sed si postea convertatur, potest ei concedi dispensative, ut alteri nubat, si vir ejus aliam duxerit Uxorem*, & tam una, quam alia opinio tamquam probabilis admittitur a *Diana in edit. coordinata tom. 2. tract. 6. de Sacramento Matrimonii resolut. 122.*
12. Communis hodie videtur esse sententia, quæ distinguit casum a casu aut etenim Conjux permanens in infidelitate aliud Matrimonium contraxit, antequam conversa ad alia vota transivit, & tunc illicite, & nulliter agit, aut idem Conjux permanens in infidelitate aliud contrahit Matrimonium, postquam Conversa ad alia vota transivit, & tunc ille valide agit, & forte etiam licite; Privilegium quippe datum ab Apostolo solvendi vinculum matrimoniale in casu, quo alter ex Conjugibus convertatur ad Fidem, & est datum favore Fidei, & sic per se Fideli, & per accidens Infideli. Idque facit, ut non possit Infidelis ad alia vota transire, nisi postquam Fidelis solutus est, quæ solutio non datur nisi per novum Matrimonium, quod ab ipso post conversionem contrahatur, quemadmodum ad rem bene distinguunt *Sanchez de Matrim. lib. 7. disput. 75. n. 6., & 7. Card. de Lauræa de Matrim. disp. 16. art. 9. §. 5. per tot Clericat. de matrim. decis. 12. num. 2. Rosignol. de matrim. par. 1. tom. 6. contract. 15. prænot. 14. num. 19. & seq. P. Schmalzgrueber ad lib. 4. Decret. tit. 19. a num. 29. usque ad 34.* Cumque Abraham, innupta adhuc Ricca, & calibem vitam agente, Matrimonium more suo contraxerit cum Blanca, sicuti dubitandum non est de Adulterio, ita neque dubitandum esse videtur

de Riccæ immunitate a coactione, sive a necessitate cohabitandi cum ipso, etiam postquam ipse ad Fidem Christianam conversus est.

13. Accedit, quod etiam præscindendo ab Adulterio, potest ex aliis causis Ecclesia inter Conjuges decernere Thori separationem, juxta *Can. 8. sess. 24. de refor. matrim.* Cumque inter Causas adscribatur molesta cohabitatio ex probabili periculo Jurgiorum atque Rixarum, uti ponderant *Henriquez. lib. 1. de matr. cap. 17. num. 7. Pirhing. ad lib. 4. Decretal. tit. de divortiiis n. 61. notabili tertio*, & ex supra relatis Epistolis Archiepiscopi Florentini, de prædicta molesta cohabitatione non videatur esse dubitandum, satis id esse potest, etiam præscindendo ab Adulterio, ne Ricca cogi possit ad cohabitandum cum Abraham, etiam postquam ille ad Fidem conversus sit.
14. E contra pro affirmativa, quod Ricca scilicet cogi possit ad cohabitandum cum Abraham ad Fidem converso, militare potest sequens animadversio. Quidquid etenim sit, an Abraham ante Riccæ conversionem potuerit, vel non potuerit contrahere Matrimonium cum Blanca, & se cum eadem commiscendo Adulterium patruerit, necne, punctus est in videndo, an Ricca possit hoc Adulterium Abrahæ opponere, postquam ille ad Fidem conversus erit. Videtur quippe certum esse, quod, secuta Abrahæ conversione, permissum esse non valeat Riccæ prædictum Adulterium opponere, cum certum sit certitudine Fidei, sublatum esse per Christum Dominum Libellum Repudii a Moyse permissum, & quod si Uxor repudiata, vivente Viro repudiante, transeat ad alia vota, Adulterium committit, juxta illud *Matthæi cap. 5. dictum est autem, quicumque dimiserit Uxorem suam, det ei libellum Repudii; Ego autem dico vobis, quia omnis, qui dimiserit Uxorem suam, excepta fornicationis causa, facit eam machari, & qui dimissam duxerit, adulterat*, & certum pariter sit, quod secuta Mariti conversione ad Fidem Christianam, si Uxor in infidelitate repudiata, in statu infidelitatis transeat ad alia vota, & deinde convertatur ad Fidem, antequam Maritus aliam duxerit Uxorem, non potest Maritus ei objicere, quod contrahendo Matrimonium machata sit, sed tantum objicere poterit Adulterium, si cum alio Viro sibi per Matrimonium non copulato rem habuerit, juxta solemnem *dec. Text. in c. gaudemus de divortiiis, ibi, Si conversum ad Fidem, & illa conversa sequatur, antequam propter causas prædictas legitimam ducat ille Uxorem, eam recipere compelletur, quamvis quoque secundum Evangelicam veritatem, qui duxerit dimissam, machatur, non tamen dimissor poterit objicere fornicationem dimissæ pro eo, quod nupsit alii post Repudium, nisi alias fuerit fornicata*; In quo proinde rerum themate nihil aliud superest Riccæ pro evitanda cohabitatione cum Abraham ad Fidem converso, nisi causâ odii & inimicitiarum, propter quam non rigorosum Divortium, sed abstinentia conceditur a cohabitatione, & a Thoro ad tempus certum, vel incertum, uti bene ponderant *Maldonat. in Mattheum c. 5. vers. 32. Bellarm. lib. 1. de matr. cap. 14. § Secunda causa Reginald. in Praxi Fori Penitent. lib. 31. num. 313. versic. porro, Sanchez. de matrim. lib. 10. disp. 15. num. 2.*, & fuit ab hac Sac. Congregatione resolutum *Taurinen. 13. Septembris 1721. & 16. Martii 1726.*
15. Hæc sunt, quæ pertinent ad tertium dubium, supersunt quartum, & quintum, in quorum examine, uti supradictum est, perpendendum occurrit, an possit Summus Pontifex dissolvere Matrimonium in infidelitate

- tate contractum, & consummatum inter Abraham, & Riccam, & an sup-
 posita potestate, ad sint pro ejus usu Cause legitima, super quo articu-
 lo scripserunt Theologi, & Canonista, & in varias abierunt sententias.
16. Ne autem confuse procedatur, distinguendus est casus a casu. Primus
 est quando ambo Conjuges infideles non solum contraxerunt, & consum-
 marunt Matrimonium in infidelitate, sed etiam dum actu sunt infideles,
 instant pro ejus dissolutione, & in hoc primo casu, qui potius videtur
 idealis, quam practicus, negativa responsio tutissima esse videtur, ut
 inquit Apostolus, *qui ad nos de his, qui foris sunt, judicare*. Secundus
 casus est; quando Matrimonium fuit contractum, & consummatum in in-
 fidelitate, & uterque Conjug post suam conversionem ad Fidem Christia-
 nam, & sine nova Matrimonii consummatione post conversionem instant
 pro dissolutione, & in hoc secundo casu responsio negativa haberi posset
 pro tutiore, quandoquidem in hoc Matrimonio utraque qualitas verificat-
 ur, quod videlicet sit Matrimonium Fidelium, & sit consummatum,
 & eo fortius cum consummati in infidelitate ratio habeatur etiam post
 conversionem, ut infra, & in eo, quod attinet ad Matrimonium Fidelium
 consummatum, certum sit, non posse Summum Pontificem dispensare,
 ut in his terminis late prosequitur *P. Schmalzgrueber ad lib.4. Decret.*
tit.19. de Divortijs num.58. & seq. Tertius denique casus est, quando
 Matrimonium fuit contractum, & consummatum in infidelitate, &
 post unius ex Conjugibus conversionem, & alterius permanentiam in in-
 fidelitate promovetur instantia pro dissolutione, hic est casus noster,
 & in ejus resolutione discrepant Theologi a Theologis, Canonista a Ca-
 nonistis, itaut utraque opinio tamquam probabilis habeatur a *Diana in*
edit. coordinata tom.2. tract.6. resolut.125. num.4., & controversia tanta
 ab aliis existimetur, ut super ea expectandum dicant judicium Sedis
 Apostolicæ, uti habetur apud *Clericat. de Sacram. Matrim. dec.12. n.16.*
in fine.
17. Illi, qui asserunt, Summum Pontificem posse dispensare, Sic argumen-
 tantur; vinculum Matrimonii rati inter Fideles fortius est Vinculo Ma-
 trimonii consummati Infidelium, cum primum suam firmitatem deducat
 non solum a natura contractus, sed etiam a Sacramento, & in secundo
 nulla adsit firmitas, quæ ea, quæ descendit a contractu, & ab ejus in-
 dole, atque natura; Sacramentum etenim inter Infideles esse non potest.
 Cumque hodie non amplius controversa, sed certa sit undequaque sen-
 tentia, quæ dat Pontifici potestatem dissolvendi, quoad vinculum Ma-
 trimonium ratum inter Fideles, ex hoc a fortiori descendit, posse eun-
 dem Summum Pontificem dispensare in Matrimonio consummato in-
 fidelium.
18. Hoc est argumentum originale *Navar. conf.3. lib.3. a num.12. tit. de*
Convers. Infidel. edit. Lugdunensis anni 1594., & *Navar. sequuntur San-*
chez. de Matrim. lib.2. disp.17. per tot. Vericel. de Apostolicis Missioni-
bus tit.12. de Matrim. quest.177. num.18. Layman in Theologia Mo-
rali tom.2. lib.5. tract.10. par.2. cap.3. sub num.2, & plures alii facile
 cumulandi.
19. Confirmatur: Quandoquidem si infidelis in infidelitate plures insimul
 habuerit Uxores, & ipse ad Fidem convertatur, debet remanere cum
 prima Uxore, eo quod cum ea solum fuit verum Matrimonium; Cuni-
 que Summi Pontifices passim concesserint, ut dicti infideles ad Fidem
 con-

- conversi possent permanere cum ea Uxore, quæ ad Fidem convertitur, relicta prima, quæ in infidelitate permansit, & hoc fieri non possit, nisi dissoluto quoad Vinculum primo Matrimonio contracto, in infidelitate consummato, infertur ex his, posse Summum Pontificem dispensare in Matrimonio, quod est in infidelitate contractum, & consummatum.
20. Quod autem, si infidelis in infidelitate plures habuerit Uxores, & ipse ad Fidem convertatur, debeat cum prima Uxore remanere, doctrina est *Divi Thomæ in 4. distinct. 39. quæst. unica art. 3. ad 4.*, quam cæteris cumulatis late sequuntur *Sanchez. de Matr. lib. 7. disp. 73. num. 4. & 5. de Jussis de dispensat. Matrimonialibus lib. 2. cap. 15. num. 31. & seq.*
21. Quod vero Summi Pontifices aliquando dispensaverint, ut infidelis ad Fidem conversus possit remanere cum ea Uxore, quæ Fidem Christianam amplexa est, derelicta prima, quæ in infidelitate permansit, desumitur ex Brevi S. Pii V. expedito die 2. Augusti anno 1571., in quo cum exposuisset Indos in infidelitate plures insimul habere Uxores, cum itaque sicut accepimus Indis in sua infidelitate manentibus plures permittantur Uxores, & aliquando dari casum, ut Maritus convertatur ad Fidem, & unâ cum Marito Uxor convertatur, non prima, sed alia, prima remanente in infidelitate, Sed quia durissimum esset separare eos ab Uxoribus, cum quibus ipsi Indi Baptismum susceperunt, maxime quia difficillimum foret primam Conjugem reperire, ex Apostolica benignitate concessit, ut permanerent cum Uxore, quæ baptismum recepit, & hujusmodi Matrimonium validum declaravit, ut *Indi, sic, ut præmittitur, baptizati, & in futurum baptizandi cum Uxore, quæ cum ipsis fuerit baptizata, & baptizabitur, remanere debeant tanquam cum Uxore legitima, aliis dimissis, Apostolica Auctoritate tenore præsentium declaramus, Matrimoniumque hujusmodi legitime inter eos consistere, sicque, &c. judicari, ac deservi debere.*
22. Quod denique id fieri non potuerit, nisi dissoluto quoad vinculum primo Matrimonio contracto, & in infidelitate consummato, patet, quia alias discurrendo sequeretur, quod Pontifex super Poligamia dispensasset contra Jus Divinum, quæ dispensatio soli Deo est reservata, uti probat *Textus in cap. gaudemus de divortis, ibi, verum absorbum hoc videtur, & inimicum Fidei Christianæ, cum ab initio una Costa in unam feminam sit conversa, & Scriptura divina testetur, quod propter hoc relinquet homo Patrem, & Matrem, & adhaerebit Uxori suæ, & erunt duo in carne una, non dixit tres, vel plures, sed duo, nec dixit adhaerebit Uxoribus, sed Uxori, & paulo post sine dubitatione aliqua protestamur, quod nulli umquam licnerit insimul plures Uxores habere, nisi cui fuit Divina revelatione concessum, & ad rem profequitur *Card. Bellarminus de Sacramento Matrimonii lib. 1. c. 9. contr. 3. ibi, prima propositio Circa Poligamiam tam Uxoris cum multis Viris, quam Viri cum multis Uxoribus, nullus homo dispensare potest, & maxime post Evangelium, prædicatum; Patet quia Poligamia prohibita est primum Jure Divino naturali, & deinde Jure Divino Evangelico: non potest autem Inferior dispensare in lege Superioris, proinde nec homo in lege Dei.**
23. Apostolicæ litteræ S. Pii V. impressæ sunt apud *Vera crux in speculo Conjugum par. 3. art. 8. conclus. 5.* & earum meminit *Avenidaus in Thesaurio Indico tom. 2. tit. 12. cap. 14.* & præter has Apostolicas literas aliæ occurrunt *Gregorii Papæ XIII. impressæ apud Pont. de matrim. lib. 7. cap. 48.*
24. Exponitur in his postremis litteris, quod plures ex Angola, Æthiopia, Brasilia, & aliis Indicis Regionibus, ab eis exterminantur, itaut prias

prias cogantur relinquere Uxores. Exponitur, hos aliquando ad Fidem Christianam converti, & non posse interpellare Conjugem Fidelem, an velit converti. Facta hac expositione Pontifex ait, *idcirco nos attendentes hujusmodi connubia inter Infideles contracta, vera quidem, non tamen adeo rata censeri, ut necessitate suadente dissolvi non possint, & deinde concedit non solum, ut contrahere possint Matrimonium, & consummare cum Muliere Fideli, postquam summarie constiterit, non potuisse interpellare Conjugem Infidelem; sibi, ut eorum quilibet etiam superstitie Conjuge Infideli, & ejus consensu minime requisito, responso non expectato, Matrimonium cum quovis Fideli alias tamen rite contrahere, & in eis postea carnali copula consummatis quoad vixerint, remanere licite valeant, dummodo constet eis summarie, hoc est Missionariis, & extrajudicialiter Conjugem absentem mone-ri legitime non posse, aut monitum intra tempus eidem monitioni præfixum suam voluntatem non significasse, sed ad ulteriora procedendo, valida, & firma declaravit hæc Matrimonia contracta ab infideli converso cum Muliere Christiana, etiam si deinde probaretur primam Conjugem non potuisse justis de causis suam voluntatem explicare, & etiam, quod ipsa non erat Infidelis, seu Fidelis tempore secundi Matrimoni contracti, ibi, quæ quidem Matrimonia, etiam si postea innotuerit, Conjuges priores Infideles suam voluntatem juste impeditos declarare non potuisse, & ad Fidem etiam tempore transacti secundi Matrimonii conversos fuisse, nihilominus rescindi numquam debere, sed valida, & firma esse.*

25. Quocirca si Gregorius dixit, Matrimonia Infidelium, necessitate suadente, dissolvi posse, si dependenter ab hoc principio validum declaravit Matrimonium ab Infideli converso contractum cum Muliere Fideli, etiam si primum ipse contraxisset, & consummasset Matrimonium in Infidelitate, & etiam si tempore secundi Matrimoni Uxor conversa fuisset, & id fieri non valeat, nisi dissoluto, quoad vinculum, primo Matrimonio in infidelitate contracto, & consummato, eo magis crescit assumptum, favens Pontificiæ Potestati in ordine ad dispensandum super Matrimonio Infidelium licet consummato.

26. Denique pro concedenda dispensatione non est necessarium definire, quod Pontifex possit dispensare in hujusmodi Matrimoniis, sed satis est, ut sententia favens Pontificiæ Potestati suam habeat probabilitatem, cumque in casu, de quo nunc agitur, certa sit probabilitas sententiæ, quæ favet Auctoritati Pontificiæ, & causæ non desint, quæ ejus usum suadent in casu præsentis, ut Abraham videlicet, & Blanca Fidem Christianam, amplectantur, quam sine dispensatione non sunt amplexuri, omnia hæc simul sumpta ostendunt, Summum Pontificem posse, atque etiam congrue, ut petitam concedat dispensationem, & sic, quod quarto, & quinto dubiis affirmative respondeatur.

27. Alii e contra, qui dubitant de Pontificia potestate, & multo magis de ulu, sic discurrunt: Matrimonium suam obtinuit indissolubilitatem in ipso Mundi principio ex jure naturali Divino, & deinde ex Evangelico, juxta illud *Genesis cap. 2. quamobrem relinquet homo Patrem suum, & Matrem & adhærebit Uxori suæ, & erunt duo in carne una*; quæ verba fuerunt a Christo Domino reassumpta in Evangelio *Matthæi cap. 19. non legistis, quia, qui fecit hominem ab initio, Masculum, & Feminam fecit eos, Dixit propter hæc dimittet homo Patrem, & Matrem, & adhærebit Uxori suæ, & erunt duo in carne una, itaque jam non sunt duo, sed una caro: Quod ergo*
Deus

Deus conjunxit, homo non separet; & paulo post dico autem vobis, quia quicumque dimiserit uxorem suam, nisi ob fornicationem, & aliam duxerit, mæchatur, & qui dimissam duxerit, mæchatur. Divina hæc eloquia procedunt in Matrimonio saltem consummato juxta responsum *Alexandri III. in cap. ex publico de Convers. Conjugatorum*, ibi, *Sane quod Dominus in Evangelio dicit non licere viro, nisi ob causam fornicationis uxorem suam dimittere, intelligendum est secundum interpretationem Sac. Eloquii de his, quorum Matrimonium carnali copula est consummatum, sine qua consummari non potest*, & præscindendo ab Auctoritatibus Theologorum, quæ facili negotio cumulari possent, ab his Divinis Eloquiis delumitur indissolubilitas Matrimonii saltem consummati jure naturali Divino, & Evangelico, uti exposuit *Bonifacius VIII. in cap. unico de voto, & voti redemptione in sexto*, ibi, *Matrimonii vero vinculum ab ipso Ecclesiæ Capite rerum omnium conditore, ipsum in Paradiso in statu innocentie instituentem unionem, & indissolubilitatem accepit, & concordat Sac. Concilium Trident in Doctrina de Sacram. Matrimonii*, ibi, *Matrimonii perpetuum, indissolubileque nexum primus humani Generis Parens Divini Spiritus instructu pronuntiavit, cum dixit: Hoc nunc ex ossibus meis, & caro de carne mea, quam obrem relinquet homo Patrem suum, & Matrem, & adheret uxori suæ, & erunt duo in carne una; Hoc autem vinculo duos tantummodo copulari, & conjungi: Christus Dominus apertius docuit, cum postrema illa verba tanquam a Deo prolata referens dixit, itaque jam non sunt duo, sed una caro, statimque ejusdem nexus firmitatem ab Adamo tanto ante pronuntiatam his verbis confirmavit, quod ergo Deus conjunxit, homo non separet.*

28. Posito quod Vinculum Matrimonii saltem consummati sit indissolubile jure naturali, Divino, & Evangelico, non operatur hæc indissolubilitas, quin in aliquo casu dissolvi possit, sed oportet, ut hic casus sit expressus ab eo, qui primam statuit indissolubilitatem, quique potest dicto juri derogare, cumque hujus Vinculi dissolutioni solus faveat Textus Apostoli prima ad *Chorinthios c. 7.* ibi, *quod si Infidelis discedit, discedat; non enim servituti subiectus est Frater, aut Soror in hujusmodi, in pace autem vocavit nos Deus*, quod est idem, ac dicere, cum unicus sit dissolutionis Casus a Deo per Apostolum Paulum expressus, quando videlicet Conjux Infidelis non vult cohabitare, vel si vult id facere, non vult id exequi sine contumelia Creatoris, juxta Textum in *Canone si Infidelis 28. quest. 2.* & in *cap. gaudemus de Divortiiis*: Extra consequenter hunc Casum solvi non potest Vinculum Matrimonii consummati, itaut per consequens interdicitur dici debeat Sum. Pontif. solvere Matrimonium in infidelitate consummatum, vel quando ambo Conjuges permanent in infidelitate, vel quando ambo sunt conversi, vel quando alter est Conversus, & alter vult converti, nec enim in hoc casu Infidelis discedit, sed potius venire dicendus est. Hoc in substantia est argumentum, quo utuntur dubitantes de Pontificia Auctoritate in casu, de quo nunc agitur, *Pont. de Matr. lib. 9. c. 2. Castrop. oper. Moral. t. 4. tit. de Sponsal disp. 3. punct. 2. §. 3. num. 2. Aversa de Matrim. quest. 2. sect. 5. versic. postrema, & fusius omnibus Card. de Laurea de matrim. disp. 16. artic. 11. §. 6. per totum, & signanter n. 227.* ibi dispensatio pro solutione Matrimonii consummati est Divina, non Papalis, ergo in eo tantum casu potest applicari pro quo Deus vult, Papa autem declaravit semel locum Apostoli, prima ad *Chorinthios 7* pro casu Conversionis unius, & retinentiæ alterius, ergo stante hac lege in aliis casibus non potest,

Et locus, in quo Papa id declaravit, est Textus in *cap. quanto de Divor-*
tis, ibi, *si enim alter Infidelium Conjugum ad fidem Catholicam convertatur*
altero, vel nullo modo, vel saltem sine blasphemia Divini nominis, vel ut eum
pertrahat ad mortale peccatum, ei cohabitare volente, qui relinquitur, ad se-
cunda si voluerit, vota transibit, & in hoc casu intelligimus, quod ait Apo-
stolus, si Infidelis discedit, discedat: Frater enim, vel Soror non est Ser-
vienti subjectus in hujusmodi.

29. Difficultatibus super potestate succedunt difficultates super ejus usu,
 quatenus de ea non esset dubitandum, & cum respectu ad usum *Causa sit*
necessaria, & etiam Exempla requirantur, contendunt, Causam non adesse,
& exempla omnino deficere, quæ concludant intentum; Quod autem
causa requiratur, controversi non potest, juxta regulam textus in cap.
in Causis de Sententia, & re judicata, & in cap. non debet de consanguinitate,
& affinitate, & concordat Sacrum Concilium Tridentinum sess. 24. de re-
format. Matrim. cap. 5. & sess. 25. de reformat. cap. 18.; Quod vero Cau-
sa non adsit; demonstratur: cum etenim causa constituatur in Conver-
sione duorum Infidelium ad Fidem, eadem non videtur apta, atque
sufficiens Teste Pont. de Matr. lib. 9. cap. 2. num. 9. ibi, quod autem ali-
qui Gentiles ad Fidem facilius converterentur, si liceret illis, dimissa prima,
aliam, quam magis diligant, retinere, nulla idonea causa est, nisi laxare li-
bidini habenas, & velle, ut Evangelium libidini, & voluptati deseruiat: An
quia Germanicæ Clerici ad Ecclesiæ gremium redirent, si illis licentia ineundi
Conjugia concederetur id indulgendum esset? minime Sane: Quo enim pacto
credemus illum erga Religionem esse affectum, qui erga legis naturalis obli-
gationem male affectus est, aut quo animo Religionem Christianam amplecte-
tur, quam videt suæ Voluptati, & deliciis obsequentem? Quod exempla pariter
requirantur, desumitur nedum ex praxi Sedis Apostolicæ, sed etiam ex
solemni facto Summi Pontificis Clementis VIII. petita quippe per Henri-
cum Ducem Barrensem a dicto Pontifice dispensatione ducendi in Uxorem
Catharinam Sororem Henrici Regis Galliæ, Hæresi Calvinii addictam, ac
præterea tertio, & quarto Continguitatis gradibus conjunctam, uti fu-
isse exponitur a Spondano in contin. Annalium ad Annum Christi 1600:
nam. 3. & sequent. Summus ille Pontifex Congregationem particularem
deputavit, in qua examinari iussit, primo, an esset Potestas, secundo,
an concurrerent Causæ, & tertio, an Exempla consimilis dispensationis
reperirentur, protestatione entis; quod nulla fieret indago de primo,
& secundo, nisi tertium concurreret, ex quo novæ dispensationis Exem-
plum in Ecclesia introducere volebat, uti plene refertur in Tom. 5. Episto-
lar. Card. D' Ossat. Epist. 3. 17. Quod denique aptum ad rem, de qua agitur,
desit exemplum, ponitur in casu; Si etenim aliquod aptum adesset Ex-
emplum, esset illud, super quo Navarrus suum edidit Consilium 3. lib. 3.
de Convers. Infidelium, in quo agebatur de Judæo, qui instabat pro disso-
lutione Matrimonii in infidelitate consummati, & de ejus Uxore ad Fi-
dem præcedenter conversa, & quæ adhuc innupta remanebat; Suumque
consensum dissolutioni præstabat, & in quo demum Auctor ille de pote-
state Summi Pontificis inquit dubitandum non esse, multoque minus de
Causa dispensandi, ex quo agebatur de Conversione tum Viri, tum se-
cundæ Uxoris, quam duxerat in infidelitate post primæ Conversionem
ad Fidem Catholicam, sed hoc Consilium suo caruit effectu, cum Sum-
mus Pontifex Sixtus V. petitam dispensationem concedere noluerit, Te-
ste

ste insigni Theologo Societatis Jesu Gabriele Vasquez in *tertiam partem Divi Thomae tom. 4. disput. 2. cap. 6. de Matrim. num. 58.* ibi, id, quod, sermo est de prædicta dispensatione anno Domini 1558. cum ego Romæ essem a Summo Pontifice Sixto V. obtinere pro viribus contenderunt, sed repulsam passi sunt, in quorum Sententiam nunquam subscribere volui.

30. Neque his admissis, putant quidquam obesse posse Argumentum in superioribus expositum, quod scilicet Papa dispensat in Matrimonio rato Fidelium, & sic, quod multo magis dispensare valet in Matrimonio consummato Infidelium, cum Vinculum illius utpote Sacramenti sit fortius Vinculo hujus, quod est simplex Contractus; Admissa siquidem libentissime Summi Pontificis potestate super dispensatione Matrimonii rati inter Fideles, & admissio quoque, quod Matrimonium ratum Fidelium sit Sacramentum, negatur, quod Vinculum Matrimonii rati inter Fideles sit fortius Vinculo Matrimonii Consummati Infidelium; Primo, quia Matrimonii indissolubilitas non provenit a Sacramento; Matrimonium etenim uti Sacramentum non habet effectum indelebilem, puta Characterem, uti late ostendunt Sanchez de Matrim. lib. 2. disput. 13. sub num. 7. Pont. de Matrim. lib. 1. cap. 13. num. 10. & ad summum dici potest, quod indissolubilitas Matrimonii fuerit ex elevatione hujus Contractus ad esse Sacramentale confirmata, benedicta, & sanctificata, & eo validius roborata uti desumitur ex Catechismo Concilii Tridentini tit. de Matrim. §. Jam vero ibi, quamvis Matrimonio, quatenus natura est, officium conveniat, ut dissolvi non possit, tamen id maxime fit, quatenus est Sacramentum, & late prosequitur Card. de Laurea de Matrim. disput. 16. art. 2. num. 23. Cum enim Christus Dominus in Sacramentorum institutione assignaverit pro materia id, quod erat aptum ad significandum, quod intendebat, abluitionem videlicet Corporis in Baptismate ad significandam animæ abluitionem, Panem, & Vinum in Eucharistia ad innuendam Spiritualem Animæ nutritionem, pro materia in Matrimonio assignavit Contractum ab intrinseco indissolubilem, ut significaret indissolubilem nexum, quem habet cum natura humana per Incarnationem, & per Gratiâ, & Charitatem cum tota Ecclesia, uti ad rem argumentantur Salmanticensis in cursu morali tomo 2. tract. 9. de Matrim. cap. 4. dub. primo num. 21. Clericat. de Matrim. dec. 7. num. 26. Ostendunt hæc omnia Matrimonium ratum Fidelium licet Sacramentum non constituere Vinculum fortius Matrimonio consummato Infidelium, quod ipsum suadetur a posteriori, cum multi Theologi doceant, dari posse inter Fideles validum Matrimonium, atque indissolubile, licet non sit Sacramentum, puta, si Sponsi in contrahendo Matrimonium essent in peccato mortali, & dicerent in animo suo, volo facere contractum validum Matrimonii, sed nolo facere Sacramentum, quia nolo committere novum peccatum, vel si ad invicem paciscerentur ita, faciamus contractum, non autem Sacramentum, uti bene disputant Mastrius in 4. Sentent. tom. 4. disput. 7. num. 10. Dian. in edit. Coordinat. tom. 2. tract. 6. resolut. 118. Gouetti in Cypeo Theologia Thomistica tom. 5. disput. 2. art. 2. §. 3. num. 52. & sequent.
31. Secundo, quia Matrimonium ratum significat unionem Christi cum Anima justa, & Matrimonium consummatum significat unionem inter Christum, & Ecclesiam per Carnem assumptam, juxta solemne responsum Innocentii III. in c. debitum de Bigamis, ibi, cum duo sint in Conjugio, videlicet consensus animorum, & commixtio Corporum, quorum alterum signifi-

gnificat Charitatem, quæ consistit in Spiritu inter Deum, & Justam Animam, ad quod pertinet illud, quod dicit Apostolus, qui adhaeret Deo, unus spiritus est cum eo, reliquum vero designat conformitatem, quæ consistit in carne inter Christum, & Sanctam Ecclesiam, ad quod pertinet illud, quod Evangelista testatur, Verbum caro factum est, & habitavit in Nobis, perfectò Conjugium illud, quod non est commixtione Corporis consummatum, non pertinet ad illud Conjugium designandum, quod inter Christum, & Ecclesiam per Incarnationis Misterium est contractum, juxta quod Paulus exponens illud, quod dixerat Protoplastus; Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carine mea, & propter hoc. relinquet homo Patrem, & Matrem, & adhaerebit Uxori suæ, & erunt duo in Carne una, statim subjungit, hoc autem dico magnu n Sacramentum in Christo, & Ecclesia; Quocirca si Matrimonium ratum significat unionem Christi cum Anima juxta per Gratiam, & Matrimonium consummatum significat unionem Christi cum Ecclesia per Incarnationem, imperceptibile est, quod vinculum Matrimonii rati inter Fideles sit fortius vinculo Matrimonii consummati inter Infideles; optimè Card. Bellarminus *Controvers. tom. 2. lib. 2. de Monachis cap. 38. §. Ad primam rationem, & tom. 3. lib. primo de Sacrament. Matrimonii cap. 4. §. Primo, & sequen.* Nullatenus attentata responsione, quod Matrimonium consummatum significat unionem Christi cum Ecclesia per Incarnationem, sed inter Fideles, non autem inter Infideles; quandoquidem etiam inter Infideles Matrimonium consummatum prædictam significat unionem, ut in puncto, proposito argumento respondit Card. de Laurea de *Matrim. disput. 16. art. 9. §. 6. num. 231.* quæ doctrina adeo approbatur à Gabriele Vasquezio, ut contrariam non dubitaverit Erroris insimulare, uti habetur apud eundem in 3. parte *Divi Thomæ tom. 4. disput. 2. cap. 6. sub num. 37.* ibi, *habet ergo hujusmodi Infidelium Matrimonium quicquid necessarium est, ut sit signum conjunctionis Christi, & Ecclesiæ, idque usque adeo verum est, ut sine nota aliqua negari non posse censeam;* Et licet hæc censura nimis gravis videatur *Pont. in suo tractatu de Matrim. lib. 1. cap. 11.* ubi ostendere conatur, prædictam significationem adesse in Matrimonio Infidelium per aptitudinem, negari tamen non potest, quod supra recensita Vasquezii doctrina non sit Sacris Canonibus undequaque conformis, tum quia in plerisque Sacris Canonibus Matrimonium Infidelium appellatur Sacramentum, in cap. *videlicet gaudemus de divoritiis*, ibi, *Sacramentum Conjugii apud Fideles, & Infideles existit, & in cap. ultimo de transactionibus*, ibi, *utpote Conjugii Sacramentum, quod non solum apud Latinos, & Grecos, sed etiam apud Fideles, & Infideles existit;* Verba hæc etenim non possunt intelligi de vero Sacramento Gratiam conferente, cum id solum verificetur in Ecclesia *Textus in Can. extra Catholicam prima, quæst. prima, & in Can. plerumque §. Hinc est secunda quæst. 7.* quocirca nihil aliud remanet, quam ut intelligantur de Sacramento large sumpto, hoc est de misterio, & sic de significatione unionis Christi cum Ecclesia; tum quia irregularitas Bigamiæ descendit ex defectu significationis unionis Christi cum Ecclesia per Carnem assumptam, uti habetur in *cit. cap. debitum de bigamis non ordinandis*, ibi, *cum propter Sacramenti defectum inhibita sit, ne Bigamus, aut Marius Viduæ præsumat ad Sacros Ordines promoveri,* cumque etiam Bigamus sit ille, qui dixit unam Uxorem ante Baptismum, & aliam post Baptismum, uti habetur in *Can. deinde dist. 26. & in Canone acutius 28. quæst. 3.*

ibi, sic qui ante Baptismum habuit unam, & post Baptismum alteram, non nisi Bigamus est reputandus; amisit enim quidnam non ad Vitæ meritum, sed ad signaculi Sacramentum, id absque dubio supponit Matrimonium Infidelium significare conjunctionem Christi cum Ecclesia, uti subtiliter argumentatur Vasquez loco citato, ibi, si autem Matrimonium Infidelium non esset Sacramentum Conjunctionis Christi cum Ecclesia, Infideles plures ducentes uxores non amitterent ullam normam, aut aliquid de hac significatione, ac proinde Bigamia in eis impedimento non esset, quominus recte ordinari possent; nam impedimentum non aliunde, nisi ex defectu significationis oritur.

32. Additur, fuisse ante tempora Alexandri III. ab aliquibus dubitatum, an Matrimonium ratum inter Fideles dissolveretur per aliud Matrimonium subsequenter contractum, atque consummatum, uti habetur in cap. licet de sponsa duorum, in quo idem Alexander decrevit, Matrimonium ratum nullatenus dissolvi per posterius conummatum, quamvis aliter à quibusdam Prædecessoribus nostris sit aliquando judicatum, hoc est licet aliquando Prædecessores non ex Cathedra, sed uti privati Doctores aliter judicasset, juxta veram intelligentiam Textus apud Gonzal. in comment. ad eundem num. 2. Cum autem nunquam fuerit dubitatum, an Matrimonium Consummatum Infidelium dissolvatur per secundum ex post contractum, & subsequenter consummatum, signum evidens hoc est, dici tuto non posse, quod Matrimonium ratum Fidelium sit fortius Matrimonio consummato Infidelium.
33. At præcindendo ab omnibus hisce Scholæ subtilitatibus, de natura Matrimonii ut sic est indissolubilitas. Matrimonium consummatum est indissolubile de Jure naturali Divino, & Evangelico, uti supra dictum fuit. Matrimonium simpliciter ratum est pariter verum Matrimonium, & indissolubile, individuum etenim vitæ consuetudinem continet, uti loquendo de Matrimonio Beatissimæ Virginis cum Sancto Joseph inquit Sanctus Augustinus in Canone Beata 27. quæst. 2. & Matrimonii rati indissolubilitas à Jure Divino etiam procedit juxta veriore opinionem, de qua Aversa de Matrim. quæst. 2. sect. 6. Card. de Laurea de Matrim. disput. 16. art. 8. num. 100. excepto siquidem illo Matthæi loco 19. ubi expresse mentio fit de Matrimonio consummato, jus illud Divinum, de quo in cap. unico de Voto in sexto, & in sess. 24. Concilii Tridentini de Sacram. Matrim., utpote loquens de Matrimonio ut sic comprehendit tam Matrimonium confemmatum, quàm Matrimonium simpliciter ratum.
34. C. stat indissolubilitas Matrimonii consummati ex dispensatione Divina, de qua Apostolus in loco sæpe citato, quando alter ex Conjugibus conturbatur ad Fidem, altero in Infidelitate remanente, & nolente cohabitare sine Contumelia Creatoris.
35. Cessat indissolubilitas Matrimonii rati in casu, in quo alter ex Conjugibus Professionem regularem emittat, & hæc solubilitas originem habet à Jure Divino, quemadmodum late probant Pont. de Matrim. lib. 9. cap. 5. num. 4. & seq. Mastrius in 4. sentent. disput. 7. de Sacram. Matrim. n. 190. novissime Pater Maurus in sua Theologia tom. 3. lib. 13. quæst. 298. num. 3. probaturque ex Canone Scripsit 27. quæst. 2. ibi, Deus tamen, & non homo separat, quando Divini amoris intuitu ex consensu utriusque Conjugis Matrimonia dissolvuntur, & concordat Textus in cap. ex publico de conversione Conjugatorum, ibi, secundum interpretationem Sacri

Eloquii, & clarissimè ostenditur ex *Canone 6. sess. 24. de Matrim.* ubi anathema profertur adversus asserentes, Matrimonium ratum non solvi per Professionem Religiosam, si etenim post hunc Tridentini Canonem de fide est, ratum solvi per Professionem, solubilitas debuit esse imposita à solo Deo, qui eam potuit facere sempiternè veram, uti subtiliter argumentatur sæpe citatus Cardinalis de *Laurea de Matrim. disput. 16. art. 14. num. 325.*

36 Cessat quoque indissolubilitas Matrimonii rati in aliis omnibus casibus extra Professionem religiosam, in quibus Summus Pontifex, justis, & gravissimis de causis censet, ejus dissolutioni esse locum, ita suadente Traditione, ita exposcente Observantia, ita demum convincente continuata plurium seculorum Praxi Sedis Apostolicæ, ex quibus interpretatio Juris Divini optimè colligi potest, cumque hæc Traditio, hæc Observantia, hæc Praxis non procedat in Matrimonio consummato Infidelium, unusquisque facili negotio colligere poterit a dissolutione Matrimonii rati inter Fideles non valere argumentum ad dissolutionem Matrimonii consummati infidelium.

37. Absque eo quod Praxis in ordine ad Matrimonia consummata Infidelium argui valeat ex supra citato Brevis Sancti Pii V., tum quia in illo nullum sit dispensationis verbum, sed verba potius important juridicam Sententiam, ibi: *Apostolica auctoritate tenore presentium declaramus, Matrimonium hujusmodi inter eos consistere, sicque per quoscumque Judices, & Commissarios judicari, & definiiri debere*: tum quia, ut ex Brevis S. Pii V. argui posset dispensatio in Matrimonio consummato infidelium, ostendendum esset, eundem Summum Pontificem supposuisse, repertam fuisse primam Uxorem, cum qua ab infideli subinde converso ad Fidem Matrimonium consummatum fuit in infidelitate, & hoc minime obstante, eundem Pontificem declarasse validitatem Matrimonii cum secunda, aut tertia Uxore ad Fidem conversa, & ad effectum pariter concludendæ dispensationis in Matrimonio consummato infidelium, necesse esset demonstrare, quod prima Uxor esset parata ad amplectendam fidem Christianam, cum autem Sanctus Pius V. tantum abest, quod admiserit primæ Uxoris repetitionem, quod hanc potius excluderet, uti colligitur ex verbis Brevis: *maxime quia difficillimum foret primam Conjugem reperire*: cumque in eodem Brevis nullum fiat verbum de præparatione primæ Uxoris ad recipiendam Fidem Christianam, id quod ex hoc Brevis desumi potest, non est, quod Papa dispensaverit in Matrimonio consummato Infidelium, sed quod habuerit pro dissoluto quoad vinculum, Matrimonium cum prima Uxore contractum, & in infidelitate consummatum, ex quo ipsa discedit, juxta Apostoli verba, & haberi debet pro discedente; etiamsi, juxta morem, non fuerit interpellata, an vellet converti; concurrentibus etenim legitimis circumstantiis, & signanter difficultate repertiendi primam Conjugem, probabilis est opinio Doctorum interpellationem omitti posse, & sine ea permissum esse Conjugi converso ad alia vota transire *Sanchez. de Matrim. lib. 7. disput. 74. num. 14. & 15. Comit. lib. 1. quest. 124. Genuensis in praxi Curia Neapolitanæ cap. 27. num. 20. Riccius in praxi par. 1. resolut. 241.*

38. Neque est majoris momenti aliud Brevis allegatum Gregorii XIII. tres quippe habet partes; in prima dicitur, quod Matrimonia Infidelium, necessitate suadente, dissolvi possunt, ibi: *nos attendentes hujusmodi con-*

nubia inter Infideles contracta, vera quidem, non tamen adeo rata censeri, ut necessitate suadente dissolvi non possint: & hoc est verum, sed non videtur facere ad rem. Solvuntur etenim quoad vinculum Matrimonia Infidelium licet consummata, quando alter convertitur ad Fidem, & alter non vult converti, & hoc est specialissimum, ex quo Matrimonia Fidelium consummata numquam quoad vinculum dissolvi possunt, quod enim Deus conjunxit, homo separare non debet; In secunda parte Brevis dicitur, non posse Conjuges ad Fidem conversos propter longum terrarum intervallum monere Conjuges Infideles, an velint sine contumelia Creatoris cohabitare, & decernitur, Conjugem Fidelem posse ad alia vota transire, non absolute tamen, & simpliciter, sed qualificate, dummodo constet etiam summarie, & extrajudicialiter, Conjugem absentem moneri legitime non posse, aut monitum intra tempus in eadem monitione præfixum suam voluntatem non significasse: At hæc secunda pars non probat, quod Papa dispensaverit in Matrimonio consummato Infidelium, sed tantum quod rigorosæ interpellationis morem temperaverit, & licet usus sit verbis importantibus dispensationem, concedimus facultatem dispensandi, dispensatio tamen percutit, & respicit interpellationem; Cum etiam concurrentibus gravissimis circumstantiis, probabilis sit opinio Doctorum, necessariam esse Pontificiam Dispensationem, ut vel omittatur in totum, vel in parte temperetur interpellatio, uti respondet Pont. de Matrimon. lib. 7. cap. 48. num. 22. Nicol. lucub. civil. lib. 10. de nuptiis num. 43. & fuit resolutum ab hac Sacra Congregatione in alia causa Florentina 17. Januarii 1722. Tertia demum Brevis Apostolici pars est cæteris difficilior; in ea etenim Papa decernit validitatem Secundi Matrimonii, etiamsi prima Uxor ostenderet se non discessisse, sed venisse, hoc est se non fuisse Infidelem, sed Fidelem tempore, quo a suo Viro ad Fidem converso secundum Matrimonium contractum fuit, quæ quidem Matrimonia, etiamsi postea innotuerit, Conjuges priores Infideles suam voluntatem juste impeditos declarare non potuisse, & ad Fidem etiam tempore transacti secundi Matrimonii conversos fuisse; nihilominus rescindi numquam debere, sed valida, & firma esse; non videtur enim posse validum declarari secundum Matrimonium, nisi supposita dissolutione primi per dispensationem: verum in eo quod attinet ad hanc tertiam partem, respondetur. Summum Pontificem non dispensasse super vinculo prioris Matrimonii, sed tantum decrevisse, ut fides non præstaretur Conjugi, quæ requisita, & latitanas non expressit voluntatem de cohabitando sine contumelia Creatoris, & deinde post contractum a Conjuge converso Matrimonium cum Christiana, comparet, & asserit se tempore, quo illud contractum est, jam fuisse conversam, responsio hæc est Pont. lib. 9. cap. 2. num. 17. & quamvis a nonnullis dicatur divinatoria, uti talis tamen qualificari non potest, quia alias discurrendo sequeretur absurdum, quia sequeretur, quod Papa dispensasset in Matrimonio consummato in infidelitate post utriusque Conjugis conversionem, & sic in Matrimonio consummato Fidelium, cum tale dicatur etiam illud, quod est in infidelitate consummatum, postquam Conjuges conversi sunt, etsi post conversionem novam non fecerint consummationem.

39. Hæc sunt, quæ pro utraque parte deducta fuerunt, ut Sacra Congregatio maturum super dubiis non resolutis judicium ferre valeat.

40. Sed ne aliquid intactum relinquatur, operæ pretium esse existimo duo alia

- alia subdere, primum est, in presenti agi de Matrimonio ab Abraham Hebræo contracto cum Ricca tunc pariter Judæa, & sic cum lege Repudii, uti testando de praxi Judæorum docent *Marquard. de Judæis par. 2. cap. 8. num. 4. Sessu eodem tract. cap. 33. num. 21. Tondut. quæst. benefic. cap. 48. num. 21. & 22.*
41. Secundum, quod Repudii libellus, de quo in *Deuter. cap. 24.* Sive importaverit simplicem tolerantiam, sive positivam dispensationem, juxta varias Theologorum Sententias, de quibus *Perez de Matrim. disp. 55. sect. 1. num. 2. & seqq., Salmantic. in cursu morali tom. 2. tract. 9. cap. 4. dub. 2. num. 30.* a Christo Domino sublatus fuit in Evangelio, uti habetur *Marci cap. 10. & Matthæi cap. 19.* & adnotavit Innocentius III. in *cap. gaudemus de Divortiis*, & bene prosequuntur *Cornel. a Lapide in Deuter. cap. 24. Card. Bellarmin. tom. 2. contr. de Matrim. cap. 15. & seqq.*
42. Quibus suppositis, omissisque disputationibus super facultate dispensandi, videri posset, an validum, necne fuerit Matrimonium contractum ab Abraham cum Ricca; Si etenim invalidum fuisset, ad declarationem nullitatis servatis servandis procedi posset, & unico contextu permitti eidem Abrahamo cum Blanca cohabitare, renovato debitis formis consensu.
43. Regula Juris est, quod si Matrimonium contrahatur cum conditione, quæ sint contraria substantiæ Matrimonii, conditio non vitiatur, sed vitiat Matrimonium, juxta *Text. in cap. Si conditiones de conditionibus appositis*, ibi: *Si conditiones contra substantiam Conjugi inserantur &c. Matrimonialis contractus, quantumcumque sit favorabilis caret effectû.*
44. Adeoque si Matrimonium fuisset contractum inter Abraham, & Riccam cum expresso pacto Repudii, Matrimonium esset nullum; pactum quippe dissolubilitatis est contra substantiam Matrimonii, juxta *Glossum in cap. de Infidelibus in verbo esse Matrimonium de consanguinitate, & affinitate*, ibi: *item alia ratione non est Matrimonium inter eos, ipsi enim contrahunt eo proposito, ut cum voluerint, separentur, dato libello Repudii, sed hoc est contra substantiam Matrimonii; respondeo. Si hoc pactum exprimat in ipso contractu, nec inter eos, nec inter Christianos esset Matrimonium, sed non copulantur ex pacto, licet postea abjiciant Uxores de facto: Et in terminis Matrimonii initi inter Judæos, quod nullum sit, si fuerit contractum cum pacto expresso Repudii, vel cum intentione non observandi perpetuitatem, firmant *Sanchez lib. 1. disp. 12. Sessu de Judæis cap. 33. num. 19., Card. de Laurea de Matrimonio disp. 17. art. 10. num. 176., & num. 180. Clericat. de Sacramento Matrimonii dec. 8. num. 43., Pater Schmalzgrueber ad lib. 4. decretalium tit. 5. de condit. appositis §. 5. num. 129., & sola difficultas est quoad Matrimonia, quæ contrahuntur inter Infideles, apud quos viget usus Repudii sed absque eo quod facultas repudiandi deducatur in pactum, nec interne intendatur tanquam conditio, & circumstantia contractus, itaut idem intendant Matrimonium, uti possunt, valide contrahere, licet sint in opinione, quod possint valide repudiare, hæc siquidem Matrimonia uti valida reputantur *Pont. in Appellat. de Matrim. Hæreticorum cap. 9. n. 10. Perez de Matrim. disp. 14. sect. 7. num. 5. Gob. in Theologia Experimentalit. tract. 10. num. 707. Card. de Laurea de Matrimonio disputat. 17. art. 10. num. 185. Salmantic. in cursu morali tom. 2. tract. 9. de Matrimonio cap. 4. tom. 2. num. 26. Pater Schmalzgrueber ad lib. 4. Decretalium tit. 19. de Divortiis a num. 64. ad num. 77.***

45. Hæc innuisse satis sit ; quocirca ex his , ceterisque , quæ legi possunt in suffragiis Theologorum, & Canonistæ, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Ricca cogi possit ad cohabitandum cum Abraham ad Fidem converso in casu Sc.*

II. *An Summus Pontifex dispensare possit, ut Abraham conversus permaneat in Matrimonio in infidelitate contracto cum Blanca, & quatenus affirmativè.*

III. *An consilium præstandum sit Sanctissimo Domino Nostro pro concessione dictæ dispensationis in casu Sc.*

Scribatur juxta Instructionem .

Cum in Folio ultimæ Congregationis sequentes Causæ indecisæ remanserint, prævia talis Folii reassumptione , dignabuntur EE. VV. decernere .

Sess. 24.
cap. 12.
de ref.

TREVIREN EXECUTIONIS BREVIS.

An sit standum, vel recedendum à decisis sub die 17. Augusti 1726. in casu Sc.

Non proposita .

Sess. 25.
de Reg.
cap. 19.

ORDINIS CAPPUCCINORUM.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 6. Julii 1726.

Non proposita .

Die Sabbati 26. Aprilis 1727.

N Folio ultimæ Congregationis sequentes Causæ indecisæ remanserunt : quare dignabuntur EE. VV. infra-scriptis Dubiis respondere .

Sess. 24.
cap. 12.
de ref.

TREVIREN EXECUTIONIS BREVIS.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 17. Augusti 1726. in casu Sc. in decisis, & amplius.

Sess. 25.
cap. 19.
de Reg.

ORDINIS CAPPUCCINORUM.

An sit standum, vel recedendum à decisis die 6. Julii 1726.

In decisis, & amplius .

Sess. 24.
capit. 1.
de ref.
Altre.

LUCEORIEN, Contractum fuit Matrimonium inter Constantia Radzivillam, & Joannem Sapiekam conjunctos in 3. & 4. gradu, expedita dispensatione super 4., & tertio penitus relicto, cumque instantibus Conjugibus pro declaratione nullitatis Matrimonii, & instante Constantia pro pœnis adversus Joannem, qui in se assumpserat onus expediendæ

Dis-

Dispensationis, & res delata fuisset ad hanc Sacram Congregationem, post maturum Cause examen, responsum fuit die 28. Martii 1722. non constare de nullitate Matrimonii, & quod Episcopus Conjugibus mandaret, ut continerent in separatione, donec obtinerent litteras declaratorias, nempe Dispensationem suffragari, non obstante reticentia propinquioris Gradus.

Moras nectente Joanne super expeditione litterarum, & Uxori alimenta non subministrante, Sacra hæc Congregatio querelas Constantiæ remisit ad Ordinarium, ut super utroque puncto procederet etiam Auctoritate ipsius Sacræ Congregationis, relaxatoque per Ordinarium Mandato Ejecutivo, & relaxatis ob non paritionem Censuris, deventum tandem fuit ad expeditionem litterarum, & novus à dicto Joanne habitus est recursus pro absolutione cum reincidentia, quæ eidem primo concessa fuit, & etiam subinde pluries prorogata, sed cum clausula *non retardata interim subministracione alimentorum*; Cumque alimenta numquam præstita fuerint sub obtentu Dotis non solutæ, necessarium tandem fuit devenire ad subscriptionem dubiorum, quæ ad calcem Restrictus referentur. Ordinarius alimenta taxavit in duobus millibus imperialibus annuis, cumque Jura circumferantur onus erit EE. VV. decernere.

- I. An Comes Sapieka teneatur ad alimenta præstanda Principissa Constantia Radziwillia, & quatenus affirmativè.
- II. In qua summa illa debeantur.

Dilata, & scribatur juxta instructionem.

TIBURTINA. Sacrum Concilium Tridentinum *Sess. 25. cap. 6. de Regul.* præscripsit, ut in electionibus Abbatissarum per vota secreta procedatur, & cap. 7., quod Episcopus, sive alius Superior Claustra Monasterii non ingrediatur, sed ante Cancellorum fenestellam vota singularum audiat, vel accipiat: Itaut electio, quæ fieret sine prædicta qualitate votorum secretorum, nulla esset, juxta litteram Concilii *citato cap. 6. & resolutiones hujus Sacræ Congregationis apud Sperell. decis. 161. per totam, & signantur num. 34.*, cum advertentia tamen, quod secretæ electioni non officit, si eadem expleatur per vota singularum Monialium oretenus expressa coram Superiore, juxta resolutionem Sacræ Congregationis impressam apud *Zerolam in praxi parte 1. in verb. Abbatissa ad 6. & etiam coram duobus, aut tribus aliis personis adhibitis non tanquam simplicibus Testibus, sed tanquam Scrutatoribus obstrictis lege secreti, uti late allegatis resolutionibus hujus Sacræ Congregationis, prosequuntur Gallemart. ad c. 6. supra citatum, Garzias de benefico. 5. par. cap. 4. n. 190. Pellizar. in manual. Regal. tom. 2. tract. 10. cap. 10. n. 99. Passerin. de electione cap. 17. num. 6. & 7. Monacell. in Formulario tom. 3. pag. 188. num. 9. & 10.*, & cum additione in ordine ad ingressum, sive ad prohibitionem ingressus intra Claustra Monasterii, ut eadem sibi locum non vindicet, quando magna concurreret necessitas, evitandi scilicet subornationem Vocalium, aut alia adefset consimilis circumstantia, uti habetur apud *Gallemart. ad cap. 7. in remissionibus, & late prosequitur Eminentiss. Dominus meus Card. Petru ad Constitut. Apostolicas tom. 4. pag. 478.*

Procedendo ad tramites Sacri Concilii Tridentini, Episcopus præesse deberet Electioni Abbatissæ, quæ fit à Monialibus ei subjectis, & Prælatus Regularis præesse deberet Electioni, quæ fit à Monialibus sibi subjectis, & exem-

*Sess. 25.
capit. 6.
de Reg.*

& exemptis à jurisdictione Episcopi. Sed aliter res se habet post *Constitutionem* 18. *Gregorii XV.* in qua cautum est, ut in Monasteriis exemptis, Episcopus unà cum Superioribus Regularibus per se, vel per aliū interesse valeat, & præsidere Electionibus Abbatissarum, citra tamen ullam Monasteriorum impensam, uti habetur in citata *Constitutione* §.5. *tom.4 Bullarii.*

Pleraque inter Episcopos, & Prælatos Regulares exorta sunt dissidia occasione harum Electionum, quibus tamen Sacræ Congregationes occurrere non destiterunt; Resolutum etenim fuit primò, quod Regulares tenerentur Episcopo significare diem Electionis, & eum usque ad præfinitum tempus expectare, si declaraverit, se velle uti facultate interessendi, & præsidendi per se, vel per alium, eundemque Episcopum post dictam declarationem animadvertere posse in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die Electionis ei non prænunciato, procedunt ad Electionem, uti habetur *ex resolutione impressa ad calcem dictæ Constitutionis.* Ad duntque Doctores, declarationem fieri debere ab Episcopo in Synodo, & quatenus facta non sit in Synodo, alio modo legitimo esse deducendam ad notiā Regularium, & Electionem aliter factam esse validam, sed volente Episcopo, nullam esse, uti habetur apud *Monacell. in Formul. legal. tom.3. pag.187.*

Secundò, resolutum fuit, non posse Episcopum in Electione Abbatissæ Monialium exemptarum exquirere voluntates Eligentium juxta resolutionem impressam apud *Lantuscum in Theatro Regularium in verbo Abbatissa.*

Tertiò, non posse ipsum exquirere, seu recipere vota Monialium, sed illa esse exquirenda, & recipienda à Superiore Regulari, sciente tamen, & audiente eodem Episcopo juxta resolutionem editam *in Causa Urbantien. die 10. Septembris 1639. lib.16. decret. pag.258.*

Quartò, non posse Episcopum adnotare suffragia, cum id non pertineat ad ipsum, nec ad ejus Vicarium Generalem, neque ad ejus Cancellarium juxta resolutionem Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium 19. Junii 1671. apud *Mattheuc. in Officiali cap.1. num.10.* itaut hæc receptio, sive adnotatio reservata videatur Prælato Regulari, uti prosequitur *Pellixar. in manual. Regul. tom.2. tract.10. cap.10. sub num.96.*

Quintò, non posse Episcopum, aut Prælatum Regularem suffragium dare in hisce electionibus, & electionem in vim hujusmodi voti celebratam vires non obtinere, juxta resolutionem hujus Sacræ Congregationis editam anno 1621, & impressam apud *Castellin. de Electione cap.17. sub num.28. & apud Tamburin. de jure Abbatiss. disput.28. quæst.6. num.6.*

Ultimo, confirmationem electionis non pertinere ad Episcopum, juxta resolutionem hujus Sacræ Congregationis impressam post Constitutionem Gregorianam *in respons. ad 5.* & sic pertinere ad Superiorem Regularem, tanquam ad Prælatum immediatum, uti prosequitur *Mattheuc. loco citat. num.11.*

Sola superaret difficultas de Notario, & hæc sublata fuit per hanc Sacram Congreg. die 4. Maii 1675. in *Neapolitana Electionis Abbatissæ libro 29. decret. pag.65.* à tergo ibi, post editam *Constitutionem Inscrutabili à Gregorio XV. consuevit Archiepisc. Neapolis pro tempore, ut narrat Eminentiss. Caracciolus modernus Archiepisc. interesse Electionibus Abbatissarum Monasterior. Regular. subjectorum, adhibito ultra seipsum, vel Vicarium, etiam Notario, qui gesta aductaret, ac fidem de his faceret, ne*

res alioquin remaneret sub dispositione Superiorum Regularium, si controversia super electione, & nullitas occurrisset, utq; ne Ordinarii interessentia frustratoria redderetur: Hoc non obstante Superior Monasterii Regine Cæli ex Canonicis Regularibus in electione nuper facta noluit admittere Notarium, & non obstante, quod Vicarius Generalis de nullitate protestaretur, ad electionem processit, allegans pro se declarationem hujus S. Congregationis tenoris sequentis; Urbaniq; 10. Sept. 16; 9. S. & c. Censuit Episcopum in electione Abbatissæ Monasterii Monialium Regularibus subjectarum non posse exquirere, seu recipere vota Monialium, sed illa exquiri, & recipi debere a Superiore Regulari, sciente tamen, & audiente Episcopo. His stantibus, Eminentijs. Archiepiscopus, citato P. Procuratore Generali in Curia, instat declarari, primo, An in electionibus Abbatissarum, una cum Vicario Generali interesse possit etiam Notarius Archiepiscopalis; secundo, an dicta electio facta absque interessentia Vicarii, & Notarii sit contra Constitutionem prædictam ac propterea nulla; S. Congregatio Concilii ad utrumque respondit negative. Hisce minime obstantibus, cum Episcopus Tyburtinus in sequelam antiquæ Consuetudinis prætetendat, Electionibus Abbatissarum præficiendarum Monasteriis subjectis Ordini Minorum Observantium suum Cancellarium assistere debere, non quidem, ut adnotet vota, vel ea audiat, sed longe a loco Scrutinijs, & prope Januam Ecclesiæ, eo modo, quo alij adstant Fratres ultra Provinciam, vel Superiorem Regularem, & Disquisitores, & huic prætensioni se opponat P. Provincialis Provinciæ Romanæ, ex jûribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. An in Electionibus Abbatissarum in Monasteriis sub disciplina Regularium Minorum de Observantia possit Episcopus secum conducere Cancellarium, & quatenus affirmative.
- II. An liceat eidem Cancellario interesse, ac assistere Scrutinijs, ac Electionibus Abbatissarum, quæ sunt in Monasteriis Monialium Ordinis Minorum de Observantia Tyburis, & quatenus negative.
- III. An saltem dictus Cancellarius durante Scrutinio permanere possit intra Ecclesiam in casu & c.

Ad Primum affirmative. Ad Secundum negative. Ad Tertium, nec Cancellarium, nec Fratres, exceptis Superiore, & Scrutatoribus, permanere posse intra Ecclesiam.

CALAGURITANA: In Congregatione habita die 15. Januarii 1718. propositum fuit hoc dubium, an sit locus distinctioni, & divisioni Beneficiorum pro rata Decimarum, & Fructuum, qui solvuntur Capitulo Villæ Maurique a Populis viginti quatuor Aldearum dictæ Villæ, ita ut ad eadem Beneficia in Concurso sint præferendi Filii Patrimoniales dictarum Aldearum, & huic dubio responsum fuit affirmative ad formam aliorum decretorum. Capitulum, & Beneficiati quatuor Ecclesiarum Villæ S. Petri Manrique reclamant ab hac resolutione, & nova Audientia eis concessa fuit die 2. Decembris 1719. & instantibus iisdem pro Purgatione Attentatorum adversus nonnulla, quæ hoc interim gesta fuerant a Curia Episcopali, bina dubia fuerunt proposita in Congregatione habita die 13. Aprilis 1726. quorum primum conceptum erat sequentibus verbis, an sit standum, vel recedendum a decisio sub die 15. Jun. 1718. in casu & c. & huic respon-

Sess. 23. c. 13. de res.

sum fuit *recedendum a decisis*, & alterum erat conceptum his aliis verbis, *an, & quomodo sit locus ulteriori Purgationi Attentatorum in casu &c.* & super hoc nulla fuit capta resolutio, sed dictum *dilata*; At repositio hoc eodem dubio die 27. Julii 1726. responsum fuit *esse locum Purgationi Attentatorum, & pro hujusmodi effectu esse circumscribendas provisiones factas, & indicendum novum Concursum ab Ordinario ad formam resolutionis Sac. Congregationis die 13. April. currentis anni.*

Oppidani Ecclesiarum, & locorum Filialium insteterunt pro nova Audientia adversus hasce resolutiones, quas passi fuerant, & nova Audientia concessa fuit *in statu, & terminis a die intimationis facienda in Partibus*, sed cum in Congregatione habita die 25. Januarii currentis anni, Beneficiati quatuor Ecclesiarum Parochialium Matricum instantiam promovissent pro habenda aliqua provisione, & signanter super Beneficiis vacantibus, & vacaturis, ut eorum scilicet fieret collatio juxta formam Motus proprii Clementis VIII. pro Beneficiis Patrimonialibus Diœcesis Calaguritane, & absque ulla restrictiva certarum Personarum de loco loci, & ad tramites ejus, quod practicabatur ante introductionem presentis controversiæ, responsum fuit, *quod Causa proponeretur in secunda Congregatione Quadragesimæ, firma interim remanente clausula apposita in concessione novæ Audientię, in statu videlicet, & terminis a die intimationis facienda in Partibus.* Hisce proinde stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An sit standum in primo decisis sub die 15. Januarii 1718. seu potius in secundo loco decisis sub die 13. Aprilis 1726. quoad negotium principale.*
- II. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 27. Julii anni 1726. quoad Purgationem Attentatorum in casu &c.*

Dilata, & proponatur in prima post proximam etiam unica, absque spe ulterioris prorogationis.

*Sess. 24. c.
1. de resor.
Matr.*

EUGUBINA, SEU PERUSINA MATRIMONII. Elisabeth de Gherardis Matrimonium contraxit per Procuratorem cum Hieronymo de Raphaelibus, promotaque per eam præensione, quod illud nullitate laboraret, ex quo, antequam illud contractum fuisset, Mandatum a se fuerat revocatum, propositum fuit in Congregatione habita die 25. Januarii 1727. sequens dubium, *an constet de nullitate Matrimonii in casu &c.* rescriptum fuit *dilata, & puella cante transportetur ad aliquod Monasterium Civitatis Castellæ, in quo exploretur ejus voluntas a dictæ Civitatis Episcopo juxta instructionem.*

Cohærenter ad hæc, datæ fuerunt litteræ ad Ordinarium Perusinum, ut se intelligeret cum Episcopo Civitatis Castellæ super transportatione Puellæ, ut transportatio videlicet adimpleretur recta via, & comitante una Matriona, de qua tamen nulla esset suspicio, quod esset subornatura Puellam, aut pro, aut contra Matrimonium, aliisque adhibitis cauthelis, quæ revera fuerunt adhibitæ a Vicario Generali Perusini sub directione Archiepiscopi, Episcopi Perusini in Urbe commorantis.

Datæ etiam fuerunt litteræ ad Episcopum Civitatis Castellæ, in quibus secuto Puellæ adventu, demandatum est, ut eam collocaret in Monasterio sibi beneviso, tam quoque custodiendam traderet probæ Moniali cum pro-

prohibitione, ne aliquis cum Puella alloqueretur, vel ad eam Epistola deferrentur, & cum additione, ut transacto termino viginti dierum, ipse, sepositis Arbitris, eam interrogaret, & de responsionibus Sacrae Congregationem faceret certiozem.

Quia vero Matrimonium per Procuratorem fuerat contractum die 29. Martii 1724. hora duodecima, & Puella per Actum publicum Mandatum revocaverat eadem die, sed uti probabiliter credebatur, post Contractum Matrimonium, & pretendebatur, quod actus publicus revocationis Mandati factus quidem appareret dicta die 29. sed quod consensus pro Matrimonio contrahendo fuisset ab ipsa revocatur die 28. uti ex nonnullis testibus habebatur, & Elisabeth examinata die 2. Maii 1724. deposuerat coram Vicario Generali Perusino, scriptum idcirco fuit Episcopo Civitatis Castelli, ut delato Juramento, Puellam interrogaret, primo, an revera consensum revocasset die 28. Martii, secundo, an revocatio fuerit spontanea, vel per metum incussum a Patruis de Donninis, vel ex subornationibus aliorum, qui cum eis Eugubium accesserunt, & tertio, in qua nunc voluntate persistat, contrahendi videlicet, vel non contrahendi Matrimonium cum Hieronymo.

Supervenerunt Acta transmissa ab Episcopo Civitatis Castelli, ex quibus habetur, Puellam interrogatam respondisse, primo, se suam voluntatem revocandi Mandatum prolatum die 28. Martii summo mane Petro de Donninis Patruo, Patri Gasparo de Giglis, & Moniali Hieronymæ de Bonassonis, eos rogando, ut ad Monasterium accedere facerent Notarium, ut publicum suæ revocationis fieret Instrumentum, secundo, se die 27. ejusdem Mensis consimilem revocationem Consensus, & Mandati Procuræ significasse Patri Gaspari de Giglis, & post ejus discessum a Monasterio, Moniali Felici Sarzi, cui injunxit, ut suam voluntatem Hieronymo notificaret ad effectum, ut se a Matrimonio abstineret, tertio se hæc omnia fecisse sponte, & libere; non autem per metum incussum a Petro de Donninis Patruo, nec ex persuasione, seu subornatione cujusvis alterius Personæ, ultimo, se nolle contrahere Matrimonium, & se in hac voluntate esse, atque fuisse a momento, quo consensus, & mandatum Procuræ revocavit.

Hs stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

Dilata, & proponatur in prima in ultima Junii, & Partes informant.

HILDESIMEN. Nobilis Mulier Maria Antonetta Tegedes contendit secum fuisse contracta sponsalia a Nobili Viro Joachino Henrico Hermano, idque probat plurium testium depositione, & Epistolarum exhibitione. Contenditque, eum esse cogendum ad contrahendum Matrimonium, cum infirmitas Podagræ, qua laborare supponitur, eum ab implemento non excuset; Jura circumferuntur; Unde onus erit EE. VV. decernere.

*Sess. 24. c. 1.
de ref. Matr.*

I. *An constet de Sponsalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An Joachim Henricus sit cogendus ad contrahendum Matrimonium in casu &c.*

Dilata, & proponatur in prima post proximam.

Sess. 22. in
 Dec. de obser.
 Et evit. in
 celebr. Miss.

ROMANA . Clara mem. Cardinalis de Abdua in sua Scheda Testam-
 entaria reliquit Venerabili Ecclesiæ SS. Ambrosii ; & Caroli ad
 Cursum summam scutorum trium mille implicandam in Capitalibus fru-
 ctiferis ad dictæ Ecclesiæ beneficium , necnon medietatem suæ Cappellæ,
 cumque Scheda hæc proprio Charactere exarata fuisset die 12. Septem-
 bris 1718. , & die 21. Januarii 1719. aliquid addere voluisset , nec pro-
 prio Charactere id exequi potuisset , usus est aliena manu , & nonnulla
 legata superaddidit , & ulterius disposuit , ut erigeretur Cappellania
 Laicalis in prædicta Ecclesia SS. Ambrosii , & Caroli , assignatis pro ejus
 dote Annuis scutis sexaginta , imposito onere Missæ perpetuæ , & dela-
 ta ejus Collatione ad Cardinalem Protectorem pro tempore , & Secre-
 tam Congregationem memoratæ Ecclesiæ , & hanc suam dispositionem
 propria manu prædicta die 21. Januarii 1719. signavit .

Sacerdos Ferdinandus Cesatus fuit a claræ mem. Cardinali Scotto Ecclesiæ
 Protectore nominatus ad Cappellaniam , exortaque controversia circa
 subministrationem Utenfilium , an eadem videlicet fieri deberet expensis
 Cappellani , vel potius Sacræ Congregationis de Propaganda Fide hæ-
 redis institutæ a Cardinali de Abdua in bonis Urbis cum onere alendi tot
 Alumnos , vel Ecclesiæ SS. Ambrosii , & Caroli ; Prædictaque Contro-
 versia delata ad hanc Sacram Congregationem , juxta morem exquisi-
 tum fuit Votum prædicti Eminentiss. Scotti , qui uti Protector dictæ Ec-
 clesiæ SS. Ambrosii , & Caroli , & uti adscriptus inter Cardinales Congre-
 gationis de Propaganda Fide , jura hinc inde deduxit , sed a suo feren-
 do Suffragio abstinuit , propositaque inter summaria precum instantia ,
 rescriptum fuit die 24. Augusti 1720. , quod Utenfilia erant submini-
 stranda ab Ecclesia SS. Ambrosii , & Caroli , sed petita , & impetrata per
 eam nova Audientia , disputandum in præsentem proponitur dubium , ad
 Calcem Restrictus referendum .

Quoad Utenfilia extant decreta Summi Pontificis Urbani VIII. edita Anno
 1625. cum resolutionibus nonnullorum dubiorum , cumque in septimo
 ex dubiis propositis questum fuisset , an esset permittendum Admini-
 stratoribus Ecclesiarum , ut retinerent aliquam Eleemosynarum portio-
 nem pro Utenfilibus , rescriptum fuit *negative* , excepto Casu , in quo
 Ecclesiæ , & Loca Pia alios redditus non haberent , quos in usum dicta-
 rum expensarum erogare licite possent . Verba horum Decretorum fue-
 runt a me relata in Causa Auximana proposita in Folio Congregationis
 habita die 19. Novembris 1724. †

Atque cohærenter ad citata Decreta, san. mem. Clemens XI. mandavit, ut in
 Ecclesiis Urbis integra Eleemosyna unius Julii Sacerdotibus Celebranti-
 bus persolveretur, nulla facta retentione pro Utenfilibus, & in ejus Edi-
 cto publicato die 23. Decembr. 1706., & impresso in ejus Bullario pag. 320.
 additum fuit, quod si aliqua Ecclesia tali paupertate laboraret, ut di-
 cta Utenfilia de proprio subministrare non posset, id exponeret, ut su-
 mi posset providentia ad tramites Decretorum supra memoratorum, &
 in citata Causa Auximana, in qua nulla fuit capta resolutio die 18. No-
 vembris 1724., cum nova propositio facta fuisset die 23. Februarii 1726.
 & sequens dubium disputatum fuisset, *An Rectores Beneficiorum, Cap-
 pellani, aliique Celebrantes in Ecclesia Collegiata Cinguli teneantur sol-
 vere Utenfilia Capitulo dictæ Ecclesiæ, & pro qua summa*, rescriptum fuit
*Rectores Beneficiorum, Cappellanos perpetuos, Canonicos obtinentes ul-
 tra*

tra Canoniatum, Cappellanas perpetuas, & ipsum Capitulum pro rata onerum perpetuorum, teneri ad Solutionem Utensilium Sacristiæ ad rationem unius obuli pro quolibet Missa, exceptis tantum a Solutione Utensilium Missis Adventitiis.

Hæc quoad Decreta Sacræ Congregationis; Cumque fundamentum adigendi Ecclesiam SS. Ambrosii, & Caroli ad Solutionem Utensilium constitutum fuerit in Relicto facto eidem Ecclesiæ scutorum 3000., scribens pro eadem contendit, nullam hujus relicti habendam esse rationem in Causa ad effectum, de quo agitur, tum quia ex providentia Testatoris summa hæc est investienda in stabilibus, tum quia legatum hoc scriptum fuit die 21. Septembris 1718. cumque aliud Erektionis Cappellaniæ adjectum fuerit die 12. Januarii 1719., contendit, imperceptibile esse quod sine nova expressione Pius Testator voluerit, ut legatum scutorum trium Mille ab Ecclesia compensaretur cum Utensilibus Cappellaniæ post tantum tempus demandatæ.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE VV. decernere.

An, & a quo sint solvenda Utensilia pro Celebratione Missæ Quotidianæ, & ad quam rationem in casu &c., ita ut sit standum, vel recedendum a decisis die 24. Augusti 1720.

Non propofita.

MACERATEN. Episcopus Maceraten. in visitatione facta Anno 1725. Cap. 8. sess. 7
de refor.
Ecclesiarum, & Piorum Locorum Castri Urbisagliæ suæ Diœcesis, visitavit Ecclesiam sub titulo Sanctæ Mariæ Misericordiæ, cumque hæc Ecclesia fundata prætenderetur in Solo Lateranensi, eam visitavit sine præjudicio quorumcumque Jurium, sibi uti Ordinario competentium, cumque Confraternitas Laicorum prædictam gubernet Ecclesiam a se, uti dicitur, ædificatam, Confraternitatem Auctoritate Ordinaria visitavit, cumque exhibitis libris administrationis bonorum, nonnullos invenisset Administratores absolutos in redditione rationis a Vicario Capituli Lateranensi Tolentini degente, eos novæ redditioni rationis subjecit, & Vicario inhibuit, ne se in posterum in hisce actibus Jurisdictionalibus ad Episcopalem auctoritatem pertinentibus immisceret, habitoque adversus hoc decretum recursum a Capitulo Lateranensi, causa remissa fuit ad hanc Sacram Congregationem.

Quoad Confraternitates existentes in Ecclesiis Regularium pluries resolutum fuit ab hac Sacra Congregatione, eas subesse Jurisdictioni, & Visitationi Episcopi, & eas ab ipso visitari posse, necnon illorum Cappellas, in his tamen, quæ respiciunt administrationem dictarum Confraternitatum, necnon Altare, si dictis Confraternitatibus incumbit onus illud manutenendi, & Decreta fuerunt a me per extensum relata in Causa Cosentina Visitationis Censurarum, quæ fuit proposita in Congregatione habita die 19. Septembris 1722.

Quoad Confraternitates erectas in Ecclesiis sitis in Solo Lateranensi nonnullæ aliæ adsunt resolutiones; prætendente etenim Confraternitate Sanctissimi Sacramenti Civitatis Anconæ, se esse exemptam a Jurisdictione Episcopi, & subjectam Vicario Basilicæ Lateranensi, & constituente suum fundamentum in dotatione facta anno 1535. Capitulo cujusdam domus, in qua constructa fuit Ecclesia, & in Aggregatione facta Anno 1597.
& ex-

& excipiente Episcopo, ob stare Constitutiones Apostolicas Clementis VIII. & Pauli V., & pluries eam visitatam fuisse a suis Prædecessoribus, propositum fuit in Congregatione habita die 8. Martii 1681. sequens Dubium, *an Eminentiss. Episcopo Anconæ competat jus Ordinarium, vel delegatum super dicta Confraternitate, & Ecclesia, & in Congregatione habita die 22. ejusdem Mensis, & anni, rescriptum fuit competere Eminentissimo Episcopo Jus ordinarium; uti habetur libro 31. Decret. pag. 352., & pag. 363., & licet die 26. Aprilis 1687. fuerit recessum a decisio quoad Ecclesiam, & dictum, quod iterum proponeretur quoad Confraternitatem, causa tamen deinde nullum alium habuit progressum.*

Item, cum die 19. Februarii 1701. proposita fuisset Causa Mileten., in qua Deputatus a Capitulo Basilicæ Lateranensis Ecclesias sitas in solo Basilicæ, & Confraternitates in eis erectas visitaverat, in revisione Computorum pecunias exegerat, disputatum fuit tertio loco sequens dubium *An prædictus Vicarius Lateranensis in dicta Diœcesi Miletensi possit revivere Computa, & visitare libros administrationis reddituum Societatum Laicarum erectarum in eisdem Ecclesiis, & an pro dicta Computorum revisione possit recipere a dictis Societatibus aliquod emolumentum, seu mercedem, & huic dubio die 23. Aprilis ejusdem Anni rescriptum fuit negative ad utrumque uti habetur libro 51. decret. pag. 97., & pag. 211.*

Causa reproposita fuit die 29. Aprilis 1702., & in eo, quod attinet ad dictum tertium dubium, in Congregatione habita die 13. Maii ejusdem Anni rescriptum fuit *in decisio; quoad primam partem, præterquam quoad Archiconfraternitates erectas Auctoritate Capitali, & quoad secundam in decisio, uti habetur lib. 52. decret. pag. 160., & pag. 190.*

Hæc ipsa Causa Mileten. ad ulteriora progressæ est, & imitante Capitulo Lateranensi, dubia mutata fuerunt, quocirca in Congregatione habita die 17. Novembris 1703. proposita fuerunt hæc Dubia, *Primo, an sine subdelegatione speciali subdelegatus ab Episcopo ad visitandam Diœcesim, possit visitare Ecclesias, Confraternitates, & Loca Pia fundata in Solo Lateranensi, secundo, an dicta subdelegatio specialis debeat a subdelegato ostendi, & inseri Actis Visitationis, tertio, an Episcopus, vel ab eo subdelegatus teneatur declarare expresse se visitare jure delegato, & ad primum responsum fuit negative, etiam quoad Confraternitates erectas Auctoritate Capituli, & ad Secundum, & tertium affirmative, uti habetur lib. 53. decret. pag. 482. & pag. 486. a tergo.*

Jura circumferuntur; unde onus erit EE. VV. discernere.

An Episcopus Maceratensis possit jure ordinario visitare Confraternitatem sub invocatione Sanctæ Mariæ Misericordiæ, erectam in Ecclesia ejusdem tituli sita in castro Urbisaglia, quamvis in solo Basilicæ Lateranensis edificata sit in casu &c.

Non proposita -

Die Sabbati 10. Maii 1727.

IN Folio ultimæ Congregationis duæ sequentes Causæ indecisæ remanserunt ; Unde prævia talis Folii reasumptione , dignabuntur EE. VV. decernere .

ROMANA.

Ar. & a quo sint solvenda Utensilia pro celebratione Missæ quotidianæ , & ad quam rationem in casu &c. itaut sit standum , vel recedendum a decisis die 24. Augusti 1720.

*Sess. 22. in 3
Decr. de ob-
serv. & evi-
tan. in celeb-
Missæ.*

Prævio recessu a decisis , utensilia esse solvenda a Cappellano ad rationem scutorum quatuor quolibet anno , & ad Eminentissimum Præfectum .

MACERATEN.

Ar Episcopus Maceraten. possit jure Ordinario visitare Confraternitatem sub invocatione Sinte Mariæ Misericordie erectam in Ecclesia ejusdem Tituli sita in Castro Urbisaglia , quamvis in solo Basilicæ Lateranensis edificata sit in casu &c.

*Sess. 7. capi-
8. de Refor-*

Affirmativè .

MAZARIEN. Collata fuit Episcopo Mazarien. consueta facultas dandi Infirmis Benedictionem Apostolicam cum Indulgentia Plenaria in Articulo mortis , & facultas concepta est sequentibus verbis , erutis ex Epistola Eminentissimi Brevium Secretarii ad eum scripta .

*Sess. 25. de
Reg. cap. 5.*

Desiderium Dominationis Vestre Illustrissime, quo Benedictionem Apostolicam cum Indulgentia Plenaria in Articulo mortis Agonizantibus istarum Civitatis, & Diœcesis Mazarien. concedendi tenetur, exposui S^{mo} Domino Nostro, qui benigne annuit, ut Dominatio Vestra Illma ad Triennium proximum Benedictionem, & Indulgentiam hujusmodi Agonizantibus Civitatis, & Diœcesis præfatarum per se ipsam immediate, aut Auctoritate Apostolica concedat: ubi vero præcisa necessitas exegerit, ac Insimul noctis tempore dumtaxat eidem permittit, ut alicui Sacerditi pio per Dominationem Vestram Ill^{iam} qualibet vice eligendo, quoad Moniales artem illarum Confessario Ordinario facultatem similem communicare valeat, id jussu Sanctitatis S^æ. que Dominationem Vestram Illustrissimam facultate supradicta vigore presentium litterarum usi posse vult, eidem significo.

Hoc

Hoc præmissis, quærit prædictus Episcopus, an teneatur facultatem benedicendi Moniales in Articulo mortis constitutas committere earum Confessario Ordinario, vel potius ipse possit ingredi Claustra, & quatenus velit aliquando benedicere per seipsum, & an in hypothesi, in qua ingredi possit, an, & quibus Sociis comitatus ingredi teneatur, & demum, an in casu, quo aliqua Monialis sit infirma, & pro sua devotione velit Confessionem suorum peccatorum explere, possit Confessarius Ordinarius, aut Extraordinarius, vel etiam ipse Episcopus ingredi Clausuram.

Præscindendo a prohibitione ingressus in Monasteria Monialium in ordine ad eos, qui aliorum indigent licentia, ut ingrediantur, Gregorius XIII. in declaratione ad calcem suæ *Constit. 28. Bullar. tom. 2.* Sanxit quoad eos, qui alterius licentia non indigent, sed sui auctoritate Officii, Monasteria Monialium ingrediuntur, non posse illos id facere, nisi in casibus necessariis, & cum Comitatu Paucorum, & quidem Seniorum, & Religiosorum, *Prælatos omnes tam Seculares, quam Regulares, quibus cura, & regimen Monasteriorum Monialium quovis modo incumbit, facultate sibi ex officio attributa ingrediendi Monasteria prædicta, ita demum uti possent, si id faciant in casibus necessariis, & a Paucis, iisque Senioribus, ac Religiosis Personis comitati; Quocirca transgredereetur Gregorianam Constitutionem, & illius pœnis esse subjectus Prælati ille, qui secum duceret Laicum, excepto casu, in quo ejus opera tamquam Periti indigeret, uti allegatis resolutionibus Sacrarum Congregationum late prosequitur Monacell. in formular. tom. 3. pag. 109. num. 112. & seqq.*

Quoad ingressum Confessarii pro excipiendis Monialium Confessionibus extat *Constit. 153. Alexandri VII. Bullar. t. 6.* quæ in terminis Confessariorum Regularium ita statuit §. 5. *ad hæc, Confessor Sanctimonialium, tam Ordinarius, quam Extraordinarius minime ingrediatur septa Monasterii, nisi ad Sacram. Penitentię, Eucharistię, & Extreme Unctiōnis ministranda Monialibus, vel aliis Personis infirmis, ibi degentibus, necnon ad commendandam Animam Agonizantium, nec unquam ingrediatur, nisi cum Socio, qui sit probate vitę, & mature etatis, semperq; maneat in ea parte Monasterii, qua Confessorem videre, & ab ipso videri semper possit, & quoad alios Confessarios extant Decreta Sacrę Congregationis Episcoporum, & Regularium impressa apud Nicolium in *Flosculis in verbo clausura num. 32. & sequentibus*, ubi dicitur, eum ingredi posse ad ministranda Sacramenta principalibus anni solemnitatibus Confessionis, & Communionis, illis Monialibus, quæ ita sunt infirmæ, ut neque per se neque cum aliarum auxilio possint ad Confessionarium, & Fenestellam accedere, item quod solus ingredi debet excipiendus a duabus Monialibus senioribus, quæ illum recta euntem ad Valetudinariam, & a simili modo exeuntem comitentur, & cum cautela, quod dum audit Confessionem, Cella ita sit aperta, ut duæ Comitatrices, quæ super ejusdem Cellæ Janua remanere debent, Confessarium, & infirmam commode cernere, non autem audire possint.*

Idem Episcopus exponit, passim a Regularibus in sua Diœcesi dari Ordinis habitum Mulieribus secularibus, quæ Bizzocchæ appellantur absque sua licentia, & quærit quomodo se gerere debeat.

Quoad facultatem Regularium in re, de qua nunc agitur, extant nonnullæ Constitutiones Sanctissimi Domini Nostri, in quarum altera decrevit ad Generalem Ministrum Ordinis Minorum privative quoad alios pertinere

nere per se, vel per suos Ministros Secundarios recipere Tertiarios utriusque Sexus, quod ipsum a Sanctitate Sua fuit extensum ad Ministrum Generalem Cappuccinorum, ad Ministrum Generalem Fratrum Minorum Conventualium, necnon ad Patrem Generalem Ordinis Servorum, ita ut hi omnes per se, vel per suos secundarios Ministros possint habitum suæ Religionis dare Tertiariis utriusque Sexus.

Verum admiſſa, tam quoad prædictos, quam quoad alios Regulares Privilegia habentes, facultate concedendi habitum Fæminis non collegialiter viventibus, de quibus hic tantum est sermo; extant Decreta Generalia impressa apud Lanthuscum in verbo *Tertiaria* num. 1. & sequent. apud Nicolium in *Flosculis* eodem verbo, apud Mattheucc. in *Officiali Curie Ecclesiasticæ* cap. 52. quæ ita se habent. *Superioribus autem Regularibus sufficienti facultate ad id a S. Sede Apostolica suffultis, Cappuccinis exceptis qui de inde simili facultate douati sunt, libere Mulieres ad huiusmodi habitum recipere, atque ad ipsos vestiendi eas Officium pertinere, non autem ad habitum admittendas, & recipiendas esse, nisi probatæ vitæ, ac bonis moribus præditas, ac in etate saltem quadraginta annorum constitutas, quæ de proprio habeant, unde sufficienter vivere possint, & non cum aliis Viris, quam cum Consanguineis, vel Affinibus in primo tantum gradu sibi conjunctis cohabitent, & ab Ordinario Loci licentia prius impetrata, qui non aliter eam concedat, nisi de prædictis prævio examine diligenti sibi confiterit.*

His positis, quæritur.

- I. *An Episcopus habens facultatem dandi Benedictionem Apostolicam constitutis in Articulo mortis teneatur quoad Moniales eam committere earum Confessario Ordinario, vel potius sit in ejus facultate aliquando ingredi Monasteriū, ut eis det benedictionem, & quatenus affirmative quoad secundam partem.*
- II. *An, & quibus Sociis comitatus Monasterium ingredi debeat.*
- III. *An Episcopus, & Confessarii, sive Ordinarius, sive Extraordinarius ingredi possint Monasterium absque ulla limitatione, quando vocantur ab aliqua Moniali infirma, quæ pro sua devotione vult Confessionem explere.*
- IV. *Quenam sint Conditiones requiritæ, ut Regulares habentes facultatem dandi habitum suæ Religionis Mulieribus, non collegialiter viventibus, dictam habitū dare possint, & an examen dictarum facultatū pertineat ad Episcopum.*

Ad Primum negative quoad primam partem, & ad Secundam affirmative, & ad Dominum Secretarium, cum Eminentissimo Secretario Brevium. Ad Secundum, debere ingredi in casu, de quo agitur, cum Confessario Monialiū, & uno probato Sacerdote per eum eligendo. Ad Tertium uniantur decreta. Ad Quartum examen facultatū concedendi habitū pertinere ad Sedem Apostolicam, examen conditionum quoad Mulierēs vestiendas, & licentiam vestiendi pertinere ad Ordinariū, & Conditiones vestiendarum esse expressas in decretis generalibus alias editis, & hæc decreta esse omnino servanda.

NEOCASTREN. PAROCHIALIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 23. Junii 1725. , cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi . Tria erant dubia .

- I. *An constet de unione Portionis Ecclesie Parochialis S. Pancratii Oppidi Sancti Blasii Dignitatis Thesaureratus Ecclesie Cathedralis Neocastræ. , & quatenus affirmative .*
 - II. *An Decretum Episcopi super Ereptione Vicariæ perpetuæ in dicta Ecclesia Parochiali sustineatur in casu &c. & quatenus negative .*
 - III. *An , & quomodo sit providendum in casu &c.*
- Et ad primum responsum fuit dilata , & coadjuventur probationes , & scribatur juxta instructionem .

Ad secundum responsum fuit negative .

Et ad tertium , quod Episcopus per modum provisionis mandet , ut Archipresbyter per totum annum exerceat Curam animarum , & deputet Cappellanum Coadjutorem cum salario ab eodẽ Episcopo statuendo sumptibus Thesaurarii .

Instructio vero demandata consistebat , ut fieret diligens animadversio Collationum antiquarum Thesaureratus , an videlicet in illis adsit id , quod adest in Collatione anni 1672. circa dismembrationem Parochialis , seu applicationem partis fructuum ejusdem ad dictam Dignitatem . Item , ut videretur , quanti sint redditus Dignitatis , & præscindendo a fructibus Parochialis , an possibile esset Parochiam in duas dividere , unicuique proprium Parochum præficiendo , & a quo tempore incæperit expositus abusus , quod Archipresbyter inserviat pro sex mensibus anni , & Cappellanus ad nutum amovibilis pro aliis sex mensibus .

Supervenerunt Episcopi responsiones , eademque exhibentur ; Quocirca onus erit EE. VV. decernere .

- I. *An constet de unione Portionis Ecclesie Parochialis S. Pancratii Oppidi S. Blasii Dignitati Thesaureratus Ecclesie Cathedralis Neocastræ. , & quatenus affirmative .*
- II. *An Decretum Episcopi super ereptione Vicariæ perpetuæ in dicta Ecclesia Parochiali sustineatur in casu &c. & quatenus negative .*
- III. *An , & quomodo sit providendum in casu &c.*

Ad primum non constare de unione portionis tituli sed fructuum .

Ad secundum in decisis .

Ad tertium , ad Archiepiscopum pertinere totam Curam Animarum per totum annum , & deputandum esse in ejus Cappellanum Coadjutorem Sacerdotem a Thesaurario nominandum , & ab Episcopo prævio examine approbandum , statuta eidem per Episcopum congrua ex redditibus Thesaurarii , & amplius .

PANORMITANA . Bonæ mem. Antonius de Cordona Archiepiscopus Valentiniæ , & Abbas Commendatarius Abbatie Sac. Domus Mansionis Theutonicorum sitæ in Diocesi Panormitana sub titulo SSimæ Trinitatis , concessit in emphiteusim perpetuam Castellum dirutum , seu tenutam della Morgana , quæ ad dictam Abbatiam pertinebat , Principi Catholico pro Anno Canone Vaciarum 1337. monetæ Siculæ , quæ constituunt sum.

summam scutorum Aureorum de Camera 1931., additis aliis partibus fuisse legendis in Instrumento, quod exhibetur.

In prædicto Instrumento reservatum fuit Apostolicum Beneplacitum, pro quo impetrando memoratus Princeps suas preces exhibuit, sed mortuo ante impetrationem Archiepiscopo Valentia, collataque Abbacia Joanni Branciforte, cum hic se opposuerit expeditioni Beneplaciti, sub obtentu potissimum, quod contractus careat utilitate indispensabiliter necessaria, quando agitur de re ad Ecclesiam pertinente, ex juribus ab utraque parte circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit concedendum apostolicum beneplacitum in casu &c.

Negative, & amplius.

VALVEN., SEU SULMONEN. Constructa ex Piorum elemosynis, uti *Sess. 22. c. 8. de refor.*

supponitur Ecclesia Sanctæ Mariæ Liberatricis in Terra Scanni, eademque Episcopi Auctoritate benedicta, Archipresbyter, & Clerus dictæ Terræ in nova Ecclesia Sacrificia celebrare, & Sacramenta ministrare ceperunt, sed habito a nonnullis Laicis recursum ad Regia Tribunaia Civitatis Neapolitanæ, & facta coram illis expositione, quod ex propriis substantiis ædificaverant atque dotaverant Ecclesiam, & quod in ea fuerat erecta Confraternitas Laicorum, Diploma editum est receptionis sub Regia Protectione tam Ecclesiæ, quam Confraternitatis, & post hæc a prædictis Laicis invitati fuerunt Patres Minores Conventuales, ut in Ecclesia Sacrificia celebrarent; Cumque ex his contentiones exortæ sint, ex Juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Ecclesia noviter constructa in Terra Scanni sub invocatione S. Mariæ Liberatricis sit subiecta Jurisdictioni Episcopi Valven., & Sulmonen., & respective Parocho Ecclesiæ Matricis ejusdem Terræ, ita ut liceat Parocho, & Clero Ecclesiæ Matricis exercere actus jurisdictionales, & gerere Functiones Sacras absque dependentia a Laicis.*
- II. *An liceat in eadem Ecclesia habere Sepulchra, & respective possint Cadavera tumulari absque licentia Parocho, & in præjudicium Jurium Parochialium.*
- III. *An PP. Conventuales Terræ Scanni vocati a Prioribus, & Officialibus Laicis Ecclesiæ constructæ in dicta Terra sub invocatione S. Mariæ Liberatricis ad celebrandum Missas, easque canendum in dicta Ecclesia, atque alia similia peragendum, possint impediri, & prohiberi, & quatenus &c., pro quibus actibus, & a quo in casu &c.*

Ad primum, Ecclesiam esse subjectam Episcopo quoad Jura Episcopalia, & Parocho quoad Jura Parochialia, cæterasque Saeras functiones posse in ea fieri a Parocho, & Clero, volente Episcopo absque ulla dependentia a Laicis. Ad secundum, licere habere sepulchra, accedente licentia Episcopi, & posse in eis Cadavera tumulari, si eligatur sepultura absque licentia Parocho, sed salvis Juribus Parochialibus. Ad tertium affirmative, & doceatur de legitima erectione Confraternitatis.

MAJORICEN. Episcopus Majoricen. devenit ad Taxam Beneficiorum suæ Diæcesis, ut fieret contributio Seminario ad rationem quatuor pro centenariis, & inter cetera Beneficia subiecit Taxæ quatuor Beneficia unita, & annexo Monasterio Patrum Carthusianorum Vallis de Mossa. Primo Anno Patres persolverunt, sed mota lite pro non solutione, eademque delata ad Reverendiss. Gentilem A. C., prolata fuit ab ipso Sententia eximens Monasterium, & Beneficia Unita a demandata contributione, habitoque per Seminarium recursum ad Auditorem Sanctissimi, cum facta fuerit Causæ remissio ad hanc Sacram Congregationem, bina dubia disputanda proponuntur ad calcem Restrictus referenda, quorum alterum respicit Attentata, alterum bonum Jus.

Quoad Attentata, Seminarium contendit, illis non esse locum, non obstante exactione facta post Sententiam, vel quia ante Sententiam erat in possessione exigendi, vel quia confitit de bono Jure, non est locus discursui super Attentatis.

Quoad bonum jus, Sacrum Concilium Tridentinum *Seff. 23. cap. 18.* subiecit contributioni pro Seminario, etiam Abbatias, & Prioratus cujuscunque Ordinis etiam Regularis, excipit a contributione Monasteria Mendicantium, excipit Fratres S. Joannis Hierosolimitani, sed Fratres Mendicantes ex redditibus Beneficiorum Monasteriis annexorum tenentur contribuere Seminario, uti adnotarunt ad dictum *cap. 18. Gallemart. sub num. 19. & Barbosa num. 28.*, S^ms Dominus Noster in sua *Constitutione 27.* impressa post Concilium Romanum statuit, & declaravit, Regulares non esse exemptos, nisi pro illis Beneficiis, quorum ratione ipsi Apostolica Sedes diserte, ac expresse, & ex Causa vere ac proprie onerosa indulget, ut ab onere Taxæ pro Seminario essent exempti, sed Constitutio est restricta ad Ordinarios Locorum Italiæ, & Insularum Adjacentium. Mentio fit cujusdam Privilegii exemptivi Carthusianorum a solutione Taxæ pro Seminario, tamquam approbati ab hac Sacra Congregatione die 12. *Maii 1587.*, uti videri potest apud *Pignat. consulti. 81. num. 113. tom. 9.* Sed hujus Decreti nulla fit mentio in Regestis.

Jura circumferuntur, quocirca onus erit E. E. VV. decernere.

I. *An constet de prætensis Attentatis in casu &c.*

II. *An Monachi Carthusiani Diæcesis Majoricen. teneantur solvere contributionem Seminario pro Beneficiis eorum Monasterio unitis in casu &c.*

Dilata, & scribatur juxta Instructionem.

AQUILANA. Cum ad Beneficium, Abbatiam nuncupatam S. Nicolai Castrolenti Juris Patronatus Laicorum, duo fuerint præsentati, Hyacinthus videlicet de Scorpionibus, & Georgius Castriota, exorta est lis inter eosdem, eademque delata ad Rotæ Tribunal, illud fuit in sensu, Institutionem dandam esse Georgio, & quia Hyacinthus opponebat, eum fuisse illicitè tonsuratum ab Archiepiscopo Theatino, Rota respondit, quod ille erat in possessione Clericatus, & quod ad effectum incapacitatis ad beneficia non sufficiebat, quod fuisset illicitè tonsuratus, sed quod ulterius opus erat ostendere, quod per dolum, vel cum sui Ordinarii positivo contemptu tonsuram recepisset, uti videre potest in *Pennen. Beneficii 25. Junii 1725. eorum bonæ memoriæ Gentilotto.*

Impetravit Hyacinthus novam audientiam a Rotæ Auditorio, sub eo po-

tissimum motivo, quod in hac Sacra Congregatione pendebat examen Articuli super licita, vel illicita Tonsuratione, ex qua deinde argui poterat ad pœnam suspensionis, & incapacitatis ad Beneficia, & urgente Georgio, proponitur dubium ad calcem Restrictus referendum.

Juxta morem auditi fuerunt Ordinarii, Archiepiscopus autem Theatinus, qui Tonsuram contulit, retulit, se id fecisse præviis litteris dimissorialibus Episcopi Aquilani. Episcopus Aquilanus retulit Georgium natum fuisse in Civitate Aquilæ non ex accidenti, cum Joannes ejus Pater Matrimonium contraxisset cum Candida de Nardis Aquilana, & decem circiter Annos habitasset in Civitate Aquilæ, & quatuor ibi procreasset liberos, & ad Diœcesim Pennen non fuerit reversus unacum Filiis, nisi post obitum Uxoris, atque idem Episcopus Aquilanus ostendat, se rite, & recte processisse, dicit, se non concessisse Dimissoriales, nisi prius habitis attestationibus de Vita, & moribus Georgii a Vicario Generali Pennen., in cujus Diœcesi Georgius morabatur; Episcopus demum Pennen. retulit Joannem Leognanum Castriotam esse Baronem, & utilem Dominum Castri Civitatis Quanzæ Diœcesis Pennen. & sexdecim circiter ab hinc annis domicilium transfulisse ad Civitatem Aquilæ in qua duxit Uxorem, & inter ceteros filios ex ea procreavit Georgium, eundemque post obitum Uxoris ad suum Castrum rediisse, in quo decem ab hinc annis habitat unacum Georgio filio; Item Georgium a suo Antecessore petiisse primam Tonsuram, & obtinere non potuisse, ex quo erat Unicus filius, & futurus Successor ad omnia Feuda nobilia, & rustica sui Patris, concluditque, se semper, eum habuisse pro illicite Tonsurato, tum quia sine suis litteris dimissorialibus Tonsuram receperat, tum quia in sua Diœcesi non fuerant factæ Denunciations juxta *decretum Generale* editum tempore *Gregorii XV.*

Jura circumferuntur quo circa onus erit EE. VV. decernere.

An Georgius Leognani fuerit licite Tonsuratus in casu &c.

Non Proposita cum sequenti.

CASSANEN. Seraphinus a Conscientia Clericus Ordinis Minorum Ob-servantium Professionem regularem in dicto Ordine emisit *anno 1721.* Contenditque, eam nullitatis vitio laborare, utpote emissam per vim, & metum sibi incussum a Fratrem Dominico ejusdem Ordinis suæ Matris Fratrem, sub cujus cura, & directione degebat, stante sui Genitoris præobitu. Fuerunt formiter examinati nonnulli Testes ab Eius Urbis Vicario de Ordine hujus Sacræ Congregationis, adeoque ex eorum benigna lectura in Summario exhibitorum, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

*Cap. 16. sess.
25. de Reg.*

Die Sabbati 24. Maii 1727.

Ropositis in Folio Congregationis habitæ die 26. Aprilis 1727. duabus sequentibus Causis, prodiit referiptum, quod ambæ proponerentur in prima post proximam: Quare tali Folio reassumpto, dignabuntur EE. VV. decernere.

Sess. 23. de
Refer. 6. 13.

C ALAGURITANA.

- I. *An sit standum in primo decisio sub die 15. Januarii 1718. seu potius in secundo loco decisio sub die 13. Aprilis 1726. quoad negotium principale.*
- II. *An sit standum vel recedendum a decisio sub die 27. Julii anni 1726. quoad Purgationem Attentatorum in casu &c.*

Dilata, & proponatur in sequenti.

Sess. 24. de
refer. Matr.

H ILDESIMEN.

- I. *An constet de Sponsalibus, & quatenus affirmative.*
- II. *An Joachinus Henricus sit cogendus ad contrahendum Matrimonium in casu &c.*

Ad Primum Negative.

Ad Secundum satis provisum in primo, & amplius.

Aliæ duæ sequentes Causæ in Folio ultimæ Congregationis descriptæ ob temporis angustiam resolvi non potuerunt, adeoque onus erit EE. VV. decernere.

Sess. 23. c. 4.
de ref.

A QUILANA.

An Georgius Leognani fuerit licite Tonsuratus in casu &c.

Affirmative:

Sess. 25. de
Reg. cap. 16.

C ASSANEN.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Prævia restitutione in integrum, quatenus opus sit ad Eminentissimum Urbis Vicarium, qui procedat prout de jure super prætenfa nullitate Professionis.

CO-

COLONIEN. Expositum fuit Sanctissimo Domino Nostro a Capitulo Collegiatae Ecclesiae S. Mariae ad Gradus Civitatis Coloniae, quod in sua Collegiata Ecclesia aderat quaedam Dignitas, nempe Praepositura, cujus Possessores Choro, & Sac. Functionibus a multo tempore non intererant, & quod ejusdem Collegiatae redditus erant variis de causis immuniti, ultra aeras alienum contractum sub gravibus usuris, itaut non adessent redditus sufficientes pro manutentione Fabricae, & Ministrorum, & quotidianae Distributiones ad eam tenuitatem devenissent, ut earum amissio facile negligeretur, exoratumque est, ut nunc pro tunc, quando scilicet vacatio contigisset fieret suppressio Praepositurae, ejusque bona Capitulo applicarentur ad effectum, ut eadem erogarentur partim in extinctionem Debitorum Capitularium, partim in augmentum distributionum quotidianarum, & partim in manutentionem Ecclesiae, atque Ministrorum.

Facta est harum precum remissio ad hanc Sacram Congregationem, quae Litteras dedit Nuncio ad Rhenum pro informatione, iisdemque superventis, & veritatem expositorum confirmantibus, rescriptum fuit die 26. Januarii anni praeteriti ad *D. Secretarium cum Ministris Datariae*.

In hujus rescripti sequelam omnia fuerunt a Me Emio Produlario communicata, cumque post maturum examen conclusum fuerit, quod petita suppressio annui poterat, si Decanatus, qui est secunda Dignitas, subrogaretur loco Praepositurae, itaut sicuti nunc Praepositura, uti prima Dignitas est Sedi Apostolicae reservata, ita facta Praepositurae suppressione, elevatoque Decanatu ad primam Dignitatem, Decanatus remaneret eidem Sedi Apostolicae reservatus, operae pretium existimatum fuit ante omnia instare, ut a Capitulo fieret renunciatio cujuscumque juris ad eum pertinentis super electione ad Decanatum, emissaque renunciatione, & proposita in hac Sacra Congregatione instantia, die 18. Maii anni praeteriti rescriptum fuit *pro gratia expedienda per Litteras Apostolicas in Dataria, in quibus exprimat, Decanatum subingredi in locum Praepositurae, & sic evadere primam Dignitatem Reservationibus Apostolicis subiectam, & quoad Decanum pro tempore pertinere debeat jus presentandi ad Beneficia, ad quae Praepositus presentabat, quae Beneficia in Bulla exprimentur unacum onere, quod a Proposito in Decanum transire debeat onus subministrandi, seu supplendi Congruam binis Pastoralibus, & addatur Patronatum hunc Decani esse, & haberi debere pro Ecclesiastico, & proinde subiecto Reservationibus Apostolicis, neque defuit consensus Electoris, & Archiepiscopi Coloniae, qui bene perspecta necessitate suppressio Praepositurae suum dedit assensum, ut in ejus locum Decanatus subingrederetur, & tamquam prima Dignitas remaneret suppositus Apostolicis Reservationibus, emissae ampla renunciatione super Collatione, Confirmatione, & alia quavis dispositione sui super dicto Decanatu competente.*

Peraetis his, comparuit Praepositus Ecclesiae Collegiatae S. Mariae ad Gradus, & licet de ejus particulari interesse non ageretur, ex quo Praepositura non erat nisi post suum cessum, vel decessum suppressio, quia tamen agebatur de ipsius Praepositurae interesse, petiit audiri, & obtinuit, concordatoque dubio infra exprimendo, tam jura ipsius, quam Jura Capituli circumferuntur.

In eo quod attinet ad Jura Praepositi, ea consistunt primo in dispositione Sacri Concilii Tridentini, quod *sess. 24. cap. 15. de ref.* prescribit, quod indi-

indigentia Canoniatuum succurratur per unionem Beneficiorum simplicium, vel alicujus Canonici suppressionem, sed numquam per suppressionem Capituli, seu primæ Dignitatis.

Secundo in defectu Causæ; cum etenim expositum fuerit, quod Præbendæ erant tenues, & quod Capitulum erat gravibus debitis oppressum, Præpositus ait, de debitis non esse habendam rationem, nisi ostendatur fuisse contracta non voluntate, sed necessitate, idemque Judicium putat esse ferendum de Præbendarum tenuitate, cum eadem ascendant ad annua scuta 136. pro qualibet, & necessitas ad rem, de qua agitur, aperiens viam suppressioni debeat esse talis, ut non reperiatur, qui cum tenui Præbenda velit Canoniatum acceptare, aut Choro interesse.

Tertio demum in præjudicio Datarie Apostolicæ, quæ loco providendi præposituram tamquam primam Dignitatem, quæ Præpositura abundat redditibus, providebit Decanatum minoris undequaque redditus; Urgente præterea periculo, quod ea conferre non valeat Decanatum, ex quo subrogatio Decanatus loco Præposituræ adversatur Concordatis Germaniæ, pro quorum derogatione non sufficit Consensus Capituli, sed vel oportet, quod accedat Consensus omnium, cum quibus Concordata facta sunt, vel quod Summus Pontifex utendo plenitudine Potestatis, prædictis derogat Concordatis.

Jura vero Capituli consistunt primo in debitis contractis, & quidem ex urgentissimis, & necessariis causis, & adhibitis solemnitatibus a jure præscriptis, uti testatus est Vicarius Generalis.

Secundo in tenuitate distributionum, cum Teste, Nuncio Canonici etiam in Ecclesia frequentiores vix Imperiales triginta, & Vicarii, seu Beneficiati vix quindecim Imperiales annuos lucentur.

Tertio in tenuitate Præbendarum, quæ non excedere dicuntur scuta centum, quæ summa est insufficiens in Civitate Coloniae pro decenti Canonici alimonia.

Quarto in consimili suppressionis exemplo Præposituræ Collegiatæ Ecclesiæ S. Gregorii Civitatis Coloniae per Clementem VIII. factæ; Et eo fortius, cum vera illa, & posita necessitas, quæ in his terminis requiritur ut Episcopus devenire possit ad unionem Beneficiorum favore Canoniatuum, non requiratur in unione per Papam faciendâ; si etenim Papa potest sine causa unire, a fortiori potest unire intercedente aliqua rationabili causa, quamvis in Jure non scripta, juxta Theoricam *Abbatis in cap. sicut unire num. 2. de excessibus Prælatorum*.

Ultimo in defectu præjudicii Datarie, tum quia si illud adfuisset, ejus Ministri suum non dedissent assensum, tum quia Præpositura suppressenda nullam exercet jurisdictionem, & e contra Decanus ultra cæteras prerogativas in quadraginta circiter Parochiis Jurisdictionem exercet; Et quia a Præposito sermo fit de Concordatis Germaniæ, respondet Capitulum collationem, & provisionem majorum Dignitatum in Cathedralibus post Pontificalem, & principalium in Ecclesiis Collegiatis in quocumque Mense vacantium esse Sedi Apostolicæ reservatam, itaut si suppressa Præpositura, Decanatus ad primæ Dignitatis gradum asurget, de libera ejus collatione favore Sedis Apostolicæ non erit ullo modo dubitandum, uti ad rem adnotavit *Nicolart. ad Concordata Germania pag. mibi 46. §. 10. Ibi majores porro Dignitates post Episcopalem in Cathedralibus, & principales in Ecclesiis Collegiatis communi omnium passim locorū per Germaniam*

usu censentur Propositoræ, ubi tamen in Collegiatis nulla existeret Præposituræ, Decanatus vicem principalioris Dignitatis obtineret.

His itaque stantibus; dignabuntur EE. VV. discernere.

An sit standum, vel recedendum à decisæ die 18. Maii 1726.

In decisis juxta modum.

NONANTULANA, SEU EUGUBINA. In Terra Pergulæ mortuus est quidam Puer, filius Marci Antonii Blandini de Parochia Ecclesiæ ^{Sess. 25^a} ^{cap. 13^a} ^{de ref.} Conventus Patrum S. Augustini, & ejus Cadaver fuit traditum Sepulturæ in Ecclesia Conventus Patrum Minorum Conventualium, hisque contententibus, se non esse adstrictos ad solutionem Quartæ Funeralis favore Ecclesiæ Parochialis, Controversia exorta est, quæ ad hæc Sacram Congregationem defertur.

Fundamentum Patrum Minorum Conventualium consistit in antiqua Conventione inter utrumque Conventum, quod loco Quartæ Funeralis persolvantur Patribus S. Augustini pro Parochianis eorum Curæ subiectis sex annuæ libræ ceræ, & licet de hac Conventione non constet per Instrumentum, constat tamen ex Testibus, atque Receptis.

Addunt, novissimam Constitutionem Sanctissimi Domini Nostri sibi non obstare, tum quia eadem tollit Consuetudines, & Conventiones, quæ sunt damnosæ Ecclesiis Parochialibus, inter quas dicunt, non esse enumerandam illam, de qua nunc agitur, cum Parochia quolibet anno habeat censum annuum sex librarum, licet plures elabantur anni, in quibus nemo in sua, hoc est Fratrum Minorum Conventualium Ecclesia, eligit Sepulturam; Tum quia Conventio facta est pro extinguenda lite, non super quarta, sed super alio puncto, ad quem videlicet ex duobus Conventibus spectaret Cura Terræ Pergulæ.

E contra Conventus Patrum sancti Augustini suum constituit fundamentum in Constitutione edita a Sanctissimo Domino Nostro die 8. Junii 1725., & impressa post Concilium Romanum, in qua sublatis omnibus Privilegiis a solutione Quartæ eximentibus, voluit, eam integram persolvi à Regularibus, Ecclesiis Parochialibus, & in ea derogatur Apostolicis aliis Constitutionibus, Statutis, Privilegiis, & Consuetudinibus, etiam Immemorabilibus, & in eo, quod attinet ad Conventiones, & Concordias, non præservat nisi eas, quæ Parochis magis favent, & illis pinguiorem Quarta Emolumentorum Funeralium portionem assignant.

Jura circumferuntur, quocirca onus erit EE. VV. discernere.

An Constitutio noviter emanata super Quarta Funeralium obstet, itaut Ecclesia Patrum Minorum Conventualium Terræ Pergulæ teneantur solvere Ecclesiæ Parochiali PP. S. Augustini ejusdem Terræ integram Quartam Funeralem, in casu, in quo aliquis subiectus Parochiæ dictorum Patrum Sancti Augustini sepelitur in Ecclesia PP. Minorum Conventualium in casu &c.

Affirmativè.

*Seff. 25.
c. 13. de
Refor.*

MANTUANA. Plures præteritis temporibus fuerunt in Civitate Mantuana Controversiæ circa Quartam Canonicam, sive Funeralem.

Prima fuit inter Ecclesias Tumulantes tam Sæculares, quam Regulares, & nonnullas quasdam particulares personas dictæ Civitatis: Cum etenim ab Ecclesiis Tumulantibus, sive Sæcularibus, sive Regularibus persolveretur Ecclesiæ Parochiali medietas Cereorum, cum quibus Cadavera ad Ecclesiam Tumulantem deferbantur, & pro aliis Cereis funeralibus, quæ in Ecclesia Tumulante, circa Cadaver, & Castrum doloris accendebantur, solveretur Ecclesiæ Parochiali ab hæredibus defuncti quædam Quota pecuniaria, non minor duodecim libris, exorta lite super hac solutione, Sacra hæc Congregatio censuit, non esse gravandos hæredes ad prædictam solutionem, sed Jura Parochialium reservavit adversus Ecclesias Tumulantes.

Sublata hac Consuetudine, & sic liberatis hæredibus à solutione, alia subingressa est controversia inter Ecclesias Parochiales, & Ecclesias Tumulantes, eademque delata ad hanc Sacram Congregationem, responsum fuit, medietatem Ecclesiis Parochialibus deberi omnium, quæ ratione Funerum erogabantur, & reclamantibus Ecclesiis Cathedrali videlicet, & aliis Sæcularibus, sub obtentu, quod numquam Ecclesiis Parochialibus soluta fuerat medietas eorum, quæ ratione Funerum erogabantur, Sacra Congregatio stetit in decisis, uti habetur ex rescripto editæ die 30. Aprilis 1695.

Ecclesiæ Regulares Civitatis Mantuæ prætensionem excitarunt super non comprehensione sub citato rescripto, vocatisque ad Judicium Parochis & examinatis tum Consuetudine, tum Privilegiis, die tandem 18. Julii 1699. responsum fuit ab hac Sac. Congregatione, servanda esse Consuetudinem solvendi Quartam in medietate Cereorum tantum, quæ deferuntur per viam, itaut medietas Cereorum, quæ in Ecclesia tumulante circa Cadaver, & Castrum Doloris accenduntur, fuerit ab inde citra persoluta Parochialibus ab Ecclesiis Sæcularibus tumulantibus, sed non ab Ecclesiis Regularibus pariter tumulantibus.

Edita anno 1725. Constitutione notissima Sanctiss. Domini Nostri, in qua sublatis de medio Regularium Privilegiis, iidem adstringuntur ad solutionem Quartæ favore Ecclesiarum Parochialium, cum declaratione, quod Quarta debeatur tam ex Candelis, quibus Defunctorum Corpora ad Ecclesiam deferuntur, quam ex aliis quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus accenduntur, exceptis tantum Candelis, quas Regulares Funus associantes in manibus deferunt, uti legi potest in dicta Constitutione impressa post Concilium Romanum, nova nota est quæstio inter Ecclesias Parochiales, & Ecclesias tumulantes Regulares Civitatis Mantuæ, prætendentibus Ecclesiis Parochialibus, sibi deberi ab Ecclesiis Regularibus tumulantibus, nedum medietatem Cereorum, quæ deferuntur per viam, uti resolutum fuit Anno 1699. sed etiam medietatem Cereorum, quæ circa Cadaver, & Castrum Doloris accenduntur.

Hæc quoque Controversia ad hanc Sacram Congregationem delata est, ipsaque proposita, & non resoluta die 25. Januarii currentis anni, ejus tandem resolutioni locus factus est in Congregatione habita die 8. Februarii, in qua examinato sequenti Dabio *quomodo, & in qua summa liceat Parochis Sæcularibus exigere Quartam funeralem ab Ecclesiis Regularium in casu*

casu &c. responsum fuit solvendam esse à Regularibus medietatem tam Cereorum, quæ deferuntur per viam, quam aliorum, quæ accenduntur in Ecclesia circa Cadavera, & Castrum Doloris, & altaria.

Fundamentum resolutionis constitutum fuit in memorata Constitutione Sanctiss. Domini Nostri, in qua ad solutionem Quartæ Regulares adstringuntur, & derogatur contrariis Privilegiis quibuscumque, & in eo, quod attinet ad Consuetudines, ita legitur, ubi vero *Consuetudines legitime probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel Statuta vigerent, illisque pinguiorem prædicta Quarta Emolumentorum funeralium portionem assignarent, ea in his, in quibus vigent, locis inconcussa ab omnibus observari præcipimus.*

Adeoque si Mantuæ aderat Consuetudo solvendi medietatem tam ex Cereis cum quibus Cadavera ad Ecclesiam tumultantem deferuntur, quàm ex aliis Cereis funeralibus, quæ in Ecclesia tumultante circa Cadaver, & Castrum Doloris in Altaribus accenduntur, non erit sufficiens pro Ecclesiis Parochialibus, si ipsis solvatur medietas Cereorum, quæ deferuntur per viam, si iisdem solvatur Quarta Cereorum, quæ in Ecclesia tumultante circa Cadaver, & Castrum Doloris, & in Altaribus accenduntur, sed erit omnino necessarium, ut horum omnium medietas persolvatur Parochialibus ab Ecclesiis Regularium, quando in eis Cadavera alienorum Parochianorum sepeliuntur.

Ad partes posita responsione, quod Consuetudo solvendi medietatem de Cereis, quæ in Ecclesia tumultante, circa Cadaver, & Castrum Doloris accenduntur, respiciebat Ecclesias Sæculares, & non Regulares Civitatis Mantuæ; Quando etenim Sanctissimus Dominus Noster præservavit in sua Constitutione Consuetudine locorum magis favorabiles Parochiis, non potuit id intelligere nisi de Consuetudinibus Ecclesiarum Sæcularium. Supponit enim in sua Constitutione, Ecclesias Regulares esse exemptas vigore Privilegiorum, quibus proinde derogavit.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum à decisis die 8. Februar. currentis anni.

Ad Dominum Secretarium cum Sanctiss. juxta mentem .

BURGI S. DONNINI. Joannes Philippus Carafini in ultimo, cum quo decessit, Testamento in Executores Testamentarios nominavit Franciscum Valerium, & post ejus obitum Hieronymum ejus filium, & Alexandrum Gardinum, & post ejus obitum Antonium Alexandrum ejus filium; hæredem vero usufructuariam sibi scripsit Luciam Scalvi suam Uxorem, qua defuncta ad hæreditatem vocavit Moniales Discalceatas Carmelitas Civitatis Cremonæ, nonnullis impositis perpetuis oneribus, & signanter Erectionis duorum Beneficiorum, Beneficiatos adstrinxit ad celebrationem Missæ quotidianæ, & loquendo de erectione Beneficiorum, hæc verba habuit, *lasciando però a medemi, hoc est Executoribus Testamentariis, quanto alle sudette Reverende Madri Scalze, un ampla facultà di far erigere detti Beneficii alli sudetti due Altari, ed assegnare rispettivamente a medesimi due Altari tanta porzione de beni posti in Zibello di raggione d' esso Testatore, o pure tanto Capitale rispettivamente in Contanti, che possa essere sufficiente per sostenere l' obbligo per*

*Sess. 14.
c. 12. de
ref.*

petuo della Celebrazione di dette due Messe continue da celebrarsi a detti due Altari, & tandem Familix Gardinæ reliquit in perpetuum Jus præsentandi ad prædicta duo Beneficia.

Lucia Uxor mortua est, & consolidato Usufructu cum Proprietate, Moniales comparuerunt in Curia Episcopali Burgi S. Donnini, cumque se promptas obtulissent ad ministrandam summam pecuniariam sufficientem pro erectione Beneficiorum, Episcopus pronuntiavit, libras viginti quatuor mille Imperiales esse summam congruam ad effectum, de quo agitur, & mandavit, eam deponi ad effectum investendi, & ulterius mandavit, solvendas esse alias libras Imperiales mille sex centum implicatas, sive implicandas in tot stabilibus, ut ex eorum fructibus solvi possent expensæ necessariae pro manutentione Paramentorum, & aliorum Utenfilium pro celebratione Missarum.

Displicuit hæc Sententia Alexandro Gardino Executori Testamentario, & Patrono Beneficiorum, habitoque per eum recurſu ad hanc Sac. Congregationem, disputanda proponuntur dubia ad calcem Restrictus relata.

Scribens pro Monasterio, & Monialibus, dicit, primum, & secundum dubium parum conferre ad decisionem controversiæ, quia quicquid sit in abstracto loquendo, an pro dote Beneficiorum sint assignanda bona stabilia, seu Censui perpetui, si Testator dedit optionem, seu liberam facultatem assignandi pro dote Beneficiorum *tanta portione di beni posti in Zibello di ragione d' esso Testatore; o pure tanto Capitale rispettivamente in Contanti, che possa esser sufficiente per sostenere l' obbligo perpetuo delle Celebrazioni di dette due Messe continue*, ejus voluntati satisfactum dici debet, statim ac fuerit à Monialibus tanta oblata pecunia, quanta sufficit pro duarum perpetuarum Missarum celebratione, sive investimentum fiat in Stabilibus, sive in Censibus.

Adeoque redacta Controversia ad sufficientiam pecuniæ oblatae, Scribens pro Monialibus inquit, Beneficia erigenda non habere onus Residentiæ, sed tantum celebrationis Missarum, & sic sufficientem esse summam oblatam si etenim summa librarum 24000. Imperialium investitur in Censibus ad rationem quinque pro quolibet Centenario, & Anno, Eleemosyna ascendit ad solidos triginta tres Imperiales, quando Eleemosyna manualis in loco Zibelli non est nisi triginta solidorum Imperialium. Addit, eo fortius idesse admittendum in casu præfenti, in quo statuta fuit quota sufficiens separata pro Utenfilibus; nulla habita consideratione majoris, seu duplicatae Eleemosynæ statuendæ pro Missis perpetuis, quandoquidem id procedit in ordine ad Ecclesias, seu Monasteria, quibus imponitur onus Missæ perpetuæ, non autem ad Cappellanas inere Laicales, quæ passim eriguntur cum sola Eleemosyna Missæ manualis.

Adversus hæc excipit Alexander Gardinus, & contendit, primo non esse in facultate Monialium offerre bona stabilia, vel pecuniam, sed oblationem fieri debere in Stabilibus, uti conare probatur verbis Testatoris supra relatis, *lasciando però a meo figli*, scilicet Executoribus Testamentariis *quanto alle dette Reverende Madri Scalze &c.* si etenim Executores Testamentarii sunt primo loco nominati, & ulterius si agitur de Causa pia infert, non esse in casu satisfactum menti Testatoris per oblationem pecuniæ, cum ipse, qui est Executor Testamentarius, velit Stabilium oblationem.

Secundo, idem Alexander, quatenus sufficeret oblatio pecuniæ, ait, oblatio-

tionem factam non esse ad rem, cum pecunia sit investienda in Stabilibus & investimenta in Stabilibus non excedant quatuor pro quolibet Centenario, & Anno, itaut ducto Calculo, nemo non videat, redditum exigendum non adæquare Eleemosynam duram Missarum perpetuarum, quæ debet esse major in duplo Eleemosyna Missæ manualis, & in eo, quod attinet ad Utensilia taxata, dicit, Taxam non esse sufficientem, cum ex libris mille sex centum, si in Stabilibus investiantur, non possint haberi quolibet Anno, nisi Julii triginta sex, quando pro manutentione Altaris, & Utensilium sex Annua scuta requiruntur.

Jura circumferuntur, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An pro Dote Beneficiorum, vel Cappellaniarum cum perpetuo onere Missarum arigendarum sint assignandi fructus Terrarum fructiferarum, vel potius annui Censūs.*
- II. *An dato præcepto Testatoris erigendi Beneficia cum perpetuo Onere Missarum vel cum Dote Terrarum, vel cum Dote pecuniæ numeratæ detur pro assignanda dicta Dote electio Terrarum, vel quatenus negativè.*
- III. *An tanta danda sit ab hærede summa pecuniarum, ut in Terrenis investita constituantur fructus Congruï pro sustentatione Onerum.*
- IV. *An, & in qua summa constituendi sint fructus pro sustentatione oneris Missæ quotidiana in perpetuum.*

Dilata, & firmetur status hæreditarius.

A NGLONEN. Duæ adsunt in Terra Clarimontis Ecclesiæ Parochiales, ^{~ Sess. 24. c. 13. de refer.} altera S. Thomæ Apostoli, quæ est etiam Collegiata, altera S. Joannis Baptistæ. Exortis autem inter has Ecclesias controversiis, disputanda in præsentī proponuntur sequentia Dubia.

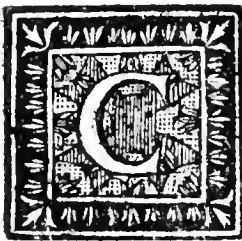
- I. An constet Ecclesiam D. Thomæ esse Parochialem, ejusque Rectorem posse vocari Parochum, & quatenus affirmativè.
- II. An sit locus divisioni Curæ, & Populi, ac reddituum ad formam dispositionis Sacri Concilii Tridentini Sess. 24. de Reformat. cap. 13.
- III. An constet de Matricitate Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ, seu alio titulo superioritatis.
- IV. An, & in qua Ecclesia fieri debeant Publicationes pro Matrimoniis & Ordinandis.
- V. An Archipresbytero Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ, seu potius Rectori Ecclesiæ Sancti Thomæ spectet Jus canendi Missas, ac interessendi solemnibus functionibus, quæ fiunt in aliis Ecclesiis positis intus, vel extra mœnia Clarimontis.
- VI. An Ecclesiæ S. Thomæ competat Jus decimandi, & funerandi.
- VII. An eidem Ecclesiæ, & Rectori competat Jus percipiendi fructus ab altera Ecclesia Filiali S. Opi.
- VIII. An in dicta Ecclesia S. Thomæ possit asservari Venerabile.
- IX. An in eadem Ecclesia possit retineri Fons Baptifinalis.
- X. An Rector dictæ Ecclesiæ S. Thomæ teneatur transmittere alteri Sancti Joannis Baptistæ, ejusque Archipresbytero notulas Baptizatorum, & Communicatorum in Paschate.
- XI. An prohiberi possit Archipresbytero, & Clero Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ Ingressus cum Cruce in Ecclesiam S. Thomæ occasione Funerum, aliarumque Functionum,

XII. Au

- XII. An Archipresbytero Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ competat jus peragendi officia super Cadavere, quod quandoque Sepeliendum defertur ad Ecclesiam S. Thomæ.
- XIII. An idem jus, seu prærogativa peragendi officia competat eidem Archipresbytero Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ in Solemni Processione Rogationum, quæ in dicta Ecclesia S. Thomæ terminatur.
- XIV. An jus deferendi Stolum in Processionibus, & Funeribus competat privative Archipresbytero S. Joannis Baptistæ.
- XV. An occasione Processionum, vel Funerum teneatur Rector Ecclesiæ S. Thomæ accedere ad Ecclesiam S. Joannis Baptistæ, seu potius possit expectare per Viam.
- XVI. An Rector Ecclesiæ S. Thomæ possit deferre Crucem sine Vello, vel hastam Crucis elatiorem altera Ecclesiæ S. Joannis.
- XVII. An debeatur præcedentia Archipresbytero, & Clero Ecclesiæ Sancti Joannis Baptistæ in concursu alterius Ecclesiæ S. Thomæ occasione Funerum, & Processionum.
- XVIII. An Rector Ecclesiæ S. Thomæ possit sibi providere Olea Sancta ad libitum extra Diæcesim, seu potius teneatur illa recipere ab Ecclesia S. Joannis.
- XIX. An in Festo S. Antonii Abbatis competat Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ jus benedicendi Animalia circumcirca Ecclesiam S. Thomæ, & quidem privativè quoad alios.

Ad mentem Eminentissimi Præfati.

Die Sabbati 7. Junii 1727.

Um in Folio ultimæ Congregationis sequens *Causa* remanserit indecisa, sed prodierit rescriptum: *Dilata, & proponatur in sequenti*, nunc onus erit EE. VV. decernere.

Sess. 23.
c. 13. de
refer.

CALAGURITANA.

- I. An sit standum in primo decisis sub die 15. Januarii 1718., seu potius in secundo loco decisis sub die 13. Aprilis 1726. quoad negotium principale.
- II. An sit standum, vel recedendum à decisis sub die 27. Julii anni 1726. quoad Purgationem Attentatorum in casu &c.

Ad primum, in secundo loco decisis.

Ad secundum, standum esse decisis, & amplius.

GIEN.

- G** IENNEN CELEBRATIONIS ORDINUM . Proposita fuit hæc *Sess. 22. cap. 8. de refor.* Causa in Congregatione habita die 11. *Januarii* 1727. , nec ulla fuit capta resolutio , eademque repropoſita in Congregatione habita die 25. ejusdem mensis, responſum fuit *Dilata ad primam post Agnos, non retardata interim executione Decreti provisionalis usque ad exitum Cause;* prævia igitur reassumptione dictorum Foliorum, dignabuntur EE. VV. decernere.
- I. An Episcopus Giennen. vigore dispositionis Sac. Concilii Trid. Sess. 23. de ref. cap. 8. , & Constitutionis san. mem. Innocentii XIII. Incipien. *Apostolici Ministerii* , & alterius SS. D. N. illius confirmatoris possit , vel debeat temporibus a jure statutis celebrare functionem Ordinum Generalium ad Altare majus Ecclesie Cathedralis , & quatenus affirmativè .
 - II. An occasione prædicta possit ibidem Pontificaliter celebrare Missam Conventualem ad Sabbatum designatam loco illius , quæ celebrari a Capitulo deberet cum assistentia omnium Præbendorum , & aliorum de Choro , & quatenus negativè .
 - III. An ob dictam functionem Ordinationum in prædicto Altari explendam possit cogere Capitulum , ut horam consuetam pro Horis Canonicis & Missa Conventuali anticipet , vel postponat , ita tamen ut ultra horas debitas neutra ex dd. functionibus protendatur .
 - IV. An possit celebrare dictam functionem Ordinationis ad Altare Majus non obstante , quod juxta Consuetudinem vigentem in omnibus Cathedralibus in Hispaniarum Regnis , ad Altare Majus adit Tabernaculum , in quo asservetur Sanctiss. Eucharistie Sacramentum , & quatenus negativè .
 - V. An possit compellere Capitulum , & Canonicos , ut pro explenda Ordinatione , aliisque Functionibus Pontificalibus transportari faciant Sanctissimum Eucharistie Sacramentum ad aliud Altare Ecclesie .
 - VI. An possit Episcopus impediri , quominus in dicto Altari solemnem , & generalem Ordinationem faciat sub prætextu Consuetudinis , ex quo nunquam in dicto Altari per Episcopum facta sit celebratio Ordinum & quatenus affirmativè .
 - VII. An Episcopus teneatur prædictam functionem explere in aliqua ex Cappellis Ecclesie , & quatenus Cappellæ non sint capaces , teneatur illam explere in Sacristia , & quatenus affirmativè .
 - VIII. An in hoc casu possit Episcopus Capitulum cogere , ut anticipet , vel postponat horam consuetam pro Horis Canonicis celebrandis , ne celebratio Ordinum Chorum impediatur , vel Chorum ipsam Ordinum celebrationem .
 - IX. An Episcopus ad formam supradictæ Conciliaris dispositionis , sive Ordinationem celebret ad Altare Majus ante , vel post Horarum celebrationem , sive ad aliquam ex Cappellis , sive in Sacristia Cathedralis , possit cogere integrum Capitulum , & omnes Canonicos ad assistendum functioni Ordinationis Generalis , & quibus pœnis , seu potius contentus esse debeat assistentia illorum , qui in functionibus Pontificalibus eidem Episcopo ex præscripto Cæremonialis , vel ex Consuetudine Ecclesie assistere debent .
 - X. An Episcopo accedenti ad Ecclesiam Cathedralis pro explenda solempni Ordinatione , vel pro interessentia Divinis Officiis , vel aliis quibusvis functionibus , sive associetur a toto Capitulo , sive a solis duobus De-

putatis, debeat parari nedum Faldistorium, seu Genusflexorium in loco, ubi Episcopus functionem facere, seu eidem assistere debet, verum etiam aliud simile, etsi diversum in apparatu, ut antequam ad sedem suam accedat, orare possit ad Tabernaculum Sanctissimi Sacramenti, vel saltem loco Faldistorii, seu Genusflexorii parari debeat Pulvinar cum Tapeto, super quo orare possit, seu potius servanda veniat Consuetudo, præsertim si sit immemorabilis, juxta quam Episcopo ad Ecclesiam accedenti nec Faldistorium, nec Pulvinar parari solet, super quo Episcopus oret, antequam ad locum suum accedat in casu &c.

Dilata, & proponatur omnino in prima etiam unica.

Cap. 1.
sess. 24. de
res. Mat.

CIVITATIS DUCALIS. Anno 1715. exarata fuerunt Capitula Matrimonialia inter Venantium Mazzillum, & Trojanum Fabri, cum reciproca sponsione quoad Venantium ducendi in Uxorem Anastasiam filiam prædicti Trojani, & quoad Trojanum dandi Venantio prædictam filiam in Uxorem.

Venantius ad Sponsam accessit, ut Arrham ei traderet, cum sed ipsam actuali stultitia laborantem invenisset, & in eodem statu permanentem post curam adhibitam, & temporis intervallum deprehendisset, res eo redacta est, ut munera nuptialia, quæ ad Anastasiam fuerant a Venantio transmissa, fuerint ipsi restituta.

Hæc contigerunt anno 1715. : Cumque anno 1719. Venantius cum alia Muliere vellet Matrimonium contrahere, lis exorta est, in qua Ordinarius sensit pro validitate Sponsalium, sed re delata ad hanc Sacram Congregationem, disputandum in præsentem proponitur dubium ad calcem Restrictus referendum.

Quæ sint Jura Anastasiæ, ignoro, cum ad Me delata non fuerint.

Jura autem Venantii consistunt in hoc, quod pro validitate Sponsalium contractorum inter prædictum Venantium, atque Trojanum Patrem Anastasiæ, necessaria erat ejusdem Anastasiæ ratificatio, quæ in casu, propter superventam amentiam, non adfuit, & quatenus supervenisset, subdit, prodesse non posse, cum ipse deprehensa amentia, suam revocaverit consensum; Concludit demum, quod quatenus constaret de Sponsalibus, locus esse non posset coactioni, tum quia supervenerunt inimicitæ, tum quia vel actualis amentia, vel periculum Recidivæ causam constituunt sufficientem pro dissolutione Sponsalium.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An constet de Sponsalibus, & quatenus affirmativè.*

II. *An sit locus coactioni in casu &c.*

Dilata, & proponatur in prima.

Sess. 7.
cap. 7. de
res. Or.

COLONIEN. Guillelmus olim Julix, ac Montium Dux, & Avus modernæ Electoris Palatini anno 1638 solemniter consensit, ut Ecclesia Parochialis loci de Honeff. Diœcesis Coloniensis, quæ erat de suo Jurepatronatus, administranda traderetur unacum Ecclesia Filiali in Monte S. Ægidii, & aliis omnibus, & singulis Beneficiis, seu Vicariis annexis, Patri-

Patribus Societatis Jesu commorantibus in Oppido Dulfeldorpien. ejusdem Diœcesis Colonien.

Census prædictus variis de causis suum non habuit effectum, cumque præsens Elector Palatinus novum consimilem præstiterit consensum, dummodo Archiepiscopus Colonien., sub cujus Ordinaria Jurisdictione Parochia, & Beneficia unienda constituta sunt, & Sedis Apostolicæ approbatio non deesset, post habitam dicti Archiepiscopi approbationem, exhibitus fuit huic Sac. Congregationi supplex Libellus, in quo exoratur pro Apostolica Approbatione.

Juxta morem datæ fuerunt Litteræ Nuntio Apostolico Colonien. pro informatione, & voto, qui retulit hanc unionem in Domino expedire, cum Parochia sit exposita incurfibus Hæreticorum, & zelus PP. Societatis Jesu sit notorius.

Actum fuit de hac re inter summaria precum die 6. Julii 1726., & dictum fuit, quod ignorabatur primo, quanti sint redditus Parochiæ.

Ignorabatur secundo, quot sint, & cujus redditus alia Beneficia, quæ deberent uniri, & an sint simplicia, vel curata.

Ignorabatur tertio, an Parochia sit administranda ab uno, vel a pluribus Sacerdotibus, & an ii debeant esse Sæculares, vel ex dicta Societate.

Ignorabatur quarto, an quatenus debeant esse Sæculares, debeant esse perpetui, vel ad nutum amovibiles.

Ignorabatur quinto, quomodo Elector Palatinus, qui uti Dux Montium dicitur habere Juspatronatus, possit illud cedere Patribus Societatis Jesu in præjudicium Successorum in Ducatu.

Ignorabatur ultimò, quid sit Jus Temporale, quod Teste Nuntio Apostolico Elector Palatinus dicit, sibi velle reservatum, non obstante cessione Juspatronatus.

Cohærenter ad hæc dictum fuit, quod darentur novæ Litteræ juxta instructionem, & instructio reducta fuit ad capita supra expressa; Superventisque responsionibus, sive nova Nuntii Colonien. informatione, ex ea habetur.

Primo, quod redditus Parochiæ, facta computatione annorum fertilium cum sterilibus, ascendunt ad annua scuta Romana circiter centum triginta sex, & obulos sexaginta tres.

Secundo, quod Beneficia sunt simplicia, & quod hæc aliàs fuerunt unita Parochiæ, quod ex eorum redditibus confurgit annus redditus Parochiæ in quantitate mox recensita, excepto tamen Beneficio Sancti Ægidii, quod est separatum a Parochia tam quoad Ecclesiam, quam quoad redditus, qui sunt in annuis scutis circiter sexaginta, & hic Beneficiatus exercet in prædicta Ecclesia Curam Animarum, & consuevit nominari a Parocho.

Tertio, quod Parochia de Honest administranda est, juxta intentionem petentium, à duobus Presbyteris Societatis Jesu, & Cura Animarum in Ecclesia Sancti Ægidii est per Presbyterum Sæcularem administranda.

Quarto, quod hic Presbyter Sæcularis juxta eorundem petentium intentionem deberet esse perpetuus.

Quinto, quod præsens Elector Palatinus nihil aliud intendit, quam executioni mandare voluntatem sui Avi, & quod hoc non est primum exemplum cessionis Beneficiorum de Jurepatronatus factæ à suis Antecessoribus favore PP. Societatis Jesu, intercedente Auctoritate Summi Pontificis, absque eo quod Successores unquam reclamaverint.

Sexto demum, quod jus Laicale nihil aliud est, quam prætenſio, quod non obſtante Ceſſione, Juſpatronatus habendum ſit pro Laicali, ad effectum ne illi præjudicium inferatur per Reſignationes.

Hæc ſunt, quæ continentur in nova Nuntii informatione.

In Conſtitutione 47. Sancti Pii V. *Bullar. tom. 2.* ſtatuitur, quod in Parochialibus, quæ ſunt unitæ Monafteriis Mendicantium, poſſint Superiores Monafteriorum ſuum Religioſum nominare ad nutum amovibilem, qui Curam Animarum exerceat, prævia tamen Epifcopi approbatione, & quamvis hæc Conſtitutio à Gregorio XIII. in ſua *Bulla 9. Bullar. tom. 2.* fuerit redacta ad terminos Juris communis, & Sacri Concilii Tridentini, idem tamen Gregorius declaravit, mentem ſuam non fuiſſe, Pianam Conſtitutionem revocare, aut immutare, quando Cura à Religioſo exerceretur, & cum hoc alter Socius Religioſus habitaret, uti habetur apud *Galle-mart. ad cap. 7. ſeſs. 7. de refor. in declarat. ſub num. 8.*, & quamvis idem *Concil. ſeſs. 24. cap. 13. de refor.* decreverit. Eccleſias Parochiales non eſſe uniendas Monafteriis quibuſcumque, aut Abbatibus, ſeu dignitatibus, excipiuntur tamen Uniones, quæ fiunt pro fundatione dotatione, augmento, vel conſervatione Collegiorum, & aliorum Piorum Locorum ad Fidei deſenſionem, & propagationem, & honorum Artium cultum, teſte *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſs. 6. num. 96.*

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitis ſit annuendum in caſu &c.

Dilata, & ſcribatur Archiepiſcopo juxta Inſtructionem, & audiatur P. Procurator Generalis.

*ſeſs. 24. c. 13.
de Ref.*

COLONIEN. Extat in Oppido Kerpenſi Diœceſis Colonien. Collegiata Eccleſia S. Martini, in qua non ſolum adest Præpoſitum, ſed etiam adest Decanatus, qui eſt ſecunda Dignitas prædictæ Eccleſiæ.

Ab antiquo tempore tam Præpoſitura, quam Decanatus conferri cœperunt uni Clerico in illis partibus, ut plurimum potentiori, quinimmo Statutum adest antiquum conditum anno 1589. & Apoſtolica auctoritate roboratum, quo cavetur, quod abſente Clerico obtinente tam Præpoſituram, quam Decanatum, unus à Capitulo eligatur, qui munera utrique incumbentia obeat cum aſſignatione congruæ mercedis è redditibus Decanatus deſumendæ.

Jus præſentandi ad Præpoſituram pertinet ad Electorem Palatinum, & Marchionem Brandeburgicum, uti Duces Juliacenſes, & in præſentationibus hujuſque peractis ſit mentio Præpoſituræ, & non Decanatus.

In ſequelam prædicti Statuti pluries contigit, ut facta fuerit electio ejus, qui, abſente Præpoſito, utrique muneri ſatisfacere debebat, atque hinc plurimæ lites, & contentiones ortæ ſunt, & ſignanter, quia Præpoſiti ſemper prætenderunt ſibi debitos eſſe omnes fructus, & distributiones, non obſtante ſua abſentia, & non obſtante Subſtituti electione.

Pluries etiam contigit, ut hic electus fuerit remotus, cumque Capitulum & Canonici, ſequuta Præpoſituræ vacatione, Sanctiſſimo Domino Noſtro per organum Datarie ſupplicaverint pro ſeparatione Præpoſituræ à Decanatu, & à Sanctitate Sua preces fuerint remiſſæ ad hanc Sac. Congre-

gregationem, litteræ datæ fuerunt ad Nuntium Colonienſem pro informatione, & voto.

Supervenit epiſtola Nuntii, qui ceſſuit, annuendum eſſe petitis, tum quia non amplius urgebant circumſtantiæ, propter quas memoratum Statutum conditum fuit, tum quia magis expediebat in Domino, & congruebat ſervitio Eccleſiæ, quod Præpoſitura, & Decanatus non ab una perſona, ſed à duabus obtinerentur, & tandem, quia ſi non fiebat ſeparatio, Marchio Brandeburgicus erat excitaturus prætenſionem, ſe eſſe Patronum tam Præpoſituræ, quam Decanatus, uti colligebatur ex nuperis ejuſ Epiftoſis, non obſtante, quod, uti ſupradictum eſt, præſentationes huicque expletæ non reſpicerent niſi Præpoſituram.

Addidit Nuntius, ſeparationem fieri debere, impoſita Decano obligatione reſidendi, & cum proteſtatione, quod per hanc ſeparationem nullum intelligeretur illatum præjudicium juribus Patronorum, nec non Emolumentis, & Præminentis, quæ debentur Præpoſitis uti Præpoſitis.

In Congregatione habita die 22. Septembris 1775. actum fuit de hac re inter ſummaria precum, nec ulla fuit capta reſolutio, ſed dictum, quod ſcriberetur Archiepiſcopo Colonienſi. & iterum Nuntio Apoſtolicæ pro nova informatione juxta inſtructionem, & inſtructio ad hæc capita fuit reduſta, ut videlicet primo quaereretur, an Decanatus ſit æquæ principaliter, vel ſubjectivè unitus Præpoſituræ, ſecundò, an bonæ Præpoſituræ ſint commixta cum bonis Decanatus, vel poris ſeparata, tertio in qua Diœceſi, & Principatu bona exiſtant, quarto, an præſentatio ad Præpoſituram ſit ſimultanea, vel alternativa inter Electorem Palatinum, & Marchionem Brandeburgicum, & quinto demum, an periculum urgeat querimoniarum ab uno, vel altero diſtorum Principum, ſi fiat ſeparatio.

Supervenerunt reſponſiones tum Archiepiſcopi, tum Nuntii, quæ unacum ſcriptura Capituli circumferuntur; Cæteriſque omniſis, quæ in prædictis Epiftoſis, & Scriptura legi poſſunt, in eo, quod attinet ad memoratorum Principum querimonias, Archiepiſcopus, & Elector Colonienſis dicit, ſibi non conſtare de voluntate Electoris Palatini, ſed credi poſſe, & ſperari, quod Diſmembrationi à Sede Apoſtolicæ faciendæ aſenſum ſuum ſit præſtiturus, & de Marchione Brandeburgico timeri poſſe, ne vindictam ſit attentaturus in Catholicos Ducatum Cliviæ, & Comitatus Marchiæ, & Nuntius in ſua nova Epiftoſa inquit, timeri poſſe de Electore Palatino, quod etiam ipſe ſit conqueſturus de ſeparatione, quando nominatio ad eum pertinebit, & quod facta nuper à Marchione Brandeburgico nominatione Nicolai Carpars in Præpoſitum, cum hic, capta poſſeſſione Præpoſituræ alteram Decanatus capere voluiſſet, Canonici è Choro exierunt, & proteſtationem emiſerunt.

Hiſ ſtantibus; dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitis ſit annuendum in caſu ſc.

Non propoſita.

FLORENTINA. Pater Abbas Procurator Generalis Monachorum Congregationis Caſſinenſis, Sacræ huic Congregationi expoſuit, Archiepiſcopum Florentinum prætenſionem excitaviſſe, quod in Viſitatione, Procurationis titulo, contribuerent Cappellani Curati Eccleſiarum ſubjectarum Monafterio ſui Ordinis in Civitate Florentina exiſtentis, non ob-

*Seſſ. 14. de
Reſ. 63.*

stantibus privilegiis suæ Religionis concessis, eam eximentibus, etiam quoad Ecclesias Monasterio annexas ab onere Procurationis, instando nendum pro declaratione dictæ Exemptionis, sed etiam pro restitutione Procurationum exactarum, & rescriptum fuit, quod audiretur Archiepiscopus Florentinus.

Archiepiscopus in sua informatione memorat Ecclesias, quæ Monasterio præferuntur unitæ, ait, his præfici Clericos, ut plurimum Sæculares, qui eliguntur ab Abbate, & Monachis Monasterii, & ab Ordinario approbantur, subdit, Ecclesias visitatas teneri ad contribuendum titulo Procurationis, etiam si sint Monasteriis unitæ, & sic prædicatum fuisse tam suo tempore, quam tempore suorum Prædecessorum, & demum concludit, hic non agi de interesse Visitatoris, sed eorum, qui visitantur, cum enim juxta Concilium Provinciale Florentinum habitum anno 1517. & confirmatum duabus Bullis Leonis Papæ X. debeant omnes Ecclesiæ visitatæ, in quibus visitans non hospitatur, conferre pro modo suarum facultatum pro sublevando onere, quod Ecclesia, quæ Visitatorem hospitatur, passa est, si diminuitur numerus Ecclesiarum contribuere debentium, augebitur gravamen earum, quæ non possunt se dicere exemptas à contributione. Adversus hæc excipitur, quod exemptio à Procuratione quoad Ecclesias annexas, & Monasteriis Cassinensibus unitas descendit ex Summorum Pontificum Privilegiis titulo oneroso acquisitis, & relatis tam in Bullario Cassinensi, quam in Scriptura, quæ circumfertur. Binæ quoque afferuntur resolutiones, altera hujus Sacræ Congregationis edita in *Causâ Briellinorica*. 27. Augusti 1712. in qua resolutum fuit, Monachos Camaldulenses non teneri ad solvendam Procurationem Episcopo Visitanti Ecclesiam Parochialem, seu Vicariam S. Joannis Baptistæ eorum Monasterio unitam, altera est Sacræ Congregationis super Statu Regularium edita die 24. Aprilis 1687 in *quodam causa Fesulana*, in qua pariter responsum fuit pro exemptione.

Quibus proinde stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

1. *An Archiepiscopus visitans Ecclesias, & Vicarias subjectas Monasterio Cassinensium, possit exigere Procurationem in casu &c. & quatenus negativè.*

2. *An teneatur Archiepiscopus restituere Procurationes exactas in casu &c.*

Ad Primum Negativè.

Ad Secundum, esse restituendas pecunias depositatas.

off. 25. de
n. 5. 3.

FLORENTINA. Cosimus Torellus in ultimo, cum quo decessit Testamento condito de anno 1646. hæredes sibi scripsit universales acquisitionibus, tres Filios, quos habebat, Joannem videlicet Laurentium, Guidonem, & Jacobum, & inter cætera sic disposuit favore animæ suæ, & suorum, item jure legati, & pro remedio tum ejus Animæ, tum Animæ Jacobi sui Fratris, recordavit, & recordat obligationem factam à dicto ejus Fratre infra scriptis suis hæredibus, quæ obligatio est, prout viva voce dixit ejus Frater, Celebratio trium Officiorum pro quolibet Anno, & ita dictus Testator legavit, ut dicti ejus hæredes adimpleant voluntatem Patris, & Patris, quorum celebratio fieri possit in qualibet Ecclesia ad commodum infra scriptorum suorum hæredum; Sciendum est etenim, quod Jacobus Frater Testatoris, dum An-

dum Anno 1634. laborabat in extremis, Notarium Publicum accersivit; Cumque eum tempestive habere non potuisset, voluntatem suam explicavit de celebrandis prædictis Officiis, super qua re duo Testes fide digni testimonium perhibuerunt.

Delata Cosimi hæreditate ad prædictos ejus liberos, duo ex prædictis sine liberis decesserunt, eademque consolidata in Persona Solius Guidonis, qui erat Sacerdos, fuit ab hoc Anno 1701. facta universalis donatio omnium suorum bonorum Elisabeth Boschi suæ ex sorore nepti, & ejus descendentibus in infinitum, & in eo, quod attinet ad celebrationem trium Officiorum, sic locutus est, *che detti chiamati a detta donazione sieno obligati ogn' Anno in perpetuo, e fino, che durarà il Mondo, far celebrare i tre Offizj ordinati dal Padre di d. Sig. Donante nella Chiesa di S. Jacopo alla Sambuca, e mentre potessero ottenere di permutare detta Volontà in tante Messe annue, allora le medesime si devino celebrare nella Cappella di S. Anna posta su i beni donati da pagarsi a Sacerdoti, che celebrano, per limosina lire una per Messa, e non potendosi conseguire di permutare detto Carico di detti tre Offizj Annuj in tante Messe, in tal caso i chiamati a detta donazione devino pagare scudi 15. l'anno al Priore di d. Chiesa, perche celebri, e facci celebrare nella medesima detti tre Annuj Offizj, come sopra, secondo la mente del Testatore, ed a tale effetto obligo, ed obliga detti beni donati, e mancando detti chiamati a detta Donazione di far celebrare detti Offizj, e Messe, allora ricadino a detta Chiesa tanti effetti, che rendino scudi 30. l'anno, ed allora sieno liberi da detto Anno aggravio, & in alia donationis parte eodem Donatarios gravavit onere celebrationis Missæ qualibet die festiva de præcepto in memorata Cappella S. Annæ.*

Elisabeth Donataria voluntatem Donantis usque ad præsens punctualiter adimplevit, tum quoad trium Officiorum Celebrationem, tum quoad celebrationem Missæ quolibet die festo de præcepto, sed cum in ejus mentem venisset novum pietatis, & charitatis opus, & uti ipsa reputat, maximopere consentaneum menti sui Donatoris, assignandi videlicet Cappellæ S. Annæ fundum perpetuum annuorum scut. viginti, quindecim videlicet ex bonis Donatoris, & quinque ex suis particularibus bonis defunctorum pro Dote Ecclesiastici Beneficii, ad cujus titulum Clericus promoveri posset, & satisfacere in eadem Cappella nedum Missis celebrandis die festiva, sed etiam aliis Missis lectis substituendis loco trium officiorum, supplicesque preces pro hac re impetranda Summo Pontifici exhibuisset, facta earum remissione ad hanc Sacram Congregationem, juxta morem datæ sunt litteræ ad Archiepiscopum Florentinum qui credidit, esse posse locum petitioni, non solum quia agitur de erectione Beneficii, ad cujus titulum Clericus poterit Sacris Ordinibus initiari, sed etiam quia gratia cedere in commodum majoris partis Populi Burgi della Sambuca, qui diebus festivis de præcepto tenetur iter unius milliarum peragere, ut in sua Ecclesia Parochiali Missam audiat, & diebus feriabilibus Missa caret; Idemque Archiepiscopus in sua informatione addidit, quod stante penuria Sacerdotum in dicto Burgo, prædicta tria Officia non possunt adimpleri, uti adimpleri deberent, per celebrationem videlicet duodecim Missarum pro quolibet, & quod Cosimus Testator onus celebrationis prædictorum trium Officiorum restrinxit ad Personas suorum Filiorum, quo stante, bene potuit Guidus in sua donatione voluntatem suam exprimere pro subrogatione Missarum lectarum celebranda-

rum

rum in Oratorio S. Annæ loco trium Officiorum , & bene post Elisabeth instare pro dicta subrogatione .

Actum fuit de hac re in Congregatione habita *die 30. Sept. 1724.* inter summaria precum, nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum, ut nova ab Archiepiscopo informatio exquireretur , audito Priore S. Jacobi alla Sambuca, & quod ulterius exprimeret , an juxta petentis intentionem beneficium fundandum deberet esse liberæ Collationis , vel potius de Jure Patronatus ; Cumque novis superventis Archiepiscopi Literis , duo ex eis deprehensa fuissent, alterum videlicet, quod Beneficium fundandum deberet esse de Jure Patronatus Elisabeth, & ejus Filiorum, & Descendentium in infinitum, alterum, quod Prior S. Jacobi alla Sambuca suum consensum prestatet recusatum propter suum præjudicium tum propter præjudicium suorum Parochianorum , qui Missam in posterum audirent in Oratorio S. Annæ, & Parochiam derelinquerent, & sic carerent Verbo Dei, quod singulis diebus Dominicis , & Festis in ea explicatur, rescriptum fuit *die 8. Jun. 1726.* quod instantia in Folio proponeretur, in cujus rescripti sequentiam circumfertur Scriptura pro Elisabeth, & onus erit E. E. VV. decernere.

Act. & quomodo petitis sit annuendum in casu &c.

Pro gratia , ita tamen , ut Beneficiatus teneatur loco Anniversariorum celebrare quolibet anno missas lectas viginti quinque ultra Missas celebrandas diebus festis .

Sess. 25. cap. 8. de ref.

CATANIEN. Nicolaus Joseph Lucca Anno 1712. in ultimo, cum quo decessit Testamento demandavit, ut suæ Ædes in Monasterium Monialium converterentur addita Ecclesia sub titulo S. Mariæ Conceptionis, & quod in novum Monasterium Virgines reciperentur bonis moribus præditæ , Parentibus orbatæ , & pauperiores , & quod nec essent minores Annis novem , nec majores Annis duodecim , & quod hæc, post transfactum Educationis tempus , & adventum legitimæ ætatis , Professionem emitterent sub regula Eremitarum S. Augustini .

Ædes non possunt in Monasterium converti , cum post obitum Testatoris a tertio fuerint evictæ , & cum causa litium adeo fuerint imminuti redditus hereditarii, ut sicut non est cogitandum de nova Monasterii ædificatione, ita locus factus esse videatur commutationi in opus magis proximum *juxta cap. 3. sess. 25. de reformat.* , & sic applicationi redditum ad aliud Monasterium Monialium loci, vel Civitatis Ennæ, in qua juxta mentem Testatoris novum Monialium Monasterium erat ædificandum .

Ordinarius requisitus pro informatione , & Voto, censet esse locum dictæ commutationi, & præter insufficientiam reddituum pro novo Monasterio, ait, paucos Cives numerari in loco Ennæ, sed septem in eo reperiri Virginum Monasteria, quibus si octavum adderetur, Civitas Ennæ esset Civitas Monasteriorum Monialium ; Cumque Controversia unica consistat in statuendo , cui ex Monasteriis facienda sit applicatio, idem Ordinarius, cui adherent Prior, & Dignitates Collegiatæ hæredes fiduciarii, seu executores Testamentarii, est in sensu, quod facienda sit hæreditatis applicatio favore Monasterii Monialium Sanctæ Mariæ Gratiarum, cum onere decem Virgines alendi ex hæreditariis redditibus, tum quia hoc Monasterium plures suppeditavit pecunias, quarum ope inter magnas lites

serva-

servata est portio, quæ remanet hæreditatis, sub spe faciendæ sui favore applicationis; Tum quia consimiles sunt leges hujus Monasterii Legibus a Testatore præscriptis in Monasterio per eum demandato, & tandem quia Consanguinei Testatoris, quarum Filiæ ex Testamento prælationem habent, exoptant aggregationem favore Monasterii Gratiarum, itaut nulla sit habenda consideratio Monasterii S. Michaelis, cui solus Doctor Aloysius Medina vellet, ut fieret applicatio.

Addit Ordinarius in sua informatione alia plura de necessitate statuenda in casu, quo fiat applicatio favore Monasterii Gratiarum, cum Testator tamquam Laicus plura in sua dispositione inseruerit impræcabilia, & Sacris Canonibus adversantia, cum dederit Executoribus suis facultatem eligendi Abbatissam, Confessarium, & Procuratorem novi sui Monasterii, uti latius in sua informatione legi potest; Quo stante dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus Commutationi voluntatis in casu &c.

Dilata, & scribatur novo Episcopo juxta Instructionem.

TRIDENTINA. Cum Comes Carolus Ferdinandus de Lodron in Cathedrali Ecclesia Tridentina Canonicatum, & Præposituram obtineat, & etiam Archipresbyteratum cum Cura Animarum in Villa Lagarina, & Pontificia dispensatione san. mem. Clementis XI. per sex menses in d. Villa, & per alios sex menses in Civitate Tridentina, in qua, uti dictum est, habet Canonicatum. residere teneatur, & Capitulum sub obtentu non præstitæ per eum residentiæ devenerit ad sequestrationem fructuum incertorum, & certorum Canonicatus, & Præbendæ, tam in Congregatione habita die 30. Februarii, & die 3. Martii anno 1725., quam in Congregatione habita die 23. Februarii, & die 26. Martii 1726. disputatum fuit de justitia sequestri, nec ulla fuit capta resolutio, & in ultima dictarum Congregationum responsam fuit *pro meliori informatione juxta instructionem.*

*Sess. 23. c. 1.
de Ref.*

Utque EE. PP. iustum, & maturum de more ferre valeant judicium, reminisci dignabuntur, quod Scribens pro Comite in præteritis dicebat hic, & nunc non agi de fructibus Parochialis, sed de fructibus Canonicatus, & Præbendæ, hinc inferendo, quod si Comes non resedisset in Parochiali, potuisset privari fructibus Parochialis, sed numquam fructibus Canonicatus, atque Præbendæ, & eo fortius, quia non solum ille sex mensibus resederat in Canonicatu ad tramires Indulti Clementini, sed octo mensibus residentiam in eodem Canonicatu expleverat, juxta præscripta in Statuto, quam residentiam probabat dispositione Punctatoris, subdendo, huic residentiæ opponi non posse, quod non fuerit continua, sed interpolata per accessum, & recessum a Parochiali, tum quia Statutum admittit computationem dierum Accessus, & Recessus, tum quia quando in hac re irrepisset abusus, non poterat illico deveniri ad sequestrationem, sed præcedens interpellatio erat necessaria.

Discursus hic aperuit viam novæ informationi juxta instructionem, & instructio fuit, ut Episcopus informaret super usu, & observantia Statuti, & quomodo ad ejus tramites admittatur frequens adeo Accessus, & Recessus; & Episcopus novam suam transmisit informationem, in qua sequentia continentur.

Pri-

Primum est, quod in antiquo Statuto Capitulari, & in recentiori Constitutione edita a Cardinali Madrutio præscripta fuit norma a Canonicis observanda pro acquirendis Distributionibus quotidianis.

Secundum est, quod tam juxta Statutum, quam juxta Constitutionem Residentia Canoniorum incipere debet a Vigilia Nativitatis Domini, & durare per integros octo menses ibi expressos, & designatos sub pœna amissionis omnium fructuum, & quod tam Statutum, quam Constitutio sunt in viridi observantia.

Tertium est, quod licet in Constitutione Madrutiana provideatur, quod dies Accessus, & Recessus non imputentur, id tamen est intelligendum cum grano salis, & secluso quolibet abusu, hoc est quando dies Accessus, & Recessus rarius contingunt, nempe ter, aut quater infra tempus ad complendam Residentiam præfinitum.

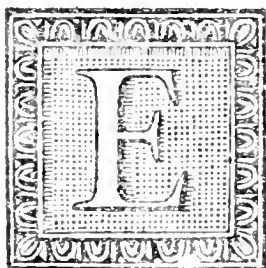
Quartum tandem est, quod frequentes, & abusivi fuerunt Accessus, & Recessus Comitis de Lodron, ita ut idem Episcopus asserat, se a quadraginta annis, quibus Ecclesiæ Tridentinæ, tanquam Canonicus inservivit, nunquam vidisse Canonicum adeo irregulari modo residentem, & contendentem, ut pro residentialibus sui favore computentur tot frequentes dies Accessus, atque Recessus, uti factum fuit a Comite, & uti ab eodem prætenditur.

Communicata fuit Informatio Scribenti pro eodem Comite, quocirca ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An Capitulum Ecclesiæ Tridentinæ teneantur ad relaxationem fructuum incertorum, quam incertorum Canonicatus, & Præpositura, & Præbenda in casu &c.

Negative, & amplius.

Die Sabbati 5. Julii 1727.

*Sess. 24. c. 8.
de Res. Matr.*

UGUBINA, SEU PERUSINA MATRIMONII.

Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 25. Januarii currentis anni, cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod Elisabeth de Gherardis caute

transportaretur ad aliquod Monasterium Civitatis Castelli, in quo exploraretur ejus voluntas a dictæ Civitatis Episcopo juxta instructionem.

Transportatio fuit executioni mandata, & facta est ab Episcopo voluntatis exploratio juxta instructionem, repositaque Causa in Congregatione habita die 26. Aprilis currentis anni, cujus Folium poterit pariter ab EE. VV. benigne reassumi, nulla fuit capta resolutio, sed dictum dilata, & proponatur in ultima Junii, & Partes informet, cumque hodie Causa pro tertia vice proponatur, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An consuetudo nullitate Matrimonii in casu &c.

Affirmative.

GIEN-

GIENNEN. CELEBRATIONIS ORDINUM. *Causa hæc proposita fuit in ultima Congregatione habita die 7. Junii, nec ulla fuit capta resolutio, sed demandatum, ut proponeretur in prima etiam unica, item rem gerendo mandatis EE. PP. notificavi, nullam esse quæstionem in ordine ad factum, seu ad sequentes facti circumstantias, quod videlicet in Ecclesiis Hispaniarum Sanctissimum Sacramentum conservatur in Altare majori, & quod in præteritum functio Ordinum Generalium non fuit ad dictum Altare celebrata; Quibus proinde stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.*

Sess. 23. cap. 8. de ref.

- I. An Episcopus Giennen. vigore dispositionis Sac. Concilii Trid. *sess. 23. de ref. cap. 8.*, innovatæ a Constitutione san: mem: Innocentii XIII. Incipien. *Apostolici Ministerii*, quæ fuit confirmata a SS. D. N. possit, vel debeat temporibus a jure statutis celebrare functionem Ordinum Generalium ad Altare majus Ecclesiæ Cathedralis, & quatenus affirmativè.
- II. An occasione prædicta possit ibidem Pontificaliter celebrare Missam Conventualem ad Sabbatum designatam loco illius, quæ celebrari a Capitulo deberet cum assistentia omnium Præbendorum, & aliorum de Choro, & quatenus negativè.
- III. An ob dictam functionem Ordinationum in prædicto Altari explendam possit cogere Capitulum, ut horam consuetam pro Horis Canonicis & Missa Conventuali anticipet, vel postponat, ita tamen ut ultra horas debitas neutra ex dd. functionibus protendatur.
- IV. An possit celebrare dictam functionem Ordinationis ad Altare Majus non obstante, quod juxta Consuetudinem vigentem in omnibus Cathedralibus in Hispaniarum Regnis, ad Altare Majus adsit Tabernaculum, in quo asservetur Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum, & quatenus negativè.
- V. An possit compellere Capitulum, & Canonicos, ut pro explenda Ordinatione, aliisque Functionibus Pontificalibus transportari faciant Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ad aliud Altare Ecclesiæ.
- VI. An possit Episcopus impediri, quominus in dicto Altari solemnem, & generalem Ordinationem faciat sub prætextu Consuetudinis, ex quo nunquam in dicto Altari per Episcopum facta sit celebratio Ordinum, & quatenus affirmativè.
- VII. An Episcopus teneatur prædictam functionem explere in aliqua ex Cappellis Ecclesiæ, & quatenus Cappellæ non sint capaces, teneatur illam explere in Sacristia, & quatenus affirmativè.
- VIII. An in hoc casu possit Episcopus Capitulum cogere, ut anticipet, vel postponat horam consuetam pro Horis Canonicis celebrandis, ne celebratio Ordinum Chorum impediatur, vel Chorus ipsam Ordinum celebrationem.
- IX. An Episcopus ad formam supradictæ Conciliaris dispositionis, sive Ordinationem celebret ad Altare Majus ante, vel post Horarum celebrationem, sive al aliquam ex Cappellis, sive in Sacristia Cathedralis, possit cogere integrum Capitulum, & omnes Canonicos ad assistendum functioni Ordinationis Generalis, & quibus pœnis, seu potius contentus esse debeat assistentia illorum, qui in functionibus Pontificalibus eidem Episcopo ex præscripto Cæremonialis, vel ex Consuetudine Ecclesiæ assistere debent.

- X. An Episcopo accedenti ad Ecclesiam Cathedralē pro explenda solemnī Ordinatione, vel pro interessentia Divinis Officiis, vel aliis quibusvis functionibus, sive associetur a toto Capitulo, sive a solis duobus Deputatis, debeat parari nedum Faldistorium, seu Genuflexorium in loco, ubi Episcopus functionem facere, seu eidem assistere debet, verum etiam aliud simile, etsi diversum in apparatu, ut antequam ad sedem suam accedat, orare possit ad Tabernaculum Sanctissimi Sacramenti, vel saltem loco Faldistorii, seu Genuflexorii parari debeat Pulvinar cum Tapeto, super quo orare possit, seu potius servanda veniat Consuetudo, præsertim si sit immemorabilis, juxta quam Episcopo ad Ecclesiam accedenti nec Faldistorium, nec Pulvinar parari solet, super quo Episcopus oret, antequam ad locum suum accedat in casu &c.

Dilata, & proponatur omnino in prima etiam unica.

*Sess. 24. c. 1.
de Ref.*

CIVITATIS DUCALIS. Proposita fuit pariter hæc Causa in Congregatione habita die 7. Junii 1727. nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod proponeretur in prima. Dignabuntur itaque EE. VV. Foliolum d. Congregationis reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

- I. *An constet de Sponsalibus, & quatenus affirmativè.*
- II. *An sit locus coactioni in casa &c.*

Ad Primum affirmativè.

Ad Secundum Dilata, & scribatur juxta Instructionem.

*Sess. 25. c.
13. de ref.*

NOVARIEN. Exortis nonnullis controversiis inter Moniales Capucinas Civitatis Novariæ, & Parochum Ecclesiæ S. Crucis ejusdem Civitatis, intra cujus Parochiæ fines Ecclesia prædicti Monasterii sita est, devotum fuit ad subscriptionem quatuor dubiorum, super quibus exquisita fuit informatio Eminentissimi Ordinarii; Cumque Parocus det manus super prima parte tertii dubii, necnon super quarto, tota idcirco controversia ad prima duo, & ad ultimam tertii partem restringitur.

Quoad primum itaque dubium, Moniales prætendunt, quod delatis ad suam Ecclesiam Cadaveribus Parochianorum sive S. Crucis, sive alterius Parochiæ, jus funerum cum Cruce, & Stola non ad Parochum S. Crucis, sed ad suum tantummodo Confessarium debeat pertinere, tum propter observantiam signanter Civitatis Mediolanen., tum quia cum tam hæc S. Congregatio, quam alia Sacrorum Rituum sæpius resolverit, Officium super Cadaveribus in Ecclesiis Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, & non ad Curatos defunctorum, uti videre est in *Constitutione* 93. *Alexandri Papæ VII. Bull. Tom. 6. & in Constitutione* 57. *Clementis X. eodem tom. 6. Bullarii*, censura hæc procedens in terminis Monachorum, & Regularium procedit etiam in terminis Monialium, quando ad earum Ecclesias exteriores Cadavera Defunctorum deferuntur, juxta individua resolutionem hujus S. Congregationis die 19. Martii 1639. *lib. 16. decret. fol. 163.*, quam laudat, & per extensum refert *D. Ursaya discept. 8. par. 1. tom. 1. n. 27. & seq.*, & quia in primo dubio sermo etiam fit de quarta funebri, quæ Parocho debetur, subdunt Moniales

les, quod quatenus Parochus insistere velit ultimæ Constitutioni Sanctissimi Domini Nostri abrogativæ Privilegiorum super non solutione quartæ, supponere de necessitate debet ipsarum exemptionem, cum Constitutio procedat, supposita exemptione.

Parochus e contra suæ petitionis fundamentum super delatione Crucis, & Stolæ, & jure funerum, explendo in Ecclesia Monialium, quando ad eam deferuntur Cadavera Defunctorum suæ Parochiæ, sive alterius, constituit in specifica observantia Civitatis Novarien., & Monasterii, quam contendit pro se militare, necnon in dispositione Juris; quidquid enim sit in generali questione, an privilegia concessa Religiosis, concessa etiam dicantur Monialibus ejusdem Ordinis, affirmativa nihilominus opinio non potest procedere, nisi in materia adaptabili, qualis profecto non est ea, de qua nunc agitur, cum tot obstant Sacrarum Congregationum Decreta, quibus prohibitum est dare sepulturam in Ecclesiis etiam exterioribus Monialium quatenus aliquis in ea sepeliri voluerit, juxta late deducta per *Pignatell. consult. 177. tom. 4.*, & magistraliter per *Eminentissimum Petram in tom. 2. Comment. ad Constit. Apostol. pag. 198. num. 27. & seqq.*, & in eo, quod attinet ad allegatam resolutionem hujus Sacræ Congregationis, subdit Parochus, eam ad summum sibi posse vindicare locum in hypothese, in qua Moniales sint subjectæ Regularibus, secus autem in casu, in quo versamur, in quo Capuccinæ non sunt Regularibus subjectæ, sed Ordinario, & Præsbyterum secularem habent in Confessarium, itaut quemadmodum pertinet ad Parochum facere Officium super Cadaveribus Defunctorum, qui elegerunt sepulturam in Ecclesiis Regularium subjectorum jurisdictioni Ordinariorum, uti habetur apud *Monacell. in formulario tom 2. pag. mibi 17. n. 70.* & ad eundem Parochum spectat facere Officium funebre super Cadaveribus, sepeliendis in Ecclesiis, & Oratoriis publicis Confraternitatum si tumultandus est subjectus Parocho, intra cujus fines est Ecclesia, vel Oratorium, juxta Decreta Urbis & Orbis anni 1703. impressa in *Bullar. san. mem. Clementis XI. pag. 563.* sic ad eundem Parochum prædicta omnia pertinere dicenda sunt in hypothese saltem, in qua Cadavera deferantur ad Ecclesiam Monialium non exemptarum; sed Ordinario subjectarum, & sermonem habendo de quarta funerali, Parochus ait, se non recedere a consuetudine Civitatis Novariensis, juxta quam si tumultandus in Ecclesia Monialium sit de suæ Parochiæ districtu, sibi dantur tres, ex quatuor partibus ceræ, retenta per Moniales altera quarta parte, sed si tumultandus sit de aliena Parochia, tunc Parochus Cadaveris recipit ceræ medietatem, & altera medietas dividitur inter Moniales, & Parochum ipsum, intra cujus Parochiæ fines sita est Ecclesia Monialium.

Quoad exempla Anniversaria in Suffragium Defunctorum tumultorum in Ecclesia Monialium, juxta ea, quæ proponuntur in secundo dubio, Parochus insistit Consuetudini; redactaque demum controversia ad ultimam tertii dubii partem, hoc est ad jus administrandi Sacramenta tam in vita, quam in morte, & ad jus tribuendi sepulturam, nonnullis Tertiariis, qui Monialibus inserviunt, regula juris est, quod famuli inservientes Monialibus tenentur satisfacere Precepto Paschali in Ecclesia Parochiali, & quod ad Parochum pertinet iisdem Infirmis Sacramenta administrare, & quod eorum Cadavera sunt in Parochia sepelienda, nisi ab eis fuerit alibi electa sepultura, uti resolutum fuit ab hac Sacra Congre-

gatione in *Barbinonen.* 21. *Januarii* 1723. in *Lauden. Furium Parochialium* 14. *Aprilis* 1685. in *Spoletana Furium Parochialium* 15. *April.* 1692. & in *Ulixbonen. Occident.* 19. *Septemb.* 1722. nulla habita consideratione, quod famuli prædicti sint Tertiarii, cum etenim in Claustro non vivant, idcirco remanent subiecti Parocho tam quoad Sacramenta, quam quoad funera, uti bene perpendit *Eminentiss. Petra ad Constitutiones Apostolicas tom. 4. pag. 473. n. 7.* & in terminis horum Tertiariorum, qui intersunt hisce Monialibus Capuccinis Civitatis Novariæ respondit hæc Sac. Congregatio anno 1640.

At punctus est, quod, teste *Eminentiss. Ordinario*, Tertiarii isti habitum recipiunt à Patribus Reformatis, & incedunt sub illorum Cruce in Processionibus, quo itante, operæ pretium est ponderare, an supra relatæ regulæ juris obstet Constitutio *Sanctiss. Domini Nostri* edita anno 1725. in qua universa privilegia toti Tertiariorum cætui in tres status distincto, sæcularium scilicet, Collegialiter viventium, & Regularium, a Summis Pontificibus concessa confirmantur, ipsique Tertiarii omnimodæ jurisdictioni, & regimini *Ministri Generalis* totius Ordinis Minorum pro tempore exituri, denuo subijciuntur, & commendantur.

Jura circumferuntur, quocirca oras erit *EE. VV.* decernere.

- I. *An occasione delationis Cadaverum sive Parochiæ S. Crucis, sive alienæ ad Ecclesiam exteriorem Monialium Capuccinarum Parocho S. Crucis pertineat jus funerum cum Cruce, & Si illi privative ad Confessarium dictarum Monialium, seu potius ipsi Confessario, & an in supposito debeat ipsi Parocho quarta funeris cere etiam posita super Altare, esto, quod Cadaver sit alienæ Parochiæ.*
- II. *An possit Parochus in eadem Ecclesia, & in Suffragium Defunctorum inibi tumulorum explere Anniversaria cum Officio, & Missa in cantu, sive ex devotione heredum, sive ex dispositione Testatorum.*
- III. *An liceat ipsi Parocho in Sabbato Sancto benedicere Collocutoris, aut Fumæ Monasterii, vel Hospitio Tertiariorum connexo. tum etiam Tertiariis ipsis administrare Sacramenta sive in vita. sive in morte, vel eorum exequias peragere pro tumulo intra ipsam Ecclesiam.*
- IV. *An valeat Parochus in dicta Ecclesia assistere Matrimoniis, vel eorum denunciations facere, aut benedictiones Mulierum post partum, vel similes impartiri in casu &c.*

Non proposita.

*Off. 25. 6. 10.
de Reg.*

MAZARIEN. Proposita fuit instantia *Episcopi Mazarien.* in Congregatione habita die 10. *Maii* 1727. pro resolutione quatuor dubiorum; tria fuerunt resoluta, hoc est primum, secundum, & quartum, & in ordine ad tertium dictum fuit, quod *unirentur Decreta.* Ad calcem Folii Secretarius nonnulla adnotavit: Quocirca dubium tertio loco propositum, & non resolutum dignabantur *EE. VV.* resolvere, & dubium est hoc, quod sequitur.

An Episcopus, & Confessarii, sive Ordinarius, sive Extraordinarius ingredi possint Monasterium absque ulla limitatione, quando vocantur ab aliqua Moniali infirma, quæ pro sua devotione vult Confessionem explere.

Affirmativè, servatis servandis.

AN-

A NCONITANA. Nicolaus Ferretti, qui Professionem Regularem in *Sess. 4. c. 21. de Ref.* ter Canonicos Lateranenses anno 1674. emiserat, intercedentibus debitis requisitis, hoc est licentia Patris Abbatis Generalis, & Sedis Apostolicæ Indulto, anno 1720. Parochialem Ecclesiam sæcularem obtinuit in Diœcesi Theatina, qua dimissa, aliam Ecclesiam Parochialem S. Nicolai obtinuit in Civitate Anconæ.

Idem Nicolaus in jus vocavit Comitissam Franciscam Ferretti, & Bujulivum Petrum Paulum Marcolinum Conjuges, petiitque immisionem ad possessionem bonorum, quæ occasione Professionis renuntiaverat, & admissus fuit ad usumfructum tertiæ partis, & subinde ad usumfructum Corporum aliorum bonorum in Terra Montis Marciani, uti colligitur ex *decis. Anconitana Successionis 23. Februarii 1722. cor. R.P.D. Calcagnino. & ex decis. Anconitana, seu Senogallien. Successionis quoad bona Montis Marciani 22. Martii 1726 coram R.P.D. Nunez.*

Tempore quo Ecclesia Anconitana administrabatur a clar. mem. Cardinali Bussio, exhibitus fuit huic Sacræ Congregationi supplicis Libellus, in quo pro Religionis, & Familiæ decore expositum fuit, prædictum Nicolaum non gestare habitum suæ Religionis, neque Socium Regularem retinere, quamvis id commode facere posset, ex quo habita ratione, nedum reddituum Parochiæ. sed etiam bonorum Patrimonialium recuperatorum, & commodæ habitationis in Palatio Ferretti, dici potest, quod habeat in annuo reddito scuta mille circiter, instando, ut ab hac Sacra Congregatione eidem demandaretur, ut habitum suæ Religionis reassumeret, & Socium sui Ordinis retineret, & juxta morem datæ fuerunt litteræ pro informatione ad prædictum Eminentissimum Bussium.

Supervento obitu prædicti Eminentissimi, collataque mihi a Sanctissimo Domino Nostro Ecclesiæ Anconitana, renovata fuit instantia, datisque novis litteris pro informatione ad meum Pro-Vicarium Generalem, respondit ille, Nicolaum incedere in Veste presbyteri Sæcularis, dimisso proprio Regulari habitu, ab eo famulum retineri more nobilium, Parochiales redditus ascendere, computatis certis, & incertis ad scuta circiter octuaginta, qui integrè ab eo non percipiuntur, cum solvat scuta annua sexaginta Cappellano, scilicet Vice-Parocho, & de omnibus Ecclesiam provideat.

Addit, scuta octingenta circiter annua ad eum, uti creditur, devenire ex bonis Paternis, & in eo quod attinet ad Consuetudinem, Canonicos Regulares extra Religionem degentes, & admissos ad Curam Animarum, vel ad Canonicatus in Cathedrali Anconitana, semper gestasse habitum Presbyteri Sæcularis.

Perpensis itaque hucusque expositis, necnon aliis ad calcem Folii referendis, dignabuntur E.E. VV. decernere.

An Nicolaus Ferretti teneatur deferre habitum Regularem Congregationis Lateranensis tam in functionibus Ecclesiasticis, quam extra Ecclesiam, & respective habere Socium Regularem dictæ Congregationis in casu &c.

Dilata, & interim Nicolaus accedat ad habitandum in Domo Parochiali, & proponatur Dubium super licito transitu ad secundam Parochiam.

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

ILLERDEN DISTRIBUTIONUM. Notoria est dispositio Bonifacii VIII. in cap. unico de Clericis non residentibus in sexto, in qua decernitur, distributiones esse dandas iis tantum, qui Divinis Officiis interfuerint, exceptis absentibus propter infirmitatem, seu justam, rationabilem Corporalem necessitatem, vel evidentem Ecclesiæ utilitatem, quam Bonifacianam Constitutionem Sacrum Concilium Tridentinum innovavit *Sess. 24. cap. 12. de refor.* unde absens pro negotiis Capituli, distributiones de jure lucratur, uti ponderant *Fagnan. in cap. licet n. 167. de præbendis, Barbof. de Canonicis, & Dignitatibus cap. 24. n. 20. & seq.*

Ad tramites eorum, quæ hucusque dicta sunt, Sacerdotes Michael Orach, & Simeon Roma Beneficiati Cathedralis Ecclesiæ Illerden. non obstante eorum absentia contendant, sibi debitas fuisse distributiones quotidianas, unde ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Rev. D. Simeoni Romæ debeantur distributiones quotidiana pro tempore ejus absentia ab Ecclesia Cathedrali Illerden. & permanentia in Civitate Barchinoncn. in casu &c.*
- II. *An eadem distributiones debeantur Rev. D. Michaeli Orach pro tempore ejus absentia a dicta Venerabili Ecclesia, & permanentia in Urbe; & quatenus affirmative, an debeantur etiam in futurum in casu &c.*

Non proposita.

*Sess. 24. c. 19.
de Ref.*

VELITERANA. Cum Cathedralis Ecclesia Veliteranensis reparatione indigeret, & clar. mem. Cardinalis Tanarius multa in dictam causam de proprio contulisset per organum hujus Sac. Congregationis impetravit a san. mem. Innocentio XIII. suspensionem Collationis primi Canonici vacaturi, ut cum illius redditibus solvi possent fructus, & extingui Capitale unius Censu scutorum mille, imponendi pro constructione forniciis Ecclesiæ; Et fundamentum hujus gratiæ repositum fuit in hoc, quod ultra beneficiatos, aderant tresdecim Canonici, nec ullum erat excogitabile præjudicium Dataria, cum semper unus ex Cardinalibus sit Episcopus Veliteranensis.

Secuta vacatione primi Canonici suspenso fuit ejus Collatio, & gratia suam habuit effectum, sed post aliquam annorum intercapedinem, delato Episcopatu ad Eminentiss. Barbarum, cum Canonici recursum habuissent ad hanc Sac. Congregationem pro facultate inveniendi Sacerdotem, qui tamquam Canonicus gratis Ecclesiæ inserviret, cum conditione tamen, ut primum Canonici vacantem obtinere deberet, & tunc fructus, & distributiones ejusdem Canonici percipere; de more exquisita fuit informatio Eminentiss. Episcopi, qui retulit, se habere in promptu plures Sacerdotes hanc conditionem acceptaturos, & censuit, annuendum esse petitis propter imminens præjudicium Cultus Divini, cum tres ex Canonicis habeant indultum jubilationis, & alter fuerit assumptus ad Episcopatum in Partibus Infidelium.

Actum fuit de hac re inter summaria precum die 25. Januarii currentis anni, & tres excitatæ fuerunt difficultates.

Prima fuit, quod non imminet præjudicium cultus Divini, cum Canonicus assumptus ad Episcopatum in Partibus Infidelium debeat interesse Choro, & Jubilati, imminente dicto periculo, possint ad servitium revocari.

Secunda fuit reposita in possibili damno successoris in Episcopatu; Si etenim præfens Eminentissimus Episcopus, quod Deus avertat, moreretur antequam factus esset Casus Vacationis alicujus ex Canonicatibus, successor in Episcopatu careret libera facultate eum conferendi Personæ sibi benevisæ.

Tertia fuit, quod Sacrum Concilium Tridentinum abrogavit expectativas uti habetur *Sess. 24. cap. 19. de reformat.*, ex quo decreto Sacra hæc Congregatio alias resolvit, non posse admitti Canonicum, qui inserviat cum expectatione ad futuram præbendam, uti habetur *in notis Gallæmart. ad dictum Caput Concilii*, & sequitur *Gonzal. super regulam obſervam Cancellariæ §. Primo præmiali num. 64.*

Adeoque dicta die 25. Januarii rescriptum fuit, quod *exquirerentur Exempla.*

Cohærenter ad hæc exquisita fuerunt, sed non inventa exempla, quocirca Capitulum novum habuit recursum, & mutata instantia supplicavit pro facultate Eminentissimo Episcopo concedenda, conferendi Canonicatum suppressum cum conditione tamen, ut Canonicus, nec fructus, nec distributiones percipere posset, & etiam spe careret succedendi in primo Canonicatu vacaturo.

Actum fuit de hac re inter summaria precum in Congregatione habita die 8. Februarii currentis anni, sed aliæ fuerunt excitatæ difficultates; Si etenim Collatio Canonicatus fuit suspensa a sa: me: Innocentio XIII., dictum fuit, quod durante suspensione non poterat fieri ejus Collatio; item ponderatum fuit, quod Collationi Canonicatus habentis Præbendam, & distributiones apposita conditione, ut Canonicus fructus, & distributiones non percipiat, obstat totus titulus decretalium, qui est Duodecimus libri 3. *ut Ecclesiastica Beneficia sine diminutione conferantur*, & licet ipse in meo suffragio Consultivo reverenter insinuassem, quod poterat fieri Canonicus aliquis supranumerum, & honorarius, cum alii similes Canonici in diversis Ecclesiis reperiantur, responsum nihilominus fuit *relata*, cum similes Canonici non possint adigi ad residentiam, juxta firmata per *Seraphin. decis. 1452. n. 2. & seqq.*

Hicce minime obstantibus, Capitulum Ecclesiæ Veliternensis instetit pro Causæ descriptione in folio, eamque obtinuit, & ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit Eminentissimo Ordinario concedenda facultas conferendi Canonicum sine participatione fructuum, & distributionum a Summo Pontifice Innocentio XIII. ad tempus applicatorum pro debito extinguendo, cum conditione, quod taliter provisus obtinere debeat primum Canonicatum vacaturum, & quatenus negativè, an sit eidem Eminentissimo Ordinario concedenda facultas conferendi prædictum Canonicatum sine prædicta Conditione.

Non proposita.

ACERRARUM. Exortis pluribus Controversiis inter Promotorem, Fiscalem Curia Episcopalis Civitatis Acerrarum, & Dignitates, & Canonicos ejusdem Ecclesiæ opus fuit devenire ad subscriptionem infrascriptorum dubiorum. Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere. *Sess. 25. c. 6. de Reg.*

I. An Canonici Ecclesiæ Cathedralis Acerrarum teneantur certiorare Reveren-

- verendissimum Episcopum de Capitulo per eos explendo circa materias concernentes interesse ejusdem Capituli, & quatenus affirmativè.
- II. An, & quomodo sit certiorandus?
 - III. An prædictis Canonicis liceat ab eorum Diœcesi abesse absque licentia Episcopi, & quatenus negativè.
 - IV. An sustineatur Edictum Reverendissimi Episcopi, etiam quoad absentiam paucorum dierum, & respectivè trium mensium a S. Concilio Tridentino concessorum?
 - V. An pœna ducatorum 12. imposita per Episcopum adversus Canonicos non intervenientes Congregationi casuum moralium, & Sacrorum Rituum sustineatur, sive potius sit moderanda.
 - VI. An Canonici, qui respondere debent casibus moralibus in dicta Congregatione proponendis teneantur pati extractionem, ut dicitur a sorte, sive potius sit servanda consuetudo respondendi.
 - VII. An, & quanto tempore se expedire debeat Episcopus a Sancta Visitatione.
 - VIII. An pœna ducatorum centum ab Episcopo imposita contra Canonicos absentes de tempore Visitationis absque ejus licentia sustineatur.
 - IX. An sustineatur Edictum Episcopi præscribens modum accedendi ad Chorum ad effectum recitandi horas Canonicas, sitque observandum, sive potius sit servanda consuetudo, & idem Edictum moderandum.
 - X. An dicti Canonici ultra Missam Conventualem teneantur quoque celebrare Missam de Feria, & an dictam Missam Conventualem teneantur applicare pro Benefactoribus, sive potius sit servanda consuetudo.
 - XI. An dicti Canonici teneantur quolibet mense celebrare anniversarium pro Benefactoribus, sive potius sit servanda consuetudo.
 - XII. An dicti Canonici ultra horas Canonicas teneantur quoque in Choro recitare Officium Defunctorum, B. Mariæ Virginis, & Psalmos Pœnitentiales, & Graduales, sive potius sit servanda Consuetudo, & quatenus affirmativè.
 - XIII. An in casu deficientiæ sit exequenda pœna ab Episcopo imposita.
 - XIV. An Canonici infirmi pro lucrandis distributionibus quotidianis teneantur servare Edictum Episcopi, sive potius sit servanda Consuetudo.
 - XV. An præfati Canonici teneantur inservire eorum Ecclesiæ alternativè, & per Hebdomadam, sive potius quotidie, & quatenus affirmativè quoad Secundam partem.
 - XVI. An suspensio imposita per eundem Episcopum in casu absentiae sustineatur, & quatenus affirmativè.
 - XVII. An, & quomodo incurrant eandem pœnam suspensionis.
 - XVIII. An suspensio relaxata per Episcopum contra nonnullos Canonicos sustineatur in casu.
 - XIX. An sustineatur Edictum Episcopi, quod sub pœna suspensionis ipso facto præcipitur, quod Canonici non possint frui absentia trium mensium à S. C. Tridentino concessorum tempore Adventus, & Quadragesimæ.
 - XX. An sustineatur idem Edictum Episcopi, quo sub eadem pœna præcipitur, ut ultra tertiam partem non possint simul frui dicta absentia trium mensium, & quatenus negativè.
 - XXI. An, & in quo numero liceat eis abesse.
 - XXII. An sustineatur aliud Edictum Episcopi, quo sub eadem pœna suspen-

pensionis præcipitur, ut Epistola in Missa Conventuali canatur ab uno ex Canonicis Choro inservientibus, sive potius sit servanda Consuetudo Canendi d. Epistolam per Clericum inservientem celebranti.

XXIII. An Procurator Capituli possit abesse a Servitio Chori ex causa sui Officii per quinque Menses, juxta præscripta in Statutis ipsius Ecclesiæ Cathedralis.

Non propolita :

ADNOTATIONES SECRETARII IN CAUSA MAZARIEN.

IN canone 21. Concilii 4. Lateranen. relato in Cap. *omnis de pœnitent. & remiss.* omnes, & singuli Fideles adstringuntur ad explendam Confessionem semel in Anno, & licet nullum certum tempus Annuæ Confessionis, præcepto aliquo Ecclesiæ præfixum sit, Confessio tamen Sacramentalis ratione Communionis Paschalis in Paschate implenda est juxta doctrinam Divi Thomæ *quodlibeto primo, q. 6. ar. 2. ibi, & quia ex præcepto Ecclesiæ omnes fideles tenentur saltem in Anno præcipue in festo Paschæ Sacramentalem Communionem accipere, ideo in Ecclesia ordinavit, ut semel in anno, quando imminet tempus accipiendi Eucharistiam, omnes Fideles confiteantur.* Item, præcepto Sacramentalis Confessionis tenetur quicumque concitius peccati mortalis vult accedere ad Sacramentum Eucharistiæ, juxta Sacrum Concilium Tridentinum *sess. 13. cap. 7. ibi, nullus sibi conscius mortalis peccati quantumvis sibi contritus videatur absque præmissa Sacramentali Confessione ad Sac. Eucharistiam accedere debeat;* Eodem tenetur præcepto ille, qui periculum mortis imminet, juxta pariter doctrinam Divi Thomæ in *4. sentent. dist. 17. quæst. 3. artic. 1. quæstiuncula prima, ibi ideo si periculum mortis immineat, etiam per se loquendo obligatur aliquis ad Confessionem faciendam tunc.* Et quamvis Confessionis præceptum non obliget statim ac aliquis in mortale peccatum lapsus est, expedit nihilominus, ut ille quam citius potest, confiteatur juxta doctrinam S. Bonaventuræ in *4. sentent. dist. 17. quæst. 2. par. 2. ibi, consilium tamen sanum est, ut omnes, qui in mortale peccatum lapsi sunt, quam citius possunt, confiteantur, non enim videtur vere contritus, qui tam longo tempore vulnus peccati portat occultum, & in eo quod attinet ad Moniales, Sacrum Concilium Tridentinum *sess. 25. cap. 10. de Regul. hæc habet, attendant diligenter Episcopi, & ceteri Superiores Monasteriorum Sanctimonialium, ut in Constitutionibus eorum adhibeantur Sanctimoniales, ut saltem semel singulis mensibus Confessionem peccatorum faciant, & Sacrosanctam Eucharistiam suscipiant, quæ verba juxta communem Doctorum opinionem in Consilium**

resolvuntur, uti cæteris allegatis, docent *Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 29. num. 73. in fine, Donat. in praxi rerum reg. tom. 4. tract. 13. quest. 1.* Atque hinc transeundo ad ingressum in Monasterium pro administrando Sacramento Confessionis illis Monialibus, quæ ita sunt infirmæ, ut neque per se, neque cum aliarum auxilio possint ad Confessionarium, & fenestellam accedere, de quibus solis loquitur dubium propositum, Doctores de materia Scribentes, dicunt, Confessarium posse ingredi Monasterium ad ministranda Sacramenta Confessionis, & Eucharistiæ, non solum quando urget morbi periculum, sed etiam in ipso initio morbi, & quoties ex regulæ suæ præscripto Monialis vult confiteri, & ulterius quoties infirma dixerit, se Sacramento pœnitentiæ indigere, aut Sacramenta recipere consueverat, dum erat sana. Ita Sanchez in præcepta Decalogi *lib. 6. artic. 16. num. 45.* ibi, quod si petas quoties Confessarius, aut ministraturus Eucharistiæ ingredi possit, respondeo, non solum id fas esse, quando morbi periculum ad Confessionem obligat, sed etiam ipso morbi initio, ut constat ex cap. cum infirmitas de pœnitentiis, & remissionibus, & ex motu proprio Pii V. ubi jubentur Medici statim in ipso morbi initio suadere infirmis, ut Sacramenta Confessionis, & Eucharistiæ recipiant tanquam valde conferentia corporeæ saluti recuperandæ, eo quod sæpe morbus in pœnam peccatorum contingat, & tanquam valde necessaria saluti Animæ cum sæpe inopinato contingat infirmum frenesi arripi, incapaxque horum Sacramentorum reddi. Immo id licitum quoque credo, quoties ex regulæ suæ præscripto Moniales solent confiteri, quod bene docet Miranda loquens de strictiori Monialium *S. Clara Clausura*, additque idem dicendum, quoties infirma dixerit se Sacramento pœnitentiæ indigere, & placet, nec strictè hanc indigentiam sumendam existimo, sed quando ad veram, & propriam consolationem confiteri desiderat, quia iustum est tristitiam infirmæ tam salutari medicina levare. Idem etiam credo, quoties juxta laudabilem Monasterii usum solent Moniales Confiteri, Eucharistiæque recipere, vel infirma est solita his Sacramentis uti, quia rationi consonum est infirmitas, infirmitas hoc solatio non deficiat.

Quod ipsum a cæteris aliis fuisse confirmatur, *Rodrig. quest. regul. tom. 1. quest. 47. artic. 4.* Miranda in tract. de Sacris Monial. *quest. 2. pag. mihi 42.* Tamburin de Jure Abbatissarum *disputat. 24. quest. 2. num. 1.* Diana in edit. *Coordinata tom. 5. tract. 1. resolut. 9. num. 4.* Portell. in dubiis regul. in verbo *Clausura Monialium num. 9.* Pellizar de Monialibus *c. 10. sect. 3. subsec. 1. quest. 40. num. 220.* Gibalin de Clausura *disquisit. prima cap. 7. §. 2. confect. 2. §. secundolicebit*, Bonacin. *operum moral. tom. primo, quest. 4. de Clausura puncto 4. proposit. unice. num. 4.*

Sermonem habendo de Decretis Sacrarum Congregationum, nonnulla Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium referuntur apud Nicol. in *Flosculis in verbo Clausura num. 32.* & sequent. in quibus sermo fit de ingressu ad ministranda Confessionis, & Communionis Sacramenta in principalibus anni solemnitatibus, & ab hac Sacra Concili Congregatione 15. Decembris 1605. resolutum fuit posse Confessarios ingredi Clausuram Monialium ad ministranda infirmis Sacramenta pœnitentiæ, & Eucharistiæ, omnibus illis diebus, quibus ex instituto, vel consuetudine Monasterii Moniales Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum suscipiunt, uti habetur in *tom. 129. posit. pag. 137. ad cap. 5. sess. 25.* Sed non videtur, quod hæc Decreta taxative loquantur.

ADNOTATIONES SECRETARII IN CAUSA ANCONITANA.

Juxta Sacrorum Canonum dispositionem, Canonici Regulares, utpote inservientes regulæ laxiori sunt Capaces Ecclesiarum Parochialium etiam Sæcularium, juxta textum *in cap. quod Dei timorem de statu Monachorum*, & quamvis hæc juris Communis dispositio fuerit a Gregorio XIII. correctâ, re tamen mature discussa in Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, & annuente Summo Pontifice Clemente X. statutum fuit, ut Canonici Regulares Congregationis Lateranensis assumi possent ad Curam animarum etiam in Ecclesiis sæcularibus exercendam, dummodo ultra licentiam Abbatis Generalis accederet expressum Sedis Apostolicæ indultum, ut colligitur in decreto edito apud *Monac. in formal. t. 1. in appendice p. 314.*, & accedente etiam Summi Pontificis indulto, aliqui ex dictis Canonicis assumpti fuerunt ad Canonicatus sæculares in Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis juxta casum disputatum, & resolutum in hac Sacra Congregatione *in Bononien. indulti 18. Septembris 1723.* quam resolutionem san. mem. Innocentius XIII. suis Apostolicis Litteris confirmavit.

Supposita dictorum Canonicorum Regularium capacitate cum conditionibus tamen supra expressis, in eo quod attinet ad habitum ab iisdem gerendum cum ad Beneficia Sæcularia assumuntur, prætenditur, quod adsit Consuetudo, ut prædicti deferant habitum Clericorum Sæcularium, teste *Crescent. in præsid. Roman. lib. 2. par. 3. in observ. num. 22.* ibi, *però lo ho veduto più d'uno di questi Canonici della Congregatione Lateranense, li quali, avendo Beneficio Secolare, vestivano da Preti Secolari, e sò, che ne sono di presente, e alcuni di quelli m'anno detto, che tale e l'uso loro, il quale, non discordando dal diritto naturale, li può scusare tanto più, che vediamo i Premonstratensi, quei di S. Georgio in Alga, e quei di S. Gio: Evangelista, ed altri di qua, e di là da i Monti, che sono Canonici Regolari, e per tali in cento Bolle nominati, e stimati, i quali non anno quel Rochetto, nè lo stimano abito necessario di Canonici Regolari*, de qua etiam praxi testantur *Franciscus Sedarin. respons. 43. n. 36. Card. ee Luca de Reg. disc. 36. sub n. 11.*

Et quidem quoad Canonicos Regulares assumptos ad Canonicatus Sæculares in Metropolitanis, Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis urget pro assumptione habitus Clerici Sæcularis *Text. in cap. Deus, qui de Vita, & honestate Clericorum*, ubi Innocentius III. mandavit Monacos, & Canonicos Sæculares omnes in unum habitum conformari, ea ratione ne Scandalum ex vestium diversitate exciteretur, ibi, *ne igitur, si dispar in vobis observantia fuerit, & dissimilis habitus apud vos, quibus unum Evangelium predicatis, Scandalum suscitetur, mandamus, quatenus eo non obstante, quod inter vos Monaci sunt, & Canonici Regulares, vel alii etiam Regula-*

rem vitam, sub alia distinctione professi, omnes pariter in unum regulare propositum, & honestum habitum, quantum ad hoc spectat officium, conformetis. Ab hoc quippe textu inferunt Doctores, habitus uniformitatem esse necessariam inter plures in simul Congregatos, ne Scandala oriantur, ut ibi adnotavit Glossa in verbo *professi*, & eadem Glossa reassumit in *Canone in nona actione in verbo nec habitum 16. quæst. 7.*

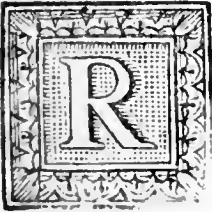
Et facit exemplum Summi Pont. Clementis VIII., qui sæcularizando Metropolitanam Ecclesiam Cæsaraugustanam, in qua duo actu reperiebantur Canonici adhuc Regulares, decrevit modo quo sequitur, & *ne in ipsa Ecclesia Personæ diversi habitus existant, & ipse Hieronymus, prædicti, qui erant Regulares tam Choro, & Capitulo dictæ Ecclesiæ, quam alibi, aliis futuris illius Canonicis Sæcularibus in habitu superiore, ac ritu, incessu, & Cæremoniis, absque alicujus Apostasiæ, irregularitatis seu inhabilitatis nota, vel macula, aut alterius censuræ, seu pænæ Ecclesiasticæ incursæ, retento tamen subitus Regulari eorum habitu, & firmis remanentibus tribus Substantialibus votis per eos emissis, se conformare libere, & licite valeant, uti legitur in dicta Bulla apud Ludovicum a Saravia in suo tractatu de adjunctis quæst. 1. num. 39. impresso post Frances. de Ecclesiis Cathedralibus.*

Quoad Canonicos vero Regulares assumptos ad regimen alicujus Ecclesiæ Parochialis, licet quoad hos non militet ratio mox perpenſa necessariæ uniformitatis in habitu cum aliis ejusdem Collegii, & licet retentio Socii ex suo Ordine, de qua infra, delationem importare videatur habitus Canonici Regularis, ne Socius cum habitu, & Canonicus sine habitu Regulari ab hominibus videatur; aliqua tamen sunt, quæ assumptioni habitus Clericorum Sæcularium favere posse videntur; Si etenim Canonici Regulares assumuntur ad Beneficia curata Sæcularia, Beneficium Curatum Sæculare exposcit habitum Presbyteri Sæcularis, uti advertit *Zacar. Ferrer. in tract. de habitu Canonic. regul. conclus. 1. probat. 4. §. Constitutio in Bullario Congreg. Lateran. pag. 459.*, & sequitur *Fastolus causa 36. dub. 65. num. 1.* Additur quod Leo Papa X. in *Bulla 34. Bullarii tom. 1.* decrevit, quod Canonici Lateranenses ad Episcopatus assumpti habitum deferant ejusdem coloris, & formæ, quibus utuntur Episcopi Sæculares tam in Sacello Pontificio, quam extra; Et in eo quod attinet ad consuetudinem, P. Abbas Procurator Generalis Canonicorum Regularium Lateranensium alias ab hac Sac. Congregat. in *Causa Firmana* requisitus pro informatione, sic de habitu horum Canonicorum retulit, occasione, qua Fratres de Adamis prætensionem excitaverant, ut Thomas eorum Frater e Congregatione Canonicorum Lateranensium assumptus ad Ecclesiam Parochialem S. Sabini in Villa Parani Trebii, Diocesis Spoletanæ habitum deferret Congregationis Lateranensis *in ea postea Curâ rurali utitur habitu externo, quo utuntur omnes alii Canonici Nostri Ordinis applicati ad Curas Sæculares Forenses, qui non multum differt ab habitu Presbyterorum, cum sit vestis nigra Talaris, qui est habitus proprius gestari solitus ab immemorabili juxta nostras leges ab his Canonicis promittis ad Curas Sæculares. In publicis autem functionibus Ecclesiasticis utuntur etiam Rocchetto, qui est habitus proprius Religionis, & Canonialis, adeoque disputato in eadem Causa dubio sequentis verbis concepto, an Thomas de Adamis teneatur deferre habitum Regularem Congreg. Lateran. tam in functionibus Ecclesiasticis, quam extra Ecclesiam* responsum fuit ab hac Sac. Cong. die 23. Maii 1722. *ad mentem*, quæ fuit, ut deferret habitum juxta solitum.

Hæc

Hæc quoad habitum: Quo vero ad retentionem Socii Regularis, Textus in cap. quod Dei timorem de statu Monachorum, eam præscribit quatenus commode fieri possit, ibi sic annuendum duximus postulatis, ut exercens Plebani officium si commode fieri poterit, unum Canonicum Regularem tecum habeas ad Gauthelam, cujus in his, quæ Dei sunt, & Regularis observantiæ tam consortio, quam solatio perfruaris, quæ eadem verba reassumuntur in Decreto Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium supra citato, & impresso, post Monacell. in Appendice p. 314., Retentio itaque Socii pendet a Commoditate, idque facit, ut Canonicus Regularis, cessante commoditate præfici possit sine Socio Ecclesiæ Sæculari, uti docent Gonzal. ad Regulam 8. Cancellariæ gloss. 7. num. 19., Pax Fordan. tom. 2. lucub. lib. 10. tit. 27. num. 42., & cum in citata Causa Firmana Thomas de Adamis se ostendisset impotentem ad Socii retentionem, & in ea, ultra delationem habitus disputatum fuisset an teneretur habere Socium Regularem, ibi an Thomas de Adamis teneatur deferre habitum Regularem Congregationis Lateranensis tam in functionibus Ecclesiasticis, quam extra Ecclesiam, & respective habere Socium regularem dictæ Congregationis, uti dictum est responsum fuit ad mentem, ut deferret scilicet habitum juxta solitum, & esset exemptus ab obligatione retinendi Socium.

Die Sabbati 2. Augusti 1727.

ROMANA MATRIMONII. Contractum fuit die 31. Januarii 1707. Matrimonium inter Bartholomæum, Cap. 1. sess. 24. de refor. Matr. Cassium Pistoriensem, Incolam Civitatis Albani, & Mariam Catharinam Cerronem Puellam Romanam in Ecclesia Parochiali S. Laurentii in Lucina.

Post aliquot menses introducta fuit lis super nullitate Matrimonii tanquam per vim, & metum contracti, & ad effectum comprobandi prædictum metum Catharinæ incusum ab Anna Maria Sangiorgi ejus Matre, & examinati fuerunt formiter duo Testes, Angela videlicet Stendardi vidua, & Joseph Maria Levir memoratæ Catharinæ.

Ex horum autem Testium depositione deprehensum fuit, primo, Annam Mariam fuisse Mulierem terribilis naturæ, secundo, Catharinam fuisse ab ipsa verberibus, & pugnis, & calcibus adactem ad celebrandum Matrimonium cum Bartholomæo, tertio, se interfuisse Matrimonio contracto, & Sponsam vidisse iratam, & Conjunctorum congratulationes respicientem, & Sponsi inter prandendum benevolentiam actus abhorrentem, quarto, ex Annæ Matris machinatione Bartholomæum introductum fuisse in cubiculum Catharinæ, quæ a somno expergefacta clamoribus eum repellere non potuit, itaut violentum concubitum prima nocte passa sit, quinto, Conjuges Albanum petiisse, in quo aliquot mensibus morati sunt, & post reditum ad Urbem, tam ab illis, quam ab Anna Matre se audivisse, Catharinam nunquam, non obitantibus Virorum Religiosorum

rum hortationibus, induci potuisse, ut cum Bartholomæo dormiret. Addidit alter ex Testibus, quod ante celebratum in Ecclesia Matrimonium, cum Catherina suam adversam voluntatem Parocho jam defuncto aperuisset fuit ab eo objurgata, & ad contrahendum inducta.

Alia metus argumenta desumpta fuerunt ex responsione Viri ad Positiones, & ex dictis aliorum Testium extrajudicialiter deponentium, sed posito in hac Sacra Congregatione dubio die 2. Augusti 1710. *an constet de nullitate Matrim.* dilata fuit resolutio, & dictum *quod coadjuvantur probationes coram Eminentissimo Urbis Vicario dato pro defensore Matrim. Fiscali Sacræ Visitationis.*

Tunc Mulier aberat a Statu Ecclesiastico, & nihil a Fiscali tunc actum fuit, sed cum post plurium annorum intervallum Catharina se recepisset in domum honestæ Matronæ in Civitate Neapolitana degentis, & instantiam renovasset pro declaratione nullitatis Matrimonii, facta est consignatio scripturarum Cajetano Juones hoc interim assumpto ad officium Fiscalis Eminentissimi Urbis Vicarii, & Sacræ Visitationis Apostolicæ, & ille munus sibi commissum docte, & strenue de more adimplevit.

Abeo itaque editus fuit discursus, in quo, post expositam moralem impossibilitatem novas habendi probationes, ex quo aliqua attestations ad perpetuam haberi tantummodo potuerunt, examinavit antecedentia, concomitantia, & ea, quæ Matrimonium subsequuta sunt, dixitque de Simiplena probatione dubitari non posse, qua concurrente, deferri poterat Juramentum suppletorium Catharinæ; cum ei etiam locus sit, non obstante, quod agatur contra fœdus Matrimonii, quando, prout hic, pensatis Circumstantiis, Simiplena probatio præcessit, & serio Mulier admonetur de importantia Juramenti, juxta late tradita per *Sperell. dec. 75. num. 58. & sequent.*

Transmissus fuit per manus EE. PP. citatus discursus, propositaque iterum Causa die 2. Octobris 1723. nulla capta fuit resolutio, sed dictum *dilata & contra Matrem procederetur.*

In hujus rescripti executionem datæ fuerunt Epistolæ ad Episcopum Interamniensem, ut Auctoritate etiam Sac. Congregationis procederet adversus Annam Mariam Matrem in sua Diœcesi commorantem, propter violentias adversus Filiam exercitas, ut Matrimonium contraheret cum Bartholomæo Casiso, compilatoque Processu Remissoriali, eodemque ad Urbem transmissis, novus editus fuit discursus a supra memorato Fiscali, in quo probabat Annam Matrem esse omnino conformem depositionibus aliorum Testium de metu deponentium, itaut impingatio probationum olim ab hac Sacra Congregatione exoptata in præsentis non desit, concludendo pro nullitate Matrimonii tanquam contracti per vim, & metum incussum a Matre Sæviente adversus filiam tunc in Anno XV. constitutam.

Novus discursus circumfertur, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere. *An constet de nullitate Matrimonij in casu &c.*

Proponatur in sequenti.

GIENNEN. CELEBRATIONIS ORDINUM. Proposita fuit hæc Causa in ultima Congregatione, & non resoluta, sed prodiit rescriptum: *Dilata, & proponatur in Prima etiam unica*. Quare dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. An Episcopus Giennen. vigore dispositionis Sac. Conc. Trident. sess. 23. de Refor. cap. 8. , innovatæ a Constitutione san. mem. Innocentii XIII. Incipien. Apostolici Ministerii, quæ fuit confirmata a SS. D. N. possit, vel debeat Temporibus a jure statutis celebrare functionem Ordinum Generalium ad Altare Majus Ecclesiæ Cathedralis, & quatenus affirmative.
- II. An occasione prædicta possit ibidem Pontificaliter celebrare Missam, Conventualem ad Sabbatum designatam loco illius, quæ celebrari a Capitulo deberet cum assistentia omnium Præbendatorum, & aliorum de Choro, & quatenus negative.
- III. An ob dictam functionem Ordinationum in prædicto Altari explendam possit cogere Capitulum, ut horam consuetam pro Horis Canonicis, & Missa Conventuali anticipet, vel postponat, ita tamen, ut ultra horas debitas neutra ex dd. functionibus protendatur.
- IV. An possit celebrare dictam functionem Ordinationis ad Altare Majus, non obstante, quod juxta consuetudinem vigentem in omnibus Cathedralibus in Hispaniarum Regnis, ad Altare Majus adsit Tabernaculum, in quo asservetur Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum, & quatenus negative.
- V. An possit compellere Capitulum, & Canonicos, ut pro explenda ordinatione, aliisque Functionibus Pontificalibus, transportari faciant Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ad aliud Altare Ecclesiæ.
- VI. An possit Episcopus impediri, quominus in dicto Altari solemnem, & generalem Ordinationem faciat sub prætextu consuetudinis, ex quo nunquam in dicto Altari per Episcopum facta sit celebratio Ordinum, & quatenus affirmative.
- VII. An Episcopus teneatur prædictam functionem explere in aliqua ex Cappellis Ecclesiæ, & quatenus Cappellæ non sint capaces, teneatur illam explere in Sacristia, & quatenus affirmative.
- VIII. An in hoc casu possit Episcopus Capitulum cogere, ut anticipet, vel postponat horam consuetam pro Horis Canonicis celebrandis; ne celebratio Ordinum Chorum impediatur, vel Chorus ipsam Ordinum celebrationem.
- IX. An Episcopus ad formam supradictæ Conciliaris dispositionis, sive Ordinationem celebret ad Altare Majus ante, vel post Horarum celebrationem, sive ad aliqua ex Cappellis, sive in Sacristia Cathedralis, possit cogere integrum Capitulum, & omnes Canonicos ad assistendum functioni Ordinationis Generalis, & quibus pœnis; seu potius contentus esse debeat assistentia illorum, qui in functionibus Pontificalibus eidem Episcopo ex præscripto Cærimonialis, vel ex consuetudine Ecclesiæ assistere debent.
- X. An Episcopo accedenti ad Ecclesiam Cathedrali pro explenda solemniori ordinatione, vel pro interessentia Divinis Officiis, vel aliis quibusvis functionibus, sive associetur a toto Capitulo, sive a solis duobus deputatis, debeat parari nedum Faldistorium, seu Genusflexorium in loco, ubi Episcopus functionem facere, seu eidem assistere debet; verum

etiam aliud simile, et si diversum in apparatu, ut antequam ad sedem suam accedat, orare possit ad Tabernaculum Sanctissimi Sacramenti, vel saltem loco Faldistorii, seu Genuslexorii parari debeat Pulvinar cum Tapeto, super quo orare possit, seu potius servanda veniat Consuetudo, præsertim si sit immemorabilis, juxta quam Episcopo ad Ecclesiam accedenti nec Faldistorium, nec Pulvinar parari solet, super quo Episcopus oret, antequam ad locum suum accedat in casu &c.

Ad primum, posse, & debere, nisi adsit rationabilis causa arbitrio Episcopi judicanda. Ad secundum affirmative. Ad tertium, posse, dummodo non accedat spatium unius horæ, ultra horas consuetas. Ad quartum, & quintum servetur Cæremoniale. Ad sextum, & septimum satis provisum in primo. Ad octavum satis provisum in tertio. Ad nonum Dilata. Ad decimum servetur Cæremoniale Episcoporum lib: 1. cap. 12.

Aliæ sequentes causæ in Folio dictæ ultimæ Congregationis indecisæ remanserunt. Prævia itaque talis Folii reassumptione, onus erit EE. VV. infra scriptis Dubiis respondere.

Sess. 25. c. 13.
de ref.

NOVARIEN. &c.

- I. *An occasione delationis Cadaverum sive Parochiæ S. Crucis, sive aliæ ad Ecclesiam exteriorem Monialium Capucinarum Parocho S. Crucis pertineat jus funerum cum Cruce, & Stola private ad Confessarium dictarum Monialium, seu potius ipsi Confessario, & an in supposito debeat ipsi Parocho quarta funeris cere etiam posita super Altare, esto, quod Cadaver sit aliæ Parochiæ.*
- II. *An possit Parochus in eadem Ecclesia, & in Suffragium Defunctorum inibi tumulatorum explere Anniversaria cum Officio, & Missa in cantu, sive ex devotione hæredum, sive ex dispositione Testatorum.*
- III. *An liceat ipsi Parocho in Sabbato Sancto benedicere Collocutoriis, aut Janæ Monasterii, vel Hospitio Tertiariorum connexo, tam etiam Tertiariis ipsis administrare Sacramenta sive in vita, sive in morte, vel eorum exequias peragere pro tumulo intra ipsam Ecclesiam.*
- IV. *An valeat Parochus in dicta Ecclesia assistere Matrimonii, vel eorum denunciationes facere, aut benedictiones Mulierum post partum, vel similes impartiri in casu &c.*

Non propoſita.

Sess. 24. c. 19.
de ref.

VELITERANA.

An sit Eminentissimo Oratorio concedenda facultas conferendi Canonicatum sine participatione fructuum, & distributione a Summo Pontifice Innocentio XIII. ad tempus applicatorum pro debito extinguendo, cum conditione, quod

quod taliter provisus obtinere debeat primum Canonicatum vacaturum, & quatenus negativè, an sit eidem Eminentissimo Ordinario concedenda facultas conferendi prædictum Canonicatum sine prædicta Conditione.

Non propofita .

ACCERRARUM.

- I. An Canonici Ecclesiæ Cathedralis Accerrarum teneantur certiorare Reverendissimum Episcopum de Capitulo per eos explendo circa materias concernentes interesse ejusdem Capituli, & quatenus affirmative. *Sess. 25. de
ref. cap. 6.*
- II. An, & quomodo sit certiorandus.
- III. An prædictis Canonicis liceat ab eorum Diœcesi abesse absque licentia Episcopi, & quatenus negativè.
- IV. An sustineatur Edictum Reverendissimi Episcopi, etiam quoad absentiam paucorum dierum, & respectivè trium mensium a S. Concilio Tridentino concessorum.
- V. An pœna ducatorum 12. imposita per Episcopum adversus Canonicos non intervenientes Congregationi casuum moralium, & Sacrorum Rituùm sustineatur, sive potius sit moderanda.
- VI. An Canonici, qui respondere debent casibus moralibus in dicta Congregatione proponendis teneantur pati extractionem, ut dicitur a forte, sive potius sit servanda consuetudo respondendi.
- VII. An, & quanto tempore se expedire debeat Episcopus a S. Visitatione.
- VIII. An pœna ducatorum centum ab Episcopo imposita contra Canonicos absentes de tempore Visitationis absque ejus licentia sustineatur.
- IX. An sustineatur Edictum Episcopi præscribens modum accedendi ad Chorum ad effectum recitandi horas Canonicas, sitque observandum sive potius sit servanda consuetudo, & idem edictum moderandum.
- X. An dicti Canonici ultra Missam Conventualem teneantur quoque celebrare Missam de Feria, & an dictam Missam Conventualem teneantur applicare pro Benefactoribus, sive potius sit servanda consuetudo.
- XI. An dicti Canonici teneantur quolibet mense celebrare anniversarium pro Benefactoribus, sive potius sit servanda consuetudo.
- XII. An dicti Canonici ultra horas Canonicas teneantur quoque in Choro recitare Officium Defunctorum, B. Mariæ Virginis, & Psalmos Pœnitentiales, & Graduales, sive potius sit servanda Consuetudo, & quatenus affirmative.
- XIII. An in casu deficientiæ sit exequenda pœna ab Episcopo imposita.
- XIV. An Canonici infirmi pro lucrands distributionibus quotidianis teneantur servare Edictum Episcopi, sive potius sit servanda Consuetudo.
- XV. An præfati Canonici teneantur inservire eorum Ecclesiæ alternative, & per Hebdomadam, sive potius quotidie, & quatenus affirmative quoad secundam partem.
- XVI. An suspensio imposita per eundem Episcopum in casu absentia sustineatur, & quatenus affirmative.
- XVII. An, & quomodo incurrant eandem pœnam suspensionis.

- XVIII. An suspensio relaxata per Episcopum contra nonnullos Canonicos sustineatur in casu .
- XIX. An sustineatur Edictum Episcopi, quod sub pœna suspensionis ipso facto præcipitur, quod Canonici non possint frui absentia trium mensium a Sac. Concilio Tridentino concessorum tempore Adventus, & Quadragesimæ .
- XX. An sustineatur idem Edictum Episcopi, quo sub eadem pœna præcipitur, ut ultra tertiam partem non possint simul frui dicta absentia trium mensium, & quatenus negative .
- XXI. An, & in quo numero liceat eis abesse .
- XXII. An sustineatur aliud Edictum Episcopi, quo sub eadem pœna suspensionis præcipitur, ut Epistola in Missa Conventuali canatur ab uno ex Canonicis Choro inservientibus, sive potius sit servanda Consuetudo canendi d. Epistolam per Clericum inservientem celebranti .
- XXIII. An Procurator Capituli possit abesse a Servitio Chori ex causa sui officii per quinque Menses, juxta præscripta in Statutis ipsius Ecclesie Cathedralis .

Non proposita .

*Seff. 6. casus.
de Refor.*

MONOPOLITANA . Sacra hæc Congregatio deputavit Episcopum Politanensem in Visitatorem Apostolicum Terræ Fafani, quæ dicitur *Nullius*, cumque prædictus Episcopus Sacram peregrisset Visitationem Ecclesiarum in dicta Terra sitarum, subdelegavit Sacerdotem Marcum Antonium Mutinatum, & Vicarium Generalem Fafani, ut visitarent Cappellas rurales .

In executionem hujus delegationis Visitatores, post visitatas Ecclesias Ditioni Fasanensi subiectas, accesserunt ad visitandam Ecclesiam *B. Mariæ de Rosario*, quæ subiecta prætenditur Episcopo Monopolitano,

Expleta hujus Ecclesie visitatione, Vicarius Fasanensis processit ad visitandam Ecclesiam *S. M. de Madia* erectam in Tenuta nuncupata *Torre Spaccata*; Cumque ibi existeret Doctor Paschalis Costa dicti Tenimenti Dominus, una cum nonnullis Sacerdotibus Cisternini, prædictusque Vicarius ab aliis associatus intenderet velle facere prædictæ Ecclesie visitationem, excipientibus aliis, id ab eo præstari non posse, ex quo illa erat immediate subiecta Ordinario Monopolitano, ad arma devenit, itaut visitatio fieri non potuerit, & in conflictu Doctor Paschalis Costa sclopo percussit pectus Sacerdotis Fasanensis, & ad horum vindictam Vicarius Generalis Fafani devenit ad Excommunicationem adversus eos, qui vi, & armis se suæ visitationi opposuerunt, declaravitque, Paschalem Costam incidisse in Excommunicationem Summo Pontifici reservatam, quia Suadente Diabolo ea occasione manus violentas injecerat in Sacerdotem Joannem Vincrum Terræ Fafani .

Promotor Fiscalis Curie Episcopalis Monopolitanæ contendit, utramque Ecclesiam Beatæ Mariæ *de Rosario*, & Beatæ Mariæ *de Madia* esse subiectam Ordinario Monopolitano utpote in ejus Diœcesi existentem, & alias ab eodem visitatam una cum pluribus actibus jurisdictionis de tempore in tempore exercitis .

Addit, Censuras fuisse injustas, cum non posset Vicarius Fafani alienam in-

vadere jurisdictionem, & cum ulterius non posset ad Censuras procedere, cum jus visitandi delatum fuisset ad Episcopum Polinianensem, qui eum Subdelegavit ad nudum ministerium visitationis, quique ulterius se se abstinerat a fulminatione Censurarum, & in eo, quod attinet ad nullitatem, ponderat, quod Cisterninenses moniti ad comparandum intra terminum novem dierum, comparuerunt, & Causas allegarunt suæ resistantiæ, & quatenus non obstantibus juribus deductis, Vicarius Generalis ad aliquem ulteriorem actum progredi attentasset, ex tunc ad Sanctam Sedem appellarunt, hinc inferendo, quod prædictus Vicarius sine nullitate non poterat elapso termino ad Sententiam Excommunicationis devenire.

Quæ sunt jura Vicarii Generalis Fasani ignoro, cum ad me delata non fuerint. Quocirca ex juribus circumferendis dtgnabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Ecclesia sub titulo B. M. de Madia, erecta in Tenuta vulgo nuncupata Torre Spaccata, ac altera sub invocatione B. M. de Rosario erecta in Tenuta enunciatæ Torre longa sint in Diœcesi Monopolitana, ita ut jus illas visitandi spectet private ad Ordinarium Monopolitanum in casu &c.*
- II. *An sustineantur Censuræ promulgatæ a Vicario Generali in casu &c.*

Non proposita.

ARIANEN. Vincentius Intonti Archidiaconus Ecclesiæ Arianensis, & Rector Cappellæ Sanctissimæ Annunciationis Terræ Zuncoli Sanctissimo Domino Nostro exposuit, primo, quod Camillus Ciampolilli in ultimo, cum quo decessit, testamento, hæredem ex aise instituit prædictam Cappellam, quæ erat de jure Patronatus prædictæ Familiæ Ciampolilli.

Sess. 22. de refer. cap. 6.

Secundo, quod hæreditatis administrationem detulit Presbytero Angelo Amuruso, & Camillo Mariæ Ciampolilli Nepoti, & hoc sine Liberis decedente, eandem administrationem commisit Gubernatoribus Montis Pietatis Civitatis Neapolis, ea statuta lege, ut per eos factæ Cappellano, cui onus imposuit Celebrationis quotidianæ Missæ, assignatione triginta ducatorum monetæ Neapolitanæ, habitationis in quodam Palatio, usus mobilium, & fruitionis cujusdam Viridarii, deductisque oneribus manutentionis Palatii, Fabricæ, & ornatus Cappellæ, & conservationis, & instaurationis nonnullarum domorum sitarum in Civitate Neapolitana, id, quod superesset, converti deberet in augmentum annuorum reddituum nullo tamen expresso usu, pro quo augmentum esset applicandum.

Tertio, quod anno 1718. memoratus Camillus Nepos in suo postremo Testamento eandem Cappellam hæredem reliquit, nulla alia, quàm aliquot Missarum Sacrificia celebrandi, adjecta conditione.

Quarto, quod super utraque hæreditate magnæ exortæ fuerant lites in Civitate Neapolitana, quarum vigore prætendebatur, non obstante clara Testatorum dispositione, quod nihil ad Cappellam devenire deberet.

Quinto, quod nulla facta usus expressione, in quod augmentum cadere deberet, illud de jure pertinere videbatur ad Cappellam hæredem institutam, concludendo, & supplicando, ut ad tollendas quascumque quæstiones, & controversias Sanctitas Sua mentes disponentium declara-

rare dignaretur, & opportune providere; & Sanctissimus Dominus Noster, post maturum negotii examen, quod mihi demandare dignatus est, per suas Litteras Apostolicas in forma Brevis declaravit, utramque hæreditatem ad Cappellam Sanctissimæ Annunciationis spectare, & id, quod superesset ex fructibus hæreditariis, post adimpleta omnia, & singula onera in Testamentis præscripta, esse applicandum, & assignandum Rectori pro tempore Cappellæ, ita tamen, ut applicatio, & assignatio hujusmodi executioni mandari non posset, nisi docto prius coram Ordinario de adimplemento omnium, & singulorum onerum a Testatoribus demandatorum, uti plenius habetur in litteris prædictis.

Executio harum litterarum de more commissa fuit Episcopo Arianensi, at coram eo excitatis nonnullis controversiis per Archipresbyterum, Clerum, & Universitatem Oppidi Zuncoli, & earum facta per ipsum remissione ad hanc Sacram Congregationem, necessarium existimatum fuit ad ipsum Summum Pontificem habere recursum.

In supplici ergo libello eidem ab Archipresbytero, Clero, & universitate prædictis exhibito expositum fuit primo, quod repudiata a Gubernatoribus Montis Pietatis Civitatis Neapolitanæ administratione, fuerat eadem a Camillo Nepote in suo Testamento delegata Archipresbytero Matricis Ecclesiæ, & Cappellano Terræ, facta assignatione ducatorum 80. secundo, quod Episcopus in suo Decreto edito anno 1724. in Sacra Visitatione statuerat, redditus hæreditarios, de quibus agitur, ascendentes ad annuos ducatos 550. post onera satisfacta esse erogandos pro manutentione Cappellæ, & Ecclesiæ Matricis, ducatos centum esse distribuendos titulo Jotium favore quatuor Puellarum Terræ Zuncoli, & reliquum, quod superesset, esse uniendum cum redditibus Ecclesiæ Matricis, ut ea erigi posset in Collegiatam, ita tamen ut si erectio fieri non posset, illud reliquum esset implicandum pro dissolutione debitorum hæreditariorum, tertio supplicationem fuisse porrectam pro erectione in Collegiatam, eandemque fuisse remissam ad hanc Sacram Congregationem, quæ post habitam informationem Ordinarii, rescripsit, ut Eminentissimus Petra rem perpenderet, & Votum suum aperire dignaretur, ex his inferendo litteras Apostolicas per Archidiaconum Intonti obtentas obreptionis vitio laborare, ex quo videlicet ab eo non fuerat expositum quidquid a Camillo Juniore fuerat uti supra in suo Testamento demandatum, & quidquid ab Episcopo fuerat in Sacra Visitatione statutum; eumque Sanctitas Sua examen hujus instantiæ remiserit ad hanc Sacram Congregationem pro Voto, ex iuris circumferendis dignabuntur E. E. VV. decernere.

- I. *An Breve Apostolicum super applicatione hereditatis Ciampolilli sit exequendum, seu potius sit exequendum Decretum Episcopi in casu &c.*
- II. *An, & ad quem spectet administratio bonorum ejusdem hereditatis in casu &c.*

Non proposita.

*S. ff. de cap. 4
de refer.*

PRATEN. In Parochiali Ecclesia S. Petri Florelli Civitatis Praten. erectum reperitur simplex Beneficium sub invocatione S. Mariæ Magdalensæ ex fundatione Philippi Cambioni Canonici Praten. & in ordine ad hoc Beneficium exorta est controversia de numero Missarum per eum Rectorem celebrando.

In

In Testamento per Fundatorem condito anno 1414. , Beneficiatus obligatur ad celebrationem Missæ quotidianæ, sed in posteriori Testamento condito anno 1418. obligatur ad celebrationem quatuor Missarum in hebdomada . Joseph Ambrosii præsens possessor Beneficii contendit, primum Testamentum fuisse à secundo revocatum, & in secundo pedes figi non posse, resistente observantia plusquam centenaria, juxta quam una Missa singulo mense celebrata fuit. Ordinarius in sua informatione refert, quod Rectores Beneficii ab anno 1562. ad annum 1680. unam Missam celebraverunt quolibet mense, sed quod, exorta controversia, ab inde citra duas quolibet mense Missas celebraverunt, Redditus Beneficii excedunt scuta quadraginta, Teste Ordinario, & Beneficiatus in suo Summario contendit, quod calculatis quatuor Missis in hebdomada ad rationem scutorum 23. & obulorum 40. juxta morem Regionis, tot alia super sint onera Beneficii, ut Missis, & prædictis oneribus computatis summa ascendat ad scuta 42. , & obulos 62. Instantia Rectoris pro celebratione unius Missæ quolibet mense, fuit alias rejecta, cum fuerit existimatum, eum esse obligatum ad celebrationem quatuor Missarum in hebdomada . Obtena autem per eum instantiæ descriptione in Folio, disputandum in præsentī proponitur dubium.

An, & quam quantitatem Missarum celebrare teneatur Rector Beneficii in casu &c.

Non propoſita .

FLARENTINA . Sacerdos Joannes Niccoli Parochus S. Romuli in Vil-<sup>Sess. 22. de
obſerv. & e-
vitan. in ce-
lebrat. Miss.</sup> lamagna Diœcesis Florentinæ, cum visus debilitatem pateretur, anno 1720. consuetam ab hac S. Congregat. obtinuit licentiam celebrandi diebus Feſtis, & Duplicibus Missam votivam Beatæ Mariæ Virginis, & diebus ferialibus Missam Defunctorum cum solitis clausulis, quod videlicet non esset omnino cæcus, memoriter non recitaret, data insuper Ordinario commiſſione denegandi licentiam celebrandi, quatenus ipse omnino cæcus evaſiſſet; Licet enim Vasquez, & Suarez, aliique magni nominis Theologi in ea sint opinione, ut illi, qui propter debilitatem visus non possunt leggere, si possunt sufficienter Hostiam, & Calicem videre, non sint arcendi a celebrando, si Missam sufficienter memoriter recitent, uti videri potest apud *Dianam in edit. coordinata to. 2. tract. 1. resol. 137.* Sacra nihilominus hæc Congregatio in Formula consueta pro Cæcutientibus apponit clausulam: *Dummodo memoriter non recitent.* Crescente ætate, & postquam Sacerdos Joannes devenit ad annum septuagesimum, cæcus omnino factus est, habitoque per eum recurſu ad Summum Pontificem pro facultate continuandi in celebratione Missæ Votivæ Beatæ Mariæ Virginis diebus Feſtis, & Duplicibus, & Missam Defunctorum diebus Ferialibus, instantiæ remiſſio facta est ad hanc Sacram Congregationem, quæ juxta morem scripsit Archiepiscopo Florentino, ut informaret, facto prius experimento coram Magistro Cæremoniarum, Factum fuit experimentum coram prædicto Magistro qui in scriptis retulit. Oratorem esse gratia dignum, cum tali peritia polleat, non obstante cæcitate, ut nullum sit irreverentiæ periculum, si Missam celebret. Archiepiscopus hoc ipsum confirmavit in suis litteris, in quibus pro motivo gratiæ addidit, Oratorem nedum esse Sacerdotem optimæ famæ, & Parochum,

rochum, qui semper suum munus diligenter adimplevit, sed etiam paupertate laborare, cum ex redditibus Parochiæ non habeat nisi annua scuta quinquaginta monetæ Florentinæ, quorum partem erogare tenetur pro alimonia Cappellani, idemque Archiepiscopus concludit, annui posse petitis, dummodo celebret cum assistentia alterius Sacerdotis, & eo fortius quia si Orator Missam non poterit celebrare, periculum imminet, quod Parochiani sine Missa diebus festis remaneant propter defectum aliarum Ecclesiarum in Parochia, & distantiam septem milliarium a Civitate, & unius milliaris ab alia Parochia.

De promotio ad Sacerdotium, certum est, quod si ille cæcus evadat, non habet executionem Ordinis quantum ad ea, quæ visum requirunt, uti est Missæ celebratio, Teste *Divo Thomæ par. quæst. 82. art. 10. ad 3. ibi: Debilitas, vel agritudo superveniens Ordini Sacerdotali Ordinem non tollit, executionem tamen Ordinis tollit, quantum ad Consecrationem Eucharistiæ, quandoquidem propter impossibilitatem executionis, sicut si privetur oculis, secus quoad alia, quæ visum non requirunt, uti Confessiones audire, & Concionari, uti adnotarunt Majol. de Irregul. lib. 1. cap. 20. §. Cæcum. Gibalin. eodem tract. de irregul. cap. 3. consecr. 1. §. Primo itaque, & probat Textus in cap. Presbyterum de Clerico ægrotante, ibi: Ipsum autem cæteris Officiis Sacerdotalibus fungi minime prohibemus.* Punctus itaque est, an ex gratia a Summo Pontifice concedi possit, & aliquando concessum sit Sacerdoti cæco, ut Missam celebraret, & signanter cum assistentia alterius Sacerdotis.

Notæ sunt similitudines inter Hincmarum Remensem Metropolitanum Hincmarum Laudonensem Episcopum ejus Nepotem, qui per duos annos in carcere detentus est, & oculis orbatus.

In Synodo Tricassina secunda habita Anno Christi 878. coram Joanne VIII. Romano Pontifice Hincmarus Laudunensis ad Pontificem adductus, oblato reclamationis libello calamitatum suarum historiam exposuit, & Episcopis orantibus, ipsum ab excommunicatione, irregularitate, & cæteris pœnis Pontifex absolvit, & facultatem concessit Missæ celebrandæ, attributo ad vitæ sustentationem Congiario ex redditibus Ecclesiæ, quo audito, Episcopi Hincmarum Vestimentis Sacerdotalibus indutum ad Ecclesiam detulerunt, & signum benedictionis super Populum dari fecerunt, & sic Synodus soluta est, uti refert *Aimoinus in Actis dictæ Synodi*, & late prosequuntur *Card. Baronius in Annalibus ad Annum Christi 878. num. 24. & sequen. Natalis Alexander in Historia Ecclesiastica Dissert. 8. Seculi 9. num. 18. & seqq.*

De Episcopo, qui in Synodo Tridentina Missam Cæcus celebrabat ex Pontificia dispensatione, mentio habetur apud *Sotum in 4. dist. quæst. 1. art. 2.*, & Auctores passim testantur fuisse a Summo Pontifice dispensatum cum Sacerdotibus cæcis, ut Missam celebrarent cum assistentia alterius Sacerdotis, *Henriquez. lib. 14. cap. 8. num. 2. lit. N. Diana in Edit. coordinata tom. 2. tractat. 1. resolut. 138. Fermosin. ad cap. 2. de Corpore vitiatæ quæst. 1. num. 39. ibi: At ex dispensatione Papæ, Cæcus potest celebrare Missam, si alius Sacerdos, aut vir expertus illi adsit Cæcus celebranti: Michalor. de Cæco, Surdo, & Muto cap. 22. num. 7. Gibalin. de Irregul. cap. 3. consecr. 1. §. 1. itaque, Leander Operum Moral. par. 5. tract. 2. disput. 2. quæst. 6. ibi; An saltem ex dispensatione Papæ possit Sacerdos cæcus celebrare Missam, respondeo posse, casu solum, quo alius Sacerdos, aut alius Vir expertus adsit*
ipsi

ipſi Cæco celebranti: Raynald. in Obſerv. Criminal. tom. 1., Venetæ Edit. ad cap. 8. ſupplet. 1. num. 55. & 56., Episcopus Sarnellus tom. 9. Epistolæ Ecclesiasticarum epistola 62., ubi proposita hæc quæſtione: Se un Sacerdote divenuto cieco poſſa ottenere la diſpenſa di celebrare quella Meſſa che ſà a memoria: poſt plura allegata, concludit num. 15. Sicchè col Sacerdote divenuto cieco ſi diſpenſa, che poſſa celebrare quella Meſſa, che ſà a memoria, come della Beata Vergine, ò di Requiem, purchè abbia aſſiſtente al lato un' altro Sacerdote, come ho inteſo eſſer ſtato conceduto ad alcuni.

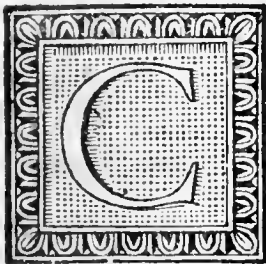
Et ipſe teſtari poſſum, a Sanctiſſimo Domino Noſtro conceſſam fuiſſe Sacerdoti Profefſo Ordinis S. Dominici, qui cæcus factus eſt, facultatem Miſſam celebrandi cum aſſiſtenti alterius Sacerdotis.

Quibus ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitiſ ſit annuendum in caſu &c.

Non proposita.

Die Sabbati 23. Auguſti 1727.

UM ſequentes Cauſæ in Folio ultimæ Congregationis remanſerint indeciſæ, prævia talis Folii reſumptione, dignabuntur EE. VV. decernere.

NOVARIEN &c.

- I. *An occasione delationis Cadaverum ſive Parochiæ S. Crucis, ſive alienæ ad Eccleſiam exteriorẽ Monialium Cappuccinarum Parocho S. Crucis pertineat jus funerum cum Cruce, & Stola privativè ad Confefſarium di. ctarum Monialium, ſeu potius ipſi Confefſario, & an in ſuppoſito debeatur ipſi Parocho Quarta funeris Cere etiam poſita ſuper Altare, eſt, quod Cadaver ſit alienæ Parochiæ.*
- II. *An poſſit Parochus in eadem Eccleſia, & in Suffragium Defunctorum inibi tumulatorum explere Anniverſaria cum Officio, & Miſſa in cantu, ſive ex devotione hæredum, ſive ex diſpoſitione Teſtatorum.*
- III. *An liceat ipſi Parocho in Sabbato Sancto benedicere Collocutoriis, aut Januæ Monafterii, vel Hoſpitiu Tertiariorum connexo, tum etiam Tertiariis ipſiſ adminiſtrare Sacramenta ſive in vita, ſive in morte, vel eorum Exequias peragere pro tumulo intra ipſam Eccleſiam.*
- IV. *An valeat Parochus in dicta Eccleſia aſſiſtere Matrimoniis, vel eorum denunciationes facere, aut benedictiones Mulierum poſt partum, vel ſimiles impartiri in caſu &c.*

Cap. 13. ſeſſ. 25. de reſo.

Ad Primum ad primam dubii partem affirmative, ad ſecundam negativè, ad tertiam ſervetur ſolitum.

Ad

Ad secundum affirmativè quoad Anniversarium reli-
ctum a Pedrellio , & quoad alia coadiuventur probationes.

Ad Tertium negativè quoad primam partem , & ad
secundam Ad mentem .

Ad Quartum negativè , & amplius in omnibus .

Cap. 16. sess.
23. de refor.
Matr.

V ELITERANA .

An sit Eminentissimo Ordinario concedenda facultas conferendi Canoniarum sine participatione fructuum , & distributionum a Summo Pontifice Innocentio XIII. ad tempus applicatorum pro debito extinguendo , cum conditione , quod taliter provisos obtinere debeat primum Canoniatum vacaturum , & quatenus negativè , an sit eidem Eminentissimo Ordinario concedenda facultas conferendi prædictum Canoniatum sine prædicta conditione.

Ad primam dubii partem negativè , ad secundam affirmativè ; emissa tamen valida obligatione de residendo , & inserviando Ecclesiæ ad formam suæ Obligationis .

Cap. 6. sess.
25. de ref.

ACCERRARUM . Exortis pluribus Controversiis inter Promotorem Fiscalem Curiaë Episcopalis Civitatis Acerrarum , & Dignitates , & Canonicos ejusdem Ecclesiæ opus fuit devenire ad subscriptionem infrascriptorum dubiorum . Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere .

- I. An Canonici Ecclesiæ Cathedralis Acerrarum teneantur certiorare Reverendissimum Episcopum de Capitulo per eos explendo circa materias concernentes interesse ejusdem Capituli , & quatenus affirmativè .
- II. An , & quomodo sit certiorandus .
- III. An prædictis Canonicis liceat ab eorum Diœcesi abesse absque licentia Episcopi , & quatenus negativè .
- IV. An sustineatur Edictum Reverendissimi Episcopi , etiam quoad absentiam paucorum dierum , & respective trium mensium a Sac. Concilio Tridentino concessorum .
- V. An pœna ducatorum 12. imposta per Episcopum adversus Canonicos non intervenientes Congregationi casuum moralium , & Sacrorum Rituum sustineatur , sive potius sit moderanda .
- VI. An Canonici , qui respondere debent casibus moralibus in dicta Congregatione proponendis teneantur pati extractionem , ut dicitur a forte , sive potius sit servanda consuetudo respondendi .
- VII. An , & quanto tempore se expedire debeat Episcopus a Sancta Visitatione .
- VIII. An pœna ducatorum centum ab Episcopo imposta contra Canonicos absentes de tempore Visitationis absque ejus licentia sustineatur .
- IX. An sustineatur Edictum Episcopi præscribens modum accedendi ad Chorum ad effectum recitandi horas Canonicas , sitque observandum , sive potius sit servanda consuetudo , & idem edictum moderandum .
- X. An dicti Canonici ultra Missam Conventualem teneantur quoque celebrare Missam de Feria , & an dictam Missam Conventualem teneantur applicare pro Benefactoribus , sive potius sit servanda consuetudo .
- XI. An

- XI. An dicti Canonici teneantur quolibet mense celebrare anniversarium pro Benefactoribus, sive potius sit servanda consuetudo.
- XII. An dicti Canonici ultra horas Canonicas teneantur quoque in Choro recitare Officium Defunctorum, B. Mariæ Virginis, & Psalmos Pœnitentiales, & Graduales, sive potius sit servanda Consuetudo, & quatenus affirmativè.
- XIII. An in casu deficientiæ sit exequenda pœna ab Episcopo imposita.
- XIV. An Canonici infirmi pro lucrandis distributionibus quotidianis teneantur servare Ediçtum Episcopi, sive potius sit servanda Consuetudo.
- XV. An præfati Canonici teneantur inservire eorum Ecclesiæ alternativè, & per Hebdomadam. sive potius quotidie, & quatenus affirmativè quoad Secundam partem.
- XVI. An suspensio imposita per eundem Episcopum in casu absentia sustineatur, & quatenus affirmativè.
- XVII. An, & quomodo incurrant eandem pœnam suspensionis.
- XVIII. An suspensio relaxata per Episcopum contra nonnullos Canonicos sustineatur in casu.
- XIX. An sustineatur Ediçtum Episcopi, quo sub pœna suspensionis ipso facto præcipitur, quod Canonici non possint frui absentia trium mensium à S. C. Tridentino concessorum tempore Adventus, & Quadragesimæ.
- XX. An sustineatur idem Ediçtum Episcopi, quo sub eadem pœna præcipitur, ut ultra tertiam partem non possint simul frui dicta absentia trium mensium, & quatenus negativè.
- XXI. An, & in quo numero liceat eis abesse.
- XXII. An sustineatur aliud Ediçtum Episcopi, quo sub eadem pœna suspensionis præcipitur, ut Epistola in Missa Conventuali canatur ab uno ex Canonicis Choro inservientibus, sive potius sit servanda Consuetudo canendi d. Epistolam per Clericum inservientem celebranti.
- XXIII. An Procurator Capituli possit abesse à Servitio Chori ex causa sui Officii per quinque Menses, juxta præscripta in Statutis ipsius Ecclesiæ Cathedralis.

Ad primum Affirmativè, si Episcopus fruitur Præbenda Canonicali. Ad secundum, esse certiorandum per Canonicum Secretarium, vel alium Canonicum sub pœna tamen nullitatis actus in casu contraventionis. Ad tertium negativè sub pœna ducatorum quinque tantum in casu contraventionis, & in subsidium suspensionis. Ad quartum, provisum in tertio. Ad quintum, pœnam esse reducendam ad solutionem unius ducati pro qualibet vice. Ad sextum Affirmative quoad primam partem, & negativè quoad secundam. Ad septimum, Episcopum curare debere, ut quantocitius se expediat a Sancta Visitatione ad formam Concilii. Ad octavum, pœnam esse reducendam ad ducata quinque. Ad nonum, Ediçtum esse observandum in diebus

tantum solemnibus. Ad decimum Affirmativè quoad primam & secundam partem, & negativè quoad tertiam. Ad undecimum, servandam esse consuetudinem. Ad duodecimum, ut ad proximum. Ad decimum tertium negativè. Ad decimum quartum hortandos esse, sed non cogendos. Ad decimum quintum negativè ad primam partem, affirmativè quoad secundam. Ad decimum sextum, non sustineri nisi in subsidium. Ad decimum septimum satis provisum in præcedenti. Ad decimum octavum negativè. Ad decimum nonum affirmativè, deletis verbis, *ipso facto*. Ad vigesimum, ut ad proximum. Ad vigesimum primum satis provisum in præcedenti. Ad vigesimum secundum, Missam Conventualem esse canendam cum Diacono, & Subdiacono, delata pœna suspensionis. Ad vigesimum tertium negativè, sed tantum abesse posse pro tempore necessario pro suo officio explendo.

*Sess. 6.
cap. 1. de
Refur.*

MONOPOLITANA.

- I. *In Ecclesia sub titulo B. Mariæ de Madia, erecta in Tenuta vulgo nuncupata Torre spaccata, ac altera sub invocatione B. Mariæ de Rosario erecta in Tenuta enunciata Torre longa sint in Diocesi Monopolitana, itaut jus visitandi spectet privative ad Ordinarium Monopolitanum in casu &c*
- II. *An sustineantur Censuræ promulgatæ a Vicario Generali in casu &c.*

Dilata, & proponatur in sequenti.

*Sess. 25.
cap. 4. de
res. ut.*

PRATEN.

An, & quam quantitate Missarum celebrare teneatur Rector Beneficii in casu &c.

Pro nova Informatione juxta Instructionem.

*Sess. 22.
de ofser.
& evii.
in celeb.
Miss.*

FLORENTINA.

An, & quomodo petitis sit annuendum in casu &c.

Pro gratia cum assistentia alterius Sacerdotis.

*Sess. 12.
cap. 6. de
ref.*

ROMANA. In ultimo, cum quo decessit Testamento, condito die 6. Decembris 1724. bon. mem. Advocatus Masettus voluit, quod fructus suæ hereditatis implicarentur pro manutentione Puellarum in uno, vel altero Monasterio a se destinatis, & circa harum Electionem, hanc Operariis Divinæ Pietatis regulam præfixit, ut primo loco admitterentur

tur Confanguineæ , & Affines ipsius Testatoris , quibus deficientibus , vel nolentibus uti hoc Legato , post intimationem quindecim dierum per Edictum explendam , secundo loco admittantur , *le Figliole Romane d' Avvocati Romani poveri , o per mancanza d' averi , o per numero di Figlioli , purchè siano Romani di Patria , e non per privilegio , e purchè siano nate di legittimo Matrimonio , e non altrimenti escluse anche le legimate per subsequens Matrimonium &c. e non eccedinol' età di 20. anni compiuti , & deficientibus Filiabus Advocatorum Romanorum , admitti præcepit Filias Romanorum in ordine Civili constitutorum , exclusis illis ordinis Equestris , & Artificum .*

Congregatio Operariorum Divinæ Pietatis ut executioni mandaret piam voluntatem Testatoris die 18. Novemb. 1726. notificationem publicavit conceptam sequentibus verbis , *si fa intendere &c. à tutte le Zitelle Parenti del medesimo Avvocato Raimondo Masetti , & in loro mancanza à tutte le Zitelle Romane Figlie d' Avvocati Romani poveri , e quando anche questi mancassero , a tutte le Zitelle Romane Figlie di Padre , e Madre Romane di Co dizione Civile , che vogliano concorrere a detta nomina , e godere detto Beneficio in Conformità di detto Testamento , debbano dentro il termine di giorni 15. dalla data della presente sur la loro istanza con dare il Memoriale nella sudetta Congreg. & sub obtentu deficientiæ tam Puellarum Conjunctarum Testatoris , quam Filiarum Advocatorum die 30. Mensis Januarii Currentis Anni admittæ sunt ad prædictum Legatum binæ Puellæ tertiæ Classis , Francisca videlicet Masetti , & Victoria Evangelisti .*

Post factum hisce Puellis assignamentum , insurrexerunt Lucretia , Lucia , & Catarina Ursaya Filix Advocati Dominici Ursayæ in nostra Curia , & signanter in Sacris Congregationibus celeberrimi , exhibitoque huic Sacræ Congregationi supplici libello , exposuerunt , Legatum Advocati Masetti sibi esse debitum , & se , uti constituas in secunda specie , injuste fuisse postpositas Francisçæ , & Victoriæ supra memoratis in tertia specie , seu Classe constitutis , & juxta morem facta fuit harum precum remissio ad Eminentissimum Cardinalem Protectorem , qui rem perpendere dignaretur , & votum suum aperire , & Eminentissimus Corfinus Protector fuit in sensu , quod Advocatus Dominicus Ursaya esset Advocatus Romanus , licet in Tomis suarum Disceptationum Typis editarum , se dixerit Terræ Boschi Nullius Salernitanæ Diæcesis , cum a quinquaginta Annis habitet in Urbe , in qua Uxorem duxit , Filios procreavit , Lares fixit , & animum ibidem permanendi propolavit , comparando sibi , & suis Sepulchrum particulare in Ecclesia S. Mariæ in Vallicella .

Addidit idem Eminentissimus , quod quilibet acquirere potest , & retinere duplicem Civilitatem , unam Originis , & alteram Domicilii , & unumquemque habere posse duplicem Patriam , hoc est unam Originis , & alteram domicilii , & quod quidquid sit quoad alios effectus , odiosos scilicet , & onerosos , in quibus nomine Civium veniunt tantum Originarii , ad effectum tamen admissionis ad Legata nomine civium nedum Originarii , sed etiam Domiciliarii comprehenduntur , concludendo tamen , hisce minime obstantibus , quod sorores de Ursaya malum Jus fovebant , ex quo deficientibus requisitum paupertatis a Testatore , volitum , cum Advocatus earum Pater more nobilium vivat , pinguem Dotem Filix viro nobili nuptæ constituerit , & alia fecerit , & faciat conspicua suarum pecuniarum investimenta , nulla habita consideratione numeri Filiorum , cum nume-

rus simpliciter sumptus non efficiat aliquem pauperem, si bona habeat, quibus Filios omnes alere valeat, uti plenius legitur in citata informatione.

Informatio Eminentissimi Protectoris communicata fuit Defensoribus Oratricum, qui luculentissimam, quæ circumfertur, scripturam exararunt, & in qua plura assument comprobanda, Primum est, Advocatum Dominicum Patrem esse revera Advocatum Romanum, cum ultra deducta in informatione Eminentissimi Protectoris ab annis quadraginta completis idem advocacionis munus in Urbe exerceat, ab annis triginta, sit publicus Lector in Archyginasio Romano, & fuerit Dapifer cl. mem. Card. Nigroni in Conclavi; in quo san. mem. Innocentius XII. ad Summum Pontificatum evectus est, & in sequelam privilegii Conclavitis concessi, Civilitatem, & nobilitatem Romanam elegerit, itaut nedum verus sit Civis Romanus, sed etiam nulla inter eum, & eriginarios, & antiquissimos Cives Romanos constituenda sit differentia, uti legitur in *prima Constit. dicti Pontificis num. 2.*

Secundum est, non subsistere in facto, quod Testator voluerit Advocatus esse Patria Romanos, verba etenim illa, *purchè siano Romani di Patria*, utpote famulatoria ad alia antecedentia verba, *siano ad esso ammesse le Figlie Romane d' Avvocati Romani*, sunt corrigenda, & loco litteræ I. substituenda est littera E. *purchè siano Romane di Patria*, tum quia id evincitur à continuatione, & proprietate Sermonis, tum quia in eodem Testamento Testator loco litteræ O. posuit litteram A. in illis verbis *godere di questo beneficio*.

Tertium est, quod quatenus Patriæ denominatio non ad Filios, sed ad Patres esset referenda, verificatur in Advocato Patre, quod sit Patria Romanus, non solum ex deductis in informatione Eminentissimi Protectoris, sed etiam quia verba Testatoris stant exclusive ad Civilitatem, & Patriam ex privilegio acquisitam, *purchè siano Romani di Patria*, e non per privilegio, & non ad Civilitatem, & Patriam acquisitam ex Domicilio, & aliis modis supra expositis.

Ultimum tandem est, Advocatum esse pauperem, eo paupertatis genere, seu qualitate à Testatore exoptata, *siano ad esso ammesse le Figlie Romane d' Avvocati Romani Poveri o per mancanza d' averi, o per numero di Figlioli*, quidquid sit de primo genere paupertatis *per mancanza d' averi*, semper verificatum dici debet aliud paupertatis genus, *oper numero de Figlioli*, cum sit gravatus onere octo Filiorum viventium, ultra totidem alios, qui ex hac vita migrarunt.

Plura alia in scriptura leguntur, ex quibus bene perpensis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An electio, & admissio DD. Franciscæ Joannæ Masetta, & Victorie Evangelistæ ad subsidium relictum ab Advocato Masetto pro Virginibus educandis, facta a Congregatione Operariorum Divinæ Pietatis sustineatur, & quatenus negativè.*

II. *An costet de vocatione Filiarum d. Avvocati, & quatenus affirmativè.*

III. *A quo tempore eis debeat dictum subsidium.*

Proponatur in sequenti,

MANTUANA . Ad Calcem Folii Discursus à Me exaratus exhibetur, innixus Privilegiis aliàs in forma authentica exhibitis, & resolutionibus hujus Sacræ Congregationis, quæ sunt in Regeſtis . Scripturæ nullæ circumferuntur, non obſtante, quod facta fuerit præfixio termini intereſſe habentibus ad ſua jura deducenda in hac Sacra Congregatione; Perpenſo itaque citato Diſcurſu, dignabuntur EE. VV. decernere, quid ſtatuendum ſit, & ſequentibus dubiis reſpondere .

- I. *An Dignitates, Canonici, Beneficiati, & Clerici, quamvis ſupranumerarii adſtricti ſervitio Eccleſiæ Collegiatæ S. Barbaræ, licet habitantes extra Canonicam, & in diverſis Parochiis Civitatis Mantuanæ, teneantur in Caſu infirmitatis Sanctiſſimum Viaticum recipere à Parocho, in cujus Parochia habitant, vel potius permiſſum eſſe debeat ad eos deſerri dictum Sacramentum à dicta Eccleſia Collegiata, vel a Viciniori Eccleſia Regularium.*
- II. *An iidem Canonici, Beneficiati, & Clerici morientes ſine electione Sepultura, vel non habentes Sepulcrum particulare ſuorum Majorum debeant ſepeliri in Eccleſia Collegiata, vel in Parochia, & quatenus tumulentur in Eccleſia Collegiata, vel in alia Eccleſia, ſolvenda ſit Parocho Domicilii Quarta funeralis.*
- III. *An Abbas S. Barbaræ concedere poſſit Litteras Dimiſſoriales ad viciniores Episcopos, ut a ſe ordinati ad primam Tonsuram & Minores Ordines, Majores ab illis, & etiam Presbyteratum recipere poſſint.*
- IV. *An Abbas S. Barbaræ poſſit Sacramentum Confirmationis conferre, & quatenus affirmativè, an conferre poſſit tam addiſtis ſervitio ſuæ Eccleſiæ, quam aliis ſubdiſtis Episcopis Mantuani.*
- V. *An idem Abbas poſſit approbare Presbyteros ſuæ Eccleſiæ ſervitio ad-diſtos pro excipiendis Confeſſionibus Sacramentalibus, tum Presbyterorum, & Clericorum ejuſdem Eccleſiæ, tum aliorum quorumcumque ſubditorum Episcopis Mantuani.*

Proponatur ante Feſta Natalitia .

DISCURSUS SECRETARIII IN CAUSA MANTUANA.

- I. **C**elebris eſt Abbatia Tituli S. Barbaræ in Civitate Mantuana; Ejus etenim Eccleſia erecta fuit in Collegiatam à Pio PP. IV. Ejus Abbas eſt Sæcularis, & primus, qui dictam Abbatiam obtinuit, fuit Bartholomæus Cayozzi, uti reſert Doneſmundus in ſua Mantuæ Hiſtoria pag. 2. lib. 8. Aliquando etiam Abbates fuerunt decorati Characterè Episcopali in Partibus Infidelium, uti colligitur ex Brevis Sancti Pii V. expedito die ultima Januarii 1570. & anno 1607. Abbas Barzellinus aſſumptus fuit ad regimen Eccleſiæ Campanienſis, Teſte Ughellio tom. 7. pag. 656. Præter Abbatem adſunt in dicta Eccleſia Archi-

chipsbyter, Archidiaconus, Præpositus, Decanus, Canonici, & Cappellani, & jus præsentandi tam ad Dignitates, quàm ad Canonicatus, & Cappellanas reservatum fuit Guillelmo Duci Mantuæ tunc viventi, & deinde ejus hæredibus, & in Ducatu Mantuæ Successoribus, cum expressione, quod id ei non competebat *ex privilegio Apostolico, sed ex vera fundatione, & vera dotatione*, uti habetur in Bulla Summi Pontificis Pii PP. IV. expedita pridie idus Octobris anno 1564.

2. In eadem Bulla memoratus Pontifex contulit Abbati ordinariam Jurisdictionem in Ecclesia, ibi: *prædictam Ecclesiam S. Barbara in Collegiatam, ac in ea unam Abbatiam, quæ Dignitas ibi Principalis pro uno Abbate, qui ipsius Ecclesiæ Caput existat, & ordinariam in ea jurisdictionem habeat, & exerceat &c. creamus, & constituimus, & ordinamus*. Absente Abbate, jurisdictione ab eodem Summo Pontifice ad Archipsbyterum, & in defectu Abbatis, & Archipsbyteri ad Archidiaconum, & sic usque ad ultimam Dignitatem translata fuit, & tam Abbas, & Dignitates, Canonici, & Cappellani, quàm eorum bona exempta fuerunt à jurisdictione Episcopi Mantuani: *Ecclesiam sic erectam, ejusque pro tempore existentem Abbatem, Archipsbyterum, Archidiaconum, Præpositum, Decanum &c. Canonicus, Cappellanos, necnon Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, Cappellanas, eorumque res, & bona quacumque præsentia, & futura ab omni superioritate, Correctione, visitatione, jurisdictione, dominio, & potestate dilecti Filii Nostri Federici tituli ejusdem S. Mariæ Novæ Presbyteri Cardinalis Mantuani nuncupati, qui etiam eidem majori Ecclesiæ ex dispensatione Apostolica præesse dignoscitur, & pro tempore existentis Episcopi Mantuani, dummodo ipsius Federici Cardinalis ad hoc accedat assensus, eximimus, & omnino liberamus*, receptis Abbate, Dignitatibus, Canonicis, Cappellanis, & eorum bonis sub sua, & Romani Pontificis pro tempore protectione, illisque sibi, & Romano Pontifici pro tempore existenti, Sedique Apostolicæ immediate subjectis.
3. Hujusce Apostolici privilegii amplitudo, Abbatem, cæteras Dignitates, & Canonicos, & Cappellanos non in totum, nec in quolibet casu à jurisdictione exempti Episcopi Mantuani, si etenim Abbas, Archipsbyter, & aliæ successive Dignitates negligentes fuissent in visitando, & corrigendo, memoratus Pius PP. IV. iisdem litteris Apostolicis præservavit Episcopo jus corrigendi, & visitandi, *quod si Abbas, vel Archipsbyter, aut alii habentes Dignitates inferiores, gradatim in visitando, & Corrigendo, ut supra, negligentes fuerint, Episcopus Mantuanus, Abbatem, vel Archipsbytero, & alias Dignitates inferiores habentibus gradatim prius admonitis, ac termino duorum Mensium ad neglecta sarcindum, & reparandum illis assignato, postmodum illis in negligentia perseverantibus, etiam ipsos Abbatem, Archipsbyterum, & alios habentes Dignitates inferiores, si deliquerint, visitare, & corrigere, eadem auctoritate libere, & licite possit*. Ordinarii quoque Auctoritas fuit præservata in puncto condendi Statuta; Concessa siquidem facultate Collegiatæ S. Barbaræ faciendi Statuta rationabilia, & honesta, & eadem immutandi, quoties expedire visum fuisset, Pontifex his verbis usus est: *quæ omnia postquam edita, statuta, decreta, & ordinata, ac per Ordinarium approbata fuerint, ex nunc prout ex tunc, & è contra eadem Apostolica Auctoritate confirmata sunt;*
Cum-

- Cumque tractu temporis casus dari potuisset, quod aliqui ex Beneficiatis hujus Ecclesie assumpti fuissent ad obsequia Ducis Mantuæ, in eadem Bulla declaratum fuit, quod durante servitio, isti deberent esse exempti, nedum à Superioritate Episcopi Mantuani, sed etiam Abbatis quoque omnes, & singuli Beneficiati dictæ Ecclesie etiam Presbyteri, qui Domesticis ipsius Ducis obsequiis pro tempore insistent, non solum ab Ordinarii Mantuani, sed etiam ab Abbatis, Archipresbyteri, Archidiaconi, Præpositi, & Decani, & Capituli Ecclesie prædictorum superioritate, Correctione, visitatione, & jurisdictione, eo tempore durante, exempti sint.
4. Alia plura Privilegia Abbati, & Ecclesie ab eodem Pontifice liberaliter concessa sunt, ommissisque aliis, quæ ad rem non faciunt, memoratu digna sunt ea, quæ sequuntur, ipsique Abbas, & alii Dignitates obtinentes, gradatim, ut præfertur, ejusdem Ecclesie Sanctæ Barbaræ personis ad id idoneis de Federici Cardinalis prædicti consensu, primam Tonsuram, seu Clericalem Characterem, ac quatuor Minores Ordines conferre, ac quoscumque dictæ sue Ecclesie Clericos, & Beneficiatos etiam in Sacris, etiam Presbyteratus Ordinibus constitutos, suis existentibus demeritis, quoties opus fuerit, debitis penis juxta sanctiones Canonicas punire &c. necnon Sacrum Chrisma ab Ordinario loci pro tempore existente, vel alio quocumque Catholico Antistite receptum, idem Abbas, Archipresbyter, ac subsequenter alias Dignitates obtinentes, respectively, ut præfertur, in eadem Ecclesia S. Barbaræ, & alibi de ejusdem Federici Cardinalis consensu habere, tenere, & Christifidelibus distribuere, & conferre.
5. Et hucusque deductis habetur, Pium Pontificem Papam IV. pro horum Privilegiorum subsistentia consensum voluisse Federici Cardinalis tunc Episcopi Mantuani, sed cum idem Pontifex in eadem Bulla decrevisset, ut præstito ab eodem Cardinali consensu, alius consensus Successorum in Episcopatu non esset necessarius, necnon si, & postquam idem modernus Episcopus Mantuanus præmissis consenserit, quod deinceps nullus in his consensus, nullaque licentia suorum in ipsa Ecclesia Mantuana Successorum requiratur, etiam perpetuo statuimus, & decernimus, hinc factum est, ut præstito per Cardinalem Federicum amplissimo consensu, nedum quoad usum Privilegiorum concessorum, sed etiam quoad usum Privilegiorum concedendorum, uti colligitur ex actu authentico facto anno 1655. Abbas constitutus sit in pacificâ possessione privilegiorum ipsi à Sede Apostolica concessorum.
6. Eximia Summi Pontificis Pii IV. liberalitati successit liberalitas S. Pii Quinti, & aliorum subinde Romanorum Pontificum, hic etenim ultima Januarii 1570. nedum concessit Abbati S. Barbaræ, ut suos subditos promovere posset ad Primam Tonsuram, & Minores Ordines, sed etiam indulgit, ut alios quoscumque, qui à suis Ordinariis Dimissorias obtinuissent, & examinati fuissent ab Episcopo Mantuano, aut ejus Deputatis, & idonei reperti fuissent, promovere posset ad primam Tonsuram, Minores, & Sacros etiam Presbyteratus Ordines, uti colligitur ex tenore Brevis impresso ad Calcem Folii à Me exhibiti pro Congregatione habita die 17. Novembris 1725. Tunc temporis Abbatia S. Barbaræ possidebatur ab Ascanio Episcopo Majorensi, quemadmodum supra adnotatum fuit, in quo proinde rerum themate fateri necesse est, privilegium Pianum, in eo, quod attinet ad Ordinum Collationem, fuisse personale, & restrictum ad solam Personam Ascanii Majorensis Episcopi, cum simplici Presbytero

concedi non possit, ut conferat Sacros, & etiam Presbyteratus Ordines, sicuti colligitur ex Sacro Concilio Tridentino *Sess. 22. can. 2. & Sess. 23. can. 7.* & aliis à Me cumulatis in Discursu edito ad Calcem dicti Folii, & in alio Discursu edito ad calcem alterius Folii Congregationis habitæ die 16. Martii 1726. quæ EE. PP. benigne approbare dignati sunt: Personale tamen non fuit aliud ejusdem S. Pii V. privilegium, quo Abbati, & eo absente successivè aliis Dignitatibus concessit: *omnes, & singulos Presbyteros sibi ratione dictæ Ecclesiæ subjectos, & in articulo mortis constitutos ab omnibus eorum peccatis, injuncta eis Salutari Pœnitentia absolvere, & Presbyteris dictæ Ecclesiæ in dicto articulo constitutis, qui ter in qualibet hebdomada nonnullas preces recitassent, plenissimam Indulgentiam, & omnium peccatorum suorum remissionem concedere posse, Gregorius etenim XIII. in suis litteris Apostolicis expeditis die 18. Novembris 1577. privilegium S. Pii V. restrictum ad Presbyteros extendit ad Diaconos, Subdiaconos, & alios in Minoribus constitutos Ecclesiæ S. Barbaræ inservientes, necnon Duci Mantuæ obsequiis obstructos, dummodo Abbatis jurisdictioni essent subjecti, formamque statuit, qua Abbas hanc absolutionem pro se obtinere posset, dando videlicet Sacerdoti sibi subjecto facultatem sibi prædictam absolutionem concedendi, uti plenius habetur in ejusdem Gregorii Litteris Apostolicis.*

7. Tractu temporis variæ exortæ sunt controversiæ inter Episcopum Mantuanum, & memoratum Abbatem S. Barbaræ, & signanter Anno 1680. quo tempore Abbatia possidebatur ab Abbate, qui erat Episcopus in Partibus, cum esset Episcopus Anconia; Tunc novem dubia fuerunt disputata, & omis illis, quæ ad rem præsentem non faciunt, quartum erat conceptum sequentibus Verbis. *Cum major pars Beneficiatorum ejusdem Ecclesiæ extra propriam Canonicam sparsim vivat in Territorio aliorum Parochorum, præterdit, Sermo est de Abbate, irrequisito Parocho, occurrente eorundem Beneficiatorum infirmitate, vel morte, eisdem ministrare omnia Sacramenta, ac respectivè eorum Cadavera ad propriam Ecclesiam deferre absque ulla solutione Quartæ Funeralis, & huic dubio responsum fuit negativè, septimum dubium erat his aliis verbis conceptum *occurrentibus Consuetis Processionibus totius Cleri, quinimmo etiam illa Augustissimi Corporis Christi, renuit ad easdem accedere Processiones, & huic dubio responsum fuit teneri, octavum dubium sic erat conceptum pariter præsumit, non teneri ad Generalem Synodum intervenire, neque ipsius Clerum Subjacere ejusdem Synodi determinationibus, quæ cum ut plurimum edantur ad Componendum habitum, & honestatem Clericorum, maxima exinde exoritur difformitas, & abusus ejusdem Cleri dictæ Collegiæ respectu Caterorum, qui ad normam decretorum Synodaliū honeste, & laudabiliter vivunt, & huic dubio responsum fuit teneri, cumque nonum, & ultimum dubium sequenti modo esset conceptum, *denique attribuit sibi facultatem ministrandi Sacramentum Confirmationis, seu Chrisma, & huic responsum fuit, non Licere.***
8. Rursus cum quidam Bartholomæus Turrianus a suo Episcopo Lucano Dimissorias obtinuisset, ut a quocumque Catholico Antistite ad primam Tonsuram, & quatuor Ordines Minores promoveri posset, & ille, uti addictus servitio Ecclesiæ S. Barbaræ, Minores Ordines ab ejus Abbate recepisset, magna exorta est controversia, an valide, vel illicite

Minores Ordines recepisset utpote adscriptus servitio Ecclesiæ ultra numerum ; Fuit hæc controversia per multos annos funditus pertractata in hac Sacra Congregatione ; Dicebatur etenim , Bullam Pii IV. in qua facultatem concessit Abbati S. Barbaræ conferendi primam Tonsuram , & Minores Ordines , fuisse posteriorem Concilio Tridentino , & sic non fuisse ab eo revocatam cum idem antecedentia , & non subsequenta privilegia hac in re sustulerit , juxta sensum hujus Sacræ Congregationis apud *Fagnan. in cap. statuimus num. 14. , & sub num. 53. in fine de supplenda negligentia Prælatorum* , sed excitata subtiliore indagine in hoc consistente , quod licet dicta Bulla esset Concilio Tridentino posterior , erat tamen anterior alia Bulla ejusdem Pii IV. , in qua revocavit omnia , & quæcumque privilegia Concilio Tridentino adversantia , etiamsi a se concessa fuissent , uti videre est in *Constit. 94. ejusdem Pii IV. Bullarii tom. 2.* ; ponderato nihilominus quod erat nimium inverisimile , quod Pius in Bulla posteriori voluisset derogare particulari privilegio paulo ante à se in fundatione Collegiatæ de jure patronatus Ducis Mantuæ concessio , & signanter cum primam Bullam effrenata quadam clausula corroborasset , eligendi videlicet , & apponendi quandocumque Duci , & Abbati , seu Capitulo libuisset , datam semper posteriorem quibuscumque futuris derogationibus , post multas causæ propositiones die tandem 16. Martii 1726. resolutum fuit pro relaxatione suspensionis incurse à Bartholomæo Turriano Arbitrio Episcopi Lucani , admissa hoc modo in Abbate facultate conferendi primam Tonsuram , & Minores Ordines ; si etenim Abbas facultatem non habuisset ; Ordinatio Turriani fuisset invalida , & non illicita , uti Sacra Congregatio in allegato rescripto supposuit ; Quando etenim Abbas habet privilegium concessum post Concilium Tridentinum , valide confert , & licite primam Tonsuram , & Minores Ordines personis Sæcularibus in privilegio designatis , & quatenus , prout in casu contigerat , confert personis secularibus in privilegio non designatis , Ordinatio est valida , sed illicita , & Ordinatio remanent suspecti , uti late ostendit *Fagnan. in cap. statuimus n. 11. , & s. q. usque ad finem de supplenda negligentia Prælatorum* .

- 9 Terminata hac controversia , aliis aperta est via ; exhibiti quippe fuerunt huic Sacræ Congregationi iterati supplices libelli , in quibus primo expositum fuit , quod ad Dignitates , Canonicos , Beneficiatos , & Clericos etiam supranumerarios extra canonicam S. Barbaræ habitantes , & sic in diversis Parochiis Civitatis Mantuanæ in casu infirmitatis processionaliter deferuntur ab Ecclesia Collegiata Sacramentum Eucharistiæ , quod etiam aliquando a viciniore Regularium Ecclesia accipitur , secundo quod Cadavera Dignitatum , Canonicorum , Cappellanorum , & aliorum supra memoratorum invito Domicilii Parocho deferuntur ad Ecclesiam Collegiatam , nulla prædicto Parocho soluta Quarta , tertio , quod facta ab Abbate collatione primæ Tonsuræ , & Minorum Ordinum , Clericis suæ Ecclesiæ servitio adscriptis etiam cum excessu numeri , diriguntur ab ipso Litteræ Dimissoriales ad Episcopos vicinarum Diœcesum , ut ab eis recipiant Sacros Ordines , quarto , quod licet Abbas non sit Episcopali caractere de præsentis insignitus , passim Sacramentum confirmationis confert , etiam Laicis subiectis Episcopo Mantuano , quinto demum , quod approbat suos Beneficia

ficiatos pro excipiendis Sacramentalibus confessionibus non tantum Presbyterorum, & Clericorum suæ Ecclesiæ, verum etiam aliorum quorumcumque Subditorum Ordinarii Mantuani, & quod aliqui sic approbati audent extra Ecclesiam S. Barbaræ, & in privatis Domibus confessiones excipere, & etiam absolvere a casibus reservatis; cumque transmissis juxta morem supplicibus libellis ad Episcopum pro informatione, ipse responderit, exposita in facto subsistere, novæ ad eum datæ sunt litteræ, ut Abbati terminum præfigeret ad sua Jura deducenda in hac Sacra Congregatione, sed termino ab Abbate non acceptato, qui præmissa protestatione venerationis debitæ huic Sacræ Congregationi respondit, se non esse nisi custodem Jurium suæ Ecclesiæ, & eorum defensionem pertinere ad Augustissimum ejus Patronum, ad effugiendas exprobrationes nimix conniventix in re gravissima, & Sacramentali, necessarium existimavi omnia ponere sub oculis EE. VV., ut ipsæ in Domino decernant, quid in tam arduo negotio faciendum sit, atque resolvendum.

- 10 Porro in eo, quod attinet ad propositorum dubiorum resolutionem, omnia fere desumi possunt vel a præteritis resolutionibus, vel a juris dispositione; Quoad Sacramenti etenim Eucharistiæ delationem ad Canonicos, Beneficiatos, & Clericos, licet degentes in alienis Parochiis, & quoad transportationem cadaverum eorundem ad Ecclesiam S. Barbaræ, nulla soluta Parochis quarta, facit responsum hujus Sac. Congregationis anni 1680. ad 4. *dubium*, uti supra num. 7. dictum est & addi potest, quod prætendente capitulo Cathedralis Ecclesiæ Mantuanae jus administrandi Sacramenta Canonice, & aliis ejusdem Cathedralis presbyteris non commorantibus in Canonica, sed ad libitum per Civitatem habitantibus, necnon Jus percipiendi emolumenta, & eorum cadavera tumulandi, cum huic prætensioni se Parochi Civitatis opposuissent, controversia delata ad Sacrum Rotæ Auditorium. Idem sensit favore Parochorum, uti habetur in *Mantuana Funerum* 5. *Julii* 1694. cor. clar. mem. *Cardinali Priolo*, quæ decisio, teste Episcopo, suam habuit, & habet executionem in Civitate Mantuana.
- 11 Quoad Litteras Dimissorias, quæ ad Episcopos Viciniores diriguntur, ut Ordinati ab Abbate ad primam Tonsuram, & Minores Ordines, ab eis subinde Majores recipiant, nullum hujusce facultatis vestigium habetur in Bulla Piana, tantoque cum rigore in hac materia proceditur, ut etiamsi constaret de Territorio separato Abbatis, de qua mox habebitur sermo, non posset Abbas Dimissorias pro Majoribus Ordinibus suis Canonicis, Beneficiatis, & Clericis concedere, nisi speciale haberet, atque distinctum pro concessione privilegium, uti omissis cæteris antiquioribus resolutionibus, resolutum fuit ab hac S. Congregatione die 21. *Januarii* 1719. in *Causa nullius, seu Briclimorien.*, & *Policastrin.*, & in *nullius, seu Vesprimien. Jurisdictionis* 12. *Martii*, & 17. *Decembris* 1718., & concordat *Rota decis.* 7. n. 10., & *seqq. tit.* 23. *de Officio ordinarii*, & *de Territorio separato cor. Eminentiss. D. meo Cardinali Falconerio tom.* 2. pag. 381., quod ipsum quotidiana, ut ita dicam, corroboratur observantia; cum etenim Ecclesia Parmensis Beatæ Mariæ della Steccata in Ecclesiam, & Sedem Conventualem Saceræ equestris Religionis Constantinianæ erecta fuisset unacum plenaria exemptione ab Ordinario, & Territorio perfecte separato per san-
- mem;

mem. Clementem XI., uti habetur in ejus *Bulla* 96., non potuit Magnus Prior sibi usurpare jus concedendi Dimissorias Clericis eidem Ecclesie inservientibus, nisi per speciale Breve SSmi D.N. quod ipsum contigit in causa supra citata nullius, seu Briſtinorien. & Policastrén. Capitulum quippe Basilicæ Vaticanæ, quod erat in antiquissima possessione concedendi Litteras Dimissorias clericis sibi subditis in Abbatibus sitis in Diœcesibus Briſtinorien., & Policastrén., non potuit in eodem jure perseverare, nisi accedente novo expresso Summi Pontificis feliciter Regnantis privilegio, quod non fuit concessum, nisi post superatam in Tribunali Rotæ controversiam de Territorio perfecte separato in memoratis Abbatibus, & cessionem liti factam ab Episcopis Briſtinorien., & Policastrén. super eodem Territorio separato.

- 12 Quoad administrationem Sacramenti confirmationis, etiam Laicis Subditis Episcopo Mantuano, duo videntur esse investiganda, alterum an Abbas dicta potiatur facultate, alterum, an ea uti valeat conferendo dictum Sacramentum etiam Laicis Subditis Episcopo Mantuano; Quoad primum, pro facultate Abbatis pugnant verba privilegii piani relata in superiore §.4. pugnat observantia, & eo fortius, cum non desint exempla Summorum Pontificum, qui simplices presbyteros constituerunt Administratores extraordinarios Sacramenti confirmationis, recepto Chrismate ab Episcopo; & contra facultatem Abbatis facit responsum Sac. Congregationis anno 1680., de quo in superiori §.7., ubi non obstante, quod Abbas tunc esset charactere Episcopali insignitus, responsum fuit *eidem non licere* Sacramentum confirmationis administrare, nec enim responderi poterat *non posse*, cum Episcopus sit Minister Ordinarius prædicti Sacramenti; quo vero ad secundum, hoc est, an supposita in Abbate facultate, valeat ipse Sacramentum confirmationis administrare etiam Laicis subjectis Episcopo Mantuano, celebre est exemplum Cardinalis Archipresbyteri Basilicæ Vaticanæ, hic enim ex Brevis Urbani VIII. poterat Sacramentum confirmationis administrare in Basilica Vaticana, & in Civitate Leonina, exortaque controversia circa usum dicti Brevis, ipsaque remissa ad hanc Sacram Congregationem, responsum fuit, posse prædictum Cardinalem uti dicto Brevis, sed quoad personas tantum Canonicorum, Beneficiatorum Clericorum, & Ministrorum inservientium Ecclesie S. Petri, & non quoad alias personas quascumque, & responsum fuit a Summo Pontifice Clemente X. confirmatum, uti habetur *tom. 18. decret. pag. 145., & pag. 491.* meminitque Eminentiſſimus Dominus meus Cardinalis Petra *ad tom. 4. Constit. Apost. pag. 280. num. 16.*

- 13 Denique quoad approbationem confessoriorum qui confessiones excipiunt, nedum Presbyterorum, & Clericorum Ecclesie inservientium, sed etiam aliorum quorumcumque Subditorum Episcopi Mantuani, notissima est Prælatorum Inferiorum distinctio, alii siquidem Prælati Inferiores præ sunt certo generi Personarum cujusdam ambitus Ecclesie, vel Monasterii uti sunt Superiores Regulares, & hi sunt exempti a Jurisdictione Episcopi, & habent exemptionem passivam ab eo cum corpore Monasterii, sive Ecclesie; Alii habent etiam jurisdictionem activam in Populum, & Clerum certi loci, sed sunt in Diœcesi, & Territorio Episcopi, a cujus Diœcesi locus ille non fuit avulsus, aut separatus; Alii demum habent jurisdictionem plenam in certo loco super omnes de Cle-

- ro, & Populo in eo commorantes cum ejusdem loci dismembratione a Diœcesi, in qua erat antecederent constitutus, & isti Prælati Sæmi-Episcopi dicuntur, cum exercent omnia fere, quæ pertinent ad potestatem jurisdictionis, exclusis cæteris, quæ pertinent ad potestatem Ordinis, quo ipsi carent, uti late explicando prædictas tres species Prælatorum prosequuntur *Lotter. de re beneficiaria lib.1. quæst.24. num.112. & seqq.*, *Card. de Luca de Jurisdict. disc.1. num.7.*
- 14 Porro quidquid sit de prima, & secunda specie Prælatorum Inferiorum, difficile admodum videtur, quod Abbas Sanctæ Barbaræ in tertia specie constitui possit; Si etenim juxta privilegium pianum ejus jurisdictionis est restricta ad Ecclesiam, *in ea jurisdictionem habeat*, si exemptio passiva ab Episcopo respicit ipsius personam, & aliorum Ecclesiæ inservientium, & ipsorum bona, si Abbatis Jurisdictionis coercitiva Clericos, & Beneficiatos prædictæ Ecclesiæ tantum comprehendit, si in casu negligentie Abbatis, & aliorum potest Episcopus visitare, & corrigere, & animadvertere tam in ipsum Abbatem, quam in alios, si Abbas tenetur ad Synodum Episcopalem accedere, & tam ipse, quam alii legibus Synodalibus sunt adstricti, uti supra visum est §. 2. 3. & 7. Si denique nulla dismembratio loci, nulla Populi, nulla Cleri extra Ecclesiam S. Barbaræ existentis facta legitur in privilegio Papali a Diœcesi Episcopi Mantuani, suadent hæc omnia, Abbatem S. Barbaræ non esse Prælatum Inferiorem tertie speciei.
- 15 Et quando ipse non est Prælatum Inferior tertie speciei, nunquam approbare potest confessarios pro excipiendis confessionibus, sive presbyterorum, & Clericorum suæ Ecclesiæ inservientium, sive aliorum juxta *cap.15. sess.25. de reformat.* in quo id reservatur Episcopo, non obstantibus privilegiis Apostolicis, & non obstante quacumque consuetudine immemorabili, juxta sensum hujus Sacre Congregationis, ad late deducta *in citata decis.7. num.6. & sequent. cor. Eminentiss. Domino meo Card. Falconerio, & decis.3. num.12. eodem tit. de Offic. Ordinari. & de Territor. separato tom.2. cum soli sint Prælati Regulares, qui licet non sint tertie speciei, audire possunt confessiones suorum Subditorum Regularium, & alios suos Regulares approbare pro excipiendis confessionibus suorum Regularium, ex quo videlicet Concilium loco citato loquitur de Sacramento Pœnitentiæ administrando Sæcularibus, nec ullum facit verbum de Regularibus, quemadmodum magistraliter de more examinata materia, & allegatis concordantibus, & hujus Sacre Congregationis resolutionibus, prosequitur Eminentiss. Dominus meus Card. Petra ad Constit. Apostol. tom.5. pag. mibi 111. num.51. & pluribus sequen.*
- 16 Et quamvis Sanctus Pius V. Abbati, & successive aliis Dignitatibus concesserit absolvere posse omnes, & singulos Presbyteros Ecclesiæ S. Barbaræ in articulo mortis constitutos ab omnibus peccatis, & hoc à Gregorio XIII. fuerit extensum ad Diaconos, Subdiaconos, & alios in Minoribus constitutos eidem Ecclesiæ inservientes, uti supra visum est §.7. id tamen vel non refertur ad absolutionem Sacramentalem, uti desumitur ex verbis Indulti Gregoriani, in quo dicitur, formam absolutionis fuisse à S. Pio V. præscriptam, ibi: *Et insuper cum in d. Pii V. Prædecessoris Litteris forma absolutionis sit præscripta, ut in mortis articulo constitutis à Superiore Inferiori illa concedatur, ejusdem Ecclesiæ*

- Abbati, qui nullum habet Superiorem, quod cuiuscumque Sacerdoti sibi subiecto facultatem concedere valeat, ut sibi ipsi Abbati absolutionis beneficium impendere possit &c. potestatem impartitur: vel quatenus id sit intelligendum de absolutione Sacramentali, concludere opus est, nullum in Litteris prædictorum Pontificum contineri privilegium, cum quilibet Sacerdos etiam non approbatus possit absolvere à quolibet peccato, & censuris in articulo mortis juxta cap.7. sess.14. & sola disputatio sit inter Doctores, an id competat Sacerdoti jure Divino; vel jure humano, & an non approbatus possit uti dicta facultate, absente, vel etiam præsentate alio Sacerdote approbato, uti habetur apud Giribald. de Sacrament. tract.7. cap.3. dub.3.*
17. Tangit Episcopus Mantuanus in sua Informatione præjudicium animarum eorum pœnitentium, qui confessiones expleverunt Sacerdotibus ab Abbate approbatis; quando revera Abbas careret facultate eosdem approbandi. In hac autem gravissima quæstione, nonnulli docent, commanem errorèm absque titulo satis non esse pro validitate absolutionis, uti habetur apud Passerin. de statu hominum citato to.2. qu.187. n.347. Alii inhærentes Decreto, quod ab hac Sacra. Congrègat. referunt antiquitus editam fuisse; docent confessiones, & absolutiones hujusmodi esse invalidas, & licet confessi possint dici absoluti coram Deo, quia Mater. Ecclesia supplet, eos tamen, errore detecto, teneri confessiones reiterare, Diana in edit. coordinata operum moralium to.1. tract.3. resolut.26. n.7. Molpbes tract.7. cap.13. num.20., Barbof. ad Concil. sess.23. cap.17. n.5., Vulp. resolut. moral.163. n.21. in fine, & alii relati per Passerin. ubi supra. Alii denique hanc distinctionem impugnant, ea ratione, quia non potest quis Sacramentaliter confessus dici absolutus coram Deo, nisi quatenus fuerit valide absolutus, hinc inferendo, quod posita absolutionis validitate confessio non sit iteranda; & propterea indistinctè volunt, absolutionem esse validam ex solo communi errore, etiam absque titulo, & eo fortius concurrente aliquo titulo putativo Passerin. ubi supra n.355. & seqq., Vulp. cit. resolut.163. num.16. & seqq. Salmaticenses in cursu morali tom.1. tract.6. de Sacram. Pœnitentiæ cap.9. punct.4. n.19. Clericat. de Pœnitentia decis.31. n.14. & seqq. Gobat. quæst. Teolog. Sacram. tract.7. casu 3. n.107. & seqq. & signanter num.109. ubi figurat casum de Cappellano nullo modo approbato per Episcopum, & ita articulo mature discussio, ac Theologis hinc inde scribentibus, censuit in simili casu ho. mem. Fagnanas Secretarius hujus Sac. Congregationis, & Sacra Congregatio decrevit in Aretina 22. Martii 1614. tom.64. positionum fol.385. & seqq.
- 18 Actum fuit de hoc eodem puncto in hac Sacra Congregatione in causa Patavina 11. Decembris 1683. en verba Folii: *Occasione univèrsalis Jubilæi nuper indicti pro imploranda Divina ope adversus Turcas, tres Sacerdotes Cappaccini in Patavina Diocesi absque approbatione, & licentia Eminentiss. Episcopi Confessiones Sacramentales pluriam Sæcularium Personarum publice excederunt; Et quamvis fuissent moniti a Parocho de eorum inhabilitate, attamen ab incaptis desistere noluerunt. Accersiti postea ab ipsomet Eminentissimo Episcopo ad docendum de eorum prætensa facultate absolvendi, responderunt, quod in opinione probabili aliquorum Auctorum Regularium; primus eorum ubi Guardia-*

dianus, & Prælati Regularis, secundus uti approbatus in aliena Diœcesi, & tertius uti approbatus ab ipso Eminent. Episcopo Patavino in alio loco Diœcesis ad annum, licet jam elapsum, potuerunt licite, & valide tempore Jubilæi excipere dictas confessiones absque nova ordinarii approbatione. Eminentissimus autem Episcopus animadvertit, huic prætensioni resistere tum Constitutiones san: mem: Urbani VIII. & Innocentii X. tum Constitutiones Alexandri VII. & Clementis X. quæ omnes expresse prohibent, ne Regulares absque approbatione ordinarii confessiones audiant, quamvis in alio loco approbati, tum etiam responsa hujus Sacræ Congregationis super dubiis ad Bullam san: mem: Gregorii XV. tum denique expressam mentem Sanctissimi D.N. qui in Bulla præfati Jubilæi requisivit confessarios ab ordinariis locorum esse approbatos, unde plurimum dubitans de viribus hujusmodi confessionum, ab oraculo hujus Sacræ Congreg. quantocitius responderi petit.

Primò: An licitè.

Secundò: An valide dicti Cappuccini seculariam confessiones exceperint. Sacra Ec. respondit.

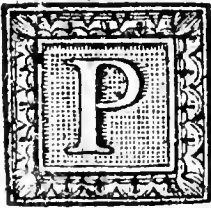
Ad primum illicitè.

Ad secundum invalide, sed non esse inquietandos illos, qui bona fide confessi sunt, attamen si ipsi confessi hoc nesciverint, vel de invaliditate confessionis dubitaverint, eosdem teneri reiterare confessionem.

Quo vero ad Cappuccinos, Eminentissimus Ordinarius conficiat Processum circa administrationem Sacramenti Pœnitentiæ ab iisdem exercitam, non obstante contraria dispositione Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum, & transmittat.

Atque hæc dicta sint sub censura, salvo semper &c.

Die Sabbati 20. Septembris 1727.

Propositis duabus sequentibus causis in Congregatione habita die 23. proxime præteriti mensis Augusti, prodiit rescriptum, quod utraque proponeretur in Congregatione præsentis. Unde prævia reassumptione ultimi Folii dignabuntur EE. VV. decernere.

Sess. 6. capit. 5. do Ref. **M**ONOPOLITANA.

I. An Ecclesia sub titulo B. Mariæ de Madia, erecta in Tenuta vulgo nuncupata Torre spaccata, ac altera sub invocatione Beata Mariæ de Rosario erecta in Tenuta enunciata Torre longa sint in Diœcesi Monopolitana, itaut jus illas visitandi spectet private ad Ordinarium Monopolitanum in casu &c.

II. An sustineatur censura promulgata a Vicario Generali in casu &c.

Ad primum Dilata, & coadjuventur probationes, & interim

terim Episcopus manuteneatur in exercitio Jurisdictionis Ordinariae .

Ad secundum negative , & Episcopus Monopolitanus procedat , prout de Jure contra Percussorem .

ROMANA.

- I. *An electio , & admissio DD. Franciscæ Joannæ Masetta , & Victoria Evangelistæ ad subsidium relictum ab Advocato Masetto pro Virginibus Educandis , factæ à Congregatione Operariorum Divinæ Pietatis sustineantur , & quatenus negativè .* *Sess. 2. cap. 6. de Ref.*
- II. *An constet de vocatione filiorum d. Advocati , & quatenus affirmative .*
- III. *A quo tempore eis debeatur dictum su. filiam .*

Ad Primum affirmative , & Legatum secundæ Classis esse relictum favore tantum Filiarum natarum in Urbe ex pauperibus Advocatis , pariter natis in Urbe , & quoad secundum , & tertium satis provisum in primo , & amplius in omnibus .

COLONIEN. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 7. Junii currentis anni 1727. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi , cumque tunc nulla prodierit resolutio , sed dictum fuerit , quod scriberetur Archiepiscopo juxta instructionem , & quod audiretur Pater Procurator Generalis ; Pater Procurator Generalis respondit , nullam adesse ex parte Sux Religionis difficultatem in acceptandâ proposita unionè ; & se credere , quod eadem esset profutura , tum Fidei Catholicæ , tum moribus Parochianorum , qui sunt in medio Hæreticorum . *Sess. 7. c. 7. de Ref.*

Archiepiscopus autem Coloniae Elector interrogatus de distantia Parochiæ de Honeff ab Oppido Dussoldor-piensi , de spe , an tractu temporis in loco Parochiæ aperiri posset Collegium Societatis Jesu , & de adjutorio pro conservatione Fidei Catholicæ per collocationem PP. Societatis Jesu in Parochia , respondit Parochiam ab Oppido distare per iter unius dici , & idcirco necesse futurum esse , ut unus ex Patribus Societatis Jesu in ea resideat , nullam esse spem aperitionis collegii in loco Parochiæ , & collocationem PP. in Parochia non modicam allaturam esse utilitatem , cum in ea Pastor sit necessarius , omnibus numeris absolutus , ut oves suas à vicinis Hædis arceat , & errantes ad viam salutis reducat .

Quibus proinde stantibus , dignabuntur EE. VV. decernere .

An , & quomodo petitis sit annuendum in casu &c.

Pro gratia , juxta modum .

CAPUTAQUEN. Papius , & Carolus de Bigottis compatroni ejusdem simplicis Beneficii sub titulo S. Angeli in Fonte cum annexione Cappellæ S. Bernadi Terræ Padulæ , supplicarunt pro facultate prædictum *Sess. 14. capit. 1. de Ref.*

Etiam perpetuum Beneficium mutandi in Cappellaniam manualement, & in Congregatione habita die 23. Februarii 1726. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, nulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod nova informatio exquiretetur.

Ordinarius in nova informatione retulit, redditus Beneficii ascendere ad ducatos quinquaginta, nec illud habere aliud onus, quam solutionis sex carolenorum Mensæ Episcopali, & quindecim carolenorum Seminario, & augmentum oblatum à Patronis pro obtinenda commutatione perpetuitatis in manualitatem consistere in Molendino recentè ab eis constructo, cujus redditus excedit ducatos quinquaginta.

Quærent Doctores, an accedente patronorum consensu, possit Episcopus Beneficium de perpetuo facere manuale, & *Narvarrus conf. 9. de Officio Judicis Ordinarii* videtur in affirmativam inclinare, & sequuntur *Gonzal. super regul. 8. Cancell. gloss. 5. §. 6. num. 62. Corrad. in praxi Benef. lib. 1. cap. 6. num. 287.*

Alii contrarium docent, quia cum Beneficium jam sit constitutum in statu suo perpetuitatis, immutatio sapere videtur speciem aliquam alienationis, vel dismembrationis, quæ etiam in Spiritualibus sine causa, & solemnitate est prohibita *Card. de Luca de Jure patronatus disc. 15. n. 10., & sequen. & sequitur Petrus Laurenus in Foro Beneficiali part. 1. cap. 2. quæst. 63.*

At in præsentì cessat hæc controversia, cum habeatur recursus ad hanc Sacram Congregationem, quæ idcirco ex juribus circumferendis decernere dignabitur.

An sit locus mutationi Beneficii Juris Patronatus sub titulo S. Angeli, & S. Bernardi in simplicem Cappellaniam manualement ad nutum Patronorum in casu &c.

Dilata, & scribatur juxta novam Instructionem.

Cap. 19. sess. 5. de Reg- **B**ITERREN. Joachinus Maurus die 19. Novembris 1705. Professionem emisit in Ordine FF. Minorum, tanquam Laicus, & in præsentì instat pro restitutione in integrum, eo sub fundamento, quod professio emissã fuerit per vim, & metum sibi a patre incussum, & quidem cum qualitate metus cadentis in constantem virum.

Metus comprobatur attestatone Genitoris, qui eum incussit. Affertur etiam epistola conscripta a Fratre Germano Oratoris, in qua de mandato communis Genitoris minæ inferuntur ad extorquendam professionem. Ordinarius testatur de veritate expositorum, & alia non desunt eundem metum comprobantia, unde ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative.

Cap. 12. sess. 14. de ref. **R**OMANA. bon. mem. Gaspar Turcus, qui post laudabiliter exercitum spatio plurium annorum causidici munus, ad Cameræ Apostolicæ Commissariatum, & Prælataram Domesticam Summi Pontificis evehctus est, in ultimo, sub quo decessit, Testamento, sic disposuit, *item voglio, che subito seguita la mia morte, li miei Eredi debbano assegnare luoghi 20. de'*

de miei Monti S. Pietro 6. Erezione per dote, e fondo dotale d'una Cappellania perpetua, da chiamarsi la Cappellania Turchi, quale debba reputarsi, & esser mero, e puro Legato Pio Laicale, e non Beneficio Ecclesiastico, e però non soggetto all'Ordinario, ne alla Dataria, e nominando Io in Vita qualche Sacerdote, o Chierico per primo Cappellano, voglio non possa rimoversi, ma durante la sua Vita debba godere gl' intieri frutti di detti Luoghi de Monti col peso di celebrare, o far celebrare Messe 300. l'anno di Requite in Suffragio dell' Anima mia, e de miei &c. gl'altri Cappellani poi, che eleggeranno gl'infra scritti miei Eredi, doveranno esser amovibili ad nutum, e riscuotere il frutto di detti Monti, con ordine fermo di detti Eredi, con adempire puntualmente di Mese in Mese la celebrazione di d. Messe 300. l'anno. Et essendovi tra dd. Eredi, e tra nostri Parenti, e Congiunti Persona abile a detta Cappellania, quella sia preferita ad ogn'altro estraneo, e così s'osservi in futuro.

Atque a jure passivo Testator transitum faciendo ad jus activum sit locutus est, In mancanza di detti miei Eredi, e loro discendenti, ed altri sopra chiamati a detto Fidicomisso voglio, che detto jus si divolva alla Chiesa, e Padri Carmelitani della Santissima Madonna di Monte Santo di Roma, quali siano tenuti nominare quelli, che si troveranno Parenti, e Congiunti a detti miei Eredi, ed altri chiamati, che siano abili a detta Cappellania, e non essendovi, potranno dd. PP. per se stessi godere li frutti di dd. Luoghi di Monti dotati d'essa Cappellania, con il peso perpetuo di celebrare le 300. Messe Annue per l' Anima mia, e de miei Congiunti, & demum in Codicillis devenit sequentibus verbis ad nominationem Cappellani, ora volendo nominare il primo Cappellano con il privilegio di godere detta Cappellania in perpetuo sua vita durante, nomino il primo Cappellano il Sig. Felice Gallucci mio Nipote di presente Abbreviatore nella Nunziatura di Lisbona, e non volendo, o non potendo, ovvero mancando quandocumque d. Signor Felice, li sostituisco il Signor Giuseppe Pediconi Figlio del Signor Antonio Pediconi mio Medico con lo stesso Jus de Cappellania perpetua.

Tam Felix Nepos primo loco vocatus, quam Joseph post eum substitutus Clericali Charactere erant insigniti, sed dum Felix se promoveri curabat ad Sacerdotium, vitam cum morte commutavit, delataque Cappellania ad Joseph, cum hic Matrimonium contraxerit, exorta est dubitatio, an ipse retinere possit Cappellaniem, de qua nunc agitur, in Statu Conjugali. Pendet resolutio ab examine mentis Testatoris, an videlicet ita Clericalem qualitatem voluerit in vocatis ad suam Cappellaniem, ut eos voluerit actu, vel in potentia Sacerdotes, & quatenus hæc fuerit ejusdem voluntas, an ea fuerit restricta ad ingressum in Cappellaniem, vel etiam se extenderit ad progressum.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

An Cappellania, de qua agitur, retineri possit in Statu Conjugali per Cappellanum a Testatore nominatum in casu &c.

Negative, & amplius.

OSNABRUGEN. Joannes Balduinus Chorus huic Sac Congregationi exposuit, quod a viginti circiter annis provilus fuit de Vicaria Beneficio simplici residentiali Ecclesie Cathedralis Osnabrugensis, ad cujus titulum Ordines recepit, & cujus oneribus quousque potuit, Chorum diligen-

Ses. 24. c. 13.
de Rej.

Q

ligen-

ligentissimè frequentando satisfacere non prætermisit. Exposuit quoque, quod infirmitate correptus, cum consilio Medicorum, & prævia licentia Capituli, & Decani Cathedralis Ecclesiæ se contulit ad Patriam, ut frueretur Aere nativo, & usu etiam aquarum mineralium, & quod licet aliquoties recreatus redierit ad suam Residentiam Osnabrugensem, ob hujus nihilominus aeris inclementiam, in morbum, & quidem gravem relapsus recedere coactus fuerit, habita semper Superiorum licentia, & semper relicto altero ex Vicariis Ecclesiæ, qui vices suas, conventa mercede sustineret. Exposuit denique, cæteros Cathedralis Vicarios, prætensionem excitasse de eo non admittendo ad fructus, & ad distributiones, conclusitque exorando, ut prædictis Vicariis demandaretur, quod sibi libere consignarent tam prædictos fructus, quam distributiones, & Sacra hæc Congregatio, antequam quidquam decerneret, informationem exquisivit a Reverendissimo Nuntio Coloniensi.

Prædictus Nuntius retulit primo, Oratorem, dum erat incolumis, Chorum laudabiliter frequentasse; Secundo, tempore absentiae muneribus suæ Vicariæ per alium satisfacisse; Tertio necessitatem medellæ per accessum ad Patriam, & aquarum mineralium usum pluribus Medicorum testimoniis comprobasse; Quarto nullam esse posse difficultatem in ordine ad fructus, quos vocant Massæ Grossæ, sed totam difficultatem reduci posse ad Anniversaria, & memorias Defunctorum, quæ calculantur in Annis scutis 40. & ad alias distributiones quotidianas ascendentes ad summam viginti scutorum; De his quippe videndum erat, an Orator ad participationem tanquam infirmus esset admittendus, & quinto demum, & ultimo, necessitatem adesse capiendi aliquod temperamentum, cum infirmitas non esset accidentalis, sed proveniret a Causa permanente, hoc est a qualitate Aeris Osnabrugensis, & cum æquum, & justum non videatur, ut idem semper abesse debeat, & semper debeat fructus, & distributiones lucrari; Habitaque hac Nuntii informatione, Sacra hæc Congregatio die 22. Septembris 1725. respondit, prædictum Oratorem fructus, & Distributiones percipere potuisse ex causa infirmitatis, & etiam bene posse in eadem perceptione continuare, sed ad Annum, & si tamdiu infirmitas durasset, ita tamen ut per alium Vicarium Cathedralis oneribus sibi incumbentibus satisfaceret.

Capitulum, & Vicarii Cathedralis Ecclesiæ Osnabrugensis adversus hoc rescriptum reclamarunt, sub obtentu potissimum, quod exposita in supplici libello non subsisterent in facto, causaque per Auditorem Sanctissimi delata ad hanc Sacram Congregationem, jura circumferuntur, & onus erit EE. VV. decernere.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.*

II. *An, & quomodo sit providendum in futurum.*

Ad Primum in decisis.

Ad secundum pro prorogatione ad annum; & conficiatus interim Processus coram Ordinario super qualitate Infirmitatis, qui eam transmittat cum suo voto.

VITERBIEN. Franciscus Antonius Galeotti, & Thomas Fani huic Sacræ Congregationi exposuerunt, fuisse Anno 1610. dotatam ab Alexandro Fani Cappellani de jure Patronatus sub invocatione Præsentationis Beatissimæ Virginis Mariæ, eundemque Fundatorem in prima Collatione, quam pro se ipso supplicabundus obtinuit, expressisse, relative tamen ad Instrumentum Foundationis, quod non reperitur, se eam dotasse in annuis scutis 40. Sed in Testamento condito de Anno 1624. legasse pro Dote dictæ Cappellæ scuta 500. quod est compatibile cum alia supradiçta expressione, ex quo tunc temporis sc. 500. investita in Censibus ad rationem octo pro Centenario reddebant Annua scuta 40. Exposuerunt quoque, tam suos Antecessores, quam se ipsos numquam fecisse investmentum scutorum 500. sed semper solvisse scuta Annua quadraginta, & idcirco exorarunt pro facultate faciendi in Monte Pietatis Depositum summæ scutorum 500. ad effectum investiendi in Censibus vel cum Communitate, vel cum Locis Piiis tutis, & securis, ut deinde ex fructu investmenti Missæ celebrarentur, quæ tunc non celebrabantur, nisi ad rationem unius pro qualibet hebdomada.

Exquisita fuit juxta morem Episcopi informatio, qui retulit, exposita in facto subsistere, sibi que suppositum fuisse, quod negligentibus Cappellanis Missarum celebrationem, Sacra hæc Congregatio demandavit celebrationem Missæ quotidianæ, & deinde earundem numerum Missarum remisisse arbitrio clar. mem. Cardinalis Sacchetti tunc Episcopi Viterbiensis, qui taxavit unam Missam pro qualibet hebdomada; Quocirca die 3. Martii 1725. responsum fuit, quod exquirerentur allegata Decreta, & die 24. Martii ejusdem Anni, quod exhiberetur in forma authentica decretum prædicti Cardinalis Sacchetti.

In sequelam hujus rescripti, facta fuit exhibitio Decretorum tam hujus Sacræ Congregationis, quam clar. mem. Card. Sacchetti, & ex eis desumptum fuit, resolutum fuisse pro manutentione Cappellani in possessione exigendi Annua scuta 40., & firma remanente hac manutentione, celebrandam esse unam Missam qualibet hebdomada, renovataque memorata instantia ab Oratoribus, hoc est ab Antonio Galeotto, & Thoma Fani, facultatis videlicet deponendi, & investiendi summam scutor. 500. die 9 Junii 1725. rescriptum fuit, quod fieret investmentum scutor. 500. in Stabilibus, vel in Censibus cum Locis Piiis tutis, & securis, & quod deinde promoveretur instantia pro numero Missarum, celebrata tamen hoc interim una Missa qualibet hebdomada.

Edito hoc Decreto, exhibitus fuit ab Alexandro Salendi Cappellani, seu Beneficii Rectore supplex libellus, in quo ait, non fuisse huic S. Congregationi exposita omnia, quæ erant exponenda, & signanter, quod intantum non reperiebatur instrumentum foundationis, in quantum ex Protocollo folium fuerat laceratum, & quod non solum recitata emanaverant decreta, sed etiam fuerant per transactionem roborata, hinc inferendo ad obreptionem & subreptionem rescripti; Adeoq; datis novis litteris ad Episcopum Viterbiensem, ut non solum super noviter expositis informaret, sed ut quoque superfederet in executione rescripti, cum ab eo responsum fuerit, rescriptum jam fuisse executioni mandatum, & in facto non subsistere folii lacerationem, sed apparere tantum folium in albo, in quo forte Notarius instrumentum scribere meditabatur, quamvis subinde scribere neglexerit, & transactionem revera factam fuisse, sed se igno-

rare , an ea tanti debeat esse roboris , & momenti , ut rescriptum obtentum , & executum inficere valeat , opus fuit devenire ad subscriptionem dubiorum ad Calcem restrictus relatorum .

Porro ex pluribus contenditur , rescripti executionem , quod est idem ac dicere , fundi assignationem non sustineri , cum fructus assignamenti sint quid minus annuis scutis quadraginta , quando dotatio in scutis quadraginta annuis clare defumitur , si non ex instrumento foundationis , quod non reperitur , saltem ex Instrumento primæ Collationis Cappellanix , in quo , cum Fundator exorasset pro collatione sui favore faciendâ ; habentur hæc Verba , *Alexander Fani exposuit dotasse in scutis quadraginta in quolibet anno cum onere celebrandi Missas , & aliis requisitis , prout latius in Instrumento a me Notario rogato .*

Additur observantia , juxta quam semper soluta fuerunt Annuæ scuta 40. , in cujus etiam observantiæ sequelam concessa olim fuit ab hac Sacra Congregatione manutentio , quam Concordia subsecuta est , in qua Vincentius Fani , qui majorem quantitatem summæ scutorum 40. persolvebat , cum solveret annuæ scuta 22. , se obligavit ad continuandum in hac solutione : Et quia in dubiis infra referendis , ultra subsistentiam assignationis factæ , quæritur , an , & pro qua summa sit faciendum investimentum , ex rationibus mox perpensis concluditur , esse faciendum in totidem stabilibus , vel Censibus tutis , & securis , correspondentibus Annuum redditum scutorum 40.

Adversus hæc excipitur ab his , qui rescriptum obtinuerunt , nullam habendam esse rationem , vel præteritæ observantiæ , vel concessæ manutentionis , vel initæ Transactionis , cum in re clara observantia nihil faciat , nec eadem in facultativis quidquam operetur , & transactio , uti facta a Vincentio Fano , qui est alter ex hæredibus Fundatoris , fuerit temporanea , & alios interesse habentes afficere non valeat , remque totam , deficiente foundationis Instrumento , esse definiendam Verbis Testamenti , quæ sic se habent , *item legavit Venerabili Cappellæ Præsentationis B. M. V. in Venerabili Ecclesia Divæ Mariæ Quietis Civitatis Tuscanella existenti scuta quingenta monetæ pro dotæ ejusdem Cappellæ a Domino Testatore præditto , ut dixit , promissa , & alia scuta triginta illi reliquit in tot Palliis Altaris diversorum Colorum pro temporis opportunitate , hinc inferendo , se ad nihil aliud teneri , quam ad solutionem scutorum quingentorum , cui per assignationem fundorum satisfecerunt , & in eo , quod attinet ad expressionem factam ab ipso Fundatore in prima Collatione Cappellanix , uti suprædictum est , subdit , de ea non esse habendam rationem , cum prodierit in actu minus proportionato , cum sit relativa ad instrumentum , quod non reperitur , & cum verificari possit , ex quo scuta 500. tunc temporis investita , ad rationem octo pro Centenario redderent annuam quantitatem scutorum 40.*

Jura circumferuntur , quocirca dignabuntur EE. VV. decernere .

- I. *An assignatio fundi favore Cappellanix B. M. Virginis facta per Hæredes Alexandri Fani Fundatoris sustineatur in casu Sc. & quatenus negativè .*
- II. *An , & pro qua summa sit faciendum investimentum , seu assignamentum pro fundo , & dote prædictæ Cappellanix .*
- III. *Quot Missæ sint celebrandæ quolibet anno .*

Ad primum Negativè .

Ad secundum, teneri subministrare annua scuta quadraginta.

Ad tertium servetur Decretum Eminentissimi Sacchetti.

BRUNDUSINA. Quadraginta sex Capitulares constituunt Capitulum Brundusinum, quatuor videlicet Dignitates, Viginti tres Canonici, & decem, & novem Portionarii.

Seff. 22. c. 4.
de Ref. &
Seff. 24. c. 12.
de Ref.

Dignitates, & Canonicatus conferuntur in titulum ab Ordinario, & a Dataria Apostolica, sed Portionarii aggregantur a Capitulo, & Portionem vacantem consequitur Sacerdos antiquior in servitio Ecclesiæ, & hi Portionarii notabiles obtinent prærogativas, cum habeant votum decisivum in Capitulo, & de Massa Communi participant.

Ut autem Aggregati se habiles reddant ad consequendas Portiones vacaturas, succumbunt diuturno Ecclesiæ servitio, nulla recepta mercede, & in eo, quod attinet ad Aggregationem, ea fieri debet per Capitulum legitime congregatum, & Aggregandi ultra cætera requisita prætenditur, quod habere debeant requisitum Nativitatis ex Parentibus nobilibus, vulgo *delle due Piazze*, Platea videlicet *de nobili*, & Plateæ antiquitus nominatæ *del Popolo*, & hodie appellatæ *de' Nobili viventi*, ex quibus duabus Plateis Civitatis Regimen constituitur.

Et quia dari potest casus, quod aliquis non habens dictum requisitum instet pro Aggregatione, observantia sic obtinuisse dicitur, ut prævio Unanimi consensu aperto omnium Capitularium pro lectura supplicationis, prævioque scrutinio secreto pro Aggregatione, Aggregatio concedatur ex gratia, dummodo major pars Capitularium per Secreta suffragia non desit, & nec pariter desit iusta, & rationabilis causa, hoc est necessitatis, vel utilitatis Ecclesiæ.

Super his exorta est controversia, quæ ab Archiepiscopo ad hanc Sacram Congregationem remissa fuit, quocirca ex juribus circumferendis, dignabuntur E. VV. decernere.

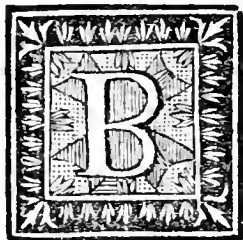
- I. An resolutiones, seu Statuta Capituli Brundusini concernentia Aggregationes Clericorum ad Servitium Ecclesiæ Metropolitanæ deinde suo tempore admittendorum ad gremium Capitularem, quæ requirunt in Aggregandis inter cæteras quali ates gradum nobilitatis vulgo *delle due Piazze*, sustineantur in casu &c. & quatenus affirmative.
- II. An possint revocari, & aboleri à majori parte Capitularium, seu potius requiratur consensus omnium Capitularium, necnon consensus Archiepiscopi in casu &c.
- III. An possint revocari sine causa, seu potius requiratur iusta causa, & an hæc iusta causa sit probanda, vel potius præsumenda ex consensu majoris partis suffragiorum in casu &c.
- IV. An super dictis Statutis possit Capitulum dispensare aggregando ex gratia Clericos, qui non habent dictum requisitum nobilitatis *delle due Piazze* in casu &c.
- V. An pro gratia hujusmodi dispensationis requiratur licentia, seu consensus per vota aperta omnium Capitularium, antequam deveniri possit ad Aggregationem eorundem Clericorum per secreta suffragia majoris partis Capitularium in casu &c.

VI. An

- VI. An eadem dispensatio indulgeri possit sine causa, seu potius requiratur iusta causa, & quatenus affirmative quoad secundam dubii partem.
- VII. An huiusmodi iusta causa debeat justificari, seu potius præsumenda sit ex concursu Secretorum suffragiorum majoris partis Capituli in casu &c.
- VIII. An dicta iusta Causa pariformiter requiratur in Aggregationibus Clericorum habentium requisitum nobilitatis *delle due Piazze* in casu &c.
- IX. An liceat Procuratori Generali extra casum necessitatis ad omne ejus libitum improvise proponere in Capitulo negotia graviora, seu potius in huiusmodi contingentiis teneatur saltem per diem ante præmittere Schedulam Convocationis Capituli cum expressione gravis negotii proponendi, & quatenus affirmative quoad secundam dubii partem.
- X. An id ipsum quoque servari debeat, quando agitur de Aggregationibus Clericorum in casu &c.
- XI. An expensæ præsentis litis sint detrahendæ a Massa communi Capituli, seu potius contribuendæ sint a Capitularibus respectively Colligantibus in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbati 22. Novembris 1727.

Sess. 22. c. 4.
de Ref.

RUNDUSINA.

- I. An resolutiones, seu Statuta Capituli Brundusini concernentia aggregationes Clericorum ad servitium Ecclesiæ Metropolitanæ, deinde suo tempore admittendorum ad gremium Capitulare, quæ requirunt in aggregandis inter cæteras qualitates gradum nobilitatis vulgo *delle due Piazze*, sustineatur in casu &c. & quatenus affirmative.
- II. An possint revocari, & aboleri a majori parte Capitularium, seu potius requiratur consensus omnium Capitularium, necnon consensus Archiepiscopi in casu &c.
- III. An possint revocari sine causa, seu potius requiratur iusta causa, & an hæc iusta causa sit probanda, vel potius præsumenda ex consensu majoris partis suffragiorum in casu &c.
- IV. An super dictis Statutis possit Capitulum dispensare, aggregando ex gratia Clericos, qui non habent dictum requisitum nobilitatis *delle due Piazze* in casu &c.
- V. An pro gratia huiusmodi dispensationis requiratur licentia, seu consensus per vota aperta omnium Capitularium, antequam deveniri possit ad aggregationem eorundem Clericorum per secreta suffragia majoris partis Capitularium in casu &c.

VI. An

- VI. An eadem dispensatio indulgeri possit sine causa, seu potius requiratur justa causa, & quatenus affirmative quoad secundam dubii partem.
- VII. An huiusmodi justa causa debeat justificari, seu potius præsumenda sit ex concursu secretorum suffragiorum majoris partis Capituli in casu &c.
- VIII. An dicta justa causa pariformiter requiratur in aggregationibus Clericorum, habentium requisitum nobilitatis *delle due Piazze* in casu &c.
- IX. An liceat Procuratori Generali extra casum necessitatis ad omne ejus libitum improvise proponere in Capitulo negotia graviora, seu potius in huiusmodi contingentiis teneatur saltem per diem ante præmittere Schedulam convocationis Capituli cum expressione gravis negotii proponendi, & quatenus affirmative quoad secundam dubii partem.
- X. An id ipsum quoque servari debeat, quando agitur de aggregationibus Clericorum in casu &c.
- XI. An expensæ præsentis litis sint detrahendæ a Massa communi Capituli, seu potius contribuendæ sint a Capitularibus respectively colligantibus in casu &c.

Non proposita.

VITERBIEN. Margarita Roberti in ultimo, cum quo decessit, Testamento ex universo suo *Alte* hæreditario constitui mandavit perpetuum Beneficium cum onere unius Missæ quotidianæ, celebrandæ in Altari & Ecclesia designandis a suis Executoribus Testamentariis, nempe a bon. mem. Jacobo de Aptis, & Jacobo Silvestrello, quibus, eorumque hæredibus jus nominandi concessit. *Seff. 14. c. 12. de Ref.*

Actum fuit de hoc beneficio in hac Sacra Congregatione anno præterito 1726. diebus signanter 23. Februarii & 13. Aprilis; Disputatisque sequentibus dubiis, primò, *an Hæredes Margaritæ Robertæ teneantur erigere Beneficium*, secundò *an debeat esse Ecclesiasticum, seu potius mere laicale*, & tertio *ad quem pertinere debeat Jus nominandi*, ad primum responsum fuit *affirmative*, ad secundum *Beneficium debere esse Ecclesiasticum*, ad tertium *jus nominandi pertinere ad Annam de Aptis, quæ fuit hæres Jacobi de Aptis Fratris, & ad Jacobum Silvestrellum*; Repropositaque causa perstitum fuit *in decisio*, & promotâ instantia pro nova Audientia responsum fuit die 18. Maii *nihil de nova Audientia, & quod administrationis, hoc interim gestæ, bonorum relictorum a Margarita Roberti, ratio redderetur coram Episcopo Viterbiensi, qui quanto citius posset, deveniret ad erectionem Beneficii juxta resolutiones Sacræ Congregationis*.

Cohærenter ad hæc Episcopus devenit ad Beneficii erectionem, reservato utrique parti Beneficii Patronatu, & cum termini præfixione pro redditione rationis, & Anna ad illud præsentavit Josephum Nepotem, obtentâ prius à Dataria derogatione medietatis vocum, & ab Episcopo Viterbiensi prolata fuit Sententia super redditione rationis, in qua debitum Annæ liquidatum fuit in scutis 429. & obulis 80. & illud Jacobi Silvestrelli in scutis 494. & obulis 97. Cumque non obstantibus hucusque recensitis, memoratus Jacobus Silvestrelli novas promoverit controversias, ab Auditore Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem remissas, disputanda in præsentem proponuntur sequentiâ dubia.

I. An

- I. An erectio Beneficii , ordinati a quondam Margarita Roberti , facta per Decretum Ordinarii Viterbiensis sustineatur , seu potius sit deveniendum ad novam Erektionem , faciendam per hæredes cum Instrumento publico sub reservatione Juris patronatus Laicalis ad Altare Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia S. Ægidii .
- II. An dos Beneficii sit stabilienda super bonis , & effectibus hæreditariis Margaritæ , juxta folia hinc inde subscripta de anno 1710. & statum cum redditione rationis firmandum coram Ordinario .
- III. An quatenus redditus hæreditarii non sufficerent pro Missa quotidiana ad formam taxæ synodalis Viterbii , sit reducendus numerus Missarum , juxta illam celebrandarum in diebus , destinandis per Silvestrelum , sive per S. Congregationem .
- IV. An sit reservanda dicto Silvestrello , ejusque hæredibus , atque hæredibus Abbatis Jacobi facultas , uti Patronis , recognoscendi conservationem , & administrationem bonorum dotalium Beneficii , atque adimplementum Missarum .
- V. An Beneficiatus possit esse simplex Clericus , & celebrare post alium , etiam si esset Sacerdos .
- VI. An nominatus ad Beneficium , possit amoveri ad nutum Patronorum , etiam sine causa , & quatenus affirmative .
- VII. An possit amoveri per unum ex Patronis , vel per utrumque , vel quomodo providendum in casu discordiæ .
- VIII. An Hæredibus Patronorum spectare debeat Jus patronatus in stirpes , vel in Capita .
- IX. An Filius , vel alius Descendens Patronorum sit præferendus in consecutione beneficii .
- X. An facta nominatione per Patronos , sit necessaria institutio , & Collatio Ordinarii , vel potius sufficiat nominatio pro adipiscenda possessione Beneficii .
- XI. An Beneficium debeat esse , & declarari exemptum , & liberum à quacumque devolutione , caducitate , nominatione , gratificatione , incorporatione cum aliis beneficiis , & à quacumque alia provisione , ac dispositione Ordinarii , aliorumque Superiorum , ac à facultatibus R. Fabricæ S. Petri .
- XII. An debeat remanere , & esse exemptum à quibuscumque reservationibus Apostolicis .

Dilata , & proponatur omnino in sequenti .

Sess. 25. c. 6.
de Ref.

VITERBIEN. san. mem. Innocentius XIII. dum erat Episcopus Viterbien. in Sacra , quam fecit , visitatione Collegiatæ Ecclesiæ Vetrallæ inter cætera Decreta sequens edidit Anno 1714. *che l'eleggere destinare , e rimovere il Sagrestano in servizio del Capitolo spetti in ogni tempo al Signor Arciprete pro tempore* , & Episcopus , qui modo eidem Ecclesiæ præest Viterbiensi , in Sacra Visitatione , habita ejusdem Collegiatæ die 6. Maii 1720. confirmavit prædictum Decretum super Electione Sacristæ , independenter explenda ab Archipresbytero cum sola participatione Canonicis facienda .

Ab hisce decretis Canonici reclamarunt , sub obtentu potissimum contrariæ observantiæ , juxta quam Sacrista ad nutum amovibilis , qui stipendium

dium recipit a tota Massa, semper electus fuit Capitulariter ab Archipresbytero, & a Canonicis.

Observantia hæc impugnatur ab Archipresbytero, quo circa, ex juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An decretum, editum in visitatione die 6. Maii 1720. in quo Episcopus Viterbiensis confirmavit Decretum super electione Sacristæ, independenter facien. ab Archipresbytero cum sola participatione Canonicis facien. sit exequendum in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes, non retardata interim executione Decreti Episcopalis.

NULLIUS TUDELÆ. Collata fuit anno 1718 a Sede Apostolica Josepho Antonio Junguito Thesauraria unacum Canonicatu in Collegiata Ecclesia Sanctæ Mariæ Civitatis Tudelæ; Exortisque inter ipsum, atque Capitulum gravibus controversiis, disputanda in præsentem proponuntur dubia sequentia.

Cap. 3. sess.
21. de ref.

- I. *An constet de excessibus Capituli contra D. Junguitum provisum Apostolicum in casu &c.*
- II. *An, & a quo tempore D. Junguito debeantur fructus, redditus, & distributiones in casu &c.*
- III. *An eidem debeantur per Capitulum omnia damna, & interesse passa ex causa molestiarum, & litium ex causa Capituli inductarum in casu &c.*
- IV. *An, & sub quibus pœnis cogendum sit Capitulum ad exhibenda omnia instrumenta, & Jura, quæ respiciunt redditus præminentias, & Jura Dignitatis Thesauraria, & Canonicatus in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum, deberi a die possessionis, excepto primo anno solvendo hæredibus Defuncti. Ad tertium affirmative. Ad quartum, cogendum esse sub pœnis pecuniariis, in quantitate arbitrio Nuntii, & in subsidium suspensionis a Divinis.

FIRMANA. Nicolaus Collateralis in ultimo cum quo decessit, Testamento hæredes sibi scripsit quinque Pronepotes ex Fratribus Germanis & eorum descendentes masculos in infinitum, eisdemque deficientibus, vocavit descendentes masculos de Familia Minia Veneta, hisque pariter deficientibus, vocavit ad successionem Communitatem, & homines Terræ Murri Vallium cum onere, quod dicta Magnifica Communitas, & illius homines teneantur in perpetuum singulis annis nubere duas miserabiles Pupillas bonæ vitæ, conditionis, & famæ, eligendas a Consilio Generali dictæ Terræ Murri Vallium.

Cap. 6. sess.
22. de ref.

Factus est locus vocationi dictæ Communitatis, quæ die 18. Novembris 1715. in suo consilio decrevit, binas Puellas singulis annis esse dotandas in scutis 12., & obulis 50. pro qualibet, cumque eadem Communitas pro habenda approbatione resolutionis recursum habuerit ad Sacram Congregationem Boni Regiminis, instantia ab ea remissa est ad hanc Sacram Congregationem.

R

Juxta

Juxta morem scriptum fuit Archiepiscopo Firmano pro informatione, qui retulit, fructus hæreditarios ascendere ad annua scuta 40. eisdemque esse integre erogandos pro dictis duobus subsidiis Dotabilibus, & ejus Votum fuit in hac Sacra Congregatione approbatum die 11. Mensis Januarii currentis Anni.

Habito adversus hoc decretum recursum, disputandum in præsentem proponitur dubium.

An pro nubendis duabus miserabilibus Puellis juxta ultimam Voluntatem Nicolai Collateralis, dos scutorum 12. & obulorum 50 pro qualibet, sit sufficiens, vel danda major, & in qua summa, ita ut sit standum, vel recedendum a decisis 11. Januarii præteriti, in casu &c.

Detractis expensis, & aliqua mercede ab Archiepiscopo statuenda, & solvenda Administratori bonorum a Communitate eligendo, reliquum esse distribuendum in duas partes.

Cap. unic. de oberv. & evitan. in celebrat. Missæ.

NOVARIEN. Joseph Albertonius in suo Testamento sic disposuit. *Voglio, che si celebrino Messe 50. in suffragio dell' Anima mia.*

In eodem Testamento onus Hæredibus, & successoribus imposuit celebrationis Missæ quotidianæ in Oratorio Sancti Antonii Abbatis loci Artò, statim ac factus esset cumulus pecuniæ pro fundo librarum 8800., & Communitatis Rectores exoravit *ad invigilare, e procurare, che detta Messa nel modo come sopra del tutto si celebri per maggior beneficio, e commodità di detta Comunità, & in Codicillis, paulo post exaratis, sic disposuit Inverendo perciò alla detta mia disposizione per vigore de' presenti Codicilli Voglio, che il futuro Cappellano &c. per sempre s'è tenuto, e debba celebrare la detta Messa nell' Aurora in ciascun giorno di Festa.*

Margarita Uxor Testatoris in sua jurata attestatione asseruit, factam fuisse a suo Viro prædictam dispositionem, ut consuleret commoditati hominum Communitatis, cum ipse, dies degens in loco Artò, diebus festis quandoque Missa caruisset, ut latius in dicta attestatione legi potest, Cappellani, ad Officiaturam nominati Missas hucusque celebrarunt, sed non applicarunt. Redditus, detractis detrahendis, ascendunt ad scuta 40. & sic sunt infra manualet juxta morem Regionis, Teste Eminentissimo Episcopo in sua informatione. Circumfertur Scriptura pro sacerdote Antonio de Georgis Cavagliotti moderno Cappellano, onusque erit EE. VV. decernere.

I. *An Cappellanus teneatur applicare pro suffragio anime Fundatoris Missam, celebrandam in Oratorio S. Antonii Abbatis loci Artò in casu &c. & quatenus negativè.*

II. *An recipere possit Eleemosynam ab eo, pro quo Missam applicat.*

Ad primum negativè, & orent Cappellani pro fundatore.

Ad secundum provisum in primo.

Cap. 1. sess. 14. de refer.

FIRMANA. Post contractum Anno 1725. Matrimonium inter Joannem Franciscum Salvadori, & Mariam Hieronymam Angelicam, & pacificam cohabitationem Uxoris in Domo Viri per sex menses, Hieronyma præ-

prædicta ab Oppido Portus Civitatis Firmi, ubi Vir habitabat, se transfuit ad Civitatem Recineti Patriam suam, in qua Capitaneus Angelica Pater degebat.

Joannes Franciscus recursum habuit ad Archiepiscopum Firmanum, qui statim curavit, ut Hieronyma collocaretur in Monasterio Sanctissimæ Assumptionis, quod licet sit in Civitate Recineti, subiectum tamen dicitur jurisdictioni ejusdem Archiepiscopi, sed Mulier e Monasterio exivit, & se in Domum Paternam recepit.

Novus a Joanne Francisco recursus habitus est, ad hanc Sacram Congregationem, quæ negotium remisit ad Archiepiscopum Firmanum, ad effectum, ut procederet prout de jure, & hic sententiam tulit, in qua decrevit, Hieronymam esse collocandam in Monasterio Conviticum Civitatis Firmi, vel in alio Monasterio Diocesis, & alimenta ei esse suppeditanda a Patre ex fructibus Dotis, ab ipso non solutæ.

Tam Hieronyma, quam ejus Pater ab hac sententia reclamarunt, delataque controversia ad hanc Sacram Congregationem, disputandum in præsentem proponitur.

- I. *An Maria Hieronyma cogenda sit habitare in Patria Viri, vel potius Joannes Franciscus Vir sit cogendus habitare in Patria Uxoris.*
- II. *An, & in quo Monasterio Hieronyma collocanda sit, vel eidem potius permittendum sit, ut maneat penes Patrem.*
- III. *Cujus sumptibus Hieronyma alenda sit in casu &c.*

Teneri habitare in Patria Viri, & pro nunc collocandam esse in Monasterio dictæ Patriæ ab Archiepiscopo eligendo, & in eo alendam expensis Patris ex fructibus Dotis.

ULYSSIPONEN ORIENTALIS. Isabella Ventura Fernandes *An. 1708.* Matrimonium per verba de præsentem contraxit coram Parocho, & Testibus cum Joanne de Albillos, & ex hoc Matrimonio nati sunt filii.

Cap. 19 sess. 25. de R. C.

Ab Hispaniis, ubi contractum fuit Matrimonium, Conjuges se transfulerunt ad Regnum Portugalliæ, & postquam per aliquod tempus habitaverunt in Civitate Ulyssiponensi, Marchio de Govvea captus amore Isabellæ cum ea per plures Annos habuit carnale commercium.

Post hoc tempus se voluit Marchio liberare ab illicito contubernio, utque id exequi posset, Isabellam induxit ad suscipiendum habitum monasticum in Monasterio Sanctæ Monicæ Ordinis S. Augustini, & ad emittendam in eo professionem ante expletum Annum Novitiatus, obtento, uti supponitur, Brevi, nec in hac re defuit consensus Joannis Viri, qui tamen, licet esset ætatis Annorum 33., nec Professionem Regularem in aliquo Virorum Monasterio emisit, nec castitatem in seculo promisit.

Professio emissa fuit Anno 1718., & Marchio mortuus est Anno 1723., & sub fundamento, quod professio ab Isabella emissa fuisset per vim, & metum ipsi a Marchione incussum, & quod consimili modo exortus fuisset Joannis consensus, supplicatum fuit pro restitutione in integrum adversus lapsum quinquennii, datisque litteris ad Vicarium Capitularem Ulyssiponen. confectus fuit ab eodem Processus super præsentem nullitate Professionis, & in

præsenti tria dubia disputanda proponuntur, & instantiæ Uxoris adhæret Joannes Vir, qui audito obitu Marchionis, ad Civitatem rediit Ulyssiponensem, a qua ejus timore discedere coactus fuerat.

Quoad vini, & metum, idem Testibus innititur, atque conjecturis, in scriptura, & Summario legendis, & quoad cæteras facti circumstantias faciunt sequentes Juris Propositiones.

Prima est, quod post consummatum Matrimonium non potest Uxor ingredi Monasterium, & in eo Religiosam Professionem emittere, nisi accedat Consensus Viri, *Textus in Can. notificasti, in Can. si dicat, & in Can. Mulier 33. quest. 5. & facit Textus in cap. Cum causam de Raptoribus*, ibi præterea cum post Matrimonium, carnis commixtione perfectum, *Texte Apostolo, Uxor sui corporis potestatem non habeat, sed Maritus, & e converso si præcessisse Matrimonium vel ex probationibus Viri, vel ex Mulieris confessione, claruerit, postmodum sine assensu Viri, non potuit ipsa Monasterium ingredi, aut aliter continentiam profiteri.*

Secunda est, Viri consensum liberum esse debere, uti probat *Textus in Cap. accedens de Conversione Conjugatorum* ibi quæ propter multa verbera, & alia gravamina, quæ dictus Vir inferebat eidem, se ipsam asserens dimissuram annuit votis ejus, & concordat *Text. in Can. notificasti 33. quest. 5.* ibi non enim violentia, sed ex pari voluntate, & consensu, sicuti Sancti Patres dicunt, hoc fieri debet.

Tertia est, transeunte Conjuge ad Religionem, & in eadem proficiente, oportere, ut alter Religionem ingrediatur, & in ea profiteatur, si sit Juvenis, & si fuerit Senex, tolerari posse, ut in seculo remaneat cum voto simplici Castitatis, *Text. in cap. cum sis de Convers. Conjugatorum*, ibi inde est, quod auctoritate Apostolica prohibemus, ne in Episcopatu tuo Virum, vel Uxorem, nisi uterque ad Religionem migraverit, transire permittas. Verum si ita Uxor senex est, & sterilis, quod sine suspitione possit esse in seculo, dissimulare poteris ut ea in seculo remanente, & castitatem promittente, ad Religionem transeat Vir ejusdem, & concordat alius *Text. in cap. Uxoratus eodem tit.* excepto casu, in quo matrimonii Jura læsa essent per adulterium; Tunc enim, accedente sola licentia Conjugis vere innocentis, qui nec directe, nec indirecte adulterio alterius cooperatus est, potest conjux adulter Religionem profiteri, licet innocens in seculo remaneat, nec emittat solemnem Professionem si sit Juvenis, nec faciat simplex Votum Castitatis, si sit senex *Sanchez de matrim. lib. 10. disput. 10. num. 15.* & facit resolutio hujus Sac. Congregationis in *Januen. 2. Maii 1722.* in qua cum responsum fuisset pro facultate Uxoris adulteræ emittendi Professionem, Marito in seculo remanente cum simplici Voto Continentiæ, in subsequenti Congregatione, habita die 23. *Maii ejusdem anni* responsum fuit pro absolutio- ne Conjugis innocentis a voto simplici Continentiæ, & pro libertate absolute, & simpliciter in seculo remanendi.

Quarta est, validam esse Professionem, emissam de Conjugis consensu, licet hic remaneat in seculo, & sic, nec Professionem Regularem emittat, si sit Juvenis, nec emittat votum simplex Castitatis; si sit senex, *Textus in Can. Agathosa 27. quest. 2.*, ubi Pontifex validam censet Professionem diffinitive, hoc est, vel si Conjugatus consensum præstitit, vel si conversus est, ibi: *Agathosa latris presentium quæstæ est; Maritum suum contra voluntatem suam in Monasterio Urbici Abbatis esse conversum, quod quia ad ejusdem Abbatis culpam, & invidiam non est dubium pertinere, experientia*

tua precipimus, ut diligenti inquisitione discutiatur, ne forte cum ejus voluntate conversus sit, vel ipsa semutare promiserit, & si hoc repererit, & illum in Monasterio remanere provideat, hanc, sicut promisit, mutare compellat, & concordat Textus in cap. ex Cap. primo de Convers. Conjugatorum, ubi deciditur, nullum esse Matrimonium contractum ab eo, qui professionem Regularem emisit de consensu Uxoris, & ea mortua, aliud contraxerat Matrimonium; Infertur enim, validam fuisse Professionem cum sola licentia Uxoris, alias pronunciari non potuisset pro nullitate secundi Matrimonii.

Quinta est, magnum dubium esse, an qui consensum praestitit, & nec Regularem Professionem, si Juvenis nec Votum simplex Castitatis, si senex, emisit habeat Jus revocandi professam cum ejus simplici licentia. Affirmativa quippe responsio probatur per *Textum in cap. Praeterea de Conversione Conjugatorum*, ibi, *utrum Laicus uxoratus, qui, praesentibus Sacerdotibus, & Monachis, ignorante Episcopo, de licentia, & permissione Uxoris Monasterium ingressus professionem fecit, Uxore in seculari habitu remanente nec transeunte ad Religionem, aut perpetuam Continentiam vovente, ab Episcopo suo possit ad Thronum revocari Uxoris, an illa compellenda sit Continentiam observare*. Ecce Casus ejus, qui Professionem emisit cum sola licentia Conjugis, absque eo quod hic in saeculo remanens, vel Professionem emittat, vel faciat simplex votum castitatis, & in hoc casu sic a Pontifice respondetur *dicimus, quod nisi Uxor in Religionem transierit, aut perpetuo castitatem servare promiserit, Vir potest, & debet de Monasterio revocari*; At nonnulli distinguunt inter manentem in saeculo, & conscium Juris, disponentis, Conjugem non posse profiteri, nisi licentiam concedens vovent castitatem, si senex sit, & si Juvenis ingrediatur Religionem, & ignorat hujus dispositionis Juris, itaut in primo casu non sit permessa revocatio, secus in secundo, dummodo tamen ignorans dispositionem Juris fuerit Uxor, & non Vir, utpote qui per ignorantiam Juris excusari non potest *uti late probat Sanchez de Matrim. lib. 7. disput. 33. num. 14*. Alii autem hanc distinctionem impugnant, & contendunt, locum esse revocationi sive adfuerit, sive non cognitio dispositionis Juris. *Pont. de Matr. lib. 9. cap. 12. num. 4. & 5.* & Conjug, qui non obstantem valida professione ad saeculum revocatur, non potest petere, sed tantum reddere debitum, & mortuo revocante, tenetur ad Religionem redire, juxta citatum *Textum in cap. ex parte de convers. Conjugatorum*, ibi, *ea tamen sublata de medio, Votum sine salutis suae periculo non potuit violare*.

Haec quoad punctum Professionis; Quo vero ad alium, qui promoyetur, restitutionis Dotis, Monasterio persolutae, ultra ab Informationibus allegata, extat Votum typis impressum Eminentissimi Domini mei Cardinalis Pereyrae, qui in alio negotio requisitus, an, nulla declarata professione alicujus Monialis ex causa metus, vel ex alio titulo per legitimum Judicem, & Superiorem, Dos ei a Monasterio restituenda sit, de more doctissime, & petitis a Jure Civili, & Canonico validissimis argumentis, affirmative respondit.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An constet de Causis restitutionis in integrum, ita ut sit declaranda nulla Professio, & quatenus affirmative.*
- II. *An sit locus restitutionis Dotis, per Isabellam Monasterio persolutae.*
- III. *An liceat Isabella vendere Monialibus Cellulas, propriis sumptibus constructas in-*

Non Proposita.

*Sess. 23. c. 1.
de Ref.*

PLACENTINA. Angelus Maria de Bottis spatio sexdecim, & ultra annorum, Curam Animarum exercuit in Ecclesia Parochiali Loci Grazzani, cumque adversus ipsum variæ quærelæ fuerint delatæ tam Episcopo Placentino Ordinario, quam Patri Abbati Monasterii Sancti Sepulchri, ad quem pertinet Jus deputandi, & nominandi in dicta Ecclesia Rectorem, deventum fuit ad privationem, seu remotionem ejusdem a Rectoria, delatæque causa ad hanc Sacram Congregationem, ex Juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sustineatur remotio Rectoris, seu Vicarii Loci Grazzani in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbati 6. Decembris 1727.

VITERBIEN.

*Sess. 24. c. 6.
de Ref.*

In Congregatione habita die 22. Novembris proxime præteriti proposita fuit hujusmodi causa, Cumque responsum fuerit, quod proponeretur omnino in sequenti; Dignabuntur EE. VV. in præsens decernere.

- I. An erectio Beneficii, ordinati a quondam Margarita Roberti, facta per Decretum Ordinarii Viterbiensis sustineatur, seu potius sit deveniendum ad novam Erectionem, faciendam per hæredes cum Instrumento publico sub reservatione Juris patronatus Laicalis ad Altare Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia S. Ægidii.
- II. An dos Beneficii sit; stabilienda super bonis, & effectibus hæreditariis Margaritæ, juxta folia hinc inde subscripta de anno 1710. & Statum cum redditione rationis firmandum coram Ordinario.
- III. An quatenus redditus hæreditarii non sufficerent pro Missa quotidiana ad formam taxæ synodalis Viterbii, sit reducendus numerus Missarum, juxta illam celebrandarum in diebus, destinandis per Silvestrellum, sive per S. Congregationem.
- IV. An sit reservanda dicto Silvestrello, ejusque hæredibus, atque hæredibus Abbati Jacobi facultas, uti Patronis, recognoscendi conservacionem, & administrationem bonorum dotalium Beneficii, atque adimplementum Missarum.
- V. An Beneficiatus possit esse simplex Clericus, & celebrare per alium, etiam si esset Sacerdos.

VI. An

- VI. An nominatus ad Beneficium ; possit amoveri ad nutum Patronorum , etiam sine causa , & quatenus affirmative .
- VII. An possit amoveri per unum ex Patronis , vel per utrumque , vel quomodo providendum in casu discordiæ .
- VIII. An hæredibus Patronorum spectare debeat Juspatronatus in stirpes , vel in Capita .
- IX. An Filius , vel alius Descendens Patronorum sit præferendus in consecutione beneficii .
- X. An facta nominatione per Patronos , sit necessaria institutio , & Collatio Ordinarii , vel potius sufficiat nominatio pro adipiscenda possessione Beneficii .
- XI. An Beneficium debeat esse , & declarari exemptum , & liberum a quacumque devolutione , caducitate , nominatione , gratificatione , incorporatione cum aliis beneficiis , & a quacumque alia provisione , ac dispositione Ordinarii , aliorumque Superiorum , ac a facultatibus R. Fabricæ S. Petri .
- XII. An debeat remanere , & esse exemptum a quibuscumque reservationibus Apostolicis .

Ad Eminentissimum Præfectum cum omnibus facultatibus
Sac. Congregationis .

ULYSSIPONEN. ORIENTALIS. Juxta exposita in Folio præcedentis Congregationis , benigne reassumendo , Isabella Ventura Fernandes Uxor legitima Joannis de Albillos , post illicitum commercium habitum cum Marchione de Govea , Professionem Regularem emisit in Monasterio Sanctæ Monicæ Ordinis S. Augustini , de consensu Viri sui , qui in Sæculo permansit , & nec Regularem Professionem , nec Votum simplex Castitatis emisit ; Eademque Isabella , mortuo Marchione , intat pro declaratione nullitatis suæ Professionis , & Uxoris instantiæ adhæret Vir , qui Conjugem suam , licet Professam repetit ; & potissimum fundamentum constituitur in Vi , & metu incussis a Marchione tum Joanni , ut daret assensum , tum Isabellæ , ut Professionem emitteret ; Super quo puncto dignabuntur EE. VV. solita maturitate perpendere , an ex deductis in Summario confurgat legitima probatio Vis , & metus , vel potius opus sit demandare coadjuvationem probationum .

*Sess. 24. c.
1. de refer.
Matr.*

At quia supposita validitate Professionis quoad Mulierem , suppositoque libenti consensu præstito per Virum , adhuc dubitari potest , an ipse , qui permansit in sæculo , & nec Professionem Regularem , nec Votum simplex Continentiæ emisit , Uxorem suam repetere valeat reversuram ad Monasterium , quatenus ei supervivat , juxta *Textum in cap. ex parte de Convers. Conjugatorum* , opere pretium esse censui sequentia adnotare .

Ut Uxor transeat ad Religionem , & in ea profiteatur , oportet , ut Vir Religionem ingrediatur , & in ea profiteatur , si fuerit Juvenis , & si fuerit Senex , oportet , ut in sæculo emittat Votum simplex Castitatis , juxta *Textum in cap. cum sis* , & *in cap. Uxoratus de Convers. Conjugatorum* , & si Maritus dederit assensum suum , sed nec Regularem professionem , nec Votum simplex Castitatis emisit , potest Uxorem suam repetere , & eadem ipsi resti-

restituenda est saltem Officio Judicis, juxta litteralem *Textum in cap. preterea de Convers. Conjugatorum* in præcedenti Folio relatum.

Torquet hic Textus ingenia Doctorum, quocirca nonnulli scribunt, cum procedere in Casu in quo Vir dederat consensum per vim, & metum, & alii communiori Calculo dicunt, illum sibi vindicare locum, quando Maritus, qui dedit consensum, ingnoravit dispositionem juris, quæ vult, ut ipse in tali casu, vel voveat Castitatem in Sæculo, vel Religionem ingrediatur, secus vero si prædictam Juris dispositionem scivit, & ad ulteriora procedendo, dicunt Juris ignorantiam præsumi & suffragari Uxori, sed nec præsumi in Viro, nec suffragari Viro, quia distinctione attenda, non posset Joannes repetere Isabellam, licet ipse nec Regularem Professionem, nec Votum simplex Castitatis emisserit.

Theorica hæc Auctorem habet *Abbatem*, qui in citato *cap. preterea sub num. 4.* hæc habet, *procedit ergo iste Textus, ubi Uxor erat istius Juris inscia, & potest argui per istum Textum, quod in hoc casu excusat Mulierem ignorantia Juris, & sub num. 8. etiam crederem, quod si dans licentiam sit conscius juris, quod tunc non fiet illa reductio, quia ut supra dixi dando licentiam tacite videtur vovere*; *Abbatem* alii sequuntur, quibus latissime adherent *Sanchez de Matrim. lib. 7. disput. 33. num. 14. Piring. ad lib. 3. Decret. tit. 32. §. 2. num. 14. Pater Schmalzgrueber ad eundem tit. num. 36.*

At alii prædictas qualificant explicationes tanquam divinatorias, cum ex allegato textu nullum pro illis deduci possit fundamentum, quocirca absolute, & indistincte docent, posse Uxorem professam revocari a Viro, qui suum liberum dedit assensum, sed nec Votum simplex Castitatis, nec Professionem Regularem emisit, cum prædictus assensus licet libere præstitus, ab Ecclesia non acceptetur, nisi fuerit vallatus, vel Professione Regulari, vel Voto simplici Continentiæ in Sæculo, quemadmodum latissime ostendunt *Suarez. de Religione tom. 3. lib. 6. cap. 7. num. 12. & sequent. Perez. de Matrim. disput. 58. sect. 4. num. 10. Pont. de matrim. libro 9. cap. 12. num. 4. & 5.*

Ad partes ergo posita prædicta distinctione, alia subingreditur inspectio consistens in Adulterio commisso ab Uxore, remanetque videndum, an in casu Professionis, quæ ab Uxore adultera fit de consensu Viri, necesse sit, ut ipse vel Religionem ingrediatur; vel Votum simplex Continentiæ in Sæculo emittat, itaut his non peractis, valeat ipse Uxorem suam repetere licet de suo Consensu professam.

Sermonem habendo de hoc articulo, de jure esse videtur, quod si vir Uxori dedit proximam Causam adulterandi, ut quando expresse, vel tacite conceisit eidem facultatem adulterandi, aut quando Consciens adulterii non prohibuit cum posset sine suo gravi detrimento, aut quando sciens adulterium, sponte reddidit debitum, vel petiit, tunc omnino necesse sit, quod ultra licentiam profitendi, ipse, si sit Juvenis, emittat Professionem Regularem, vel si Senex, Votum Continentiæ in sæculo, uti bene perpendit *Lezzana Consilio 30. num. 18. & 19. cui deferendum esse videtur cum interfuerit Congregationi super hoc articulo habitæ coram Sanctæ Mem. Innocentio X. & in nostra facti specie Circumstantiæ expositæ non videntur contemnendæ, cum Isabella, & Joannes Scenicam exercerent, uti habetur ex informatione Ordinarii.*

At si prædictæ desint circumstantiæ; & Vir revera innocens sit, tunc communis esse videtur Doctorum assertio, sufficere licentiam innocentis, nec opus

opus esse, ut ipse, vel Religionem ingrediatur, vel emittat in sæculo Votum continentiae, ex quo Jura Canonica, quæ ingressum in Religionem, seu regularem professionem, vel Votum simplex Castitatis in sæculo exposcunt, procedunt in terminis, in quibus jura matrimonii sunt integra, & illæsa, sæcus autem quando sunt læsa, & diminuta, *Sanchez. de Matr. lib. 10. disput. 10. n. 15.*, *Lezzana Cit. consult. 30. n. 15. § 16.*, *Diana in edit. coordinata tom. 2. tract. 6. resolut. 226. n. 2.*, *Layman. in summa tom. 2. lib. 5. tract. 10. part. 3. cap. 7. num. 12. in fine*, *Castropaleo operum Moral. tom. 5. disput. 3. de sponsalibus punct. 6. §. 7. num. 4.*, *Piringb. ad lib. 3. decret. tit. 32. de convers. Conjugatorum §. 7. sub n. 35. §. notandum 3.* *Anaclet. ad eundem tit. decret. sub n. 28. §. Respondetur 3.* *Reginald. in praxi fori pœnit. tom. 2. lib. 31. tract. 5. cap. 42. n. 427.*, *Donat. in praxi rerum regul. to n. 2. par. 2. tract. 3. quest. 17. num. 7.*

Hæc quoad scripta Doctorum; Quoad praxim vero Sacrarum Congregationum, in particulari Congregatione habita coram san. mem. Innocentio X. de qua supra, cum disputatum fuisset, an Mulier adultera de consensu viri sui posset professionem regularem emittere, Marito in juvenili ætate constituto, & non valente propter infirmitates Ordines Sacros recipere, nec emittere professionem Regularem, Pontifex auditis votis Theologorum, respondit, quod confitio de Adulterio, Uxor professionem emitteret, *Marito in sæculo manente, solo Voto continentiae emisso*, uti habetur apud *Lezzanam citata consult. 30. n. 1. § n. 27.*

In hac Sacra Congregatione, cum in quadam causa *Lucana* Uxor Adultera peteret facultatem emittendi professionem regularem, Marito in sæculo remanente, die 20. Junii 1682. responsum fuit *negativè*, cum diceretur, eam fuisse a Viro prostitutam, sed superventa informatione Ordinarii, in qua dixit, suppositum prædictum non subsistere, descriptaque causa in Folio, die 14. Novembris 1682. recessum fuit à decisis, & data fuit facultas Uxori emittendi professionem in Monasterio Convertitarum, *sed emisso per Virum Castitatis Voto*, uti habetur *lib. 32. decret. fol. 479.*

Anno 1693. Cum Mulier Ferrariensis deprehensa fuisset in Adulterio, & Vir Judicialiter instetisset pro divortio, & Uxor habito consensu Viri, petiisset facultatem profitendi in Monasterio Convertitarum, re delata ad hanc Sacram Congregationem, *hæc die 2. Maii 1693.* facultatem concessit, *accedente consensu Viri denuo in forma Juris valida præstando*, uti habetur *lib. 43. decret. fol. 225.*

Anno 1722. cum quadam Mulier Januensis conjugata se aliis prostituisset, & vir eam amplius recipere nollet, propositum fuit in hac Sacra Congregatione, an stante consensu Viri posset ea professionem regularem emittere, licet Vir constitutus in ætate Annorum 34. remaneret in sæculo, & protestaretur, quod etiam ipse professionem regularem emitteret, si propter ingravescentem ætatem Genitorum, & eorum indigentiam id facere posset, & Sacra hæc Congregatio *die 2. Maii prædicti anni* affirmativè respondit *accedente consensu Viri Canonice præstando, & accedente Voto continentiae ab eo emittendo donec Uxor vixisset*, uti habetur *lib. 72. decr. fol. 195. a tergo*, sed habito subinde recurso a Procuratore Viri, & ponderato inter summaria precum lætarum in subsequenti Congregatione, quod agebatur de Viro ignaro, utpote fabro lignario, & quod Teste Ordinario quicumque aberat metus repetitionis Uxor, quodque Votum simplex continentiae. emittendum, injiciebat laqueum conscientiae prædicti miserabilis

bilis, in subsequenti Congregatione responsum fuit pro abolitione Oneris emittendi Votum simplex continentia in saeculo.

Ex his ero, caeterisque per EE. VV. perpendendis, dignabuntur ipse decernere.

- I. *An constet de Causis Restitutionis in integram, itaut sit declaranda nulla Professio, & quatenus affirmativè.*
- II. *An sit locus restitutioni Dotis per Isabellam Monasterio persolutæ.*
- III. *An liceat Isabellæ vendere Monialibus Cellulas propriis sumptibus constructas intra Septa Monasterii, seu potius illa spectent ad Monasterium, & Moniales in casu &c.*

Dilata, & scribatur juxta-Instructionem.

Sess. 23.
c. 1. de
ref.

P LACENTINA.

Cum hujusmodi causa ob temporis angustiam in ultima Congregatione proposita non fuerit, onus erit EE. VV. nunc decernere.

An sustineatur remotio Rectoris, seu Vicarii Loci Grazzani in casu &c.

Affirmativè.

Cap. 21.
Sess. 24.
de ref.

A RIMINEN. Anno 1696. Canonicus Gregorius Boezii fabricavit in Terra Montiani Oratorium sub invocatione nominis Beatissimæ Mariæ Virginis; ut in eo Missa celebraretur, & anno 1706. eidem Oratorio donavit Prædium, binas Domos, & nonnulla Mobilia, Cappellariam laicalem instituendo, & Cappellariam amovibilem constituendo ad suum, & Patronorum in Testamento nominandorum beneplacitum, & se declaravit administratorem Capellæ, quoad usque vixisset.

Post lapsum aliorum decem annorum, & sic anno 1716. idem Canonicus Cappellariam assignavit Clerico Dominico Negri, ut ad ejus titulum tamquam ad titulum Patrimonii Sacros Ordines recipere posset, cum conditione tamen, ut eo deficiente, vel obtenta per ipsum aliqua alia provisione, Cappellaria redire deberet ad suam naturam, hoc est ad statum manualitatis, & Dominicus Negri ad titulum dictæ Cappellariæ Sacros Ordines recepit, & adhuc vivit, nec ullam aliam provisionem consecutus est; Cumque hoc minime obstante anno 1725. idem Canonicus Ecclesiam, Cappellariam, & omnia alia bona transtulerit in Ordinem Minimorum, & binos Cappellanos nominaverit ex eadem familia, nempe Patrem Dominicum Marques, & Patrem Franciscum Angelum Sebastianelli, dummodo tamen ex beneplacito Sedis Apostolicæ erigi posset, & fundari Hospitium Religiosorum ejusdem Instituti in Oppido Montiani, & prope Ecclesiam a se fabricatam, & a Sanctissimo Domino Nostro editum fuit Breve confirmatorium hujusce postremæ dispositionis favore Religiosorum, habitus fuit a Promotore Fiscali Mensæ Ariminen. recursus ad Eminentissimum Dominum meum Cardinalem Marefuscum, tunc Sanctitatis Sux Pro-Auditorem, reportataque oris aperitione, & causæ remissione ad hanc Sacram Congregationem, disputandum in præsentem proponitur dubium ad calcem restrictus referendum, & instantiæ Promotoris Fiscalis adhæret etiam ipse Canonicus Boezii.

Horum jura consistunt potissimum in defectu potestatis sæpe memorati Canonici-

nonici, qui post expletam donationem irrevocabilem inter vivos favore Cappellaniæ Laicalis a se erectæ, post assignationem Cappellaniæ factam Dominico Negri, ut ad Sacros Ordines promoveretur, non poterat ex post facere, Ecclesiæ, nppellaniæ, & bonorum assignationem favore Ordinis Minimorum, neque duos Religiosos ex dicta familia deputare in Cappellanos.

Et in eo, quod attinet ad Breve Sanctissimi Domini Nostri, subdunt, illud subreptionis, & obreptionis vitio laborare, tum quia expositum fuit Summo Pontifici, quod in Oppido Montiani aderat penuria Presbyterorum, qui onera Missarum adimplere possent, quod suppositum dicitur in facto non subsistere, tum quia non fuit Summo Pontifici exposita præcedens erectio Cappellaniæ pro Clericis Sæcularibus, ejusque dotatio per donationem irrevocabilem, neque pariter eidem fuit expositum, quod facta fuerat Dominico Negri assignatio Capellaniæ, ut ad ejus titulum ordinari possit.

Additur, quod erectioni Hospitii demandatæ in ultima donatione Canonici adversantur Patres Minores Sancti Francisci de Observantia ejusdem Loci Montiani, & Eminentissimus Dominus meus Cardinalis Davia tunc Episcopus Ariminen. in sua informatione, quæ exhibetur, eidem quoque erectioni adversabatur; Quæ sint Jura PP. Minorum ignoro, cum ad me delata non fuerint. Ex Juribus autem circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An assignatio, ac translatio bonorum, & effectum Ecclesiæ, & Capellaniæ Sanctissimi Nominis Mariæ, & SS. Josephi, & Philippi Neri facta a Canonico Boezio anno 1725. favore Religionis Minimorum S. Francisci de Paula, unacum deputatione PP. Dominici Marques, & Francisci Angeli Sebastianelli ejusdem Ordinis in Capellanos, sustineatur, itaut Breve Apostolicum sit exequendum in casu &c.

Dilata, & proponatur in sequenti.

FANEN. Joannes Paulus de Palazzis donatione irrevocabili inter vivos donavit Taddeo de Palazzis suo ex Fratre Nepoti plurima bona, & signanter prædium *Valle di Veltrica*, imposito onere sequenti per Taddeum Donatarium adimplendo: *Teneatur, & debeat infra terminum sex annorum ab hodie incipien. erigere in supradicto Prædio nuncupata la Valle di Veltrica, Cappellam sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Cajetani, ac Beati Gherardi, & a dicto tempore erectionis celebrari faciant duas Missas qualibet hebdomada in perpetuum, scilicet unam die Dominico, & alteram in die festo. Si advenerit in hebdomada, si minus in Sabbato cujuslibet hebdomadæ pro anima ipsius donantis, & pro elemosyna dictorum Sacrificiorum assignavit Capellano pro tempore existenti, & respectivè eligendo a dicto Donatario fructus scutorum ducentorum monetæ Urbini, quæ vult a dicto Donatario accensari ad hunc effectum recitab. ex bonis, ut supra donatis.*

Donatio hæc facta fuit anno 1690., & Thaddeus Donatarius nulli facta erectione Cappellaniæ, celebrare fecit in Ecclesia designata per Sacerdotem sibi beneficium Missas a Donatore demandatas; Cumque post lapsum aliquotum annorum, & signanter anno 1722. Diophabus de Palazzis Donatarii Successor Prædium *di Valle di Veltrica* pretio scutorum monetæ Romanæ 1875. vendidisset Antonio Ginveri, & pactum in Instrumento

to venditionis apposuiſſet, ut translato in emptorem onere manutentionis Eccleſiæ, & Utenſilium pro celebratione Miſſarum, onus celebrationis earundem panes ſe remanere deberet, juxta tenorem Inſtrumenti donationis factæ, uti ſupra, a Joanne Paulo de Pallazzis, & ſubinde recurſum habuiſſet ad hanc Sacram Congregationem, inſtando, vel pro-reductione Miſſarum, vel pro licentia ſolvendi capitale ſcutorum ducentorum inveſtiendum pro tot Miſſarum celebratione, juxta morem datæ fuerunt litteræ pro informatione ad Episcopum Fanen. ſuperventiſque reſponſionibus, in Congregatione habita die 17. Auguſti proxime præteriti, reſcriptum fuit: *Lectum, & Episcopus mandat, erigi Cappellaniam.*

Fundamentum hujus Decreti conſtitutum fuit in opulencia donationis, deſumpta ex Inſtrumento, & etiam ex venditione prædii ſupra memorati, pretio, uti dictum eſt, ſcutorum 1875. , nec exiſtimatum fuit, ullum eſſe poſſe locum reductioni Miſſarum, etiamſi fructus ſcutorum ducentorum monetæ Urbini pro earum celebratione non ſufficerent, ex quo ſumma prædicta non fuit appoſita taxativè, ſed demonſtrative, quo ſtante non aperitur via reductioni, ſed ſupplemento.

Hæc in hac Sacra Congregatione contigerunt, ſed illis minime obſtantibus, iſſdemque penitus diſſimulatis, Promotor Fiſcalis Rev: Fabricæ S. Petri judicium inſtruxit coram Commiſſario in Provincia Marchiæ, & Commiſſarius ſententiam tulit ſuper applicatione Legati cum præfixione termini unius menſis ad obtinendam a Sede Apoſtolica quamcumque commutationem, Miſſarum reductionem, aut aliam magis congruam provisionem, ſub obtentu, quod Cappellanus reperiri non poſſet, qui binas Miſſas hebdomadales celebraret cum exigua eleemoſyna percipienda ex fructibus capitalis ſcutorum ducentorum monetæ Urbini.

Diſplicuit hæc Sententia Antonio Gineuri, eamque credidit, emanafſe ad inſtantiam Diophæbi de Palazzis, qui poſt reportatum negativum reſponſum ab hac Sacra Congregatione ſuper petita reductione Miſſarum, & ſuper facultate inveſtiendi ſummam ducentorum ſcutorum, ut tot Miſſæ ex ejus fructibus celebrari poſſent, excitavit Promotorem Fiſcalem Rev: Fabricæ, ut per indirectum obtineret, quod directe obtinere non potuerat, habitoque idcirco per eum recurſu ad hanc Sacram Congregationem, diſputandum in præſenti proponitur Dubium.

An ſit locus reductioni, & quomodo in caſu &c.

Non eſſe locum reductioni, ſed Diophæbum teneri ad ſupplendum, & amplius.

*Seſſ. 24.
cap. 1.
de Ref.
Matro.*

VENEFRANA, SEU NULLIUS MONTIS CASSINEN. MATRIMONII. Anna Gentilis nata eſt in Terra Baræ Diœceſis Montis Caſſinen. , cujus Terræ Hyacinthus Pater erat oriundus, & Civis.

Anno 1692. prædictus Pater a memorata Terra diſceſſit, & ſe contulit ad Civitatem Venafri unacum Filiis, & Filiabus, continuantibus habitationem in eadem Terra Fratre, & Sorore Hyacinthi, qui adhuc in ea habitant.

Contracta fuerunt Sponſalia in Civitate Venafri inter Annam Gentilem, & Joannem Baptiſtam Roccum, cumque contrahere voluiſſent Matrimonium, & ſupplicem libellum porrexiffent Curiæ Episcopali, noluit hæc conce-

dere licentiam sub obtentu, quod Mulier alia contraxisset Sponsalia cum Josepho Marchetta.

Anna videns impedimentum, a dicta Civitate Venafri discessit comite Philippo Gentile germano Fratre, & se contulit ad Terram Bareæ, in qua uti dictum est, habitabant patruus, & Amita, & in eorum domum se recepit elapsisque quadraginta diebus continuæ moræ, cum Joannes Baptista Roccus die 21. Novembris anni 1725. supervenisset, die immediate sequenti contractum fuit ab ipsis Matrimonium coram Archipresbytero in dicta Terra curam animarum exercente, & coram Testibus, nullis tamen præmissis denunciationibus, & dum Archipresbyter Missam celebrabat, & conversus ad Adstantes dicebat: *Dominus vobiscum.*

Anna, & Joannes Baptista recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem, petendo declarationem nullitatis Matrimonii, tum quia fuerat contractum per vim, & metum, tum quia non fuerat contractum coram proprio Parocho, & Sacra hæc Congregatio die 5. Julii currentis anni deputavit Dominum meum Advocatum Urfayam in Matrimonii Defensorem.

Dominus Advocatus de more doctam exaravit Scripturam, & conclusit pro validitate Matrimonii, tum quia metus non est probatus, tum quia pro validitate facit resolutio hujus Sacræ Congregationis, bene nota EE. VV. in *Cæsenaten. seu Foroliviæn. Matrimonii 20. Febr., & 26. Junii 1723.* quam reverenter amplexa est *Rota in Leopoliæn. Matrim. 19. Febr. 1725. §. Non confitit coram bon. mem. Cerro.*

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Matrimonium sit validum in casu &c.

Dilata, & proponatur cum iisdem scripturis.

CÆSENATEN. Marchionissa Lelia Maria Fava Vidua Marchionis Nicolai de Albritiis die 14. Aprilis 1726. Matrimonium per verba de præfenti contraxit cum Aurelio Versalia, prævia dispensatione super proclamationibus, & super tempore Quadragesimali, coram Sacerdote Cappellano Parochialis ipsorum Ecclesiæ S. Joannis Evangelistæ, & coram duobus Testibus, qui Sacerdos Cappellanus in Libro Matrimoniorum adnotavit, se Matrimonio interfuisse ex speciali Parochi licentia.

*sess. 24.
de Ref.
Matri.
cap. 1.*

Matrimonio adhuc non consummato, cum denunciations fieri cœpissent, ægreferentibus tum filiis Leliæ ex primo Matrimonio, tum cæteris ejus consanguineis, quod eadem ad secunda vota convolasset cum memorato Aurelio, res eo devenit, ut Sanctissimo Domino Nostro preces fuerint exhibitæ pro dispensatione, & dissolutione Matrimonii tanquam rati, & non consummati; Factaque precum remissione ad hanc S. Congregationem, post superventam Ordinarii informationem rescriptum fuit, quod causi poneretur in Folio.

Instantia hæc suum non habuit progressum, instanteque subinde Aurelio pro declaratione validitatis Matrimonii, & cohabitatione cum sua Uxore, causa remissa fuit ad Episcopum, ut procederet, prout de Jure; cumque Episcopus satius esse duxerit, se hac causa spoliare, ex quo Aurelius est Germanus Frater sui Vicarii Generalis, disputanda in præfenti, & resolventa proponuntur sequentia Dubia.

1. *An constet de validitate Matrimonii contracti per verba de præfenti, &*
: *quatenus affirmativè.* 11. *An*

- II. *An locus sit communi Sponsorum cobabitioni, mutuaque corporum traditione.*
 III. *An contra reluctantem sit Censuræ relaxanda, vel aliud legale remedium sumendum in casu &c.*

Non proposita .

Sess. 21.
de Ref.
cap. 1.

COMPSANA SPOLII. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 8. Junii 1726. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi. Tunc nulla fuit capta resolutio, sed disputatis in sequenti Congregatione habita die 6. Julii sequentibus Dubiis.

- I. *An in obitu Parochorum Civitatis, & Diœcesis Compsanæ, liceat Archiepiscopo pro tempore ab hæreditate Parochi defuncti exigere prætensum Spolium, & quatenus affirmativè.*
 II. *In qua summa, vel rebus sit solvendum in casu &c.*

Ad primum responsum fuit: *Negative*, & ad secundum: *Satis provisum in primo*; Impetrataque a succumbentibus nova audientia, disputandum in præfenti proponitur sequens Dubium.

An sit standum, vel recedendum à decisio in casu &c.

Non proposita .

Sess. 23.
cap. 3. de
Refo.

TUSCULANA. Communitas Civitatis Tusculanæ ex antiquissima consuetudine tenetur ad manutationem, & reparationem Ecclesiæ Cathedralis, Turris campanariæ, & campanarum, & ejus obligatio non extenditur ad expensas pro paramentis, luminariis, & cæteris omnibus honorifico Dei cultui necessariis.

Eminentissimi Episcopi, qui pro tempore Ecclesiæ Tusculanæ præfuerunt, non destiterunt indigentia Sacrarum Supellestilium p e subvenire. Cumque Sanctissimus Dominus Noster in sua Constitutione 24. impressa post Concilium Romanum decreverit, quod provisi de Parochialibus annum redditum scutorum centum excedentibus; ac de cæteris omnibus, beneficiis, sive residentialibus, sive non residentialibus, & simplicibus etiam de Jure patronatus teneantur solvere mediam Annatam pro Fabrica Ecclesiæ Cathedralis, sive beneficia existant in Cathedrali, sive in alia Ecclesia, exceptis beneficiis existentibus in collegiatis, de quibus media Annata solvenda est, sed favore Fabricæ ipsarum collegiatarum, quæsitum fuit ab Eminentissimo Domino meo Cardinali Corsino Vigilantissimo Antistite Ecclesiæ Tusculanæ, an ex Beneficiis à se conferendis tanquam Episcopo Tusculano, mediam Annatam exigere possit, & applicare pro ornamentis, & supellestilibus prædictæ suæ Cathedralis Ecclesiæ; cumque de hac re actum fuerit inter summaria precum die 17. Augusti 1726. rescriptum fuit, quod instantia describeretur in Folio.

Pro affirmativa facit, quod licet Sanctissimus Dominus Noster in prædicta sua Constitutione exceperit à solutione mediæ Annatæ Beneficia illarum Diœcesum, in quibus reperitur opus, seu peculiare Patrimonium Fabricæ sufficienter instructum, aut onus, seu obligatio reparandi, instaurandi, & conservandi Ecclesiis residet penes Communitates Locorum, præfens nihilominus casus sub prædicta exceptione non videtur esse comprehensus, ex quo videlicet Communitas non est adstricta, uti fuit dictum,

nisi

nisi ad manutentionem, & reparationem materialis Ecclesiæ; In quo proinde rerum themate opus Fabricæ non videtur, quod dici valeat sufficienter instructum, exclusaque sufficienti prædicta instructione, via aperitur supplemento, & sic regulæ applicanti mediam Annatam favore Fabricæ Cathedralis. Quidquid enim disponitur, & quidquid relinquitur favore Fabricæ Ecclesiæ, intelligitur dispositum, & relictum favore etiam ornamentorum, & supellectilium, cum nomine Fabricæ Ecclesiæ veniant etiam Ornamenta necessaria cultui divino, uti probat *Textus in cap. finali de Testamentis*, ibi, *Ornamentis, seu Fabricæ, Luminariis, sive aliis ad perpetuum Cultum Divinum*: & ad rem latè prosequuntur *Covar. in citato cap. ultimo num. 4. de Testamentis, Solorzan. de Jure Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 23. n. 11.*, *Frances. de Ecclesiis Cathedralibus cap. 20. n. 48.*, *Zerola in praxi Episcopali in verbo Fabrica Ecclesiæ*.

Eoque magis, quia in Synodo Romana *rit. 27. cap. unico*, ubi habetur relatio ad citatam constitutionem, disponitur, quod fructus mediæ Annatæ non expendantur in Musicas, aut Organistarum, vel aliorum Ecclesiæ inservientium Salaria, atque stipendia, quæ exceptio per consequens videtur firmare regulam in oppositum, quod media scilicet Annata exigi possit, & erogari in cæteras alias res, quæ veniunt nomine Fabricæ.

Pro negativa vero facit, quod strictè loquendo sub nomine Fabricæ venit opus tantum, & structura Ecclesiæ materialis, uti late ostendunt *Valasch. consult. 179. n. 4. & 5. Valenz. consil. 122. n. 45. & seqq.*, *Rebuf. in Leg. Ferri 235. §. Fabros versic. Fabrica ff. de verborum significatione*, & ab hac intelligentia non videtur, quod Sanctissimus Dominus Noster recedere voluerit in sua constitutione, tum quia in ea semper locutus est de Fabrica materiali, tum quia sermonem habendo de erogatione pecuniarum ex media Annata retrahendarum, statuit, eas non esse in alium usum erogandas, *quam reparationis, conservationis, & manutentionis Fabricæ ipsarum Ecclesiarum*, quorum verborum importantia, non ad ornamenta, sed ad opus Fabricæ materialis referenda videtur.

Quibus proinde stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An exigi possit media Annata, eademque erogari in Supellectilia Ecclesiæ Cathedralis Tusculanæ in casu &c.

Non propofita.

Die Sabbati 27. Januarii 1728.

Sess. 24.
c. 11. de
ref.

ELEVITANA. Cum in proxime præterita Congregatione proposita fuerit hæc causa, & non resoluta, sed dictum quod proponeretur in prima post Reges, reassumpto ultimo Folio, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *Quomodo sit Consulendum Sanctissimo in casu &c.*
- II. *An, qualis, & in quo loco in executionem Decreti hujus Sacræ Congregationis facti sub die 27. Januarii 1727. sit assignandus situs pro ædificanda Ecclesia Parochiali Filiali intus Fortalitium Florianæ.*
- III. *An hujusmodi situs designatione secuta, sit locus Constructioni Ecclesiæ in casu &c.*

Quoad primum pro denegatione gratiæ. In reliquis dilata, & decretum editum die 27. Januarii 1727. executioni mandetur juxta quatuor menses, & interim fiat Planta judicialis coram Domino Inquisitore.

Aliæ duæ sequentes causæ ob temporis angustiam proponi non potuerunt. Unde in præsens dignentur EE. VV. decernere.

A SCULANA.

Sess. 24.
c. 18. de
Refor.
Matr.

An provisio Bucciarelli sustineatur, & quatenus negative, an, & cui sit adjudicanda Parochialis in casu &c.

Parochialem esse adjudicandam Bucciarello.

R OMANA.

Sess. 25.
cap. 5.
de Ref.

An Cappellania ad Scalas Sanctas sit incompatibilis cum Episcopatu Vennino in casu &c.

Affirmative, & amplius.

Sess. 25.
cap. 11.
de Ref.

SAVONEN. Territorium situm in confinibus Vadi pertinet ad Mensam Episcopalem Savonensem; anno 1611. fuit illud per tunc temporis Episcopum concessum in emphyteusim ad tertiam generationem Joanni Antonio Brignono pro annuo canone scutorum centum triginta quinque Aureorum, quæ nunc constituere dicuntur scuta Romana 211. 50.

Neglexit emphyteuta solvere annuam pensionem, factaque Territorii devolutione ad Mensam Episcopalem, diminutisque hoc interim Territorii red-

redditis, deventum fuit a tunc temporis Episcopo ad novam Concessionem in Emphyteusim ad tertiam Generationem, quæ facta fuit anno 1675. Francisco Firpo pro annuo Canone, seu pensione scutorum centum aureorum, quæ constituere dicuntur scuta Romana 152. & hæc concessio in Emphyteusim fuit per hanc Sacram Congregationem approbata, prævia relatione Episcopi Albinganensis.

Post aliquem temporis lapsum, Territorium iterum devolutum est ad Mensam Episcopalem, in quoque per tunc temporis Episcopum novo perpetuæ Concessionis tractatu anno 1706. cum nobili Cæsare de Maris Patrio Januensi pro annuo Canone scutorum centum Aureorum pro medietate juxta valorem Hispaniæ, & pro altera medietate juxta valorem Italiæ, & sic pro scutis Romanis 154. & obulis 33., datæ iterum fuerunt litteræ pro informatione ad Episcopum Albinganensem, & licet informatio fuerit favorabilis, anno nihilominus 1708. rescriptum fuit pro Concessione Beneplaciti ad tertiam Generationem.

Beneplacitum hoc non fuit expeditum, neque fuit executioni mandatum, cum etenim anno 1707. sub reservatione Apostolici Beneplaciti facta fuisset stipulatio Instrumenti pro Canone prædicto, & onere obtinendi renovationem de annis 29. in 29., addito pacto, quod pendente instantia pro renovatione Beneplaciti, Concessio staret in linea Locationis de Triennio, in Triennium sub eadem responsione scutorum centum aureorum, ita tamen ut Conductor hoc interim opportuna conficeret melioramenta, Cæsar sibi magis expediens judicavit continuare in detentione bonorum titulo Conductionis, solvendo suis temporibus quantitatem conventam.

In præcitato Instrumento ultra pacta relata aliud etiam reperitur, & est, quod liberum esse deberet Episcopo, non impetrato Apostolico Beneplacito per Cæsarem impetrando, ad bona redire, solutis tamen prius Melioramentis, necnon aliis scutis mille Argenteis, quæ Cæsar in actu Contractus solverat Mensæ Episcopali pro Canonibus decursis, & non solutis a præcedenti Emphyteuta, & pro Melioramentis ab ipso factis. Cumque modernus Episcopus ab Ecclesia Adjacensi ad Savonensem translatus prædictum Cæsarem in fine Triennii interpellaverit, ut bona favore Mensæ dimitteret, ad judicialem Contestationem deventum est, in qua Mensa obtinuit Mandatum de manutenendo, facto deposito scutorum mille, & præstita fidejussione de reficiendis Melioramentis a Cæsare factis. Post varias Fori ambages controversia delata est ad hanc Sacram Congregationem, & instante Cæsare pro Concessione Beneplaciti ad effectum perpetuæ Emphyteusis, datæ sunt litteræ pro informatione ad Episcopum Naulensem, & responsionibus jam superventis, & utraque parte acriter intormante, disputandum in præfenti proponitur dubium.

An sit consilium præstandum Sanctissimo pro Concessione Beneplaciti super Emphyteusi perpetua bonorum, de quibus agitur in casu &c.

Negativè, & amplius, & quoad asserta melioramenta & eorum liquidationem Sacra Congregatio remisit Instantiam ad A. C.

COMPOSTELLANA. Licet de jure sit, Canonicum Divinis non interessentem non lucrari distributiones, licet sit Inquisitor adversus hæreticam pravitatem, ut respondit Sacra hæc Congregatio in *Civitate. anno 1587. lib.5. Decret. pag.39.*, quod ipsum confirmavit *die 25. Aprilis 1591. lib.7. Decret. pag.9.* datis litteris ad Nuncium Hispaniarum, & ad Cardinalem Archiepiscopum Toleti, hæc nihilominus, & similia sic explicantur, ut procedant, inspecto jure communi, secus autem, si ex Apostolico Privilegio indultum sit Canonicis Inquisitoribus, ut fructus, & distributiones lucrentur etiam in absentia, uti præcedentes resolutiones explicando, hæc eadem Sacra Congregatio respondit in *Toletana die 4. Junii 1594. lib.8. decret. pag.40. & seq.* quæ resolutio est per extensum impressa apud *Garziam de Benef. par.3. cap.2. num.356.* quo privilegio potiri dicuntur Inquisitores hæreticæ pravitatis in Hispania, *Teste Solorzan. de Jure Indiarum tom.2. lib.3. cap.24. num.8.*; Itaut tam ipsi, quam Secretarii, Fiscales, Relatores, & Commissarii deputati ad Causas S. Officii, in absentia lucrentur fructus, redditus, proventus, & quotidianas Distributiones suorum Beneficiorum in sequelam Privilegiorum Apostolicorum, quæ de quinquennio in quinquennium prorogantur, *Teste Barbosa de Canonicis cap.24. sub num.2.*

Ad tramites eorum, quæ hucusque dicta sunt, etsi Petrus Curiel Canonicatum, & Præbendam Dignitatem obtinens in Metropolitana Compostellana, ac etiam Consultor S. Officii, & Judex Ordinarius dicti Tribunalis in Civitate Hispanensi debitos sibi licet absentis fructus, atque distributiones assereret, ad tollendas nihilominus Capituli Compostellani exceptiones, recursum habuit ad Sanctissimum Dominum Nostrum, factaque expositione numerum a se exercitorum in Tribunali Sanctissimæ Inquisitionis, & quod onus legendi Sacros Canones Canonicatui annexum, alias fuerat adimpletum opera Substituti, & pro speciali Indulto supplicavit fruendi fructibus, & distributionibus, licet Choro non interesset, & Jus Canonicum per interpositam Personam legeret; cumque Sanctitas Sua benigne precibus annuens petitum Indultum ad Quinquennium concesserit, exceptis tamen distributionibus quotidianis, excitatis subinde, promotisque reclamationibus nomine Ecclesiarum Hispaniarum, & præsertim Ecclesiæ Compostellanæ, res eo redacta est, ut concessa oris aperature adversus prædictum Breve, negotii cognitio per eundem Sanctissimum Dominum Nostrum ad hanc Sacram Congregationem remissa sit, in cujus proinde remissionis sequelam bina Dubia ad Calcem Restrictus descripta, disputanda in præsentis proponuntur.

Ut eo, quo decet Ordine, commissi negotii cognitio assumeretur, datae sunt litteræ ad Nuncium Apostolicum Hispaniarum, qui informationem Inquisitoris Generalis pro responsione transmisit, quæ in substantia ad duo capita reducitur; Primum est, quod Jus Capituli Compostellani unice desumi potest ex Breve Urbani VIII., de quo infra expedito *die 10. Februarii anno 1640.* Sed illud ait non esse applicabile casui, de quo nunc agitur, cum illud sit restrictum ad quatuor Canonicatus de officio nuncupatos, & qui per Concursum, sive per oppositionem conferuntur, Doctoralem videlicet pro defensione litium Ecclesiæ, Lectoralem pro explicatione Sacræ Scripturæ, Magistralem pro Sacra Concione exercenda, & Pœnitentiarium pro Confessionibus excipiendis, quo stante si Canonicatus, quem Petrus Curiel habet in Metropolitana Compostellana, non est

est ex illis quatuor prædictis, ex quo videlicet illi quatuor jam in dicta Ecclesia reperiuntur, nec habet nisi onus legendi in Accademia Jus Canonicum, quod onus fuit alias adimpletum per Substitutum, sequitur, cum esse exemptum a dispositione Brevis Urbani Octavi; alterum est, quod licet juxta Pontificia Privilegia, omnes Officiales Sanctissimæ Inquisitionis in Hispaniis sint admittendi ad fructus, & distributiones, licet Choro non intersint, sic tamen res in praxi se habet, ut Officiales habentes continuum exercitium memoratis Privilegiis distincte fruuntur, alii vero qui non continuum, sed interpolatum habent proprii Officii ministerium, privilegiis fruuntur non indistincte, sed pro diebus, & horis, quibus fuerint pro Sancta Inquisitione occupati, uti etiam practicatur in Urbe, in qua Assessor S. Officii, durante munere, eximitur a servitio Chori, & admittitur, ad participationem fructuam, & distributionum, perinde ac si Choro interesset, ad quam tamen Consultores non admittuntur, nisi pro diebus, & horis, quibus fuerint occupati, onerata eorum Conscientia.

Adversus hæc excipitur, primo, quod supplicantibus Archiepiscopis, Episcopis, & Capitulis Cathedralium omnium Regnorum Castellæ, & Legionis, in unaquaque Ecclesia erecti fuerunt bini Canonicatus, alter conferendus Magistro in Theologia; alter Doctori in utroque Jure, quibus Canonicis inter cætera imposita fuit strictissima lex Residentiæ, uti habetur in Constitutionibus Summorum Pontificum Sixti IV., & Innocentii VIII. impressis apud *Garziam de Benef. 5. par. cap. 1. num. 69*; Secundo quod a Summo Pontifice Julio II. erectus fuit in Ecclesia Compostellana Canonicatus, de quo nunc agitur, cui impositum fuit onus Jus Canonicum legendi in Civitatis Archigymnasio, facta ad hunc Canonicatum Compostellanum extensio litterarum Sixti IV., & Innocentii VIII. supra memoratarum, & tertio, quod ab Urbano Papa VIII. solemniter statutum est, Canonicos habentes Præbendas Magistrales, vel Doctorales in Ecclesiis Regnorum Castellæ, & Legionis, ita addictos esse debere servitio suarum Ecclesiarum, ut ab eo avelli non possint, etiam sub obtentu servitii præstandi Tribunali Sanctissimæ Inquisitionis, itaut eis suffragari non possint Indultum Sedis Apostolicæ de percipiendis fructibus, & distributionibus in absentia, nisi de Capitulorum consensu fuit concessum, & nisi in Indulto facta fuerit mentio de verbo ad verbum hujus ejusdem Brevis, & ab his principiis infertur, Canonicatum Compostellanum esse in omnibus, & per omnia exæquatum Canonicatibus Magistralibus Ecclesiarum Castellæ, & Legionis, & sic per consequens subjectum Constitutionibus Sixti IV., Innocentii VIII., & Urbani VIII., itaut sicuti Petrus Curiel, si unum ex Canonicatibus Magistralibus haberet in aliqua Ecclesia Regnorum Castellæ, & Legionis, teneretur ad strictam Residentiam, nec ullo modo percipere posset fructus, aut distributiones, licet abesset pro servitio Sanctissimæ Inquisitionis, ita hoc ipsum dicendum sit, quamvis idem habeat Canonicatum Lectoralem in Metropolitana Compostellana; Nulla habita ratione speciali Indulti eidem a Sanctissimo Domino Nostro concessi, utpote concessi per obreptionem; Sanctitati etenim Sux expositum non fuit, quidquid fuerat statutum in Constitutionibus Sixti IV., Innocentii VIII., Julii II., & Urbani VIII.

Additur, quod in Constitutionibus Ecclesiæ Compostellane imponitur Canonico onus patrocinandis, & defendendis negotia Ecclesiæ, & habendi

Lectioem Sacrorum Canonum in Universitate, ex quo nedum infertur ad Residentiam, sed etiam ad exclusionem Substituti, cum in rebus, quæ exposcunt industriam Personæ, non possit fieri implementum opera substituti; Et quia Inquisitor Generalis Hispaniarum in sua Informatione ponderat, hunc Canonicatum Compostellanum pertinere ad collationem Decani, & esse subjectum Reservationibus Sedis Apostolicæ, & Capituli instantiam habere pro objecto ejus collationem per Concursum, quæ jus Decani, & Sedis Apostolicæ excluderet, Capitulum Compostellanum, quod instantiam promovit pro subscriptione Dubiorum, in quorum primo videtur, quod huc respexerit, solemniter in sua Scriptura protestatur, se tale quid nunquam cogitasse, sed suam unicam fuisse, & esse intentionem, ut Canonicus Lectoralis munera sibi imposta adimpleat, nec abist à servitio Ecclesiæ, sub prætextu servitii præstandi Tribunali Sanctissimæ Inquisitionis.

Hic stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Litteræ Apostolicæ Urbani VIII. editæ die 10. Januarii 1640. pro Canonicatibus de Concursu Cathedralium Ecclesiarum Regnorum Castellæ, & Legionis, afficiant etiam Canonicatum Lectoralem Cathedralis Ecclesiæ Compostellane in casu &c.*
- II. *An Petro Curiel debeantur fructus, & emolumenta quæcumque dicti Canonicatus Lectoralis in casu &c.*

Ad Primum negative, & Consilium præstandum Sanctissimo pro extensione.

Ad secundum servetur Breve Sanctissimi.

Sess. 24. c. 3. de reso.

NEOCASTREN. Episcopus Neocastren. die 23. Februarii 1725. Vistationem Generalem suæ Diocesis indixit; & in indictione palam fecit, se omnes Conventus Regularium Virorum esse vistaturum, in quibus non existeret numerus sex Religiosorum, & quorum quatuor essent Sacerdotes ad tramites Constitutionis Innocentii X. quæ incipit: *De in parvis*, & inter cætera hujus generis Monasteria Monasterium nominavit Sancti Francisci de Paula Ordinis Minimorum Loci Sancti Blasii, & quia horum Conventuum Religiosi aliquam fecerant Vistationi resistantiam, Sanctissimus Dominus Noster per Epistolam Secretariæ Status die 11. Augusti ejusdem anni 1725. ultra facultates Episcopis concessas in citata Constitutione Innocentii Papæ X. alias quascumque opportunas, & necessarias facultates benigne est impertitus.

Mense subsequente Decembris voluit Episcopus accedere ad visitandum dummemoratum Conventum PP. Minimorum, sed eisdem excipientibus, se vigore suorum Privilegiorum non esse Vistationi subjectos, post varias altercationes reseo devenit, ut Episcopus Ecclesiam Interdicto supposuerit & Fratrem Marcum Palaja Superiorem, sive Correctorem Conventus excommunicaverit, & excommunicatum declaraverit, & uti ab omnibus evitandum pronunciaverit.

Non obstante Interdicto, publice in Ecclesia celebrata fuerunt Officia Divina, quocirca Episcopus ad ulteriora procedens, tres terminos assignavit, intra quos Pater Corrector comparere deberet da dicendam causam, quare non esse declarandus irregularis, ex quo publice Missam celebra-

lebravit, non obstante incurſa, & declarata excommunicatione, & ſub eiſdem terminis aſſignatis monuit Fratrem Antonium a Noja, Fratrem Petrum ab Amato, & Fratrem Xaverium a Catanzario, ut comparerent ad dicendam cauſam, quare non deberent excommunicari, cum celebraverint in Eccleſia interdicta, cumque demum prædictus Episcopus nonnullos Proceſſus confecerit adverſus prædictorum Religioſorum mores, tentata fuit carceratio primum Patris de Amato, & deinde Patris Correctoris, ſed res incuſſum cecidit, cum bene reperta fuerit clauſa, & munita Porta Conventus.

Ab hoc facto inſurgit diſputatio dubiorum infra recensendorum, in ordine ad quæ Patres primo contendunt, eorum Conventum non fuiſſe ſubjectum Episcopi Viſitationi, tum quia obſtant Ordinis Privilegia, tum quia aderant in eo Religioſi in numero præſixo a Conſtitutione Innocentiana. Secundo dicunt, Cenſuras, & Interdictum non ſuſtinerit tam ex capite injuſtitia, quam nullitatis, cum nulla præmiſſa Citatione, vel monitione, devenit ad affixionem Cedulaſum Excommunicationis, & Interdicti. Tertio ajunt, quod ſtante notorietate nullitatis, nec Irregularitas, nec alia pœnæ fuerint incurſæ ab his, qui Miſſas celebrarunt in Eccleſia interdicta. Quarto ſuadere conantur, non potuiſſe Episcopum inquirere ſuper delictis oppoſitis, tum quia non erant notoria, tum quia non fuerant perpetrata extra Clauſtra: Quinto prætendunt, duplicem fuiſſe incurſam Excommunicationem propter attentatam carcerationem Fratri Petro de Amato, ex quo videlicet fuerunt injectæ manus violentæ in eum, & id factum eſt in Eccleſia, & ultimo demum volunt, ſibi reſtitui Cadavera, & emolumenta, cum nonnulli Sepulturam elegiſſent in eorum Eccleſia, & alibi propter Interdictum fuerint ſepulti.

Quæ ſint Jura Episcopi, ignoro cum ad me delata non fuerint, quocirca onus erit EE. VV. ſequentibus dubiis reſpondere.

- I. *An Conventus PP. Minimorum Terræ Sancti Blaſii eſſet ſubjectus Viſitationi Reverendiſſimi Episcopi Neocaſtren. tempore, quo fuit ab eodem Episcopo indicta, in caſu &c.*
- II. *An Cenſura, & Interdictum Eccleſiæ ab eodem Episcopo reſpectivè lata ſuſtineantur in caſu &c.*
- III. *An PP. ob Miſſas, & Divina Officia celebrata tempore Interdicti incurrerint Irregularitatem, vel quas pœnas in caſu &c.*
- IV. *An Edicta affixa, & Proceſſus fabricati contra PP. Minimos per eundem Episcopum ſuſtineantur, & quatenus negativè, an ſint abolendi in caſu &c.*
- V. *An, & quis incurrerit, in excommunicationem ob attentatam Carcerationem Fratris Petri de Amato, in caſu &c.*
- VI. *An ſit locus reſtitutioni Cadaverum, & emolumentorum in caſu &c.*

Dilata ad mentem.

AQUIPENDEN. Excitata controverſia inter Archipreſbyterum ex una, & Canonicos Eccleſiæ Collegiatæ Sanctorum Joannis, & Andreæ Terræ Canini Diœceſis Aquipenden. ex altera partibus, prætendente illo, quod Canonici ſint obligati ad præſtandum ſibi adjumentum in exercitio, & adminiſtratione Curæ Animarum, & aſſerentibus iſtis, ſe ad hoc onus nullatenus teneri, juxta morem datæ fuerunt Litteræ Episcopo pro informatio-
Seſſ. 23. c.
1. de reſ.

matione, & voto, cumque Episcopus retulisset, Canonicos revera habere dictum onus, & hanc suam assertionem pluribus fundamentis corroborasset, facta instantiæ relatione inter summaria precum, responsum fuit die 15. Maii proxime præteriti, teneri Canonicos ad Parochum coadjuvandum in exercitio, & administratione Curæ Animarum, & impetrata a succumbentibus nova Audientia, bina in præsentis Dubia ad calcem Restrictus relata disputanda proponuntur.

Porro prætendunt Canonici, se non teneri ad coadjuvandum Parochum, si-ve Archipresbyterum in exercitio Curæ Animarum, primo quia Cura habitualis est penes Capitulum, & actualis penes Archipresbyterum, secundo quia Testes deponunt, nunquam Canonicos in præteritum, & quidem a tempore immemorabili adjumentum Parocho præstitisse in prædicto exercitio: Tertio quia Archipresbyter duplicem habet portionem tam de certis, quam de incertis: Quarto quia in Constitutionibus Ecclesiæ nihil legitur, quod ad hoc onus referri possit, Quinto quia erecta fuit nova Parochialis Ecclesiâ cum dismembratione partis Populi olim subiecti Parochiali, & Collegiatæ Ecclesiæ SS. Joannis, & Andreæ, hinc inferendo, quod non est opus in præsentis auxilio Canonicorum pro exercitio Curæ Animarum, & eo fortius si ab Archipresbytero Sacerdos substitutus retineatur, uti alias factum dicitur, qui ejus vices suppleat in casu necessitatis.

Addunt Canonici tenuitatem suorum reddituum, & quia in secundo dubio promovetur ab Archipresbytero prætensio, quod si onus detractant excludendi sint a participatione emolumentorum Parochialium, subdunt se semper de illis participasse, & nunquam infervisse, & participationem descendere ex Transactione inita anno 1595. inter Communitatem, & ipsum Capitulum.

Excipit e contra Archipresbyter, non posse Canonicos se subtrahere ab onere coadjuvandi, tum quia ipsis fuit impositum anno 1593. ab Episcopo de Castro, & in ejus compensationem fuerunt per eum admissi ad participationem incertorum, tum quia semper in præteritum coadjuvarunt Archipresbyterum in exercitio Curæ Animarum, & in eo, quod attinet ad novæ Parochiæ erectionem, dicit, eam sibi non obesse, cum novo Rectori suus Populus sit assignatus; nec limites Statutos prætergredi possit, eoque, quod spectat ad transactionem, inquit, eam non percutere casum de quo nunc agitur, concluditque, quod si Canonici participant de Decimis, de Quarta Funerali, & de aliis emolumentis Parochialibus, vel debent sibi adjumentum præstare in exercitio Curæ Animarum, & relicto dicto Exercitio debent a participatione dictorum emolumentorum excludi.

Jura circumferuntur; Quocirca ex dictis Juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Canonici Capitulares Ecclesiæ Collegiatæ SS. Joannis, & Andreæ Terræ Canini teneantur coadjuvare Archipresbyterum in exercitio, & administratione Curæ Animarum, & quatenus negative.*

II. *An, & de quibus emolumentis Parochialibus debeant iidem Canonici participare, in casu &c.*

Non proposita.

MESSANEN. Antonia Corvaja post emissam Professionem in Monasterio Sanctæ Claræ Civitatis Messanen. recursum habuit ad hanc Sacram Congregationem, ut obtineret Restitutionem in integrum, ex quo lapsu fuerat Quinquennium, datisque de more Litteris ad Archiepiscopum, ipse, auditis Monialibus, censuit, petitionem esse exaudiendam, sed quia sine Processus formalis confectioe super asserta nullitate Professionis non est locus Concessioni Restitutioni in integrum, novæ datæ sunt ad eam, Litteræ pro Confessione Processus, & ejus transmissione, quatenus confectus esset, sed cum, supponatur eum nec esse confectum, nec confici posse propter impedimenta, quæ ab adversariis Antonia opponuntur, instante, & sæpius Antonia Supplicante, opus fuit devenire ad Causæ descriptionem in Folio, etsi in Summario non adsint, nisi binæ informationes Archiepiscopi, & nonnullæ extrajudiciales depositiones Monialium, ex quibus habetur, primò, quod tractato inter eam, & quemdam Equitem Matrimonio, fuit hic Carceribus nuncipatus, & insinuatam Antonia, quod Amasius e Carceribus non esset egressurus, nisi post factam ab ipsa Professionem, secundo, quod emissæ Professione fuit Eques libertate donatus, tertio, quod Professio facta fuit de nocte, quarto, quod Professæ, & tunc, & semper reclamavit, quinto, quod requisita noluit eam ratificare, & ultimo, quod etiam post Professionem semper se gesserit tanquam Monasterii Alumnam, hoc est tanquam Educandam; Comam etenim nutritivam, Vestes Seculares retinuit, a Choro abstinuit, & ab aliis actibus, qui a Professis exerceri solent.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus Restitutioni in integrum in casu &c.

Non proposita.

COLONIEN. Maria Anna de Horst Patria Juliacen. & de Diœcesi Coloniensi, viginti circiter ab hinc annis cum esset in ætate annorum quatuordecim, Matrimonium contraxit, Parentibus invitis, cum Boleslao Schtuerin Hæretico Pomerano Neomigi in Hollandia, coram Ministro Hæretico, licet Parochus Catholicus adiri, & commode haberi potuisset in eodem loco. Ex hoc Matrimonio duo filii nati sunt, cumque Boleslaus, post Quinquennium Mariam Annam deseruisset, & abiens in longinquas Suediæ Regiones hæreticam duxerit Uxorem, infelix Maria Anna, quæ miseram duxit vitam per spatium plurium annorum, cum occasionem invenerit Matrimonium contrahendi cum Edmundo Geverfagen. Catholico, supplices preces porrexit huic Sacræ Congregationi pro declaratione nullitatis Matrimonii a se contracti cum Boleslao, & pro libera facultate Matrimonium contrahendi cum Edmundo

Datæ fuerunt litteræ pro informatione ad Ordinarium, qui respondit, primo, subsistere in facto ea, quæ fuerunt exposita, secundo, Matrimonium fuisse contractum coram Ministro Hæretico Castrensi, non tamen proprio illius Legionis, sub qua Boleslaus militabat, tertio, potuisse contrahi Matrimonium coram Missionario Catholico, & Testibus juxta Concilii Tridentini Decretum, quarto, Concilium Tridentinum, & decretum de Matrimonio contrahendo coram Parocho, & Testibus fuisse in loco publicatum, nec ullam quoad hunc punctum moveri posse controversiam, quinto, se juxta repetitas

Cap. 19. sess.
25. de Res.

Sess. 24. cap.
1. de reform.
Matr.

tas hujus Sacrae Congregationis declarationes inclinare pro nullitate Matrimonii, sed se deinde dubitare, ex quo Eius Dominus meus Cardinalis Petra in suis doctissimis *Commentariis ad Constitutiones Apostolicas* tomo 4. scripsit, non expedire, ut procedatur ad declarationem nullitatis horum Matrimoniorum, cum ex consimilibus declarationibus multa mala sequantur, & Catholici degentes in Regionibus Hæreticorum periculis Persecutionum exponantur, sexto, se hæc mala prævidere in casu, de quo nunc agitur, cum in recessu, quem vocant, Religionis factò de anno 1672. inter Marchionem Brandeburgicum, & Ducem Neoburgicum intuitu Terrarum ex Successione Juliacenti inter se divisarum, conventum fuerit, quod id contrahendis mixtis Matrimoniis hoc est V.G. Catholicæ cum Hæretico assistere semper debeat Parochus, seu Minister Sponsi, & quod Proles Mascula educetur in Religione Patris, & Proles Fœminina in Religione Matris, septimo, quod licet hæc prodierint ab incompetenti Auctoritate, nihilominus in praxi recepta sunt, itaut mala, infortunia, Persecutiones Catholicorum, & alia hujus generis imminere probabilissime credenda sint, si ad aures Principum A Catholicorum deveniat pro nullis haberi Matrimonia contracta coram Ministro Hæretico a Fœmina Catholica cum Viro Etherodoxo; octavo, superesse modum, quo res componi possit, si videlicet, prætermisso defectu assistentiæ Parochi Catholici, procederetur ad publicationem nullitatis Matrimonii, utpote contracti coram Ministro, qui non erat proprius Sponsi Minister, erat enim Minister alterius Legionis, sub qua Boleslaus non militabat, uti supradictum est, cum A Catholici, etsi reputent valida Matrimonia contracta coram alieno Ministro, severe nihilominus puniant Ministrum assistentem Matrimoniis, quæ a suis Subditis contracta non sint, & idcirco credi possit, mitius esse laturos, si nullum declaratur id, quod ipsi perpetram gestum agnoscunt; ultimo, demum permissum fuisse Boleslao remanere in secundo Matrimonio contracto cum Hæretica, non quia existimatum fuerit primum Matrimonium contractum cum Maria Anna fuisse invalidum, sed quia ponderatum fuit ab Hæreticis, uti sibi Ordinarius Coloniensis asserit ex Actis constare, quod secundum Matrimonium contractum fuerat cum Fœmina nobili precedentis Matrimonii ignara.

Hæc sunt, quæ continentur in luculenta dicti Ordinarii Relatione; Nunc autem transeundo ad exponendam praxim, & consuetudinem hujus Sacrae Congregationis, necnon asserta Doctorum, præmissaque regula generali desumpta ex littera Concilii *sess. 24. cap. 1. de res Matrimonii*, quod ipsa videlicet Sancta Synodus noluit nullitatem Matrimonii ex defectu presententiæ Parochi, & Tertium sibi vindicare locum in Parochiis, in quibus Decretum publicatum non fuerit, redactaque quæstione ad eos locos in quibus Tridentinum Decretum fuit publicatum, nonnulli in ea sunt opinione, quod Hæretici degentes in locis prædictis non sint prædictæ legi subiecti, itaut Matrimonia ibi ab eis contracta coram Ministro A Catholico, & sic sine vero Parocho, & Testibus pro validis sint habenda, ut late ostendere conatur *Theophilus Raynaudus in Hæreticis Spiritualibus tom 16. pagina mihi 176. a num. 7. usque ad num. 14.* Alii in ea sunt opinione, quod Matrimonia hæc hæreticorum valida sint in illis locis in quibus utpote tunc Principi Catholico subiectis, licet olim fuerit publicatum Tridentini Decretum, hodie nihilominus subsunt Principibus Hæreticis, quam assertionem ampliant etiam ad casum, in quo non deef-

deesset copia Parochi Catholici, & etiam ad casum, in quo alter ex Contrahentibus Catholicus esset, uti late ostendere conatur, *Vanespen. Juris Ecclesiastici tom.1.par.2.tit.12. de Sponsalibus a n.31. usque ad finem*; & alii demum volunt, Matrimonia hæc Hæreticorum nulla esse, sive inter Hæreticos contracta fuerint, sive inter Hæreticum, & Catholicam, dummodo tamen copia haberi potuerit Parochi, aut Sacerdotis Catholici, qui Matrimonio interesset, quam Sententiam latissime tuetur *la Croix lib.6. par.3. de Matrimonio num.772. cum pluribus seq.*, & eidem late adhærent etiam cæteri plena manu cumulati *Anaclet. ad tit. Decret. de Clandestina desponsatione §.3. a n.132. & seq.*; *P. Schmalzgrueber. ad eundem tit. Decret. §.2. a n.115. & pluribus seq.*, ubi etenim Parochi Catholici non sunt, vel est moraliter impossibile eos reperire, validum etiam est Matrimonium sine eorum præsentia contractum juxta responsum Ven. Dei Servi Cardinalis Bellarmini, cujus meminit *Rota dec.308. n.25. cor. Dunozet. Seniore*, & quod per extensum refertur apud *Sbogar. in Theologia radicali tract. centesimo decimo sexto cap.4. de Matrim. Clandestino pag. mibi 528.*

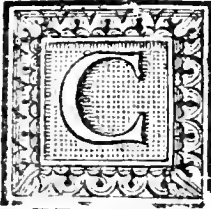
Deveniendo ad hujus Sacræ Congregationis resolutiones; Fuit alias ab ea resolutum, Hæreticos teneri pro validitate Matrimonii ad servandam formam præscriptam a Concilio Tridentino, si ejus decretum fuerit in loco publicatum. Item hæc eadem Sacra Congregatio alias resolvit, Matrimonia hæc esse valida, quamvis contracta sine Parocho, si in loco, nec Episcopus, nec Parochus adlit, dummodo tamen duo, aut tres Testes fuerint adhibiti, & sic servata fuerit, quantum potuit, forma Concilii, & omnes hæc resolutiones impressæ reperiuntur apud *Pignatell. tom.5. consult.79. n.26. & seq. apud Anaclet. ad tit. decret. de Clandestina desponsatione sub num.132. & sub num.141.*, & apud Eminentissimum Dominum meum Cardinalem Petram *ad Constitutiones Apostolicas tom.4. pag.78. & plurib. seqq.*, & concordant aliæ resolutiones recentiores hujus ejusdem Sacræ Congregationis *in Colonien. 16. Decemb.1719. lib.69. decret. pag.609. a tergo, & in Moguntina 31. Maii 1721. lib.71. decret. pag.184. a tergo.*

At quia hæc eadem Sacra Congregatio bis, hoc est in *Causa Hollandiæ Matrimoniorum 23. Augusti 1681. & in Boscodunen. Matrim. 13. Febr.1693.* super hoc eodem dubio rescripsit *Secretario cum Sanctissimo ad mentem*, & prædictus Eminentissimus Dominus meus Cardinalis Petra, qui pluribus annis laudabiliter, & laboriose functus est officio Secretarii, mentem explicavit, quæ fuit, ut si dubio respondendum esset, non aliter responderi posset, quam pro nullitate Matrimonii, sed animadversum fuisse, id non expedire, ne Catholici periculis exponantur, ex hoc natum est dubium Ordinario Colonienfi, juxta ea, quæ in superioribus dicta sunt; In quo proinde rerum themate onus erit EE. VV. decernere.

Quid in proposito casu statuendum sit, aut ordinario Colonienfi respondendum.

Non proposta.

Die Sabbati 21. Februarii 1728.

UM in Folio ultimæ Congregationis habitæ die 17. Januarii hujus anni 1728. sequentes causæ indecisæ remanserint, prævia talis Folii re assumptione, dignabuntur EE. VV. decernere.

Sess. 23. c. 10. de Ref. **A**QUIPENDEN.

- I. *An Canonici Capitulares Ecclesiæ Collegiatæ Sanctorum Joannis, & Andreae Terræ Canini teneantur coadjuvare Archipresbyterum in exercitio, & administratione Curæ Animarum, & quatenus negativè.*
- II. *An, & de quibus emolumentis Parochialibus debeant iidem Canonici participare, in casu &c.*

Dilata, & Testes hinc inde formiter examinentur, firmo interim remanente Decreto edito die 10. Maii 1727.

Sess. 23. c. 19. de Reg. **M**ESSANEN.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Scribatur Archiepiscopo juxta Instructionem.

Sess. 24. cap. 1. de Ref. Maii. **C**OLONIEN.

Quid in proposito casu statuendum sit, aut Ordinario Colonienfi respondendum.

Ad mentem.

Sess. 21. c. 13. de Ref. **N**ULLIUS TUTELÆ. In Congregatione habitæ die 22. Novembris 1727. quatuor dubia in hac causa disputata fuerunt, & resoluta.

Primum conceptum erat sequentibus verbis: *An constet de Excessibus Capituli contra Dominum Junquittum Provisum Apostolicum in casu &c.*, & huic dubio responsum fuit affirmativè.

Secundum dubium conceptum erat sequentibus verbis: *An, & a quo tempore eidem Domino Junquitto debeantur fructus, redditus, & distributiones in casu &c.*: & huic dubio responsum fuit: *deberi a die possessionis, excepto primo anno solvendo Heredibus defuncti.*

Tertium dubium conceptum erat sequentibus verbis: *An eidem debeantur per Capitulum omnia damna, & interesse passa ex causa molestiarum, & litium ex causa Capituli inductarum in casu, & huic Dubio responsum fuit affirmativè.*

Quartum denique erat conceptum sequentibus verbis: *An, & sub quibus pœnis cogendum sit Capitulum ad exhibenda omnia Instrumenta, & Fura, quæ respiciant redditus, Præeminentias, & Fura dignitatis Thesaurariae & Ca-*

*Et Canonatus in casa &c. & huic dubio responsum fuit cogendum esse sub
penis pecuniariis in quantitate arbitrio Nuntii, & in subsidium suspen-
sionis a divinis.*

Impetrata autem a Capitulo nova audientia disputandum in præsentì propo-
ponitur dubium.

An, & in qua parte sit standum, vel recedendum a decisìs.

Dilata, & proponatur in sequenti.

SQUILLACEN. In Cathedrali Ecclesia Squillacen. adsunt sex Dignita- Cap. 12.
tes, quindecim Canonici, & adsunt Presbyteri inferioris ordinis, qui Sess. 24^a
componunt quandam Congregationem vulgo appellatam *Communeria*. de ref.

Dignitates, & Canonici habent onus inserviendi Choro, & Ecclesiæ, & ha-
bent proventus separatos, & suam Massam Canonicalem, Presbyteri vero
inferioris ordinis suos redditus habent ex Pii Legatis, quæ fuerunt a Be-
nefactoribus relicta cum onere Missas celebrandi, & omnes Sacerdotes
Squillacenses ad hanc Congregationem, sive Communeriam admittuntur,
nec ab ea excluduntur Canonici, & quatenus sint Cives Originarii.

Plures controversiæ inter Dignitates, & Canonicos ex una, & hosce Presby-
teros præteritis temporibus exorta sunt, propositisque idcirco in hac Sa-
cra Congregatione die 24. Septembris 1712. sequentibus dubiis: *An onus
celebrandi Missam Conventualem spectet ad solos Canonicos, & an Pres-
byteri participantes teneantur intervenire Choro, & aliis functionibus,
sicuti Canonici, & quomodo, ad primum responsum fuit affirmativè, &
ad secundum, quod servaretur solitum.*

Resolutio hæc confirmationis robur obtinuit anno 1713. cumque die 17. Mar-
tii 1714. inter cætera dubia propositum etiam fuisset sequens: *An Cano-
nicis celebrantibus Missam Conventualem teneantur Presbyteri assistere in
munere Diaconi, & Subdiaconi, & huic dubio responsum fuit negativè.*

Cum juxta in superioribus exposita anno 1712. rescriptum fuerit, Presbyte-
ros hosce participantes teneri servire Choro, & cæteris functionibus juxta
solitum, ex hoc responso nova nata est controversia, conterdentibus Di-
gnitatibus, & Canonicis, Presbyteros teneri ad assistendum Dignitati,
seu Canonico in Vesperis, & ad Benedictus, & Presbyteris excipientibus,
se ad id non teneri, cum non participant de Massa, & redditus suos ha-
beant ex Legatis Benefactorum cum onere celebrandi, & quia obitare
ipsis posse videtur dispositio Cæremonialis Romani lib. 2. cap. 16., dicunt,
eam non esse applicabilem casui, quia Cæremoniale præscribit, quod pa-
rentur duo, quatuor, vel sex Presbyteri ejusdem Ecclesiæ, & non Ca-
nonici in dictis functionibus, sed quando in Ecclesia præter Dignitates, &
Canonicos reperitur alius ordo Beneficiatorum participans de redditibus
Ecclesiæ: secus autem quando prout in hypothesi adsunt in Ecclesia per
accidens simplices Presbyteri nihil participantes de Massa Comuni, nec
facientes unum corpus cum Canonicis.

Jura circumferantur: Quocirca onus erit EE. VV. decernere.

*An, & quomodo Presbyteri communerie teneantur assistere dignitati, vel
Canonico in Vesperis, & ad Benedictus in casa &c.*

Teneri juxta Cæremoniale Episcoporum lib. 2. cap. 3.

ALEXANDRINA . Bina dubia disputanda proponuntur inter Confraternitatem Sanctæ Mariæ de Misericordia , & Sanctorum Rocchi , & Martini Civitatis Alexandriæ , & Parochum S. Martini , intra cujus Parochiæ fines Ecclesia prædictæ Confraternitatis sita est .

Primum dubium pertinet ad Expositionem Ligni Sanctæ Crucis sine licentia , & interventu Parochi , & secundum respicit Expositionem Sanctissimæ Eucharistiæ sine licentia pariter , & interventu Parochi .

Pugnantes hinc inde olim afferebantur resolutiones Sacrarum Congregationum in ordine ad controversias inter Parochos , atque Confratres , utque certa regula statueretur , edita fuerunt die 10. Decembris 1703. Decreta à Sacrorum Rituum Congregatione .

In XI. dubio in dictis decretis resolutio hæc habebantur : *An Expositio Quadraginta Horarum , & Benedictio , quæ fit super Populo , sit de dictis Juribus mere Parochialibus , & huic dubio responsum fuit negative .*

In XII. dubio proposito in dictis Decretis hæc pariter habebantur : *An expositio , quæ fit ex Reliquiis , vel ex Sacris Imaginibus , & benedictio , quæ ex eis fit super Populo , sit de dictis Juribus Parochialibus , & huic dubio responsum fuit negativè , & quoad Benedictionem cum Reliquiis , & Imaginibus serventur decreta .*

In his eisdem Decretis anno 1703. facta fuit præservatio Indultorum , Constitutionum Synodaliæ , & Provincialium , & in Constitutionibus Synodalibus Alexandrinis editis anno 1684. prohibetur Cappellanis Confraternitatum Sacramenta , & Sacramentalia peragere in Oratoriis , nisi accedat prævia deputatio Parochi , intra cujus Parochiæ fines Confraternitas sita est .

In hac Sacra Congregatione die 24. Septembris 1718. & die 13. Jan. 1720. in quadam causa Novarien. aggregationis disputata fuerunt hæc dubia : *An Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum retineri possit in Oratorio Confraternitatis in casu &c.* Item hoc alium dubium : *An cum licentia Episcopi , & sine consensu Parochi fieri possit in Oratorio Confratrum expositio infra annum , & præcipue Quadraginta Horarum in octava defunctorum in casu &c.* & die 24. Sept. anni 1718. ad utrumque responsum fuit affirmativè , repositaque causa die 13. Januarii 1720. perlitum fuit in decisio quoad secundum , & etiam quoad primum ; sed cum additione horum verborum , *arbitrio tamen Eminent. Episcopi , attentis circumstantiis facti.* His ergo positis dignabuntur EE. VV. discernere .

- I. *An Confraternitas Sanctæ Mariæ Misericordiæ , & S. Rocchi Civitatis Alexandriæ aggregata Archiconfraternitati S. Rocchi Urbis possit sine licentia , & interventu Parochi exponere in suo Oratorio Lignum S. Crucis?*
- II. *An eadem Confraternitas possit pariter sine licentia , & interventu Parochi exponere in suo Oratorio Sanctissimam Eucharistiæ in casu &c.*

Ad utrumque affirmativè , accedente licentia Episcopi , & amplius .

CALARITANA . In Diæcesi Calaritana , & aliis Regni Sardinia Episcopatus magnus est numerus Clericorum Conjugatorum , & ex his plerique aut facinora committunt , aut viles artes exercent , non tam in dedecus Ordinis Clericalis , quam in perturbationem Jurisdictionis Ecclesiasticæ , ut eorum Immunitate n. tueatur .

Plerique ex Episcopis Regni Sardiniae usum alias habuerunt conferendi una, eademque die Ordines Minores, & Subdiaconatum iisdem personis; Cumque Calaritanus Archiepiscopus putet, methodum hanc futuram esse aptam natam ad evellendos expositos abusus, ex quo videlicet si statim ac, eodemque contextu, quo Ordinandi primam Tonsuram, & Minores Ordines recipiunt, recipiant etiam Subdiaconatum, non amplius Ordinatis modus supererit reassumendi habitum laicalem, & se convertendi ad exercendas artes clericali charactere indignas, supplicat pro facultate conferendi primam Tonsuram, Minores Ordines, & Subdiaconatum iisdem personis, una die, hoc est in Quatuor Temporibus, in Sabbato Sistentes & in Sabbato Santo juxta *Text. in cap. de eo de Tempor. Ordin. in Can. fin. dist. 75.*, & *cap. 8. sess. 23. S. Conc. Trid.*

Secretarius ad calcem Folii nonnulla adnotavit: Quocirca onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An sit indulgendum petitioni in casu, & quatenus negativè.*
- II. *Quid sit in casu statuendum pro abusibus supradictis eradicandis.*

Ad primum negativè.

Ad secundum Archiepiscopus utatur Juris remediis, & signanter statutis in cap. 6 sess. 23. de refor., & aliis indicatis in Constitutione 16. impressa post Synodum Romanam §. 1. 2. 4. & 6.

PACEN. SEU NULLIUS JURISDICTIONIS. Exortis pluribus ^{Sess. 25. c. 6. de refe} Controversiis inter Episcopum Pacen. & Abbatem Collegiatæ Ecclesiæ de Zafra, iisdemque ad hanc Sac. Congregationem remissis, disputanda proponuntur dubia, quæ sequuntur.

- I. An Episcopus Pacen. seu Visitatores ab eo deputati possint visitare Ecclesiam Collegiatam Villæ de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato, etiam ad formam concordiæ in casu &c.
- II. An possint Visitare Mensam Capitularem, exigere ab Administratoribus rationem, & inspicere, an sint alienata aliqua bona stabilia, mobilia, fœventia, & in visitatione compellere etiam per Censuras Abbatem, & Capitulum ad reintegrationem Mensæ Capitularis, & Legatorum, & Operum Piorum, & an in actu visitationis cognoscere, an sint legitime alienata, & an possint mandare reintegrationem Capitulo, si alienationes nulliter a Prædecessoribus factæ sint, seu potius in præmissis teneantur procedere servatis servandis in casu &c.
- III. An possint visitare Beneficia, Cappellanas, Legata Pia, omnia onera Missarum, aliaque opera pia fundata in dicta Ecclesia Collegiata de Zafra, & inspicere, an sint impleta omnia onera per Abbatem, Capitulum, & Beneficiatos, Cappellanos, & alias Personas dictæ Ecclesiæ in casu &c.
- IV. An possint Episcopus, seu illius Visitatores compellere Conservatores Librorum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Episcopus, seu dicti Visitatores in dicta Villa de

Zafra , seu potius illos Visitare debeant in Archivio , & Locis ejusdem Ecclesiæ Collegiatæ in casu &c.

- V. An in casu, quo ex Libris apparuerit, non esse impleta dicta onera, possint compellere ad eorum implementum Abbatem, Capitulum, Canonicos particulares, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ repertas culpabiles per Censuras Ecclesiasticas, seu potius possint facere Decreta ordinaria adimplementi, & servatis servandis extra Visitationem sit procedendum in casu &c.
- VI. An possint inspicere, & cognoscere quomodo decantentur Horæ Canonice in dicta Ecclesia Collegiata, & Decreta opportuna interponere circa Horas, quibus cantari debent Horæ, & an teneantur Abbas, & Capitulum, & Canonici servare Decreta circa prædicta per Episcopum Pacen. ejusque Visitatores interposita, seu potius in præmissis servanda sit consuetudo ejusdem Ecclesiæ in casu &c.
- VII. An possint Visitare personam Abbatis, Dignitatum, Canonicorum, Portionariorum, Beneficiatorum, Cappellanorum, aliorumque personarum Ecclesiæ, an possint illos compellere ad exhibendos Titulos suorum Beneficiorum, & Titulos ordinum, & exercendi Curam Animarum, & audiendi Fidelium Confessiones, in casu &c.
- VIII. An possint conficere Processus informativos super defectibus, excessibus, delictis commissis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, & quæ tendunt ad morum correctionem in casu &c.
- IX. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum multæ, & pœnæ correctionali, & an nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, reclusio, multa pecuniaria; & suspensio a Divinis in casu &c.
- X. An in casu, quo recusaverint satisfacere multis, & pœnis Correctionalibus per Episcopum, vel Visitatorem impositis, possint illos per censuras compellere ad illorum implementum in casu &c.
- XI. An possint in actu visitationis omnes supradictos compellere ad observantiam Constitutionum Synodalium, & exequi facere pœnas in dictis Synodalibus contentas contra illos, qui illas non servaverint, seu potius possint tantummodo cognoscere de observantia earum Constitutionum, quæ non adversantur concordie in casu &c.
- XII. An in casu, quo dicti Visitatores in processu informativo reperierint aliquas ex dictis personis dictæ Ecclesiæ commisisse aliquod crimen, illisque pœnam correctionalem imposuerint, teneantur dictos processus informativos consignare Abbati, saltem in casu, quo pœna, durante visitatione, non fuerit satisfacta.
- XIII. An in casu, quo teneantur dictos processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vicario Generali, possit Rev. Episcopus, seu possint ipsi Visitatores dicto Abbati, ejusque Curie terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super Criminibus in forma Juris, illos ad condignam pœnam condemnando in prima instantia, quæ Abati competit ex forma concordie in casu &c.
- XIV. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitatione, quam extra formare processus super Crimine concubinitus alicujus, vel aliquarum personarum dictæ Ecclesiæ, & quas culpabiles repererit, carcerare, punire, & in dictis causis pronunciare privative quoad Abbatem, vel potius

cumulative, vel potius cognoscere de dicto Delicto spectet ad Abbatem privativè quoad Episcopum in casu &c.

- XV. An in casu, quo Abbas neglexerit formare processus, aut prout de jure procedere contra Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque personas dictæ Ecclesiæ in Visitatione multatas, seu inquisitas, & processatas, eas punire, & corrigere possit Episcopus Pacen. contra illos formare processus, & punire, seu potius debeat citare in Curia Abbatiali ad dicendam causam quare non processerit, & non docto intra terminum de legitimo impedimento, aut determinatione Causæ, debeat transmittere Acta, ac si primam instantiam consumpsisset in casu &c.
- XVI. An Episcopus, seu illius Visitator in actu visitationis possit etiam procedere ad capturam alicujus ex personis dictæ Collegiætæ Ecclesiæ in casu &c.
- XVII. An si multatus, aut correctus sentiat se gravatum ab excessu Multætæ, seu correctionis irrogatæ per Visitatorem debeat pro revocatione seu moderatione recurrere ad Episcopum, vel potius Abbas possit vel debeat cognoscere de prætenso excessu Visitatoris tanquam in prima instantia in casu &c.
- XVIII. An in casu, quo Abbas, Canonici, aliæque personæ dictæ Collegiætæ Ecclesiæ Decreta edita in visitatione non servaverint, vel Constitutiones Synodales, Episcopus possit contra inobedientes, & Contumaces etiam extra visitationem procedere, adeout in dictis casibus subiciatur Jurisdictioni ordinariæ Episcopi Pacen. in casu &c.
- XIX. An Abbati Collegiætæ Ecclesiæ Villæ de Zafra, tam intra, quam extra Ecclesiam liceat deferre vestem violaceam, pileum, & pectorale ad instar Episcoporum, vel potius deferre debeat vestes nigras ad instar Ecclesiasticorum Sæcularium in casu &c.
- XX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in concordia per Sedem Apostolicam confirmata præscriptos in casu &c.
- XXI. An uti possit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium, dum celebrantur Horæ Canonicæ in casu &c.
- XXII. An liceat Abbati in dicta Collegiata, altero celebrante Missam solemnem, imponere incensum in Thuribulo, illumque benedicere, & an possit benedicere aquam cum vino miscendam per Celebrantem, ut faciunt Episcopi ex præscripto Cæremonialis, in casu &c.
- XXIII. An Concionatores, qui concionem habituri sunt in Collegiata Villæ de Zafra, teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius à Celebrante, seu utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant in casu &c.
- XXIV. An Concionatores in concionibus titulo Reverendissimi Abbatem dictæ Collegiætæ salutare debeant, aut possint in casu &c.

Non proposita cum sequenti.

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA. Post subscripta dubia instante Episcopo Pacen. Abbis de Zafra instetit, ut hæc alia dubia subscriberentur, & disputanda proponerentur.

1. An licuerit Visitatori Francisco Revollo in actu Visitationis peractæ de anno 1716. fabricare processum ex officio contra Gabrielem del Castillo Cappellanum Chori Ecclesiæ Collegiatæ Zafren. ac fabricatum transmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & coram eodem in prima Instantia citare dictum del Castillo ad comparandum sub plena Excommunicationis majoris, in casu &c.
2. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commissarium ad instantiam Fiscalis suæ Curix contra Abbatem Zafra, eo quia hortatus fuerat Visitatorem ad sibi remittendum processum contra Gabrielem del Castillo, & an Commissario prædicto licuerit facere præceptum Abbati, ut acta originalia hortatoriæ, & Inhibitionis transmitteret in termino unius diei sub pœna excommunicationis, atque excommunicatum ob non paritionem declarare in casu &c.
3. An licuerit eidem prædicto Visitatori Revollo in actu ejusdem visitationis demandare per Decretum Inquisitionem contra omnes Ecclesiasticos Collegiatæ, an obediverint Decreto visitationis anni 1708. de incedendo in habitu Talari nigro diurno tempore, & de nocturno cum collari in casu &c. & fabricato processu procedere ad multandum sex Ecclesiasticos de Collegiata tanquam Transgressores in casu &c.
4. An licuerit Curix Episcopali Pacen. transmittere secundum Commissarium Alonsum Sanchez, & Commissario declaratorias affigere contra Abbatem, totamque ejus Curiam in casu &c.
5. An licuerit Episcopo Pacen. mittere tertium Commissarium Josephum Canavate contra Abbatem, & eidem licuerit se conferre ad Villam Zafra stipatum militia equestri, & pedestri, & Censuras ferre contra Abbatem in casu &c.
6. An licuerit Curix Abbatiâli defendere propriam Jurisdictionem inhibendo tam Visitatori, quam Commissariis Episcopi, ne se ingerent in procedendo in prima Instantia contra suos subditos, in casu &c.
7. An licuerit eidem Episcopo, lite civiliter pendente, & post primam Sententiam Metropolitanam ab eodem Episcopo appellatam, procedere ad incarcerationem personæ Abbatis, illumque retinere carceratum usque ad ejusdem Abbatis obitum in casu &c.
8. An licuerit pendente appellatione, & inhibitione Rotali Visitatori Petro Leono de anno 1721. continuare prætentam visitationem per longum spatium quinque mensium, & spernere formam visitandi provisionaliter præscriptam, pendente lite, per R.P.D. Nuntium, & an processus facti in dicta Visitatione fuerint bene per eundem Dominum Nuntium circumscripti, in casu &c.
9. An licuerit eidem Visitatori interdicere Abbati, ne suam Jurisdictionem Ordinariam exerceret durante toto tempore visitationis, in casu &c.
10. An licuerit eidem Visitatori mandare Punctatori Collegiatæ, ne ad distributiones admitteret præbendatos absentes, quamquam infirmos, vel alios legitime impeditos, in casu &c.
11. An licuerit eidem Visitatori exigere ad computum Procurationis Reales 1689. & pro ejus Notario Reales 1000. in pecunia, an sit abolendus abu-

- abusus executionis Realium mille pro qualibet Procuracione Visitatorum, tam nomine Episcopi, quam Capituli, Sede Episcopali vacante, seu potius debeat esse arbitrium Collegiatæ subministrare pecuniam, vel species, in minori quantitate Visitatoribus deputatis, quam ipsi Episcopo personaliter Visitanti in casu &c.
12. An suboriente Dubio circa competentiam Jurisdictionis liceat Episcopo, ejusque Curiaē procedere ad Censuras, seu potius sit recurrendum ad superiorem in casu &c.
 13. An liceat Episcopo retinere in Oppido Zafrae unum Ecclesiasticum sub titulo Fiscalis Episcopalis in casu &c.
 14. An liceat Abbati visitare suam Collegiatam, & personas de ejus gremio sine præjudicio Visitationis Episcopalis, & quomodo, in casu &c.
 15. An competat Sede Episcopali vacante, Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Pacen. Jus visitandi Ecclesiam Collegiatam Zafrae, & Procuracionem exigendi, & quatenus affirmative, quomodo, & quanta sit solvenda in casu &c.
 16. An licuerit Episcopo, & ejus Curiaē decernere, ne recipiantur scripturae, in quibus sit datus titulus Reverendissimi, Admodum Rev. Abbati Zafren. & prohibere, ne hujusmodi titulus illi detur, in casu &c.
 17. An ex prædictis, quæ non licita fuerint declarata, sint de præterito circumscrinenda sub Censuris, & pœnis benevifis Sac. Congregationi, in casu &c.
 18. An, & quomodo Attentata commissa in spretum inhibitionis Rotalis, & pendente lite, sint purganda in casu &c.
 19. An pecuniæ exactæ excessive titulo Procuracionis sint restituendæ, in casu &c.
 20. An expensæ litis, seu litium sint hinc inde reficiendæ in casu &c.
 21. An Episcopo Pacen. sit injungendum, ut referat specificè Sac. Congregationi causas, ob quas in relatione suæ Diœcesis nuper exposuit, Abbatem Zafrae esse scandalosum, aliaque in genere ludentia nomen, & Famam ipsius Abbatis, totiusque Capituli, ad hoc ut eorum Fama vindicetur, & reparetur, prout Juris fuerit, in casu &c.
 22. An stante qualitate hujus Controversiæ, ejusque circumstantiis suspendenda sit Jurisdictio Episcopi Pacen. ad tempus Sac. Congregationi benevifum quoad Collegiatam Zafrae, & committenda Reverendissimo Nuntio, vel Metropolitanò, vel Episcopo viciniore, aut saltem quoad Abbatem tantum, vel potius sit interdicenda Jurisdictio Abbati de Zafra &c.

ADNOTATIONES SECRETARIII

In Causa Calaritana.

1. **I**nter cætera, quæ fuerunt a Sacro Concilio Tridentino in usum revocata, sunt Interstitia, hoc est temporum spatia, quæ inter Ordinum susceptionem decurrere debent, ut rite, & recte Ordinandus ascendere debeat de gradu in gradum. Sinit itaque Tridentinum, Minores Ordines conferendos esse per temporum Interstitia, non esse aliquem promovendum ad Sacros Ordines, nisi post annum a susceptione postremi gradus Minorum Ordinum, promotos ad Subdiaconatum non debere ascendere ad Diaconatum, nisi post annum, & Diacono non esse conferendum Presbyteratum, nisi in Diaconatu per annum permanferit, uti habetur *sess. 22. de Reformat. cap. 11., cap. 13., & cap. 14., & omnibus prædictis insimul cumulatis prosequitur Thomasin. de Nova, & Veteri Disciplina par. 2. lib. 1. cap. 37. num. 10*
2. Si non serventur Interstitia, peccatum committitur tam ab Ordinante, quam ab Ordinato. sed cum nulla pœna a Tridentino imponatur, concors esse videtur Doctorum Sententia, eos in foro exteriori nullam pœnam incurrere, uti late ostendunt *Marchin. de Sacram. Ordinis, tract. primo par. 7. cap. 2. num. 12., Rosignol. operum tom. 17. par. 1. quest. 2. artic. 9. num. 14., & Castropal operum Moral. tom. 4. de Sacram. Ordinis tract. 27. disput. unica punct. 13. num. 14., Giribal. de Sacram. tractat. 9. cap. 2. dub. 4. n. 49. cæterisque plena manu cumulatis, prosequitur modernus Pontas in suo Dictionario Casum Conscientiæ tom. 2., in verbo Interstitia casu 2. 2., & quamvis Sixtus PP. V. suspensionem adversus promotos non servatis Interstitiis, & irregularitatem in casu, in quo in Ordinibus dicto modo receptis ministrassent, imposuisset, uti habetur in *ejus Constit. 91. Bullarii tom. 2., Clemens nihilominus VIII. Bullam Sixtinam, exceptis his, quæ ad simoniacam pertinent ordinationem, revocavit ad terminos Sacri concilii Tridentini, uti habetur in *ejus Constit. 40. Bullarii tom. 3., uti bene adnotavit Fagnan. in cap. Vel non est compos num. 12. de tempor. Ordinat. & quia plures poterant contingere casus, in quibus rationabiliter esse possit locus collationi Ordinum, non servatis Interstitiis, ipsum Sacrum Concilium Tridentinum dispensationem commisit Episcopis, concurrentibus necessitate, aut utilitate Ecclesiæ, quemadmodum habetur in locis supracitatis, de quibus necessitate, & utilitate ad rem, de qua agitur bene disserit *Cotonius in suis Controversiis lib. 3. contrav. prima cap. 5. num. 95., & seqq.****
3. Prima facie videtur, quod hucusque deducta viam aperiant favorabili responso super petitione Archiepiscopi Calaritani, tum quia dispensatio ab Interstitiis committitur a Tridentino Arbitrio, sive iudicio Episcopi, tum quia dici potest non deesse in casu, de quo agitur, necessitatem

tatem Ecclesiæ, ne in dedecus videlicet Ordinis Clericalis, Cleri ad viles artes se convertant, & inter utramque potestatem, Ecclesiasticam videlicet, & Laicalem, contentiones exoriantur, sed pro adæquato examine videtur ad ulteriora esse procedendum, cum hic, & nunc non agatur de sola dispensatione super Interstitiis, sed de dicta dispensatione unacum Collatione Minorum Ordinum, & Subdiaconatus una, eademque die facienda iisdem Personis.

4. Ad hanc ergo inspectionem descendendo, distinguendus esse videtur casus a casu, vel enim agitur de collatione omnium Minorum Ordinum, vel de collatione duorum Ordinum Majorum, vel de Collatione Subdiaconatus unacum Minoribus Ordinibus in terminis Juris communis, vel de Collatione Minorum Ordinum, & Subdiaconatus, una die faciendis eidem Personæ in locis, in quibus viget consuetudo sic conferendi Minores Ordines, & Subdiaconatum.
5. Si agitur de collatione omnium Ordinum eadem die eidem Personæ faciendæ; communis est Doctorum Sententia, eam non esse prohibitam, ubi consuetudo invaluit, quæ a Tridentino sublata non fuit, vel quando seclusa consuetudine, aliqua concurrat legitima causa fundamentum præbens Episcopo dispensandi, ut in terminis consuetudinis docent *Fagnan. in cap. de eo sub num. 42. de Tempor. Ordin. , Thomassin. loco citato cap. 87. sub num. 12. , & in terminis causæ legitimæ la Croix lib. 6. par. 2. sub num. 2295. , Castropalao de Sacram. Ordin. disput. unica puncto 12. n. 5.*
6. Si loquimur de collatione duorum Majorum Ordinum, Sacrum Tridentinum Concilium id expresse prohibet tam quoad Seculares, quam quoad Regulares, & derogat omnibus Insuper, atque privilegiis, ut habetur *cap. 13. sess. 23. de reform. 11.*; ferebatur enim, Summum Pontificem Eugenium Quartum Monachis omnibus Sancti Benedicti concessisse, ut semel in anno omnes majores Ordines eadem die recipere possent a quocumque Catholico Episcopo, quo eodem privilegio Religiosi Mendicantes per communicationem se frui debere contendebant, uti ad notavit *Castropalao loco supra citato num. 11.*, & in Decretalibus binæ habentur Constitutiones, altera *in cap. litteras*, altera *in cap. dilectus de Temporibus Ordinationum*, in quibus Episcopus conferens duos Ordines Sacros eadem die, remanet suspensus a Collatione illorum Ordinum, quos sic contulit, & recipiens duos Sacros Ordines eadem die remanet suspensus ab executione Ordinis posterius recepti, uti etiam adnotavit *Thesaurus de penis Ecclesiæ par. 2. cap. 15. num. 1. , & num. 3.*, & sola inter Scribentes superest disputatio, an hæ suspensiones sint late, vel ferendæ Sententiæ, quemadmodum videri potest apud *Marchin. de Sacram. Ordinis tract. 1 par. 7. cap. 1. num. 1. , & 2.*
7. Si vero sermo est de Collatione Minorum Ordinum, & Subdiaconatus in terminis Juris communis, & præscindendo a quacumque consuetudine, sibi vindicat examen dispositio *Textus in cap. 2. de eo, qui furivus, Ordinem suscepit*, ibi etenim Summus Pontifex mandat, ut Clericis, qui Minores Ordines unacum Subdiaconatu recepit in Minoribus tantum ministraret, & quod tantum ministrare possit in Subdiaconatu, si Dominum religiosam ingrediatur.
8. Non obstat ne prædicta *Textus* dispositione, plerique graves Doctores putant, nullam incurri ab Ordinatis suspensionem, ex quo videlicet *Textus*

tus procedit, quando quis Minores Ordines, & Subdiaconatum recipit ausu temerario, atque furtive, & contra mandatum Episcopi; Secus autem, quando Minores Ordines, & Subdiaconatum recipit, sciente, volente, atque Episcopo consentiente, cui quidem prohibitum est duos Ordines Majores eadem die eidem Personæ conferre, sed prohibitum non est prædicto modo, concurrente necessitate, aut utilitate Ecclesiæ, Minores, & Subdiaconatum conferre, & ita docent *Vasquez in tertiam partem tom.5. disc.246. cap.5. num.47.*, *Castropal. de Sacrament. Ordinis tractat.27. disput. unica puncto 13. num.5.* *Fermosin. in cap.1. num.10.*, & *seqq. de temporibus Ordinationum latissime Diana in opere coordinato tom.2. tract.5. resol.97.*, *Gribald. de Sacram. tract.9. cap.3. dub.4. num.47. la Croix lib.6. par.2. sub num.2295.*

9. At alii sustinent, sic Ordinatam remanere suspensam in sequelam Textus supra citati *Campanil. divers. Juris Canonici rubrica 6. cap.3. numero 15. in fine.* *Bonacina de suspens. in particulari disputat.3. quest.1. punct.4. §.1. num.2. versic. Si vero suscipiat, & sub num.5.* *Thesaurus de penis Ecclesiæ parte 2. in verbo Ordo cap.15. §.2. recipiens, Aterius de Censuris tom.2. disput.10. cap.4. fol.176. §. Dico, & fol.177. §. Remanet, Pauluccius Jurisprud. Sacra tom.2. lib.5. tract.7. cap.7 numero 6. §. Minores Pax Jordan. tomo 1. libro 3. titulo 6. num.339.*, & in eo, quod attinet ad rationem supra perpensam, dicunt, eam non prodesse, tum quia delictum Ordinati in casu *Text. in cap.2. de eo, qui furtive*, residet in hoc, quod una, eademque die recepit Minores Ordines, & Subdiaconatum, & receptio plurium Ordinum insimul intelligitur prohibita, nisi appareat permessa, uti adnotarunt in citato cap. *Butrius Hostiensis, & Joannes Andreas num.2.*, tum quia si prohibitum est eadem die duos Ordines conferre, & Episcopus dispensare non potest, ejus scientia, & patientia, & ejus expressus consensus ad rem, de qua agitur, facere non possunt, uti late prosequitur *Marian. Soccin. in allegato cap.2. num.5.*
10. Quinimo licet in sæpe citato Textu nulla pœna imponatur Ordinanti, suspensio nihilominus ab Ordinum sic collatorum collatione applicabilis esse videtur; intantum etenim in dicto Textu prædicta pœna non imponitur, inquantum Clericus ille præter Episcopi notitiam se immiscuit inter Acolithos, qui debebant ad Subdiaconatum promoveri, sed si Episcopus id scivisset, graviore utique pœna affectus fuisset, quam Ordinatus, uti adnotarunt in eodem Textu *Zabarella in principio, Joannes Andreas num. primo Butrius num. primo, Hostiensis num.2.*, *Soccin. num.4.*, & *pluribus seqq.* quocirca si Ordinans, qui scivisset, gravius punitus fuisset, quam Ordinatus, hinc est, quod si Ordinatus remanet suspensus, Ordinans quoque ad minus suspensionis pœna debet affectus remanere, exemplo ejus, qui duos Ordines Sacros eadem die confert, si etenim id faciat ignoranter, excusatur, juxta *Textum in Cap Innotuit, & ibi Acharan. num.2. de eo, qui furtive*: Sed si scienter id faciat, gravius punitur, quam Ordinatus juxta optimam *Glossam in cap. litteras in verbo deliquit de temporibus Ordinationum*, & in terminis ejus, qui Minorem aliquem Ordinem unacum Majori contulerit per ignaviam, aut incognitantiam, quod remaneat suspensus ab Ordinum Collatione, docent *Majol. de Irregular. lib.3. cap.24 num.13.*, *Pax Jordan. tomo 1. lib.3. tit.6. num.430.*
11. De hac controversia bis actum dicitur in hac Sacra Congregatione, *in*
Ravel-

Ravellen. videlicet die 12. Novembris 1650., in qua Sacra Congregatio indulgisse dicitur dispensationem ad cathelam Ordinato in Minoribus Ordinibus, & Subdiaconatu eadem die, cum in susceptis ministrasset, teste *Pignatell. consult. 319. tom. 1.*, sed hæc resolutio in Regestis non reperitur; Vera, & celebrior fuit disputatio in *Boven. Ordinationis 29. Januarii 1707.*, quæ causa pluries fuit proposita, & eandem resoluta die 7. Maii ejusdem anni, uti habetur in *Regestis lib. 57. fol. 23. a tergo, & fol. 156.*; In dicta Causa agebatur de Collatione duorum Minorum Ordinum unacum Subdiaconatu, & prætendebatur, Ordinos, qui in susceptis propter reverentiam non ministraverant, non esse suspensos, ex quo furtive non se immiscuerant Ordinationi, nec ullam suspensionem fuisse incursum ab Ordinate, cum pœna sibi vindicet locum in collatione duorum Majorum Ordinum, & non in Collatione Minorum cum Subdiaconatu, proposito dubio: *An, & quomodo esset danda absolutio in casu*, responsum fuit: *Quod Ordinos, dandam esse absolutionem prævia salutari pœnitentia arbitrio Episcopi vicinioris, & quod Ordinantem rescriptum fuit ad mentem*, quæ explicata fuit per Epistolam ad Ordinantem scriptam, in qua postquam Sacra Congregatio eum acriter arguit, asserendo eum plus deliquisse, quam Ordinos, cum Ordines scienter contulisset, omnem pœnam pro ea vice benigne remisit, dummodo in posterum a similibus abstineret.

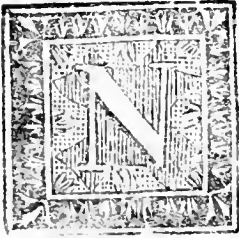
12. Hæc sunt, quæ respiciunt Collationem Minorum Ordinum, & Subdiaconatus in terminis Juris communis; Quocirca solum superest examen hujus ejusdem Quæstionis in casu, in quo vigeat consuetudo.
13. De hac ergo consuetudine loquendo, nonnulli putant, eam non esse attendendam, utpote per Tridentinum sublatam; quod intervalla temporum decrevit inter Ordines Minores, & Subdiaconatum, relicto tantum Episcopis Jure dispensandi super Interstitiis, & ita docent *Majol. de Irregularit. lib. 3. cap. 24. num. 13. & lib. 4. cap. 11. num. 1. Diaz ad Salzed. versic. Una die, Menoch. de arbitrariis lib. 2. casu. 564. num. 7. & sequent. Venet. in examin. Episcoporum lib. 1. cap. 18. num. 13. Gräfs. de Effectibus, Clericatus in præludiis num. 341. Pax Jordan. tit. 3. lib. 6. num. 430. & sequent. tomo 1. de Magistris in Silva Ecclesiastica tomo 2. pag. 265.*
14. At alii oppositæ adhærent Sententiæ, & idcirco volunt, stante consuetudine, Minores Ordines, & Subdiaconatum licite conferri posse iisdem Personis una, eademque die, & hi sunt *Suarez de Censuris disputat. 31. sect. 1. num. 41. Thesaurus de panis Eccles. par. 2. in verbo Ordo cap. 15. §. Inter Ordinem, Leander Operum Moralium tom. 1. tractat. 6. disput. 11. quæst. 13. Fagnan. in cap. De eodem autem num. 41. de Temporibus Ordinationum: ubi testatur de sensu hujus Sac. Congregationis, de quo pariter testatur *Gallebart. ad cap. 13. num. 5. sess. 23. de Reformat.* Cumque Sacra hæc eadem Congregatio apud *Suarez loco mox citato* sic responderit: *Qui ex consuetudine illius Regionis quatuor Minores Ordines, & Subdiaconatum eodem die susceperunt, non sunt suspensi*, hinc deducitur, suspensionem sibi locum vindicare in locis tantum, in quibus dicta consuetudo non viget. *Layman. lib. 5. tractat. 9. cap. 10. num. 10. & ad tit. Decret. de temporibus Ordinationum late prosequuntur Piring. sect. 1. §. 10. numer. 83. Anaclet. §. 6. num. 160. & 167. Schamlz grueber. §. 2. num. 15. ex quo videlicet Sacrum Concilium Tridentinum sess. 23. cap. 11. consue-**

suetudini non derogavit, cumque *cap. 13.* prohibuerit duos Sacros Ordines una die eidem conferri, privilegiis, & indultis non obstantibus, nec quidquam statuerit quoad Collationem Minorum, & Subdiaconatus, videtur, quod perseverare voluerit consuetudinem eosdem insimul conferendi in locis, in quibus eadem est recepta, uti ad rem ponderant *Guttier. quest. Canon. lib. 1. cap. 26. num. 30. & sequen. Gobat in Theologia Experimental tractat. 8. casu 11. sess. 2. num. 460. & sequen. pagina mihi 542. Marchin. de Sacram. Ordinis tract. 1. par. 7. cap. 1. numero 6. & sequen. latissime Sanchez consil. moral. lib. 7. cap. 1. dubit. 53. num. 5. & pluribus sequen.*

15. His positis, si adhærendum est opinioni, quæ vult, Episcopum jure suo, & prævia tantum dispensatione super Interstitiis Minores Ordines, & Subdiaconatum eidem Personæ conferre posse una, eademque die, inquirendum remanebit, an adsit utilitas, & necessitas Ecclesiæ in hoc, quod collatis insimul prædictis Ordinibus, non possint amplius Ordinati resiliere, & ad viles artes se convertere, vel potius statuta methodo Ordines conferendi modo prædicto, relaxetur, & destruat Ecclesiastica disciplina, quæ ab antiquissimo tempore intervalla Temporum decrevit, ut per ea, fides, morum probitas, constantia, & moderatio Ordinandorum deprehendatur, quemadmodum legitur in *Can. 10. Concilii Sardicensis*: Rursus, Si adhærendum est opinioni, quæ licitatem ex consuetudine loci admittit simultaneam Collationem Minorum Ordinum, & Subdiaconatus, examinandum erit primo, an hæc consuetudo sit introducta, secundo, an fuerit introducta post Tridentinum, vel ante Tridentinum viguerit, si etenim post Tridentinum est introducta, obstaret Decretum irritans appositum in *Bulla 73. Pii IV. Confirmatoria Concilii*, & tertio demum locum sibi vindicaret etiam examen necessitatis, & utilitatis Ecclesiæ, uti mox dictum est; Cumque hæc omnia profecto sint involuta, perpendendum proponitur *EE. VV.* an ultra disposita a Sacro Concilio Tridentino *sess. 23. cap. 6. de Clericis Conjugatis* ad Sartam tectam conservandam, seu restaurandam Ecclesiasticam Disciplinam in Regno Sardinia, & ad evellendos expositos abusus, Archiepiscopo Calaritano requirenti insinuandum sit, ut in Sacra Ordinatione, & in plectendis Clericis facinorosis se conformet dispositioni Constitutionis sanctæ memoriæ Innocentii XIII. a Sanctissimo Domino Nostro confirmatæ, & impressæ post Synodum Romanam in appendice *Constit. 16.* & signanter dispositis in § 1. 2. 4. & 6. licet enim prædicta Constitutio edita fuerit pro Regnis Hispaniarum, ea tamen, quæ signanter in locis citatis decreta sunt, sunt eruta ex Sac. Canonibus, & Sacro Concilio Tridentino, & sunt in omnibus conformia Juri communi, & pleraque ex eis a Sanctissimo Domino Nostro in Synodum Romanam habitam anno 1725. translata sunt, uti legenti patebit.

Atque hæc dicta sint sub censura, salvo semper &c.

Die Sabbati 13. Martii 1728.

ULLIUS TUDELÆ . Cum in folio ultimæ Congregationis proposita fuit hæc causa , & non resoluta , sed *Cap. 13. sess. 21. de ref.* dictum *Dilata , & proponatur in sequenti* ; Prævia talis

Folii reassumptione nunc Dignabuntur EE. VV. respondere .

An, & in qua parte sit standum , vel recedendum a decis.

Ad Eminentissimum Dominum Cardinalem Belluga ; qui auctoritate Sac Congregationis Partes inducat ad Concordiam , & quatenus concordare noliunt , eam faciat ex Officio in Sacra Congregatione referendam .

Aliæ vero duæ sequentes Cause ob temporis angustiam in proxime præterita Congregatione proponi non potuerunt ; Unde onus erit EE. VV. in prærens decernere .

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS .

- I. An Episcopus Pacen. , seu Visitator ab eo deputatus visitando Ecclesiam Collegiatam de Zafra , tam Jure Ordinario , quam Jure delegato ad formam Concordiæ in casu &c.
- II. An possint Visitare Mensam Capitularem , exigere ab Administratoribus rationem , & inspicere , an sint alienata aliqua Bona stabilia , mobilia , fœmoventia , in Visitatione compellere etiam per Censuras Abbatem , & Capitulum ad reintegrationem Mensæ Capitulares , & Legatorum , & Operum Piorum , & an in actu Visitationis cognoscere , an sint legitime alienata , & an possint mandare reintegrationem Capitulo , si alienationes nulliter a Prædecessoribus facta sint , seu potius in præmissis teneantur procedere servatis servandis in casu &c.
- III. An possint visitare Beneficia , Cappellanas . Legata Pia , omnia onera Misarum , aliaque opera Pia fundata in dicta Ecclesia Collegiata de Zafra , & inspicere , an sint impleta omnia onera per Abbatem , Capitulum , & Beneficiatos , Cappellanos , & alias Personas dictæ Ecclesiæ in casu &c.
- IV. An possint Episcopus , seu illius Visitatores compellere Conservatores Librorum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis , Legatorum Piorum , Beneficiorum , Cappellaniarum ad Domum , in qua extat dictus Episcopus , seu dicti Visitatores in dicta Villa de Zafra , seu potius illos Visitare debeant in Archivio , & Locis ejusdem Ecclesiæ Collegiatae in casu &c.

Sess. 25. c. 6. de Ref.

V. An

- V. An in casu, quo ex Libris apparuerit, non esse impleta dicta onera, possint compellere ad eorum implementum Abbatem, Capitulum, Canonicos particulares, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ repertas culpabiles per Censuras Ecclesiasticas, seu potius possint facere Decreta ordinaria adimplementi, & servatis servandis extra Visitationem sit procedendum in casu &c.
- VI. An possint inspiciere, & cognoscere quomodo decantentur Horæ Canonicæ in dicta Ecclesia Collegiata, & Decreta opportuna interponere, circa Horas, quibus cantari debent Horæ, & an teneatur Abbas, & Capitulum, & Canonici servare Decreta circa prædicta per Episcopum Pacen. ejusque Visitatores interposita, seu potius in præmissis servanda sit consuetudo ejusque Ecclesiæ in casu &c.
- VII. An possint Visitare Personam Abbatis, Dignitatum, Canonicorum, Portionariorum, Beneficiatorum, Cappellanorum, aliarumque Personarum Ecclesiæ, an possint illos compellere ad exhibendos Titulos suorum Beneficiorum, & Titulos ordinum, & exercendi Curam Animarum, & audiendi Fidelium Confessiones, in casu &c.
- VIII. An possint conficere Processus informativos super defectibus, excessibus, delictis commissis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, & quæ tendunt ad morum correctionem in casu &c.
- IX. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum multæ, & pœnæ correctionali, & an nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, reclusio multa pecuniaria, & suspensio a Divinis in casu &c.
- X. An in casu, quo recusaverint satisfacere multæ, & pœnis Correctionalibus per Episcopum, vel Visitatorem impositis, possint illos per Censuras compellere ad illorum implementum in casu &c.
- XI. An possint in actu Visitationis omnes supradictos compellere ad observantiam Constitutionum Synodaliæ, & exequi facere pœnas in dictis Synodalibus contentas contra illos, qui in illas non servaverint, seu potius possint tantummodo cognoscere de observantia earum Constitutionum, quæ non adversantur Concordiæ in casu &c.
- XII. An in casu, quo dicti Visitatores in Processu informativo reperierint aliquas ex dictis Personis dictæ Ecclesiæ commisisse aliquod crimen, illisque pœnam Correctionalem imposuerint, teneantur dictos Processus informativos consignare Abbati, saltem in casu, quo pœna, durante Visitatione, non fuerint satisfacta.
- XIII. An in casu, quo teneantur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vicario Generali, possint Reverendissimus Episcopus, seu possint ipsi Visitatores dicto Abbati, ejusque Curix terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super Criminibus in forma Juris, illos ad condignam pœnam condemnando in prima instantia, quæ Abbati competit ex forma concordix in casu &c.
- XIV. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitatione, quam extra formare Processus super Crimine Concubinitus alicujus, vel aliquarum Personarum dictæ Ecclesiæ, & quas culpabiles repererit, carcerare, punire, & in dictis causis pronunciare privative quoad Abbatem, vel potius cumulative, vel potius cognoscere de dicto Delicto spectet ad Abbatem privative quoad Episcopum in casu &c.

XV. An

- XV. An in casu, quo Abbas neglexerit formare Processus, aut prout de jure procedere contra Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiarios, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ in Visitatione multatas, seu inquisitas, & proclatas, eas punire, & corrigere possit Episcopus Pacen. contra illos formare Processus, & punire, seu potius debeat citare in Curia Abbatiali ad dicendam causam quare non processerit, & non docto intra terminum de legitimo impedimento, aut determinatione Causæ, debeat transmittete Acta, ac si primam instantiam consumpsisset in casu &c.
- XVI. An Episcopus, seu illius Visitator in actu visitationis possit etiam procedere ad capturam alicujus ex Personis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ in casu &c.
- XVII. An si multatus, aut correctus sentiat se gravatum ab excessu Multatæ, seu correctionis irrogatæ per Visitatorem debeat pro revocatione seu moderatione recurrere ad Episcopum, vel potius Abbas possit vel debeat cognoscere de pratenso excessu Visitatoris tamquam in prima instantia in casu &c.
- XVIII. An in casu, quo Abbas, Canonici, aliæque Personæ dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Decreta edita in Visitatione non servaverint, vel Constitutiones Synodales, Episcopus possit contra inobedientes, & Contumaces etiam extra Visitationem procedere, adeout in dictis casibus subiciatur Jurisdictioni ordinariæ Episcopi Pacen. in casu &c.
- XIX. An Abbati Ecclesiæ Collegiatæ Villa de Zafra, tam intra, quam extra Ecclesiam liceat deferre Vestem violaceam, Pileum, & Pectorale ad instar Episcoporum, vel potius deferre debeat Veltes nigras ad instar Ecclesiasticorum Sæcularium in casu &c.
- XX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in concordia per Sedem Apostolicam confirmata præscriptos in casu &c.
- XXI. An uti possit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium, dum celebrantur Horæ Canonicæ in casu &c.
- XXII. An liceat Abbati in dicta Collegiata, altero celebrante Missam solemnem, imponere incensum in Thuribulo, illumque benedicere, & an possit benedicere aquam cum vino miscendam per Celebrantem, ut faciunt Episcopi ex præscripto Cæremonialis, in casu &c.
- XXIII. An Concionatores, qui Concionem habituri sunt in Collegiata Villæ de Zafra, teneatur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a Celebrante, seu utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant in casu &c.
- XXIV. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendissimi Abbatem dictæ Collegiatæ salutare debeant, aut possint in casu &c.

Ad Eminentissimum Præfectum pro rescacatione dubiorum & causa proponatur cum iisdem Scripturis.

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

- I. An licuerit Visitatori Francisco Revollo in actu Visitationis peractæ de anno 1716. fabricare Processum ex officio contra Gabrielem del Castillo Cappellanum Chori Ecclesiæ Collegiatæ Zafren. ac fabricatum transf-

*Sess. 15. 1760
de reform.*

- transmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & coram eodem in prima Instantia citare dictum del Castillo ad comparandum sub pœna Excommunicationis majoris, in casu &c.
2. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commissarios ad instantiam Fiscalis suæ Curia contra Abbatem Zafrae, eo quia hortatus fuerat Visitatorem ad sibi remittendum Processum contra Gabrielem del Castillo, & an Commissario prædicto licuerit facere præceptum Abbati, ut Acta Originalia hortatoriae, & inhibitionis transmitteret in termino unius diei sub pœna Excommunicationis, atque Excommunicatum ob non paritionem declarare in casu &c.
 3. An licuerit eidem prædicto Visitatori Revollo in actu ejusdem Visitationis demandare per Decretum Inquisitionem contra omnes Ecclesiasticos Collegiatæ, An obediverint Decreto visitationis anni 1708. de incedendo in habitu Talari nigro diurno tempore, & de nocturno cum colari in casu &c. & fabricato Processu procedere ad multandum sex Ecclesiasticos de Collegiata tanquam Transgressores in casu &c.
 4. An licuerit Curia Episcopali Pacen. transmitters secundum Commissarium Alonsum Sanchez, & Commissario declaratorias affigere contra Abbatem totamque ejus Curiam in casu &c.
 5. An licuerit Episcopo Pacen. mittere tertium Commissarium Josephum Canavate contra Abbatem, & eidem licuerit se conferre ad Villam Zafra stipatum militia equestri, & pedestri, & Censuras ferre contra Abbatem in casu &c.
 6. An licuerit Curia Abbati defensione propriam Jurisdictionem inhibendo tam Visitatori, quam Commissariis Episcopi, ne se ingererent in procedendo in prima Instantia contra suos subditos, in casu &c.
 7. An licuerit eidem Episcopo, lite civiliter pendente, & post primam Sententiam Metropolitanam ab eodem Episcopo appellatam, procedere ad carcerationem Personæ Abbatis, illumque retinere carceratum usque ad ejusdem Abbatis obitum in casu &c.
 8. An licuerit pendente appellatione, & inhibitione Rotali Visitatori Petro Leono de anno 1721. continuare præsentem Visitationem per longum spatium quinque mensium, & spernere formam visitandi provisionaliter præscriptam, pendente lite, per R. P. D. Nuntium, & an Processus facti in dicta Visitatione fuerint bene per eundem Dominum Nuntium circumscripti in casu &c.
 9. An licuerit eidem Visitatori interdicere Abbati, ne suam Jurisdictionem Ordinariam exerceret durante toto tempore Visitationis, in casu &c.
 10. An licuerit eidem Visitatori mandare Punctatori Collegiatæ, ne ad distributiones admitteret Præbendatos absentes, quamquam infirmos, vel alios legitime impeditos, in casu &c.
 11. An licuerit eidem Visitatori exigere ad computum Procurationis Reales 1689. & pro ejus Notario Reales 1000. in pecunia, an sit abolendus abusus executionis Realium mille pro qualibet Procuratione Visitatorum, tam nomine Episcopi, quam Capituli, Sede Episcopali vacante, seu potius debeat esse arbitrium Collegiatæ subministrare pecuniam, vel species, & in minori quantitate Visitatoribus deputatis, quam ipsi Episcopo personaliter Visitanti in casu &c.
 12. An suboriente Dubio circa competentiam Jurisdictionis liceat Episco-

po, ejusque Curia procedere ad Censuras, seu potius sit recurrendum ad Superiorem, in casu &c.

13. An liceat Episcopo retinere in Oppido Zafrae unum Ecclesiasticum sub titulo Fiscalis Episcopalis in casu &c.
14. An liceat Abbati visitare suam Collegiatam, & personas de ejus gremio sine praedictis Visitations Episcopalis, & quomodo, in casu &c.
15. An competat, Sede Episcopali vacante, Capitulo Ecclesiae Cathedralis Pacen. Jus visitandi Ecclesiam Collegiatam Zafrae, & Procuracionem exigendi, & quatenus affirmative, quomodo, & quanta sit solvenda in casu &c.
16. An liceret Episcopo, & ejus Curiae decernere, ne recipiantur scripturae, in quibus sit datus titulus Reverendissimi, Admodum Rev. Abbati Zafren. & prohibere, ne hujusmodi titulus illi detur, in casu &c.
17. An ex praedictis, quae non licita fuerint declarata, sint de praeterito circumscriptibenda sub Censuris, & penis benev. sis Sac. Congregationi, in casu &c.
18. An, & quomodo attentata commissa in spretum inhibitionis Rotalis, & pendente lite, sint purganda in casu &c.
19. An pecuniae exactae excessive titulo Procuracionis sint restituendae, in casu &c.
20. An expensae litis: seu litium sint hinc inde rescindendae in casu &c.
21. An Episcopo Pacen. sit injungendum, ut referat specificiter Sac. Congregationi causas, ob quas in relatione suae Diocesis nuper exposuit, Abbatem Zafrae esse scandalosum, aliaque in genere laedentia nomen, & Famam ipsius Abbatis, totiusque Capituli, ad hoc ut eorum Fama vindicetur, & reparetur, prout Juris fuerit, in casu &c.
22. An stante qualitate hujus Controversiae, ejusque circumstantiis suspendenda sit Jurisdictio Episcopi Pacen. ad tempus Sacrae Congregationi benev. sum quoad Collegiatam Zafrae, & committenda Reverendissimo Nuntio, vel Metropolitanano, vel Episcopo viciniore, aut saltem quoad Abbatem tantum, vel potius sit interdicenda Jurisdictio Abbati de Zafra &c.

Ut ad proximam .

MECHLINIEN. LEGITIMATIONIS PROLIS. Die 27. Julii anni 1726. proposita fuit hujusmodi causa in hac Sac. Congregatione, disputatissime dubiis: *An constaret de primo Matrimonio vero, seu potius de Validitate secundi, & an saltem constaret de primo matrimonio Putativo, ad hoc, ut Proles sit declaranda legitima: & hisce Dubiis nulla fuit data responsio, sed dictum. Dilata, Cum essent necessariae majores probationes, & eo fortius cum Albertina Litteras Remissoriales expeditisset.*

Cap. I. sess.
24. de refor.
Matr.

Deinde ad tramites mentis Sacrae Congregationis facta est expeditio novarum Litterarum Remissorialium, & Compulsorialium instante eadem Albertina pro Hispaniis, & pro Belgio; Confectoque in Hispaniis Processu, & ad Urbem transmissa, Procurator Mariae Magdalenae Principessae de Tillis exhibuit Articulos, & instetit, sibi concedi Remissoriam pro Testibus examinandis, magnumque fecit fundamentum in relevantia Articulorum, relataque instantia inter Summaria precum die 20. Decembris anni 1727. proxime elapsi, & excipiente Procuratore Albertinae, quod plu-

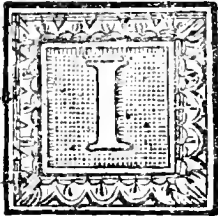
ribus de causis non erat locus huic Remissoriae: Tunc prodiit rescriptum, quod proponeretur Dubium super remissoria una cum negotio principali in secunda post Reges.

Adeoque nunc dignabuntur EE. VV. respondere.

- I. *An constet de primo matrimonio vero in casu &c. & quatenus negative, an constet de validitate secundi in casu &c.*
- II. *An saltem constet de primo matrimonio putativo, ad hoc ut Proles sit declaranda legitima, in casu &c.*
- III. *An sit locus petita concessioni Remissoria in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbati 17. Aprilis 1728.

In primo Folio ultimæ Congregationis resolvendæ super fuit præsens Causa: Quapropter reassumpto dicto Folio, dignabuntur EE. VV. decernere.

*Sess. 24. c. 1.
de ref. Matr.*

MECHLINIEN.

- I. *An constet de primo matrimonio vero in Casu &c. & quatenus negative, an constet de validitate secundi, in casu &c.*
- II. *An saltem constet de primo matrimonio putativo, ad hoc ut Proles sit declaranda legitima, in casu &c.*
- III. *An sit locus petita concessioni Remissoria, in casu &c.*

Non proposita.

*Cap. 15. sess.
25. de Reg.*

COLONIEN. Commendatarius, & Fratres Cappellani Conventus sanctorum Joannis, & Cordulae apud Coloniam, Religionis Hierosolimitanæ ad regularem inter ipsos Professionem admiserunt quendam Novitium, cui nomen Joannes Henricus, & Cognomen Vvिल्ms, & subsequenter Commendatarius eidem contulit Litteras Dimissoriales, quarum vigore a Nuntio Colonien. promotus fuit ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem tanquam Professus, & sic ad titulum Mensæ, sive Domus Prioralis Camerae memorati Conventus.

Commenda, sive Præpositura Sanctorum Joannis, & Cordulae est plenarie subjecta Magno Priori Alemaniae, qui habita notitia admissionis Joannis Henrici, inhibuit, ne eum sine suo consensu ad Professionem reciperent, habitaque subinde notitia receptionis ad professionem, necnon collationis Sacri Ordinis Subdiaconatus ad titulum Paupertatis, sive Mensæ Communis, non obitante prohibitionem tum Auditoris Sanctissimi, tum hujus Sacrae Congregationis, subscribi, & disputari obtinuit in hac Sa-
cra

cra Congregatione dubium super Attentatis, eodemque proposito die 22. Septembris 1725. cujus Congregationis Folium benigne poterit per EE. VV. reassumi responsum fuit, *quod constabat de Attentatis, & quod erant purganda juxta instructionem dirigendam ad Nuntium Coloniensem.*

Instructio fuit, quod prædictus Nuntius nomine Sac. Congregationis suspenderet ab exercitio Sacrorum Ordinum Joannem Henricum sub pœna Irregularitatis Contrahendæ in Casu Contraventionis, necnon a Voce activa, & passiva, quam uti assertus Professus in Conventu, seu Commenda Sanctorum Joannis, & Cordulæ, sibi poterat asserere, & quod etiam suspenderet Commendatarium, sive Governatorem, & Rectorem Commendæ ab Officio, & alium in ejus locum substitueret; Cumque hæc omnia per dictum Nuntium fuerint adimpleta, instante magno Priore, & pro totali Causæ definitione, disputanda in præsentem proponuntur sequentia dubia.

- I. *An commendatarius, & Conventuales Præceptoriam ad Sanctos Joannem, & Cordulam Colonia recipere possint Novitios, illisque admittere ad Professionem absque licentia Magistri Ordinis, seu magni Prioris per Alemanniam, in casu &c.*
- II. *An, & quomodo prædicto Ordinis Magistro, seu Magno Priori competat jus visitandi dictum Conventum, & Præceptoriam, seu potius constet de Causis Exemptionis, in casu &c.*
- III. *An quoad Attentata standum sit, vel recedendum a decisis, & quatenus affirmative quoad primam partem.*
- IV. *An Commendatarius sit reintegrandus, & quoad admissionem, & Professionem. Vvilmis, quomodo sit providendum, in casu &c.*

Ad primum, necessariam esse licentiam Magni Prioris Alemannia. Ad Secundum Affirmativè quoad primam partem juxta Bullam Rhodianam, & negativè quoad secundam. Ad Tertium in decisis. Ad Quartum, Commendatarium esse ex gratia reintegrandum, & summam receptam pro Dote in admissione Vvilmis esse ejus hæredibus restituendam, demptis alimentis ipsi præstitis, & amplius in omnibus.

LUCEORIEN. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 26. Aprilis anni proximi præteriti, cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, & responsum fuit dilata, & scribatur juxta instructionem.

Sess. 24. de
ref. cap. 5.

Porro in executionem hujus rescripti datæ fuerunt litteræ tum ad Nuntium Apostolicum, tum ad Episcopum Leuceorien., in quibus dictum fuit, ut totis viribus curarent Conjugum reconciliationem, atque cohabitationem, & quod quatenus id obtineri non posset, referrent super quantitate Dotis Principissæ, quis sit ejus debitor, a quo bona pro dote assignata possideantur, & an adfuerint Sevitia Mariti erga Uxorem.

Supervenerunt responsiones, & causa reproponitur. Unde onuserit EE. VV. decernere.

- I. *An Comes Saphieka teneatur ad alimenta præstanda Principissæ Constantiæ Radizilla, & quatenus affirmative.*
- II. *In quæ summa illa debeantur.*

Præ-

Præfigatur a Domino Nuncio terminus ipsi benevifus tum Comiti pro recipienda Uxore unacum Dote, tum Principiffæ pro accedendo unacum Dote, & cohabitando cum Viro, terminisque elapsis, certioretur de resultantibus.

Cap. 12. feff.
24. de refs

TOLETANA. Notiffima est in hac Curia Cauſa Toletana inter Capitulum Eccleſiæ Toletanæ, & Joſeph Fernandez Jubera proviſum Apoſtolicum, cui Capitulum pro retardanda executione Litterarum Apoſtolicarum ſuper Canonicatu ipſi collato, objiciebat Sanguis impuritatem.

Tres conformes Sententiæ, præviis multis Deciſionibus, latæ fuerunt a Rotæ Auditorio favore Joſephi, quæ etiam Canonizari obtinuerunt a Tribunali Signaturæ Juſtititiæ, ſeu Capitulo Litem in Devolutivo proſequente, & eidem aſſiſtente Canonico, qui ad hunc effectum fuerat a ſuo Capitulo ad Urbem tranſmiſſus, Joſeph, qui erat etiam præſens in Urbe, ſuum conſtituit Procuratorem, qui Poſſeſſionem caperet ſui Canonicatus, & ſibi conſignari faceret fruſtus lite pendente decurſos, & etiam ſuo nomine Fidei Profeſſionem emitteret, tum in Capitulo, tum coram Archiepiſcopo.

In actu poſſeſſionis emiſſa fuit a Capitulo proteſtatio ſatis indecora Familiæ Joſephi, idemque Capitulum recuſavit ſolvere fruſtus uſque ad eam diem decurſos, quo circa habito novo recurſu ad Rotæ Auditorium, fuit ab hoc relaxata Declaratoria, niſi intra terminum trium menſium ultra proteſtationis abolitionem fieret ſolutio fruſtuum decurſorum.

Paruit Capitulum, & Joſeph in Urbe permansiſit, ut liti in Devolutivo aſſiſteret, in quo Judiciſio quartam Sententiã reportavit, & ut conatibus Canonici Commiſſarii obſiſteret, qui avocationem Cauſæ a Rota ad Congregationem particularem petere dicebatur, & poſtquam Canonicus hic ab Urbe diſceſſit, diſceſſit etiam Joſeph, qui ſe tranſtulit ad exercendum in Regno Murtiæ Inquiſitoris Officiũ, cujus obtentu ſe non adſtrictum Reſidentitiæ contendit.

Ex his, quæ hucusque narrata ſunt, unusquiſque litem ſuper Canonicatu, & fruſtuum conſignatione credere poterat eſſe terminatam, ſed res non ita ſe habuit, quandoquidem Capitulum, quod Poſſeſſionem tradiderat, & ſolutionem fecerat fruſtuum pendente Lite decurſorum, prætenſionem excitavit non ſolvendi fruſtus, & diſtributiones impoſterum decurrendas, habitoque idcirco recurſu Ad Rotæ Auditorium, diſputatoque Debio, *An eſſet danda Declaratoria, affirmativè reſponſum fuit, uti colligitur ex Deciſ. edita die 6. Decembris 1726. coram R. P. D. meo Corio.*

In hoc rerum ſtatu Joſeph exhibuit ſupplicem libellum huic Sacræ Congregationi, in quo ſeriem omnium Judicatorum in ſua Cauſa fideliter expoſuit, exoravitque pro condonatione fruſtuum poſt captam poſſeſſionem decurſorum, ſi eos forte ſuos non feciſſet ob non emiſſam Fidei Profeſſionem in manibus Archiepiſcopi; Procuratorem quippe conſtituerat pro emitenda Fidei Profeſſione tum coram Capitulo, tum coram Archiepiſcopo, & in Bona fide verſatus fuerat, quod mandatum fuiſſet in omnibus, & per omnia adimpletum, & ſic non cum ſola Fidei emiſſione coram Capitulo, uti a Toletanis Canonicis admittitur, ſed etiam cum Fidei Profeſſione coram Archiepiſcopo, quod a Capitulo negabatur, & ſuper quo certam
noti-

notitiam habere non poterat, stante obitu Procuratoris, factaque hujus instantiæ relatione inter summaria precum, Sacra hæc Congregatio die 24. *Maii* 1727. commisit Oratoris Confessario, ut facta per eum aliqua eleemosyna Christi Pauperibus arbitrio ipsius Confessarii fructus decursos post captam possessionem eidem misericorditer condonaret, & hoc rescriptum fuit a Canonico Pœnitentiario executioni mandatum: Cumque adversus gratiam, uti supra, a Sacra Congregatione concessam, Capitulum reclamaverit, disputandum in præsentem proponitur Dubium ad calcem restrictus referendum.

Quoad obligationem Canonicorum Ecclesiarum Cathedralium emittendi Fidei Professionem tam in Capitulo, quam coram Episcopo, vel ejus Vicario ad minus intra duos menses a die captæ Professionis, itaut Contravenientes non faciant fructus suos, nec illis Possessio suffragetur, statutum hoc fuit a *Sacro Concilio Tridentino sess. 24. c. 12. de Ref.*

Quoad punctum, an Fidei Professio valide possit emitti per Procuratorem; varia est Scribentium Sententia, sed Sac. hæc Congregatio semper adhæsit opinioni negativæ, uti materia funditus examinata, responsum fuit in *Cathacen. 9. Februarii* 1726., & in Folio Congregationis habitæ die 26. *Januarii præcedentis*, quando causa eadem fuit proposita, & non resoluta, referuntur antiquiores Sacræ Congregationis resolutiones.

Quo demum ad facultatem condonandi fructus male perceptos ob non factam Fidei Professionem, condonatio hæc fieri non potest ab Ordinario, sed a Sede Apostolica, & refertur, Gregorium XIII. hos fructus semper condonasse, quando abfuerat malitia, uti plene habetur apud *Garziam de Beneficiis tertia parte cap. 3. num. 53. & seqq.*, qui etiam *num. 57.* subdit, hanc remissionem fieri a Sacra Pœnitentiaria, facta aliqua eleemosyna, & de condonationibus factis ab hac Sacra Congregatione favore cujusdam Parochi, qui pariter juxta Tridentinum tenetur emittere Fidei Professionem, extat exemplum apud *Novar. in Summa Bullarum par. prima Commentar. 59. num. 10.*, & de alia simili condonatione facta per hanc Sacram Congregationem Pœnitentiario Cathedralis Ecclesiæ Tuscanensis erogata aliqua eleemosyna arbitrio Confessarii; extat exemplum apud *Barbosam de Canonicis cap. 17. sub num. 23.*; Cæterisque omissis, cum occasione supra memoratæ Causæ *Cathacen.*, in qua resolutum fuit, non posse Fidei Professionem emitti per Procuratorem, animadversum fuerit, plures Doctores in Sententiam contrariam abiisse, & disputationem Dubii in abstracto ad hunc finem potuisse esse directam, privandi fructibus aliquem, qui bona Fidei professionem emiserat per Procuratorem, prudenter insinuatum fuit, ut in casus contingentia fieret taliter Professio fructuum remissio, facta aliqua eleemosyna; Cumque res contigisset eo modo, quo fuerat prævisa die 16. *Martii* 1726. facta fuit Archidiacono Cathedralis Ecclesiæ *Cathacen.*, qui Professionem Fidei emiserat per Procuratorem, condonatio fructuum, emissa per eum nova Fidei professione, & facta aliqua eleemosyna arbitrio Episcopi, uthabetur *lib. 76. Decretorum pag. 133.*

Sacrum Concilium loco citato statuit, non emittentem Fidei Professionem, non facere fructus suos, sed non decernit cui sint applicandi. *Garzias de Beneficiis tertia parte cap. 3. num. 41. & 42.* refert prætensionem Nuntii Apostolici in Hispaniis applicandi Cameræ dictos fructus, sed dicit eam non subsistere, & concludit, quod in habentibus fructus distinctos, &

separatos a Massa Capitulari, debet applicatio fieri pro Fabrica Ecclesiæ vel pro alio Pio Loco, & in habentibus fructus in Massa debet inter cæteros Canonicos fieri divisio, sed specialitas præsentis casus consistit in bona fide, in qua Orator versatus est, cum certum sit in facto ab eo fuisse commissum Procuratori, ut suo nomine faceret Fidei Professionem tum coram Archiepiscopo, tum in Capitulo.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An gratia sustineatur, vel potius fructus accreverint Mensæ Capitulari, sive sint adjudicandi Capitulo Toletano in casu &c.

Fructus deberi Josepho, nec ullo modo accrevisse Mensæ Capitulari, aut Canonicis, & amplius.

*Sess. 24. cap.
1. de reform.
Matr.*

NEAPOLITANA. Angela Maria Viola per verba de futuro contraxit Sponsalia cum Josepho Francisco Gilierano, & dotis nomine illi tradidit in antecessum ducatos 300., cumque ad aures prædictæ Angelæ Mariæ devenisset, hanc summam pecuniariam fuisse a Josepho Francisco dilapidatam, in animum induxit devenire ad dissolutionem Sponsalium, & Mediatoribus Nuptiarum, Petro videlicet Guerræ, & Rosæ Athanasio, qui nomine Josephi Francisci obtulerunt ipsi restitutionem ducatorum 300., & Sponsalium dissolutionem, respondit se dare plenissimum assensum, & in hac eadem voluntate permansit, quando a Vicario Generali Neapolitano facta est suæ voluntatis exploratio in Conservatorio Sancti Nicolai a Nido; in quo permanebat. Præter hæc, per Homines fide dignos, & documenta exhibita delatum est ad eundem Vicarium, quod Joseph Franciscus, neque Natalibus, neque fortunæ bonis præditus erat, ubi ante Sponsalia supposuerat; & quod post Sponsalia inhonestam, & pravam habuit cum aliis Fæminis Conversationem, ex qua luem Gallicanis contraxit, itant prædictus Vicarius decretum tulerit super dissolutione Sponsalium; cumque Joseph Franciscus adhuc non acquiescat, & ejus in antia fuerit ad hanc Sac. Congregationem remissa, disputanda in præsentem proponuntur Dubia sequentia.

- I. *An sit locus coactioni pro executione, seu effectuione Sponsalium, & quatenus negativè.*
- II. *An Angela Maria Viola possit contrahere nova Sponsalia cum alio Viro sibi benefico.*

Ad Primum negativè.

Ad secundum affirmativè.

*Sess. 14. c. 1.
de ref.*

CAPUTAQUEN. Papius, & Carolus de Bigottis Compatroni cujusdam simplicis Beneficii sub titulo Sancti Angeli in Fonte, cum annexione Cappellæ S. Bernardi Terræ Padulæ, supplicarunt pro facultate prædictum perpetuum Beneficium mutandi in Cappellariam manualementem, & cum fuisset hæc instantia proposita in Congregatione habita die 23. Februarii 1726., cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, nulla fuit capta resolutio, sed demandatum, quod nova informatio exquireretur.

Ordinarius in nova informatione retulit, redditus Beneficii ascendere ad ducatos

catos 50., nec illud habere aliud onus, quam solutionis sex carolenorum Mensæ Episcopali, & quindecim carolenorum Seminario, & augmentum oblatum pro obtinenda gratia, consistere in Molendino ad eosdem Patronos pertinente, cujus redditus excedit ducatos 50.

Reproposita fuit instantia in Congregatione habita die 20. Septembris 1727. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, & tunc pariter nulla fuit capta resolutio, sed demandatum, ut scriberetur juxta novam instructionem, & signanter, an iidem Patroni vellent omnia sua bona obligare pro manutentione augmenti ducatorum 50., & an haberent bona libera, quæ possent obligare.

Supervenit nova informatio, in qua Ordinarius retulit, redditus Molendini excedere ducatos 50., Molendinum esse corpus certum, nisi contingat aquarum penuria, quæ numquam hucusque evenit, Patronos multa bona possidere non subjecta ulli oneri, hypothecæ, & eosdem esse promptos ad se obligandum pro evictione Molendini de jure, & de facto, & pro subrogatione aliorum bonorum in casu deficientiæ prædicti Molendini assignandi, ut ex dictæ informationis lectura colligi potest.

Quibus stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus mutationi Beneficii Jurispatronatus sub titulo S. Angeli, & S. Bernardi in simplicem Cappellaniam manualem ad nutum Patronorum in casu &c.

Affirmativè, firma remanente qualitate Beneficii Ecclesiastici, & Prævia assignatione Molendini unacum specifica obligatione omnium bonorum tam pro evictione ejusdem Molendini, quam pro perpetua manutentione reddituum in ducatis 50.

MEDIOLANEN. Joannes Baptista Leuco Canonicus Ecclesiæ Collegiatae Sancti Laurentii Majoris Civitatis Mediolanen. accessit ad Urbem prævia licentia Eminentissimi sui Ordinarii, & sub fundamento assistentiæ liti, quam habebat in Sacro Rotæ Auditorio super quodam Beneficio sub titulo Sanctorum Ambrosii, & Catharinæ, ad quod fuerat a Patronis præsentatus, prævia semper attestatione Curialis Indultum obtinuit ab hac Sacra Congregatione abessendi a residentia, & participandi de omnibus fructibus sui Canonici amissis Distributionibus quotidianis, & cum solita clausula, quod si fructus omnes in Distributionibus consistèrent, vel si redditus Præbendæ tertiam partem Distributionum non attingerent, duas ex tribus partibus Distributionum, vel Præbendæ, ac Distributionum insimul cumularum respectively perciperet, amissa tertia, quæ inservientibus accresceret, cumque similia Indulta pluries repetita, fuerint juxta morem semper remissa arbitrio, & prudentiæ Eminentissimi Ordinarii, Eminentia Sua eadem approbavit, & confirmavit.

Seff. 24. c. 2. de ref.

His minime obstantibus, cum Canonici controversiam moverint super assignatione Emolumentorum sub obtentu potissimum, quod major pars eorumdem proveniunt ex piis Testatorum dispositionibus, de quorum proinde natura, & indole est, quod inter solos præsentés, & interessentes dividantur, & e contra Canonicus præcipue insistat in observantia præterita, juxta quam a prædictis Emolumentis non fuerunt absentes exclu-

exclusi, quando eorum absentia fuit legitima, disputandum in presenti proponitur sequens dubium.

An Canonico Joanni Baptista Leuco debeantur fructus sui Canonicatus pro toto tempore sue absentiae, & in qua rata in casu &c.

Eminentissimo Archiepiscopo, qui procedat ad formam
Indulti.

*Sess. 24. c. 1.
de Ref. Mat.*

FIRMANA. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 22da Novembris 1727. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi. Tunc tria dubia fuerunt disputata.

Primo, *An Maria Hieronyma cogenda sit habitare in Patria Viri, vel potius Joannes Franciscus Vir sit cogendus habitare in Patria Uxoris.*

Secundo, *An, & in quo Monasterio Hieronyma collocanda sit, vel eidem potius permittendum sit, ut maneat penes Patrem.*

Tertio. *Cujus sumptibus Hieronyma alenda sit in casu &c.*

Et hisce dubiis responsum fuit *teneri habitare in Patria Viri, & pro nunc collocandam esse in Monasterio dictæ Patriæ ab Archiepiscopo eligendo, & in eo alendam expensis Patris ex fructibus Dotis.*

Impetrata autem a succumbente nova audientia, disputandum in presenti proponitur.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis & amplius.

*Sess. 22. c. 1.
de Ref.*

BONONIEN. Societas Sanctæ Mariæ de libertate propriam habet Ecclesiam, sive Oratorium intra limites tamen Ecclesiæ Parochialis Sancti Mamantis, cumque inter Parochum, & Confratres nonnullæ exortæ sint Controversiæ, disputanda in presenti proponuntur dubia sequentia.

1. *An Parochus pro tempore Ecclesiæ S. Mamantis debeat esse Pater Spiritualis Confraternitatis S. Mariæ de Libertate, vel potius jus eligendi sibi Patrem Spiritualem amovibilem pertineat ad eandem Confraternitatem.*
2. *An Parochus invitari debeat, ut præsideat Congregationibus faciendis tam in imbussulationibus, & extractione Priorum, & Officialium, quam in redditione rationum.*
3. *An Parochus invitari debeat, ut præsideat Congregationibus faciendis pro dispensatione Dotis relicte ab Angelo Michaeli de Vabottis, seu &c., & cujuscumque impostero relinquendæ, necnon in his, quæ concernunt temporalia, ac rerum Æconomiam.*
4. *An Parochus invitari debeat quibuscumque Congregationibus versantibus circa Spiritualia, & Rituum.*
5. *An Parochus interesse possit, si velit, in præmissis Congregationibus, in quibus decisum erit, invitandum non esse.*
6. *An Confraternitas independenter a Parocho explere possit quascumque functiones in propria Ecclesia.*
7. *An pro solitis Exercitiis Spiritualibus peragendis la Confraternitate a die Dominicæ Ascensionis, ad diem festum Sancti Michaelis Archangeli Sep-*

- Septembris ultra licentiam Ordinarii, requiratur etiam consensus Parochi in casu &c.
8. An præstanda sit Eleemosyna Parocho, vel alteri per eum deputando Celebranti Missam, tam pro consecratione, quam pro consummatione Sanctissimi Sacramenti exponendi in hujusmodi Exercitiis, in casu &c.
 9. An Parochus dando benedictionem cum Venerabili Eucharistiæ Sacramento, quidquam prætere posse, ut tradatur Ecclesiæ Parochiali, seu potius id gratis agere debeat.
 10. An Parochus vel interveniens ad canendam Missam, vel ad dandam Benedictionem habeat jus sibi eligendi Diaconum, Subdiaconum, cæterosque Ministros.
 11. An Confraternitas occasione dictorum Exercitiorum quætuare possit per Ecclesiam pro Animabus Purgatorii, & quatenus affirmativè, cui cedere debeant Eleemosynæ.
 12. An Missæ cum prædictis Eleemosynis celebrari debeant in Ecclesia Confraternitatis, vel potius in Ecclesia Parochiali.
 13. An festis diebus SS. Jacobi, & Annæ, in quibus exponitur in Ecclesia Confraternitatis Imago S. Mariæ de Libertate, cum Indulgentia plenaria, Parochus impedire possit, ne ibidem administrantur Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ.
 14. An Confraternitas ultima Dominica Septembris ducere possit Processionem cum prædicta Imagine ad plateam magnam Civitatis cum assistentia Parochi, vel eo deficiente, proprii Cappellani, ac Populo benedicere tam in dicta platea, quam in stillicidio propriæ Ecclesiæ, & iatus eandem.

Non proposita.

Die Sabbati 15. Maii 1728.

ONONIEN.

Præfens Causa fuit proposita in Folio ultimæ Congregationis, & non resoluta: Unde dignabuntur EE. VV. nunc decernere.

Sess. 23. c. 1. de ref.

BONONIEN. Societas Sanctæ Mariæ de Libertate propriam habet Ecclesiam, sive Oratorium intra limites tamen Parochialis Ecclesiæ Sancti Mamantis, cumque inter Parochum, & Confratres nonnullæ exortæ sint Controversiæ disputanda in præfenti proponuntur dubia sequentia.

1. An Parochus pro tempore Ecclesiæ S. Mamantis debeat esse Pater Spiritualis Confraternitatis S. Mariæ de Libertate, vel potius jus eligendi sibi Patrem Spiritualem amovibilem pertineat ad eandem Confraternitatem.

2. An Parochus invitari debeat, ut præsideat Congregationibus faciendis tam in imbuſſulationibus, & extractione Priorum, & Officialium, quam in redditione rationum.
3. An Parochus invitari debeat, ut præsideat Congregationibus faciendis pro diſpenſatione Dotis reliſtæ ab Angelo Michaele de Vabottis, ſeu &c., & cujuſcumque impoſterum relinquendæ, necnon in his, quæ concernant temporalia, ac rerum Æconomiam.
4. An Parochus invitari debeat quibuſcumque Congregationibus verſanti- bus circa Spiritualia, & Rituum.
5. An Parochus intereſſe poſſit, ſi velit, in præmiſſis Congregationibus, in quibus deciſiverit, invitandum non eſſe.
6. An Confraternitas independenter a Parocho explere poſſit quaſcumque functiones in propria Eccleſia.
7. An pro ſolitis Exercitiis Spiritualibus peragendis a Confraternitate a die Dominicæ Aſcenſionis, ad diem feſtum Sancti Michaelis Archangeli Septembris ultra licentiam Ordinarii requiratur etiam Conſenſus Parochi, in caſu &c.
8. An præſtanda ſit eleemoſyna Parocho, vel alteri per eum deputando Celebranti Miſſam, tam pro conſecratione, quam pro conſummatione Sanctiſſimi Sacramenti exponendi in hujusmodi Exercitiis, in caſu &c.
9. An Parochus dando benedictionem cum Venerabili Eucharistiæ Sacramento, quidquam prætereſſe poſſit, ut tradatur Eccleſiæ Parochiali, ſeu potius id gratis agere debeat.
10. An Parochus vel interveniens ad canendam Miſſam, vel ad daadam Benedictionem habeat jus ſibi eligendi Diaconum, Subdiaconum, cæteroſque Miniſtros.
11. An Confraternitas occasione dictorum Exercitiorum quaſtuare poſſit per Eccleſiam pro Animabus Purgatorii, & quatenus affirmative, cui cedere debeant Eleemoſynæ.
12. An Miſſæ cum prædictis Eleemoſynis celebrari debeant in Eccleſia Confraternitatis, vel potius in Eccleſia Parochiali.
13. An feſtis diebus SS. Jacobi, & Annæ, in quibus exponitur in Eccleſia Confraternitatis Imago S. Mariæ de Libertate, cum Indulgentia plenaria, Parochus impedire poſſit, ne ibidem adminiſtrentur Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ.
14. An Confraternitas ultima Dominica Septembris ducere poſſit Proceſſionem cum prædicta Imagine ad plateam magnam Civitatis cum aſſiſtentia Parochi, vel eo deſiciente, proprii Cappellani, ac Populo benedicere tam in dicta platea, quam ſub ſtillicidio propriæ Eccleſiæ, & intus eandem.

Ad Primum negativè quoad primam partem, affirmativè quoad ſecundam cum approbatione tamen Ordinarii. Ad ſecundum affirmativè. Ad tertium negativè. Ad quartum recurrant in Caſibus particularibus. Ad quintum proviſum in ſuperiori. Ad ſextum affirmativè, dummodo non ſint prohibitiæ

à Decretis generalibus , & Constitutionibus Synodalibus .
 Ad septimum negative . Ad octavum negative , & Missas esse celebrandas absque eleemosyna . Ad nonum negative ad primam partem , & affirmative quoad secundam . Ad decimum negative . Ad undecimum quoad primam partem affirmative de licentia Ordinarii , & Eleemosynas esse erogandas in suffragium Animarum Purgantium . Ad decimumsecundum affirmative quoad primam partem , negative quoad secundam . Ad decimumtertium negative , & servantur Constitutiones Synodales . Ad decimumquartum affirmative , accedente tamen licentia Ordinarii , & comitante Parocho , vel alio Sacerdote de ejus licentia .

MONASTERIEN. Oppidum Ghemensè , quod olim erat hæresi infectum , & sub potestate Lutheranorum , hodie pertinet ad Dominos Comites de Limbourg , qui ad effectum restaurandi in eo usum Catholicæ Religionis novam in ipso erigi fecerunt Ecclesiam non sine Contradictione Lutheranorum , & signanter Marchionis Brandenburgici , ejusque fervitio adscribi fecerunt Religiosos Strictioris Observantiæ S. Francisci , ut Sacramenta administrarent : & quia id expleri non poterat sine Ordinarii licentia , Anno 1724. eadem impetrata fuit ab Episcopo Monasteriensi , qui dictis Patribus concessit , ut functiones omnes Parochiales in prædicto Oppido , & Districtu exercerent , salvis quorumcumque Juribus usque ad suam , vel Successorum suorum revocationem .

*Sess. 24. c. 12.
de ref.*

Nova hæc Parochiæ erectio displicuit Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ S. Remigii Oppidi Borkensis , & Pastori in Ramdstorff , qui se esse dicebant in antiqua possessione excedente metam centum annorum exercendi jurisdictionem Parochialem , & Sacramenta ministrandi in memorato Oppido , atque Districtu , habitoque idcirco per eosdem recursu ad hanc Sacram Congregationem , datæ fuerunt litteræ ad Nuntium Coloniensem , qui retulit primo , quod antiquitus aderat in Oppido Ghemensi Ecclesia una cum pluribus Sacerdotibus , quæ erat etiam Parochialis , uti desumitur ex antiquo Fonte Baptismali existente in veteri Templo a Lutheranis occupato .

Secundo , quod Oppidani , qui non obstante Lutheranorum dominio , Catholicam Religionem retinuerunt , durante tempore prædictæ dominationis Hæreticæ ad Ecclesiam Borkensem , vel Ramsdorffensem confugerunt , ut Sacramenta reciperent , hinc inferendo , nullum ex dicto statu deduci posse pro Recurrentibus argumentum , sed potius inferri posse jura Parochialitatis amissa tanquam jure postliminii resurrexisse post restitutum in Oppido Catholicæ Religionis exercitium .

Tertio , quod de novæ Parochiæ necessitate non est dubitandum , & signanter propter locorum distantiam inter Gehemen , & Borck .

Et quarto , demum , quod ex solertia , & opera Religiosorum , numerus Catholicorum in Oppido exerevit .

Hæc

Hæc in substantia continentur in transmissa Nuntij informatione, ipsaque communicata Defensori Capituli, & Parochi, contendit ipse, exposita a Domino Nuntio in facto non subsistere, quocirca ex juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An constet de Validitate Dismembrationis in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An, & quæ competant honorificentia, & redditus Ecclesiis Matricibus Borckensi, & Romsdorffensi super Ecclesia, & Districtu Gehemensi, in casu &c.*

Proponatur in sequenti etiam unica .

Sess. 25. c. 1. de regul.

PISAUREN. Exorta lite inter Patres Cappuccinos Civitatis Pisauri, & Capitulum Cathedralis, & Parochos Civitatis super solutione Quartæ quando Cadavera sepeliuntur in Ecclesia dictorum PP., & super puncto adigendi Heredes Defunctorum ad paranda Funeralia juxta qualitatem, & gradum Personarum, post exquisitam, & habitam Ordinarii informationem de Mense Septembris proxime præteriti, bina dubia inter summaria precum fuerunt disputata.

Primum, *an Patres Cappuccini teneantur tradere Parochis Quartam Cerae accensæ in associatione Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & medietatem Cerae, & Intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadaver in eorum Ecclesia expositum, & huic dubio responsum fuit Patres Cappuccinos teneri ad solvendum Parochis Quartam partem cerae accensæ in associatione Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & medietatem Cerae, & Intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadavera, quæ in eorum Ecclesia exponuntur ante humationem.*

Secundum, *an Parochi possint cogere Heredes defuncti ad exponendum funerale juxta qualitatem, & gradum Personarum, & huic dubio responsum fuit ad Episcopum, qui auctoritate Sacrae Congregationis procedat prout de jure, Impetrataque a PP. Cappuccinis nova audientia, disputanda proponuntur dubia ad Calcem Restrictus referenda.*

Motivum resolutionis præteritæ constitutum fuit in *Constitutione 6. Sanctissimi Domini Nostri impressa post Concilium Romanum, in qua sublatis omnibus privilegiis, alias Regularibus Concessis, statutum fuit, quod electa a Parochianis alterius Parochiæ Sepultura in ipsorum Ecclesiis, solvatur Parocho Quarta pars omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti Cadaver in itinere ad Ecclesiam Tumulantem associatur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus in die funeris accenduntur, cum additione, quod ubi Consuetudines legitime probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel Statuta vigerent, quæ præfatis Parochis magis faverent, illisque pinguorem prædicta quarta Emolumentorum funeralium portionem assignarent, ea in his, in quibus vigent locis, inconculsæ ab omnibus observarentur; Cumque Episcopus in sua informatione retulerit; vigere in Civitate Pisaurensi Consuetudinem sententis etiam Judicium comprobata, juxta quam non solum Ecclesiæ Sæculares, sed etiam Regulares solvunt Parocho absque contradictione medietatem Cerae accensæ in expositione circa Cadavera Defunctorum, quæ in ipsorum Ecclesiis Sepeliuntur, hinc factum est, quod Patres Cappuccini fuerunt Condem-*

mnati

mnati ad solvendam quartam partem Cerae accensae in associatione Cadaverum, quae ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & Cerae, & Intortiorum medietatem, quae accenduntur circa Cadavera, quae in eorum Ecclesia ante humationem exponuntur.

Celebris fuit in hac Sacra Congregatione anno proxime elapso causa Mantuana, cujus facti species est, quae sequitur.

Anno 1694. Sacra haec Congregatio resolvit, quod Parochis Civitatis Mantuae solveretur medietas omnium, quae ratione funerum erogabantur, & reclamantibus Ecclesiis Saecularibus perstitum, fuit in decisis anno sequenti 1695.

Post Ecclesias Saeculares insurrexerunt Ecclesiae Regulares, examinatisque earum praetensionibus annis 1696. 1697., & 1699. responsum fuit, servandam esse consuetudinem solvendi Quartam in medietate Cereorum tantum, quae deferuntur per viam, itaut ab inde circa in Civitate Mantuana Ecclesiae Saeculares solverint Parochis medietatem tam Cereorum, quae per viam, quam aliorum, quae circa Cadaver, & Castrum Doloris accenduntur, sed Ecclesiae Regulares non persolverunt nisi medietatem Cereorum, quae feruntur per viam.

Edita supradicta Sanctissimi Domini Nostri Constitutione, instantibus Parochis Civitatis Mantuae, sub obtentu potissimum, quod in Constitutione demandatur observantia Consuetudinis, quae magis Parochis favorere, disputatum fuit die 25. Januarii 1727. dubium, quomodo, & in qua summaliceat Parochis Saecularibus exigere Quartam funeralem ab Ecclesiis Regularium in casu &c., & huic dubio die 8. Februarii subsequenti, responsum fuit solvendam esse a Regularibus medietatem tam Cereorum, quae deferantur per viam, quam aliorum, quae accenduntur in Ecclesia circa cadavera, & Castrum doloris, & Altaria, sed impetrata a Regularibus nova audientia, disputatoque die 24. Maii: anesset standum, vel recedendum a decisis, major pars suffragiorum fuit pro recessu a decisis, hoc est, quod Ecclesiae Regularesolvere deberent medietatem Cereorum, quae per viam deferebantur, & quartam partem Cereorum, & Intortiorum, quae accenduntur in Ecclesia circa Cadavera, & Castrum doloris, & Altaria, ex quo videlicet Constitutio nihil aliud intendebat, quam Quartae solutionem, & praeservatio consuetudinis, quae esset Parochis magis favorabilis, non poterat sibi locum vindicare in casu, de quo agebatur, cum ea numquam viguisset in Ecclesiis Regularium, quoad solutionem medietatis Cerae, quae accendebatur circa Cadavera, & Castrum doloris, & Altaria, sed cum ageretur de interpretatione Constitutionis editae a Sanctissimo Domino nostro adhuc feliciter vivente, responsum fuit ad Secretarium cum Sanctissimo juxta mentem, quae fuit, ut ipse Sanctitati Suae exponerem statum Controversiae, momenta rationum, & numerum Suffragiorum, & facta per me Sanctissimo Domino Nostro praedictorum omnium distincta, & clara expositione, Sanctitas sua declaravit, mentem suam fuisse, quod ab Ecclesiis tumulantibus Parocho solveretur Quarta, quod persisterent Consuetudines, & Concordiae, in quibus pinguior portio Parochis assignabatur, uti contingit in Urbe, in qua portio a Regularibus persolvenda Parochialibus Ecclesiis est ad medietatem redacta, ut late firmavit Pasqualig. ad Lauret. de Franc. parte prima num. 29. Pignatell. consult. 5. num. 9. tom. 1, Rota in Senogallien. Quartae funeralis 11. Januarii 1685. §. Denique coram bon: mem. Rondinino impressa apud Bertachm. voto 101., & se

& se idcirco approbare sensum pluralitatis Suffragiorum, quod medietas Cerae, quæ defertur per viam a Regularibus Mantuanis esset solvenda, cum in ordine ad eam consuetudo jam esset introducta, & Quartam tantum partem Cerae, quæ accenditur circa Cadaver, & Castrum doloris esse ab iisdem Regularibus solvendum, cum nulla in hac parte Parochis consuetudo faveret, & consentaneæ ad sensum Sanctitatis Suæ decretum editum fuit in prædicta Causa Mantuana, ex cujus serie, quod ad rem videntur inferri posse, alterum, Patres Cappuccinos non posse se eximere a solutione Quartæ partis Cerae, quæ defertur in associatione Cadaverum in ipsorum Ecclesia Sepeliendorum, prout etiam ipsi ultro in suis scripturis fatentur, alterum est, idem forte iudicium esse ferendum de Quarta parte Cerae, & Intortiorum, quæ accenduntur circa Cadavera, quæ in eorum Ecclesia exponuntur ante humationem, & prætensionem medietatis pendere a facto, a consuetudine videlicet, non solum Ecclesiarum Secularium, sed etiam Regularium eam solvendi, vel non solvendi.

Hæc quoad primum dubium; quoad secundum vero Canonici, & Parochi Civitatis Pisauri instant pro ejus resolutione juxta firmata per Rotam *dec. 2v. post Monacell. tom. 4.*, unde ex juribus circumferendis dignabantur *EE. VV.* decernere.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.*
- II. *An Parochi possint cogere Heredes Defuncti ad exponendum funerale juxta qualitatem, & gradum Personarum, & respective, an sit standum, vel recedendum a Decisis in casu &c.*

Ad Primum in Decisis .

Ad Secundum in Decisis .

*Sess. 25. de
Reg. cap. 1.*

IROSEMPRONIEN. Anno 1622. Lavinia Tacchini sibi scripsit hæredem Antonium Sabatellum Virum suum, & post ejus obitum substituit Patres Barnabitas, mandavitque, ut in sua Domo fabricarent Oratorium sub titulo Sancti Caroli cum habitatione, & Domo Regulari pro tot Clericis Regularibus ejusdem Congregationis, quot ali possent.

Anno 1626., factus est casus substitutionis, & prævia licentia Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium Patres se transtulerunt ad Civitatem Forosemproniensem, Domum hereditariam ad usum Oratorii reducerunt, duoque Sacerdotes unacum Converso habitare ceperunt, & adjecta fuit in licentia Sacræ Congregationis solita clausula, quod remaneret subjecti Jurisdictioni Ordinarii, usquequo devenirent ad numerum duodecimum.

Anno 1638. sub obtentu angustiae loci preces porrectæ fuerunt sanctæ memoriæ Urbano VIII., qui licentiam impertitus fuit vendendi Domum hereditariam Laviniae, & emendi alium situm in Civitate, ut Patres in eo novam Ecclesiam novumque Collegium construere possent, constructaque nova Fabrica Ecclesiæ, novique Collegii, anno 1660. Patres processionaliter unacum interventu Episcopi ad novam habitationem se transtulerunt, & in nova Ecclesia Divina Officia ad formam sui instituti adimpleverunt, Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum retinuerunt, & illud publice exposuerunt, & Sacramenta ab inde citra semper administraverunt.

Mens

Mens erat Patrum novam Ecclesiam ampliari, sed ab hoc proposito propter temporum angustias recedere coacti fuerunt, ornataque; idcirco anno 1722. prædicta nova Ecclesia, binas Sepulturas in ea aperuerunt unam pro suis Religiosis, & aliam pro Sæcularibus in ea sepeliri volentibus.

Constructa Sepultura pro Sæcularibus, mortuus est puer annorum trium, cumque Pater Pueri eum sepeliri voluisset in loco prædicto, exorta est cum Capitulo Cathedralis Ecclesiæ controversia, ipso contendente, Patribus non competere Jus sepeliendi, delataque controversia ad Sacram Congregationem, disputandum in præsentem proponitur dubium ad calcem Restrictus referendum.

Patres suum fundamentum constituunt in Jure omnibus Regularibus competente, quod Sæculares in eorum Ecclesia sepeliri possint, si in eis Sepulturam elegerint, & non usum, dicunt, sibi non obesse, vel quia versamur in facultativis, vel quia cum ex suprædictis intentionem haberent Ecclesiam redigendi in formam ampliorem, moderno solum tempore cogitarunt de Sepulturis construendis.

Et quia in Judicio in partibus instructo sibi opponi audiverunt, non constare de Canonica erectione sui Collegii, subdunt de ea constare, tum ex Centenaria, tum ex Brevi Urbani VIII., tum denique ex notorietate facti, cum publice semper Sacramenta administraverint, & fuerint Coadjutores Capituli, & Parochi in respicientibus Curam Animarum, & quatenus dicatur non fuisse in erectione Collegii citatos interesse habentes, privilegium asserunt Summi Pontificis Pauli V., de quo in ejus *Constitutione* 64. *Bullar. tom. 3.*, ubi eis permittitur Collegia aperire de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum Personarum, cujusvis Ordinis etiam Regularium requisito consensu.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

An Collegio, & Ecclesie S. Caroli PP. Clericorum Regularium Sancti Pauli Barnabitarum Foro Sempronii competat Jus tumulandi in casu &c.

Non proposita.

LUNEN. SARZANEN. Jacobus Barbarossa in, ultimo, cum quo decessit. Testamento Romæ condito de anno 1716., hæredem sibi scripsit universalem Ven. Cappellam Sanctissimæ Conceptionis a se præcedenter erectam, & dotatam in Ecclesia Sanctæ Cæciliæ loci Spetiæ Diœcesis Lunen. Sarzanen. cum onere solvendi annua Legata mox exponenda.

*Seff. 22. c. 6.
de Refe.*

Scuta videlicet sexdecim, & obulos 66. Cappellano pro tempore dictæ Cappellæ, pro augmento assignamenti jam statuti in Instrumento Erectionis absque ullo tamen ulteriori onere Missarum.

Duodecim Candelas, quæ quolibet anno die festivo Sanctissimæ Conceptionis accendi deberent ad Altare Cappellæ unacum celebratione duodecim Missarum lectarum, ultra Missam a Cappellano cantandam cum assistentia Diaconi, & Subdiaconi.

Missas triginta de Requie quolibet anno in perpetuum celebrandas ad dictum Altare die anniversaria sui obitus.

Alias Missas triginta quolibet anno pariter celebrandas ad idem Altare die 3. Novembris.

Missas undecim in perpetuum celebrandas undecim diebus Festis Beatissimæ Virginis;

Missas sex in perpetuum pariter celebrandas sextis diebus festis Domini .

Missas tres celebrandas in perpetuum die Sancti Jacobi Apostoli .

Manutationem Lampadis die, ac nocte in perpetuum .

Exercitium devotionis Novenæ Natalis Domini cum expositione Sanctissimi Sacramenti unacum accensione sexdecim Candelarum mediæ libræ pro qualibet, & cum assilientia Sacerdotum qui pro explenda dicta devotione requiruntur .

Libras 18. Monetæ Januensis quolibet anno solvendas in perpetuum Monialibus S. Cæcilie .

Libras quatuordecim in perpetuum, sed alternatim, hoc est, uno, & non altero anno, immediate sequenti, solvendas Patribus S. Francisci loci Speitiæ pro solemnizanda festivitate SS. Conceptionis .

Universa hæreditas consistit in Locis Montium Cameralibus reddentibus annum fructum scutorum 33. ; Cumque Franciscus Oltonus Patronus Cappellæ a Testatore nominatus, & etiam Executor ultimæ voluntatis ejusdem ad hanc Sacram Congregationem recartum habuerit, instando pro declaratione quoad Legata, quæ essent adimplenda, & quoad ea, quæ essent prætermittenda, ex quo redditus a Testatore relictæ non sufficiunt pro omnibus adimplendis, data sunt litteræ ad Ordinarium, & superventa responsione, dubium proponitur ad calcem restrictus referendum .

Regula est Sacræ Congregationis, quod si ob reddituum tenuitatem facienda est reductio, fiat prius reductio aliorum Legatorum, quam Missarum, uti habetur apud *Fagnan. in cap. ex parte num. 34. de Constitutionibus*, idque dicitur, non procedere, quando Testator fundum reliquit, ut ex ejus fructu Missæ celebrentur, & alium fundum reliquit, ut ex ejus fructibus distribuantur pauperibus eleemosynæ, tunc etenim si minuitur fructus prædii relictæ pro Missis; & integer remanet fructus alterius prædii relictæ pro eleemosynis, non minuuntur eleemosynæ, sed Missæ. Additur ab aliis alia limitatio, quando scilicet Testator suam hæreditatem gravavit tum onere Missarum, tum aliis Legatis Piis, & ex ejus conjecturata mente desumitur, eum potius in casu diminutionis voluisse diminutionem Missarum, quam aliorum Legatorum, uti habetur apud *Passerin. de Statu Hominum tom. 2. quæst. 187. num. 1101.*

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. discernere .

An, & quæ Legata sint adimplenda, seu potius diminuenda in casu &c.

Non proposita .

*Cap. 7. sess.
24. de res.
Matrim.*

BRUNDUSINA. Lucretia Storno comparuit in Curia Archiepiscopali Brundusina, exposuitque, se Sponsalia contraxisse cum Paschali Martuccio, & promovit instantiam, ut inhiberetur prædicto Paschali, ne Matrimonium cum alia Fœmina contraheret, cum qua contrahere intendebat .

Produxit Paschalis articulos, super quibus petiit formiter Testes examinari, reportatoque favorabili Decreto, interposita fuit per Lucretiam appellatio, causaque delata ad hanc Sacram Congregationem, disputanda in præsentem proponuntur dubia, ad calcem Restrictus referenda .

Contendit Paschalis, Sponsalia non esse probata, & eadem desumi non posse; sive ab Epistolis, sive à Testibus, & quatenus essent probata, se cogi non posse ad contrahendum Matrimonium, tum quia ipse est constitutus

in

in ætate annorum 22. & Lucretia est quinquagenaria, tum quia ipse honestis natalibus ortus est, & Lucretia in Theatris Scenicam exercuit, & demum quia suus Genitor est adeo avversus a Matrimonio cum dicta Fæmina contrahendo, ut audito Nuntio, seu fama ad eum delata Sponsalium contractorum, Filium fecerit Carceribus mancipare in Castro B. undusino.

Jura circumferuntur, unde õnus erit EE. VV. decernere.

I. *An constet de Sponsalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An, & quomodo Paschalis Mariuccio sit cogens ad contrahendum Matrimonium in casu &c.*

Non proposita.

THEANEN. Anno 1596. Curia Metropolitana Capuana, ad quam facta fuerat remissio Causæ Episcopi Theanen. Suffraganei, quam habebat cum Universitate Conchæ super electione Prædicatoris in Ecclesia Sanctissimæ Annunciationis Fratrum Prædicatorum, decretum protulit in quo declaravit, jus eligendi Prædicatorem ex Ordine Fratrum Sancti Dominici in Ecclesia Sanctissimæ Annunciationis prædicti Ordinis pertinuisse, & pertinere ad Universitatem Conchæ, & universitatem esse manutenendam in electione prædicti Prædicatoris, facta juris reservatione favore Episcopi circa jus eum benediciendi.

*Seff. 24. c. 4.
de Refa*

Anno 1585, cum Communitas deveniret ad nominationem dicti Prædicatoris ultima die Bacchanalium, re delata ad hanc Sacram Congregationem, responsum fuit, quod nominatio fieret per duos menses ante initium Quadragesimæ, ut posset Episcopus se informare de ejus moribus, & qualitatibus, & quatenus dicto tempore nominatio non fieret, quod jus deputandi devolveret ad ipsum Episcopum, & in sequelam hujus Decreti Dominus Giberus, qui erat Episcopus Theanensis in sua Synodo adnotavit, apud se residere facultatem approbandi: aut reprobandi Concionatorem, & eo fortius cum Prædicator non tantum Concionem haberet in Ecclesia Sanctissimæ Annunciationis sui Ordinis, sed etiam decurrente tempore Quadragesimali in nonnullis aliis Ecclesiis prædictæ Terræ, hoc est in Collegiata Sancti Petri, in Ecclesia S. Salvatoris, in Ecclesia S. Mariæ Succursus, & in Ecclesia S. Eleutheri.

Anno 1726. Universitas recursum habuit ad Curiam Metropolitanam instando pro observantia Decreti, per eam editi anno 1596. & ab hac Curia decretum editum fuit tum super benedictione per Concionatorem ab Episcopo petenda, tum super nominatione per Universitatem explenda per duos menses ante Quadragesimam, & in eo, quod attinet ad Conciones explendas extra Ecclesiam Sanctiss. Annunciationis, & signanter in Collegiata Sancti Petri, terminus statutus est ad jura deducenda.

Hæc sunt, quæ in hac Causa temporibus præteritis contigerunt; cumque in præfenti Curia Episcopalis contendat, jus nominandi Concionatorem ad Episcopum, & non ad Universitatem spectare, nec ullo modo obesse antiquam Sententiam Curia Metropolitanæ, quam in suis scripturis nullam asserit, & injustam, & aliæ etiam hinc inde promoveantur prætensiones, opus fuit devenire ad subscriptionem dubiorum, de quibus infra.

Sacrum Concilium Tridentinum *Seff. 24. cap. 4 de refor.* decernit, nullum aut

Sæcularem : aut Regularem prædicare posse etiam in Ecclesiis suorum Ordinum Episcopo contradicente .

Sanctus Pius V. *in sua Constitutione* 41. statuit , quod Fratres Ordinis Sancti Dominici in suis Ecclesiis libere prædicare possent , etiamsi in Cathedrali prædicetur , dummodo ipse Episcopus non prædicet , & quod hæc libera facultas prædicandi sibi locum vindicare deberet , etiamsi Episcopus contradiceret , etiamsi se Episcopo non præsentassent , etiamsi ei non exhibuissent licentiam a suis Superioribus habitam de prædicando , & etiam si benedictionem ab eodem Episcopo non obtinuissent , sed hæc Constitutio Plana fuit a Gregorio XIII. redacta *in sua Constitutione* 9. ad terminos Juris Communis , & Sacri Concilii Tridentini .

Gregorius XV. *in sua Constitutione* 18. statuit : non posse Regulares prædicare in Ecclesiis , quæ non sunt suorum Ordinum sine Episcopi licentia , & in Ecclesiis suorum Ordinum non petita illius benedictione , & Clemens PP. X. *in sua Constitutione* 7. hæc omnia confirmavit , & addidit , Regulares prædicare posse in Ecclesiis suorum Ordinum petita , licet non obtenta benedictione , excepto casu ; in quo Episcopus non solum benedictionem non concedit , sed contradicit ; in eo etenim Constitutio Clementina vult , ut nec Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum possint prædicare , & in hac benedictione non potest Episcopus Regulares examinare quoad Doctrinam , quod facere potest , quando agitur de licentia concedenda iisdem prædicare volentibus in Ecclesiis , quæ non sunt suorum Ordinum .

Anno 1706. excitata fuit a Promotore Fiscali Curia Archiepiscopalis Florentinae quaestio cum Regularibus Prædicantibus in Ecclesiis suorum Ordinum , quod ipsi videlicet a Cancellaria Testimonium reportare deberent receptæ benedictionis gratis concedendum , cum sine illo introduceretur abusus prædicandi non petita benedictione , sed Sacra hæc Congregatio die 12. Januarii ejusdemanni , resoluit , Religiosos prædicare volentes in Ecclesiis sui Ordinis non teneri ad recipiendas Litteras Patentales petita , vel obtenta benedictionis ab Ordinario .

Anno demum 1728. prodit Constitutio Sanctissimi Domini Nostri , quæ incipit *Pretiosus* , & in qua innovantur , & confirmantur privilegia Ordinis Prædicatorum , & in §. 29. hæc verba habentur : *Confirmantes , innovantes , ac de novo concedentes , motu , scientia , & potestate prædictis confirmamus facultatem prædicandi Verbum Dei ad normam tamen Concilii Tridentini , sess. 24. cap. 4. & declarationis S. Pii V. in Constitutione , & si Mendicantium quam declarationem intelligendam esse volumus , ubi pro habendis ad Seculares Concionibus Episcopus non contradicat alicui determinato Fratri propter particularia motiva .*

Specialis , quæ urget in casu , circumstantia est , quod Prædicator electus ex Ordine Dominicano , non solum prædicat in Ecclesia sui Ordinis , sed etiam in aliis Sæcularibus Ecclesiis , in quo rerum themate contendit Episcopus , extraneas esse regulas de Prædicatore Regulari prædicante in Ecclesia sui Ordinis , uti videri potest in eius Scriptura .

Jura circumferuntur : Quocirca onus erit EE. VV. decernere .

- I. *An jus nominandi Concionatorem Quadragesimalem ex Ordine S. Dominici spectet Universitati Conche , seu potius Episcopo Theanen. & quatenus affirmative quoad primam partem .*
- II. *An dicta Universitas teneat ut per duos menses ante initium Quadragesimæ exhibere Episcopo nominationem d. Prædicatoris in casu &c.*

- III. *An Prædicator, ut supra nominatus ex Ordine Sancti Dominici, & a suis Superioribus Regularibus approbatus teneatur reportare ab Episcopo licentiam, & Litteras Patentes, seu potius petere solam Benedictionem in casu &c.*
- IV. *An idem Prædicator teneatur prædicare in Ecclesia Collegiata Parochiali, seu potius in Ecclesia SS. Annuntiationis sui Ordinis, in casu &c.*
- V. *An idem Prædicator teneatur saltem in aliquibus diebus Quadragesimæ prædicare etiam in aliis Ecclesiis ejusdem loci, in casu &c.*
- VI. *An Episcopus Theanen. potuerit prohibere Concionatori, ut supra electo, & nominato ab Universitate, ne prædicationem haberet in Ecclesia Sanctissime Annuntiationis sui Ordinis in casu &c.*

Non proposita .

MACERATEN. Nicolaus Paulinus Cappellaniam instituit, & jus nominandi detulit ad Michaelem Archangelum Silvestri, & ejus Descendentes in infinitum, illisque deficientibus vocavit Antonium Mariam Luminati, & ejus pariter Descendentes in infinitum, illisque deficientibus vocavit Episcopum Maceratensem pro tempore, & in eo, quod attinet ad jus passivum, declaravit, quod si alter ex filiis prædicti Michaelis Archangeli, vivente adhuc sua Uxore Catharina, quam hæredem usufructuariam instituit in bonis stabilibus, & mobilibus, ad Ordinem Sacrum ascendere veller, frui deberet investimento scutorum 600. quod pro dote Cappellaniæ assignavit cum onere Missas celebrandi ad ratam reddituum. Post obitum Testatoris Ignatius filius Michaelis Archangeli cum esset in ætate annorum 14. Primam recepit Tonsuram, ascenditque ad Ordines Minores, & ad titulum Cappellaniæ promotus fuit ad Subdiaconatum, & in possessione Cappellaniæ permansit usque ad obitum.

Sess. 23. c. 6.
6. de ref.

Secuta Ignatii morte Joseph de Silvestris filius Michaelis Archangeli etiam defuncti nominavit ad Cappellaniam Laurentium suum filium constitutum in ætate infantili, & Maria memorati Josephi Soror, & tamquam Compatrona pro medietate, præsentavit Sacerdotem Matthiam Generali, exortaque inter præsentatos controversa, facta est ad hanc Sacram Congregationem remissio declarationis super qualitate Cappellaniæ, disputatoque dubio: *An Cappellania esset Legatum Pium, cujus essent capaces etiam Famine, & Infantes, vel potius esset Cappellania Ecclesiastica, die 28. Septembris 1726. responsum fuit ad primam dubii partem negative, & ad secundam affirmative, sed non esse collativam.*

Acquievit Joseph de Silvestris resolutioni, processitque ad aliam nominationem favore Sacerdotis Francisci de Sebastianis, sed habito per supradictum Matthiam Generali nominatum a Maria Sorore Josephi recursum ad hanc Sacram Congregationem, nemine pro Sacerdote de Sebastianis Comparente, circumscripta fuit præsentatio ejus favore facta, sed instante eodem de Sebastianis apud Auditorem Sanctissimi, facta est per eum remissio ad hanc Sacram Congregationem, & in sequelam remissionis disputanda proponuntur dubia ad calcem restrictus relata.

Porro Franciscus de Sebastianis contendit, Josephum de Silvestris esse unicuique Patronum controversæ Cappellaniæ, nec ei asserit ullom illatum fuisse præjudicium, vel ex quo nominaverit Personam incapacem, hoc est infantem, vel ex quo nominaverit elapso tempore quatuor mensium Patronis Laicis dato ad præsentandum.

Tum

Tam quia Patronus præsentando incapacem non amittit jus novæ præsentationis, quando bona fide, & ignoranter incapacem nominavit, de qua bona fide, dicit non esse in præfenti dubitandum, cum Nicolaus Paulinus Fundator professus esset *se fundare Cappellaniam Laicalem*, cujus Fœminæ, & Infantes solent esse capaces, & necessarium existimatum fuerit dubium proponere, & disputare in hac Sacra Congregatione super qualitate Cappellaniam; & cum tempus Quadrimestre non currat in damnum Patroni ignorantis, & in bona fide constituti.

Et quia prævidet, sibi opponendam esse circumscriptionem præsentationis, tamquam attentatæ, subdit, id processisse, ex quo tunc sua jura deducta non fuerunt; Circumscriptio quippe processit ex supposito litis pendentiæ, quæ revera non aderat cum lis esset super qualitate Cappellaniam, & ea jam esset terminata per resolutionem Sacræ Congregationis a se acceptatam, quæ acceptatio minime obflare potuit, quin ipse ad novam præsentationem personæ capax procedere possit.

Atque post hæc descendendo ad comprobationem assumpti, quod Joseph sit unicus Patronus Cappellaniam, id suadere conatur, potissimum quia Maria Soror est dotata ex Bonis communis Patris, & sic exclusa a successione simul cum Josepho Fratre, attento statuto Maceratæ, sive etiam Terræ Montis Ulmi, quod stantibus masculis, fæminas dotatas excludit, & quatenus Maria esset compatrona, ait, se esse de Sanguine Patronorum, & in paritate vocum sibi prælationem denegari non posse.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An nominatio, seu præsentatio ultimo loco facta sustineatur, & quatenus affirmative.*
- II. *An, & cui Cappellania, de qua agitur, sit adjudicanda in casu &c.*

Non proposita.

Cap. 12. sess.
25. de ref.

PAMPILONEN. Episcopi Pampilonen., & Barbastren. eorumque Capitula, necnon Clerus Sæcularis Pampilonen. Summo Pontifici supplicarunt pro reductione privilegiorum, & ad terminos Juris, alias concessorum Collegio Societatis Jesu, & cæteris Conventibus, & Monasteriis Regularium prædictarum Diœcesum super exemptione a solutione Decimarum, & instantia remissa fuit ad hanc Sacram Congregationem.

In Scriptura itaque per manus circumferenda probandum assumitur, Collegia PP. Societatis Jesu, & alios Regularium Conventus divitiis abundare, & è contra Ecclesias Parochiales, Parochos, & Clerum Sæcularem paupertate laborare.

In quo proinde rerum themate sibi locum vindicare prætenditur dispositio *Textus in cap. Suggestum de Decimis*, & late ad materiam prosequitur juxta sensum hujus Sacræ Congregationis *Vignatel. consult. 8. tom. 8.*

Jura Regularium a me referri non possunt, cum ad me non fuerint delata, ex Scripturis autem circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus reductionis Privilegiorum ad terminos Juris in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbati 5. Junii 1728.

IN folio postremæ Congregationis habitæ die 15. Mensis Maii descriptæ fuerunt sequentes Causæ, quæ cum in proxima sint decidendæ, dignabuntur EE. PP. idem Folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

PAMPILONEN.

An sit locus reductioni Privilegiorum ad terminos Juris in casu &c.

Cap. 12. sess.
25. de ref.

Ap Eminentissimos Cardinales Præfectum, & Bellugam pro Concordia.

MONASTERIEN.

I. *An constet de validitate dismembrationis in casu &c. & quatenus affirmativè.*

Sess. 21. c. 4.
de Ref.

II. *An, & quæ competant honorificentia, & redditus Ecclesiis Matricibus Borckensi, & Ramsdorffensi super Ecclesia, & Districu Gehemensi in casu &c.*

Dilata, & scribatur Ordinario pro Informatione, & voto.

FOROSEMPRONIEN.

An Collegio, & Ecclesie Sancti Caroli PP. Clericorum Regularium Sancti Pauli Bernabitarum Forosempronii competat Jus tumultandi in casu &c.

Sess. 25. c. 1.
de regul.

Dilata.

LINEN. SARZANEN.

An, & quæ Legata sint adimplenda, seu potius diminuenda in casu &c.

Sess. 22. c.
6. de Ref.

Elemosynam Missarum deberi ad rationem manualis, & adimplenda esse omnia Legata Pia, & quatenus redditus hæreditarii non sufficiant, diminuendum esse legatum relictum Cappellano.

BRUN.

Sess. 24. c.
1. de reform.
Matrim.

B RUNDUSINA.

- I. *An constet de Sponsulibus, & quatenus affirmative.*
- II. *An, quomodo Paschalis Martuccio sic cogendus ad contrahendum Matrimonium in casu &c.*

Ad Primum Negative.

Ad secundum fati provifum in primo, & amplius.

Sess. 24. c.
4. de reform

T HEANEN.

- I. *An jus nominandi Concionatorem Quadragesimalem ex Ordine Sancti Dominici spectet Universitati Conchæ, seu potius Episcopo Theanen. & quatenus affirmative quoad primam partem.*
- II. *An dicta Universitas teneatur per duos menses ante initium Quadragesimæ exhibere Episcopo nominationem d. Prædicatoris in casu &c.*
- III. *An Prædicator, ut supra nominatus ex Ordine Sancti Dominici, & a suis Superioribus Regularibus approbatus teneatur reportare ab Episcopo licentiam, & Litteras Patentales seu potius petere solam Benedictionem in c. &c.*
- IV. *An idem Prædicator teneatur prædicare in Ecclesia Collegiata Parochiali, seu potius in Ecclesia SS. Annunciationis sui Ordinis, in casu &c.*
- V. *An idem Prædicator teneatur saltem in aliquibus diebus Quadragesimæ prædicare etiam in aliis Ecclesiis ejusdem loci, in casu &c.*
- VI. *An Episcopus Theanen. potuerit prohibere Concionatori, ut supra electo, & nominato ab Universitate, ne prædicationem haberet in Ecclesia Sanctissimæ Annunciationis sui Ordinis, in casu &c.*

Non proposita cum reliquis.

Sess. 23. c.
6. de ref.

M ACERATEN.

- I. *An nominatio, seu presentatio ultimo loco facta sustineatur, & quatenus affirmative.*
- II. *An, & cui Cappellania, de qua agitur, sit adjudicanda in casu &c.*

Cap. 12. sess.
24. de ref.

MELEVITANA OPTIONIS. Actum fuit de prima hujus Cause origine in Congregatione diei 23. Februarii 1726, cujus Fottium EE. PP. dignabuntur reassumere, in eaque proposito Dubio: *An Canonicus Pœnitentiarius sua Præbenda libere dimissa, aliam optare possit, que affecta officio Pœnitentiariæ perpetuo remaneat, & respective sit convalidanda optio præbende nuncupatæ Ghar. Barca ab Oratore facta; responsum fuit, Quoad primam partem pro gratia, & quoad secundam iterum proponatur.*

Reproposita vero sub die 11. Januarii 1727. prævia descriptione in Folio diei 28. Septembris 1727. itidem reassumendo proditit Reteriptum negativum circa convalidandam optionem Canonici Pœnitentiarii, & circa novam instantiam Canonici Petri Pauli Grech contententis, sibi deberi optionem ejusdem Præbendæ: *Utatur jure suo.*

Ad hujus rescripti normam suum Jus Canonico Grech nunc prosequente adversus Canonicum Joannem Borgium, cui Episcopus rejecta optione eandem

dem Præbendam contulerat, causaque ad Sacram Congregationem remissa, quæritur, an illi uti Canonico post Pœnitentiarium exclusum antiquiori Præbenda debeatur.

Dubium facit, quod passim receptum esse videatur, ut in Ecclesiis, in quibus jus optandi viget ejusmodi optiones, fieri debeant intra viginti dies ex Constitutione Bonifacii VIII. *in cap. ultimo vers. ne autem de consuet. in 6.* in qua libet contineri videatur singulare jus eo dumtaxat caso observandum, quo litteris, mandatisque Apostolicis suffulto consulendum sit, ne scilicet diutius in incerto pendeat litterarum executio propter jus optionis, prout non obscure sentiunt doctissimi interpretes *Joannes Andr. Geminianus, Francus, aliique in d. cap. ult. de consuet. in 6.* attamen ex eadem Constitutione generalis opinio investa est, ut optiones omnes intra ejusmodi terminum fieri debeant, uti tradunt *Gonzal. in reg. 8. Cancell. Gloss. 34. n. 75., Monet. de option. cap. 6. qu. 1. Barbosa de Canon. cap. 30. n. 5., Vivian. de furepatr. lib. 5. cap. 1. n. 113., Ventrigl. in prax. For. Eccl. par. 1. annot. 6. n. 6.*

Opponit tamen Petrus Paulus Grech, salva sibi fuisse sua jura, eo quod legitimo tempore *protestatus est, se nolle contendere super optione prædicta, (scilicet Canonici Marsilii Pœnitentiarii,) bene tamen intendit sua jura præservare in casu, quo dicta optio fuerit declarata nulla, vel invalida, itaque suum non habeat effectum, cum eo casu eveniente d. Canonicus D. Petrus Paulus intendit optare, prout ex nunc pro tunc declaravit animum suum, se optare dictum Canonicatum, & instet per dictum Reverendissimum Capitulum declarari competere optionem.*

Multa huic protestationi opponuntur pro Canonico Joanne Borgio, tum scilicet fuisse contrariam facto, eo quod Grech re ipsa suum jus prosecutus minime fuerit; Tum quod nullo legitime impedimento fuerit prohibitus, quo minus cum effectu optaret, maxime cum juris ignorantia de facultate optandi, qua carebat Pœnitentarius excusari non possit; Tum quod rursus legitimum tempus elabi permiserit sive a die decreti Episcopalis, quo ejus protestatio rejecta fuit, sive a die rescripti Sac. Congr., quo suo illum jure uti placuit, proponitur itaque decidendum.

An Canonico Petro Paulo Grech competat, & debeatur optio præbendæ Ghr Barcanuncupat. de qua agitur in casu &c.

RAGUSINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Fra Hieremias Kraglievichius Anno 1706. Ordini Minorum Observantium Sancti Francisci nomen dedit, in eoque solemnem emisit professionem inter Laicos adscriptus. Post duodecim circiter annos judicium instituere aggressus de professionis nullitate supplices preces exhibuit sa. me. Clem. XI. pro restitutione in integrum obtinenda, ideoque sub die 23. Julii 1718. date fuerunt litteræ ab hac Sac. Congregatione Archiepiscopo pro informatione, & voto, & confessione processus ser. ser.

Quibus ex causis res in longum protracta fuerit fuse explicat causa Patronus. Summa est quod repetitis pluribus urgentioribus litteris Capitulum Ragusinum Sede Archiepiscopali vacante acta nuper ad Urbem misit, in quibus præcipuum est Testimonium P. Bernardi Tolonensis super primo Article ita concepto: *Che stando il sudetto Fra Geremia Oratore a fare il Noviziato nel Convento di Daxa, luogo, dove unicamente si fa il Noviziato è stato fuori del suol. Convento dal giorno dell' Assunta, sine al giorno della*

Festa di tutti i Santi . e ciò , non solo a Gabioncello nel Convento de' Padri , ma anche a Giuliana , dove non vi è alcun Convento , e dove s' è trattenuto circa un Mese per l' uno , e l' altro luogo : qua de re idem Testis respondit , Articulum esse verum in omnibus , & per omnia , & addidit : Però questo tempo è stato a cercare l' Elemosina per conto del Convento , e con licenza del Superiore &c. lo so perchè ero Guardiano nel Convento di Daxa , & super quarto Articulo dicit , seipsum , eundemque Hieremiam ventorum vi prohibente , quominus Daxam reverti possent semel apud , Matthæum quemdam Gradicchium pernoctasse .

Accedit Fr. Stephanus Laicus ejusdem Ordinis , qui Hieremiam tempore probationis secum Daxa abfuisse testatur Vini advehendi causa semel diebus tredecim , iterum diebus decem .

Ex hoc itaque interruptæ probationis fundamento contendit Frater Hieremias , suam Professionem irritam fuisse obistente , nimirum dispositione Juris communis *in cap. 1. de Reg. in 6. , & Concilii Tridentini leg. in cap. 15. sess. 25. de Reg. ,* cui rigide inhærendum esse , quantumvis ex justa causa , & facultate extra Claustra quis absit ; responsum fuit *in dec. 175. n. 2. par. 1. rec.* cui alia quædam adjungi possunt Ordinem Minorum , ejusque Laco tangentia apud *Augustinum Matthæucium in offic. Curie Ecclesiæ. ca. 34. num. 17. § 18.*

Cæterum , cum Procurator Ordinis sua jura non deducat , nonnulla , quæ in contrariam partem urgere possunt , hic adnotanda sunt . & primo in quæstione illa nuper indicata oppositam Sententiam ab hac Sac. Congregatione probatam esse consulto prius Martino Navarro , cujus egregium extat *consilium 32. de Regul. juxta impressionem Lugdunen. 1594. ac rec. in Bisuntina 12. Martii 1718. , Fagnan. in cap. Insinuante n. 38. § seqq. Qui Cler. vel Nov. Secundo ,* quod etsi cum prima opinione esset procedendum ; videtur tamen F. Hieremiæ obstare lapsus quinquennii , intra quod non docetur , eum umquam reclamasse ; Tertio quod probatio facta esse videtur per testes singulares .

Hicce ita prænotatis , proponitur EE. PP. decernendum .

An constet de causis restitutionis in in integrum , itaut sit declaranda nulla professio in casu &c.

Die Sabbati 19. Junii 1728.

*Sess. 23.
c. 3. de
Ref.*

GIENNEN. CELEBRATIONIS ORDINUM . In postrema hujus Causæ propositione die 2. Augusti anni proxime elapsi edita est resolutio omnium Dubiorum , excepto nono , cujus decisionem placuit EE. DD. differre . Denunciatisque Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Giennen. eorundem Dubiorum resolutionibus , illud separatim exhibuit reverenter . Sacræ Congregationis oraculo acquiescere , propositis tantummodo nonnullis difficultatibus super modo exequendi declarationes secuadi , & tertii dubii . Cumque E-

mi-

minentissimus Cardinalis Belluga rogatus ea de re suam sententiam dicere, disertissimum votum ediderit, quod distribuitur, & in quo enuntiantur etiam ea, quæ ad noni dubii decisionem pertinent, FE. VV. erit decernere, an juxta dictum votum sit respondendum.

Ad secundum Dubium in decisio juxta resolutionem noni Dubii. Ad tertium Prævio recessu a decisio arbitrio, & prudentiæ Ordinarii. Ad nonum, posse cogi Juris remediis integrum Capitulum, unacum omnibus de Clero Cathedralis, ut assistat Episcopo solemniter cum Cantu Missæ Ordinationum ad Altare Majus celebranti, & ad mentem.

COLONIEN. Semel atque iterum proposita fuit hæc Causa in Sac. Congregatione; primo quidem super attentatis die 22. Septem. 1725. Sess. 25. c. 15. de ref. Secundo vero super bono jure in Congregatione diei 17. Aprilis currentis anni, in qua resoluta fuerunt quatuor dubia, quæ proponebantur, cumque EE. PP. novam audientiam concesserint, dignabuntur decernere. *An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.*

In decisio in omnibus, & ad mentem.

In Anteaçta Congregatione habita die 5. currentis Mensis Junii cum aliquot Causæ in folio descriptæ, non fuerint decisæ, non gravabuntur EE. VV. idem Folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

FOROSEMPRONIEN. Sess. 25. c. 1. de ref.
An Collegio, & Ecclesie S. Caroli PP. Clericorum Regularium S. Pauli Barnabitarum Forosempronii competat Jus tumultandi in casu &c.

Affirmative.

THEANEN.

- I. *An jus nominandi Concionatorem Quadragesimalem ex Ordine S. Dominici spectet Universitati Concha, seu potius Episcopo Theanen. & quatenus affirmative quoad primam partem.* Sess. 24. c. 4. de ref.
- II. *An d. Universitas teneatur per duos menses ante initium Quadragesimæ exhibere Episcopo nominationem d. Prædicatoris in casu &c.*
- III. *An Prædicator, ut supra nominatus ex Ordine Sancti Dominici, & a suis Superioribus Regularibus approbatus teneatur reportare ab Episcopo licentiam, & Litteras, Patentales, seu potius petere solam Benedictionem in casu &c.*
- IV. *An idem Prædicator teneatur predicare in Ecclesia Collegiata Parochiali, seu potius in Ecclesia SS. Annunciationis sui Ordinis in casu &c.*
- V. *An idem Prædicator teneatur saltem in aliquibus diebus Quadragesimæ predicare etiam in aliis Ecclesiis ejusdem loci, in casu &c.*

VI. *An Episcopus Theanen. potuerit prohibere Concionatori, ut supra electo, & nominato ab Universitate, ne predicationem haberet in Ecclesia SS. Annuntiationis sui Ordinis, in casu &c.*

Ad primum Affirmative quoad primam, Negative quoad secundam partem. Ad secundum, & tertium Affirmative. Ad quartum, teneri in utraque juxta solitum. Ad quintum ut in quarto. Ad sextum provisum in Superioribus.

Sess. 23. c. 6. de ref. **M**ACERATEN.

I. *An nominatio, seu presentatio ultimo loco facta sustineatur, & quatenus affirmative.*

II. *An, & cui Cappellania, de qua agitur, sit adjudicanda, in casu &c.*

Non proposita cum reliquis.

Cap. 12. Sess. 24. de ref. **M**ELEVITANA OPTIONIS.

An Canonico Petro Paulo Grech competat, & debeat optio Præbendæ Gbar Barca nuncupat. de qua agitur in casu &c.

Sess. 25. de Reg. cap. 15. **R**AGUSINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

An constet de Causis restitutionis in integrum, itaut sit declaranda nulla professio, in casu &c.

Cap. 25. Sess. 25. de ref. **B**ERGOMEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Petrus de Agazzis in supremis tabulis scriptis anno 1592. hæredi suo mandavit, ut perpetuo celebrari curaret Missam quotidianam, scilicet sex mensibus in Ecclesia Sanctæ Claræ, aliis sex mensibus in Ecclesia Sanctæ Mariæ vulgo nuncupat. dello Spasimo.

Antonius Plattus hæres Petri anno 1658. ex pretio nonnullorum bonorum hæreditariorum persolvit PP. Congregationis Somaschæ ducatos mille octingentos, ut erogarentur in solutionem partis pretii Conventus, & bonorum adjacentium Ecclesiæ Sancti Leonardi, quæ tunc sub hasta vendebantur, ea inita conventionem, quod PP. Congregationis onus susciperent celebrationis ejusdem Missæ perpetuæ in Ecclesiis à Testatore designatis, itaut quatenus redditus bonorum emptorum non æquarent valorem oneris suscepti, id cederet in commodum vel damnum Congregationis, pacto etiam adjuncto quod PP. neque petere, neque uti possent ulla oneris reductione, utque cautius ageretur, additum fuit quod portio bonorum emptorum æquivalens summæ ducatorum mille octingentorum censeretur acquisita nomine, & commodo Platti hæredis, & operis pii adimplendi. Cum vero Præpositus Generalis Congregationis Somaschæ anno 1724. obtinisset a san. men. Innocentio XII. facultatem reducendi onera perpetuæ Missarum ad fenta sexaginta pro qualibet Missa quotidiana, onus præfatum reduxit ad Missas 202.

At reclamantibus Fratribus de Plattis hæredibus Petri, & petentibus, ab hac Sacra Congregatione declarari, reductionem non valere, placuit EE. VV. die 2. Augusti 1727. rescribere *dilata, & scribatur Eminentissimo Episcopo pro informatione juxta instructionem, non retardata interim per PP. celebratione omnium Missarum*, scriptisque ad Eminentiss. Episcopum litteris, ut Sacram Congregationem certiore faceret, utrum pecuniæ hæreditariæ erogatæ fuerint in emptionem tantummodo bonorum, quæ soleant locari, an etiam in emptionem Conventus, & an ducati mille octingenti nunc versi in emptionem bonorum sint annui redditus scutorum sexaginta in Civitate, & Diæcesi Bergomensi, clar. mem. Cardinalis priolus Episcopus respondit, pecunias erogatas fuisse in emptionem tum Conventus, tum bonorum, redditusque dictæ portionis emptæ, tam tempore emptionis, quàm in præsentem excedere annua scuta sexaginta, monetæ Romanæ, quamvis longe minor esset redditus, si præsentem tempore eadem summa ducatorum mille octingentorum in emptionem bonorum erogaretur.

Ex factò itaque sic exposito contendunt Fratres de Plattis, validam non esse reductionem factam a Præposito Generali, tum quod redditus bonorum emptorum superant summam scutorum sexaginta annorum, tum quod facultates moderandi numerum Missarum non comprehendunt onera in contractibus suspecta; Contra vero PP. afferunt, redditum esse longe minorem scutis sexaginta, si a bonis emptis separentur meliorationes magnis sumptibus ab ipsis factæ, præterea contendunt, conventiones supra expositas non obstare reductioni, quia Sacra Congregatio pluries censuit, illas quoque comprehendere in ejusmodi facultatibus.

Quod itaque pertinet ad hanc quæstionem postquam Sac. Concilium Tridentinum *Sess. 25. de Refor. cap. 4.* concessit Episcopis, & Generalibus Ordinum, ut in prima Synodo, & in Capitulis Generalibus moderari possent onera Missarum, ac subsequenter temporibus Summi Pontifices nonnullis Episcopis, & Generalibus eamdem facultatem concesserunt, pluries contigit in Sacra Congregatione disputare, utrum in ejusmodi facultatibus comprehenderentur etiam onera provenientia ex contractu, & quamquam alias negativam sententiam amplexa fuerit in *Maceraten. Oneris Missarum 15. Novembris 1687. & in Montis Politiani 3. Septemb. 1716.* attamen postremis temporibus non semel affirmativè respondit, petentibus id declarari Procuratoribus *Ordinis B.M. de Mercede S. Julii 1724. & Congreg. reform. S. Bernardi 19. Augusti ejusdem anni*, id ipsum fortasse suadentibus paritate rationis, & generalibus verbis, quibus illæ conceduntur; Stante autem hac Sac. Congreg. sententia rursus superest sapientissimo EE. VV. oraculo decidendum, an ea admitti debeat etiam in casu, quo initus fuerit contractus præexistente jam onere, quod in sui origine, & ante contractum nulli periculo moderationis erat obnoxium, eo quod Testator non designato certo fundo, simpliciter hæredi mandavit adimplementum, aut potius eo casu contrarium sit decernendum ne abundantibus adhuc bonis hæreditariis fraudetur voluntas Testatoris, qui injungens simpliciter hæredi omnium Missarum celebrationem, satis consultuisse videtur pleno suæ voluntatis implemento, cui quidem, examinandum est, an præjudicium inferri potuerit ex subsecuta conventionem inter hæredem, & PP. Congregationis.

Jura utriusque Patris circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An reductio Missarum sustineatur in casu &c.*
- II. *An Missæ sint celebrandæ in Ecclesiis designatis per Testatorem, & sub qua pœna, in casu &c.*

Seff. 21.
c. 4. de
resor.

PLACENTINA DIVISIONIS PAROCHIALIUM. Proposita hac causa in Congregatione habita die 13. Aprilis 1726. cujus folium dignabuntur EE. VV. reassumere, dilata fuit illius resolutio, atque ut Sacra Congregatio maturiori examine cognosceret, an locus esset dissolutioni unionis duarum Ecclesiarum Parochialium locorum Retorti, & Rompeggii, quam Homines Silvæ, & Retorti petebant, ex eo quod excrescentibus sæpissime aquis intermedii Fluminis Muri, impediatur Populi accessus ad Ecclesiam Parochialem Loci Rompeggii, & Parochi ad Ecclesiam unitam Retorti, quodque ob magnam Alvei latitudinem huic difficultati occurri non possit trabium superimpositione, quæ ob necessariam longitudinem vix possent in loco reperiri, & facile ab impetu aquarum alio asportarentur, rescriptum fuit *Cappellanus Curatus pro nunc constituatur in Ecclesia Sanctæ Mariæ Loci Retorti expensis Parochi, & scribatur Episcopo juxta Instructionem*. Hinc in litteris ad Episcopum datis injunctum ei fuit, ut curaret, confici descriptionem Judicalem latitudinis Fluminis, atque exponeret quantitatem reddituum utriusque Ecclesiæ, & an Homines Silvæ, & Retorti, qui instabant pro dissolutione unionis, sese paratos exhiberent supplere ex propriis pecuniis id quod eo casu deesset congruæ Parochi sustentationi, & an ipsi contenderent sibi reservari Jus præsentandi Parochum in eorum Ecclesia deputandum.

Episcopus obsequendo mandatis EE. VV. transmisit Typum, & judicalem descriptionem latitudinis Fluminis, necnon relationem Periti super quantitate reddituum utriusque Ecclesiæ.

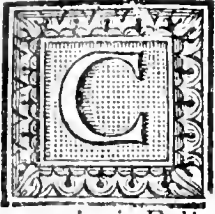
Cæterum scribit Episcopus, se explorare nequivisse voluntatem Hominum, habitantium in dictis locis Silvæ, & Retorti tum super supplemento Congruæ assignandæ in casu dissolutionis unionis, tum super jure præsentandi Parochum, licet pluries illos, eorumque Procuratorem interpellaverit.

Demum concludit, quod ob reddituum Parochiæ utriusque tenuitatem potius consulendum sit Populi indemnitati deputatione Cappellani, qui Sacramenta administret in dictis locis Silvæ, & Retorti, quàm dissolutioni unionis ab antiquissimo tempore factæ.

Ex Juribus itaque hinc inde deducendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An sit locus dissolutioni unionis Ecclesiæ Parochialis Villarum Retorti, & Silvæ ab altera Ecclesia Parochiali Villæ Rompeggi, sive potius servanda sit Unio in casu &c. & quatenus affirmative quoad primam partem.*
- II. *An modernus Parochus Ecclesiæ Rompeggii teneatur ex nunc restituere omnes redditus alterius Ecclesiæ Parochialis dd. Villarum Retorti, & Silvæ pro sustentatione novi Rectoris in casu &c.*

Die Sabbati 10. Julii 1728.

Um nonnullæ Cause in postrema Congregatione decisæ minime fuerint, dignabuntur EE. VV. ejusdem Congregationis Folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

MACERATEN.

- I. *An nominatio, seu presentatio ultimo loco facta sustineatur, & quatenus affirmativè.* *Cap. 6. sess. 23. de ref.*
- II. *An, & cui Cappellania, de qua agitur, sit adjudicanda in casu &c. Cappellaniam esse adjudicandam Matthiæ Generali.*

MELEVITANA OPTIONIS.

An Canonico Petro Paulo Grech competat, & debeatur optio Præbendæ Char Barca nuncupat. de qua agitur in casu &c. *Sess. 24. cap. 12. de ref.*
Affirmativè.

RAGUSINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

An constet de causis restitutionis in integrum, itaut sit declaranda nulla professio in casu &c. *Sess. 25. c. 15. de Reg.*
Negativè.

BERGOMEN, REDUCTIONIS MISSARUM.

- I. *An reductio Missarum sustineatur in casu &c.* *Sess. 25. c. 4. de ref.*
- II. *An Missæ sint celebrandæ in Ecclesiis designatis per Testatorem, & sub qua pœna in casu &c.*
Ad Primum Negativè.
Ad Secundum Affirmativè sub pœnis arbitrio Ordinarii;
& amplius.

PLACENTINA DIVISIONIS PAROCHIALIUM.

- I. *An sit locus dissolutioni unionis Ecclesiæ Parochialis Villarum Retorti, & Silve* *Sess. 21. c. 4. & 5. de ref.*

- Et Silva ab altera Ecclesia Parochiali Villa Rompegii, Et sepe potius servanda sit Unio in casu Et. Et quatenus affirmative quoad primam partem.*
- II. *An modernus Parochus Ecclesie Rompegii teneatur ex nunc restituere omnes redditus alterius Ecclesie Parochialis ad. Villarum Retorti, Et Silva pro sustentatione novi Rectoris in casu Et.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instructionem.

JANUEN. MATRINONII. Dominicus Sanpierrez cupiens Matrimonio sibi conjungere Mariam Catharinam Piccalugam teneræ ætatis Puellam, & pingui patrimonio præditam die 12. Octob. superioris anni unacum Sacerdote Vice-Parochi ex delegatione Archiepiscopi fungente, ac testibus obviam se dedit Puellæ, eamque his verbis compellavit *sono venuto qui acciò V. S. mi mantenga quella parola, che tante volte mi ha data di esser mia Sposa.*

Repulsam tamen passus, si fides habenda est duobus testibus affirmantibus, quod *essa rispose di nò eundem Presbyterum accersivit, cumque illo, & testibus egit, ut intempesta nocte ad Puellæ domum accederent, ubi quid gestum fuerit idem Sacerdos sic enarrat: Giunti, che fummo al luogo destinato Et. sentii chiamare, anzi la voce della Signora Maria Caterina, che benissimo conobbi, quale mi disse: V. S. vi è: e me lo replicò, e mi gettò dalla finestra della sua Camera un fazzoletto bianco, e dentro vi era un pezzo di legno a cui era legata una Carta scritta con la firma, che dice M. C. Piccaluga, quale firma conosco benissimo essere suo Carattere Et. e con il soprascritto, che dice al Molto Reverendo Signore Gaetano Gavazza Et. e subito che fui fuori della Villa aprii il fazzoletto Et. lessi la detta lettera Et. con voce che mi intendevano li suddetti due Domini, dicendoli, che era lettera della suddetta Signora Maria Caterina Et. andai in compagnia delli Testimoni al letto del Sig. Domenico Maria dove dormiva, e lo sveglai, e li lessi la lettera, e lui niente rispose, solamente, che li soggiunse un tremore, e d' allora in quà non mi è seguito più altro Et. devo aggiungere, che Et. quando andai alla casa di detta Signora Maria Caterina Et. prima che partissi di casa di detto Sig. Domenico Maria, lui mi disse se mai detta Signora Maria Caterina vi volesse dare il consenso per il Matrimonio tra me, Et. essa, il mio consenso di prenderla per legitima Sposa già V. S. sa che vi è, e sarà sempre Et. quæ omnia iidem fere verbis comprobant Testes præter Dominici Silentium post perlectam Epistolam, illum namque respondisse affirmant, che era contentissimo.*

Præcipua vero Epistolæ verba hæc erant: *Perseverando io nella mia costante volontà di volere per mio legitimo sposo, e Marito il Sig. Domenico Maria, ne avendo potuto esprimerli il mio libero consenso quando fui interrogata alla presenza di V. S. Quindi è che risolvo giacchè non possò in altro modo, perchè mi si usano le stesse strettezze di manifestare a V. S. il mio libero consenso, che continuo nella primiera volontà di non volere altro Marito in questo Mondo, che il Signor Domenico Maria.*

Hicce ita peractis, comparuit die 15. in Curia Archiepiscopali Januen. Angelus Dominici Frater, petitque, ut in libris Parochialibus matrimonium describeretur, oblatò etiam ea de re supplici libello a Dominico quidem scripto, & a Maria Catharina subscripto, cujus chirographum cum Testes probaverint, pronunciatum fuit, matrimonium in publicos libros esse referendum.

Ab hoc decreto ad Sac. Congregationem Maria Catharina provocavit, negans videlicet, se ullum huic matrimonio consensum dedisse, aut Epistolæ, aut supplici libello umquam subscripsisse, in eaque protestatione tunc etiam permansit, cum Sac. Congregationis jussu in Monasterio collocata, ibique ab Archiepiscopo ejus voluntas explorata est. Quapropter disputandum occurrit de hujus Matrimonii validitate.

Et Matrimonium quidem valide per litteras contrahi posse jure communi exploratum videtur, præsertim si litteræ a Viro missæ fuerint *juxta l. mulierum ff. de Ritu nuptiarum*, & indistincte Jure Canonico, quod nullum inter virum, & mulierem discrimen agnoscit, ita enim sensit *Glos. in can. nec illud uxor 30. quest. 5.* alique passim docuerunt.

Dubitatum est, an Concilii Tridentini Decreto *Seff. 24. cap. 1. de ref. matr.* ea contrahendi ratio sit abrogata, & abrogatam fuisse docent Petrus ac Bartholomæus de Ledesma, alique apud *Sanchez. de matr. lib. 2. disputat. 12. num. 2.* Verum frequentius DD. placuit post Concilium quoque Tridentinum, uti per Procuratorem, ita & per litteras contracta matrimonia viribus subsistere, ex adductis apud *Bossum de Matrim. cap. 3. num. 312. Palaum oper. moral. par. 5. disput. 21. puncti. 9. n. 11. Gennam de script. priv. l. 3. quest. 31. n. 16. & 17.*

Actum fuit olim de hac re apud Sacram Congregationem in Caufa Romana Matrimonii anno 1673. magnis utrinque contentionibus agitata, de qua consuli potest *Card. de Luca de matrim. disc. 16.*

Illud denique observandum videtur, quod communi etiam sententia admittitur ea ita declarari soleat, ut litteras mittens non solum scribere debeat, se præsentis matrimonio consentire, sed etiam alterius consensum acceptare, quo scilicet, aliisque similibus casibus, si lecta Epistola coram Parocho, & Testibus, alter consentiat, jam mutua utrinque voluntas, & acceptatio intervenisse videatur *Sanchez. d. disp. 12. num. 3. Card. de Luca d. disc. 16. num. 14.*

Porro contendit Maria Catharina, nedum hæc omnia servata non fuisse, sed neque Epistolam, ut dictum est, a se subscriptam. Item nec Testes adhiberi, qui scribentem vidisse affirmant, qua de re late *Cardinalis Parrius consilio 55. lib. 4.* aliaque cumulat, quibus quid Dominicus respondeat dici non potest, cum nulla ejus jurata fuerint adhuc exhibita.

Decernendum itaque ab EE. PP. erit.

An conflict de validitate Matrimonii in casu &c.

Non proposita cum reliquis.

LUCANA LEGATI PII. Joannes Baptista Bini testamento curavit, ut ejus hæredes Missam Quotidianam celebrari curarent, & unum Ferculum singulis hebdomadibus præstarent Fratribus Cappuccinis. Hæredes deinde instituit duos filios masculos cum oneribus superius expressis, eisque substituit descendentes masculos, & iis deficientibus, sæminas, quibus omnibus substituit Annam Mariam filiam, illiusque descendentes, eandemque filiam rogavit, ut Cappellaniam fundaret cum reservatione Jurispatronatus, & cum onere Missæ Quotidianæ, qua fundatione secuta, cessare voluit celebrationem Missæ injunctam ejus hæredibus, & Successoribus.

Defunctis ambobus filiis Testatoris absque prole, hæreditatem obtinuit Anna Maria, eaque etiam mortua sine filiis, neglecta prorsus fundatione Cap-

pellaniæ; Bartolomæus Bendinellus hæres ab ipsa scriptus in Testamento volens dispositionem Testatoris exequi, paratum se exhibet fundum Cappellaniæ assignare, verum contendit, se non teneri adimplere legatum Ferculi.

Primo quia Testator illud injunxit hæredibus scriptis his verbis; *gl'infra scripti sui credi*: quorum nomine vel hæredes primo loco tantum instituti continentur, vel ii solum, qui instituti, & substituti sunt in Testamento, non vero extraneus hæres, qui successit post expiratas omnes substitutiones, de quo intelligi non possunt verba illa: *gl'infra scripti credi*.

Secundo quia idem legatum invalidum censei debet, tamquam relictum Fratribus Cappuccinis, & repugnans perfectæ paupertati, quam ipsi profitentur.

Et quatenus dijudicandum sit, idem legatum validum esse, & post obitum hæredum scriptorum in Testamento, adhuc durare, desiderat assignare pro fundo Cappellaniæ fundum insignis valoris, cujus redditus sufficiant pro adimplendo onere Missarum, & pro subministracione ejusdem Ferculi, onere injuncto Cappellano satisfaciendi eidem legato, firma tamen remanente obligatione Bonorum Hæreditariorum in casu quo vel fundus assignandus evincatur, vel ejus redditus diminuantur.

Remissis Bendinelli precibus a Sanctissimo Domino nostro huic Sac. Congregationi, occurrit tria sequentia dubia disputare super duratione, & validitate legati, ac super translatione oneris in Cappellanum.

Archiepiscopus Lucanus requisitus pro informatione & voto, post expositam voluntatem Testatoris putat, hæredem Annæ Mariæ teneri legatum adimplere, & annuendum censet ejus precibus de oneris translatione.

Quod itaque pertinet ad durationem legati urgere videntur favore hæredis plures Textus Juris Civilis, in quibus hæredum appellatione solum primos hæredes contineri cavetur, quos enumerat *Glossa in l. qui per Successionem de regulis Juris*. Maxime vero quia agitur de hærede extraneo, qui tanquam non scriptus in Testamento legantis, non videtur comprehendi in verbis illis: *gl'infra scripti mei Eredi*.

Contra vero oppositum suadet Generalis regula, quod hæredis appellatione omnes successivi hæredes continentur, quia ut ait Ulpianus *in libro 65. de verb. signif. Hæredis appellatio non solum ad proximum hæredem, sed etiam ad ulteriores defertur*.

Cæteræ vero leges, quæ in contrarium allegantur, regulam istam non evertunt, sed potius limitant in singularibus casibus, de quibus in præsentem non agitur.

Verba autem illa *gl'infra scripti Eredi* videntur apposta potius demonstrativè, quam taxativè, ideoque non faciunt, quin etiam qui scripti non sunt, rogati censeantur legatum adimplere, si enim Testator, ut dictum est, gravavit eo onere omnes hæredes scriptos institutos, & substitutos sibi conjunctos, & dilectos, qui per longissimam successionem poterant Testatoris hæredes existere, nulla ratio allegari potest, cur defuncti contra spem Testatoris omnibus ejus filiis absque exoptata sobole, etiam hæres extraneus ejus voluntatem adimplere non debeat, urgente potissimum favore Piæ causæ, quam ad protrahendum onus legati maximi faciunt Doctores.

Quod ad aliam quæstionem attinet super validitate legati, pluries actum fuit de capacitate Fratrum Minorum in Sacra Congregatione, cujus responsa plu-

plurima, ea qua solet sedulitate ac diligentia, collegit Eminentissimus Dominus Cardinalis Petra *ad Constit. Apost. tom. 2. Constitut. 5. Honorii III. sect. 4.* Quibus addi possunt posteriores resolutiones in *Brundusina Adimplenti 5. & 26. Augusti 1719. Firmana Legatorum 2. Octobris 1722. Pissaren. Hereditatis 11. & 25. Januarii 1727.*

Summa autem hæc est, Sacram Congregationem numquam habuisse ejusmodi legata pro non scriptis, sed ea libere tradi posse censuit titulo Eleemosynæ Fratribus Minoribus, iisque non traditis, jus esse Fabricæ S. Petri illa sibi vindicare pro portione antea actis annis non adimpleta, & in reliquo conservari debere obnoxia dispositione S. Sedis Apostolicæ, prout annuente san. mem. Urbano VIII. definivit Sacra Congregatio Fabricæ in notissimo decreto anni 1633. ideoque sapius hæc Sacra Congregatio ad ejusmodi Quæstiones respondit *Serventur decreta S. Congregationis R. Fabricæ de anno 1633.*, ut notat idem *Eminentissimus Cardinalis Petra ibidem fol. 457.*

Demum circa translationem oneris legati examinanda erunt, quæ Archiepiscopus in suis litteris suggererit, quibus probare contendit, nedum utilem, sed necessariam esse ejusmodi translationem.

Scripta utriusque Partis circumferuntur, ideoque EE. VV. erit decernere.

- I. *An legatum unius Ferculi singulis hebdomadis factum PP. Cappuccinis sit perpetuum, in casu & c. & quatenus affirmative:*
- II. *An sustineatur in casu & c. & quatenus affirmative.*
- III. *An onus præstationis dicti legati qualibet hebdomada sit transferendum in Cappellaniam erigendam.*

POLICASTREN. PROCURATIONIS. Ob aeris vitium, quo Policastri Civitatis laborare solet, consueverant Episcopi estivo tempore divartere ad Oppidum Turris Ursajæ, unde tamen Episcopus nuper æstivam residentiam transtulit in aliud Oppidum Laureæ superioris.

Cap. 3. sess. 24. de refut. Matrim.

Occasione autem Visitationis Ecclesiæ S. Jacobi Laureæ inferioris; cum vellet Episcopus exigere consuetam Procurationem scutorum quindecim, atque etiam sumptus pro vecturis equorum, reclamante Cantore Josepho Serubbio, ad ejus instantiam proponuntur EE. VV. quatuor dubia ut infra resolvenda.

Post notissimum Decretum Concilii Tridentini *Sess. 24. cap. 3. de ref. interdicens exactiorem Procurationum, exceptis victualibus, quæ sibi, ac suis frugaliter, moderatque protemporis tantum necessitate, & non ultra erunt ministranda*, acerrima exarsit contentio inter DD. an Procurationes possint exigi per Episcopum visitantem Ecclesiam Cathedrali, & alias suæ Civitatis, ubi nullum onus, nullamque solet impensam subire, & unde commode potest ad Domum Episcopalem reverti. Cessavit tamen omnis controversia, postquam sapius declaravit Sacra Congregatio, non licere Episcopo visitanti Ecclesias suæ Civitatis Procurationem exigere, ut pluribus resolutionibus adductis, testatur *Fagnanus in cap. quoniam de constit. num. 27. & in cap. Venerabili num. 14. & seq. de Censibus.*

Et in simili Quæstione alias agitata in Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium inter eandem Episcopum Policastri, & Clerum Turris Ursajæ, ubi, ut dictum est, solebat Episcopus residere die 8. Februarii 1715. ad Dubium: *An Clerus Turris Ursajæ teneretur solvere Procurationem* responsum fuit *negative* & quamvis adversus hanc resolutionem concessa fue-

rit nova audientia, attamen nil ab eo tempore gestum fuit in *Causa*, & interim Clerus *Procuracionem* non solvit.

Ad hæc respondit *Episcopus*, casu contingere, quod ipse æstivo tempore moram trahat in *Oppido Laureæ superioris*, ideoque domum sibi constructam habendam non esse tamquam domum suæ residentię.

Addit, domum illam sitam in *Oppido Laureæ superioris* spatio unius milliarrii distare a *Laurea inferiori*, & viam esse valde præruptam, & fatis asperam, ideoque in actu visitationis non posse commode reverti ad *Oppidum Laureæ Superioris*.

Demum allegat observantiam nedum aliarum *Ecclesiarum* ejusdem *Oppidi*, quæ non impugnant solvere, sed etiam *Ecclesiæ S. Jacobi*, cujus *Cantor* alias solvit controversam *Procuracionem*.

Contingit etiam disputare circa quantitatem, & modum solutionis *Procuracionum*, contenditque *Episcopus*, servandam esse antiquissimam consuetudinem exigendi scuta quindecim, & sumptus *Vecturarum*.

Pro *Cantore* vero *Ecclesiæ S. Jacobi* nondum jura sua deducente facit decretum *Concilii eadem Sess. 24. de reform. cap. 3.* quo exprisse cavetur, liberum esse debere *Rectoribus Ecclesiarum*, quæ visitantur, vel victum subministrare, vel pecunias exsolvere.

Et quod attinet ad *Vecturas Equorum*, illas non deberi sæpius, resolvit *Sacra Congregatio*, & primo quidem in *Aprutina Decembris 1584.* & postremo in *Sancti Marci Procuracionis 1. Julii 1708.* & in alia *S. Marci 16 Januarii 1723.*

Itaque Sapientissimo *EE. VV.* judicio decidenda erunt sequentia *Dubia*.

I. *An liceat Episcopo Policastren. dum residet in Terra Laureæ exigere a Parocho S. Jacobi dictæ Terræ, illiusque adhaeren. Procuracionem in casu, & quatenus negativè.*

II. *An ad effectum eximendi Parochum dictum, illiusque adhaerentes a solutione dictæ Procuracionis sufficiat residentia Episcopi in dicta Terra per solos sex menses cujuslibet anni, vel potius requiratur major vel minor residentia in casu &c.*

III. *An ultra Procuracionem in pecunia possit quoque Episcopus accipere a dicto Parocho, illiusque adhaerentibus victualia, & Vecturas Equorum, in casu &c. & quatenus ad omnia negativè.*

IV. *An teneatur Episcopus restituere hucusque exactum in casu &c.*

Sess. 24. c. 20. de refor.

PISTORIEN. ET PRATEN. JURISDICTIONIS. Postquam *Sacra Congregatio* die 2. *Octobris 1721.* censuit, approbandum esse laudum editum ab *Episcopo Pistoriensi*, & *Pratensi* arbitrio recepto ad componendas controversias exortas inter *Pistoriense*, & *Pratense Capitula*, & de pluribus dubiis, quæ circa executionem laudi poterant emergere, rescripsit, quod haberetur recursus in casibus particularibus die 9. *Junii 1725.* quinque fuerunt proposita dubia super ejusmodi casibus particularibus, placuitque *EE. VV.* rescribere, quod reproponeretur causâ super approbatione laudi.

Idcirco obsequendo mandatis *EE. VV.* præter quinque dubia ea die non resoluta, duo alia in præsentis causæ propositione adjiciuntur super approbatione, seu moderatione laudi, cujus tria capita oppugnantur a *Capitulo Pistoriensi*.

Primum, quo decernitur, ad *Ordinarium Pratensem* spectare *Jurisdictionem* super

super Parochis trium Ecclesiarum Parochialium existentium intra mœnia Civitatis Prati habentibus Populum etiam extra eadem mœnia, & ad illum pertinere eorum approbationem, institutionem, & punitionem, quatenus delinquant in exercitio curæ Animarum.

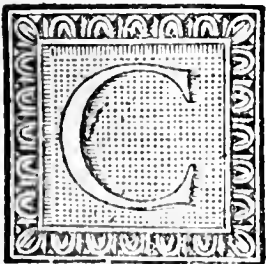
Secundum, in quo populus earumdem Parochialium Ecclesiarum existens extra mœnia Civitatis declaratur subesse Episcopo Pratenſi in omnibus iis, quæ ad curam Animarum, & Sacramentorum administrationem, pertinent.

Tertium denique, in quo statuitur, ad Capitulum, & Episcopatum Pratenſem spectare Jurisdictionem in Territorio sito ultra flumen Bisentii versus Diœcesim Florentinam, & in Oratorio S. Rocchi, necnon collationem Beneficii fundati in Oratorio S. Hieronymi extra muros Civitatis Pratenſis.

Cumque in Folis dierum 21. Augusti, & 2. Octobris 1721. & 9. Julii 1725. late de hisce controversiis actum fuerit, dignentur EE. VV. illis reassumptis decernere.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 2. Octobris anni 1721. quoad approbationem laudi in casu &c. & quatenus recedendum.*
- II. *An, & in qua parte, & quomodo laudum approbandam, & respective reformandam sit in casu &c.*
- III. *An examen Testium, exequutio dispensationum, & reliqua, quæ concernunt causas Matrimoniales quoad loca, & Personas, de quibus agitur, spectent ad Curiam Episcopalem Pistoriensem privative quoad Curiam Episcopalem Pratenſem, vel potius contra, in casu &c.*
- IV. *An Causa super quarta Funeralium, & Decimarum quoad eadem loca, & Personas spectent privative ad dictam Curiam Pistoriensem, sive potius Pratenſem in casu &c.*
- V. *An Cause super punitione Concubinariorum, & delinquentium in rebus Fidei & similibus, prout etiam super illorum excommunicatione, & respective reconciliatione quoad eadem loca, & personas spectent privative ad eandem Curiam Pistoriensem, sive potius Pratenſem in casu &c.*
- VI. *An approbatio Confessariorum pro audiendis Confessionibus in prædictis locis, de quibus agitur, spectet ad Episcopum uti Episcopum Pistoriensem, sive potius uti Episcopum Pratenſem, in casu &c.*
- VII. *An Ordinatio Clericorum in prædictis locis de quibus agitur degen. spectet ad Episcopum uti Episcopum Pistoriensem, vel potius uti Episcopum Pratenſem in casu &c.*

Die Sabbati 31. Julii 1728.

UM in Folio præterita Congregationis sequentes Cause indecifæ remanserint, dignabuntur EE. VV. Folium reassumere, & illarum Dubiis respondere.

LU.

Sess. 25. c.
1. de Reg.

LUCANA LEGATI PII.

- I. *An legatum unius Ferculi singulis hebdomadis factum PP. Cappuccinis sit perpetuum, in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An suslineatur, in casu &c. & quatenus affirmative.*
- III. *An onus prestationis dicti legati qualibet hebdomada sit transferendum in Cappellaniam erigendam.*

Ad primum affirmative.

Ad secundum serbetur Decretum Reverendæ Fabricæ anni 1633.

Ad Tertium affirmative juxta Votum Episcopi, & firma remanente Obligatione Bonorum Hæreditariorum in Casu diminutionis.

Sess. 24. c.
20. de ref.

PISTORIEN. ET PRATEN. JURISDICTIONIS.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 2. Octobris anni 1721. quoad approbationem laudi in casu &c. & quatenus recedendum.*
- II. *An, & in qua parte, & quomodo laudum approbandum, & respective reformandum sit in casu &c.*
- III. *An examen Testium, exequutio dispensationum, & reliqua, quæ concernunt causas Matrimoniales quoad loca, & Personas, de quibus agitur, spectent ad Curiam Episcopalem Pistoriensem private quoad Curiam Episcopalem Pratensem, vel potius contra, in casu &c.*
- IV. *An Causæ super quarta Funeralium, & Decimarum quoad eadem loca, & Personas spectent private ad dictam Curiam Pistoriensem, sive potius Pratensem in casu &c.*
- V. *An Causæ super punitione Concubinariorum, & delinquentium in rebus Fidei & similium, prout etiam super illorum excommunicatione, & respective reconciliatione quoad eadem loca, & personas spectent private ad eandem Curiam Pistoriensem, sive potius Pratensem in casu &c.*
- VI. *An approbatio Confessariorum pro audiendis Confessionibus in prædictis locis, de quibus agitur, spectet ad Episcopum uti Episcopum Pistoriensem, sive potius uti Episcopum Pratensem, in casu &c.*
- VII. *An Ordinatio Clericorum in prædictis locis de quibus agitur degen. spectet ad Episcopum uti Episcopum Pistoriensem, vel potius uti Episcopum Pratensem in casu &c.*

Ad Primum, & Secundum, Laudum esse reformandum, & respective approbandum joxta modum, & quoad reliqua Dubia satis provifum in præcedentibus, & ad mentem Eminentiſſimi Præfecti.

A RIMINEN. CAPPELLANIARUM. In hac causa poterunt EE. VV. resumere Folium Congregationis habitæ die 6. Decembris 1727. ubi facti species diligenter exponitur, cumque tunc petita fuisset dilatio usque ad sequentem Congregationem, reposita causa die 20. Decembris ejusdem anni, prodiit rescriptum: *Dilata, & præfigatur terminus trium mensium pro habendo Beneplacito Apostolico super aperitione Hospitii.*

*Seff. 21. c.
2. de Refe.*

Elapso jam termino trium mensium absque eo quod Beneplacitum impetratum fuisse doceatur, ne causæ resolutio in longis protrahatur, rogantur EE. VV. sequenti Dubio respondere.

An assignatio, & translatio Bonorum, & effectuum Ecclesiæ, & Cappellaniæ Sanctissimi Nominis Mariæ, & B. Josephi, & Philippi Neri facta à Canonico Bæti anno 1725. favore Religionis Minimorum Sancti Francisci de Paula una cum deputatiōe PP. Dominici Marques, & Francisci Angeli Sebastianelli ejusdem Ordinis in Cappellanos, sustineatur, itaut Breve Apostolicum sit exequendum in casu &c.

Iterum proponatur.

L UCANA REMISSIONIS ONERIS. Antequam EE. VV. procederent ad resolutionem hujus causæ, quæ fuit proposita in Sac. Congregatione die 23. Februarii 1726. cujus etiam diei folium benigne poterunt resumere, novam inquirere voluerunt informationem Archiepiscopi Lucani juxta Instructionem ipsi transmittendam. Ea vero fuit instructio, ut Archiepiscopus, receptis probationibus, certiore faceret Sacram Congregationem, primo de statu antiquo, & præsentî hæreditatis Antonii olim Leonardi Gorfigliani: secundo ex quam processerit causa diminutio reddituum: tertio an Orator præter hæreditaria possideat alia Bona: demum qualis sit status Familiæ Oratoris, tam circa Bona, quam circa numerum Filiorum.

*Seff. 22. c.
6. de refor.*

Ad hæc respondet Archiepiscopus, Bona Testatoris ascendisse de tempore obitus ad scuta triginta millia biscenta triginta octo, hodie vero ascendere ad scuta septem millia biscenta tria, eamque diminutionem ideo contigisse, quia Successores, & Fideicommissarii abusi sunt facultate a Testatore concessa dotandi Famulas; ex inexigibilitate plurium debitorum; ex aliqua dissipatione possessorum; ac denique ex erogatione cujusdam quantitatis pro conservandis Bonis Fideicommissariis.

Cæterum, quod attinet ad Oratorem significat, nil aliud (præter ista Bona) possidere, quam humilem, tenuisque redditus domunculam, & nonnulla Bona Enphiteutica modici redditus; in Familia autem Oratoris docet, unicum filium esse, Uxorem, & Fratrem.

Attentis itaque hisce circumstantiis in facto, & expensis etiam iis, quæ iterum repetuntur in Jure, proponitur EE. VV. decidendum.

Esse locum remissioni, donec Orator ad pinguiorem fortunam devenerit, & pro condonatione pro præterito.

NEA:

*Seff. 24. c.
1. de reform.
Matrim.*

NEAPOLITANA SPONSALIIUM . Contraxerat Januarius Pifanus Sponsalia cum Eleonora Soriana ; quæ cum rescisset , Januarium alias sibi parare nuptias , petiit in Archiepiscopali audientia , ut novo interim matrimonio inhibito , Sponsus ad fidem rite servandam compelleretur : Statim vero animum ab exequendis Sponsalibus aversum prodidit Januarius , cæpitque apud Judices Laicos contendere , promissos sibi fuisse dotis nomine ducatos quingentos , ac , nisi ea summa præstaretur , nolle se matrimonio acquiescere .

Hac itaque causa in Regia Curia pendente , Vicarius pronunciavit , suspendendum esse Judicium de contrahendo Matrimonio , donec causa illa de quantitate dotis absolveretur .

Appellante ab hoc decreto Januario , causa delata est ad hanc Sac. Congregationem , in qua licet duo proponantur esse dubia : nihil tamen ille circa primum adfert , quominus Sponsalia vere inita dicantur .

Totus quidem in eo est , ut contendat , justas causas intervenire , ex quibus ipse ad matrimonium cogi non debeat , &

Primo Contrariam Patris voluntatem , qui domo illum paterna expulerit , & hæreditate privaturum minatus sit , nisi Eleonoræ nuptias abiciat , quam quidem exhæredationis causam probavit *Rota in decisione 1258. coram Seraphin.*

Secundo Inimicitias inter ipsum Januarium , & Eleonoræ consanguineos exortas , propter quas Judicis mandato interposita est cautio de non offendendo . *Abbas in cap. requisivit num. 4. de sponsal.*

Tertio dedecus ex eo matrimonio Familiæ irrogandum , ex eo quod Maritus Sororis Eleonoræ , semel , atque iterum furti postulatus sit .

Quarto demum disparitatem divitiarum .

Ad hæc reponit Eleonora , nihil eorum , quæ Januarius causatur , probatum esse , quum præsertim , & Parentum voluntas , si Matrimonio repugnant , nullis justis , honestisque rationibus niteretur , & inimicitia , si quæ forent , inter mediocres personas facile componantur .

Ex his ergo EE. PP. decernendum proponitur .

I. *An constet de Sponsalibus inter Januarium Pifano , & Eleonoram Soriano in casu &c. & quatenus affirmative .*

II. *An Januarius Pifano sit censuris cagendus ad effective contrahendum matrimonium , in casu &c.*

Ad Primum affirmative .

Ad Secundum negativè .

*Seff. 25. c.
12. de ref.*

SURRENTINA DECIMARUM . Archiepiscopus Surrentinus in Judicio possessorio Decretum obtinuit anno 1635. adversus Monasterium Carthusiæ Neapolis super Iure exigendi Decimas Piscium , quos capi contingeret singulis diebus Festis , ac sextis Feriis , necnon tempore Adventus , & Quadragesimæ in sinu maris nuncupat *li Galli* in quo ab anno 1644. idem Monasterium jus piscandi acquisiverat .

At vero ne Partes in actione petitoria incertum litis eventum experirentur , prævio Apostolico Beneplacito concessa a Sac. Congregatione Episcoporum & Regularium anno 1706. ea de retransactum est , ac Monaste-

sterium loco Decimæ persolvit Archiepiscopo ducatos biscentum erogandos in emptionem rerum immobilium, ex quibus annuus redditus percipi posset, seque obligavit ad annuos ducatos octo persolvendos.

Dimissa autem ab eodem Archiepiscopo Ecclesia Surrentina, novus Præsul adversus transactionem reclamavit, remissaque Causæ cognitione huic Sacræ Congregationi, contingit disputare de ejus validitate.

Et transactionem quidem nullam esse contendit Archiepiscopus, quia ob Juris sui claritatem, & ob antiquissimam consuetudinem in Judicio possessorio solemniter comprobati, nullus timendus erat contrarius litis eventus, ac proinde neque pro adeo tenui summa remittendum erat jus Decimarum, quod ab ipso in ducatis centum quadraginta annuis computatur.

Contra vero opponitur, tum dubius litis, tum incertus piscationis eventus: ac præterea ob stare allegatæ quantitati Decimarum exactio factam ab Archiepiscopo, post obtentum Decretum anni 1685. & ante transactionem in tenui summa ducatorum quinque, vel octo annuorum, quæ tamen exactio facta fuerit protestatione adjecta, quæ sibi Archiepiscopus cavebat, ne majorem summam exigere, prout Juris esset, impediretur.

Cæterum animadvertendum est, transactionis æquitatem multum pendere ab ea questione, utrum in ejusmodi Decimis exsolvendis detrahi primum debeant impensæ necessariae pro piscatione, etenim admittit Archiepiscopus easdem impenses in annuis ducatis mille. Monasterium vero contendit, illas excedere ducatos bis mille, & quandoque juxta varium piscationis eventum, Piscium valorem superare.

In hac autem questione notandum est, id quod jam pridem observaverat Nuntius Neapolitanus, quando ante obtentum Beneplacitum requisitus fuerat ut sententiam suam diceret, incertum esse, an in præsentia agatur de Decimis illis, quæ in recognitionem Divini Dominii, & in sustentationem Ministrorum Ecclesiæ persolvuntur; an vero de portione illa lucri, quod quis percipit; quando ex indulgentia Episcopi diebus festis alicui operi incumbit iisdem diebus prohibito; quam quidem portionem Ecclesiæ, & Pauperibus reservavit Alexander III. in *cap. licet de Feriis*. eamque eleemosynam potius quam Decimam esse affirmat Panormitanus in *disto cap. licet de Feriis num. 6.*

Verius autem videtur de hac secunda specie Decimarum agi, tum quia in hoc Partes ipsæ fere conveniunt, tum quia communis usus aliorum Episcoporum Regni Neapolitani, qui allegatur ab Archiepiscopo, versatur in exactioe Decimarum ex Piscibus, qui diebus festis tantum capiuntur *Summ. Archiepiscopi num. 16. & 17.* Consuetudo autem Ecclesiæ Surrentinæ alias exigendi etiam aliis diebus Adventus, & Quadragesimæ, & sextis feriis videtur quædam extensio illius Juris, quod diebus tantum Festis spectabat ad Ecclesias, *juxta dictam cap. licet*, idque confirmatur ex eo quod etiam aliis illis diebus reservatur Archiepiscopo jus concedendi licentias piscandi, & prohibetur piscatio, nisi eadem licentia obtineatur, ut constat ex eodem *Summ. Archiepiscopi*, & præcipue ex ipso mandato Auditoris Camerae in Judicio possessorio, ubi hæc verba habentur: *Mandamus, manuteneri Archiepiscopum in possessione exigendi Decimam Piscium, qui capiuntur in diebus Dominicis, & Festis de præcepto, Veneris totius anni, & Adventus, & Quadragesimæ, prout nos iisdem inhibemus, ne audcant, seu præsumant in dictis diebus, & temporibus expiscari, seu expiscari facere, nisi prævia licentia d. Domini Archiepiscopi.*

Admisso autem, quod Decimæ, de quibus agitur, non alio jure debeantur; quam *ex cap. licet de Feriis* EE. VV. sapientissimo Judicio erit dignoscendum, an verior sit illius Textus interpretatio, quod intelligi debeat de portione ejus, quod Piscatores, demptis expensis, lucrifaciant.

Cæterum, quamvis Decimæ istæ adnumerandæ essent inter illas primi, examinandum supererit, an debeantur non detractis expensis juxta Textum *in cap. tua nobis de Decimis* an potius eadem expensæ sint prius detrahendæ, eo quod agatur de piscatione, quæ præfert speciem quamdam negotiationis, juxta notabilem limitationem traditam *in cap. Pastoralis de Decimis*, ibi: *Explicari postalasti utrum quis possit de Molendinis, & piscariis necessarias expensas deducere priusquam solvat Decimas ex iisdem, sicut est in negotiatione concessum*; Piscatio autem de qua agitur recte negotiatio dici potest, cum in ea magnis sumptibus insignis copia Piscium capiatur ut *aliis vendantur*, quod eleganter notat *Cujacius in recitat. solemn. ad lib. 65. de legat. 3.*

Itaque EE. VV., erit, perpensis circumstantiis hujus causis, judicari, an constet de Justitia, vel Injustitia Transactionis, & sequentibus dubiis respondere.

- I. *An Transactio sustineatur, vel sit rescindenda in casu &c. & quatenus non sustineatur, vel sit rescindenda.*
- II. *An, & quæ portio per Monasterium Carthusiæ Neapolis debeat Archiepiscopo in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

*Sess. 2. c. 4.
de refor.*

AQUILANA PRÆEMINENTIARUM. Non inutile erit ad hujus Causæ cognitionem commemorare, quæ de Aquilana Urbis origine memoriæ prodita sunt: Incolas nempe circumsitentium Oppidulorum, quæ post Amiterni, Furconique excidium succreverant, communi consilio in unum locum, & Populum coaluisse; Ita tamen ut singulos novæ Civitatis vicos, singulis Castris adtribuerint, totidem ferme Ecclesiis, Plateis, Fontibus, aliisque id genus constitutis, quibus, & in Civitate internoscerentur, & cum reliquis, qui Oppidulis adhuc in hæserant, quodam veluti Colonie Jure, ac fœdere convenirent, qua de re præter *Jacobum de Carol. qq. Juris Canon. & Civilis consil. 1.* aliosque allegatos, videri poterunt *Anonymus in Supplem. Histor. Friderici II. & Saba Malaspina rerum Sicularum lib. 2. in tom. 8. Noviss. Collect. Mediolanen. Scriptor. rer. Italic. pag. 585. & 799.*

Hunc referendum videtur, quod inter cætera, duplex Paganica extiterit; quarum una *ab intra*, altera *ab extra*, hodieque appellata sit: de cujus Parochiali Jure cum anno 1580. apud hanc Sacram Congregationem actum fuerit; censuit Congregatio, ut Archipresbyter unacum Capitulo, relictam veteri Ecclesia, migrare deberet in aliam intra Civitatem constructam, cui adtributi sunt etiam redditus Ecclesiæ *ab extra*.

Anno deinde 1600. tum à Rotæ Auditorio, tum a Sacra Congregatione demandata est ab erectio Vicariæ perpetuæ cum Cura Animarum in eadem Ecclesia *ab extra*, idque ab Episcopo executione rite mandatum fuit speciali decreto, quo, inter alia, novo Vicario indulgetur, ut in Ecclesia *ab extra*, & in actibus publicis incedere possit Stola ornatus, atque, uti Parochus, Canonicis, aliisque ipsius Ecclesiæ Ministris præferri.

Ad

Ad hujus Decreti normam affirmant Testes, Vicarios nedum Clero ejusdem Ecclesiæ digniori loco præcessisse: sed etiam Canonicis, & Archipresbytero Ecclesiæ *ab intra*, quoties isti singulatim, nec in speciem Collegii, ad Ecclesiam *ab Extra* accesserint.

Hæc autem Jura sub duobus retro Vicariis interrupta in pristinum statum vindicare contendit hodiernus Vicarius, & quidem adversus Clerum utriusque Ecclesiæ: quum præsertim idoneas causas se adferre putet, ex quibus Decessores, aut inviti, aut privatarum conventionum obtentu, a iuenda sui gradus dignitate paululum deflexerint.

Proponuntur itaque EE. PP. infrascripta Dubia decidenda.

I. *An in quibuslibet Festis solemnioribus anni possit Vicarius Missam majorem celebrare in Ecclesia Sanctæ Mariæ Paganicæ ab Extra, sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab extra, quàm Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis Ecclesiæ ab intra uti singulis, dum sunt præsentibus, excluso eodem Vicario in casu &c.*

II. *An in Processionibus, Funerum, & Rogationum, & aliis, quæ fiunt in Terra Paganicæ possit Vicarius præcedere, & deferre stolam, sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab Extra, quàm Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis ab intra uti singulis, dum sunt præsentibus, excluso eodem Vicario, in casu &c.*

III. *An functiones Benedictionum, publicationis Indulgentiarum, & Excommunicationum possint fieri a dicto Vicario, sive potius tam a Canonicis, & Cappellanis ab extra, quàm Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis ab intra, sive uti singulis, sive uti universis, dum sunt præsentibus, excluso eodem Vicario, in casu &c.*

VITERBIEN. ERECTIONIS CANONICATUS. Sacerdos Franciscus Vanna dotis nomine donavit anno 1724 novo Canonicatu erigendo in Ecclesia Cathedrali Viterbiensi quædam sua bona, reservando Inpationatus sibi, aliisque suis consanguineis, & iis deficientibus, Magistratu Civitatis Viterbiensis: seque primum Canonicum nominavit, ea lege adjecta, quod non teneretur Choro interesse, nisi in solemnioribus quibusdam diebus, neque exolvere Sacratio Ecclesiæ Cathedralis mediam annuatam, & tamen omnibus Juribus, & Privilegiis ad Canonicos spectantibus fruere: voluitque in ipso primo ingressu admitti inter Canonicos Ordinis Presbyteralis; Cæteris vero Canonicis Successoribus injunxit onus solvendi duabus suis Sororibus, donec ipsæ vixerint scuta sexaginta annua, quo tamen onere durante, noluit mediam annuatam persolvi: eodemque successores voluit ad omnes actus Capitulares admitti adinstar aliorum Canonicorum.

Ejusmodi donatio acceptata fuit a Capitulo sub iis tamen conditionibus, quod nempe ipse Fundator, neque ejus in Canonicatu Successores vocem habere possent in Capitulo: quodque iidem Successores ascendere non possent ad Ordinem Canonicorum Presbyteralem, & solvere tenerentur mediam annuatam etiam durante onere solvendi scuta sexaginta annua Sororibus Fundatoris.

Exhibitis itaque Episcopo Viterbiensi donatione, & acceptatione Capituli ipse ad erectionem Canonicatus, & Institutionem Fundatoris rite processit, qui possessionem adeptus est præsentibus, & annuente Archidiacono Cathedralis Ecclesiæ, eademque die Choro interfuit præsentibus, & non reclamantibus cæteris Canonicis.

Appellante Capitulo ad hanc Sacram Congregationem, utraque pars in-
conitans est in sua voluntate, & utrique quod semel placuit capit displicere; etenim & Capitulum acceptationem donationis a se factam oppugnat, & Donator Leges præscriptas a Capitulo in acceptatione, qua solemniter usus est coram Episcopo, contendit, esse rejiciendas. Quidquid vero re non integra, vel Capitulo placeat, vel Fundatori, illud ex facto certum est, Episcopum auctoritate sua Ordinaria, prævia assignatione reddituum facta a Fundatore, cum consensu Capituli novum hunc Canonicatum erexisse; ac conditionibus a Fundatore præscriptis, & a Capitulo admissis, neque Jus Canonicum, neque Sac. Concil. Trident. obfistere.

Rursus certum est, Fundatorem acquievisse voluntati Capituli rejicientis aliquas ex conditionibus præscriptis in donatione, qui coram Ordinario acceptationem Capituli exhibuit, & juxta illam obtinuit erectionem, Canonicatus, ejusque Institutionem, & possessionem adeptus est.

Hiscæ itaque circumstantiis, & reciprocis consensibus perpensis, EE. VV. erit decernere.

- I. *An, & quomodo erectio Canonicatus facta in Ecclesia Cathedrali Viterbii sit approbanda, & quatenus opus sit, de novo faciendâ, in casu &c.*
- II. *An possessio Canonicatus sustineatur, vel sit revalidanda in casu &c.*

Scff. 24. c.
12. de reform.

PAMPILONEN. DISTRIBUTIONUM. Joannes Baptista Amigotus Vicarius Curatus Ecclesiæ Parochialis de Aoiz comitem se dedit anno 1722. Archidiacono Pampilonensi ad Urbem accedenti, ut nomine totius Cleri moderationem Privilegiorum, quibus Regulares circa decimas potiuntur, obtineret.

Permissum proinde fuit Joanni Baptistæ ab Episcopo, ut ad duos menses abesse posset: quod tempus cum brevi elapsum fuerit, plura ille ab hac Sacra Congregatione obtinuit Indulta.

Primum quidem 16. Januarii 1723. ad tres menses ea precibus causa adjecta; quod Romam venisset ad tuenda Jura suæ Ecclesiæ Parochialis in Causa Decimarum.

Secundo eadem facultas prorogata est mense Aprili ad alios sex menses.

Exhibitis itaque ejusmodi Indultis coram Ordinario, cujus arbitrio, & conscientiæ commissa fuerant, ac contradicente Capitulo Ecclesiæ Parochialis; Vicarius pronunciavit, Joanni Baptistæ non deberi emolumenta ex Mortuariis, Anniversariis, & Oblationibus, & in reliquis oppositionibus Capituli rejecit; a qua quidem Sententia utraque pars ad Metropolitanum appellavit.

At vero elapso prorogationis termino, Joannes Baptista novis precibus novam Causam adtexuit, se scilicet comitem, & consanguineum Archidiaconi, cui ægra valetudine laboranti præsto esse, opemque in causa se afferre oporteret. Itaque novum Indultum ad sex menses concessum fuit, ad alios sex menses postea prorogatum.

Hæc duo posteriora Decreta exequi renuit Ordinarius, ideoque Joanne Baptista reclamante, proponitur Dubium inferius exhibendum.

Plura quidem Beneficiati adducunt, quorum summi est, Ecclesiæ statuto caveri, ut fructibus, & distributionibus quotidianis, qui ultra tres menses abfuerint, privari omnino debeant. Neque Sacræ Congregationis Indulta Joanni Baptistæ suffragari posse, cum in prioribus quidem ab

Ordi-

Ordinario executioni mandatis, nihil ille dixerit de Beneficio, adeoque ad redditus Vicariæ, cuius dumtaxat mentionem fecit, esse coarctanda; in posterioribus vero Episcopi Judicium obstitat, cuius Religioni, ut dictum est a Sacra Congregatione fuerat permiffa.

Addunt vero, tum quoad lucrandas distributiones speciale Indultum requiratur: tum quod falso narratum fuerit Jura Ecclesiæ Parochialis a Joanne Baptista defendi, cum tamen intra ejus fines integram Decimam Regulares persolverent.

Illud tamen notandum est quod Ordinarius pro informatione, & voto requisitus, auditis Partibus, per litteras sui Officialis Sententiam suam his verbis exposuit: *Legalissima mihi videtur Sententia pronunciata per Dominum Governatorem Vicariam Generalem, quod dicto Domino Joanne Baptista donec absens fuerit ob prosecutionem dictæ Cause Decimatoriæ de licentia obtenta, & obtinenda ab hac Sacra Congregatione, integraliter persolvantur fructus sui Beneficii absque retentione tertiæ partis, detrabi consuetæ Beneficiarii absentibus, eidem tamen minime debeatur portio ex Mortuariis, Anniversariis, & Oblationibus Fidelium.*

His itaque perpensis, EE. VV. proponitur resolvendum.

An Joanni Baptista debeantur Massa Grossa, emolumenta quarumcumque Missarum, & quæcumque oblationes, vel potius dividi debeant inter presentes, in casu &c.

Die Sabbati 21. Augusti 1728.

AMPILONEN. DECIMARUM. Proposita hac Causa in Congregatione habita die 5. Junii hujus anni, EE. VV. obsequentes monito Alexandri III. in cap. *Suggestum de Decimis*, qui ejusmodi controversias componendas esse decrevit; eandem causam remiserunt EE. DD. Cardinalibus Origo Præfecto, & Bellugæ pro concordia; verum quia propositis conditionibus Partes non acquieverunt, reliquum erit decernere.

Sess. 25. c. 12. de ref.

An sit locus reductioni Privilegiorum ad terminos Juris in casu &c.

Affirmativè juxta modum: Modus autem est, quod Regulares non habentes in Privilegiis expressam derogationem cap. *nuper* teneantur solvere integras decimas, exceptis bonis, & rebus præscriptis in cap. *Ex parte decimo* de decimis; quo vero ad Regulares habentes expressam derogationem dicti cap. *Nuper* pro omnibus bonis de præsentis possessis teneri ad solutionem unius pro 25. pro bonis vero acquirendis in futurum quocum-

cumque titulo, teneri ad integram decimam, falvis tamen Compositionibus, & transactionibus, & exceptis tamen in omnibus PP. Domenicanis.

Cum in præterita Congregatione tres sequentes Causæ non fuerunt decise, prævia illius Folii reassumptione dignentur EE. VV. earum dubiis respondere.

SURRENTINA DECIMARUM.

Sess. 2. cap. 4. de ref.

- I. *An Transactio sustineatur, vel sit rescindenda in casu &c. & quatenus non sustineatur, vel sit rescindenda.*
- II. *An, & quæ portio per Monasterium Carthusiæ Neapolis debeatur Archiepiscopo in casu &c.*

Ad Primum Affirmativè quoad primam partem, & negativè quoad secundam.

AQUILANA PRÆEMINENTIARUM.

Sess. 24. cap. 12. de ref.

- I. *An in quibuslibet Festis solemnioribus anni possit Vicarius Missam majorem celebrare in Ecclesia Sanctæ Mariæ Paganicæ ab extra, sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab extra, quam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis Ecclesiæ ab intra uti singulis, dum sunt præsentibus, excluso eodem Vicario in casu &c.*
- II. *An in Processionibus, Funerum, & Rogationum, & aliis, quæ sunt in Terra Paganicæ possit Vicarius procedere, & deferre Sacram, sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab extra, quam Archipresbytero, Canonicis & Cappellanis ab intra, uti singulis, dum sunt præsentibus, excluso eodem Vicario in casu &c.*
- III. *An functiones Benedictionum, publicationis Indulgentiarum, & Excommunicationum possint fieri a dicto Vicario, sive potius tam a Canonicis, & Cappellanis ab extra, quam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis ab intra sive uti singulis, sive uti universis, dum sunt præsentibus, excluso eodem Vicario in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

PAMPILONEN. DISTRIBUTIONUM. Præter ea, quæ circa hanc causam in Folio præteritæ Congregationis fuerunt exposita, repertum fuit Joannem Baptistam Amigot, post quatuor illa rescripta Sacra Congregationis, quibus ei concedebatur, ut abesse posset a loco suæ residentiæ, novas deinde prorogationes obtinuisse alias ad annum, alias ad sex menses.

Rursus animadversum fuit, in supplicibus libellis Joannis Baptistæ aliquam inesse diversitatem, tum circa obligationem residentiæ, tum circa causas, quibus se a residendo excusabat, si quidem, quod pertinet ad obligationem residendi, in primis precibus Orator nihil dixit de Beneficio

cio Vicariæ unito, quod obtinebat, sed solius Vicariæ mentionem fecit, in cæteris vero precibus se Vicarium, & Beneficiatum nuncupavit.

Quo vero ad causas, quibus se excusavit a residentia, primum quidem narravit; se Jura Ecclesiæ Parochialis defensorum accessisse in celebri Causa Decimarum, de qua in hac eadem Congregatione agitur, postea vero causam adjecit, se opem afferre oportere Archidiacono Pampilonensi ægra valetudine laboranti, qui in eadem causa Decimarum ab universo Clero Procurator fuit constitutus, easdem rursus cumulavit in postremis precibus exhibitis Sacræ Congregationi.

Denique ex factis constat, Sacram Congregationem Indulta primum concessisse cum consuetis Clausulis: *Pro arbitrio, & Conscientia Ordinarii, & deputato idoneo Vicario, qui curam Animarum exerceat.*

Postquam vero priora Decreta Ordinarius exequi renuit, posteriora Indulta fuerunt concessa omissis verbis illis *Pro arbitrio, & Conscientia Ordinarii*. Immo semel atque iterum datis ad Ordinarium litteris, eidem injunctum fuit: ut S. c. Congregationis mandatis obtemperaret, quibus tamen Episcopus responsum dedit die 7. Junii 1727. quod distribuitur inter Jura Capituli, & quo purgare se credidit ad impicta negligentia in exequendis litteris Sacræ Congregationis.

Proponitur itaque sequens dubium decidendum.

An Joannis Baptiste debeantur Massa Grossa, Emolumenta quarumcumque Missarum, & quæcumque oblationes, vel potius dividi debeant inter præsentem in casu &c.

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Cum pluries proposita fuerit hæc causa, non inutile erit rem totam ab origine exponere.

Cap. 9. sess.
25. de Reg.

Soror Maria Magdalena Monialis in Monasterio S. Claræ Civitatis Neocastri anno 1718. preces porrexit Sanctissimo pro obtinenda restitutione in integrum adversus lapsum Quinquennii a Concilio Tridentino præscripti ad reclamandum adversus professionem, quam invalidam contendebat probare tamquam emissam causa metus sibi illati a Joanne Baptista Diaco, ac Beatrice Corona Parentibus, remissisque iisdem precibus huic Sacræ Congregationi, injunctum fuit Ordinario Neocastrensi, ut conficeret Processum auditis iis, quorum interest.

Vicarius Capitularis sede Episcopali vacante acta ad Sacram Congregationem transmisit, propositaque causa Die 7. Maii 1718. responsum fuit *dilata, & coadiuventur probationes per Episcopum Cathacen., qui procedat contra Parentes ad formam Concilii Tridentini*, eo quod Parentes ipsi fatebantur, sese metu filiam cogisse, ut ab ea regularem Professionem extorquerent.

Absoluto ab Episcopo Cathacensi viginti Testium examine, qui vim. & metum Moniali illatum testabantur, ipse pronuntiavit, utrumque Parentem incidisse in excommunicationem a Concilio Tridentino comminatam.

At vero Sac. Congregatio visis actis Curie Cathacen., cautius procederet die 24. Februarii 1720. rescripsit *Dilata, & ad mentem, & mense explicata fuit, ut scriberetur Episcopo Neocastren. pro secreta informatione eaque ad Urbem transmissa, ac in folio tunc distributo singulis EE. PP. narrata die 7. Decembris 1720. responsum fuit, non esse locum restitutioni in integrum, & quoad absolutionem a Censuris ad Dominum Secretarium cum Sanctissimo.*

Recla-

Reclamavit ab hac decisione Maria Magdalena, & licet pluries rejecta, tandem die 28. Septembris 1726. impetravit, ut iterum audiretur.

Consultius tamen censuit Sacra Congregatio, antequam causa proponeretur requirere Episcopum Mileten., ut hac de re secretas notitias investigaret, ac de iis EE. PP. instrueret, adventisque ad Urbem ipsius Episcopi litteris, quarum exempla in præsentî Congregatione distribuuntur, & absolutis Parentibus Oratricis a censuris, ac Monasterio (quod olim viriliter propugnavit validitatem Professionis, voluntatis Monialis aquiescente, proponitur decidendum.

An sit standum, vel recedendum a decisîs.

*Sess. 24. c.
3. de ref.*

NULLIUS SUE MONTIS CASINI PRÆEMINENTIARUM. Quindecim Dubia proposita fuerunt in hac Causa sub die 26. Januarii 1726. cujus folium grave non erit EE. VV. reassumere, illorum autem quatuor priora resoluta fuerunt contra Ordinarium, posteriora attinentia ad Presbyteros Ecclesiæ Matricis Sanctæ Mariæ Collis Terræ Peschi Constantii, partem favorabilem eisdem Presbyteris, partim contrariam resolutionem sortita fuerunt.

Cum vero tam Ordinarius, quam Presbyteri novam audientiam impetraverint, idcirco reproponitur Causa super octo dumtaxat ex dubiis tunc disputatis, & EE. VV. dignabuntur decernere.

An sit standum vel recedendum a Decisîs sub die 26. Januarii 1726. quoad primum, secundum, Tertium, Quartum, & quoad Quintum, Septimum, Octavum, & Decimum quintum.

*Sess. 24. c.
1. de ref.*

MACERATEN. CAPPELLANIÆ. Præfens causa decisa fuit die 10. Julii hujus anni, & rescriptum prodiit, *Cappellaniam esse adjudicandam Matribus Generali*, impetrata vero a Francisco de Sebastianis nova Audientia proponitur decidendum.

An sit standum, vel recedendum a decisîs.

*Sess. 24. c.
6. de Reg.*

COMPOSTELLANA MATRIMONII. Anno 1719. Maria Gonzalezia apud Archiepiscopum Compostellanum agere cepit contra Hyacinthum Andradam, a quo se stuprum passam, & Matrimonii fidem recepisse interposito jure jurando affirmabat; petebatque, ut ille ad pudoris damnum faciendum, ac fidem rite servandam compelleretur.

Hyacinthus interim, licet contrario Juramento utrumque negaret, urbe tamen ipsa excedere prohibitus fuit, receptisque probationibus, nihil quidem de sponsalibus constitit, de crimine autem non aliud ferme, quam leviora quædam indicia ex Testibus (& illis quidem haud omnino integra fide pollentibus) elici potuit.

Instructa jam Causa, jussus est Hyacinthus ad publicum Carcerem duci, ibique Sententiam expectare quo de ille decreto percussus paratum se obtulit ineundo Matrimonio, dum tamen puella ad Urbem Compostellanam accederet, & Sacerdos ipsis legitimo ritu copulandis designaretur.

Nec aliud jam supererat, nisi ut Matrimonium solemnibus Cæremoniis perficeretur, cum tamen Hyacinthus paucas ante horas Notario, & Testibus adhibitis protestatus fuit: *Che non ho tal'volontà di accasarmi &c. ne giamai l'ho avuta, anzi sento una totale repugnanza, e così lo giuro &c. e profesio parimente di giammai acconsentire ne convenire nel matrimonio, ne nella sua consumazione.*

Post

Post ejusmodi protestationem omnia quidem solemniter acta sunt, sed Hyacinthus propositi tenax, neque uxorem ad se divertere, neque cum illa morari, nec unquam de concubitu agi passus, Puellam tamen integro fere sexennio acquiescentem, aut certe non reclamantem expertus fuit.

At Mariæ Patre nuper defuncto, ipsa quoque quidquid hactenus gestum, fuerat in Patris imperium rejiciens, non concubitus intercessisse, numquam fidem receptam, nullam denique ineundi Matrimonii voluntatem se habuisse confirmat, ideoque utriusque nomine ab hac Sac. Congregatione postulatum est, ut matrimonium illud non consistere pronuntiaretur.

Datis ad Vicarios Capitulares litteris, iisdemque, Mariæ voluntate iterum explorata, omnia quæ narrata sunt veritate niti, affirmantibus, decidendum proponitur infra scriptum dubium, in cujus discussione ambigendum non est de recepta regula, quod utriusque conjugis confessio idoneam non habet probationem ad matrimonium dirimendum, juxta Cælestini III. responsum *in cap. super eo, de eo, qui cogn. consang.* Sed in hoc rei summa versari videtur, utrum ea omnia quæ proponuntur talia sint ut calumniam, deceptionemque, ac simulatam postea contrahendi voluntatem persuadere possint.

Proponitur itaque decidendum.

An sit Locus declarationi nullitatis Matrimonii.

LICIEN. SPONSALIAM. Condemnatus fuerat Dominicus Antonius Falconerius in Episcopali Audientia Lycien. ad dotandam, vel uxorem ducendam Annam Theresiam Procacciam, quæ illum de stupro in se admisso postulaverat.

Sess. 24. cap. 1. de ref.

Cum vero præter ejusmodi delictum, contenderet Anna, fuisse inter se, ac Dominicum inita Sponsalia, appellatione ad Metropolitanum Hydruntinum interposita, sententiam obtinuit, qua Dominicus eam omnino ducere, & quoad duxisset, in Carcere detineri jurebatur.

Causa demum ad Sac. Congregationem delata, negat Dominicus, Stuprum a se commissum, negat Sponsalia unquam contracta.

Et quod ad primum attinet, nullam fidem haberi posse contendit actis Lyciensibus, quæ scilicet a Scriba non integræ famæ, & ob similes culpas munere olim depulso, exarata fuerint, quique in eo præsertim evidentis mendacii arguatur, quod dicit, examen absolutum fuisse, ac Testes interrogatos coram Vicario Generali, cum tamen toto illo tempore Vicarium abfuisse probatum fuerit.

Contra decem quoque Testes, qui ea in re de publica fama Testimonium dixerant, plurima cumulat, nempe vel amicitia, vel affinitate, vel sollicitatione ab adversa Parte summissos, nonnullos etiam solemnem retractionem sibi consuluisse.

Subdit, non constare de corpore, ut ajunt, Delicti cum inspectio Puellæ ab Obstetricibus peracta, nullius momenti censeri debeat, utpote judiciali auctoritate destituta, & illarum altera nunquam re ipsa fuerit adhibita, alia vero mendax passim deprehendatur.

Quod vero attinet ad Sponsalia, negat Dominicus, ea probata dici posse, annuli, aliorumque munerum prætextu, aut attestationibus, & Epistolis, de quarum fide nondum legitime confiterit.

Denique si quoquo modo intervenissent, non esse tamen jurata, adeoque se cogi non posse ad Matrimonium ineundum *arg. cap. ex litteris il secondo*

de Sponsalibus, aut certe ob supervenientes causas, nempe inimicitias ex impicti stupri delatione, sibi jus esse a contractu resiliendi.

Quid autem ad hæc omnia respondere valeat Anna Theresia non adhuc compertum est; Itaque decidendum EE. PP. proponitur.

An Sententia Curie Archiepiscopalis Hydruntine sit confirmanda, vel infirmanda.

Die Sabbati 11. Septembris 1728.

Ignabuntur EE. VV. Folium præcedentis Congregationis reassumere, & infra scriptis Dubiis ob temporis angustiam non propositis respondere.

*Sess. 2. c. 4.
de 1. f.*

AQUILANA PRÆEMINENTIARUM.

- I. *An in quibuslibet Festis solemnioribus anni possit Vicarius Missam majorem celebrare in Ecclesia S. Mariae Paganicæ ab Extra, sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab extra, quam Archipresbytero, Canonice, & Cappellanis Ecclesie ab intra uti singulis, dum sunt præsentibus, excluso eodem Vicario in casu & c.*
- II. *An in Processionibus Funerum, & Rogationum, & aliis, quæ fiunt in Terra Paganicæ possit Vicarius præcedere, & deferre stolum, sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab extra, quam Archipresbytero, Canonice, & Cappellanis ab intra uti singulis dum sunt præsentibus, excluso eodem Vicario, in casu & c.*
- III. *An functiones Benedictionum, publicationes Indulgentiarum, & Excommunicationum possint fieri a dicto Vicario, sive potius tam a Canonicis, & Cappellanis ab extra, quam Archipresbytero, Canonice, & Cappellanis ab intra, sive uti singulis, sive uti universis, dum sunt præsentibus, excluso eodem Vicario, in casu & c.*

Ad Primum, Secundum, & Tertium affirmativè quoad primam partem, Negativè quoad secundam.

*Sess. 24. c.
12. de reform.*

PAMPILONEN. DISTRIBUTIONUM.

An Joanni Baptiste debeantur Massa Grossa, Emolumenta quarumcumque Missarum, & quæcunque oblationes, vel potius dividi debeant inter præsentibus in casu & c.

Affirmativè quoad primam partem, dummodo omnia o-

nera adimpleverit per Substitutum, negativè quoad secundam, & expleto Indulto in integrum, & ad mentem,

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.
An sit standum, vel recedendum a Decisis.

*Sess. 23. de
Reg. cap. 13.*

Prævio recessu a Decisis, esse locum restitutioni in integrum, & ad mentem.

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI PRÆEMINENTIARUM.
An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 26. Januarii 1726. quoad primum, secundum, tertium, quartum, & quoad quintum, Septimum, octavum, & decimum quintum.

*Cap. 13. sess.
24. de ref.*

Ad primum, secundum, tertium, & quartum Dilata, & coadjuventur probationes quoad unionem. Ad quintum in Decisis juxta modum præscribendum a D. Secretario. Ad septimum, & octavum in decisis. Ad decimum quintum in decisis.

MACERATEN. CAPPELLANIÆ.
An sit standum, vel recedendum a Decisis.

*Sess. 23. c.
6. de refor.*

Dilata ad primam post aquas.

COMPOSTELLANA MATRIMONIÏ.
An sit Locus declarationis nullitatis Matrimonii.

*Sess. 24. c.
1. de reform.
Matr.*

Dilata, & scribatur Ordinario pro nova Informatione juxta instructionem.

LYCIEN. SPONSALIIUM.
An sententia Curie Archiepiscopalis Hydruntine sit confirmanda, vel infirmanda.

*Cap. 1. sess.
24. de Ref.
Matr.*

Dilata.

C ESENATEN. SUPPRESSIONIS CANONICATUS. Capitulum Ecclesie Cathedralis Cesenæ anno 1719. exposuit Episcopo, adeo tenues esse Præbendas Canoniorum, ut nonnullarum redditus impares essent oneribus Missarum, aliarum vero non nisi scuta decem, viginti, aut triginta constituerent, paucis exceptis, quæ eandem quantitatem excederent. Distributiones vero quotidianas minimas esse; & ex iis ne scuta quidem sex annua singulos Canonicos lucrari, ideoque eidem Episcopo, dum Ecclesie suæ visitationi incumberet, supplicavit, ut ad sustinendum decentem Canoniorum gradum unum ex septemdecim Canonicatibus supprimeret, ejusque proventus reliquarum Præbendarum distributionibus quotidianis adjungeret.

Annuit Episcopus Canoniorum desiderio, atque ad Divinum Cultum, Ecclesieque decorem augendum. Canonicatum, & præbendam, quam obtinebat Canonicus Vincentius Faberius, citra tamen ullum ipsius præjudicium perpetuo suppressit, & ad augendas Distributiones quotidianas reliquis Præbendis univit.

Defuncto Episcopo, qui suppressionem decreverat, ac septem annis elapsis, reclamavit Faberius ad hanc Sacram Congregationem, quæ novum Episcopum requisivit, ut de Juribus utriusque partis certiores faceret E. E. PP. & sententiam suam diceret.

Transmisit Episcopus jura ab utraque Parte deducta, & in literis ad Sacram Congregationem datis, animi sui sensum aperuit, quo censet, suppressionem sustineri.

Et quidem in dubium non revocatur Jus Episcopi in supprimendis Præbendis Canoniorum, accedente Consensu Capituli, omnia enim fere, quæ antiquioribus temporibus Doctores circa facultatem Episcopi disputabant super interpretatione *Textuum in cap. cum accessissent, cap. cum M. Ferrariensis, cap. ex parte de Constit. & in cap. transmissæ de verb. signific. unico Decreto definitum Sacrum Concilium Tridentinum Sess. 24. cap. 15. de refor.* ut diligenter advertit Fagnanus *in cap. ex parte de Constitutionibus*, concessitque Episcopus, quod cum consensu Capituli ejusmodi facultate uterentur.

Plane tria ad suppressionis validitatem requisivit Concilium. Primo quod adeo tenues sint redditus, ut sustinendo decenti Canoniorum gradui non sufficiant. Secundo quod reddituum tenuitati occurrere non possit unione Beneficiorum simplicium. Tertio quod tot supersint Præbendæ, ut Divino cultui, ac dignitati Ecclesie commode valeant respondere.

Ex hisce conditionibus non nisi primam in controversiam revocat Canonicus Faberius, totus enim est in ostendendo abundantiam reddituum, nihil vero proponit circa unionem Beneficiorum simplicium, quam sperari non posse affirmabat Capitulum coram Episcopo, quando pro suppressione Canonicatus supplicavit; & circa congruum numerum reliquarum Præbendarum constat, in Ecclesia Cathedrali Cesenæ sexdecim post suppressionem superesse Canonicatus, & duas Dignitates, quibus nova Dignitas accessit post suppressionem erecta.

Quod itaque pertinet ad reddituum tenuitatem, illam Capitulum quinque Testium depositionibus confirmavit. Contra vero Canonicus Faberius ex publicis libris Civitatis, & ex ipsorum Canoniorum solemnibus confessionibus contendit, longe majores esse redditus singularum Præbendarum, ideoque Divinum Cultum non esse, suppresso Canonicatu, minuentium, Ju-

Jura utriusque Partis circumferuntur; ac proinde EE. VV. erit decernere.
An suppressio Canonatus, & respectiva incorporatio aliis Præbendis Canonicalibus pro augmento Distributionum quotidianarum sustineatur in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

ORDINIS CAPPUCCINORUM. Cum utriusque partis jura Eminen-
 tissimis Patribus non exhibeantur, opportunum videtur, ut rationum
 momenta, ex quibus hæc causa decidi valeat, altius quidem, sed paucis
 repetantur.

*Sess. 25. de
 Reg. cap. 15.*

Constitutiones Patrum Cappuccinorum a Sede Apostolica in forma, ut a-
 junt, specifica confirmata *cap. 2. num. 8.* hæc habent: *Chi sarà infetto di
 Lepra, malcaduco, o d' altra infermità contagiosa, ovvero incurabile non
 sia ricevuto, e se alcun tale sarà ricevuto, perchè interrogato non volse ma-
 nifestarlo, si dichiari che la Religione non vuol essere obligata a tenerlo.*

Quæri autem solet, utrum auctoritate hujus constitutionis talis professio
 censeri debeat ipso jure nulla, & Bartholomæus quidem de Vecchis Cap-
 puccinus in libro, cui titulus: *Praxis observanda in admittendis ad Reli-
 gionis statum Novitii: disp. 13. dub. 15* conquisitis undique argumentis,
 esse omnino nullam affirmat, ex defectu præsertim consensus Ordinis, eo
 quod ad ipsam regularis professionis naturam pertineat; Religioni quidem
 sese aliquem mancipare, & ordinem ipsum ad perpetuo illum retinendum
 adstringi; ut proinde mutua ejusmodi obligatione deficiente, totum quo-
 que professionis contractum corruere necesse sit.

Quibus addi potest præter protestationem illam in Constitutionibus expres-
 sam, quod nolit Religio talem Professum retinere, interdictum quoque
 ibi fuisse, ne morbo perpetuo laborantes reciperentur; unde scilicet con-
 fici videtur, quod sublata per constitutionem recipiendi potestate, nulla
 etiam legitima professio consequi possit

In contrarium tamen urget communis regula, quod jure communi inspe-
 cto, nec talis ægritudo vitiat professionem, ut *apud Navar. conf. 48. de
 regular. juxta editionem Lugdunensem 1594.* neque statuta specialia illam
 irritare censentur, nisi disertis verbis expressum id fuerit, ut innuit *Na-
 var. num. 2.* & generaliter probat *Bordonus operum Tom. 5. in tract. de pro-
 fessione regulari cap. 7. 9. 10. a num. 25. ad 35. & cap. 17. 9. 7. num. 14.*
 etiam si essent a Pontifice confirmata, ut *apud Eminentissimum Petram in
 constit. V. Gregor. IX. Tom. 2. pag. 525. a num. 22.*

Hæc autem clara irritatio, quam utique habent alii Ordines Regularium,
 non legitur in Constitutionibus Cappuccinorum; Licet enim verba illa:
non sia ricevuto: apta esse possint ad adimendam recipiendi facultatem,
 moderationem tamen habere videntur a subsequentibus verbis, quibus de
 illo dumtaxat Religio protestatur, ut nolit altringi ad professum retinen-
 dum. Non sunt autem contraria, quod professio quidem viribus subsi-
 stat, & quod possit Religio, detecta ægritudine, professum dimittere, ut
 etiam sensit *Navar. num. 3.* sicuti nec invicem pugnant valida professio, &
 facultas professum ejicendi, si declaratus fuerit incorrigibilis.

Cæterum, sublinente etiam validitate professionis, dubium non est, quin pos-
 sit Religio jure suo uti dimittendi Professum morbo perpetuo laborantem,
 quem manifestum non fecit quando solemnem Professionem emisit, cum
 id speciali Cappuccinorum statuto disertis verbis caveatur; quam-
 vis

vis jure communi inspecto, & se clavis constitutionibus, crebrior sit Doctorum opinio, ex tacito hujusmodi morbo sufficientem expulsionis causam non oriri, ut videre est apud Doctores supra allegatos.

At vero altera occurrit dubitatio, utrum nullitas Professionis, vel ejectio valide professi admitti possit, quamvis protestatio Religionis non inter-
 venerit, qua Novitius ante emissam professionem certior factus fuerit de jure, quod sibi reservat Religio eum expellendi, quam quidem protesta-
 tionem expressis verbis fieri debere, innuit de Vecchis *in ead. disp. 13. dub. 15.* & an ex speciali statuto Cappuccinorum, tunc solum Religio videri possit non adstringi Professum retinere, quando is expressis verbis inter-
 rogatus, antequam professionem emitteret, morbum, quo laborabat, manifestum non fecit, ex regula, quod ubi statutum aliquid introducit præter juris communis dispositionem cum certis modificationibus, quid-
 quid in eo exprimitur, reputandum est pro forma, ut pluribus compro-
 bat *Roland. conf. 72. num. 61. lib. 3.*

His ita prænotatis, facti species hæc incidit. Epiphanius Pastorellus postquam professionem apud Cappuccinos emiserat sub nomine Fratris Angeli, eamdem professionem duplici ex capite oppugnare capit: tum scilicet, quod morbo gallico laborans eam emisisset, tum etiam quod metu irati Patris inductus fuerit ad illud vitæ genus amplectendum, quod maxime everfaretur.

Re ad Sacram Congregationem delata, commissaque Eminentissimo Archiepiscopo Montis Regalis probationum receptione, actisque tandem ab ejus Vicario ad Urbem missis: illud maxime notandum occurrit, quod tres Testes, citato Procuratore Provincialis, examinati, verum esse confirmabant, Epiphanium, antequam Religioni nomen daret, re ipsa eo morbo laborasse, metuque Patris eam ob causam indignati, sese Religioni addidisse. Nihil tamen ab iis additum de actu ipso professionis, & utrum in ea Epiphanius a Cœnobii Præfecto stans interrogationibus monitus fuerit, nec ne.

Infertæ sunt etiam actis geminæ attestations: altera quidem Medici, affirmantis, curam ejus morbi, paulo antequam Epiphanius Religionem ingrederetur, a se susceptam; aliam vero condiscipuli, qui eodem morbo illum vexatum fuisse affirmat.

Habetur quoque in iisdem actis ipsius Oratoris denunciatio, qua narrat, ad Patrum Cappuccinum se confugisse, ut Patris iram declinaret, ejusque suasu, & ope in Ordinem admissum; pluries tamen a Præfecto, & a Novitorum Magistro postulasse, ne ad Professionem urgeretur, quin tamen dicat se umquam illos de morbo certiores fecisse.

Extat denique in actis Confessio Procuratoris a Provinciali ministro constitui, qua morbum ante, & post Professionem probatum esse admittit: nullam quoque Professionem fuisse ob defectum consensus, eamque irritam pronunciari petit: *Veris existentibus narratis, & in Processu, & probationibus adductis, & probatis.*

Hæc relata cum fuerint in Congregatione habita die 28. Septembris 1726. audito Procuratore Generali, qui Oratoris precibus ex hujusmodi probationibus assensum præstabat, rescriptum fuit in hunc modum, videlicet: *quoad caput morbi præmissi, nis ante Professionem Religio auctoritate etiam Sac. Congregationis procedat prout de jure juxta suas Constitutiones, quantum vero fundamentum morbi non subsistat, & ejus vigore non possit Reli-
 gio-*

gio a se ejicere Oratorem, & opus esset pro nullitate Professionis recurrere ad vim, & metum, causa in Sac. Congregatione proponatur.

Hujus rescripti auctoritate, Minister Provincialis Sententiam tulit sequentibus Verbis conceptam: *Sententiamus, dictum Fratrem Angelum ab Emma Sacerdotem Professum in sua receptione ad nostram Religionem vere fuisse compertum praedicto morbo Gallico laborasse, & que adhuc laborare, praefatumque suum morbum fuisse, & esse vere contagiosum, & incurabilem ex communi Medicorum judicio & observatione. ea propter praefatam nostram Religionem vigore facultatis sibi retentae per expressum protestationem in suis generalibus Constitutionibus factam, quod nolit esse obligata ad hujusmodi infectos, & incurabiles retinendum, ipsius tamen valida Professione non obstante, posse, ac debere eum expellere, & ejicere tam in poenam dolose occultationis praedicti morbi, quam in suorum Religiosorum indemnitatem. prout nos pro parte ipsiusmet Religionis nostrae illum per eandem nostram definitivam sententiam expellimus. & ejicimus a memorata nostra Religione, & expulsum & ejectum esse declaramus: Admonentes propterea eundem nullatenus a votis in Professione facta inter nos emissis liberum remanere, sed illis perpetuo esse ligatum; & extra Religionem nostram degentem esse subiectum Ordinario loci.*

A postrema hujus sententiae clausula provocavit Epiphanius, contendens nimirum, nullo se amplius solemnium Votorum vinculo adstrictum, cum professio ex defectu consensus Religionis nullo prorsus numero haberi debeat, ideoque consequens esse, ad eorundem votorum observantiam se non teneri.

Plura itaque hac in re ab EE. PP. discutienda occurrunt. Primum quidem an Constitutiones Ordinis re ipsa Professionem ipso jure nullam, prorsusque invalidam fore voluerint, juxta ea quae superius hinc inde adduximus; & utrum admissa tali Professionis nullitate, ea tamen in hac facti specie locum sibi vindicare nequeat, cum non doceatur, interrogationes a statuto praescriptas praecessisse: an potius substituente professione, & utente Religione jure sibi a constitutionibus attributo dimittendi etiam valide Professum hac tamen facultas sublata itidem dici possit ob interrogationes ut supra omittas, ac denique si maxime locus expulsionis fuerit neque ex omittis interrogationibus impediatur, an ita ejectus adhuc solemnibus votis, quatenus fieri potest, obnoxius remaneat.

Et quidem hac in re non absurde forsitan comparari poterit ejectus ob talem morbum in Professione reticentem cum aliis, qui ob crimina tanquam incorrigibiles expelli solent, cum in utrisque eadem urgeat ratio de votis rite semel emissis.

De aliis porro ejectis nulla quidem est difficultas, quin ad castitatem servandam teneri debeant; de voto autem obedientiae ambigitur, consentibus quibusdam, ita dumtaxat ab illo eximi, ut votum quidem non relaxetur, sed materia potius ejusdem voti deficiat: aliis vero Praelato regulari Episcopum substitui affirmantibus; idque demum definitum fuit a Sacra Congregatione Concilii anno 1624. approbante Summo Pontifice Urbano VIII. hisce verbis: *sic vero ejecti quamdiu non redierint ad Religionem in habitu Clericali incedant, atque Ordinarii loci jurisdictioni, & obedientiae subint.* Ac demum de voto paupertatis receptum est, illud servandum haecenus esse, ut nullum ejectum verum dominium acquiri possit libero tamen bonorum usu, atque administratione permittis; ut videre est apud *Castropal. oper. moral. par. tertia tract. 16. disp. quarta punct.*

Cum tamen Religio nullas partes in hac causa sibi agendas putaverit, nulla-
que proinde dubia fuerint de more subscripta; satius esse videtur, ut EE.
PP. tota de re instructis generaliter decernendum proponatur.
An, & quomodo Instantie Epiphani Oratoris sit annuendum.

Die Sabbati 25. Septembris 1728.

*Sess. 24. c.
1. de refor.*

MECHLINIEN. LEGITIMATIS PROLIS. Proposita fuit
hæc Causa in Foliis dierum 6. & 27. Julii 1727. & 13.
Martii, & 17. Aprilis 1728. cumque nondum resoluta fuerit, dignabuntur
EE. VV. sequentibus Dubiis respondere.

- I. *An constet de Primo Matrimonio vero in casu, & quatenus negative, an con-
stet de validitate secundi Matrimonii in casu &c.*
- II. *An saltem constet de primo Matrimonio putativo ad hoc ut Proles sit decla-
randa legitima in casu &c.*
- III. *An sit locus petite remissionis in casu &c.*

Constare de primo Matrimonio Putativo, itaut Proles sit
legitima.

CUM duæ sequentes Causæ in præterita Congregatione ob temporis an-
gustiam propositæ non fuerint, dignabuntur EE. VV. earum Dubia re-
solvere.

*Sess. 24. c.
15. de refo.*

CESENATEN. SUPPRESSIONIS CANONICATUS.
*An suppressio Canonatus, & respectiva incorporatio alii præbendis Canonica-
libus pro augmento Distributionum quotidianarum sustineatur in casu &c.*

Suppressionem sustineri.

*Sess. 25. c.
15. de Reg.*

ORDINIS CAPPUCINORUM.
An, & quomodo Instantie Epiphani Oratoris sit annuendum.

Non proposita cum sequentibus.

*Sess. 25. c.
15. de Reg.*

ORDINIS CAPUCCINORUM, SEU CATHACEN. Fr. Dominicus Ca-
thacensis intra quinquennium allegavit nullitatem Professionis, in-
structisque actis, ex iis constitit, quod idem Dominicus, dum Profes-
sionem emisit, morbo gallico laborabat, quem tamen, neque omnino tacuit
neque satis manifestavit, ut videre est in Summario Actorum, quod di-
stribuitur. Hinc

Hinc orta est notissima disputatio, utrum juxta Constitutiones Cappucinatorum, sicuti Religio non obligatur retinere Professum insanabili morbo tempore Professionis laborantem, ita etiam Professus possit a Religione discedere.

Ancipitem hanc quæstionem tum Archiepiscopus, tum Superiores Locales decidendum esse censuerunt ab hac Sacra Congregatione, in qua pluries de ea re actum est, licet EE. VV. semper ab illius definitione abstinuerint, quandoque enim deficientibus probationibus instantes rejecerunt, quandoque vero curarunt, ut religione jure suo utente, ac Professum expellente, proposita difficultas declinaretur, ut videre est *in foliis 2., & 31. Julii 1723., 8. Julii 1724., 8. Junii, & 7. Julii 1726. 26. Aprilis 1727.* Placuit itaque EE. VV. Votum Eminentissimi Cardinalis Barberini Protectoris Ordinis exquirere, qui pro sui doctrina ac rerum experientia, re penitus discussa sentire videtur, Constitutionibus Capuccinorum non irritari Professionem ejus, qui morbum tacuit, si maxime Professio irritaretur, ejus nullitatem inductam esse favore solius Religionis, additque hanc esse Sententiam PP. Capuccinorum, qui ita asserunt, declaratum fuisse in Generali Congregatione anni 1633. Concludit tamen ex facti circumstantiis videri, ne Religionem quidem in hoc casu iisdem Constitutionibus uti posse, quia Superior Regularis, vel morbum non ignoravit, vel supina nimis incititia laboravit.

Quod itaque pertinet ad facti circumstantias, eas integre, ac sincere exponit Procurator Fratris Dominici, qui contendens, Novitium morbi genus dolose occuluisse, ac proinde Religionem obligatam non esse eundem retinere, inde arguit nullitatem Professionis, & jus nulliter Professi discedendi a Religione innixus auctoritati *Bartholomæi de Vecchis, & Caponis in discept. 53. num. 33., & seq.* quibus addi potest *Sanctes Thesaurus in lib. cui tit. Esposizione sopra la Regola del Seraphico Padre S. Francesco c. 2.*, qui omnes unanimiter censent, Professionem præferre speciem quamdam contractus, utramque partem obligantis, in quo deficiente unius voluntate se se obligandi, alterius quoque obligationem corruiere necesse est. Verum quia PP. Capuccini Jura sua non deducunt, & expedire videtur, quod EE. VV. anceps hoc dubium solemniter declaratione resolvant, prout ipsa Religio desiderat, & Judices Ordinarii exposcunt, muneris mei esse censeo, præter ea, quæ in præcedenti Folio adnotavi sequentia subnectere, quæ pro validitate Professionis possent ab iisdem PP. proponi, ut EE. VV. quibus integrum est, meram, certamque Juris rationem aliorum opinionibus, quamvis vulgo receptis, præferre, momenti utriusque sententiæ libratis, sapientissimo oraculo ancipitem hanc quæstionem definiant.

Dubitari itaque potest num satis firma sit ratio illa, cui innititur sententia *Caponi de Vecchis, & Thesauri*, quod nempe Professio sit contractus, qui mutuum consensum ita requirat, ut Novitio se Religioni tradente, Religio se obliget perpetuo Professum retinere, eaque posteriori obligatione deficiente, nec prior quidem possit subsistere.

Plane rationem istam acerrime oppugnant alii DD. neque numero pauci, neque ignobiles auctoritate inter quos *Navarrus consil. 25. de Regular., Sanchez. in Præcepta Decalogi lib. 6. cad. 9. num. 64., Castropal. Oper. Moral. tract. 16. disput. 1. punct. 1. num. 1., Pontius de matr. lib. 7. cap. 5.* qui omnes vim, & naturam Professionis constituunt in immutabilitate, & perpetuo statu, quem profitetur Novitius, non vero in obligatione illum re-

tinendi, quam consuevit contrahere Religio, hanc enim obligationem contendunt esse extrinsecam quamdam, & legitimam solemnitatem, quæ abesse potest, licet perfecta, & immutabilis sit Professio ex parte Proficientis, prout contingit in Societate Jesu, in qua cum vero Statu Regulari, & cum vera Religione consistit facultas Religionis expellendi Professos. Cæterum Pontius altius rem examinans probat, Professionem esse speciem quamdam Donationis, qua Novitius se tradit, ac donat Religioni, & in qua utriusque Partis consensus intervenit, Novitii quidem, qui se perpetuo tradit Religioni, Religionis vero, quæ donationem acceptat. ex hoc autem Principio subsequitur, quod sicuti ad validitatem donationis pertinet quidem, quod mutuo quodam consensu donatio acceptetur non vero, quod Donatarius se se obliget rem donatam nunquam dimittere, ita ad Professionis validitatem requiritur acceptatio Religionis, hæc autem viribus subsistit etiam si ex speciali lege Constitutionum Confirmatarum Apostolica Auctoritate deficiat legitima solemnitas, qua Religio consuevit se obligare perpetuo retinere Professum.

Hinc idem Pontius doctissimam suam dissertationem concludit his verbis *E quibus denique conficitur immobilitatem Status Religiosi eam requiri, & sufficere, quæ est parte Religiosi se donantis, ex eo enim tantum capite est status iste, ac donatio immobilis, & perpetuo per se. Quod vero ex parte Religiosi Præsulis sit immobilis non requiritur ad statum istum, neque necessarium est, ea enim esset immobilitas perpetua per accidens, & extrinseca.*

Hæc autem opinio convenire videtur cum antiqua Ecclesiæ Disciplina, quando solemnitas Professionis constituta fuit in promissione perpetuo permanendi in Religione, hæc etenim promissio nullam præferrebat obligationem Religionis retinendi Professum, quam quidem vetustiorum temporum Disciplinam conquisitis Patrum testimoniis illustrat idem *Basilius Pontius variar. disputat. par. 1. quæst. Scholast. 3. cap. 10.*, ut scilicet sententiam illam suam de Religionis, & Votorum natura, quam tota ipsa *quæst. 3.* luculenter insinuat, aliis, novisque argumentis magis commendat.

His itaque perpenſis, EE. VV. erit decernere.

An Professio Fratris Dominici Girunda Capuccini sit nulla in casu &c.

Sess. 24. c. 20. de refor.

PISTORIEN., ET PRATEN. JURISDICTIONIS. Reclamante Capitulo Praten. adversus resolutionem editam in hac causa sub die 31. Julii præsentis anni, in qua dictum fuit: *Ad primum, & tertium, laudum esse reformandum, & respectively approbandum juxta modum, & quoad Reliqua satis provisum in præcedentibus, & ad mentem Eminentissimi Præsæcti; Modus est, quod prævia reformatione laudi in ea parte tantum, in qua decernit Populum degentem extra muros Civitatis Prati, & subjectum Parochis Ecclesiarum Parochialium existentium intra muros ejusdem Civitatis Prati, esse subditum in concernentibus curam Animarum & administrationem Sacramentorum Episcopo Pratenſi, declararetur in prædictum Populum competere omnimodam Jurisdictionem Episcopo Pistoriensi, sicuti etiam in præfatos Parochos respectu illius populi, in reliquis vero laudum approbetur.* Fuit eidem Capitulo Praten. concessa nova audientia, sub ea lege, quod causa proponeretur in præſenti Congregatione.

Cumque in Folio 10. Julii mox elapsi facti species exponatur, dignabuntur propterea EE. VV. illo reasumpto, sequenti Dubio respondere.

An sit standum, vel recedendum a Decisis sub die 31 Julii currentis anni.

SPO-

SPOLETANA DECIMARUM. Contendente Episcopo Spoletano, sibi deberi a Capitulo Ecclesiæ Collegiæ S. Æmiliani Trebii portionem Decimarum in mensuris, ut ajunt, *di Rubbia tredici ad uso mercantile* Contra vero allegante Capitulo se non teneri nisi ad medietatem Decimarum, quas singulis annis exigi contingeret, proposita fuit causa in Foliis dierum 16., & 30. Martii 1626. & ad secundum dubium, in quo quærebatur, *an, & in qua quantitate, & qualitate debeatur Episcopo Decima Frumenti*, rescriptum fuit *concedendam esse Remissoriam, & compulsoriam præfixo termino duorum mensum.*

At defuncti Episcopi Successor cum Capitulo transigit, convenitque, ut sibi quotannis solverentur *Rubbia dieci di Grano all'uso mercantile, & a misura Rasa.* Verum quia nonnulli ex Canonicis hanc transactionem oppugnabant communi placito utraque pars ab eadem recessit, ideoque iterum Dubium illud decidendum proponitur.

Extra controversiam est inter Partes ex antiquissima consuetudine portionem Decimarum, quas percipit Capitulum, ad Episcopum Spoletanum pertinere, easque olim æquis partibus divisas fuisse inter Episcopum, & Capitulum.

Illud vero super est inquirendum, an portio illa Decimarum ex consuetudine vel tacita conventionem debeatur in certa quantitate mensurarum tredicim, uti contendit Episcopus, an vero in integra medietate, quam quidem questionem ex sequentibus circumstantiis facti EE. PP. poterunt æstimare. Anno 1639. Episcopus, & Capitulum communes Decimas locaverunt Paulo Cecchino; certa conventa solutione rubrorum triginta, nempe Cupparum (ut ejusmodi mensuræ vulgo appellantur) centum viginti frumenti, cumque Episcopus aliud haberet jus Decimarum nuncupatum *del Piano* illud etiam eidem Cecchino locavit conventa mercede rubrorum decem scilicet cupparum quadraginta.

Cumque portio dimidia mercedis conventæ pro Decimis communibus, & integra merces pro aliis Decimis ad Episcopum tantummodo spectantibus conflarent quantitatem Cupparum centum, hinc in quodam antiquo libro Episcopi Castrucci descripta reperitur eodem anno 1639. exactio Cupparum centum.

Hæc eadem uniformis exactio ab anno 1639. usque ad annum 1654. descripta fuit quotannis in eodem libro, uti conflata ex medietate Decimarum communium, & ex Decimis *del Piano*, licet non, constet, an locatio anni 1639. duraverit successivis temporibus, nisi ex altera adnotatione ejusdem libri in quo anno 1650. *legitur di detto anno 1650. non fu affittato più.*

Porro aliud exhibitur instrumentum locationis anni 1653. quo Episcopus, & Capitulum itidem communes Decimas locaverunt eidem Paulo Cecchino statuta mercede Rubrorum viginti octo. Cumque decessisset Episcopus Castrucci, Quæstor Spoliorum anno 1655. mandavit eidem Cecchino, ut traderet Fiscalibus Ministris, *Rubra quatuordecim frumenti ut dicitur la metà della Decima Grande spectan. Mensæ Episcopali Spoleti, nunc Rev. Camere Apostolicæ.*

Plane ab eo tempore ad annum usque 1698. nullum exhibitur Documentum quantitatis exactæ ab Episcopo ex Decimis controversis; quod vero pertinet ad postrema hæc tempora, tres Testes adhibuit Episcopus in præteritis Causæ propositionibus, ex quibus unus testabatur, ab anno 1698. ad annum 1722. se uti præpositum negotiis Mensæ Episcopalis exegisse

controveasas Decimas in quantitate rubrorum tredecim, alter vero duodecim annis, ultimus tribus postremis annis eandem quantitatem Frumenti exegisse. Verum licet Sacra Congregatio ad illos examinandos litteras concedendas esse decreverit, eis tamen usus non est Episcopus, putans, Testium dicta licet non solemniter recepta, satis confirmari ex Apochis repertis in libris Capituli, quibus probatur annis 1716. 1719., & 1722. soluta ab eodem Capitulo fuisse rubra tredecim frumenti, & ex pluribus instrumentis, quibus Capitulum, vel Jus exigendi Decimas locavit, vel illas exigendas commisit, nullo interveniente Ministro Episcopi, ac si ad illum amplius non pertineret incerta Decimarum exactio.

Ex hisce circumstantiis admittit Capitulum se se teneri medietatem Decimarum Episcopo persolvere, & ejus quidem generis, prout exigi contingit a Debitoribus Decimarum; negat vero, taxatam umquam fuisse certam quantitatem solvendam. Idque probare se putat primo ex ipsa varietate solutionum allegatarum ab Episcopo, aliarum nempe rubrorum quindecim, aliarum quatuordecim, aliarum demum tredecim. Rursus solutionem uniformem rubrorum quindecim ante annum 1654. tribuendam putat locationibus pro certa mercede conventis, idque palam fieri ex eo, quod facta locatione pro rubris viginti octo anno 1653. exacta fuerunt non rubra quindecim prout fieri debuisset, si certa taxatio præcessisset, sed rubra quatuordecim juxta novam locationem. Demum solutionem rubrorum tredecim post annum 1654. nullo legitimo documento probatam usque ad annum 1698., neque vero deinceps probari ex Testium dictis, utpote apud acta non receptis, & singularibus, cum præsertim solutiones aliquot in ea quantitate receptæ tribui posse videantur vel commodiori exactioni, vel ei consilio, ne cum Episcopo tam acris lis suboriretur, minime porro ex his argui, quod Capitulum adeo grave damnum sibi irrogaverit, ut ultra medietatem Decimarum quidquam Episcopo teneretur persolvere, Consuetudinem denique adeo damnosam admitti non posse, nisi concurrant requisita a DD. tradita juxta *decisionem 23. par. 6. rec.*

Contra Episcopus contendit, Decimarum sibi ex consuetudine debitarum certum modum, & quantitatem facile præscribi potuisse, vel inter Partes conveniri, ejusque rei optimum argumentum esse, quod a pluribus annis Capitulum Ministris suis commiserit exactorem Decimarum, tamquam ad se unice spectantium, non vero uti communium cum Episcopo, prout antiquitus fieri consueverat, additque quantitatem rubrorum tredecim æquare medietatem Decimarum, & nonnisi in frumento juxta mercatorum usum esse persolvendam, quia illud ejusdem generis exigere debet Capitulum a Debitoribus Decimarum.

Itaque EE. VV. erit decernere.

An, & in qua quantitate, & qualitate debeat Episcopo Decima frumenti.

*Sess. 25. c.
4. de refor.*

PRATEN. ONERIS MISSARUM. Querebatur in hac causa quot Missas celebrare teneretur Joseph Ambrosii singulis annis uti Rector Beneficii sub titulo Sanctæ Mariæ Magdalenæ in Ecclesia Sancti Petri Forelli Civitatis Prati, cumque duo Testamenta Fundatoris, quæ fuerunt exhibita unum scriptum anno 1414, alterum vero anno 1418. non convenirent in eodem numero Missarum præscripto a Testatore, in primo enim injungebatur onus unius Missæ singulis diebus, in altero vero quatuor Missarum in qualibet hebdomada, & de utriusque Testamenti viribus disputaretur, observantia autem admodum disformis allegaretur, **Sacra hæc**

hæc Congregatio die 2. Augusti 1727. distulit resolutionem, die vero 23. ejusdem mensis novam Ordinarii relationem exquisivit juxta instructionem, qua fuit: ut exactior fieret præscrutatio antiquarum visitationum.

Novam relationem transmissit Episcopus, in qua affirmat, nullas invenire potuisse Visitaciones ante annum 1562. eodem autem anno enunciatum fuisse onus unius Missæ qualibet hebdomada, & deinceps non aliam reperiri Visitacionem nisi anni 1645., in qua describitur obligatio celebrandi singulis diebus, licet verbum illud *diebus* modo deletum reperitur, & superinductum aliud *Mensibus*, deinde in Visitacionibus annorum 1674. & 1680. nunciari onus unius Missæ quolibet mense.

Porro in subsequētib; Visitacionibus annorum 1682., 1684., & 1687., & deinceps descriptum fuit onus Missæ quotidianæ usque ad annum 1722. quo idem Joseph Ambrosi, ne cogeretur ad celebrationem unius Missæ quolibet die, exhibuit Testamentum anni 1418. ad probandum onus sui Beneficii esse Missarum tantummodo quatuor qualibet hebdomada.

Concludit itaque Episcopus in tanta rerum varietate oportere EE. VV. decreto declarari certum numerum Missarum impostero celebrandarum.

Cætera continentur in Juribus Ambrosii circumferendis.

Itaque EE. VV. erit, reassumptis Foliis dierum 2., & 23. Augusti 1727. decernere.

An, & quam quantitatem Missarum celebrare teneatur Rector Beneficii in casu &c.

URGELLEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Ad componendas omnes controversias exortas inter Episcopum, & Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Urgellen. fuit anno 1717. solemnis inita inter dictas Partes transactio plura continens capita.

Sess. 24. c. 12. de refer.

Cum autem pluries ex parte Capituli porrectæ fuerint preces huic Sac. Congregationi pro obtinenda approbatione concordie semper dilata fuit ejusdem confirmatio, donec postremo illius discussio remissa fuit Eminentissimo D. Cardinali Bellugæ, qui doctissimum Votum exaravit, in quo tum series rei gesta diligentissime exponitur, tum pacta in transactione contenta singillatim examinantur, quod impressum distribuitur EE. VV. quarum erit decernere.

An, & quomodo sit locus confirmationi Concordiæ.

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS. Proposita fuerunt die 13. Martii mox elapsi viginti quatuor Dubia super pluribus controversiis exortis inter Episcopum Pacen., & Abbatem Collegiatae de Zafra. Cum autem EE. VV. rescripserint: *Ad Eminentissimum Præfectum pro reformatione Dubiorum, & Causa iterum proponatur cum iisdem Scripturis.* Hinc facta Dubiorum rescacatione, quæ per Eminentissimum Dominum Cardinalem Præfectum redacta fuerunt ad tredecim, reliquum est, ut EE. VV. decernere dignentur.

Sess. 25. c. 6. de referm.

I. An Episcopus Pacen., seu Visitator ab eo deputatus visitando Ecclesiam Collegiatam de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato ad formam concordie, possit solum Decreta, & ordinationes opportunas facere, sed etiam completa visitatione ipsi Jurisdictioni competat pro eorumdem Secretorum, & ordinationum executione, ac observantia, seu potius spectet ad Abbatem in casu &c.

II. An Episcopus, seu illius Visitator possit compellere Conservatores Librorum

- rum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Episcopus, seu dictus Visitator, seu potius Visitare debeant in Archivio, & Locis ejusdem Ecclesiæ, in casu &c.
- III. An, & quomodo possit conficere Processus informativos super defectibus, Excessibus, delictis commissis per dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, in casu &c.
- IV. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum multæ, & pœnæ Correctionali, ac in nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, reclusio, multa pecuniaria, & suspensio a Divinis, in casu &c.
- V. Episcopus, seu ejus Visitator teneatur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vicario Generali, & *quatenus Affirmativè*.
- VI. An Episcopus, seu illius Visitator possit dicto Abbati, ejusque Curix terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima Instantia, quæ Abbati competit ex forma concordix, in casu &c.
- VII. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitatione, quam extra formare Processus super crimina concubinatus alicujus, vel aliquarum Personarum d. Ecclesiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Causis pronuntiare privative quoad Abbatem, vel potius cumulativè, vel potius cognoscere de dicto delicto spectet ad Abbatem privative quoad Episcopum, in casu &c.
- VIII. An Abbati Collegiatæ Ecclesiæ Villæ de Zafra tam intra, quam extra Ecclesiam liceat deferre vestem violaceam, Pileum, & Pectorale ad instar Episcoporum, vel potius deferre debeat Vestes nigras ad instar Ecclesiasticorum Sæcularium, in casu &c.
- IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in Concordia per Sedem Apostolicam confirmata præscriptos, in casu &c.
- X. An uti possit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonix, in casu &c.
- XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata altero celebrante Missam solemnem, imponere incensum in Thuribulo, illumque benedicere, & an possit benedicere aquam cum vino miscendam per celebrantem, ut faciunt Episcopi ex præscripto Cæremonialis.
- XII. An Concionatores, qui Concionem habituri sunt in Collegiata Villæ de Zafra teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a celebrante, seu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant, in casu &c.
- XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendissimi Abbatem dictæ Collegiatæ salutare debeant, aut possint, in casu &c.

*Seff. 25. c. 6.
de reformat.*

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA. Cum Abbas Collegiatæ Ecclesiæ de Zafra, præter Dubia instante Episcopo proposita, curasset etiam proponi alia viginti duo eadem die 13. Martii preteriti, censuerunt pariter EE. VV. rescribere: *An Eminentissimum Præfektum pro resecatione Dubiorum, & causa proponatur cum iisdem Scripturis.* Eminentissimus

simus Dominus Cardinalis Præfectus dubia refecavit , & novem dumtaxat hodie proponuntur ab EE. VV. resolvenda.

- I. An licuerit Francisco Revollo Visitatori , in actu Visitationis peractæ de anno 1716. fabricare Processum ex officio contra Gabrielem del Castillo , ac fabricatum transmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit coram eodem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Castillo , necnon licuerit eidem Visitatori inquirere judicialiter contra omnes Ecclesiasticos ejusdem Collegiæ super inobedientia Decretorum Visitationis factæ de anno 1708. in casu &c.
- II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commissarios per tres vices ad instantiam Fiscalis suæ Curix contra Abbatem Zafra , contra eundem judicialiter procedere etiam sub pœna excommunicationis , in casu &c.
- III. An Carceratio Personæ Abbatis de anno 1716. ac Processus fabricati , & Decreta respectively facta per Petrum Leonem in Visitatione de anno 1721. sustineantur , vel potius sit circumscribenda , in casu &c.
- IV. An possit Visitator interdicerè Abbati , ne suam jurisdictionem ordinariam exerceat durante tempore Visitationis in casu &c.
- V. An sit in arbitrio Collegiæ subministrare pecuniam , vel species pro procuratione , & quatenus pecuniam , in qua summa , & an in minori quantitate Visitatori deputato , quam ipsi Episcopo personaliter visitanti , & an exacta per Petrum Leonium in ultima antecedenti visitatione anni 1721. sint restituenda , in casu &c.
- VI. An orta controversia super competentia Jurisdictionis , liceat Episcopo , ejusque Curix , sicuti etiam Abbati procedere ad censuras , seu potius sit recurrendum ad Metropolitanum , sive Nuncium Apostolicum , in casu &c.
- VII. An liceat Episcopo retinere in Oppido Zafra unum Ecclesiasticum sub titulo Fiscalis Episcopalis , & an competat Sede Episcopali vacante Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Pacen. Jus visitandi , & procurationem exigendi , & in qua summa , in casu &c.
- VIII. An constet de attentatis commissis in spretum inhibitionis Rotalis , & pendentix litis , & quatenus affirmative , quomodo sint purganda , in casu &c.
- IX. An circumscriptis prædictis actis , & gestis , competat Abbati , & collegiæ reintegratio pro damnis , & interesse passis , & in qua summa , in casu &c.

Die Sabbati 20. Novembris 1728.

Ignabuntur EE. VV. prævia reasumptione Folii in antea-
 teacta Congregatione distributi , infrascriptis Dubiis
 ob temporis angustiam tunc non propositis respondere .

Sess. 25. c.
 15. de Reg.

O RDINIS CAPPUCCINORUM :

An, & quomodo Instantiæ Epiphani Oratoris sit annuendum .

Dilata , & revideatur Sententia Definitorii , & ad mentem .

Sess. 25. c.
 15. de Reg.

O RDINIS CAPPUCCINORUM , SEU CATHACEN .

An Professio Fratris Dominici Gironda Cappuccini sit nulla , in casu &c.

Non constare de Nullitate .

Sess. 24. c.
 20. de reform.

P ISTORIEN. ET PRATEN. JURISDICTIONIS :

An sit standum vel recedendum a Decisis sub die 31. Julii currentis anni .

Dilata , & proponatur in prima post Reges .

Sess. 25. c.
 12. de ref.

S POLETANA DECIMARUM .

An, & in qua quantitate , & qualitate debeat Episcopo Decima frumenti .

Decimam deberi in medietate tam in frumento , quàm in pecunia juxta qualitatem exigendam per Capitulum .

Sess. 25. c.
 24. de ref.

P RATEN. ONERIS MISSARUM .

An, & quam quantitatem Missarum celebrare teneatur Rector Beneficii , in casu &c.

Non proposita cum reliquis ,

URGELLEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ.

An, & quomodo sit locus confirmationis Concordiæ.

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS :

- I. An Episcopus Pacen., seu Visitator ab eo deputatus visitando Ecclesiam Collegiatam de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato ad formam Concordiæ, possit non solum Decreta, & ordinationes opportunas facere, sed etiam completa visitatione, ipsi Jurisdictioni competat pro eorumdem Decretorum, & ordinationum executione, ac observantia, seu potius spectet ad Abbatem in casu &c.
- II. An Episcopus, seu illius Visitator possit compellere Conservatores Librorum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Episcopus, seu dictus Visitator, seu potius Visitare debeant in Archivio, & Locis ejusdem Ecclesiæ, in casu &c.
- III. An, & quomodo possint conficere Processus informativos super defectibus, Excessibus, delictis commissis per dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, in casu &c.
- IV. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum multæ, & pœnæ Correctionali, ac an nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, reclusio, multa pecuniaria, & suspensio a Divinis, in casu &c.
- V. An Episcopus, seu ejus Visitator teneatur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vicario Generali, & *quatenus Affirmativè.*
- VI. An Episcopus, seu illius Visitator possit dicto Abbati, ejusque Curia terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima Instantia, quæ Abbati competit ex forma concordia, in casu &c.
- VII. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitacione, quam extra formare Processus super crimina concubinitus alicujus, vel aliquarum Personarum d. Ecclesiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Causis pronuntiare privative quoad Abbatem, vel potius cumulative, vel potius cognoscere de dicto delicto spectet ad Abbatem privative quoad Episcopum, in casu &c.
- VIII. An Abbati Collegiatæ Ecclesiæ Villæ de Zafra tam intra, quam extra Ecclesiam liceat deferre vestem violaceam, Pileum, & Pectorale ad instar Episcoporum, vel potius deferre debeat Vestes nigras ad instar Ecclesiasticorum Sæcularium, in casu &c.
- IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in Concordia per Sedem Apostolicam confirmata præscriptos, in casu &c.
- X. An uti possit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonicæ, in casu &c.
- XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata altero celebrante Missam solemnem, imponere incensum in Thuribulo, illoque benedicere, & an possit bene-

benedicere aquam cum vino miscendam per celebrantem, ut faciunt Episcopi ex præscripto Cæremonialis.

- XII. An Concionatores, qui Concionem habituri sunt in Collegiata Villæ de Zafra teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a celebrante, seu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant, in casu &c.
- XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendissimi Abbatem dictæ Collegiatæ salutare debeant, aut possint, in casu &c.

*sess. 25. c.
6 ut ref.*

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

- I. An licuerit Francisco Revollo Visitatori, in actu Visitationis peractæ de anno 1716. fabricare Processum ex officio contra Gabrielem del Castillo, ac fabricatum transmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit coram eodem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Castillo, necnon licuerit eodem Visitatori inquirere judicialiter contra omnes Ecclesiasticos ejusdem Collegiatæ super inobservantia Decretorum Visitationis factæ de anno 1708. in casu &c.
- II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commissarios per tres vices ad instantiam Fiscalis suæ Curia contra Abbatem Zafra, contra eundem judicialiter procedere etiam sub pœna excommunicationis, in casu &c.
- III. An Carceratio Personæ Abbatis de anno 1716. ac Processus fabricati, & Decreta respectively facta per Petrum Leonem in Visitatione de anno 1721. sustineantur, vel potius sint circumscribenda, in casu &c.
- IV. An possit Visitator interdicare Abbati, ne suam jurisdictionem ordinariam exercent durante tempore Visitationis in casu &c.
- V. An sit in arbitrio Collegiatæ subministrare pecuniam, vel species pro procuratione, & quatenus pecuniam, in qua summa, & an in minori quantitate Visitatori deputato, quam ipsi Episcopo personaliter visitanti, & an exacta per Petrum Leonium in ultima antecedenti visitatione anni 1721. sint restituenda, in casu &c.
- VI. An orta controversia super competentia Jurisdictionis, liceat Episcopo, ejusque Curia, sicuti etiam Abbati procedere ad censuras, seu potius sit recurrendum ad Metropolitanum, sive Nuncium Apostolicum, in casu &c.
- VII. An liceat Episcopo retinere in Oppido Zafraunum Ecclesiasticum sub titulo Fiscalis Episcopalis, & an competat Sede Episcopali vacante Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Pacen. Jus visitandi, & procurationem exigendi, & in qua summa, in casu &c.
- VIII. An constet de attentatis commissis in spretum inhibitionis Rotalis, & pendentia litis, & quatenus affirmative, quomodo sint purganda, in casu &c.
- IX. An circumscriptis prædictis actis, & gestis, competat Abbati, & Collegiatæ reintegratio pro damnis, & interesse passis, & in qua summa, in casu &c.

*sess. 6. cap.
4. sess. 24. c.
17. sess. 25.
c. 6. de ref.*

GERUNDEN. Ex antiquissima Consuetudine approbata per rem judicatam Rotalem quoties contingit vacatio Sedis Episcopalis Gerunden. jurisdictio, ac administratio Episcopatus non ad Capitulum devol-

vi-

vitur, prout disponunt Sacri Canones *in cap. cum olim de major.*, & *o² bed. & in cap. penult. & ultim. de supplen. negligen. Prælat. in 6.* innovatis per Sacrum Concilium Tridentinum *Seff. 24. de reform. cap. 16.* Sed ad Archidiaconum majorem nuncupatum de *Regationibus* cui in hoc casu competit omnimoda jurisdictio tam voluntaria, quàm necessaria, unacum beneficiorum collatione, iis tantum exceptis, quæ sunt ordinis, ut constat ex decisionibus dictam rem judicatam præcedentibus 731. & 764. *coram Emer. jun. & 132 coram Benincas.* In istis tamen decisionibus pro certo supponitur, in hanc jurisditionem tunc succedere Archidiaconum, si de tempore vacationis præfens existat in Civitate, vel Diœcesi Gerunden.

Non Conversa in genere hac jurisditione per Capitulum, variæ inter ipsum, ac Archidiaconos pro tempore exortæ fuerunt controversiæ super actibus particularibus in hac Sacra Congregatione, ac etiam in Sacra Rotæ Auditorio; etenim in vacatione præfatæ Sedis Episcopalis de anno 1693. cum Archidiaconus ob Diœcesis amplitudinem, & in levamen Pastoralis sollicitudinis tres deputasset Vicarios Generales, nempe Canonicum Franciscum Camps Sacræ Theologiæ Doctorem, Hieronymum Guitart Canonicum Coadjutorem, ac Doctorem in Jure Civili tantum, necnon Presbyterum Franciscum Serra J. U. D. Capitulum electionem istam quoad primum, & secundum impugnavit, veluti contra formam præscriptam à Sacro Concilio Tridentino *in dicto cap. 16. Seff. 24. de reform.* demandante, ut Vicarius Capitularis Sede Vacante eligeretur, qui saltem in Jure Canonico sit Doctor, vel Licentiatus, & quoad Tertium, uti contra mentem hujus Sacræ Congregationis, quæ pluries declaravit, electionem Presbyteri extranei in Vicarium Capitularem esse nullam, existentibus Doctoribus in Capitulo, juxta resolutiones relatas *apud Guiz. de Benefic. par. 5. cap. 7. num. 12. in addition. & Barbos. ad Concil. dicta Seff. 24. de reform. cap. 16. num. 5. & num. 28.* Sed delata Causa ad hanc Sacram Congregationem, ac disputatis inter cætera duobus dubiis in 3. & 4. loco videlicet: Tertio: *An Archidiaconus Sede Episcopali vacante, teneatur in deputatione Vicarii servare formam præscriptam, a Sacro Concilio in c. 16. Seff. 24. de reform.* : & quarto: *An deputatio Canonici Coadjutoris, & Doctoris in Jure Civili tantum in unum ex Vicariis generalibus facta per Archidiaconum fuerit valida in casu &c.*: Sacra Congregatio sub die 5. Septembris 1699. favore Archidiaconi respondit: ad Tertium *Negative*, & ad Quartum *Provisum in Tertio*: Hæcque resolutio confirmata fuit in Congregatione habita sub die 5. Julii 1700.

In Rotæ verò Auditorio plures aliæ examinatæ fuerunt quæstiones, quarum præcipua stetit in his duobus dubiis, Primo, *an, & quomodo Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Gerunden. debeat congregari ab Archidiacono majore vice Episcopi gerente, seu ab ejus Vicario generali de gremio*: & secundo, *an Archidiaconus, seu Vicarius Generalis de gremio Capituli Sede Episcopali vacante præsidere debeant in Congregationibus Capitularibus, vota colligere, & juxta eorum majorem partem resolutiones publicare, & exequi*: Et hæc pariter dubia sub die 11. Junii 1702. coram clar. mem. Card. Priolo resoluta fuerunt favore Archidiaconi, & ejus Vicarii de gremio, ut scilicet ipsis competeret convocare Capitulum, in eo præsidere, omniaque alia supra dicta peragere, ut ex *decisionibus 26. & 27. impress. p. st. Ceccoper. lucubrat. Canon. tom. 1. nova impress. cum addit.* Fundamentum dictarum de-

tionum fuit, quod sicuti ex antiqua concordia inita de anno 1455. inter Capitulum, tunc Episcopi Bernardum, & ex quodam Indulto Julii III. Episcopus, seu ejus Vicarius de gremio habet jus convocandi, & praesidendi in Capitulo, eodem jure frui deberet etiam Archidiaconus, seu ejus Vicarius de gremio, uti in omnibus succedens, quibus Sede plena pollent Episcopi; In iisdem tamen decisionibus, & praecipue in prima sub §. *quo verò*, enunciatur nullam inter partes fuisse quaestionem quin Vicarius pro his negotiis Capitalibus ab Archidiacono deputandus deberet esse unus de Capitulo, qui ibi vulgariter appellantur *de gremio*.

Consimiles controversia exorta fuerunt in postrema vacatione dictae Sedis Episcopalis de anno 1726. in qua cum modernus Archidiaconus ultra duos Vicarios generales pro administratione Justitiae in Civitate, & Diocesi, elegisset etiam in Vicarium de gremio unum ex Canonicis Coadjutoribus, Capitulum sub obtentu, quod Coadjutor non sit verus Canonicus, neque dici possit de gremio Capituli, electioni hujusmodi se opposuit, ac recursum habuit ad hanc Sacram Congregationem, à qua requisitus fuit Episcopus Vicen. pro informatione auditis Partibus, & cum facultate examinandi Testes, & compulsandi scripturas.

Post compilatum, ac transmissum Processum ad Urbem, unacum relatione praedicti Episcopi Vicen. quae datur impressa in *Summario Capituli n. 10.* alias praetensiones exclutit Archidiaconus, & praecipue super jure visitandi Ecclesiam, Capitulum, & Canonicos, necnon procedendi tam in Visitatione, quam extra in Causis Civilibus, & Criminalibus Capitalium sine Conjudicibus, & adjunctis Capituli; Quibus etiam delatis ad eandem Sacram Congregationem, requisita fuit super his nova relatio praedicti Episcopi Vicen. sed ista non adhuc perventa, fuerunt subscripta sex sequentia dubia, quae cum proponi institisset Archidiaconus in ultima Congregatione Mensis Septembris, Sacra Congregatio sub die 21. Augusti mox praeteriti dilationem à Capitulo petitam benigniter indulgit, ac mandavit, *ut Causa proponeretur in prima post aquas etiam unicas*; parendo idcirco, ut par est EE. PP. mandatis, eorum sapientissimum oraculum hodie exquiritur super infra scriptis dubiis.

- I. *An Archidiaconus in jor Ecclesiae Gerunden. Vices Episcopi gerens Sede vacante teneatur deputare in Vicarium Generalem pro Causis, negotiis, & rebus Ecclesiae Capitali, & Canonicorum unam de gremio Capituli in casu &c. & quatenus affirmativè.*
- II. *An idem Archidiaconus Sede vacante possit deputare in Vicarium Generalem de gremio, qui Capitulum Cathedralis Ecclesiae debeat convocare, in eo praesidere, primum votum proferre, vota colligere, & juxta majorem partem votorum resolvere negotia Capitalia, & alia exercere, quae ad Officium Vicarii de gremio competunt, unum ex Canonicis Coadjutoribus dictae Ecclesiae, in casu &c.*
- III. *An Archidiaconus praedictus per se visitare possit Ecclesiam, Capitulum, Canonicos, & Diocesim, & necessaria ad bonum Ecclesiae regimen demandare, in casu &c.*
- IV. *An idem Archidiaconus procedere valeat in Visitatione & extra eam contra Capitulum, & singulos Canonicos tam in Civilibus, quam in Criminalibus sine Conjudicibus, & adjunctis ejusdem Capituli, in casu &c.*
- V. *An praesente, vel etiam absente Archidiacono a Civitate, vel Diocesi, possit Coadjutor in Archidiaconatu assumere administrationem, & praemissa omnia in*

in ejus locum adimplere, seu potius in casu absentiae Jurisdictio spectet ad Capitulum in casu &c.

VI. *An dictus Archidiaconus possit eandem Jurisdictionem exercere per suos Vicarios, in casu &c.*

Die Sabbati 4. Decembris 1728.

Ignabuntur EE. VV. prævia reassumptione Folii in antea congregata Congregatione distributi, infra scriptis Dubiis ob temporis angustiam tunc non propositis respondere.

PRATEN. ONERIS MISSARUM.

An, & quam quantitatem Missarum celebrare teneatur Rector Beneficii in casu &c.

Sess. 25. c. 24. de ref.

Teneri ad celebrationem quatuor missarum in Hebdomada, reservato Jure agendi pro reductione quatenus ei competat.

URGELLEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ.

An, & quomodo sit locus confirmationi Concordiæ.

Sess. 24. c. 12. de ref.

Dilata, & proponatur intra tres Menses citato Capitulo.

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS.

I. *An Episcopus Pacen., seu Visitator ab eo deputatus visitando Ecclesiam Collegiatam de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato ad formam Concordiæ, possit non solum Decreta, & ordinationes opportunas facere, sed etiam completa visitatione, ipsi Jurisdictione competat pro eorumdem Decretorum, & ordinationum executione, ac observantia, seu potius spectet ad Abbatem in casu &c.*

Sess. 25. c. 6. de ref.

II. *An Episcopus, seu illius Visitator possit compellere Conservatores Librorum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua exiat dictus Episcopus, seu dictus Visitator, seu potius Visitare debeant in Archivio, & Locis ejusdem Ecclesiæ, in casu &c.*

III. *An, & quomodo possint conficere Processus informativos super defectibus, Excessibus, delictis commissis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, in casu &c.*

IV. *An.*

- IV. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum mulctæ , & pœnæ Correctionali, ac in nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, reclusio, mulcta pecuniaria, & suspensio a Divinis, in casu &c.
- V. An Episcopus, seu ejus Visitator teneatur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vicario Generali. *Et quatenus affirmativè.*
- VI. An Episcopus, seu illius Visitator possit dicto Abbati, ejusque Curia terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima Instantia, quæ Abbati competit ex forma concordia, in casu &c.
- VII. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitatione, quam extra formare Processus super crimina concubinitus alicujus, vel aliquarum Personarum d. Ecclesiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Causis pronunciare privative quoad Abbatem, vel potius cumulativè, vel potius cognoscere de dicto delicto spectet ad Abbatem privative quoad Episcopum, in casu &c.
- VIII. An Abbati Collegiatae Ecclesiæ Villæ de Zafra tam intra, quam extra Ecclesiam liceat deferre vestem violaceam, Pileum, & Pectorale ad instar Episcoporum, vel potius deferre debeat Vestes nigras ad instar Ecclesiasticorum Sæcularium, in casu &c.
- IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in Concordia per Sedem Apostolicam confirmata præscriptos, in casu &c.
- X. An uti possit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonicae, in casu &c.
- XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata altero celebrante Missam solemnem, imponere incensum in Thuribulo, illumque benedicere, & an possit benedicere aquam cum vino miscendam per celebrantem, ut faciunt Episcopi ex præscripto Cæremonialis.
- XII. An Concionatores, qui Concionem habituri sunt in Collegiata Villæ de Zafra teoeantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a Celebrante, seu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant, in casu &c.
- XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendissimi Abbatem dictæ Collegiatae salutare celebrare debeant, aut possint, in casu &c.

Non proposita.

*Sess. 25. c.
6. de ref.*

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

- I. An licuerit Francisco Revollo Visitatori, in actû Visitationis peractæ de anno 1716. fabricare Processum ex officio contra Gabrielem del Castillo, ac fabricatum transmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit corameodem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Castillo, necnon licuerit eidem Visitatori inquirere judicialiter contra omnes Ecclesiasticos ejusdem Collegiatae super inobstantia Decretorum Visitationis factæ de anno 1708. in casu &c.
- II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commissarios per tres vices ad instantiam Fiscalis suæ Curia contra Abbatem Zafra, & contra eundem judicialiter procedere etiam sub pœna excommunicationis, in casu &c.

III. An

- III. An carceratio Personæ Abbatis de anno 1716. ac Processus fabricati, & Decreta respectively facta per Petrum Leonium in Visitatione de anno 1721. sustineantur, vel potius sint circumscribenda in casu &c.
- IV. An possit Visitator interdicerere Abbati, ne suam Jurisdictionem ordinariam exerceat durante tempore Visitationis in casu &c.
- V. An sit in arbitrio Collegiatae subministrare pecuniam, vel species pro procuratione, & quatenus pecuniam, in qua summa, & an in minori quantitate Visitatori deputato, quam ipsi Episcopo personaliter visitanti, & an exacta per Petrum Leonium in ultima antecedenti visitatione anni 1721. sint restituenda in casu &c.
- VI. An orta controversia super competentia Jurisdictionis, liceat Episcopo, ejusque Curia, sicuti etiam Abbati procedere ad censuras, seu potius sit recurrendum ad Metropolitanum, sive Nuncium Apostolicum in casu &c.
- VII. An liceat Episcopo retinere in oppido Zafræ unum Ecclesiasticum sub titulo Fiscalis Episcopalis, & an competat Sede Episcopali vacante Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Pacen. Jus visitandi, & procurationem exigendi, & in qua summa in casu &c.
- VIII. An constet de Attentatis commissis in spretum inhibitionis Rotalis, & pendentia litis, & quatenus affirmative, quomodo sint purganda in casu &c.
- IX. An circumscriptis prædictis actis, & gestis competat Abbati, & Collegiatae reintegratio pro damnis, & interesse passis, & in qua summa in casu &c.

Non proposita .

GERUNDEN. JURISDICTIONIS.

- I. An Archidiaconus Major Ecclesiæ Gerunden. Vices Episcopi gerens Sede vacante teneatur deputare in Vicarium Generalem pro Causis, negotiis, & rebus Ecclesiæ Capituli, & Canonicorum unum de gremio Capituli in casu &c. & quatenus affirmative.
- II. An idem Archidiaconus Sede vacante possit deputare in Vicarium Generalem de gremio, qui Capitulum Cathedralis Ecclesiæ debeat convocare, in eo præsidere: primum votum proferre, vota colligere, & juxta majorem partem votorum resolvere negocia Capitularia, & alia exercere, quæ ad Officium Vicarii de gremio competunt, unum ex Canonicis Coadjutoribus dictæ Ecclesiæ, in casu &c.
- III. An Archidiaconus prædictus per se visitare possit Ecclesiam, Capitulum, Canonicos, & Diocesim, & necessariam ad bonum Ecclesiæ regimen de mandare, in casu &c.
- IV. An idem Archidiaconus procedere valeat in Visitatione, & extra tam contra Capitulum, & singulos Canonicos tam in Civilibus, quam in Criminalibus sive Conjudicibus, & adjunctis ejusdem Capituli in casu &c.
- V. An præsentem, vel etiam absentem Archidiacono a Civitate, vel Diocesi, possit Coadjutor in Archidiaconatu assumere administrationem, & præmissa omnia in ejus locum adimplere, seu potius in casu absentia Jurisdictio spectet ad Capitulum in casu &c.

Sess. 6. cap. 4. Sess. 24. cap. 16. , & Sess. 25. cap. 6. de ref.

VI. An

VI. *An dictus Archidiaconus possit eandem jurisdictionem exercere per suos Vicarios, in casu &c.*

Dilata ad primam post Reges .

*Seff. 23. c.
6. de ref.*

MACERATEN. CAPPELLANIÆ. Nicolaus Paulinus in testamento condito de anno 1706. Cappellaniam instituit ad Altare majus Suffragii Maceratae, cum reservatione juris patronatus activi favore Michaelis Archangeli Silvestri, ejusque Descendentium in infinitum.

In ultima vacatione Cappellani sequuta de anno 1725. Joseph de Silvestris præfati Michaelis Archangeli filius sub supposito, quod dicta Cappellania considerari deberet legatum pium Missarum, illiusque capaces essent etiam Pueri; & Fæminæ, ad eandem nominavit Laurentium suum filium in infantili ætate constitutum; Secuta tamen dicta nominatione, orta fuit controversia intra ipsius Laurentius, ac Sacerdotem Matthiam Generali præsentatum a Maria Silvestri filia pariter prædicti Michaelis Archangeli; Remissaque ista causa ad hanc Sacram Congregationem quoad declarationem super qualitate Cappellaniæ, & disputato dubio: *An Cappellania esset legatum pium, cujus essent Capaces etiam semina, & Infantes, vel potius esset Cappellania Ecclesiastica?* Die 28. Septembris 1726. responsum fuit; *Ad primum dubii partem negative, & ad secundam affirmative, sed non esse collativam.*

Huic resolutioni acquievit dictus Joseph de Silvestris, & sub die 5. Octobris ejusdem anni ad aliam nominationem processit favore Sacerdotis Francisci de Sebastianis; Habito tamen recurso ad Sacram Congregationem per supradictum Matthiam Generali contendente, præfatum Josephum Compatronum ob primam præsentationem scienter a se factam de persona incapaci, cecidisse pro hac vice ab omni suo Jure præsentandi, vel quod ob pendentiam litis inter primos præsentatos vetitum erat ipsi sub pœna attentatorum ad novam præsentationem devenire juxta notos *Textus in cap. 1. & 2. ut lit. penden. in 6.*, Duo alia dubia examinata fuerunt in Congregatione habita sub die 10. Julii mox præteriti.

Primo nempe *An nominatio, seu præsentatio ultimo loco facta suslineatur, & quatenus affirmative.*

Secundo *An, & cui Cappellania, de qua agitur, sit adjudicanda in casu &c.* hæc pariter resoluta fuerunt favore dicti Matthiæ Generali prævio rescripto: *Cappellaniam esse adjudicandam Matthiæ Generali*: cumque adversus hanc postremam resolutionem concessa fuerit nova Audientia non gravabuntur E. E. VV., reassumpto folio diei 15. Maii elapsi, in quo facti series cum omnibus suis circumstantiis altius refertur, hodie decernere.

An sit standum vel recedendum a decisis.

In decisis, & amplius .

*Seff. 24. c.
1. de reform.
Matrim.*

MEDIOLANEN. MATRIMONII. Marianna a Turre Rezzonica post contractum matrimonium in faciem Ecclesiæ die 4. Novembris 1726. cum Paulo Antonio Besutio, & cohabitationem spatio 18. mensium, supplicavit SS. D. N. pro dissolutione ejusdem Matrimonii uti rati, & non consummati ob impotentiam Viri; Remissæ fuerunt hujusmodi preces ad hanc Sacram Congregationem, a qua requisita fuit informatio Eminentif-

enim, qua de mense Novembris 1726. Cadaver filii Ducis Cillii delatum fuit ad Ecclesiam PP. Cappuccinorum, in qua ipsi Duces Sepulchrum gentilitium habent, Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ uti Parochus habitua-
lis dictæ Terræ pro illius associatione prætendit, in vim antiquæ Confue-
tudinis omnia intorticia, quæ circa Cadaver per viam delata fuerunt ac-
censa, sibi deberi; prout de facto ea omnia retinuit, & occupavit; Re-
clamantibus vero PP. Capuccinis ad Curiam Oritanam, eadem Curia as-
signato Partibus termino probatorio, omnem Ceram interim deponi man-
davit; Ab hoc interlocutorio decreto appellavit Capitulum ad A. C., re-
missa tamen Causa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sacram Congrega-
tionem, ac subscriptis duobus sequentibus dubiis, hodie proponuntur per
EE. VV. sapientissime de more resolvenda.

- I. *An intorticia, quæ deferuntur accensa per viam circa Cadaver, spectent ad Reverendissimum Capitulum Collegiatæ, an vero ad PP. Capuccinos?*
- II. *An dicti PP. Capuccini teneantur solvere dicto Reverendo Capitulo uti Pa-
rocho habituali Quartam funeralem de omnibus Cereis ad tenorem Bullæ
Sanctissimi Domini Nostri, quæ incipit: Romanus Pontifex?*

Non propolita.

FIRMANA LEGATORUM. Dominicus Clerichettus de anno 1655. hæ-
redes instituit Syndicos pro tempore Hospitalis S. Michaelis Molleani
Firmanæ Diocesis cum hoc onere: *Che si abbino da tenere due Preti Con-
fessori approvati dalla detta Comunità in perpetuo, e se si giudica se ci pos-
sino tenere più, che dichino Messa ogni giorno per l'anima mia*: Dictaque
hæreditas fuit a Syndicis acceptatas, prævia Ordinarii licentia.

Sess. 25. e.
4. de ref.

Occasione Visitationis expletæ de anno 1617. a clar. mem. Cardinale Gualte-
rio tunc Archiepiscopo Firmiano, mandavit idem Archiepiscopus, revi-
deri computa Administratoribus dictæ hæreditatis, eisdemque duobus
Cappellanis a Testatore nominatis taxavit mercedem, seu Eleemosynam
in posterum solvendam, ac etiã injunxit, ut redditus superextantes de-
scriberentur in quodam libro: *affinchè se con il tempole dette rendite cre-
scessero, si debba eleggere l'altro Cappellano a tenore della disposizione di
detto Testatore*: Et hoc idem mandatum fuit in alia Visitatione de an-
no 1698. per clar. mem. Cardinalem Cincium, qui præscripsit Inventari-
um, seu descriptionem Capitalium, ac reddituum prædictæ hæreditatis,
ad effectum ut ex eo appareret, an esset locus deputationi alterius Cap-
pellani, seu celebrationi aliarum Missarum ultra præfatas duas Missas
quotidianas præscriptas a Testatore.

In revisione vero computorum facta de anno 1717. repertus fuit ingens cu-
mulus reddituum superextantium, & propterea Syndici dicti Hospitalis
insteterunt pro electione alterius Cappellani penes Reverendissimum Ar-
chiepiscopum, qui mandavit dd. redditus esse investiendos, priusquam
ad alterius Cappellani electionem deveniretur. In cujus rescripti execu-
tionem, fuerunt investita de anno 1722. scuta 300. in tot censibus perpetuis.
Ultra suprascriptam hæreditatem Syndici ejusdem Hospitalis, ac Ecclesiæ
S. Mariæ de Platea, cui dictum Hospitale reperitur unitum, aliam quo-
que acquisiverunt hæreditatem Columnelli Hyacinthi Sgamba, qui de an-
no 1657. Dominico ejus filio naturali usumfructum tot stabilium valoris
scut. 1500. titulo legati reliquit, sub ea lege, quod ipso sine filiis de-

functo bona reverterentur ad suam hæreditatem, hæredem vero universalem instituit Theodoram Conjugem, & post istius obitum, dictam Ecclesiam S. Mariæ de Platea, seu illius Sindicos cum onere: *di far celebrare in perpetuo due Messe il mese nella Chiesa di S. Giuseppe al piano delle fornaci per l' Anima mia da Sacerdoti discendenti delle mie Sorelle, e nella Chiesa di S. Maria di Piazza quella quantità di Messe, che verrà dichiarata dall' Arcivescovo di Fermo, che sarà di quel tempo.*

Purificato casu restitutionis dictæ hæreditatis favore Ecclesiæ S. Mariæ per mortem dictæ Theodoræ, præfati Sindici de anno 1663. rationem redderunt clar. mem. Cardinali Gualterio tunc Archiepiscopo, qui considerans integrum statum hæreditatis, ultra plures provisiones pro bona illius administratione, mandavit eligi quatuor Cappellanos, quorum tres erant Testatoris Nepotes, quartum vero extraneum eligendum de triennio in triennium a Communitate, quibus iniunxit onus celebrandi tot Missas, quas ibidem specificavit: Diminutis tamen redditibus, dictum quartum Cappellanum de anno 1668. removeri mandavit, ac demum cognita impotentia dictæ hæreditatis omnes Cappellanos de anno 1681. abstulit, ac etiam voluit, superfederi in aliorum electione, donec hæreditas ad meliorem statum perveniret.

Aucti subinde fuerunt introitus dictæ hæreditatis, ideoque de anno 1688. permessa fuit electio trium Cappellanorum, de anno vero 1693. electus etiam fuit Quartus, ac demum anno 1694. superadditus Quintus Cappellanus, qui omnes usque ad præsens onus Missarum exacte adimpleverunt, interim ob mortem Dominici filii Naturalis d. Testatoris sine liberis, hæreditas pinguior evasit per reversionem supradictorum bonorum valoris sc. 1500., & super istis bonis oritur quæstio, de qua in quarto ex infra scriptis dubiis.

Insurrexit demum de anno 1722. Commissarius Reverendæ Fabricæ, qui mandavit, applicari dictæ Reverendæ Fabricæ omnes fructus superextantes tam ex prima hæreditate Dominici Clerichetti de mandato Ordinarii investitos, quam ex alia Hyacinthi Sgambæ, sub motivo quod tot Missæ quolibet die, & anno celebrari debuissent per Sacerdotes gregarios; quot fructus percepti fuerant ex bonis hæreditariis, non vero poterat esse locus eorundem Investimento pro manutentione alterius Cappellani; Ab hoc decreto Sindici dicti Hospitalis, & Ecclesiæ S. Mariæ de Platea ad Tribunal Reverendæ Fabricæ appellarunt, Causa tamen remissa per Auditorem Sanctissimi huic Sacræ Congregationi, fuerunt transmissa quatuor sequentia dubia, super quibus dignabuntur EE. VV. eorum sapientissimum votum proferre.

- I. *An Investimento pecuniarum provenientium ex redditibus superextantibus hæreditatis quondam Dominici Clerichetti ab Ordinario demandatum pro manutentione alterius Cappellani juxta dispositionem Testatoris sustineatur in casu &c. & ad effectum &c.*
- II. *An fructus, seu pecuniæ deductis oneribus superextantes ex hæreditate Hyacinthi Sgambæ sint erogandæ in celebrationem aliarum Missarum ultra illas taxatas a Testatore, & ab Ordinario in casu &c.*
- III. *An celebratio Missarum expleri debeat a Cappellanis deputandis prævio Investimento dd. fructuum, seu pecuniarum pro eorum dote, & manutentione, seu potius statim Missæ celebrari debeant a Sacerdotibus gregariis in casu &c.*

IV. *An*

enim, qua de mense Novembris 1726. Cadaver filii Ducis Cili delatum fuit ad Ecclesiam PP. Cappuccinorum, in qua ipsi Duces Sepulchrum gentilium habent, Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ uti Parochus habitualis dictæ Terræ pro illius associatione prætendit, in vim antiquæ Consuetudinis omnia intorticia, quæ circa Cadaver per viam delata fuerunt accensa, sibi deberi; prout de factò ea omnia retinuit, & occupavit; Reclamantibus vero PP. Capuccinis ad Curiam Oritanam, eadem Curia assignato Partibus termino probatorio, omnem Ceram interim deponi mandavit; Ab hoc interlocutorio decreto appellavit Capitulum ad A. C., remissa tamen Causa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem, ac subscriptis duobus & quentibus dubiis, hodie proponuntur per EE. VV. sapientissime de more resolvenda.

- I. An intorticia, quæ deferuntur accensa per viam circa Cadaver, spectent ad Reverendissimum Capitulum Collegiatæ, an vero ad PP. Capuccinos?
- II. An dicti PP. Capuccini teneantur solvere dicto Reverendo Capitulo uti Parochus habituali Quartam funeralem de omnibus Cereis ad tenorem Bullæ Sanctissimi Domini Nostri, quæ incipit: Romanus Pontifex?

Non propofita.

FIRMANA LEGATORIUM. Dominicus Clerichettus de anno 1655. hæredes instituit Syndicos pro tempore Hospitalis S. Michaelis Molleani Firmanæ Diœcesis cum hoc opere: *Che si abbino da tenere due Preii Confessori approvati dalla detta Comunità in perpetuo, e se si giudica se ci possono tenere più, che dichino Messa ogni giorno per l' anima mia: Dictaque hæreditas fuit a Sindicis acceptatas, prævia Ordinarii licentia.*

Sess. 25. c.
4. de resf.

Occasione Visitationis expletæ de anno 1617. a clar. mem. Cardinale Gualterio tunc Archiepiscopo Firmano, mandavit idem Archiepiscopus, revideri computa Administratoribus dictæ hæreditatis, eisdemque duobus Cappellanis a Testatore nominatis taxavit mercedem, seu Eleemosynam in posterum solvendam, ac etiam injunxit, ut redditus superextantes describerentur in quodam libro: *affinchè se con il tempo le dette rendite crescessero, si debba eleggere l' altro Cappellano a tenore della disposizione di detto Testatore: Et hoc idem demandatum fuit in alia Visitatione de anno 1698. per clar. mem. Cardinalem Cincium, qui præscripsit Inventarium, seu descriptionem Capitalium, ac reddituum prædictæ hæreditatis, ad effectum ut ex eo appareret, an esset locus deputationi alterius Cappellani, seu celebrationi aliarum Missarum ultra præfatas duas Missas quotidianas præscriptas a Testatore.*

In revisione vero computorum facta de anno 1717. repertus fuit ingens cumulus reddituum superextantium, & propterea Syndici dicti Hospitalis insteterunt pro electione alterius Cappellani penes Reverendissimum Archiepiscopum, qui mandavit dd. redditus esse investiendos, priusquam ad alterius Cappellani electionem deveniretur. In cujus rescripti executionem, fuerunt investita de anno 1722. scuta 300. in tot censibus perpetuis. Ultra supradictam hæreditatem Syndici ejusdem Hospitalis, ac Ecclesiæ S. Mariæ de Platea, cui dictum Hospitale reperitur unitum, aliam quoque acquisiverunt hæreditatem Columnelli Hyacinthi Sgamba, qui de anno 1657. Dominico ejus filio naturali usufructum tot stabilium valoris scut. 1500. titulo legati reliquit, sub ea lege, quod ipso sine filiis de-

functo bona reverterentur ad suam hæreditatem, hæredem vero universalem instituit Theodoram Conjugem, & post istius obitum, dictam Ecclesiam S. Mariæ de Platea, seu illius Sindicos cum onere: *di fur celebrare in perpetuo due Messe il mese nella Chiesa di S. Giuseppe al piano delle fornaci per l' Anima mia da Sacerdoti discendenti delle mie Sorelle, e nella Chiesa di S. Maria di Piazza quella quantità di Messe, che verrà dichiarata dall' Arcivescovo di Fermo, che sarà di quel tempo.*

Purificato casu restitutionis dictæ hæreditatis favore Ecclesiæ S. Mariæ per mortem dictæ Theodoræ, præfati Sindici de anno 1663. rationem redderunt clar. mem. Cardinali Gualterio tunc Archiepiscopo, qui considerans integrum statum hæreditatis, ultra plures provisiones pro bona administratione, mandavit eligi quatuor Cappellanos, quorum tres erant Testatoris Nepotes, quartum vero extraneum eligendum de triennio in triennium a Communitate, quibus iniunxit onus celebrandi tot Missas, quas ibidem specificavit; Diminutis tamen redditibus, dictum quartum Cappellanum de anno 1668. removeri mandavit, ac demum cognita impotentia dictæ hæreditatis omnes Cappellanos de anno 1681. abstulit, ac etiam voluit, superfederi in aliorum electione, donec hæreditas ad meliorem statum perveniret.

Aucti subinde fuerunt introitus dictæ hæreditatis, ideoque de anno 1688. permessa fuit electio trium Cappellanorum, de anno vero 1693. electus etiam fuit Quartus, ac demum anno 1694. superadditus Quintus Cappellanus, qui omnes usque ad præsens onus Missarum exacte adimpleverunt, interim ob mortem Dominici filii Naturalis d. Testatoris sine liberis, hæreditas pinguior evasit per reversionem supradictorum bonorum valoris sc. 1500., & super istis bonis oritur quæstio, de qua in quarto ex infrascriptis dubiis.

Insurrexit demum de anno 1722. Commissarius Reverendæ Fabricæ, qui mandavit, applicari dictæ Reverendæ Fabricæ omnes fructus superextantes tam ex prima hæreditate Dominici Clerichetti de mandato Ordinarii investitos, quam ex alia Hyacinthi Sgambæ, sub motivo quod tot Missæ quolibet die, & anno celebrari debuissent per Sacerdotes gregarios; quot fructus percepti fuerant ex bonis hæreditariis, non vero poterat esse locus eorumdem Investimento pro manutentione alterius Cappellani; Ab hoc decreto Sindici dicti Hospitalis, & Ecclesiæ S. Mariæ de Platea ad Tribunal Reverendæ Fabricæ appellarunt, Causa tamen remissa per Auditorem Sanctissimi huic Sacræ Congregationi, fuerunt transmissa quatuor sequentia dubia, super quibus dignabuntur EE. VV. eorum sapientissimum votum proferre.

- I. *An Investimentum pecuniarum provenienteum ex redditibus superextantibus hæreditatis quondam Dominici Clerichetti ab Ordinario demandatum pro manutentione alterius Cappellani juxta dispositionem Testatoris sustineatur in casu &c. & ad effectum &c.*
- II. *An fructus, seu pecunia deductis oneribus superextantes ex hæreditate Hyacinthi Sgambæ sint eroganda in celebrationem aliarum Missarum ultra illus taxatas a Testatore, & ab Ordinario in casu &c.*
- III. *An celebratio Missarum expleri debeat a Cappellanis deputandis prævio Investimento dd. fructuum, seu pecuniarum pro eorum dote, & manutentione, seu potius statim Missa celebrari debeant a Sacerdotibus gregariis in casu &c.*

IV. *An oneri Missarum subiacere debeant etiam fructus bonorum valoris scut. 1500. ad Ecclesiam heredem reversorum per obitum Legatarii sine filiis in casu &c.*

Non proposita .

Die Sabbati 18. Decembris 1728.

Ignabuntur EE. VV. Folium antecedentis Congregatio-
nis benigne reassumere, & infra scriptis Dubiis ob tem-
poris angustiam tunc non propositis respondere .

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS.

- I. An Episcopus Pacen., seu Visitator ab eo deputatus visitando Ecclesiam Collegiatam de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato ad formam Concordiæ, possit non solum Decreta, & ordinationes opportunas facere, sed etiam completa visitatione, ipsi Jurisdictio competat pro eorundem Decretorum, & ordinationum executione, ac observantia, seu potius spectet ad Abbatem in casu &c.
- II. An Episcopus, seu illius Visitator possit compellere Conservatores Librorum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Episcopus, seu dictus Visitator, seu potius Visitare debeant in Archivio, & Locis ejusdem Ecclesiæ, in casu &c.
- III. An, & quomodo possint coascicere Processus informativos super defectibus, Excessibus, delictis commissis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, in casu &c.
- IV. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum mulctæ, & pœnæ Correctionali, ac in nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, reclusio, mulcta pecuniaria, & suspensio a Divinis, in casu &c.
- V. An Episcopus, seu ejus Visitator teneatur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vicario Generali. *Et quatenus affirmativè.*
- VI. An Episcopus, seu illius Visitator possit dicto Abbati, ejusque Curiæ terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima Instantia, quæ Abbati competit ex forma concordiæ, in casu &c.
- VII. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitacione, quam extra formare Processus super crimina concubinitus alicujus, vel aliquarum Personarum

Sess. 25. c. 6. de ref.

narum d. Ecclesiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Causis pronunciare privative quoad Abbatem, vel potius cumulative, vel potius cognoscere de dicto delicto spectet ad Abbatem privative quoad Episcopum, in casu &c.

- VIII. An Abbati Collegiatæ Ecclesiæ Villæ de Zafra tam intra, quam extra Ecclesiam liceat deferre vestem violaceam, Pileum, & Pectorale ad instar Episcoporum, vel potius deferre debeat Vestes nigras ad instar Ecclesiasticorum Sæcularium, in casu &c.
- IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in Concordia per Sedem Apostolicam confirmata præscriptos, in casu &c.
- X. An uti possit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonica, in casu &c.
- XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata altero celebrante Missam solemnem, imponere incensum in Thuribulo, illumque benedicere, & an possit benedicere aquam cum vino miscendam per celebrantem, ut faciunt Episcopi ex præscripto Cæremonialis.
- XII. An Concionatores, qui Concionem habituri sunt in Collegiata Villæ de Zafra teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a Celebrante, seu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhiberè debeant, in casu &c.
- XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendissimi Abbatem dictæ Collegiatæ salutare celebrare debeant, aut possint, in casu &c.

Ad primum affirmative in omnibus juxta modum. Modus est, quod Episcopus Pacen. Visitans per se ipsum, vel per alium possit semper, & quodcumque etiam extra Visitationem exequi, & observari facere sua Decreta facta in Visitatione, & Abbatem teneri exequi, observare, ac observari facere eadem Decreta, & tamquam merum Executorem cogere suos Subditos ad illa observanda, & exequenda etiam Juris remediis.

Ad secundum quoad primam partem affirmative quoad Episcopum, & negative quoad Visitatorem, ad secundam partem provisum.

Ad Tertium affirmative, & debere procedere extrajudicialiter.

In Reliquis non proposita cum cæteris Causis.

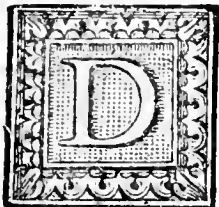
Sess. 25. c. 13. de ref. **P**ACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

- I. An licuerit Francisco Revollo Visitatori, in actu Visitationis peractæ de anno 1716 fabricare Processum ex officio contra Gabrielem del Castillo, ac fabricatum transmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit coram eodem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Castillo, necnon licuerit eidem Visitatori inquirere judicialiter contra omnes Ecclesiasticos ejusdem Collegiatæ super inobservantia Decretorum Visitationis factæ de anno 1708. in casu &c.
- II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commissarios per tres vices ad

IV. *An oneri Missarum subiacere debeant etiam fructus bonorum valoris scut. 1500. ad Ecclesiam hæredem reversionum per obitum Legatarii sine filiis in casu &c.*

Non proposita .

Die Sabbati 18. Decembris 1728.

Ignabuntur EE. VV. Folium antecedentis Congregationis benigne reassumere, & infra scriptis Dubiis ob temporis angustiam tunc non propositis respondere .

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS.

- I. An Episcopus Pacen., seu Visitator ab eo deputatus visitando Ecclesiam Collegiatam de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato ad formam Concordiæ, possit non solum Decreta, & ordinationes opportunas facere, sed etiam completa visitatione, ipsi Jurisdictioni competat pro eorumdem Decretorum, & ordinationum executione, ac observantia, seu potius spectet ad Abbatem in casu &c.
- II. An Episcopus, seu illius Visitator possit compellere Conservatores Librorum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Episcopus, seu dictus Visitator, seu potius Visitare debeant in Archivio, & Locis ejusdem Ecclesiæ, in casu &c.
- III. An, & quomodo possint conficere Processus informativos super defectibus, Excessibus, delictis commissis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, in casu &c.
- IV. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum mulctæ, & pœnæ Correctionali, ac in nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, reclusio, mulcta pecuniaria, & suspensio a Divinis, in casu &c.
- V. An Episcopus, seu ejus Visitator teneatur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vicario Generali. *Et quatenus affirmativè.*
- VI. An Episcopus, seu illius Visitator possit dicto Abbati, ejusque Curix terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima Instantia, quæ Abbati competit ex forma concordiæ, in casu &c.
- VII. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitacione, quam extra formare Processus super crimina concubinatus alicujus, vel aliquarum Personarum

Sess. 25. c. 6. de ref.

narum d. Ecclesiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Causis pronunciare privative quoad Abbatem, vel potius cumulative, vel potius cognoscere de dicto delicto spectet ad Abbatem privative quoad Episcopum, in casu &c.

- VIII. An Abbati Collegiatae Ecclesiæ Villæ de Zafra tam intra, quam extra Ecclesiam liceat deferre vestem violaceam, Pileum, & Pectorale ad instar Episcoporum, vel potius deferre debeat Vestes nigras ad instar Ecclesiasticorum Sæcularium, in casu &c.
- IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in Concordia per Sedem Apostolicam confirmata præscriptos, in casu &c.
- X. An uti possit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonicae, in casu &c.
- XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata altero celebrante Missam solemnem, imponere incensum in Thuribulo, illumque benedicere, & an possit benedicere aquam cum vino miscendam per celebrantem, ut faciunt Episcopi ex præscripto Cæremonialis.
- XII. An Concionatores, qui Concionem habituri sunt in Collegiata Villæ de Zafra teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a Celebrante, seu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant, in casu &c.
- XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendissimi Abbatem dictæ Collegiatae salutare celebrare debeant, aut possint, in casu &c.

Ad primum affirmative in omnibus juxta modum. Modus est, quod Episcopus Pacen. Visitans per se ipsum, vel per alium possit semper, & quodcumque etiam extra Visitationem exequi, & observari facere sua Decreta facta in Visitatione, & Abbatem teneri exequi, observare, ac observari facere eadem Decreta, & tamquam merum Executorem cogere suos Subditos ad illa observanda, & exequenda etiam Juris remediis.

Ad secundum quoad primam partem affirmative quoad Episcopum, & negative quoad Visitatorem, ad secundam partem provisum.

Ad Tertium affirmative, & debere procedere extrajudicialiter.

In Reliquis non proposita cum cæteris Causis.

*Seff. 25. e.
13. de ref.*

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

- I. An licuerit Francisco Revollo Visitatori, in actu Visitationis peractæ de anno 1716 fabricare Processum ex officio contra Gabrielem del Castillo, ac fabricatum transmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit corameodem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Castillo, necnon licuerit eidem Visitatori inquirere judicialiter contra omnes Ecclesiasticos ejusdem Collegiatae super inobservantia Decretorum Visitationis factæ de anno 1708. in casu &c.
- II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commissarios per tres vices ad

ro ex Conjugibus remanente in Sæculo in Statu laicali : nec applicari, quando Vir vult effici Sacerdos ; prout deducitur ex sequenti *cap. Conjugatus eod. tit.*, ubi permittitur, posse Virum ad Sacros Ordines promoveri, si Uxor continentiam proficiens, consenserit, ut ibi - *Nullus Conjugatorum est ad Sacros Ordines promovendus, nisi ab Uxore continentiam proficiente fuerit absolutus* - & id ipsum statuitur in *cap. sane, & in cap. Uxoratus eod. tit.*

Quo vero ad existentiam filiorum, istam neque obflare prætenditur, eo quod unica superfit filia, cui satis provisum videretur, si vel remaneret in Sæculo penes Patrem, ut disponitur in *d. cap. Uxoratus eod. tit. de Convers. Conjug.*, vel ingrederetur Monasterium simul cum Matre.

His præmissis ; super quæstione, an sufficiat Marito remanere in Sæculo in Statu Sacerdotali, an vero requiratur assumptio habitus regularis. Pro ejusdem resolutione consideranda est ratio, qua moti fuerunt Sacri Canones ad præscribendum, quod uterque Conjug Religionem ingrediatur ; Si enim ratio sola esset ad effectum, ut uterque solemnia vota emitteret pro dissolvendo Matrimonio consummato, & ut Deo melius servirent, prout hanc esse præcipuam rationem de veriori tradunt *Abbas in dicto cap. Uxoratus n.3.*, aliique plures quos refert, & sequitur *Sanchez de matrim. lib.7. disput.32. n.4.*, tunc sufficere videretur sola susceptio Sacrorum Ordinum, absque eo quod cogendus esset Religiosam vitam amplecti, cum non minus Matrimonium dissolvatur, si solemnia vota emittantur per professionem Regularem, quam per susceptionem Sacri Ordinis ; ut habetur in *cap. unico de vot. in 6. ibi - Illud solum Votum debere dici solemnem ; quantum ad post contractum Matrimonium dirimendum, quod solemnizatum fuerit per susceptionem Sacri Ordinis, aut per professionem expressam, vel tacitam factam alicui de Religionibus per Sedem Apostolicam approbatis.*

Aut vero potissima ratio esset ad effectum consulendi periculo incontinentiæ Conjugis reclusi, & ut a vagationibus arceatur, ut innuere videtur *Text. in d. cap. cum sit in cap. Uxoratus, & in cap. ad Apostolicam de Convers. Conjug.*, qui in eo casu tantum permittunt permanentiam unius in Sæculo cum voto perpetuæ castitatis, quando ob ingravescentem ætatem cessaret timor incontinentiæ, ut supra dictum est ad tradita per Doctores relatos apud *Sanchez. loco citato n.4.*, & *Lezana conf.30. num.25.*, & 26. & in hac hypothese sufficere non videretur sola susceptio Ordinis Sacri in Viro manente in Sæculo, qui non est in senili ætate constitutus, nec in eo deficit suspicio incontinentiæ.

Canonistæ hunc articulum non examinant: sed solum in Commentario ad dictum *cap. Conjugatus de Convers. Conjug.* ; quodammodo supponunt posse Virum remanere in Sæculo in statu Sacerdotali accedente consensu Uxoris, illamque quæstionem considerant, an Viro ordinato in Sacris de consensu Uxoris, teneatur ista ingredi Religionem, vel possit manere in Sæculo cum solo voto continentie ? & licet plures adsint discordantes opiniones, verior tamen est distinctio, quod aut Uxor est senex non suspecta de incontinentia, & sufficit solum votum continentie ipsius in Sæculo permanentis, si vero sit Juvenis, & desideratur illius ingressus in Religionem, eodem modo, quo ingredi teneretur, si Vir Regularem Professionem emitteret, ut præcipue tradunt *Innocent., Hostiensis, & Abbas, & plene Fagnan. in d. cap. Conjugatus*, & plures alii apud *Sanchez de Matrim. lib.7. disput.39. n.6.*, & decidit *Textus in cap. Uxoratus eod. tit.*

nec non Concilium Agathense *cap. 16. & 17.* relatum in *Can. Episcopus dist. 77.* Ulterius agunt de alia subalterna quæstione, ac scilicet Vir ita initiatus cum legitima licentia Uxoris manentis in Sæculo cum Voto castitatis, possit simul habitare cum Uxore? Et duplicem casum considerant, aut Conjuges suspecti sunt, & nullatenus sunt permittendi simul habitare, secus si suspecti minime sint, tunc enim satis est Cubiculum sequestrare: ut probant *Hugo, Archidiacon. Domin., & Turcremat. in capit. volumus distinct. 81.,* aliique apud *Sanchez dicta disputat. 39. num. 8.*

Adest tamen glossa in *d. cap. Conjugatus* verbo *ab Uxore*, quæ refert, nonnullos antiquos Canonistas tenuisse, quod non sit Vir ordinandus in Sacris, nisi uterque Conjugum in Religionem ingrediatur ut ibi; *Alii dicunt, quod ordinari non debet, nisi ad Religionem convertatur uterque:* Et hoc clarius dicit alia glossa in *cap. 2. de Cleric. Conjug.* verbo *Castitatem*, ubi habetur, quod possit Vir ad Sacros Ordines promoveri, sequestrato Mansionis cubiculo cum Uxore, si Senes sunt, secus si Juvenes, ibi: *Sequestrato Mansionis cubiculo, & hoc intelligo, cum ambo processerit in dies suos, ut sine omni suspitione possint separatim manere, alias si essent Juvenes non possent promoveri, nisi pariter ad Religionem transirent.*

Sed reprobando istius glossæ opinionem contrarium tenet *Imolu in eod. cap. 2. de Cleric. Conjug. n. 3.* ibi: *Videtur tamen, quod sufficeret, Mulierem transire ad Religionem, sive Vir voveat castitatem, & promoveatur ad Sacros, licet ipse remaneat in Sæculo tanquam Clericus Sæcularis.*

Et ejusdem opinionis est practicus *Monacella in formul. legal. tom. 1. tit. 8. formul. 10. n. 6.* ibi: *Quinto dissolvuntur Sponsalia, imo & matrimonium ratum, & consummatum, quando Fugales de communi consensu amovendo ad statum celibatus eodem tempore volunt transire, nempe Mulier, ut professionem emittat in Monasterio, & Vir Ordinem Sacrum suscipiat: & refert, ita resolutum fuisse a Sacra Congregatione Episcoporum in Januen. 1. Septembris 1690,*

Ac etiam videtur, esse de mente *S. Bonaventuræ in 4. dist. 37. in exposit. litteræ relati a Præposit. in cap. Seriatim n. 5. dist. 32.,* qui ait ad perpetuam continentiam teneri Uxorem: *si consentiat Viro, ut Ordinem Sacrum suscipiat, vel ut Religionem ingrediatur.*

Considerantes modo praxim hujus Sacræ Congregationis adfunt tres moderiores casus, in quibus data fuit facultas Uxori ingrediendi Monasterium, Viro remanente in Sæculo, quantumvis floridæ ætatis, vel cum simplici voto continentiæ, vel sine illo; Primus nempe in *Lucana 20. Junii 1682: & 4. Novembris ejusdem anni,* ut in *lib. 32. decret. fol. 476.,* secundus in *Ferrariens. 2. Maii 1693.* ut in *lib. 43. decr. fol. 225.; & Tertius in Januen. 2. Maii 1722.,* ut in *lib. 72. decret. fol. 195. a tergo.*

Sed istæ resolutiones non faciunt ad rem quia emanarunt in casibus, quibus jura matrimonii fuerunt læsa per adulterium Uxoris, in quibus terminis intrante Adultera in Religionem, non adstringitur Vir innocens professionem emittere, sed potest in Sæculo manere, etiam absque ullo voto Castitatis; Ut communiter tradunt *Pirringh. ad lib. 3. decr. tit. 32. de Convers. Conjug. §. 7. sub n. 25. §. Notandum 3., Anaclæt. ad eundem tit. sub n. 28., Lezana d. conf. 30. num. 15. & 16., & Sanchez de Matrim. lib. 10. disput. 10. n. 15.* apud quos alii concordantes.

Præsentis controversiæ aptari videtur unicus casus antiquior in *Parisien. die 6. Maii*

Miii 164 §., ut in *lib. 17. Decret. fol. 471. a tergo*, ubi verba resolutionis hæc sunt: *Sacra Congregatio censuit, si Sanctissimo Domino placuerit dispensatione in petitam suscipiendi Ordines Sacros de consensu Uxoris concedendam esse Joanni de Monheren in forma tamen commissaria, verificatis ætate ipsius sexaginta duorum annorum, & ætate Uxoris quinquaginta octo annorum, quodque ipsa emiseric votum solemne castitatis in manu Archiepiscopi Parisiensis, & quod ex attestacione ejusdem in d. Uxore cesset omnis incontinentiæ suspicio, & ipse sit benemeritus Sedis Apostolicæ ob servitium præstitum Sacræ Congregationi de Propaganda Fide.*
 Quid autem in re tam gravi asserendum sit, expectabitur Supremum, & Sapientissimum Oraculum EE. PP., qui dignabuntur decernere,
An, & quomodo petitis sit annuendum.

LYCIEN. SPONSALIUM. Dominicus Procacci de anno 1723. expo- sess. 24. c. 1. de refor. Matr.
 suit in Curia Episcopali Lycien. quærelam Criminalem contra Dominicum Antonium Falconerium de stupro commisso in Annam Theresiam ejus filiam sub promissione Matrimonii, ac etiam post inter ipsos inita Sponsalia; Instantiæ Patris adherens filia petiit insuper, ut ille ad pudoris damnum sarcindum, ac fidem rite servandam compelleretur.

Carceribus itaque mancipato Falconerio, captaque judiciali depositione Mulieris, necnon absoluto Constituto Rei, ac compilatis demum probationibus hinc inde deductis, Vicarius Generalis protulit sententiam, qua Dominicum Antonium Reum stupri declarans, eundem condemnavit, vel ad ducendam stupratam in Uxorem, vel ad illam dotandam, & si dotare eligeret, per triennium in Carceribus remanere deberet; Sed interposita appellatione ad Curiam Archiepiscopalem Hydruntinam, hæc per sententiam declaravit, Antonium omnimode teneri ad Matrimonium cum Anna Theresia contrahendum, & quatenus non contraxerit, detinendum fore, & esse in eodem Carcere dictæ Civitatis Lycien.

Ab hac Sententia appellavit Antonius ad Urbem, causaque remissa per Auditorem Sanctissimi huic Sacræ Congregationi, licet ea bis proposita fuerit sub diebus nempe 21. *Augusti*, & 11. *Septembris* labentis anni, resolutio tamen semper dilata fuit ad supplicationem Annæ Theresiæ; hodie vero pro tertia vice redit ad trutinam, utraque Parte jura sua, quæ circumferuntur, plene deducente.

Non controvertitur inter Partes theorica textus, & Canonistarum *in cap. 1. & 2. de Adult., & Stup.*, quod scilicet deflorans Virginem sub fide futuri Matrimonii sit omnino cogendus cum omnibus pœnis Canonicis descriptis in dicto *cap. 2.* ad eam in Uxorem deducendam, absque eo quod esset locus electioni, vel nubendi, vel dotandi, quando præcipue deflorans, & deflorata paris sint conditionis, etiam si promissio Viri fuisset ficta, & simulata, quia dum mulier adimplevit, ex parte sua, patiendo se deflorari, tenetur etiam, & alter adimplere, & ex justitia vere contrahere, & sic fictus Promissor tenetur stupratam desponsare, juxta communem sententiam Theologorum post Divum Thomam 4. *dist. 28. qu. unic. art. 2. ad 4.*
 Sed solum contentio cadit super quatuor facti circumstantiis; Primo nempe super validitate Processus fabricati per Notarium Thomam Fino. Secundo super probatione Corporis delicti, scilicet stupri in genere; Tertio super probatione Stupri in specie, commissi scilicet ab Antonio Inquisito; Quarto demum super veritate, & existentia Sponsalium, ac eorumdem relevantia.

Hæc præcipua sunt, quæ sapientissimo Judicio EE. PP. discutienda proponuntur; quibus perpensis, dignabuntur prævia re assumptione folii diei 21. Augusti proxime præteriti, benigne decernere.

An sententia Curia Archiepiscopalis Hydruntinæ sit confirmanda, vel infirmanda?

Sess. 25.
c. 15. de
Reg.

CALARITANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Antiochus a Sicaligna solemnem professionem emisit in Religione Cappuccinorum sub die 12. Februarii 1716. sed post biennium diem 17. Novembris 1718. iudicium instituit coram Ordinario Calaritano super nullitate suæ professionis extriplici capite. Primo nempe ob metum sibi incussum a Patre; Secundo quia in acceptatione professionis defecit consensus majoris partis Religiosorum tunc in conventu degentium, ex cujus defectu irritari professionem non solum definitur per Sacros Canones, ut probant *Gloss. & Canonista in cap. porrectum de Reg.* sed etiam disponitur in peculiari Ordinis constitutione; Tertio ex quo actum professionis explevit in principio Anni decimi septimi suæ ætatis, quando per Constitutiones ejusdem Ordinis requiritur Annus decimus septimus completus.

Post introductum hoc iudicium, idem P. Antiochus subscripsit quoddam folium, in quo protestabatur, metum, ac omnia alia quæ pro irritanda professione proposuerat, non subsistere in facto, sed ea sibi fuisse a Diabolo suggesta, subjungens, *che per tanto desiste, e cancella d. giudizio di nullità di Professione, che temeramente propose reclamando da essa per li motivi sudetti, che dichiara, che quelli non sono nessuno mai vero, e vuole continuare nella Religione, come membro indegnissimo di essa, senza necessità di ratificare la Professione, mentre per quello, che confesserà, sempre quella che lui fece, fu validissima, sussistente senza atomo di occasione alcuna, nè del Padre, nè d' altra Persona, libera col' approvazione della più parte de votanti, senza impedimento Canonico.*

Hac tamen non obstante protestatione iterum comparuit de anno 1724. coram eodem Ordinario, instando pro prosecutione causæ super nullitate professionis, & licet ex parte Conventus Cappuccinorum fuerit oppositum, illum non esse amplius audiendum ob supradictam declarationem, seu protestationem; nihilominus Vicarius Generalis unacum Provinciali d. Ordinis decrevit, procedendum esse ad ulteriora in causa super d. nullitate, ex eo quia de tempore factæ præfatæ protestationis durabat adhuc causa metus, nec ex ea induci valuit professionis ratificatio, utpote quæ fieri debebat cum iisdem solemnitatibus, cum quibus ab initio fuit emissa professio.

Examinati formiter subinde fuerunt tres testes super metu, & minis a Patre illatis, ut filiam retraheret a matrimonio contrahendo cum quadam Puella incola Civitatis Calaritanæ, in qua d. Antiochus causa studii morabatur, ex quibus minis, & angustiis inductus fuerit Antiochus ad ingressum in Religionem Cappuccinorum. Eidem formali examini fuerunt subiecti quinque Patres Cappuccini, quorum primi duo deposuerunt, P. Antiochum petiisse tempore novitiatus a Magistro Novitiorum suam vestem sæcularem ad effectum exeundi a Religione, quodque non solum ea denegata fuit, sed etiam fuit ipse correctus pluribus asperis pœnitentiis. Alii tres, inter quos Pater Guardianus de eo tempore, testati sunt de deficientia majoris partis Vocalium in admissione Oratoris ad professionem. Quibus omnibus recep-

tis ordinarius remisit causam , & processum ad hanc Sac. Congregationem ; Audito Procuratore Generali , hic retulit , quod constituto ex processu , professionem fuisse emissam per vim , & metum , vel cum defectu majoris partis Votorum , utique professio esset nulla , numquam tamen illarum invalidari ex solo defectu ætatis præscriptæ a Constitutione Ordinis , dummodo excedatur annus decimus sextus . Et revera juxta opinionem Canonistarum magis communem sufficit ad validitatem professionis ætas præscripta a Sac. Concil. Trid. in *Sess. 25. cap. 15. de Reg.* , quamvis deficeret major ætas requisita a Constitutione Religionis , quoties ista non est munita decreto irritante , ut doctè de more probat *Eminentissimus Cardinalis Petra ad Constit. 2. Anastasii IV. sect. 2. n. 10. & seqq. & in Const. 5. Greg. IX. n. 25. & seqq. to. 2.* ubi addit , hoc procedere etiamsi constitutio esset confirmata a Sede Apostolica , cum confirmatio nil novi addat .

At proposita causa in Congregatione diei 15. Martii 1727. sub dubio : *An sit locus restitutioni in integrum* responsum fuit : *negative* : cumque adversus hanc resolutionem concessa fuerit nova Audientia , ex novis Juribus meliorem sortem hodie sperat Orator ab eximia benignitate EE. VV. in resolutione danda sequenti dubio .

An sit standum , vel recedendum a decisis .

SANCTI MINIATIS QUARTÆ FUNERALIS . Ex antiquissima , & *Sess. 25. c. 13. de ref.* numquam contradicta consuetudine Capitulum , & Canonici Ecclesiæ Cathedralis S. Miniatis erant in possessione non solvendi Parochis Quartam Funeralem de funeribus Defunctorum , qui ex propria electione , vel ob Sepulcrum gentilitium in dicta Cathedrali Ecclesia tumulabantur ; edita tamen per Sanctissimum Dominum Nostrum Constitutione incipien. *Romanus Pontifex* impressa post Concilium Romanum , in qua prævia revocatione omnium privilegiorum , alias Regularibus concessorum , & cum clausula irritativa quarumcumque consuetudinum etiam immemorabilium , districtè injungitur solutio hujus Quartæ Ecclesiis Parochialibus facienda ; Istius vigore Parochi Sanctorum Jacobi , & Stephani ejusdem Civitatis recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem pro declaratione , quod Capitulum teneretur in posterum prædictam Quartam Funeralem ipsis persolvere ,

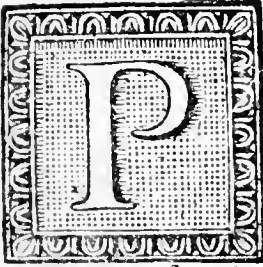
Expeditis consuëtis litteris Episcopo pro informatione , & Voto , hic relationem Parochis favorabilem transmisit , & datur impressa in eorum *Summario num. 1.* Sed præfixo postmodum termino unius mensis ad deducenda sua Jura in Sacra Congregatione , duo Canonici nomine dicti Capituli comparuerunt coram Episcopo , exponentes , ob notam tenuitatem Massæ Capitularis hanc litem sustinere non posse , ideoque nonnulla Summorum Pontificum privilegia , aliaque antiqua documenta eidem exhibuerunt , ut Jura Capituli ipse referret ; Quapropter Episcopus novam relationem transmisit , in qua inferendo dicta Apostolica privilegia , & præcipue Cælestini III. , & Clementis VII. , quæ dantur etiam impressa in *Summario Parochorum num. 2. & 3.* , hæc circa statum Ecclesiarum subjungit : *Hæc insignis , & vetusta olim Collegiata nunc Cathedralis Ecclesia multis Privilegiis per Paschalem II. Eugenium III. Cælestinum III. Innocent. III. Pium II. & Clem. VII. aliosque Summos Pontifices decora-*

ta reperitur; Illud autem est præcipuum, ut viginti, & ultra Ecclesiæ in Bullis Cælestini, & Innoc. III. distincte nominatæ, ac intra notos ejusdem plebis, sive præposituræ fines constructæ quibus cura imminet Animarum pleno jure veræ, & propriæ Matricitatis præfatæ Ecclesiæ majori subordinatæ, ac subjectæ esse noscatur: unde in illis Præpositus usu Pontificalium, aliisque specialibus Indultis, & Privilegiis insignitus, olim ante Sedis Episcopalis erectionem, Rectores seu Vicarios præficebat, & jurisdictionem exercebat; sicuti etiam ab eis non solum Canonicam portionem Matricibus debitam, sed etiam indifferenter tertiam partem omnium funeralium, oblationum, necnon quartam partem Decimarum (quod ultimum sub annua solutione ejusdem portionis Decimæ adhuc servatur) ipsamet Ecclesiæ Matrix percipiendi jure fruebatur; Inter has vero Ecclesias dependentes, & subordinatas, quæ simul cum Matrice veluti constituent unam formalem Ecclesiam, licet in plures materiales divisam pro majori Populi commoditate in enunciatis Bullis Cælestini, & Innoc. III. non solum d. Ecclesia Sæculari S. Stephani, sed etiam d. Ecclesia nunc Regularis S. Jacobi expresse recensetur &c.

Ex his (prosequitur idem Relator) tutam existimant Canonici eorum exemptionem a solutione prætensæ Quartæ Funeralis; Sive inspecta qualitate Cathedralis, sive Jure Matricis, sive demum, & fortius centenaria, ac immemorabili consuetudine ex adverso non impugnata, in vim cujus allegari potest quicumque titulus possibilis, & melior; Privilegium nempe Apostolicum, vel expressa hujus Juris reservatio per Cathedralem facta in primæva erectione, seu dismembratione istarum Ecclesiarum Parochialium, & filiarium, super quo videri possit *dec. 376. par. 1. recent.* vel in compensationem alterius Juris, quod Cathedralis prius habebat, & postmodum remisit, exigendi a prædictis Inferioribus Ecclesiis tertiam partem omnium funeralium, & oblationum; Nec enunciata privilegia, observantia, concordie præsumptivæ, & exemptiones Capitulo competentes ex jure potius nativo, quam dativo, revocatæ dici debeant a præfata Constitutione Sanctissimi Domini Nostri, utpote quæ tantum abrogavit, & abolevit privilegia, & exemptiones concessas Regularibus ut constare videtur ex integro illius contextu.

Hæc sunt Jura Capituli exhibita cum postrema relatione Episcopi, ad quæ omnia, cum plene respondeatur in scriptura, quæ circumfertur ex parte Parochorum, dignabuntur E.E. VV. his perpensis, summa qua pollent sapientia declarare.

An debeatur Quarta Funeralis in casu &c.

PACEN. SEU NULLIUS JURISDICTIONIS. In *Seff. 25. c. 6. de refer.*
 antecedenti Congregatione tria tantum Dubia propo-
 sita, & resoluta fuerunt, nempe ad primum, quoquæ-
 rebatur: *An Episcopus Pacen. seu Visitator ab eo depu-*

tatus, visitando Ecclesiam Collegiatam de Zafra, tam Jure ordinario, quam Jure delegato ad formam concordie possit, non solum Decreta, & Ordinationes opportunas facere, sed etiam completa visitatione ipsi Jurisdictione competat pro eorundem Decretorum, & ordinationum executione, ac observantia, seu potius spectet ad Abbatem in casu &c. responsum fuit, *Affirmative in omnibus juxta modum, modus est, quod Episcopus Pacen, visitans per se ipsum vel per alium possit semper, & quoadcumque etiam extra Visitationem exequi, & observari facere sua Decreta in visitatione facta, & Abbatem teneri exequi; & observare facere eadem Decreta, & tamquam merum exactorem cogere suos subditos ad illa observanda, & exequenda etiam Juris Remediis.* Ad secundum quo disputabatur, *An Episcopus, seu illius Visitator possit compellere Conservatores Librorum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum, ad Domum in qua extat dictus Episcopus, seu dictus Visitator, seu potius visitare debeat in Archivio, & locis ejusdem Ecclesie, in casu &c.* responsum fuit. *Quoad primam partem Affirmative quoad Episcopum, & Negative quoad Visitatorem. Ad secundam partem provisum.* Ad tertium demum quo quærebatur, *An, & quomodo possint conficere Processus informati vos super defectibus, excessibus, delictis commissis per Dignitates, Canonicos Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesie, easque corrigere, & punire pœna, correctionali, seu pœnitentiis in casu &c.* responsum fuit *affirmative, & debere procedere extrajudicialiter.* Dignabuntur itaque in præsentî, prævia reassumptione folii tunc distributi, reliquis infra scriptis dubiis prout cæteris aliis causis ob temporis angustiam, tunc non propositis, sapientissime de more respondere.

- IV: *An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum mulctæ, & pœnæ correctionali, ac an nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, reclusio, mulcta pecuniaria, & suspensio a Divinis in casu &c.*
- V. *An Episcopus, seu ejus Visitator teneatur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vic. Gen. & quatenus affirmative.*
- VI. *An Episcopus, seu illius Visitator possit d. Abbati, ejusque Curie terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima instantia, quæ Abbati competit ex forma concordie in casu &c.*
- VII. *An Episcopus Pacen. possit tam in Visitatione, quam extra formare Processus super crimina concubinitus alicujus, vel aliquarum Personarum d. Ecclesie, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis causis pronuntiare privative quoad Abbatem, vel potius comulative, vel*

vel potius cognoscere de dicto delicto spectet ad Abbatem private quoad Episcopum, in casu &c.

- VIII. An Abbati Collegiatae Ecclesiae Villae de Zafra tam intra, quam extra Ecclesiam liceat deferre vestem violaceam, Pileum, & Pectorale ad instar Episcoporum, vel potius deferre debeat Vestes nigras ad instar Ecclesiasticorum Sæcularium, in casu &c.
- IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extradies in Concordia per Sedem Apostolicam confirmata præscriptos, in casu &c.
- X. An uti possit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonicæ, in casu &c.
- XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata altero celebrante Missam solemnem imponere incensum in Thuribulo, illumque benedicere, & an possit benedicere aquam cum vino miscendam per celebrantem, ut faciunt Episcopi ex præscripto Cæremonialis.
- XII. An Concionatores, qui Concionem habituri sunt in Collegiata Villae de Zafra teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a celebrante, seu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant, in casu &c.
- XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendissimi Abbatem dictae Collegiatae salutare debeant, aut possint, in casu &c.

Ad quartum affirmative in omnibus, dummodo Carceratio sit ad breve tempus, & ad mentem,

Ad quintum, esse in facultate Episcopi, & ad mentem.

Ad sextum affirmative prout de Jure.

Ad septimum iterum proponatur.

Ad octavum affirmative quoad vestem violaceam tantum.

Ad nonum negative

Ad decimum quoad primam partem affirmative ad instar aliorum Canonicorum, in reliquis negative.

Ad undecim negative in omnibus.

Ad decimum secundum non competere nec Abbati, nec Celebranti Jus benedicendi Concionatorem, sed ipsi Abbati debere prius reverentiam.

Ad decimum tertium affirmative.

Seff. 25.
c. 16. de
ref.

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

- I. An licuerit Francisco Revollo Visitatori, in actu Visitationis peractæ de anno 1716. fabricare Processum ex officio contra Gabrielem del Castillo, ac fabricatum transmittere ad Vicarium Generalem Pacen., & licuerit coram eodem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Castillo, necnon licuerit eidem Visitatori inquirere judicialiter contra omnes Ecclesiasticos ejusdem Collegiatae super inobservantia Decretorum Visitationis factæ de anno 1708. in casu &c.

- II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commissarios per tres vices ad instantiam Fiscalis suæ Curia contra Abbatem Zafræ, contra eundem judicialiter procedere etiam sub pœna excommunicationis, in casu &c.
- III. An Carceratio Personæ Abbatis de anno 1716. ac Processus fabricati, & Decreta respectively facta per Petrum Leonem in Visitatione de anno 1721. sustineantur, vel potius sint circumscribenda, in casu &c.
- IV. An possit Visitator interdicare Abbati, ne suam jurisdictionem ordinariam exercent durante tempore Visitationis in casu &c.
- V. An sit in arbitrio Collegiæ subministrare pecuniam, vel species pro procuratione, & quatenus pecuniam, in qua summa, & an in minori quantitate Visitatori deputato, quam ipsi Episcopo personaliter visitanti, & an exacta per Petrum Leonium in ultima antecedenti visitatione anni 1721. sint restituenda, in casu &c.
- VI. An orta controversia super competentia Jurisdictionis, liceat Episcopo, ejusque Curia, sicuti etiam Abbati procedere ad censuras, seu potius sit recurrendum ad Metropolitanum, sive Nuncium Apostolicum, in casu &c.
- VII. An liceat Episcopo retinere in Oppido Zafræ unum Ecclesiasticum sub titulo Fiscalis Episcopalis, & an competat Sede Episcopali vacante Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Pacen. Jus visitandi, & procurationem exigendi, & in qua summa, in casu &c.
- VIII. An constet de attentatis commissis in spretum inhibitionis Rotalis, & pendentia litis, & quatenus affirmative, quomodo sint purganda, in casu &c.
- IX. An circumscriptis prædictis actis, & gestis, competat Abbati, & Collegiæ reintegratio pro damnis, & interesse passis, & in qua summa, in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

MEDIOLANEN. MATRIMONII.

An sit locus dissolutioni Matrimonii, seu potius sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione.

Sess. 14. c.
3. de reform.
Matr.

ORITANA FUNERUM.

- I. *An intorticia, quæ deferuntur accensa per viam circa Cadaver, spectent ad Reverendissimum Capitulum Collegiæ, an vero ad PP. Capuccinos.*
- II. *An dicti PP. Cappuccini teneantur solvere d. Reverendo Capitulo uti Parocho habituali Quartam funeralem de omnibus ceteris ad tenorem Bullæ Santissimi D. Nostri, quæ incipit: Romanus Pontifex.*

Sess. 25. c.
16. de refo.

FIRMANA LEGATORUM.

- I. *An Investimentum pecuniarum provenientium ex redditibus superextantibus hereditatis quondam Dominici Clerichetti ab Ordinario demandatum promanentione alterius Cappellani juxta dispositionem Testatoris sustineatur, in casu &c. & ad effectum &c.*

Sess. 24. c.
4. de reform.

- II. *An fructus, seu pecunia deductis oneribus superextantes ex hereditate Hyacinthi Sgambæ sint eroganda in celebrationem aliarum Missarum ultra illas taxatas a Testatore, & ab Ordinario, in casu &c.*
- III. *An celebratio Missarum expleri debeat à Cappellanis deputandis previo Investimento dd. fructuum, seu pecuniarum pro eorum dote, & mantentione, seu potius statim Missæ celebrari debeant à Sacerdotibus gregariis, in casu &c.*
- IV. *An oneri Missarum subjacere debeant etiam fructus bonorum valoris scut. 1500. ad Ecclesiam hæredem reversorum per obitum Legatarii sine filiis, in casu &c.*

Sess. 24. c.
1. de reform.
Matr.

VERONEN.
An, & quomodo petiitis sit annuendum.

Cap. 1. Sess.
24. de refur.
Matrim.

LYCIEN. SPONSALIMUM.
An Sententia Curie Archiepiscopalis Hydruntinae sit confirmanda, vel infirmanda.

Sess. 25. cap.
53. de ref.

CALARITANA NULLITATIS PROFESSIONIS.
An sit standum, vel recedendum a decisis.

Sess. 25. c.
13. de ref.

SANCTI MINIATIS QUARTÆ FUNERALIS.
An debeat Quarta Funeralis in casu &c.

Die Sabbati 29. Januarii 1729.

IN præcedenti Congregatione ex tresdecim dubiis propositis in *Causa Pacen. seu nullius Jurisdictionis ad VII.* quærebatur *An Episcopus Pacen. possit tam in Visitatione, quam extra formare Processus super crimina Concubinat: s. alienus vel aliarum Personarum d. Ecclesie, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Causis pronunciare private quoad Abbatem, vel potius cumulative, vel potius cognoscere de d. delicto spectet ad Abbatem private quoad Episcopum in casu &c.* nulla data fuit resolutio, sed dictum fuit: *iterum proponatur.*

Sed quia ab eisdem decisione pendent nonnulla alia dubia sequentis *Causæ Pacen. Juris visitandi de Zafra* quæ agitur inter easdem Patres; Hinc dignabuntur EE. PP. prævia reassumptione folii in dicta antecedenti Congregatione distributi, tam prædicto VII. dubio ut mox supra transcripto, quam sequentibus aliis tunc ob angustiam temporis non propositis sapientissime de more respondere.

PA.

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

- I. An licuerit Francisco Revollo Visitatori, in actu Visitationis peractæ de anno 1716. fabricare Processum ex officio contra Gabrielem del Carrillo, ac fabricatum transmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit coram eodem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Castillo, necnon licuerit eodem Visitatori inquirere judicialiter contra omnes Ecclesiasticos ejusdem Collegiatae super inobservantia Decretorum Visitationis factæ de anno 1708. in casu &c.
- II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commissarios per tres vices ad instantiam Fiscalis suæ Curiaë contra Abbatem Zafraë, & contra eundem judicialiter procedere etiam sub pœna excommunicationis in casu &c.
- III. An carceratio Personæ Abbatis de anno 1716. ac Processus fabricati, & Decreta respectively facta per Petrum Leonium in Visitatione de anno 1721. sustineantur, vel potius sint circumscribenda in casu &c.
- IV. An possit Visitator interdicare Abbati, ne suam Jurisdictionem ordinariam exerceat durante tempore Visitationis in casu &c.
- V. An sit in arbitrio Collegiatae subministrare pecuniam, vel species pro procuratione, & quatenus pecuniam, in qua summa, & an in minori quantitate Visitatori deputato, quam ipsi Episcopo personaliter visitanti, & an exacta per Petrum Leonium in ultima antecedenti visitatione anni 1721. sint restituenda in casu &c.
- VI. An orta controversia super competentia Jurisdictionis, liceat Episcopo, ejusque Curiaë, sicuti etiam Abbati procedere ad censuras, seu potius sit recurrendum ad Metropolitanum, sive Nuncium Apostolicum in casu &c.
- VII. An liceat Episcopo retinere in oppido Zafraë unum Ecclesiasticum sub titulo Fiscalis Episcopalis, & an competat Sede Episcopali vacante Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Pacen. Jus visitandi, & procurationem exigendi, & in qua summa in casu &c.
- VIII. An constet de Attentatis commissis in spretum inhibitionis Rotalis, & pendentiaë litis, & quatenus affirmativè, quomodo sint purganda in casu &c.
- IX. An circumscriptis prædictis actis, & gestis competat Abbati, & Collegiatae reintegratio pro damnis, & interesse passis, & in qua summa in casu &c.

Ad primum affirmative ad utramque partem. Ad secundum affirmative. Ad tertium, Carcerationis Abbatis non sustineri, & acta facta per Petrum Leonem esse circumscribenda. Ad quartum negative. Ad quintum esse in arbitrio Collegiatae solvere, in specie, vel in pecunia, & in medietate solvendum esse Visitatori Deputato, & in quantitate juxta solitum, & exacta per Petrum Leonem ultra solitum solvi Visitatori Deputato esse restituenda. Ad sextum ad mentem. Ad septimum Di-

lata . Ad octavum , & nonum nihil respondendum ; & fatis provifum .

Seff. 6. cap. 4. Seff. 24. cap. 16. & Seff. 25. cap. 6. de ref.

GERUNDEN. JURISDICTIONIS . Præfens Cauſa propoſita fuit in Congregatione habita die 4. Decembris 1728. placuit tamen EE. PP. ad ſupplicem inſtantiam Capituli concedere dilationem *ad primam poſt Reges*, ſed cum non prius datus ſit locus eamdem reproponi, quam in præſenti Congregatione hinc non gravabuntur EE. VV. prævia reaſſumptione Folii diei 20. Novembris 1728. in quo facti ſeries plene refertur, Sapientiſſime decernere .

- I. *An Archidiaconus Major Eccleſiæ Gerunden. Vices Epifcopi gerens Sede vacante teneatur deputare in Vicarium Generalem pro Cauſis, negotiis, & rebus Eccleſiæ Capituli, & Canonicorum unum de gremio Capituli in caſu &c. & quatenus affirmative .*
- II. *An idem Archidiaconus Sede vacante poſſit deputare in Vicarium Generalem de gremio, qui Capitulum Cathedralis Eccleſiæ debeat convocare, in eo præſidere: primum votum proferre, vota colligere, & juxta majorem partem votorum reſolvere negocia Capitularia, & alia exercere, quæ ad Officiam Vicarii de gremio competunt, unum ex Canonicis Coadjutoribus dictæ Eccleſiæ; in caſu &c.*
- III. *An Archidiaconus prædictus per ſe viſitare poſſit Eccleſiam, Capitulum, Canonicos, & Diœceſim, & neceſſariam ad bonum Eccleſiæ regimen demandare, in caſu &c.*
- IV. *An idem Archidiaconus procedere valeat in Viſitatione, & extra eam contra Capitulum, & ſingulos Canonicos tam in Civilibus, quam in Criminalibus ſine Conjudicibus, & adjuvctis ejuſdem Capituli in caſu &c.*
- V. *An præſente, vel etiam abſente Archidiacono a Civitate, vel Diœceſi, poſſit Coadjutor in Archidiaconatu aſſumere adminiſtrationem, & præmiſſa omnia in ejus locum adimplere, ſeu potius in caſu abſentiæ Jurisdictio ſpectet ad Capitulum in caſu &c.*
- VI. *An dictus Archidiaconus poſſit eamdem Jurisditionem exercere per ſuos Vicarios, in caſu &c.*

Non propoſita .

Cap. 3. ſeſſ. 24. de reſor. Matrim.

MEDIOLANEN. MATRIMONII .

An ſit locus diſſolutioni Matrimonii, ſeu potius ſit conſulendum Sanctiſſimo pro diſpenſatione .

Non propoſita .

Seff. 25. c. 16. de ref.

ORITANA FUNERUM .

- I. *An intorticia, quæ deferuntur accenſa per viam circa Cadaver, ſpectans ad Reverendiſſimum Capitulum Collegiatæ, an vero ad PP. Cappuccinos?*
- II. *An dicti PP. Cappuccini teneantur ſolvere dicto Reverendo Capitulo uti Pa-*

Parocho habituali, Quartum funeralem de omnibus Cereis ad tenorem Bullæ Sanctissimi D. N., quæ incipit : Romanus Pontifex ?

Non proposita .

FIRMANA LEGATORUM .

- I. *An Investitum pecuniarum provenienteium ex redditibus superextantibus hereditatis quondam Dominici Clerichetti ab Ordinario demandatum pro manutentione alterius Cappellani juxta dispositionem Testatoris sustineatur in casu &c. & ad effectum &c.* Sess. 25. c. 4. de ref.
- II. *An fructus, seu pecunia deductis oneribus superextantes ex hereditate Hyacinthi Szarub sint erogande in celebrationem aliarum Missarum ultra illas taxatas a Testatore, & ab Ordinario in casu &c.*
- III. *An celebratio Missarum expleri debeat a Cappellanis deputandis, previo investimento dd. fructuum, seu pecuniarum pro eorum dote, & manutentione, seu potius statim Missæ celebrari debeant a Sacerdotibus gregariis in casu &c.*
- IV. *An oneri Missarum subjacere debeant etiam fructus bonorum valoris scutorum 1500. ad Ecclesiam heredem reversorum per obitum Legatarii sine filiis in casu &c.*

Non proposita .

VERONEN.

An, & quomodo petitis sit annuendum.

Sess. 24. c. 1. de reform. Matrim.

Non proposita .

LYCIEN. SPONSALIMUM.

An Sententia Curie Archiepiscopalis Hydruntinæ sit confirmanda, vel infirmanda.

Sess. 24. c. 1. de ref.

Non proposita .

CALARITANA NULLITATIS PROFESSIONIS.

An sit standum, vel recedendum a decisis.

Sess. 25. c. 15. de Regul.

Non proposita .

SANCTI MINIATIS QUARTÆ FUNERALIS .

An debeatur Quarta Funeralis in casu &c.

Sess. 25. c. 13. de ref.

Non proposita .

Dis .

Die Sabbati 12. Februarii 1729.

Rævia re assumptione Folii in antecedenti Congregatione distributi infrascriptis Dubiis ob temporis angustiam non propositis Sapienissime de more EE. VV. respondere dignabuntur .

Sess. 6. cap.
4. sess. 24.
cap. 16. &
sess. 25. cap. 6.
de ref.

GERUNDEN. JURISDICTIONIS .

- I. *An Archidiaconus Major Ecclesiæ Gerunden. Vices Episcopi gerens Sede vacante teneatur deputare in Vicarium Generalem pro Causis, negotiis, & rebus Ecclesiæ Capituli, & Canonorum unum de gremio Capituli in casu &c. & quatenus affirmative .*
- II. *An idem Archidiaconus Sede vacante possit deputare in Vicarium Generalem de gremio, qui Capitulum Cathedralis Ecclesiæ debeat convocare, in eo præsidere: primum votum proferre, vota colligere, & juxta majorem partem votorum resolvere negocia Capitularia, & alia exercere, quæ ad Officium Vicarii de gremio competunt, unam ex Canonicis Coadjutoribus dicte Ecclesiæ, in casu &c.*
- III. *An Archidiaconus prædictus per se visitare possit Ecclesiam, Capitulum, Canonicos, & Diocesim, & necessariam ad bonum Ecclesiæ regimen de mandare, in casu &c.*
- IV. *An idem Archidiaconus procedere valeat in Visitatione, & extra eam contra Capitulum, & singulos Canonicos tam in Civilibus, quam in Criminalibus sine Conjudicibus, & adjunctis ejusdem Capituli in casu &c.*
- V. *An præsentem, vel etiam absentem Archidiacono a Civitate, vel Diocesi, possit Coadjutor in Archidiaconatu assumere administrationem, & præmissa omnia in ejus locum adimplere, seu potius in casu absentis Jurisdictione spectet ad Capitulum in casu &c.*
- VI. *An dictus Archidiaconus possit eandem Jurisdictionem exercere per suos Vicarios, in casu &c.*

Ad primum affirmative quoad actus Capitulares tantum, & in reliquis negative .

Ad secundum Negative .

Ad tertium negative quoad Ecclesiam Cathedralis, & Capitulum, & in reliquis affirmative .

Ad quartum quoad provisionem provisum in superiori; extra vero visitationem, Archidiaconum procedere debere cum Adjunctis ad formam Concilii in Criminalibus tantum .

Ad

Ad quintum quoad primam partem negative in omnibus ;
ad secundam partem affirmative in casu absentia tantum Archidiaconi de tempore vacationis Sedis .

Ad sextum affirmative .

MEDIOLANEN. MATRIMONII .

An sit locus dissolutioni Matrimonii , seu potius sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione .

Cap. 3. sess.
24. de Ref.
Matr.

Scribatur Eminentissimo Archiepiscopo juxta Instructionem .

ORITANA FUNERUM .

- I. *An intorricia , quæ deferuntur accensa per viam circa Cadaver , spectent ad Reverendissimum Capitulum Collegiatæ , an vero ad PP. Cappuccinos ?*
- II. *An dicti PP. Cappuccini teneantur solvere dicto Reverendo Capitulo uti Parocho habituali Quartam funeralem de omnibus Cereis ad tenorem Bullæ Sanctissimi D. N. N.stri , quæ incipit : Romanus Pontifex ?*

Sess. 25. c.
16. de ref.

Omnia spectare ad PP. Cappuccinos , dempta quarta , & amplius .

FIRMANA LEGATORUM .

- I. *An Investimentum pecuniarum provenienteum ex redditibus superextantibus hereditatis quondam Dominici Clericetti ab Ordinario demandatum pro manutentione alterius Cappellani juxta dispositionem Testatoris sustineatur in casu &c. & ad effectum &c.*
- II. *An fructus , seu pecuniæ deductis oneribus superextantes ex hereditate Hiacinthi Sgambæ sint erogandæ in celebrationem aliarum Missarum , ultra taxatas a Testatore , & ab Ordinario in casu &c.*
- III. *An celebratio Missarum expleri debeat a Cappellanis deputandis , previo investimento dd. fructuum , seu pecuniarum pro eorum dote , & manutentione , seu potius statim Missæ celebrari debeant a Sacerdotibus gregariis in cas. &c.*
- IV. *An oneri Missarum subjacere debeant etiam fructus bonorum valoris sc. 1500. ad Ecclesiam heredem reversoram per obitum Legatarii sine filiis in casu &c.*

Sess. 25. c.
4. de Ref.

Ad primum affirmative .

Ad secundum affirmative .

Ad tertium affirmative ad primam partem , celebratis tamen Missis a Cappellanis ad rationem manualis , & negative ad secundam .

Ad quartum affirmative , & amplius in omnibus .

VE-

Sess. 24. c.
1. de reform.
Matrim.

VERONEN.
An, & quomodo petitis sit annuendum.

Dilata .

Sess. 24. c.
1. de reform.
Matrim.

LYCIEN. SPONSALIIUM :
An Sententia Curie Archiepiscopalis Hydruntine sit confirmanda, vel infirmanda.

Non proposita .

Sess. 25. c.
1. de ref.

CALARITANA NULLITATIS PROFESSIONIS .
An sit standum, vel recedendum a decis.

Non proposita .

Sess. 25. c.
13. de Ref.

SANCTI MINIATIS QUARTÆ FUNERALIS :
An debeatur Quarta Funeralis in casu.

Non proposita .

Sess. 24. c.
26. de ref.

PISTORIEN. PRATEN. JURISDICTIONIS . Ne EE. PP. graventur onere reassumendi folia alias distributa in quibus descripta fuit series præsentis Causæ, operæ pretium duxi in unum colligere, quæ sparsim inibi enarrata fuerunt .

Pratum insigne Oppidum Etruriæ, atque situm intra fines Pistoriensis Diocesis fuit anno 1653. ad preces Ferdinandi Magnæ Etruriæ Ducis erectum a san. mem. Innocentio X. in Cathedralē æque principaliter unitam Ecclesiæ Pistoriensis, eidemque fuit assignatum, *pro Civitate, & Diocesi ipsam Oppidum Prati, Homines, Habitatores, & Incolas pro Populo, & Vassallos pro Vassallis.*

Sed quia tres Parochiales Ecclesiæ, quæ sunt in dicta Civitate Prati longe se extendunt etiam ultra mœnia Civitatis ibi habentes plures familias earum curæ commissas, occasione dictarum familiarum variæ exortæ fuerunt controversiæ inter Capitulum Pistoriense, & Pratense super jurisdictione exercenda in Populum extra mœnia, & in suburbiis Civitatis existentem, super quibus exquisito suffragio clar. mem. Card. Sperelli, dum Advocati munereungebatur in Urbe, hic suum edidit Votum impressum *post Ceccoper. Lucabr. Canon. novæ impressionis cum addit. tomi primi dec. 60.* quo censuit, eundem Episcopum tanquam Episcopum Pratensem, ejusdemque Cathedralis Capitulum Sede vacante exercere posse jurisdictionem in prædictum Populum, licet extra mœnia Civitatis degentem in iis tantum, quæ pertinent ad exercitium Curæ Parochialis, in reliquis vero eundem Populum esse subiectum Episcopatu Pistoriensi, tamquam in, & de ejusdem Diocesi, sub eo fundamento quoad primam partem, quod licet di-

dictus **Populus** quoad aedes prophanas materialiter existeret extra Diœcesim Pratensem, cum tamen intra Urbem Prati esset eorum Ecclesia Parochialis, ubi suscipiunt Sacramenta in Paschate, ibique debent sepeliri, ac petunt etiam Viaticum, ac extremam Unctionem, & ubi denique habent Pastorem, & adem Sacram, nulla videretur ratio, quæ prohibeat, eos appellari de Diœcesi Pratenfi, subditos curæ, & vigilantix Episcopi Pratenfis, qui est ipsorum Parochi Parochus, quodque idem Episcopus se ingerat per universos fines dictarum Parochiarum etiam extra mœnia Civitatis quoad Curam Animarum tantum, eo modo, quo Episcopus in Ecclesias exemptas, & Parochiales Regularium se ingerit visitando, corrigendo, & jus dicendo in iis tantum, quæ ad Curam Animarum, & Sacramentorum administrationem pertinent, juxta *Textum in capit. per exemptionem de privileg. Concil. Tridentin. sess. 26. cap. 11. de Regul.*

Exoptantes subinde Partes, has, & similes controversias amicabiliter dirimere, Compromissum inierunt anno 1719. in personam Episcopi Pistoriensis & Pratenfis, intercedente etiam auctoritate hujus Sacræ Congregationis, quæ die 9. Martii ejusdem anni 1719. Compromissum approbavit ea lege, quod Minuta Laudi ante promulgationem transmitteretur ad Sacram Congregationem, ut de ejus justitia judicium dari possit.

Re igitur plene discussa per Judicem Compromissarium suum edidit laudum fere in omnibus conforme supradicto sensui Cardinalis Sperelli, declarans in primo ejus Capite, omne Territorium extra ambitum Murorum Civitatis Prati usque ad flumen Bisentii esse in Diœcesi, & de Diœcesi Pistoriensis, Populumque ibi degentem licet intra fines Parochiarum Civitatis Prati subditum esse Episcopo Pistoriensis. In secundo vero Capite definiit, prædictum Populum quamvis in Diœcesi, & de Diœcesi Pistoriensis, quoad curam tamen Animarum, & administrationem Sacramentorum spectasse, & spectare ad suos respectivè Parochos, ipsumque Populum quoad ipsam curam Animarum, & Sacramentorum administrationem tantum consecutivè ad suos Parochos subesse Episcopo Pratenfi, nec non ad eundem Episcopum Pratensem spectare approbationem, institutionem, ac correctionem, seu punitionem dictorum Parochorum, si in exercitio curæ Animarum istius Populi delinquerent.

Transmissa istius laudi minuta ad hanc Sac. Congregationem, & proposita Causa die 2. Augusti 1721. sub dubio: *An, & quomodo laudum sit approbandum*, nulla capta fuit resolutio, sed scriptum fuit: *Ad Dominum Secretarium juxta Mentem*. Et mens fuit, quod licet laudum ab Episcopo prolatum optimis rationibus innixum esse videretur, & signanter cum editum fuisset juxta modum insinuatum in supradicto Voto clar. mem. Cardinalis Sperelli, necessarium tamen erat, quod ante laudi approbationem nonnulli particulares actus discuterentur; Ad quem scilicet Ordinarium respectu dicti Populi spectaret examen quoad status liberos, executio dispensationum matrimonialium, cognitio de causis matrimonialibus, & facultas judicandi in causis dependentibus a cura Animarum, aut a jure Parochiali, puta si ageretur de puniendis Concubinariis vel de quarta funerali, & similibus, ut explicatur in Folio dici 2. Octobris 1721. Existimans tamen Sacra Congregatio, non omnes casus, omnesque Controversias posse paucis verbis comprehendere, aut unico rescripto terminari, in repositione Causæ sub eodem dubio dicta die 2. O-

Octobris 1721. respondit : *laudum esse approbandum, & quoad declarationem prædictorum actuum recurratur in casibus particularibus.*

Acceptato laudo ab utraque parte, illiusque executione demandata ab Episcopo in publico Edicto occasione Synodi Diæcesanæ, recursum denuo fuit ad Sacram Congregationem pro declaratione supradictorum actuum particularium, qui continentur sub quinque posterioribus, & mox transcribendis Dubiis, illisque propositis in Congregatione diei 9. Junii 1725. responsum fuit *reproponatur Causa super approbatione laudi.* Concordatis itaque in sequelam istius rescripti aliis duobus Dubiis, septem proposita fuerunt, sub die 31. Julii 1728. nempe.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 2. Octobris 1721. quoad approbationem laudi, & quatenus recedendum.*
- II. *An, & in qua parte, & quomodo laudum approbandum, & respective reformandum sit.*
- III. *An examen Tertium, executio dispensationum, & reliqua, quæ concernunt Causas Matrimoniales, quoad loca, & Personas, de quibus agitur, spectent ad Curiam Episcopalem Pistorien. privativè, quoad Curiam Episcopalem Praten., vel potius contra in casu.*
- IV. *An Causæ super quarta Funeralium, & Decimarum quoad eadem loca, & personas spectent privativè ad dictam Curiam Pistorien., seu potius Praten.*
- V. *An causæ super punitione Concubinariorum, & Delinquentium in rebus Fidei, & similium, prout super illorum excommunicatione, & respective reconciliatione, quoad eadem loca & personas, spectent privativè ad eandem Curiam Pistorien. seu potius Praten.*
- VI. *An approbatio Confessariorum pro audiendis Confessionibus in prædictis locis de quibus agitur, spectet ad Episcopum, uti Episcopum Pistorien. seu potius uti Episcopum Pratensem.*
- VII. *An Ordinatio Clericorum in prædictis locis, de quibus agitur degen. spectet ad Episcopum uti Episcopum Pistorien. vel potius uti Episcopum Praten.*

Quibus Sacra Congregatio respondit, *Ad primum, & secundum, laudum esse reformandum, & respective approbandum juxta modum, modus est, quod prævia reformatione laudi in ea parte tantum in qua deccrnit, Populum degentem extra muros Civitatis Prati, & subiectum Parochis Ecclesiarum Parochialium existentium intra muros ejusdem Civitatis Prati, esse subiectum in concernentibus curam Animarum, & administrationem Sacramentorum Episcopo Pratenfi, declaretur in prædictum populum competere omnimodam jurisdictionem Episcopo Pistoriensi, sicut etiam in præfatos Parochos respectu illius Populi, in reliquis vero laudum approbetur, & quoad reliqua Dubia satis provisum in præcedentibus, & ad mentem Eminentiissimi Præfati.*

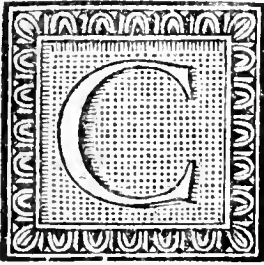
Concessa adversus hanc resolutionem nova audientia Capitulo Pratenfi, ac iterum reproposita Causa in Congregatione diei 20. Novembris 1728. fuit ad supplicem instantiam ejusdem Capituli indulta dilatio. In hodierna itaque repropositione dignabuntur EE. VV. sapienter de more decernere.

An sit standum, vel recedendum a Decisis sub die 31. Julii 1728.

Non proposita .

Die

Die Sabbati 12. Martii 1729.

UM in proxime præterita Congregatione nonnulla
Causarum Dubia decisa minime fuerint, dignabun-
tur EE. VV. dicte Congregationis Foliū Dubiū reassumere, & sequentibus
Dubiiis respondere.

LYCIEN. SPONSALIAM.

*An sententia Curie Archiepiscopalis Hydruntina sit confirmanda, vel infir-
manda?* *Sess. 24. c. 10
de ref. Matr.*

Teneri Falconerium ad contrahendum Matriam, et
interim detinendum esse in Carceribus, et ad mentem.

CALARITANA NULLITATIS PROFESSIONIS:

An sit standum vel decedendum a decis.

*Sess. 25. c. 13
de Reg. cap. 12*

In decis, et non constare de nullitate Professionis, et
amplius.

SANCTI MINIATIS QUARTÆ FUNERALIS.

An debeat quarta funeralis in casu &c.

*Sess. 25. c. 13
de Ref.*

Negative.

PISTORIEN., ET PRATEN. JURISDICTIONIS.

An sit standum, vel recedendum a Decis sub die 31. Julii 1728.

*Sess. 24. c. 20
de Ref.*

Dilata ad sequentem.

CHIEN. Episcopus Chien. consulit Sacram Congregationem de Propa-
ganda fide super sequenti casu, prout ex ejus Epistola sub die 26. Octo-
bris 1728. tenoris sequentis: *L' ultimo del mese di Gennajo del 1726. fu con-
tratto Matrimonio secondo le formole del Sacro Concilio Tridentino tra Giu-
seppe Odiber, & Angelica Molin oriundi Francesi, & abitanti in questa
Città. Il Matrimonio non fu mai consumato, ne i Conjugi cohabitarono, an-
zi lo Sposo manò per molti mesi da questa Città; Tornato nel mese di Novem-
bre del medesimo anno ad istanza della Sposa, lo feci richiedere per mezzo*

*Sess. 24. c. 21
de Reg.*

del Curato D. Francesco Bavegnelli, perchè non coabitasse con la suddetta, con la quale da tanti mesi prima avea contratto il Matrimonio? Rispose al medesimo Curato in presenza di degni Testimonj: Io non la voglio, mentre sono stato ingannato, e coll'inginocchiarmi avanti di voi in Chiesa non ho mai creduto di dover restar legato con la mia volontà, che perciò son Maritato in Tine, ed ho consumato il Matrimonio, anzi se mai fossi forzato a coabitare con la prima, il seguente giorno l'abbandonarei, e partirei da questa Città. Questa fu la risposta del Odiber, come mi costa per fede giurata del suddetto Curato, e Testimonj. Fede autentica altresì ricevei da Monsignor Cigala Vescovo di Tine, la quale attesta, aver il detto Odiber contratto ivi Matrimonio secondo li Ordini del Sac. Concilio di Trento alli 18. Agosto del medesimo 1726. con la Signora Gaetanula Aliprandi, & aver coabitato con la medema. La prima Sposa ha aspettato fin al presente giorno, nè mai si è potuto trovar ripiego d'accomodo, ora insta, e supplica, stante la mancanza del consenso interno dello Sposo; esser dichiarata libera, allegando per se molti Autori, e principalmente il P. Sporer par. 2. cap. 2. sect. 2. de peccat. Conjug. nu. 433. Laiman. loc. cit., Silvestro, & a' tri. Trasmetto dunque l'affare all'EE. VV. e le priego con tutta celerità o di dispensa, o di dichiarazione, come meglio alla loro prudenza, e dottrina parerà opportuno; tanto più, che la medema supplicante è in evidentissimo pericolo sì per la sua povertà, e sì per alcuni Turchi, che li danno la caccia: Interno a che non posso meglio spiegarmi: Intelligenti pazca, mentre stò attendendo con duplicato le grazie dell' EE. VV. con unil' inchino bacio l'orlo della Sacra Porpora.

Eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide rem tam gravem pro decisione remisit huic Sacrae Congregationi; Dignabuntur itaque EE. VV. eorum sapientissimum oraculum proferre sub dubio transcribendo in sine Restrictus.

Duæ principales quæstiones videntur examinandæ in præsentibus casu, altera nempe, an primum Matrimonium sit validum? alia vero, an data illius validitate, urgeat causa pro dispensando super eodem, quod supponitur ratum, & non consummatum?

Quoad primam, ratio dubitandi oritur ex eo, quod Sponsus asserit, se fuisse deceptum, nec vere consensisse in faciem Ecclesiæ coram Parocho, sed fiste, & simulate, super qua licet verum sit, quod per fictum, & simulatum consensum unius de Contrahentibus, Matrimonium sit omni jure irritum: eo quia sine consensu vero Matrimonium subsistere nequit, juxta Textus in cap. sufficiat 27. quæst. 3. in cap. cum locum, & in cap. tua nos de Sponsal.

Hoc tamen procedit, quando concurrit, & plene probatur causa simulandi, ac adsint conjecturæ, & circumstantiæ simulationem suadentes, prout in Mutinen. Matrimonii sub die 4. Junii 1725., in qua hæc Sacra Congregatio respondit pro nullitate, quia concludenter probata fuit causa simulandi, & concurrebant urgentissimæ conjecturæ simulationem præferentes, quæ recensentur in folio die 19. Augusti 1724.

In præsentibus vero Vir simpliciter asserit, se fuisse deceptum, ac non habuisse animum se obligandi; non specificat tamen, minusque probat, quænam fuerit causa deceptionis, ob quam fuit inductus ad contrahendum in faciem Ecclesiæ, & ad contrahendum fiste, & simulate, hinc eidem ita asserenti nullo modo deferendum venit in foro externo, etiamsi medio juramento id affirmaret, cum verisimilius sit, modò mentiri, quam in con-

contractu principali; ut probat *Textus in cap. consultationi* §. *Sane de Sponsal.*, & ibi omnes Canonistæ, præcipue *Abb. Joann. Andr. & Zabarella.* & post *Divum Thom. Quolibet primo art. 14.* conveniunt Theologi plene relati apud *Layman. Theolog. Moral. lib. 5. tract. 10. par. 2. cap. 3. n. 6.* & *Sanchez. de matr. lib. 2. disput. 45. n. 2. & seq*

Et quamvis Theologi asserant, posse ex circumstantiis antecedentibus, concomitantibus, vel subsequenter probari simulatum, seu fictitium animum Contrahentium, etiam sine ulla præcedenti causa simulationis, Circumstantiæ tamen, in sensu eorundem, debent esse adeo præcisæ, & urgentes, ut certum moraliter redderent Judicem hujus ficti consensus, ut videre est apud *Petr. Ledesm. de Matr. quest. 45. art. 4.* & *Sanch. eod. tract. dicta disp. 45. n. 4.*

Inter cæteras conjecturas, & circumstantias hunc simulatum consensum efficaciter demonstrantes, ea ad nostrum propositum recensetur a prædictis Theologis, quando scilicet Vir illico, & incontinenti post contractum matrimonium animum suum aperit, se fecte consensisse, vel factis, statim nempe fugiendo, vel verbis, id expresse fatendo, & insimul aliud matrimonium ineat, aut ad Religionem transeat, vel ad Ordines Sacros se promoveri faciat; Ista enim consensus ficti citissima manifestatio, & insimul si audeat alia Uxorem ducere, aut ad alium statum incompatibilem transire, demonstrare videntur suum fictum consensum, cum præsumendum non sit, si vere consensisset, tam cito se pœnitere, & tam immemorem suæ salutis esse, ut alias nuptias contrahere auderet; Ut post *Riccard. Turcremat. Veracur. Rosell., Sylv., Barthol., & Petr. de Ledesma late probat Sanchez. d. lib. 2. disput. 45. num. 2. & 3.*, Immo post istos, & alios Theologos subjungit idem *Sanchez. n. 5.* jam dicta procedere etiam si post aliquod temporis intervallum hic fictus consensus detegeretur a viro, quoties id juramento firmaret, ac ex vitæ ejus qualitate probabile fieret, eum non perjurare, quia nempe solitus esset Sacramenta recipere, & frequentare, bonorumque familiaritate uti, & insimul aliam Uxorem duceret. Quia in his circumstantiis verisimile non esset, eum velle in re tam gravi, sibi, & Uxori adeo perniciose mentiri.

In casu autem præsentis licet asseratur, Vim post contractum Matrimonium non cohabitasse cum Uxore, ac post aliquos menses ad secundas nuptias migrasse, ignoratur tamen, an post dictum Matrimonium illico reclamaverit, an statim, vel quanto tempore ex post è Civitate discesserit, cujus vitæ, & qualitatum, indolis, ac naturæ sit, quibus moribus imbutus, & similitum, ex quibus certum judicium efformari posset.

Quo vero ad secundam inspectionem, an scilicet data validitate dicti primi Matrimonii rati, non consummati locus esse possit ejusdem dispensationi? Istius decisio dependet a pondere causarum, quæ juxta opinionem omnium *Canonistarum in cap. ex publico de convers. conjug.* debent esse urgentissimæ.

Tres causæ allegari possunt in præsentis; Prima est, quod Vir asserit, se fuisse deceptum, nec habuisse animum contrahendi, & se efficaciter obligandi. Causam istam sufficientem ad dispensandum credit *Soccin. sen. conf. 28. num. 6.*, & *7. lib. 1. Felin. conf. 26. num. 21. vers. præterea dato, Monoch. de præsump. lib. 2. præsumpt. 19. num. 45.*, & *conf. 585. num. 12.*; Eam tamen tamquam ineptam rejecit cl. mem. Card. Lancellot. in quodam suo voto in *Hispalen. dissolutionis Matrimonii* transcripto apud modernum *Ursa-*

Ursajam discept. 21. tom. 3. par. 2. num. 70. & 71. ea ratione; quia hæc assertio Conjugis non est admittenda, uti improbabilis, vel si admitteretur, Matrimonium esset nullum ex defectu consensus, & sic vana esset dispensatio.

At Sanchez. de Matrim. lib. 2. disput. 16. num. 7. prædictam causam justam, & sufficientem reputat, quando vir nullo modo induci possit ad præstandum verum consensum, ut ibi: *Quarta causa est, quando alter Conjugatorum asserit, se non habuisse animum contrahendi; Sic Soccin. sen. &c. Quod credo verum quando nullo modo induci possit, ut præstaret verum consensum, ita ut ex eo Matrimonio tara coactio graves inimicitie oriantur:* Et in iisdem terminis sequitur *De just. de dispensat. lib. 2. cap. 10. n. 25.*

Altera Causa est, quod Vir nullo modo induci potuit ad præstandum verum consensum, & ad cohabitandum cum prima Uxore, immo expresse protestatus fuit, se illico derelicturum illam fore, si ad cohabitationem cogere-
 tur; Quæ Causa præcipue si cum alia præcedenti concurrat sufficientissima judicatur pro dispensatione a Sanchez, & de Justis mox supra relat.; Et in fortioribus terminis, quod aversio, & discordia Conjugum irreparabilis, & sine probabili spe reconciliationis sit causa rationabilis dispensandi, accedente præsertim consensu utriusque, ad effectum evitandi majora scandala, aliaque mala, docent, *Cajetan. in Opusc. tom. 1. tract. 28. de Matrim. qu. unica Felin. conf. 26. Ancharan. conf. 239. sub n. 4. Bertrand. conf. 218. in fine tom. 5. Purpurat. conf. 457 n. 7., & 9. & Card. Lancellot. in d. voto, ubi plures alios adducit.* Nam stante dicta assertione, & credulitate Viri, se non remansisse obligatum in hoc contractu, nec non ejusdem pertinacia in non præstando verum consensum, periculosum summopere esset eum adstringere ad cohabitandum cum prima Uxore, ne vera existente sua assertiva super consensu ficto, in foro saltem interno, præberetur occasio committendi adulterium, ideoque Theologi sicut in sensu, quod in hoc casu Prælati hoc jubere non debeat; ut docet *supplement. Divi Thom. qu. 45. art. 4. Ledesm. de Matr. par. 3. qu. 45. art. 4. dub. 2., & Layman. Theolog. Moral. lib. 5. tract. 10. par. 2. cap. 6. in fine.* Ac in his circumstantiis ad evitanda hæc mala forsan eventura, & ne Mulier cogatur perpetuo expectare, justa videretur dispensatio. Ut ponderant *Anchar. conf. 239. sub n. 4. Card. Lancellot. in d. voto his addo de Just. de dispensat. lib. 2. cap. 10. n. 25., & 26., & concordat Sanch. dicta disput. 16. n. 3. & 4.*

Tertia demum est, quod Vir secundo Matrimonium contraxit, & consummavit; nametsi primum Matrimonium rite contractum non possit dissolvi per secundum cum alia contractum, & consummatum, ut habetur in *cap. licet, & cap. finali de Sponsa Duorum, & in cap. si inter de Sponsalib.* Attamen ad evitanda scandala, infamiam secundæ Mulieris, ac innumera peccata, quæ inde sequerentur, justam, & rationabilem causam esse pro dispensando super primo Matrimonio rato, probat in specie *De Justis de dispensat. lib. 2. cap. 10. n. 32., & 33.* ubi testatur, ita fuisse dispensatum in simili casu occulto per Sacram Pœnitentiariam, & concordant *Pacin. do Visit. par. 1. qu. 9. nu. 31. Boer. conf. 20. nu. 4. Sylvest. in verbo Luxuri qu. 5. Layman. Theolog. Moral. lib. 5. tract. 10. par. 2. cap. 6. n. 2. Dian. to. 3. tract. 1. de potest. Pont. resoluz. 94. n. 11. & Card. de Luca de Matrim. disc. 7. n. 7.* Et eo magis hæc urgere videretur, si cum aliis prioribus causis, ut par est, insimul jungatur.

Hæc ad materiam adnotare visum fuit; EE. PP. nunc erit, ea, qua pollent sapientia decernere.

An, & quomodo sit providendum in casu?

Ad D. Secretarium cum Sanctissimo juxta mentem.

HISPALEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Solemnia Religio. *Sess. 25. c. 15. & 19. de Reg.*
nis vota, quæ de anno 1697. P. Joannes Ramirez emisit in Conventu Carmelitarum S. Theresiæ extra muros Civitatis Hispalen. nullitatis vitio redarguens, preces porrexit huic Sacræ Congregationi pro declaratione dictæ nullitatis ex triplici capite, primo scilicet ob metum a Patre incussum, secundo ob interruptum probationis annum, tertio demum ob non subscriptam propria manu Professionis schedulam.

Expeditis consuetis litteris Archiepiscopo Hispalen. *pro informatione, & confectioe processus, audito tamen superiore locali*, idem Archiepiscopus injuncto muneri obsequens, quinque Testes præviis interrogatoriis examini subjecit, inter quos adsunt Mater, ac duæ Sorores ejusdem Oratoris, processumque exinde confectum transmisit.

Sed animadverso, quod hæc omnia gesta fuerunt absque prævia supplici instantia, quæ fieri debebat Sanctissimo pro restitutione in integrum adversus quinquennii lapsum, eidem Sanctissimo nuper supplicavit Orator pro sanatione nullitatis, & validatione processus jam facti, prout ad relationem Secretarii sub die 22. Dec. 1728. Sanctissimus benigne annuit.

Audito Procuratore Generali Religionis, hic circa metum asserit - *Verum in hac parte illud animadvertere cogitavi, quod a nonnullis Religiosis Hispanis in hoc Transpontinæ Conventu degentibus percipere potui, nimirum P. Ramirez a nimia Parentis sevitia percussum, Carmeliticæ Claustra ingressum fuisse, & tempore suæ probationis non levia oppositæ vocationis signa dedisse, & ore proprio jactasse Consilium de Religiosa vita traducenda, non a cupiditate perfectioris vitæ ortum habuisse, sed tantummodo volens Parentum tyrannidem eludere* - Et quoad secundum, & tertium caput ex propositis in libello Oratoris pro nullitate Professionis, ea haud esse in Jure substantia putat, ea motus ratione, quod tunc per egressum Novitii e Monasterio interruptur probationis annus, ac irritatur subsequens professio, quando e Claustris aufugit, dimisso Religionis habitu, & animo eam deferendi: quod non evenit in casu de quo agitur; Defectum vero subscriptionis schedulæ Professionis nec pariter dictam professionem irritare, subjungit, cum in Constitutionibus Ordinis non adsit decretum irritans, prout ad hunc effectum requiri firmat generaliter *Fagnan. in cap. qui Presbyterum n. 80. de Pœnitent.*

Supervenit postmodum alia relatio Vice-Procuratoris Generalis ejusdem Religionis, quæ id ipsum circa metum per hæc verba exponit - *Hoc unum in obsequentiissimi animi mei argumentum EE. VV. humiliter exponendum non dubito, hoc est P. Ramirez ab initio sui ingressus in Religionem, ac deinceps usque in hodiernum diem, nec minimum quidem Regularis observantiæ inditium dedisse, sed super suarum passionum motibus exagitatam, verbo, & opere manifestasse, se Religionem ingressum ad evitanda Convitia, insultationes, ac violentiam suorum Parentum: idque pro præterito testantur nonnulli Religiosi Hispani Viri probi, omnique exceptione majores, pro præsentis vero experientia ipsa docet* - Et utraque relatio declarat,

Re.

Religionem non obistere instantiæ Oratoris; Quid autem desuper decernendum sit, Summæ EE. VV. sapientiæ relinquitur in responsione danda ad sequens dubium.

An sit locus restitutionis in integram?

Negative.

*Seff. 23. cap.
13. de ref.*

CALARITANA PENSIONIS. Sanctæ me. Clemens XI. super fructibus Mensæ Archiepiscopalis Calaritanæ reservavit anno 1710. favore Josephi Pizzoli tunc nonum suæ ætatis annum agentis annuam pensionem ducat. 150. auri de Camera, immunem ab omnibus oneribus tam impostis, quam imponendis, his verbis - *Tibi pensionem annuam a subsidio, & excusato, & ab alio quocumque onere etiam Apostolica auct. nunc imposto, & pro tempore quomodolibet imponendo in omnibus, & per omnia libera immunem, & exemptam 150. ducat. auri de Camera & c. reservamus.*

Archiepiscopus quoadusque vixit, pensionem solvit, retentis tamen scutis tribus cum dimidio pro quolibet centenario ratione subsidii, & excusati, quo Mensa Archiepiscopalis gravabatur; Illo autem defuncto, cum Ecclesia Cathedralis in vim notissimi Indulti S. Pii V., aliorumque Summorum Pontificum successerit in Spoliis Defuncti Antistitis, ac in Jure percipiendi fructus Sede vacante decursos, Pensionarius prætensionem excitavit contra Capitulum pro restitutione illius ratæ, quam prædefunctus Archiepiscopus in actu solutionis pensionis pro dicto subsidio, & Excusato retinuit, ac etiam pro solutione impofterum integræ pensionis absque ulla detractioe.

Delata controversia ex consensu utriusque Partis ad hanc Sacram Congregationem, atque superventa relatione Vicarii Capitularis, quæ datur impressa in *Summario Capituli n. 1.*, fuit proposita Causa inter Summaria precum *sub die 10. Maii 1727.* Sed quia Ecclesia interim fuerat novo Pastore provisa, injunctum fuit, ut citaretur Procurator novi Archiepiscopi; quo citato, & non comparente hodie de mandato EE. PP. repropo- nitur Causa sub infrascriptis dubiis, utraque parte, Capitulo scilicet, & Pensionario jura sua deducente.

Conveniunt Collitigantes in illa communi distinctione per Doctores allata, quod aut reservatio pensionis est posterior subsidio, & Excusato, & pensio est ab eo exempta, & immunis; aut dicta reservatio est anterior, & pensionarius tenetur ad illius contributionem; Ut communiter tradunt, *Monet. de decim. cap. 9. qu. 3. n. 90. Barbof. in prax. exigendæ pension. par. 1. qu. 7. n. 31. Garz. de Benefic. par. 1. cap. 5. n. 173., & seqq. Lotter. de re benefic. lib. 1. qu. 38. n. 25., & seqq., Tondut. de pension. cap. 6. n. 34. & seqq., & plene Rota in una Toletana Pensionis, quæ est dec. 161. par. 2. divers.;* Qui omnes dictam distinctionem procedere putant, etiam si exemptio esset amplissima ab omni onere tam imposto, quam imponendo juxta hodiernum stylum; Nam in posteriori concessione, seu prorogatione subsidii, & Excusati solet antecedentibus exemptionibus derogari cum clausula, *quorum tenore & c.*, quæ habet vim specificæ derogationis; juxta notum *Consil. 2. Butrii* sæpe a Rota canonizatum.

Quæstio itaque reducitur ad applicationem; Capitulum enim contendit, concessionem, seu prorogationem subsidii esse posteriorem reservatione pen-

penſionis, Penſionarius verò aſſerit; prorogationes eſſe anteriores: ut ex
juribus, quæ hinc inde circumferuntur.

Dignabuntur itaque EE. VV. ſumma qua pollent ſapientia decernere.

I. *An Penſio ducatorum 150. auctoritate Apoſtolica reſervata ſuper fru-
ctibus Menſæ Archiepiſcopalis Calaritanæ favore Pizzoli immunitis ſit
a quocumque onere, ac etiam a ſubſidio, & excuſata, & quatenus
affirmativè.*

II. *An Menſa Archiepiſcopalis teneatur reſtituere quidquid hætenus per-
cepit ratione dd. onerum, ac ſubſidii, & excuſati in caſu &c.*

Dilata; & concordetur factum coram D. Secretario.

EUGUBINA JURIIUM PAROCHIALIUM. Exemplo Summi Pon- Seſſ. 4.
o. 13. de
reſo.
tificis S. Evarifti, qui juxta verioreſ opinionem inchoante ſecundo Sæ-
culo Parochiarum diviſionem demandavit, quam poſtmodum ſub Vale-
riani perſecutione ſuppreſſam, S. Dionyſius in fine tertii Sæculi iterum
explevit, ſeu verius reſtituit, ut ex ſua Epiftola relata in *Can. Eccleſiis 15.
queſt. 1.*, & poſt alios obſervat *Eminentiffimus Petra ad Conſtit. 2. Gre-
gor. XI. num. 13. tom. 4.*, quamque etiam Sac. Tridentina Synodus per
generale Decretum, ubique locorum fieri præſcripfit in *ſeſſ. 24. cap. 13.
de Reform.*; Hoc inquam exemplo, & præcepto fere omnes Eccleſiarum
Antiftites ante, vel poſt Concilium eandem executioni demandarunt, di-
ſtinguendo Populum in certas, propriasque Parochias, ac unicuique
ſuum perpetuum peculiaremque Parochum assignando, a quo licitè Sa-
cramenta recipi deberent; Ut de origine, & diviſione Parochiarum in
Provinciis tam Orientalibus, quam Occidentalibus latè diſſerit *Filiſocus
de origine Paræ. cap. 4. per tot.*

Inter alios, qui hoc Paſtorale munus fideliter adimpleverunt, fuit Cardina-
lis Marcellus Cervinus nuncupatus S. Crucis, & deinde ad Summi Pon-
tificatus apicem evectus, retento eodem nomine Marcelli II.; Iſte enim
anno 1545. dum Eccleſiam Eugubinam regebat, ad removenda ſcandala,
quæ ob Parochiarum confuſionem fuerant in Civitate exorta, eaſdem ad
magis diſtinctam ſeparationem reduxit, assignando unicuique, & præ-
cipuè Eccleſiæ Cathedrali proprium, & diſtinctum Territorium cum cer-
tis, & determinatis limitibus, ac diſtinctè inhibendo, ne ullus Rector al-
terius Parochiam ingredi præſumeret pro adminiſtrandis Sacramentis.

Eccleſia tamen Cathedralis, ſeu illius Parochus, vel in vim Matricitatis,
ac Superioritatis competentis Eccleſiæ Cathedrali tanquam univerſali Pa-
rochiæ totius Civitatis, & Diœceſis; vel ratione antiquæ conſuetudinis
ſemper contendit exercere private nonnulla Jura Parochialia etiam in
alienis Parochiis, & præcipue dandi benediſtionem circa Corpus in do-
mo defuncti, & obtinendi præcedentiam in aſſociatione Cadaverum ad Ec-
cleſias ſepelientes; Necnon adminiſtrandi Sacramenta quibuſcumque Cle-
ricis, & Sacerdotibus infirmis, quamvis in alienis Parochiis degentibus.

Delata tamen controverſia circa primum punctum benediſtionis Cadaverum,
& præcedentiæ in aſſociatione ad Sacram Congregationem Rituum, inter
prædictum Parochum Cathedralis, & Parochum S. Petri Congregationis
Olivetane; Die 5. Julii 1614. Sacra Congregatio ita declaravit -- *Non
eſſe probatam conſuetudinem, & idcirco terminandam eſſe cauſam ſecundum
jus commune, videlicet, quod quando quis in una Parochia moritur, & in*

alia sepelitur . benedictionem in domo Mortui faciat circa Corpus proprius Parochus , qui stulam deferens a domo Defuncti usque ad Ecclesiam in qua Corpus sepeliendum erit , aliis omnibus præcedere debet : In Ecclesia verò , in qua Corpus sepelitur , Officium faciat circa Corpus , & aliis præcedat Parochus ipsius Ecclesiæ ; Et ita , ut supra , in Civitate Eugubina inter Curatum Ecclesiæ Cathedralis , & Curatum S. Petri Monachorum Olivetanorum servandum esse , censuit , & declaravit , atque servari mandavit , quibuscumque non obstantibus -- Et hoc Decretum refert etiam Panimoll. dec. 1. adnot. 10. num. 18.

Examinata subinde in eadem Sacra Congregatione Rituum alia quæstione inter easdem Partes super administratione Sacramentorum Clericis , & Presbyteris Infirmis , & pariter contra Parochum Cathedralis sub die 30. Septembris 1628. rescriptum fuit , prout adnotatur in registis Decretorum ejusdem Congregationis scilicet -- *Monaci Olivetani Civitatis Eugubinae supplicarunt definiri , an liceat Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Eugubinae administrare Sacramenta Presbyteris in eorum Parochia degentibus absque eorum expressa licentia ; Item an dicti Canonici possint jure prætereundere Quartam Funeralem pro decedentibus in ipsorum Monachorum Parochia in præjudicium ipsorum Oratorum ? & Sacra Congregatio respondit , Negative in omnibus contra Canonicos .*

His non obstantibus , continuavit Parochus Cathedralis in hac administratione Sacramentorum Clericis , & Sacerdotibus Infirmis in alienis Parochiis commorantibus , licet aliquando reclamantibus , & aliquando protestantibus reliquis Parochis Civitatis ; Immo hæc privativa administratio Sacramentorum favore d. Parochi Cathedralis approbata , & confirmata fuit in Synodo Eugubina celebrata anno 1632. sequenti Decreto *Illud etiam Decretum confirmandum , & renovandum esse duximus , sapius in Synodicis Prædecessorum nostrorum evulgatum , nimirum ad solum Ecclesiæ Cathedralis Parochum Infirmis Clericis , aliisque Sacerdotibus secularibus agratantibus , & in quacumque Parochia existentibus , omnium Sacramentorum administrationem spectare , & pertinere : Quippe quod immemorabilis temporis consuetudine satis superque vallatum , & firmatum esse comperimus ; Quocirca decernimus , & statuimus , Parochum prædictum a nemine in præfato suo ministerio molestari posse ; Si qui verò quicquam in contrarium attentare præsumpserit panis arbitrati nostro afficietur .*

Anno verò 1694. introducto ex parte Parochorum Civitatis iudicio coram Ordinario adversus hanc privativam administrationem Sacramentorum prætentam a prædicto Parocho Cathedralis , succubuerunt in iudicio mantentionis mediante Decreto , quo idem Ordinarius declaravit , mantendum esse Parochum Cathedralis in sua quasi possessione administrandi Sacramenta Clericis , & Presbyteris Infirmis in quacumque Parochia existentibus ; Devoluta subinde Causa in gradu appellationis ad hanc Sacram Congregationem , ac assumpto examine boni iuris ; In Congregatione habita die 12. Novembris 1695. rescriptum fuit -- *Coadjuventur probationes ad quem effectam dentur Litteræ compulsoriales , & remissoriales hinc inde , & interim mantenenendum Parochum Cathedralis .*

Exillimantes autem præfati Parochi absque ope Litterarum compulsorialium & remissorialium , eorum bonum jus satis elici posse ex supradicto Decreto Sac: Congreg: Rituum nuper reperto , ac etiam ex aliis probationibus

aliun-

aliunde conquisitis, quæ immemorabilem, seu centenariam possessionem ex parte Parochi Cathedralis prætenfam, & Constitutiones Synodales evertere valeant, subscribi, & proponi hodie curarunt infra scriptum dubium.

Ad sunt plura Decreta hujus Sacræ Congregationis, quibus præcisive ab observantia, & in solo puncto Juris, resolutum fuit, jus administrandi Sacramenta Canonicis, & Beneficiatis Ecclesiæ Cathedralis Infirmis, & habitantibus in alienis Parochiis, spectare ad Parochum domicilii, seu habitationis, non verò ad Parochum Cathedralis; *Ut in Mantuana Jurisdictionis 16. Martii 1680. ad quartum, in Tyburrina Juris administrandi Sacramenta, & Funerandi 12. Maii 1685. ad primum, in Tolentinaten. Jurium Parochialium 11. Septembris 1694 ad primum, in Novarien. Juris administrandi Sacramenta 17. Septembris 1694. ad primum, & in Narnien. Jurium Parochialium 26. Septemb. 1699. ad primum.* Jura Parochi Cathedralis non adhuc sunt deducta, dignabuntur itaque EE. VV. summa, qua pollent sapientia decernere.

An Parocho Cathedralis Eugubii licitum sit subministrare Sacramenta quibuscumque Clericis, & Sacerdotibus Infirmis, & alienis Parochiis commorantibus, etiam private ad proprium Parochum Domiciliarium?

Dilata, & proponatur omnino in prima.

A RIMINEN. CAPPELLANIARUM, SEU HOSPITII. Præfens ^{Sess. 21. o. 2. de refer.} Causa proposita fuit in Congregatione habita die 31. Julii. 1728., & nulla capta resolutione, demandatum fuit, quod iterum proponeretur. Dignabuntur itaque EE. VV. prævia reassumptione folii in dicta die distributi, ac alterius diei 6. Decembris 1727., in quibus tota facti series diligenter exponitur, declarare.

An assignatio, & translatio Bonorum, & effectuum Ecclesiæ, & Cappellaniæ Sanctissimi Nominis Mariæ, & BB. Josephi, & Philippi Neri facta a Canonico Boetio anno 1725, favore Religionis Minorum Sancti Francisci de Paula una cum deputatione PP. Dominici Marques, & Francisci Angeli Sebastianelli ejusdem Ordinis in Cappellanos sustineatur, itaut Breve Apostolico sit exequendum in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbati 2. Aprilis 1729.

Propositæ fuerunt duæ sequentes Causæ in præterita Congregatione. Cum autem nulla fuerit capta resolutio, sed dictam Dilata, & quod proponerentur omnino in prima. Prævia reassumptione folii in dicta die distributi, dignabuntur EE. VV. Sapientissime de more infra scriptis Dubiis respondere.

PISTORIEN., ET PRATEN. JURISDICTIONIS.
Seff. 24. capi 20. de ref. *An sit standum, vel recedendum a Decisis sub die 31. Julii 1728.*

In decisis, & amplius.

EUGUBINA JURIIUM PAROCHIALIUM.
Seff. 24. c. 13. de refor. *An Parocho Cathedralis Eugubii licitum sit subministrare Sacramenta quibuscumque Clericis, & Sacerdotibus Infirmis, & in alienis Parochiis commorantibus, etiam privativè ad proprium Parochum Domiciliarium?*

Negativè, & spectare privativè ad Parochos Domiciliarios, & amplius.

TREVIREN. JURISDICTIONIS. Eminentiss. Electores, ac Archiepiscopi Trevirenses agnoscentes, quam proficuum, & utile esset Ecclesiæ, ac Animarum salutem, quod Parochi, & Rectores Ecclesiarum Parochialium saltem semel in anno in unum convenirent pro decernendis, & firmiter reddendis, quæ Catholicæ Religionis cultum, Morum, Ecclesiasticæque disciplinæ reformationem, & Animarum curam concernunt; Sacrorum Canonum, & Conciliorum vestigiis inhærentes, specialibus Constitutionibus sæpe statuerunt, ut omnes Curati, seu Vice-Curati tam Sæculares, quam Regulares, quibuscumque exemptionibus, & privilegiis non obstantibus, in annuis Capitulis coram Decanis ruralibus indici, & haberi solitis personaliter compareant, ac eisdem Decanis debitam præstent obedientiam, sub pœnis arbitrariis, etiam excommunicationis, & suspensionis contra inhobedientes, & refractarios. Ita enim statutum præcipue fuit in Concilio Provinciali sub cl. mem. Joanne Archiepiscopo Treviren. anno 1549. *in tit. de Decanis Christianitatis*; Id ipsum injunctum in Synodo Provinciali anni 1622. §. 23., & 25. Et renovatum anno 1677. a Joanne Archiepiscopo Hugone, & anno 1713. ab Archiepiscopo Carolo Lotharingæ, & demum hæc omnia confirmavit hodiernus Eminentissimus Archiepiscopus de anno 1719. sequenti decreto: *Inhærentes Constitutionibus Archiepiscopalibus Prædecessorum nostrorum &c. ordinamus, ut omnes, & singuli Curati, seu Vicecurati Cleri Sæculares, vel Regulares etiam Parochiarum plene unitarum, non obstantibus quibuscumque præteritis exemptionibus, seu privilegiis, in annuo Capitulo, seu Conventione Capitulari personaliter compareant, & ibidem debitam Decanis obedientiam, aliaque præstanda præstent &c. sub arbitrariis pœnis etiam suspensionis a Divinis contra inhobedientes, & Refractarios ex Officio decernendis.*

Quamvis autem hujusmodi Constitutiones usque adhuc cum maxima Animarum utilitate inconcussè observatæ fuerint, & in vim earundem omnes Curati Archidiocesis tam Sæculares, quam Regulares his annalibus Capitulis per Decanos indici solitis semper accesserint, prout fideliter accedant, duo tamen Parochi Regulares, Parochiarum scilicet Bridel, & Pommeien. annexarum Monasterio de Himmirodio Ordinis Cisterciensis, prætendentes in vim Privilegiorum Apostolicorum prædictis Capitulis non intervenire, Monitorium coram A. C. super executione, & obser

observantia eorumdem privilegiorum a Sancta Sede ejus Ordini, & Monasterio concessorum, nuper præsentarunt in partibus Officiali Trevirensi; Remissa tamen Causa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Congregationem, duo hodie proponuntur dubia, quæ leguntur in fine Restrictus. Hujusmodi Capitula, seu Congregationes generales Parochorum antiquissima, & receptissima erant ultra Montes, præcipue in Gallia, Anglia, & Germania, quæ semel, vel bis in anno, aut singulis mensibus habebantur coram Archidiaconis, vel Decanis Ruralibus, & diversimode vacabantur *Capitula nempe Consistoria, Kalendæ, Synodi, Sessiones, & Collationes*, ut expendendo plures Sanctorum Patrum, & Episcoporum Constitutiones, ac Decreta Conciliorum Provincialium plene, & erudite desserit *Tomasin. de veter. & nov. Eccles. discipl. tom.2.lib.3. Cap.74. num.10., & seqq., & cap.76. per tot.*

In Italia inusitata, & fere inaudita erant similia Capitula Parochorum, ex ratione, quam adducit idem *Tomasin. dicto cap.76. num.3.* quia nempe omnes Italiæ Episcopatus tam angustis limitibus concluduntur, ut necesse non fuerit eos in plures Decanatus, sive Archidiaconatus dividi: Episcopatus vero illarum Partium ultra Montes longe, lateque porrigebantur, ut eos in plures Decanatus dividi non solum opportunum esset, sed prope necessarium.

Divus Carolus Borromeus primus in Italia fuit, qui præcepit, ut singuli Episcopi suas Diœceses in varias partirentur Regiunculas, & unicuique eorum Archidiaconum vel Archipresbyterum, seu præpositum ruralem sub qualitate Vicarii Foranei præficerent; istis injungendo, ut singulis Mensibus omnes Parochos sui Territorii congregarent, ad effectum conferendi de ratione, ac modo bene regendi Parochiam, de difficultatibus, seu scrupulis, de casibus conscientia, Causis sive casibus reservatis, ac etiam de Constitutionibus Synodorum, & Conciliorum, ut late habetur in *Concil. 1. Mediolanen. Cap.29.* & late profequitur *Tomasin d. cap.76. sub num.3.*

Exemplo Divi Caroli plures deinde Italiæ Episcopi introduxerunt, seu demãdarunt in eorum Civitatibus, & Diœcesibus Congregationes particulares singulis mensibus, vel semel in hebdomada habendas per Parochos, & omnes de Clero, in quibus Sacrorum Rituum, & Conscientia casus proponerentur, & discuterentur, ac nuper generali decreto sancitum fuit in Concilio Romano sub Sanctissimo Domino Nostro *tit.5. c.9.* An autem ad hujusmodi Capitula generalia Parochorum accedere teneantur Parochi Regulares exempti, nulla inveniri potuit in specifica decisio; Solum in proximis terminis decisum habemus a Sacro Concilio Tridentino *Sess.24. cap.2. de ref.*, quod Regulares exempti exercentes Curam Animarum accedere coguntur ad Synodum Episcopi, in cujus Diœcesi existunt; & referendo plures resolutiones hujus Sacrae Congregationis firmant *Massobr. de Synod. c.3. dub.2., Fagnan. cap. quod super bis num.5. & seqq. de major. & obed Tambur. de jur. Abb. tit.1. disput.2. quest.4. num.5., & plene Eminentissimus Petra ad Constit.4. Calixti III. sect.2. num.109. tom.5.*, ac etiam si essent nullius Diœcesis, adhuc tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tamquam Vicinior potest eos visitare in vim *Concilii sess.24. cap.9. de refor.*; ut pluries decisum fuisse ab hac eadem Sac. Congreg. testantur *Fagnan. in dicto cap. quod super bis num.10. Leo in praxi For. Ecclesiastici parte prima cap.9. num.13.*

Barbof. ad Concil. feff. 24. cap. 2. num. 28., & solide probat *Eminentiffimus Petra* loco *ſupra citat n. 117.* Nifi haberent ſpeciale Privilegium Apoſtolicum poſt Concilium, quo eos eximeret ab hoc onere accedendi ad Synodum, ut ita etiam reſolutum fuiſſe ab hac Sacra Congregatione, teſtatur *Fagnan. in d. cap. quod ſuper his num. 12.*

Adſunt etiam plura decreta ejuſdem Sacræ Congregationis, quibus præcipitur, quod Curati, ſeu Vicarii Parochialium Monafteriis unitarum accedant ad Congregationes caſuum Conſcientiæ, & renuentes poſſint juris remediis ab Epifcopo compelli, ut præcipue in *Lauden. Jurisdictionis 1. Decembris 1691. ad nonum confirmat. 20. Septembris 1692.*, & pluribus aliis relatis per *Monacell. formul. legal. par. 1. tit. 6. formul. 20. num. 15.* Jura, & Privilegia Monachorum non adhuc fuerunt exhibita, decernendum itaque remanet.

I. *An Curati Parochiarum in Bridel., & Pommeren. teneantur personaliter comparere in Capitulo indici ſolito ſingulis annis pro publicandis, & executioni demandandis reſolutionibus, ac mandatis Ordinarii Curam Animarum concernentibus?*

II. *An teneatur Decanis Locorum debitam præſtare obedientiam?*

Dilata, et ſcribatur Nuncio Apoſtolicopro Informatione, auditis Interelle habentibus.

*Seff. 24.
c. p. 3.
art. 1.*

VICEN. QUARTÆ CANONICÆ. Epifcopi Vicenſes obſequentes diſpoſitioni *Text. in cap. tua nobis de Teſtam.* ab immemorabili eligere conſueverunt nonnullas Perſonas probas ad effectum recognoscendi, & exequi faciendi Teſtamenta ad pias Cauſas, ac pia Legata; eiſdemque *qui Teſtamentorum Auditores* nuncupabantur, congrua merces pro eorum labore tradebatur, quæ etiam præſcripta, ac determinata fuerat in quadam antiquiſſima Conſtitutione Synodali, his verbis: *Salarium vero pro huiusmodi definitionibus dictis Auditoribus Teſtamentorum perſolvi mandamus ſecundum quod conſuetum eſt, ſcilicet ad rationem unius ſolidi pro qualibet libra de hæreditate Clericorum, non detracto ere alieno; In Teſtamenti autem Laicorum de relictis piis tantum, niſi quando cauſa pia eſt hæres inſtituta, tunc enim ſimiliter de tota hæreditate perſolvatur, volumus tamen, quod dictum ſalarium non excedat ſummam triginta librarum.* Quia vero ab hac Sacra Congregatione declaratum fuerat in una *Mayoricen. die 7. Auguſti 1638.*, non poſſe Epifcopum, & illius Officiales recipere in Viſitatione Salarium, pro decretis, ſeu Judicatura Executionis Legatorum Piorum, non obſtante quacumque conſuetudine etiam immemorabili, hinc de anno 1645. orta fuit quæſtio inter Epifcopum Vicen. ex una, & Juratos Civitatis Minoriffæ Pratorum Regis ex altera; an quidquam per Epifcopum, ſeu illius Officiales recipi poſſet pro decretis, ac judicatura executionis Teſtamentorum, & Legatorum prædictorum? eaque delata ad eandem Sacram Congregationem, conſimilis prodiit reſolutio ſub die 18. Martii dicti anni 1645. ſequentis tenoris: *Sacra Congregatio cenſuit, non poſſe Epifcopum, nec illius Officiales in Viſitatione quicquam recipere pro decretis, ſeu Judicatura Executionis Teſtamentorum, ſeu Legatorum, ſed gratis omnia fieri, non obſtante quacumque conſuetudine, etiam immemorabili; Itemque extra viſitationem per Epifcopum, & illius Officiales quicquam recipi poſſe pro huiusmodi decretis, & judicatura, ſed tantum ali-*
quid

quid moderate solvi Notario pro scriptura, & illius labore, in quo conscientia Episcopi gravetur, non obstante quacumque consuetudine etiam immemorabili: quæ confirmata fuit sub die 18. Martii ejusdem anni, & hoc item resolutum fuit in Elnen. die 28. Martii 1648. ad obstarum dubium.

In vim hujusmodi resolutionum prætere cœpit Officialatus Villæ de arenis Urgellen. Diœcesis, esse quoque prohibitam exactionem Quartæ Canonice debitæ Episcopis ex Legatis piis, sed proposito dubio in hac Sacra Congregatione ad instantiam Episcopi Urgellen.: *an permissa declaratione* (idest in dicta Causa Vicen. Salarii) *non obstante, solvenda sit Episcopo Urgellen. consueta Quarta Canonica debita ex Legatis piis?* sub die 25. Januarii 1676. responsum fuit *Affirmativè* confirmat. sub die 14. Februarii 1693.

Hæc resolutio consona videtur dispositioni Sacri Concilii Tridentini in *sess. 24. cap. 3. de reform.*, ubi licet interdicator Episcopis, & Visitatoribus quicquam recipere pro visitatione Testamentorum ad pios usus, præservatur tamen id, quod ex Legatis piis jure debetur ibi: *præter id, quod ex relictis piis jure debetur*: Quarta autem Canonica ex Legatis piis est debita Episcopo non Jure consuetudinario, ut putavit *Innocent. in cap. conquerent. num. 4. de Offic. Ord.*; Sed Jure communi in recognitionem suæ superioritatis, & ratione oneris, quod in administratione Episcopatus sustinet, ad instar portionis legitimæ debitæ Patri in bonis Filii, vel Patrono in bonis Liberti; ut contra *Innocent. de veriori tenent glossa in d. cap. conquerente verbo Mortuorum, Butrius ibidem num. 47. Fagnan. num. 29. & communiter alii*; Solum vero circa illius quotam statueretur consuetudini juxta quam aliquando est tertia, aliquando medietas; ut habetur in *cap. requisiti de testam. in cap. 1., & 2., & in cap. certificari de sepult.*, & prosequuntur *Butr. & Fagnan. loco citate*. Quodque hæc portio Canonica sit revera præservata, non & sublata a Tridentino in dicta *sess. 24. cap. 3.* ad instar Cathedralici, firmant *Thomasin. in veter. & nov. Eccles. discipl. par. 3. lib. 2. cap. 33. num. 13. circa finem, Fagnan. in d. cap. conquerente num. 30., & 31. de Offic. Ordin., & Gonzalez. Tellez. ibidem num.*

In Diœcesi Vicen. variæ ortæ fuerunt difficultates circa intelligentiam dictæ Constitutionis Synodalis ac præfatarum declarationum hujus Sacræ Congregationis, ideoque ad tollendam omnem ambiguitatem, ac ad sua Jura Episcopalia tuenda, modernus Episcopus Vicen., cujus scriptura circumfertur Sapientissimum Oraculum EE. PP. super infra scriptis dubiis humiliter exquirat.

- I. *An portio unius solidi pro qualibet libra ex Legatis piis imposterum exigi possit tamquam portio, seu quarta Canonica debita Episcopo ex relictis piis.*
- II. *An dicta exactio, nomine portionis Canonice unius solidi pro qualibet libra, fieri possit ex omnibus, & singulis Legatis Piis Missarum, Anniversariorum, Fabricæ Ecclesiæ relictis in testamentis juxta Consuetudinem?*

Dilata, & scribatur Nuncio Apostolico pro Informatione, auditis Episcopo, & Interesse habentibus.

CAPUTAQUEN. Episcopus Caputtaquen. in Visitatione suæ Diocesis de mense Maii 1726. visitavit etiam jure delegato Ecclesiam Parochialem Terræ Centulæ exemptam, & post peractam Visitationem realem, vocavit ad examen Dominicum Gabrielem Parochum, seu Œconomum dictæ Ecclesiæ, istoque accedere renuente, ac etiam latitante, sub die 14. dicti mensis Maii de mandato Episcopi citatus fuit per affixionem ad valvas Ecclesiæ quatenus sub pœna suspensionis ab officio infra triduum exhiberet litteras patentales suæ Œconomix, ac se submitteret formali examini. Non comparuit Parochus infra triduum sibi præfixum, & Episcopus post incultas tres contumacias, primam scilicet sub die 15., secundam sub die 16., tertiam verò sub die 17. ejusdem mensis Maii, eodem die 17. Maii illum declaravit suspensum ab exercitio Curæ, & ad hunc effectum expediri mandavit Cedulones in forma sub pœna excommunicationis latæ sententiæ ipso facto incurrenda, prout sequenti die expediti, & affixi fuerunt ad valvas prædictæ Ecclesiæ Parochialis.

Comparuit subinde Parochus sub die 18. dicti mensis Maii, exhibuitque suas litteras patentales, protestans, non teneri se submittere dicto examini, quia tamquam Parochus habere dicebatur Jurisdictionem Ordinariam ad audiendas Confessiones Sacramentales, ac etiam quia jam semel approbatus fuerat ab Episcopo Antecessore, & in casu non admissionis istius protestationis appellabat ad S. Sedem.

Post hæc continuavit idem Parochus in exercitio Curæ, ac insimul expedit coram A. C. inhibitionem una cum monitorio super manutentione in possessione exercitii dictæ curæ; Remissa tamen causa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem, sub die 6. Septembris 1726. admissa fuit appellatio in devolutivo tantum, & concessa facultas Episcopo, ut nomine Sac. Congregationis, & sine præjudicio Jurium Partium deputaret Œconomum Ecclesiæ Parochiali, prout in sequelam istius rescripti deputatus fuit.

Episcopus deinde sub die 21. Martii 1727. aliam citationem exequi fecit contra sæpe dictum Parochum ad dicendam causam quare non deberet declarari incidisse in irregularitatem ob contraventionem suspensionis, illoque non comparente, sub die prima Aprilis eundem declaravit irregularem. Præterens verò Parochus, declarationem suspensionis, & irregularitatis vitio nullitatis, & injustitiæ laborare, proponi hodie curat tria infra scribenda dubia.

Circa punctum, an Parochi semel approbati possint ad novum examen revocari? communis distinctio est, quod aut agitur de Parocho approbato ab eodem Episcopo, & in hoc casu non potest iste novo examini illum subijcere, nisi nova supervenerint indicia, quamvis extra judicialia de ejusdem insufficientia, & imperitia, ut habetur ex *cap. accepimus 15. de atat.*, & *qualit.*, aut verò de Parocho approbato ab Episcopo antecessore, & tunc pro libito potest Successor, cui de illius doctrina, & moribus, nunquam constitit, eundem ad novum examen vocare pro majori conscientix suæ quiete, etiam sine nova causa, & absque alio indicio, vel diffamatione ejus inhabilitatis, vel imperitiæ, nec aliqua injuria eidem infertur, cum Episcopus utatur Jure suo, & consulere intendit, ac præcavere bono Gregis sibi commissi, quod est bonum publicum anteponendum semper privato bono Parochi, ita ut isto renuente huic novo examini se subijcere, possit ab Episcopo suspendi ab officio, & exercitio Curæ juxta *Constitut.*

133. *S. Pii V. §. 2.*, & sæpe declaravit hæc Sac. Congregatio juxta resolutiones, quas referunt, & ut par est sequuntur *Garz. de Benefic. par. 4. cap. 5. num. 7.*, *Barbos. de offic. & potest. Episc. allegat. 63. num. 6.* *Gonzal. ad regul. 8. Cancellar. glos. 5. §. 9. num. 29.* *Card. de Luc. de Paroch. disc. 26. per tot.*, *Monacell. in formul. tom. 1. tit. 10. formul. 15. num. 2.*, & plene *Rot. in recen. decis. 257. & decis. 258. per totas.*

Circumferuntur jura Partium, ex quibus dignabuntur EE. VV. respondere.

- I. *An suspensio sustineatur? & quatenus affirmative.*
- II. *An Dominicus Antonius Gabrieli incurrerit irregularitatem? & quatenus affirmative.*
- III. *An sit locus absolutioni, & dispensationi?*

Ad Primum, & Secundum affirmative; Quo verò ad Tertium pro gratia Episcopo in forma Commissaria, constituto tamen sibi de omnimoda paritione, & peractis exercitiis spiritualibus per quindecim dies in loco ab eodem Episcopo designando, & ampliùs.

VERULANA MATRIMONII. Joannes Baptista Stephani Terræ Riparum Verulanæ Diœcesis anno 1723. discedens a Domo Fratrum, cum quibus convivebat, se contulit ad habitandum in alia sua propria domo, cujus partem locaverat cuidam Mulieri Antonie Celebrisni, sequenti anno 1724. exoptans idem Joannes Baptista Matrimonium contrahere cum clara filia prædictæ Antonie, instetit sub die prima Septembris ejusdem anni apud Parochum dictæ Terræ, ut ad formam Concilii initium daret consuetis publicationibus, renuente tamen Parcho sub assertiva, quod ipsi interdictum fuerat a Curia Episcopali, recursum habuit ad hanc Sac. Congregationem pro opportuno remedio.

*Sess. 24.
cap. 4. de
resor. Matrimo*

Audito Episcopo, hic retulit, Joannem Baptistam fuisse sæpe, & judicialiter monitum a sua Curia de non conversando cum Antonia dictæ Claræ Genitrice, quodque ulterius examinati fuerint plures Testes, & efformatus processus, ex quo resultare dicitur diffamatio, & publica vox de carnali copula habita ab eodem Joanne Baptista cum d. Antonia.

Relata subinde Causa inter summaria precum in Congregatione habita die 4. Augusti 1725., quia agebatur de Matrimonio contrahendo, pro quo impediendo sufficit sola diffamatio super aliquo impedimento, quamvis oriens ex testibus singularibus, juxta, *Text. in cap. super eo il secondo de Testib.*, & *in cap. præterea il secondo de Sponsal. ibique glos.*, & omnes Canonistæ, sub dicta die comparuit rescriptum = *non posse contrahi Matrimonium a Joanne Baptista cum Clara, & quoad Processum, Curia auctoritate suo.*

Post hæc dictus Joannes Baptista confugium habuit ad Sanctissimum, cui exponens falso, sibi fuisse imputatum prædictum impedimentum carnalis copulæ cum Antonia, dispensationem obtinuit ab hac falsa imputatione, seu diffamatione, quodque ea non obstante Matrimonium validè, & licitè servata forma Concilii cum Clara contrahere posset; ea tamen superaddita conditione, quatenus scilicet Episcopus super hoc impicto crimine legitimam probationem non habuisset.

Quia verò (ut asserit Orator) dispensationem istam exequi noluit Episcopus,

pus, sub motivo, quod in ea nulla facta fuisset mentio decreti hujus Sacrae Congregationis, iterum ipse recursum habet ad hanc Sac. Congregationem pro executione dictae dispensationis, attento praecipue quod a Clara, quam contendit in uxorem accipere, duos filios jam suscepit.

Fuit denuo auditus Episcopus super his novis precibus, qui refert, assertam dispensationem nunquam in suo Tribunali fuisse exhibitam, diffamationem cum Matre Clarae resultare ex processu ad Sac. Congregationem transmissio, de quo tempore vigeat etiam diffamatio contra dictam Claram, quapropter injunctum fuisse praecipuum de non accedendo ad domum Antoniae Matris, nec cum eadem tractando, sub obtentu, quod tali modo omnibus scandalis fuisset occursum, sed ita rem non se habuisse, quamvis ipsa Clara a tota Dioecesi fuerit exiliata, ac etiam ob contraventionem ad Carceres deducta; ac demum subjungit, *quod in Domino expediret, ut eam tandem desponsaret.*

His instantibus, dignabuntur E.E. VV. ea maxima, qua pollent sapientia decernere.

- I. *An constet de impedimento? & quatenus affirmative.*
- II. *An dispensatio sit exequenda?*

Dispensationem esse exequendam, servata forma litterarum Apostolicarum.

Sess. 12.
c. 14. de
Refor.

BURGIS DONNINI. Joannes Philippus Carafini in suis postremis tabulis exaratis de anno 1715. instituta haerede usufructuaria Lucia ejus Uxore, post illius obitum haereditatem detulit Monialibus Carmelitis Discalceatis in Civitate Cremonae cum nonnullis perpetuis oneribus, & signanter erectionis duorum Beneficiorum ad certa designata Altaria, quorum Beneficiati pro tempore celebrare tenerentur Missam quotidianam; Et circa modum erectionis, & eorundem dotem ita disposuit = *Lasciando però a medemi (ideest Executoribus Testamentariis) quanto alle sudette Reverendi Madri Scalze un' ampla facoltà di far erigere detti Beneficii alli sudetti due Altari, ed assegnare rispettivamente a medesimi due Altari tanta porzione di beni posti in Libello di ragione di esso Testatore, o pure tanto Capitale rispettivamente in contanti, che possa essere sufficiente per sostenere l'obbligo perpetuo della celebrazione di detti due Messe continue da celebrarsi a detti due Altari.*

Executores vero Testamentarios nominavit Franciscum Valerium, & post illius obitum Hieronymum ejus filium, nominavit quoque Alexandrum Gardinum, eoque defuncto Antonium Alexandrum filium ejusdem, & huic Familiae Gardinae reliquit etiam in perpetuum jus praesentandi ad praedicta duo Beneficia.

Mortua Lucia haerede usufructuaria, consolidatoque usufructu cum proprietate, & Moniales haeredes exequi volentes dispositionem Testatoris, comparuerunt in Curia Episcopali Burgi S. Donnini instantes pro erectione dictorum Beneficiorum, ac pro eorundem dote obtulerunt summam pecuniarum in libris 24. mil. Imperialibus, quae constituunt scuta 1374. monetae Romanae, quam summam congruam esse per sententiam declaravit Episcopus, qui mandavit etiam, solvendas esse per Moniales alias libras 1600. constituentes alia scuta 91. investendas in tot stabilibus, ut ex eorum fructibus solvi possent expensae necessariae pro manuten-

tionem Paramentorum, aliorumque utensilium pro celebratione Missarum. Ab hac sententia appellavit ad hanc Sacram Congregationem Alexander Gardinus alter ex Executoribus, prætendens, non esse in facultate Monialium offerre pecuniam numeratam, sed oblationem fieri debere in tot bonis stabilibus hæreditariis, & quod fructus summæ oblatæ haud sufficientes essent pro duabus Missis perpetuis, quarum elemosyna debet esse major in duplo alia pro Missa manuali; Disputatis exinde in Congregatione habita sub die 24. Maii 1727. quatuor prioribus ex mox transcribendis dubiis; dilata fuit eorundem resolutio, & injunctum, quod: *firmaretur status hæreditarius.*

Subdelegato ad normam istius rescripti Judice in Partibus, ad effectum firmandi hunc statum, ille nunc refert, assem hæreditarium deductis ære alieno, omnibusque aliis oneribus, etiam legato Vitalitio Sororis Victoria Constantiæ Carafinæ (quod tamen ista defuncta hæreditati devolvebatur) *remanere in libris 41338. & solidis 9. constituentibus scuta bis mille ducentum nonaginta sex, & Julios sex, annui vero redditus de præsentibus librarum mille quinque centum viginti, & solidorum septem, constituentibus scuta octuaginta quatuor, julios quatuor, & bonon. novem moneta prædictæ, non considerato novennio pro casibus fortuitis, quod secundum consuetudinem hujus Diæcesis considerari solet, necnon reparationibus Domorum, & constructionibus aggerum fluminis Padi, ut sunt ejus verba.*

Reproponuntur eadem quatuor dubia unacum alio inter partes concordato, ab EE. PP. sapienter de more dicenda.

- I. *An pro dote Beneficiorum, vel Cappellaniarum cum perpetuo onere Missarum erigendarum sint assignandi fructus Terrarum fructiferarum, vel potius annui census.*
- II. *An dato præcepto Testatoris erigendi beneficia cum perpetuo onere Missarum erigendarum sint assignandi fructus Terrarum vel cum dote pecuniæ numeratæ detur pro assignanda dicta dote electio Terrarum, vel quatenus negativè.*
- III. *An tanta danda sit ab hærede summa pecuniarum, ut in Terrenis investita constituantur fructus pro sustentatione onerum Missæ quotidianæ in perpetuum.*
- IV. *An, & in qua summa constituendi sint fructus pro sustentatione oneris Missæ quotidianæ in perpetuum.*
- V. *An, & cujus expensis hæredis scilicet, vel Legatarii facienda sit erectio Beneficiorum.*

Non proposita.

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI. Exortis nonnullis controversiis inter Universitatem Terræ Pescii Constantii Diæcesis Casinensis, & Clerum Ecclesiæ S. Mariæ del Colle, quæ est unica Parochialis ejusdem Terræ; In Congregatione habita sub die 27. Januarii 1726. proposita, ac disputata fuerunt quindecim dubia, quorum prima quatuor respicientia interesse, ac jurisdictionem Abbatis Casinensis, fuerunt sequentia, nempe.

*Sess. 7.
c. 7. sess.
24. c. 13.
de Ref.
& sess.
25. c. 11.
de Regul.*

- I. *An pro exercenda cura actuali Collegiatæ Ecclesiæ receptitiæ Parochialis Terræ Pescii Constantii sit deputandus Vicarius actualis, & quatenus affirmativè.*

- II. *An debeat esse perpetuus, vel amovibilis, & a quo denominandus.*
 III. *An, & quomodo sit approbandus ab Ordinario Casinensi.*
 IV. *An posita deputatione Vicarii, alii Presbyteri dictæ Ecclesiæ possint se ingerere in administratione dictæ Curæ.*

Quoad hæc quatuor dubia ita responsum fuit: *Ad primum, secundum, & tertium, esse ab Ordinario deputandum Parochum perpetuum prævio, concursu, & ad quartum negativè, sed esse providendum ab Ordinario de Sacerdotibus Adjutoribus.*

Adversus resoluta, concessa Partibus nova audientia, & repropoſita Cauſa in Congregatione diei 11. Septembris 1728. sub dubio: *An, & quomodo standum, vel recedendum sit a decisis sub die 26. Januarii 1726. quoad primum, secundum, tertium, & quartum dubium.* Contendebatur inter cætera ex parte Abbatis Casinensis, recedendum esse a decisis in ea parte, qua resolutum fuerat pro deputatione Vicarii perpetui prævio concursu, prætendens, posse deputari Parochum amovibilem ad nutum Abbatis Casinensis cum solo examine, seu approbatione Ordinarii absque ullo concursu; sub eo fundamento, quod cum antiquum Monasterium S. Petri de Avvellana, cujus membrum erat hæc Ecclesia Parochialis S. Mariæ, fuerit plenarie, & subjective seu accessorie per viam incorporationis: unicum Monasterio Casinensi; Erui inde asserbatur, quod Vicarius deputandus non debeat perneceſſe esse perpetuus; nec deputari per viam concursus requisiti in provisionibus Parochialium juxta decretum Sacri Concilii in *Sess. 24. cap. 18. de Refor.* Sed possit esse temporalis, & amovibilis ad nutum Superioris prævio examine approbandus ab Ordinario extra concursum, allegans quoad punctum amovibilitatis specialia privilegia Apostolica concessa Congregationi Casinensi, & transcripta in primo tom. *Bull. Casin. Const. 3. num. 3. & 19. Constit. 9. n. 10. Constit. 18. n. 2. & Const. 100. 201. 216. 236.* necnon dispositionem juris communis, quam probat *Gloss. in Clement. frequens verbo ad mensuram de excess. Prælat. & ibi Abb. n. 17. Vitalin. n. 83. & Imol. n. 16. Fagnan. in cap. ex parte n. 12. de Offic. Vicar. & Sac. Congreg. in Ratisbonen. 28. Julii 1713. ad primum dubium;* Et quoad punctum approbationis extra concursum *Sac. Concil. Trident. sess. 25. cap. 11. de Regular. & Constit. 47. S. Pii V. s. 4. & 5.*

Sacra Congregatio sub dicta die, nulla capta resolutione rescriptit: *Dilata, & coadjuventur probationes quoad unionem:* in vim cujus rescripti productis novis Juribus ex parte Abbatis, redit Cauſa ad novam trutinam sub eodem dubio videlicet.

An, & quomodo standum, vel recedendum sit a decisis sub die 26. Januarii 1726. quoad primum, secundum, tertium, & quartum Dubium.

Non propoſita .

*Sess. 25.
 cap. 4. de
 Reform.*

MONTIS REGALIS. Anna Maria Giufiana in omnibus ejus bonis, & juribus dotalibus hæredem suam oretenus nominavit Cæciliam Sororem, onere eidem fiducialiter injuncto de restituendo post sui obitum medietatem bonorum Monialibus Sanctissimæ Annunciationis Civitatis Cunci.

Cæcilia hæres, ut mentem Testatricis secretò sibi commissam patefaceret simul & exequeretur, duas diversis temporibus solemnes declarationes emisit, primam nempe sub die 13. Novembris 1624. & alteram quadriennio

nio post sub die scilicet 14. Maii 1648. in quarum prima ad exonerationem propriæ conscientiæ, & inhærens præfatæ voluntati Testatricis, quam tunc manifestavit, se suosque hæredes coram Testibus, & Notario obligavit ad restituendam Monialibus, ejus morte sequuta, prædictam medietatem bonorum, juriumque dotalium, & in hac declaratione nulum onus Monialibus imposuit.

In postrema vero nec ullam mentionem faciens de præcedenti declaratione, minusque immutans substantiam voluntatis Testatricis, præventive devenit ad realem, & effectivam assignationem prædictæ medietatis bonorum constituentis summam scutorum 725. 18. monetæ Romanæ, sed insimul imposuit Monialibus perpetuum onus duarum Missarum in hebdomada, quod onus fuit etiam per vim contractus injunctum, & a Monialibus acceptatum.

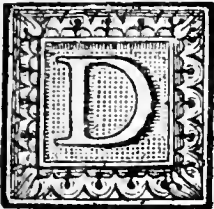
Moniales propriam obligationem adimpleverunt usque ad annum proxime præteritum; attamen sub motivo quod nequiverit Cæcilia hæres fiducia post factam in prima declaratione liberam assignationem bonorum, prædictum onus in secunda imponere, recursum habuerunt ad hanc Sac. Congregationem pro opportuna declaratione.

Audito Episcopo, hic hætenus expressa vera esse refert, & pro cassatione oneris inclinat; non gravabuntur itaque EE. VV. ad supplicationem Oratricum, quarum Jura circumferuntur, sapienter decernere.

An Moniales Sanctissimæ Annunciationis Civitatis Cunei teneantur imponere ad onus duarum Missarum hebdomadaliū.

Non proposita.

Die Sabbati 30. Aprilis 1729.

Ignabuntur EE. VV. Folium præteritæ Congregationis benignè reassumere, & infra scriptis Dubiis ob temporis angustiam tunc non propositis Sapientissimè de more respondere.

BURGIS DONNINI.

- I. *An pro dote Beneficiorum, vel Cappellaniarum cum perpetuo onere Missarum erigendarum sint assignandi fructus Terrarum fructiferarum, vel potius annui census.*
- II. *An dato præcepto Testatoris erigendi beneficia cum perpetuo onere Missarum vel cum dote Terrarum, vel cum dote pecuniæ numeratæ, detur pro assignanda d. dote electio Terrarum, vel quatenus negativè.*

Sess. 19.
c. 14. de
Reser.

III. *Ar*

- III. *An tanta danda sit ab hærede summa pecuniarum, ut in Terrenis investita, constituantur fructus congrui pro sustentatione onerum Missæ quotidianæ in perpetuum.*
 IV. *An, & in qua summa constituendi sint fructus pro sustentatione oneris Missæ quotidianæ in perpetuum.*
 V. *An, & cujus expensis, hæredis scilicet, vel Legatarii facienda sit erectio Beneficiorum.*

Assignanda esse tot Bona Stabilia hæreditaria, quæ æstimata iuxta morem regionis quotannis redderent in fructu annua scut. 70. monetæ Romanæ, tam pro Eleemosyna Missarum, quàm pro expensis necessariis pro illarum celebratione, & erectionem esse faciendam expensis hæredis.

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI.

Sess. 7.
c. 7. sess.
24. c. 13.
de ref. &
sess. 25.
c. 11. de
Regul.

An, & quomodo standum, vel recedendum sit a decisis sub die 26. Januarii 1726. quoad primum, secundum, tertium, & quartum dubium.

Dilata.

MONTIS REGALIS.

Sess. 25.
cap. 4. de
Refor.

An Moniales Sanctissimæ Annunciationis Civitatis Caneï teneatur implerum ad onus duarum Missarum hebdomadarum.

Affirmativè, & amplius.

Sess. 25.
cap. 6. de
Refor.

MARSICANA VOCIS IN CAPITULO. Postquam Thomas de Thomasettis provisus fuit anno 1725. a Sancta Sede de Archidiaconatu, qui est primaria, & unica dignitas in Ecclesia Cathedrali Marforum, prætensionem excitavit contra Capitulum, quod ipse ad instar aliorum Capitularium intervenire deberet in Congregationibus Capitularibus, ibique vocem activam, & passivam habere, ad hunc effectum recursum habuit ad Sanctissimum pro opportuno remedio, & provisione; Precibus tamen huic Sacræ Congregationi remissis, auditus fuit Episcopus, qui retulit, Archidiaconum habere primum stallum in Choro, eisdem gradu, & insignibus cum Canonicis fulgere, parique etiam onere gravari, & quod licet Archidiaconi antecessores non habuerint vocem in Capitulo, dissonum tamen, & rationi difforme videatur, eum, qui præest Capitulo, de ejus gremio non esse.

Relata causa inter Summaria precum in Congregatione diei 20. Septembris 1727. quia ex parte Archidiaconi contendebatur, dignitati Archidiaconali esse annexam Præbendam Canonicalem juxta enunciativam emissam in quibusdam antiquis Bullis collationis ejusdem dignitatis de anno 1569. & quod Archidiaconi antecessores aliquando intervenissent in Congregationibus Capitularibus; nulla tunc capta fuit resolutio, ac rescriptum fuit: *Coadjuventur probationes, & exhibeantur præterita provisiones Archidiaconatus*: In cujus sequelam omnibus adimpletis, contingit hodie eandem causam reproponi.

De

De Jure communi Dignitates non sunt de Capitulo, utpote quæ a solis Canonici constituitur, etiam si haberent Stallum in Choro, juxta doctrinam *Compostellan.* in cap. 1. n. 4. de *Elect.* quam communiter sequuntur Doctores, & Rotæ Auditorium, ut videre est apud *Fagnan.* in cap. nullus n. 43. eod. tit. *Barbos.* de Canon. cap. 37. n. 14. & seq. *Corrad.* in *prax. Benefic.* lib. 2. cap. 13. n. 35. *Lotter.* de re benefic. lib. 1. quæst. 15. n. 14. & 18. *Rota coram Seraph.* decis. 98. n. 1. in *recen. decis.* 708. n. 2., & post *Card. de Luca* decis. 3. n. 9. & 21. lib. 14. tom. 4.

Ab hac regula excipiuntur tres casus. Primus est, quando Dignitati est annexa aliqua Præbenda Canonialis, tunc enim ratione Canonici dicitur de Capitulo, habetque in eo vocem, *Gloss.* in cap. cum M. verbo *recepit de constit.* & ibi *Felin.* n. 18. *Innocent.* in cap. 2. in fine de *Instit.* *Abb.* in cap. dilectus il primo de *Præbend.* Idque procedit etiam si esset annexa Præbenda non vere Canonialis, quæ est, quando eam habens reputatur pro Canonico, & habet vocem in Capitulo, ut Canonici, licet non sit Canonici; ut probat *Textus* in cap. cum in *Ecclesia de Præbend.* in 6. & notant *Vitalin.* in *Clement. finali* n. 46. de *Præbend.* *Garz.* de *Benefic.* par. 1. cap. 5. n. 201. & *Rot.* decis. 684. n. 4. par. 1. *divers.* & *coram Seraph.* decis. 474. n. 5.

Secundus casus est, quando in ipsa erectione Dignitas effecta fuit de Capitulo cum Stallo in Choro, & voce in Capitulo; *Abbas*, & *Felin.* in cap. cum olim il 2. ff. de re *judic.* *Barbos.* de *Canonic.* & *dignitat.* cap. 37. sub n. 14. *Rot. coram Seraph.* decis. 98. n. 1. & 2. & decis. 437. n. 8. & *coram Bichio* decis. 203. n. 3.

Tertius vero si vigore Statuti, vel consuetudinis dictæ Ecclesiæ Dignitates reputentur de gremio Capituli, aut observantia invaluerit, per quam ipse fuerint admittæ ad pertractanda negotia Capitularia, ac in iis vocem activam, & passivam habuerint; Ita tamen observantia elici debet ex interventu in illis actibus, qui proprii sunt Capituli, & privative spectant ad Capitulares, videlicet si intervenerint in condendis Statutis Ecclesiæ, in electione Vicarii Capitularis, in traditione possessionis novo Episcopo, aliisque Præbendatis, & similibus; Communiter *Abbas* in cap. *auditis* n. 3. de *Elect.* & in dicto cap. cum olim n. 8. de re *judic.* & ibi *Felin.* n. 4. & in cap. cum M. n. 18. de *Constit.* & ibi *Ripa* n. 186. *Decius* in cap. *relatum* num. 5. de *Præbend.* *Geminian.* in cap. *final.* de *Præbend.* in 6. *Garz.* dicto cap. 5. n. 207. & seq. *Barbos.* de *Canon.* dicto cap. 37. n. 14. *Rota coram Seraph.* decis. 437. n. 8. & in *recen. decis.* 708. n. 3. par. 2. decis. 114. n. 9. & decis. 251. n. 5. & seq. par. 19.

Adest notabilis doctrina *Card. de Luca de Benefic. disc.* 46. n. 5. & seq. n. 9. agentis, quod secundum consuetudinem totius fere Italiæ Dignitates sunt de Capitulo, utpote, quæ ad instar aliorum Canonorum interveniunt in Choro, aliisque vacant, cultum, ac servitium Ecclesiæ concernentibus, æque habentes præbendas, sive participationem illius grossæ Distributionum, quæ in majori parte Ecclesiarum Italiæ succedit, ac stat loco Præbendæ, necnon participant etiam de distributionibus quotidianis minutis; adeo ut in substantia sint Canonici sub nomine Dignitatum abusive, in sola scilicet nuncupatione magis qualificati, cum aliis præminentis supra alios.

Circumferuntur Jura Partium, ex quibus non gravabuntur EE. VV. discernere.

An Archidiaconus Cathedralis Marforum debeat, & possit intervenire in Con.

Congregationibus Capitularibus, & habere vocem activam, & passivam ad instar aliorum Canoniorum.

Dilata ad primam post proximam.

*Sess. 24.
cap. 4. de
de Ref.*

THEANEN. Præsens Causa proposita fuit in Congregatione diei 19. Junii 1728. ibique sex sequentia dubia discussa, videlicet.

- I. *An jus nominandi Concionatorem Quadragesimalem ex Ordine S. Dominici spectet Universitati Conchæ, seu potius Episcopo Theanen. & quatenus affirmative quoad primam partem.*
- II. *An dicta Universitas teneatur per duos Menses ante initium Quadragesimæ exhibere Episcopo nominationem dicti Prædicatoris.*
- III. *An Prædicator ut supra nominatus ex Ordine S. Dominici, & a suis Superioribus approbatus teneatur reportare ab Episcopo licentiam, & litteras parentales, seu potius petere solam benedictionem.*
- IV. *An idem Prædicator teneatur prædicare in Ecclesia Collegiata Parochiali, seu potius in Ecclesia Sanctissimæ Annunciationis sui Ordinis.*
- V. *An idem Prædicator teneatur saltem in aliquibus diebus Quadragesimæ prædicare etiam in aliis Ecclesiis ejusdem loci.*
- VI. *An Episcopus Theanen. poterit prohibere Concionatori ut supraelecto, & nominato ab Universitate, ne prædicationem haberet in Ecclesia Sanctissimæ Annunciationis sui Ordinis.*

Emanavit responsum: ad primum dubium affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam, ad secundum, & tertium affirmative, ad quartum, teneri in utraque juxta solitum, ad quintum ut in quarto, ad sextum provisum in Superioribus.

Concessa adversus hanc resolutionem nova Audientia PP. Dominicanis, redit hodie Causa ab EE. PP. sapienter de more decidenda sub dubio. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 19. Junii 1728.*

In Decisis, & ampliùs.

*Sess. 24.
cap. 15.
de Refor.*

CÆSARAUGUSTANA. In Ecclesia Cæsaraugustana ultra Canonicos Portionarios, & Beneficiatos Sæculares, introducti etiam fuerant Canonici Regulares S. Augustini, sed quia inter istos variæ oriebantur controversiæ, san: me: Eugenius III. statuit, ut in locum Canoniorum Sæcularium successive deficientium soli Canonici Regulares suffeeti, & substituti remanerent; erexit quoque ac instituit ultra Canonicos Regulares plura Beneficia, & officia perpetua per Clericos Sæculares in titulum obtinenda, ac etiam plures dignitates regulares, & inter cæteras quatuor Archidiaconatus, quorum primus vocabatur Cæsaraugustanus (super quo adest præsens controversia) necnon plura alia officia regularia.

Denum ad effectum providendi, ne prædicti Canonici Regulares occasione exactiois reddituum d. Mensæ a regularis vitæ instituto distraherentur, idem Summus Pontifex demandavit, quod supradictis Dignitatibus, & Officiis ultra dotes assignatas pro eorum congrua sustentatione concederentur in administrationem diversa hora, sive factus, aliaque emolumenta dictæ Mensæ Capitularis, ita tamen quod possessores pro tempore eorundem Dignitatum, & officiorum, certas alimentorum præstationes *mensuras mesuras* nuncupatas, ac etiam pro vestibus præfatorum Canonico-
rum

rum Regularium, aliorumque Ecclesie Ministrorum ministrarent. Verum quia tractu temporis tam Dignitates, quam omnia fere officia Clericis Sæcularibus commendari cæperant, & in eadem Ecclesia vix aliqua Regularis Observantia vigeat, clar. me. Philippus IV. Hispaniarum Rex anno 1604. san. mem. Clementi VIII. hæc omnia exponens, ac etiam quod temporis progressu *Redditus, & proventus præfatarum Dignitatum benediciente Domino, ita excreverant, ut etiam deductis, & solutis prædictis mensuris portionibus pro alimentis annuatim remanerent bis mille, & septingenti ducati auri de Camera Archidiaconatus, Cæsaraugustano, & sic de singulis, supplicavit, ut Ecclesia prædicta a statu Regulari ad Sæcularem reduceretur.*

His attentis, Summus Pontifex petitioni sæcularizationi benignè annuit, ac stante prædicta notabili fructuum exuberantia, mandavit quod cedentibus, vel decedentibus Dignitatum Possessoribus, nonnulla bona, & proprietates a singulis Dignitatibus dismembrarentur, & signanter ab Archidiaconatu Cæsaraugustano tot bona, quot redderent annuos ducatos septingentos, eaque sic dismembrata applicari deberent Mensæ Capitulari, addita declaratione, quod oriente aliqua discordia inter Dignitates, & Capitulum super hæc dismembratione, ac separatione facienda, permisum illis esset bona, & proprietates retinere, solumque ratam partem in pecunia eidem Capitulo persolvere. Archidiaconatus vero Cæsaraugustanus ultra hos annuos ducatos 700. fuit quoque taxatus, ut solveret eidem Mensæ loco antiquarum mensurarum præstationum alios annuos ducatos mille.

Sæcularizatio prædicta effectum habuit, nunquam verò dismembratio bonorum, seu Proprietatum, sed Archidiaconi pro tempore retentis bonis, persolverunt Capitulo annuos ducatos 700. in causam jam expressam, ac alios ducatos mille pro mensuris præstationibus.

Diminutis subinde ob humanarum rerum vicissitudines, assiduosque belli motus, redditibus Archidiaconatus, itaut impares evaserint ad contribuendum præfatos ducatos 1700., inita fuit concordia de anno 1677. inter Capitulum, & tunc existentem Archidiaconum, qua conventum fuit, ut Archidiaconus dimitteret favore Capituli omnia bona, & redditus suæ dignitatis, Capitulum vero ei solveret pro suis alimentis annuas libras 250. *Faccenses* constituentes scuta 250. monetæ Romanæ, ac eidem traderet quotidie decem panes modicos vulgo *coquetas*, ac etiam distributiones quotidianas interessentibus assignari solitas, & demum quamdam Domum pro sua habitatione, & ad consimilem concordiam adstricti fuerunt cæteri Archidiaconi Successores.

Sequuta nuper de anno 1721. vacatione prædicti Archidiaconatus Cæsaraugustani, ac de eo proviso Josepho Amat Maulcon, cum ipse agnosceret suæ dignitatis redditus haud sufficientes esse pro solutione præfatorum ducatorum 1700., nec supradictam temporaneam concordiam factam a suis Antecessoribus uti nimis lævæ suorum Jurium confirmare vellet, supplicavit san. mem. Innocentio XIII. pro declaratione, quod debita non esset Capitulo contributio annuorum ducatorum 700. pro dismembratione, aliorumque ducatorum 1000. pro mensuris præstationibus, nisi deducta prius a fructibus Archidiaconatus congrua quantitate pro sui decenti sustentatione, eam adducens rationem, quod dicta dignitas idè gravata fuerat præfatis contributionibus, per bullam sanctæ mem. Clem;

mentis VIII. quia ob notabilem fructuum excessum ingens quantitas reddituum adhuc remanebat pro congrua sustentatione Archidiaconi, hinc diminutis redditibus, vel tolli deberent eadem contributiones, vel saltem proportionabiliter diminui.

Precibus remissis huic Sac. Congreg., auditoque desuper Episcopo, omnia exposita vera esse ait, retulitque etiam fructus Archidiaconatus, considerato præterito quinquennio, ascendere ad annuas libras *jaccenses* 1587. constituentes scuta 1587. monetæ Romanæ longè impares ad sustinendas præfatas contributiones in annuis libris *Jaccensibus* 3288. ac demum ejus sensum aperiens concludit, quod libræ 250. *jaccenses* reservatæ Archidiaconis in præcedentibus concordiiis, haud sint sufficientes pro congrua, & decenti manutentione d. Dignitatis.

Præfixo subinde termino Capitulo ad deducendum jura sua in Sac. Congregatione, multis mediastentavit aufugere Judicium hujus Sac. Congregationis, constabilita tamen causa in eadem Sac. Congregatione per speciale rescriptum Sanctissimi, proponitur hodie ad instantiam Archidiaconi Capitulo verò adhuc Jura sua non deducente, sequens dubium ab EE. VV. sapientissimè de more resolvendum, videlicet.

An, & quomodo Archidiaconus Casaraugastanus teneatur favore Mensæ Capitalaris ad contributionem septingentorum ducatorum auri singulis annis pro dismembratione, aliorumque ducatorum mille similibus pro mœnstruis præstationibus in casu &c.

Dilata, & proponatur omnino in secunda etiam unica.

845. 22. Cap.
3. de ref.

FULGINATEN. Joseph Salvius Rosciolus in ejus Testamento de anno 1703. hæredem ex asse sibi scripsit Altare majus, seu Cappellam S. Feliciani erectam in medio Ecclesiæ Cathedralis Fulginei, cum hac tamen lege, & conditione, quod spatio quindecim annorum ab obitu ipsius Testatoris omnes, & singuli fructus bonorum hæreditariorum erogari deberent in augmentum, & ornatum prædictæ Cappellæ; Quindennio vero elapso, iidem fructus pro medietate erogarentur in eandem causam augmenti, & ornatus Cappellæ, & pro alia medietate in celebrationem Missarum, Executorem autem hujus piæ dispositionis deputavit Capitulum ejusdem Ecclesiæ Cathedralis, cui etiam commisit administrationem bonorum hæreditariorum.

In executionem istius dispositionis absoluta, ac eleganter ornata præfata Cappella, Capitulum recursum habuit de anno 1718. ad hanc Sac. Congregationem pro facultate erogandi fructus hæreditarios in constructionem & ornatum Chori, ubi ipsa Cappella est erecta, & Sacra Congregatio audito prius Episcopo sub die 26. Martii ejusdem anni instantiæ Oratoris benigne annuit his verbis - *Attenta relatione Episcopi benigne commisit eidem, ut petitam facultatem erogandi supradictos fructus hæreditarios in ornatum Chori pro suo arbitrio, & conscientia Oratori gratis impertiatur; Ita tamen ut Episcopus ipse tam quoad d. Chori ornatum, quam quoad expensas pro eo faciendas incumbat, & superintendat.*

Post constructum, ac ornatum in sequelam istius licentiæ Chorum a Capitulo cum participatione, & consensu Episcopi, proficui, seu fieri debebant plastrici ornatus, vulgo *di Stucco*, hinc duo artifices obtulerunt hoc opus perficere, nempe Antonius Martinettus Civitatis Ravennæ (quem prius Capitulum per litteras accessuri curaverat ad Civitatem Fulginei) & Joachi-

chinus Grampinus Civis Fulginatenſis. Primus tamen obtulit opus conficere pro pretio ſcutorum 450. alter vero pro pretio ſcutorum 460., ſed facta propoſitione in Capitulo per ſuffragia ſecreta prælectus fuit Martinettus.

Poſt hæc promotæ fuit quaſtio ex parte Epifcopi ſuper nullitate iſtius reſolutionis, ac prælectionis Capitularis, uti factæ ſine prævio conſenſu ipſius Epifcopi, quem neceſſarium eſſe aſſerebat ex lege impoſita in ſuperius tranſcripto de decreto hujus Sac. Congregationis, & comparuit etiam in Curia Archiepiſcopali Grampinus, qui noviter offerendo opus perficere pro minori pretio ſcutorum 400. obtinuit, inhiberi Capitulo, ne procederet ad ſtipulationem inſtrumenti cum Martinetto, introductaque deſuper lite in eadem Curia, Vicarius Generalis prævia circumscriptione reſolutionis Capitularis, mandavit recipi per acta Cancellariæ ulteriores oblationes, & pro nunc præferri dictum Grampinum tanquam facientem meliorem conditionem Eccleſiæ.

Delata Cauſa per appellationem ad Curiam, Judex deputatus revocavit judicatum Curie Epifcopalis, & per decretum conceſſit Capitulo manutentionem in quaſi poſſeſſione adminiſtrandi, & eligendi artifices quoad ornatus, de quibus agitur, & pro effectu manutentionis conſici Inſtrumentum cum Martinetto ad formam ejus oblationis.

Sed poſt varias Partium altercationes, remiſſa tandem eadem cauſa per Auditorem Sanctiſſimi huic Sacræ Congregationi, concordata, & decidenda hodie proponuntur duo ſequentia dubia.

- I. An, & quæ facultas intelligatur Epifcopo conceſſa in decreto anni 1718. in caſu, & ad effectum de quo agitur?
- II. An, & quæ Artificis electio ſuſtineatur in caſu &c.

Ad primum, Capitulum non poſſe devenire ad aliquam reſolutionem ſuper contentis in Decreto Sac. Congregationis, niſi cum approbatione, et conſenſu Epifcopi.

Ad ſecundum, neutram ſuſtineri, et ad Eminentiſſimum S. Clementis juxta mentem, et Epifcopus mandet, omnino ſibi reddi rationem de redditibus Legati, et eorum erogationibus, et certiore.

CUSENTINA. Xaverius Miſurelli natus die 19. Auguſti 1693. in Terra Rendæ Cuſentinae Diœceſis, receptus fuit a Definitorio Frâtrum Minorum de Obſervantia ſub die 23. Maii 1713. ad habitum Regularem in ſtatu Laici, ſeu Converſi, & ſub die 2. Auguſti ejusdem anni habitum ſuſcepit in Conventu prædictæ Terræ Rendæ ſub nomine Fr. Joannis, ac deinde die 21. Auguſti 1714., expleto probationis anno ſolemneſſe Profeſſionem emiſit, ut conſtat ex proceſſu originali.

*Seſſ. 25. c. 15.
& 19. de Reg.*

Poſt dictam Profeſſionem, ſcilicet die 12. Martii 1725. idem Xaverius diſmiſſo Religionis habitu, Matrimonium contraxit hic in Urbe per verba de præſenti, & in faciem Eccleſiæ cum Anna Mela ejusdem Terræ, & in hoc ſtatu Matrimoniali per plures annos permansiſit.

Introducta ſubinde Cauſa in Sac. Congregatione Supremæ Inquiſitionis ſuper

per hac Poligamia similitudinaria, cum ibi contenderet Xaverius suam Professionem fuisse nullam, atque ita valide, licet illicite Matrimonium contraxisse, dictum Tribunal super hoc puncto validitatis, vel nullitatis Professionis cognitionem remisit huic Sacræ Congregationi; Expeditis propterea consueta litteris Archiepiscopo Cusentino *pro confessione Processus audito Superiore locali*, eoque confecto, & nuper transmissio, proponitur dubium in fine restrictus.

Ex triplici capite præ tendit Xaverius suam professionem fuisse nullam; Primo ex defectu ætatis, quia juxta Constitutiones Ordinis *in cap. 2. §. 2. num. 2.*, requiritur ætas viginti annorum completorum in Laicis, seu Conversis recipiendis, & ipse de tempore, quo fuit receptus a Definitorio nondum expleverat annos viginti. Secundo quia Professio emissa fuit ob metum, minas, & violentias sibi incussas a Genitoribus, & a Germano Fratre natu majore tunc Religioso ejusdem Ordinis; Et tertio, quia de tempore suæ receptionis, & Professionis laborabat morbo gallico, ob quem irritari Professionem declarant eadem Constitutiones *in cap. 2. §. 1. tit. de Secular. ad Relig. habit. admitten. n. 6.*

Quoad primum defectum notandum venit, quod dictæ Constitutiones requirentes ætatem viginti annorum in *recipiendis* Laicis: non deberent intelligi de receptione impropria, quando scilicet Laici ex decreto Definitorii recipiuntur ad Monasterium, vel ad habitum Regularem *sed de receptione propria, & vera*, quæ fit per Professionem, ut præ cæteris explicat Sanchez. *de matrim. lib. 7. disput. 37. sub n. 14.*; Constat tamen in facto, quod Xaverius vigesimum primum ætatis annum excedebat, quando Professionem emisit, ut ex processu *fol.*

Quo vero ad secundum fere omnes Testes formiter examinati concordant super totali aversione Xaverii a statu Regulari, sæpe ab eo pandita verbis, ac factis, tam ante, quam post professionem; nonnulli vero, præ cæteris P. Guardianus tunc temporis in Conventu Rendæ, deponunt, quod dicti Xaverii parentes, ac Germanus Frater eum cogerant ad suscipiendum habitum Regularem, sub spe, quod ipse respicere posset a vita perditâ, & pessimis moribus, quibus erat imbutus, eumque renuentem deterrebant, ac respective minabantur, quod alimenta denegassent, ac a paterna domo eum expellerent.

Demum circa tertium, duæ inspectiones occurrunt, altera in facto, an scilicet Xaverius revera esset infectus morbo gallico ante receptionem, & Professionem, ad quem effectum plures adducuntur probationes examinandæ; Altera vero in jure, an nempe morbus ille in vim Constitutionis Ordinis irritet Professionem; & in hac difficultate distinguunt Doctores, quod si constitutio est simpliciter prohibitiva, nullum habens admixtum, decretum irritans, professio est valida, licet illicita; quoties vero dictum decretum irritans, continet, & expresse annullat professionem factam a Morbosis eorum morbum occultantibus, Professio non tenet, ut in specie distinguunt Rodriguez. *quæst. Regul. tom. 3. quæst. 17. art. 9. in princip.* Sanchez. *de matrim. lib. 7. disp. 37. num. 53.*, & *in præcept. Decalog. lib. 5. cap. 4. num. 57.* Peyrin. *tom. 2. de Prælat. quæst. 3. cap. 1. num. 68.* Vega *in Summ. tom. 2. cap. 39. cas. 4.* Tambur. *de Jur. Abb. tom. 3. disp. 6. qu. 3. n. 26.* Capon. *discept. 53. n. 33. 39. & seqq. to. 1. & Rot. cor. Ubaldo dec. 384. per tot.*

Constitutio hujus Ordinis FF. Minorum de Observantia continere videtur decre-

decretum irritans, seu clausulam annullativam Professionis, ut in dicto cap. 2. §. 1. num. 6., cujus verba sunt *Singulis autem ante habitus receptionem protestetur, quod si Lepra, morbo gallico, vel caduco, aut alia contagiosa infirmitate laboraverint, & ante professionem id ipsum celaverint, eorum receptio, ac etiam professio nulla censeatur.*

Pluries de hoc articulo actum fuit in hac Sacra Congregatione in terminis Constitutionis Ordinis Cappuccinorum; nunquam tamen fuit decisus; Sed Sacra Congregatio quandoque instantes rejecit ex defectu probationum, quandoque rescipit, quod Religio uteretur jure suo, expellendo hos Morbos, ut videre est in foliis dierum 2. & 31. Julii 1723. 8. Julii 1724. 8. Junii, & 7. Julii 1726. 26. Aprilis 1727. 11. & 25. Septembris, & 20. Novembris 1728.

Attamen Constitutio Ordinis Cappuccinorum diversa est ab hac Constitutione FF. Minorum, quia in ista irritatur expresse professio, ut ex verbis supra transcriptis, in illa vero nulla legitur clausula irritativa, sed solum Religio sibi præservat facultatem expellendi tales Professos, ut in cap. 2. num. 8. ibi *chi sarà infetto di lepra &c. non sia ricevuto, e se alcun tale sarà ricevuto, perchè interrogato non volse manifestarlo, si dichiara, che la Religione non vuol' esser obligata a tenerlo.*

Alia superest difficultas, quod in Processu non constat, an receptioni, seu Professioni Xaverii præcesserit interrogatio, ac protestatio Religionis, quæ in eadem Constitutione pro forma requiri videatur, & ad hunc effectum demandatur etiam retentio libri particularis, in qua adnotari deberent hujusmodi protestationes, ut in dicto cap. 2. §. 1. n. 6. ibi *quæ protestationes in libro ad hanc usum deputato adnotentur, quibus Superiores, & Discreti unacum ipsis propria manu se subscribant*: Deficiente autem protestatione, seu interrogatione, Professionem factam ab infectis validam esse putat Capon. dicta discept. 53. tom. 1. num. 34.

Religio non se opponit; Non gravabuntur itaque EE. VV. ea maxima, qua pollent sapientia, definire.

An Professio Joannis Misurelli Laici sit nulla, necne in casu &c.

Dilata, et coadjuventur probationes, et ad mentem.

AUGUSTANA PROFESSIONIS. Sive iter Pach die 21. Octobris 1719. Sess. 25. 6191 de resi.
admissus fuit ad habitum inter Canonicos Regulares S. Augustini in Monasterio Pollingano Augustanæ Diœcesis, post expletum probationis annum sub eadem die 21. Octobris sequentis anni 1720. prævio unanimi Abbatis, & Canonicorum consensu, solemnem professionem emisit, assumpto nomine P. Anteri.

Post aliquot Menses de ordine Abbatis carceribus fuit mancipatus, ac subinde lata sententia, quæ ex motivis inferius recensendis, nulla, & invalida declarata fuit ejus præcedens professio.

Dimisso Religionis habitu de anno 1725. Sylvester Orator Romam se contulit, ubi Breve a Sacra Pœnitentiaria obtinuit, in quo absolutus a pœnis Apostasiæ remissus fuit ad Archiepiscopum Augustanum, ut ipsum in dicto ejus Ordine recipi faceret, vel ad aliam Religionem transferri, ubi benevolos inveniret receptores.

Dictum vero Breve executioni demandatum non fuit sub prætextu, quod subreptionis vitio laboraret; Ideoque recursum habuit idem Orator ad hanc

hanc Sacram Congregationem pro declaratione validitatis suæ Professionis; Lacesito itaque Superiore Monasterii Pollingani ad alleganda in Sacra Congregatione motiva, cur Oratorem è Monasterio dimiserit, ac ad transmittenda acta, quatenus adessent; Supervenit nuper dicti Superioris relatio fati diffusa.

In hac relatione adducitur, ante Oratoris Professionem, Abbatem coram toto Capitulo expresse protestatum fuisse, nullum ex parte Monasterii esse consensum, ac irritam ex parte Novitii Professionem, quoties ille aliquem notabilem defectum reticeret, nec aliter admissum fuisse ad Professionem; nisi quia omni defectu carere asseruit, & tamen primo post Professionem elapso mense, in tam varia Morborum genera, & Symptomata prolapsus fuisse, ut per integrum fere annum, tam ad studia, quam ad alias functiones Claustrales, & Chorales inhabilis redditus fuerit; Uterius asserit, quod infirmitati Corporis accesserit etiam singularis mentis malitia, itaut ob enormia, de quibus convictus fuit scelera, carceribus mancipari debuerit; quodque facta desuper inquisitione per Commissarium Vicarii Generalis Augustani, deprehensum fuit, radicem istorum Morborum jam præxitisse in Novitiatu, & usque tunc senserit dispositiones ad illa varia malorum Symptomata, & præcipue graves dolores Capitis; Insuper detectum quoque fuit, eundem in Sæculo Scandalosam habuisse familiaritatem cum altero sexu, & quod in Novitiatu nefandum vitium consuetudinarie commiserat, juxta Complicis declarationem transmissam (informem tamen, & a nemine subscriptam).

Subjungit eadem relatio, quod consultis juxta hanc facti seriem pluribus Theologis, ac publicis Universitatibus super istius Professionis validitate, omnes fuerint in sensu pro nullitate Professionis, prout in illorum votis pariter transmissis. Insuper quod hæc omnia sibi impicta idem Antherus vera esse falsus fuit, & quod post hæc anno 1722. lata fuit sententia nullitatis Professionis.

Concludit tandem, quod dimisso Anthero è carceribus, & Religione, dimissionem istam cum gaudio ipse exceperit, ac in habitu Laicali usque ad annum 1725. permanfit, nullam protestationem emittendo nec verbis, nec scriptis; ac interea in alio quodam remoto Monasterio ejusdem Ordinis Novitiatum erat ingressus, a quo postmodum exivit.

Hæc sunt, quæ habentur in dicta relatione Abbatis Pollingani, qui tamen nec processum, nec Constitutum Oratoris, nec Sententiam nullitatis Professionis transmisit.

Vota Theologorum, quæ cum dicta relatione fuerunt transmissa, procedunt cum supposito existentiae prætensorum defectuum notabilium, quibus stantibus, dicunt quod cum Religio protestata fuerit, nolle præstare consensum, si Novitius aliquem notabilem defectum celasset, & hic suos defectus malitiose celaverit, quod irrita in hoc casu censeatur Professio propter defectum consensus Religionis, qui est de essentia validæ Professionis.

His stantibus, non gravabuntur EE. VV. sapienter de more respondere.

An Professio a Sylvestro Pach solemniter emissa in Monasterio Pollingano, assumpto nomine Antheri, sustineatur in casu &c.

Ex deductis Affirmative.

Die Sabbati 14. Maji 1729.

ALARITANA PENSIONIS. Proposita præsentis causa in Congregatione die 12. Martii mox elapsi, nulla capta fuit resolutio, sed dictum fuit, quod *concordetur factum coram Secretario*, factum autem concordandum juxta mentem Sac.

sess. 23. cap. 18. de res.

Congregationis consistebat in eo, an ab anno 1710. quo reservata fuit pensio favore Josephi Pizzoli, usque ad annum 1726. aliæ adfuerint concessionibus, seu prorogationibus Apostolicæ super subsidio, vel donativo, de quo agitur, præter illam, anni 1719. indultam a san. me. Clemente XI.

Cum autem in sequelam istius rescripti Procurator Pizzoli interpellaverit Procuratorem Capituli, ut asseret istas recentes concessionibus, & ipse in suo memoriali mihi dato pro concordatione istius facti ingenue fassus fuerit - *nullam aliam dictis annis concessionem extitisse, quam superius enunciatam anni 1716.* redit propterea hæc causa decidenda sub iisdem dubiis, videlicet.

- I. *An pensio ducatorum 150. auctoritate Apostolica reservata super fructibus Mensæ Archiepiscopalis Calaritanæ favore Pizzoli, immunis sit a quocumque onere, ac etiam a subsidio, & excusato? & quatenus affirmativè.*
- II. *An Mensa Archiepiscopalis teneatur restituere quidquid alienus percepit ratione dictorum onerum, ac subsidii, & excusati?*

Ad Primum affirmativè, præterquam quoad subsidium annorum 1716., et 1717.

Ad secundum affirmativè, exceptis prædictis annis, et amplius.

VITERBIEN. ERECTIONIS CANONICATUS. Præsentis causa descripta in folio diei 31. Julii anni 1728., nec proposita, nec resoluta fuit; Dignabuntur itaque E. E. V. V. prævia illius reassumptione, ubi facti series expenditur, benignè decernere.

cap. 9. sess. 25. de res.

- I. *An & quomodo erectio Canonici facta in Ecclesia Cathedrali Viterbii sit approbanda, & quatenus opus sit de novo facienda.*
- II. *An possessio Canonici sustineatur, vel sit revalidanda?*

Ad Primum, et Secundum negative, et amplius.

Sess. 24. cap. 2.
de ref. Matr:

CIVITATIS DUCALIS SPONSALIAM. Renuente Venanzio Marzillo ad effectum perducere Sponsalia per verba de futuro contracta cum Anastasia Fabri, sub eo motivo, quod Sponsa infirmitate Mentis laboraret, & quod post Sponsalia fatua evaserit, in Congregatione diei 5. Julii 1727. disputata fuerunt duo dubia. Primo *an constet de Sponsalibus?* & quatenus affirmative. Secundo -- *an sit locus coactioni?* Super quibus emanavit rescriptum -- *Ad primum affirmative, ad secundum dilata, & scribatur juxta instructionem, quæ fuit, ut Episcopus Reatinus Sac. Congregationem instructam redderet -- Super presenti vero statu dictæ Anastasie, & quatenus sanitatem mentis recuperavis, an hæc mentis recuperatio futura sit firma, juxta probabilem Hominum opinionem.*

Episcopus super injunctis ita refert - *auditis duobus Testibus fide dignis super statu presenti dictæ Anastasie, clare inveni, dictam Anastasiam sanitatem mentis adhuc non recuperasse, immo ab ejus primæva infirmitate fatuam remansisse, prout quotidie ex illius operationibus, quamvis non furibundis, dignosci facillime potest.* Et subjungit, quod examinato ad magis detegendam veritatem Perito Chirurgo, iste prævio juramento depoluerit - *præfatam Anastasiam adhuc mente laborare, & secundum ejus Peritiam, & conscientiam totaliter sanam remanere non posse.*

Dignabuntur itaque EE. VV. eorum Sapientissimum Oraculum proferre super secundo tunc non resoluta dubio, videlicet.

An sit locus coactioni in casu &c.

Negative, et Venantium esse absolvendum a Censuris, et amplius.

Sess. 14. c. 78
de ref.

GUALTIMALANA IRREGULARITATIS. Clericus Antonius de Caviga die 1. Febr. 1721. nonnullis verbis per jocum prolatis a Michaele ejus fratre laceffit, aliis verbis asperioribus istum repulit; sed impugnatobaculo per Michaelem, eoque in jocosa rixa dirupto, præfatus Clericus enssem Patris suscepit, quo fratrem in coxa percussit, Paulo post, ac vix elapsa hora Michael syncope correptus ab hac vita migravit; Quocirca captis per Curiam Episcopalem opportunis informationibus, Constructus fuit processus criminalis contra Clericum Antonium, examinatique fuerunt quinque testes relati in Summario impresso, quorum primi duo, nempe Medicus, & Chirurgus, qui a principio morbi accesserant, formiter deposuerunt, vulnus illarum, nec profundum, nec lethale fuisse, sed mortem vulnerati contigisse ex superventa Syncope producta a morbo stomachi, quo Michael sæpe angebatur.

Antequam per Curiam Episcopalem definiretur in Causa comparuit communis Pater coram Vicario Generali, protestans de recurso ad Sanctam Sedem pro declaratione, quod Filius incurfus non esset in irregularitatem ex quo mors non ex vulnere, sed ex syncope superventa evenerit, vel pro benigna dispensatione ad cauthelam, petiit sibi dari copiam actorum; idcirco prædictus Vicarius abstinuit a pronunciatione, an Clericus Antonius condemnandus, vel absolvendus esset, ac transmisit processum ad Urbem.

Porrecto igitur per Antonium Supplici libello ad Sanctissimum pro dispensatione

satione ab irregularitate, quatenus in eam incurrisset ad effectum se promovendi ad Sacros Ordines, precibusque remissis huic Sac. Congregationi subscripta fuerunt infra scripta dubia.

Circa punctum incursum in irregularitatem, sancitum est per Sacros Canones in cap. ad *Audientiam*, & in cap. *significasti* 2. de homicid. voluntar. vel casual. quod percuciens aliquem non lethaliter, nec animo occidendi non efficiatur irregularis, si mors vulnerati non ex vulnere, sed ex alia urgentiori causa evenerit.

Ad dignoscendum vero, an mors ex vulnere, vel ex alia causa acciderit, normam præbet idem *Text.* in d. cap. *significasti*, ut scilicet inspiciendum sit, an percussio modica, & levis fuerit, ac in ea parte corporis, in qua quis ad mortem de facili percuti non solet, necnon iudicium Medicorum assentientium an fuerit necne lethalis, ut ibi: *Et quidem si hoc ita se habet (quod forsitan ex eo posset ostendi, si certa apparuisset percussio ab eodem instructa tam modica, & tam levis in ea parte corporis, in qua quis de levi percuti non solet ad mortem, ut peritorum iudicio Medicorum talis percussio assereretur non fuisse lethalis &c.) post pœnitentiam ad cathedram injunctam, in Sacerdotali poterit officio ministrare: & super hoc adest plenum consilium Baldi 328. lib. 2. agentis argumenta in hac resumenda esse ex tribus; primo nempe a natura, an scilicet Percussus illico, vel paulo post, aut post longum tempus interit, secundo ab experientia, an videlicet locus sit mortalis, ut in cerebro, gula, pectore, intestinis, & similibus, aut vero in locis non lethalius, ut in natica, quæ sustinet magna vulnera, & tertio a iudicio peritorum in arte qui interfuerunt a principio morbi; & Baldum communiter sequuntur Doctores relati apud Menoch. de arbit. lib. 2. centur. 3. casu 275. per tot. & de stando iudicio Medicorum unanimiter tradunt etiam Canonistæ in d. cap. *significasti*.*

Magna autem altercatio est inter Theologos, & Canonistas, quando res versaretur in dubio, an mors ex vulnere, vel ex alia causa evenerit utrum scilicet in hoc dubio vulnerans habendus sit pro irregulari? putantibus nonnullis, quos refert, & sequitur *Gonzalez* in d. cap. *significasti* num. 6. in quolibet dubio sive Juris, sive facti excludi irregularitatem in utroque foro, ex quo in dubiis favendum sit Reo, & proclivioris esse debeamus ad liberandum, quam ad ligandum; aliis vero tuentibus in dubio facti homicidii (quando scilicet certum est irregularitatem esse jure inductam & dubium est; an hic in eum casum homicidii incurrerit) quod Percuciens in utroque foro censendus sit irregularis, ut videre est apud *Barbors.* in cap. ad *Audientiam* n. 2. eodem tit. de homicid.

Verior tamen, & magis comunis videtur distinctio, quod nempe in dubio facti, aut agitur in foro contentioso ad imponendam pœnam propter irregularitatem, qualis est privatio beneficiorum, aliaque similes, & tunc quis non censetur irregularis, quia pœna ordinaria statuta delicto certo non est imponenda delicto dubio; Aut vero agitur in foro pœnitentiali ad imponendam pœnitentiam, vel quasi pœnitentiali ad effectum nempe abstinendi Promotum ab exercitio ordinum, ac non promovendi ad ordines Sacros; & tunc in hoc dubio facti Percuciens reputari debeat irregularis, ex quo in hoc foro tutior pars est eligenda: sic enim distinguunt fere omnes Canonistæ in d. cap. *Audientiam*, & præcipue *Abbas* num. 2. *Marian. Socciu.* num. 18. *Hoffien.* num. 1. *Joann. Andr.* n. 2. optime *Fagnan.* num. 2., & seqq. & *Barbors.* num. 2. & 3. & hoc idem repetunt in

cap. significasti eod. tit. & præsertim Joann. Andr. & Pagnan. Salas 1. 2. qu. 21. tract. 8. disput. unic. sect. 10. n. 170. & sect. 19. n. 176. alique plures, quos refert, & sequitur Excobar. de utroque foro art. 1. §. 5.

Et hoc clare probatur ex iisdem Juribus in d. cap. ad audientiam ibi: *quia vero utrum occasione vulneris decessisset dubium habetur, vestrae discretioni duximus respondendum, quod cum in dubiis semitam debeamus eligere tutiorem, vos convenit injungere Presbytero memorato, ut in Sacris Ordinibus non ministret injuncta tamen penitentia congruenti, sibi poteritis concedere, ut minoribus ordinibus sit contentus: & in dicto cap. significasti ibi: quod si discerni non possit, & ex cujus ictu percussus interit, in hoc dubio tamquam homicida debet haberi Sacerdos, & si forte homicida non sit, a Sacerdotali officio abstinere debet, cum in hoc casu cessare sit tutius, quam temere celebrare pro eo, quod in altero nullum, in reliquo vero magnum periculum timeatur.*

Quatenus vero obitus Fratris percussi revera evenerit ex syncope, & non ex vulnere, adhuc inspiciendum remaneret, an vulnus fuerit causa mortis saltem mediate? quod nempe causare potuerit syncope vulnerato superventam, nam si syncopes orta fuisset ex vulnere confitetur quod percuciens dedisset operam rei illicitæ (quod etiam examinandum venit) adhuc in irregularitatem incurrisse diceretur, cum paria sint ad hunc effectum mori ex vulnere, quam ex alia infirmitate ab ipso causata, ut probat Text. in cap. Presbyterum eodem tit. de homic. ibi: *si ex ipsa percussione interit vel aliam infirmitatem incurrerit, de qua noscitur expirasse: & ibi Gloss. in verb. infirmitatem, & Felinus pariter ibid. n. 2. ibi a tu dicas quod quantum ad irregularitatem paria sunt mori ex vulnere, vel ex infirmitate ab ipso causata.*

Quando autem vulnus dicatur causa immediata, vel mediata mortis, & quando non, theoreticam ponit idem Bald. in alio conf. 237. lib. 2. ubi hæc ait, quod interdum vulnus, & mors se habent, ut causa, & effectus immediatus, ut quia vulnus fuit mortale, & incurabile, ex quo vulneratus statim decessit; interdum se habent ut causa, & effectus mediatum, ut si aliquis sit vulneratus in tali parte corporis, quod postmodum superveniat spasmus, & deinde mors, & aliquando non se habent ut causa, & effectus nec immediatus, nec mediatum, sed sunt omnino discrepantia, ita ut nec vulnus influit in mortem, nec mors dependet aliquo modo a vulnere per intrinsicam causam, ut si aliquis est vulneratus in pede, & mortuus ex apostemate subascellarum, & in hoc ultimo casu Percuciens nullo modo est homicida, & tandem concludit, quod super hoc standum sit iudicio Peritorum.

In præsentem solus Medicus relatus in Summario Oratoris n. 2. litt. A. circa hunc punctum ita refert: *giudicarono entrambi non esser pericolosa la ferita, ne poter esser la cagione della syncope, della quale il detto D. Michele era affannato, non meno ordinò che si disponesse, non già per il pericolo della ferita, ma per la mancanza repentina delle forze causata da un oppilazione che pativa. & in altre occasioni ne era stato curato dal Testimonio, & in quell' accidente per averlo colto a digiuno, trovandosi già le materie putride in quel moto, se l'era eccitata, e smossa la syncope, dalla quale rimase poi soffocato.*

Circumferuntur jura Oratoris, qui humiliter implorat justitiam simul, & æquitatem EE. PP. in declaratione danda sequentibus dubiis.

I. *An Orator incurreret irregularitatem?* & quatenus affirmative.

II. *An sit dispensandus, in casu &c.*

Ad Primum affirmative.

Ad secundum Dilata, & scribatur Episcopo pro informatione, et voto juxta Instructionem.

MACERATEN. UTENSILIUM. Extat in Ecclesia Regulari PP. Minorum Conventualium Montis Milonis Altare privilegiatum sub invocatione nominis Dei, erectum a quondam Augustino Lazzarino, ac ab eodem dotatum de anno 1593. duobus Locis Montis Carni Provinciarum, necnon annuo censu florenorum 100. ac aliis florenis 100. erogandis in emptionem alterius similis Censu, cum onere Religiosis in juncto celebrandi in perpetuum unum Officium in die obitus sui Genitoris, aliud pro Anima ejus Uxoris, ac etiam unam Missam quotidianam, & aliam Missam quolibet die Festo B. Mariæ Virginis.

*Seff. 22. c. de
obseru. &
edit. in ce-
lebr. Miss.*

Eidem Altari anno 1606. Vincentius de Lazzarinis reliquit jure legati alium Censum florenorum 200. cum onere celebrandi quatuor Officia quolibet anno in perpetuum, unum pro se, aliud pro Genitore, tertium pro Genitrice, & quartum pro Uxore, necnon unam Missam in hebdomada quodque PP. sollemnizare deberent Festivitate Assumptionis B. M. V., S. Matthæi, & S. Sylvestri.

Anno 1677. bon. mem. Episcopus Cinus sub motivo paupertatis Conventus illiusque Sacristiæ, & ad supplicationem Regularium decrevit, quod quilibet Sacerdos celebrans in dicto Altari privilegiato, ob. duos solvere teneretur, unum pro consumptione paramentorum, & alium pro cera, Reclamantibus tamen Presbyteris Sæcularibus dictæ Terræ Montis Milonis ad hanc Sacram Congregationem, sub die 14. Aprilis 1685. hoc edidit rescriptum: *Sacra Congregatio attendente relatione Vicarii Capitularis Maceraten. censuit quoad Sacerdotes habentes officiaturam in Ecclesia prædictorum Fratrum servandam esse ultimam Synodum bo. me. Cini decernentem obulum unum pro Cera, & medium obulum pro consumptione Paramentorum, quo vero ad Sacerdotes accedentes ad eandem Ecclesiam pro eorum mera devotione Fratres prædictos nihil prætere, vel exigere possit pro hujusmodi consumptione.*

Post hujusmodi decretum per plures annos retentus fuit in Sacristia d. Ecclesiæ liberculus, in quo Sacerdotes adnotabant, si ex devotione, vel ex alia causa celebraverant; prout etiam ab anno 1685. usque ad 1726. apparent exacti plures obuli a Sacerdotibus ibi celebrantibus, absque eo quod exprimat nomen illorum, vel ex qua causa Missam celebrassent.

Præterea modo PP. Conventuales, quod etiam Sacerdotes celebrantes in dicto Altari recepta elemosyna manuali, seu adventitia solvere teneantur Ceram, & consumptionem paramentorum, eodem modo, quo juxta dictum decretum tenentur Celebrantes titulo Officiaturæ, judicium introduxerunt in Curia Episcopali contra Sacerdotes Paulum, & Nicolaum de Palmeggianis; Expedito tamen pro istorum parte, ac totius Cleri Sæcularis Montis Milonis Monitorio cor. A. C. super observatione, ac executione præfati decreti hujus Sac. Congr. jam transcripti, causaque subinde remissa per Auditorem Sanctiss. ad eandem Sac. Congr. proponuntur hodie infra scripta dubia, utraque Parte jura sua deducente.

- I. *An ad tenorem resolutionis captæ die 14. Aprilis 1685. Sacerdotes sæculares celebrantes recepta elemosyna in Ecclesia PP. Minorum Conventualium Montis Milonis teneantur solvere ceram, & consumptionem Indumentorum Sacerdotum, & quatenus affirmative.*
- II. *An dicti Sacerdotes sæculares scribere teneantur in libro in Sacristia asseruato ipsos celebrasse, vel pro elemosyna, vel pro mera eorum deuotione.*

Ad Primum Affirmativè .

Ad Secundum Affirmativè, et seruetur Constitutio san. me. Innocentii XII. super celebratione Missarum, et ampliùs.

*Sess. 25. c. 14.
de Ref.*

PISAUREN. QUARTÆ FUNERALIS. Orta controversia inter PP. Cappuccinos Civitatis Pisauri, & Capitulum Cathedralis, ac Parochos ejusdem Civitatis super solutione Quartæ Funeralis, quando Cadavera sepeliuntur in Ecclesia dictorum PP. necnon super puncto cogendi hæredes Defunctorum ad paranda, & exponenda Funeralia juxta quantitatem, & gradum Personarum; duo dubia disputata fuerunt in Congregatione habita die 20. Septembris 1723. Primum nempe: *An PP. Cappuccini teneantur tradere Parochis Quartam cere accensæ in associatione Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & medietatem cere, & intortitorum, quæ accenduntur circa Cadaver in eorum Ecclesia expositum, & secundum: An Parochi possint cogere Hæredes Defuncti ad exponendum funerale juxta qualitatem, & gradum Personarum: Sacra Congregatio sub dicta die ad primum respondit: PP. Cappuccinos teneri ad solvendum Parochis quartam partem cere accensæ in associatione Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & medietatem cere, & intortitorum, quæ accenduntur circa Cadavera, quæ in eorum Ecclesia exponuntur ante humationem: Motivum quoad solutionem medietatis in eo stetit, quia in Civitate Pisauri adest consuetudo approbata etiam in iudicio, per quam omnes Ecclesiæ tumulantes tam Sæculares, quam Regulares solvere tenentur prædictam medietatem cere accensæ in expositione circa Cadavera Defunctorum, quasque consuetudines omnino servandas esse favore Parochorum disponitur in *Constit. 6. Sanctissimi Domini Nostri impressa post Concilium Romanum. Ad secundum vero respondit: Ad Episcopum, qui autoritate Sac. Congregationis procedat prout de jure: Et hujusmodi resolutio quoad utrumque dubium confirmata fuit in Congregatione diei 16. Maii 1728.**

Concessa iterum nova audientia PP. Cappuccinis, isti recedendum esse a decisio hodie prætendunt quoad secundam partem primi dubii super solutione scilicet medietatis cere accensæ in expositione, sub eo præcipuo fundamento, quod supradicta consuetudo solvendi medietatem cere accensæ in expositione Cadaverum, ortum habuerit ex privativa, quam sibi competere asserbant Parochi exponendi omnia Cadavera in eorum Ecclesiis Parochialibus, exclusive ad Ecclesias Tumulantes, quodque subinde usus invaluerit exponere Cadavera in Ecclesiis tumulantibus, petita prius licentia a Parochis Defunctorum, & quod pro hujusmodi licentia tradebatur Parochis libra una cere, & medietas totius cere, quæ accendebatur in expositione Cadaverum; Cumque in Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium resolutum fuerit sub die 11. Junii 1728.,

Cadavera Defunctorum, qui elegerunt Sepulturam in Ecclesia PP. Cappuccinorum, non esse prius exponenda in Ecclesia Parochiali: non obitante quacumque contraria consuetudine petendi dictam licentiam; hinc defumunt PP. Cappuccini, quod si hodie non amplius vigeat necessitas petendi præfatam licentiam, a qua oriebatur jus solvendi medietatem ceræ, nec etiam subsistere debet illius effectus, consuetudo scilicet solvendi medietatem ceræ, quæ accenditur in expositione Cadaverum.

Super hoc novo facto dicenda, ac ponderanda erunt relatio Episcopi; quæ datur impressa in *novo Summario* eorundem PP. Cappuccinorum *num. unico*, aliaque jura circumferenda, quibus perpensis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum vel recedendum a decisis sub diebus 20. Septembris 1727. & 15. Maii 1728.

In Decisis, et amplius.

NULLIUS, SEU FOROPOMPIEN. BENEFICII. Familia de Claruccis habet Patronatum simplicis Beneficii erecti ad Altare S. Hieronymi intus Abbatialem Ecclesiam S. Ruphilli.

*Sess. 22 c. 11.
& Sess. 25 c. 9
de ref.*

Anno 1699. quo tempore Professor d. Juris Patronatus erat Antonius Clarucci, Petrus Paulus Clarucci Antonii filius temere, & voluntarie ictu parvi sclopi occidit Sacerdotum Jacobum Antonium Romboli tunc Rectorem, seu Cappellanum Curatum prædictæ Abbatialis Ecclesiæ; pro quo crimine ultra censuras majores fuit etiam ad pœnam trirremium perpetuo damnatus. Postmodum obtenta pace, & consensu a Consanguineis occisi reportavit absolutionem a Censuris, necnon ex gratia, & tolerantia Ordinarii obtinuit fidem publicam, seu saluum conductum.

Cum autem die 15. Decembris 1726. vacaverit præfatum simplex beneficium patronale, d. Petrus Paulus Clarucci, qui hoc interim pro mortem Patris in Patronatu succedere prætendit, ad idem nominavit Clericum Philippum Antonium Bonifatij; istius tamen admissionem contendit, seu impugnavit Promotor Fiscalis sub motivo, quod prædictus Petrus Clarucci ob homicidium commissum in personam Rectoris Ecclesiæ, ceciderit ab omni Jure patronatus, si quod in illa haberet, atque Ecclesia evaserit libera juxta litteralem *Textum in cap. in quibusdam §. Sacri de pœnis*, & subinde ejusdem Beneficii collationem tamquam de libero impetravit, & obtinuit Joannes Baptista Bonolus ab Eminentissimo Archipresbytero Basilicæ Vaticanæ, cujus Capitulum est ordinatus Abbatia.

Exorta itaque inter eosdem contentione, illaque delata ad hanc Sac. Congregationem, necnon superventa relatione Vicarii Abbatialis, quæ datur in *Summario Bonoli n. unico* proponitur hodie infra scriptum dubium.

Defensores Clarucci non impugnant dispositionem prædicti *Textus in cap. quibusdam §. Sacri de pœnis*; Solum putant non esse applicabilem ad præsentem casum; Primo quia *Textus* loquitur de Patrono occidente Rectorem Ecclesiæ Patronalis, & in hoc casu Patronus non occidit Rectorem beneficii patronalis, sed Rectorem Ecclesiæ Abbatialis, in qua adest Altare Beneficii; secundo quia occisor de tempore patrati homicidii non erat actualis Patronus, sed ejus Pater, & tertio, quia ad incurrendam pœnam d. text. requiritur sententia Judicis declaratoria, quæ hic deficit. Verba *Textus in dicto §. Sacri*, qui etiam in littera comprehendit plures casus

us sunt sequentia : *Sacri Concilii approbatione statuimus , quatenus si Patroni , vel Advocati , aut Fœudatarii , seu Vicedomini , aut alii Beneficiarii alicujus Ecclesie Rectorem , vel Clericum alium ipsius Ecclesie per se , vel per alios occidere , vel mutilare ausu nefando præsumperint , Patroni fœudatarii , Advocati Advocatiam , Fœudatarii Fœudum , Vicedomini Vicedominatum , & Beneficiarii Beneficium prorsus amittant , & ne minus vindictæ , quam excessus memoria prorogetur , non solum de præmissis nihil perveniat ad hæredes , sed etiam usque ad quartam generationem posteritatem talium in Clericorum Collegium nullatenus admittantur , neque in Domibus regularibus alicujus prælationis assequantur honorem , nisi cum eis fuerit misericorditer dispensatum .*

Adest alius *Text. in cap. ad aures eodem tit. de pœn.* ubi habetur quod occidens Prælatum , nedum amittit illa Feuda , Officia , vel Beneficia , quæ tempore homicidii habebat in Ecclesia , cui præerat Prælatus , sed etiam sit indignus acquirendi alia , de novo in eadem Ecclesia ; & hoc idem probant comuniter ibi Doctores .

Canonistæ in primo d. *cap. in quibusdam §. Sacri de pœn.* examinant questionem illam , an pœnæ in d. textu intelligantur infligi ipso jure , vel potius requiratur sententia declaratoria , in qua nonnulli antiquiores , quos refert ibi *Abbas n.7. necnon Azzor. instit. moral. par.2. lib.7. c.18. qu.1. vers. deinde quæres* tenent requiri sententiam Judicis ea ratione quia in textu non dicitur ipso jure , vel ipso facto amittat , sed simpliciter *amittat* , quod verbum non continet sententiam ipso jure latam , sed Judicis sententiam ferendam .

Contrarium tamen tuentur cæteri alii Canonistæ , quia in dicto textu non dicitur simpliciter *amittat* , sed *prorsus amittat* , quæ dictio *prorsus* importat ipso jure , vel ipso facto sine alia Judicis sententia , ut præcæteris *Abbas n.7. Hostien. n.3. Joan. Andr. n.6. Butr. n.4. Ancaran. n.5. & Barbof. n.2. & 3. Paul. de Cittadin. de fœudatarii. par.14. n.6. & Lambert. eod. tract. lib.3. quest.8. art.6. num.1. & per tot.*

His præhabitis non gravabuntur E.E. VV. benigniter respondere .

An Petrus Paulus Chiarucci habeat jus nominandi in casu & c.

Dilata , et exhibeatur Instrumentum Foundationis .

*Sess. 25. Decretum Pur-
gator.*

NOVARIEN. ANNIVERSARIUM . Joannes Jacobus Ferrarius in suo Testamento condito de anno 1644. scriptis sibi hæredibus Jacobo Francisco , & Julio Bernardino de Ferrariis , jure legati reliquit Capitulo Collegiatæ Ecclesie S. Juliani Oppidi Goudiani libras 150. imperiales , cum onere celebrandi in perpetuum annum Anniversarium cum nocturno , & responsorio pro ejus Anima .

Legatum librarum 150. auctum postea per hæredes usque ad libras 200. fuit cum consensu Ordinarii acceptatum è Canonicis , qui deinde injunctum onus Anniversarii adnotarunt in Tabella retineri solita in Sacratio adimplendum sub die 6. Septembris cujuslibet anni , scilicet in die Anniversario tumulationis ejusdem Testatoris .

Sub prætextu , quod præfatum onus pluribus ab hæc annis haud fuerit adimpletum per Canonicos , hæredes mediati usque de anno 1722. eos judicialiter convenerunt in Curia Episcopali Novariæ ad docendum de adimplimento Anniversariorum pro præterito , ac etiam ut cogeretur in futu-

rum

rum ad celebrationem Anniversarii cum suo nocturno, & responsorio sub notata die 6. Septembris. At causa devoluta per appellationem a quodam decreto interlocutorio ad Curiam Metropolitanam Mediolani, ibique excipientibus Canonicis se non teneri ad docendum de adimplimento Anniversarii, sub motivo quod celebratum fuerit in confuso cum aliis celebrari solitis per Capitulum dicta Curia protulit sententiam, qua absolvendo Canonicos ab impetitis declaravit non constare de prætenso in adimplimento.

Interposita Appellatione per Hæredes ad A. C. lata fuit ab isto sententia revocatoria, in qua competens terminus Capitulo fuit præfixus, ut doceret de adimplimento Anniversarii pro 29. Annis in præteritum, alias declaratum fuit ad d. celebrationem teneri, & similiter in futurum in dicta die 6. Septembris. Causa tandem per Auditorem Sanctissimi huic Sacræ Congregationi remissa, ac superventa relatione Eminentissimi Episcopi Novariensis, quæ datur in *Summario Hæredum nu. 7.* disputanda occurrunt duo infra scripta dubia.

In notissima Constitutione 106. san. me. Innocentii XII. confirmatoria decretorum generalium hujus Sac. Congregationis super celebratione Missarum præcipitur in §. *Cumque*, & §. *seq.* quod in omnibus Ecclesiis Sæcularibus, & Regularibus retineatur tabella onerum perpetuorum, & temporalium, quodque in Sacratio retineantur pariter duo libri, in quorum altero singula onera perpetua, & temporalia, in altero vero Missæ manuales, & tam illorum, quam istarum adimplentum distincte, & diligenter adnotari deberent.

Jura Capituli non adhuc sunt deducta, dignabuntur itaque EE. VV. discernere.

- I. *An constet de adimplimento, in casu &c.*
- II. *An, & quomodo sit providendum in futuro.*

Ad Primum ad Dominum Secretarium cum Sanctissimo juxta mentem.

Ad Secundum fervetur Constitutio san. mem. Innocentii XII. super celebratione Missarum, et Anniversarium celebretur in die præscribenda ab Eminentissimo Ordinario, et amplius.

CAPUTAQUEN. In Diœcesi Caputaquen. adest Oppidum Montisani, ita dictum quia supra Montem situm, vicis, & viis valde asperis, & incommodis constat, Populusque ibi degens excedit animas 3000. Plebem vero rudimentis fidei pene ignaram.

In Oppido præfatæ duæ adsunt distinctæ Ecclesiæ Parochiales, quarum prima sub titulo S. Nicolai, in qua asservantur Sacramenta, & Sacramentalia, & præest Archipresbyter cum cura Animarum, qui modo est Casar Antonius Cæstari; Altera vero sub invocatione S. Andreæ Apostoli, cujus Rector ad præsens est Sacerdos Petrus Paulus Abbate Marco, ad quem spectat regere ipsammet Ecclesiam, agnoscere suos proprios Parochianos tempore Paschæ pro Confessione, & Communionem, administrare Viaticum

*Sess. 12. c. 5.
de ref. c. 1.
24. c. 4. de
Ref.*

vicum suis Infirmis, & emittere denunciations pro Clericis, scilicet Parochianis Ordinandis; cætera vero supplet supradictus Archipresbyter.

In prædictis geminis Ecclesiis, quæ sunt receptitiæ adsuat plures Presbyteri participantes de decimis, & Funeralibus, cum hæc differentia, quod in Ecclesia S. Nicolai Archipresbyter ratione Officii exigit supra alios ducatos sex ex fructibus Massæ communis unacum emolumentis Stolæ, nempe pro compilatione processus Ordinandorum, & Matrimoniorum, & in Funeralibus duplicatam percepit distributionem cum aliis Carolenis duobus pro assistentia; In Ecclesia autem sanctæ Andree Rector percipit supra alios ducatos quatuor ex fructibus dictæ Ecclesiæ cum duplicata distributione in funerali tantum suorum Parochianorum; Decimæ vero personales, quæ in unum ascendunt ad annuos ducatos 220. circiter, æqualiter dividuntur inter omnes Presbyteros, & Curatos dictarum Ecclesiarum; adsunt etiam nonnulla onera Missarum, pro quibus assignati redditus separati: Et demum in eisdem Ecclesiis quotidie recitatur Divinum Officium in Choro, ut de his omnibus testatur Episcopus in sua relatione data in *Summario* Archipresbyteri *num.7.*

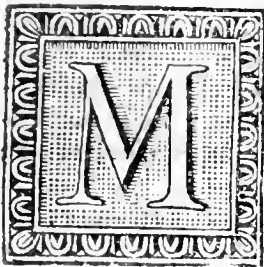
Cum autem in Visitatione dicti Oppidi facta de anno 1726. Episcopus decreverit, quod Divinum Officium quotidie recitaretur in Choro cum habitu talari, cotta, & bireto sub pœna pœcuniaria in casu deficientiæ piis usibus applicanda, quod in diebus festivis celebraretur Missa Matutina a Sacerdotibus per turnum, quodque in hac Missa Matutina explanarentur Rusticis, & Forensibus elementa fidei, vulgo Doctrina Christiana, ac tandem quod omnes Sacerdotes sub pœna privationis decimarum assistere deberent Agonizantibus pro commendatione animæ distributis inter se horis, quorum primus esset Parochus, ut latius ex decretis transcriptis in eodem *Summario* Archipresbyteri *num.6.*, Ab his decretis reclamaverunt Presbyteri cum solitis inhibitorialibus coram A. C.; Remissa tamen Causa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sac. Congregationem, audito prius Episcopo, cujus relatio datur in *d. Summario num.7.* actisque transportatis, proponuntur hodie septem sequentia dubia ab E.E. VV. decidenda.

- I. *An Presbyteri Ecclesiarum Parochialium S. Nicolai, & S. Andree Apostoli teneantur quotidie canere Missam, & ad recitationem Divini Officii in Choro? & quatenus affirmativè.*
- II. *An non Interessenses subjici possint punctaturæ, & quomodo illa sit regulanda?*
- III. *An teneantur ad recitationem Divini Officii cum habitu talari, bireto Clericali, & Cotta tam in diebus festivis, quam feriatis?*
- IV. *An ad celebrationem Missæ Matutine in diebus festivis teneantur iidem Presbyteri per turnum, vel potius Parochus tantum, illamque applicare pro Populo? & quatenus Affirmativè ad primam partem.*
- V. *An Presbyter celebrans Missam Matutinam teneatur fidei rudimenta, & Evangelium Populo explanare, vel potius idem Parochus.*
- VI. *An iidem Presbyteri participantes de decimis prædialibus teneantur per turnum assistere cuilibet Moribundo, juxta decretum Episcopi, vel potius teneantur tantum coadjuvare eundem Parochum, ejusque substitutum in incurso, seu copia Egrotantium? & quatenus Affirmativè.*

VII. *An*

- VII. *An illi, qui assistere renuunt sint puniendi super eisdem decimis .*
 Ad primum affirmativè, et supplicent pro moderatione
 servitii .
 Ad secundum Dilata ,
 A tertium affirmativè .
 Ad quartum Negativè quoad primam , & affirmativè quo-
 ad secundam partem .
 Ad quintum, teneri Parochum .
 Ad sextum Presbyteros hortandos , sed non cogendos ni-
 si in casu necessitatis .
 Ad septimum affirmativè in casu necessitatis . .

Die Sabbati 11. Junii 1729.

MARSICANA VOCIS IN CAPITULO. Relata præ-
 senti Causa in Congregatione diei 30. Aprilis mox *Sess. 25.*
 elapsi, dilata fuit illius resolutio ad præsentem, præ- *cap. 6.*
 via igitur reassumptione Folii tunc distributi, non gravabuntur EE.VV. *de ref.*
 sapienter decernere .

*An Archidiaconus Cathedralis Marsorum debeat, & possit intervenire in
 Congregationibus Capitularibus, & habeat vocem activam, & passivam,
 ad instar aliorum Canoniorum?*

Dilata, et coadjuventur probationes hinc inde juxta In-
 structionem .

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI. Dignabuntur EE. VV. *Sess. 7.*
 reassumere folium Congregationis diei 2. Aprilis mox præteriti, ubi *c. 7. Sess.*
 facti series expenditur, & infra scripto dubio tunc non resoluti beni- *24. c. 13.*
 gne respondere. *de reso.*
An, & quomodo standum, vel recedendum sit a decisis sub die 26. Janua- *& Sess.*
rii 1726. quoad primum, secundum, tertium, & quartum dubium *25. c. 11.*
in casu &c. *de Reg.*

Dilata .

VERONEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Frater Aver- *Sess. 25.*
 tanus Ronchi contendens, nullitatis vitio laborare professionem in *c. 13. de*
 qualitate Conversi a se prius emissam de anno 1702. in Religione Carme- *Reg.*
 litarum Discalceatorum, & postea reiteratam de anno 1717. in eadem

Religione Carmelitarum Calceatorum, ad quam prævia licentia Sacræ Pænitentiaræ transitum fecerat, supplicavit Sanctissimo pro restitutione in integrum adversus quinquenni lapsum; Precibus remissis huic Sacræ Congregationi, scriptum fuit Episcopo pro compilatione processus auditis Superioribus Localibus. Examinatis formiter testibus, & compilato, ac nuper transmissio processu proponitur dubium, de quo in calce Restrictus.

Fundamentum nullitatis in eo consistit, quod durante anno utriusque suæ probationis pluries Orator a Superioribus Conventus missus fuerit extra Claustra, & Civitatem ad quæstuum, absque ulla tamen necessitate, nam de eo tempore aderant in eodem Conventu plures Conversi Professi, qui hoc munus adimplere poterant; quodque occasione istius quæstuationis ipse diu, noctuque vagaverit extra Claustra per quatuor Menses circiter, licet interpolate pernoctando etiam in domibus Sæcularium, ut ex depositionibus distorum testium, quæ dantur impressæ; Ex quibus putat, quod cum Novitiatus non fuerit integre completus intra claustra Monasterii, ut exigunt Sacri Canones, & Concilium Tridentinum *in sess. 25. cap. 15. de Regul.*, sed per adeo notabile tempus pluries interruptus, subsequens ejus Professio patentissime nulla censenda sit; Contendit etiam, quod stante hac nullitate ex defectu formæ, nequivit induci tacita ratificatio ex posteriori quinquennali delatione habitus cum pacifico exercitio functionum, aliorumque actuum ad Professos spectantium, eoque minus, quia non habeat scientiam nullitatis suæ præcedentis professionis expressæ, prout medio juramento ipse nuper declaravit; Et latius ex ejus scriptura circumferenda.

Religiones non se opponunt. Dignabuntur itaque EE. VV. declarare.
An sit danda restitutio in integrum in casu &c.

Negativè, et amplius.

*Sess. 22.
c. 8. de
ref.*

ALATRINA FUNDATIONIS COLLEGII. Innocentia de Comitibus anno 1714. inhærens voluntati, & desiderio Josephi prædefuncti Viri hæredem universalem instituit Venerabilem Congregationem PP. Scholarum Piarum, cum onere fundandi ex fructibus hæreditatis in suo Palatio, & Domibus contiguas Civitatis Alatrinx Collegium, Ecclesiam, & Religionis Institutum, hac addita expressione. *Non prescribendo in tempo alcuno; ma incaricandone espressamente la coscienza de' Superiori Regulari per averne in fine preteso dandovi mano ipso facto*: Quoties verò hanc dispositionem acceptare nollet, vel acceptando, non adimpleret eorum pium, & laudabile institutum, aliaque omnia per eam disposita, cum iisdem oneribus substituit Venerabilem Congregationem Patrum Congregationis Somaschæ.

In eodem Testamento inter alia plura, & pingua legata mandavit etiam erigi Canonicatum in Cathedrali Ecclesia ejusdem Civitatis, Cappellaniam in Parochiali Sanctæ Mariæ, duas dotes Puellis Pauperibus distribui.

Septem quoque Codicillos successive exaravit, in quorum quarto præcepit, hæredem non prius teneri ad erectionem Canonicatus, & Cappellanix, ac distributionem dotium, quam post completum Collegium, & captum exercitium in scholis: Ad perficiendum verò Collegium, & Ecclesiam

tem,

tempus octo annorum concessit, & quatenus Domini Domorum contiguarum istas justo pretio vendere detractarent, ad alios octo annos dilationem protraxit.

In sexto Codicillo erectionem sæpediti Canonicatus, & Cappellanix, ac dotium distributionem prorogavit ad annos quindecim; Patres vero hæredes gravavit, ut scholas post terminum quatuor annorum a die sui obitus aperirent, aptato palatio pro habitatione sex Religiosorum eo meliori modo, quo possent, & ita concludit suam dispositionem: *Doppo quindici anni segua l' adempimento di tutto.*

In septimo tandem Codicillo si referens ad testamentum, nominavit certas Personas ad dictum Canonicatum, & Cappellaniam instituendas, & insimul mandavit erectionem Canonicatus, & Cappellanix, ac distributionem dotium fieri post annum ab ipsius morte.

Post obitum Testatricis sequutum die 1. Novembris 1721. disputatum fuit in Rotæ Auditorio, an erectio Canonicatus, & Cappellanix, & distributio dotium fieri deberent juxta disposita in hoc septimo. & ultimo Codicillo, post annum scilicet a die mortis Testatricis, & Affirmativa exiit resolutio, ut ex decisione in *Romana, seu Alatrina Canonicatus* 23. Aprilis 1725. coram R. P. D. Calcagnino, ac in illius sequelam deventum fuit ad effectivam erectionem Canonicatus prævia approbatione, & juxta condiciones præscriptas ab hac Sacra Congregatione in *Alatrina Erektionis Canonicatus sub die 8. Februa.* 1727. ac etiam ad erectionem Cappellanix, & assignationem fundi pro dotibus distribuendis.

In hoc rerum statu, cum valde diminuti fuerint redditus hæreditatis nedum ex solutione plurium legatorum, sed etiam ex hac præventiva erectione Canonicatus, & Cappellanix ac distributione Dotium, itaut residuales fructus hæreditatis haud sint sufficientes pro aperitione scholarum inter terminum quatuor annorum, minusque pro perficiendo Ecclesiæ, atque Collegii ædificio intra spatium annorum quindecim, ut præscriperat Testatrix in sexto Codicillo, juxta statum hæreditarium, qui exhibetur. Patres hæredes verisimili voluntati Testatricis in hærentes supplicant sibi concedi temporis prorogationem ad utrumque effectum saltem ad annos 25. ex rationibus, quas plene adducunt in eorum scriptura circumferenda.

Episcopus petitiæ dilationi se opponit uti advesatiæ voluntati Testatricis explicatæ in testamento cum illis verbis: *Per avere il sue preteso dandovi mano ipso facto:* ac etiam quia tenderet in maximum temporale, ac spirituale detrimentum Civitatis, subjungens per hæc verba: *Et EE. VV. mihi credere non dedignentur, quantum suspiro, quantum a tota Civitate hæc laudabilis instituti introductio suspiretur, quæ saltem modo per decinationem aliquorum Patrum pro Scholarum exercitio incipienda foret, stum sit satis sufficiens ad hunc effectum habitatio, & ita Superiorum Religionis expresse onerata conscientia pro hujusmodi non probanda cunctatione, rationem reddere non deberet.*

Proponit itaque Episcopus, quod pro nunc aperiri possent Scholæ per sex Religiosos ibidem destinandos, juxta voluntatem ejusdem Testatricis expressam in sexto Codicillo, sed Patres Oratores asserunt, obistere notissimas Constitutiones san. mem. Gregorii XV., & san. mem. Innocent. XII. la 109. §. *Deinceps* prohibentes quæcumque Foundationem Conventus, vel Monasterii, quoties domus Regularis de sufficientibus redditibus non sic

provisâ pro suppelletilibus Sacris, & prophanis, ac etiam pro manu-
tentione duodecim Religiosorum.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

*An, & quâ temporis prorogatio sit concedenda Clericis Regularibus Scho-
larum Piarum pro aperitione Scholarum, & perfectione Edificii Ecclesiæ,
atque Collegii erigendi in Civitate Alatrii juxta piam ordinationem
bon. mem. Innocentiæ Gentili de Comitibus in casu &c.?*

Episcopo pro meliori Informatione super statu Fabricæ,
et reddituum cum facultatibus S. Congregationis, non retar-
data omnino intra bimestre aperitione Scholarum, et retentio-
ne sex Religiosorum ad formam sexti Codicilli facti verbo cum
Sanctissimo.

*sess. 25.
D. cret.
Purgat.*

FERRARIEN. APPLICATIONIS SACRIFICII. In Testamento,
cum quo de anno 1640. decessit Vespasianus Ferrantes ultra septem pia
legata relicta totidem Conventibus Regularium onere sex ex illis injuncto:
*di celebrare in perpetuo cento Messe da morto per l' Anima sua, e de suoi Be-
nefattori, alteri verò: di celebrare annualmente in perpetuo Messe 200. da
morto, e pregare Iddio per l' Anima sua, e de suoi Benefattori.* Demanda-
vit etiam erectionem unius Cappellanix Sacerdotalis in Ecclesia Monialium
S. Mariæ Magdalenæ, cum dote scut. 1000. monetæ veteris Ferrariæ con-
stituen. scuta 727. 27. monetæ Romanæ in tot censibus (non exprimitur
tamen cujus annui redditus fuerint) ea lege adjecta, quod Rector pro
tempore *debba esser Sacerdote, e sia tenuto sopra il carico di sua coscienza
à celebrare, ò far celebrare quotidianamente alla d. Cappellania, ò suo Al-
tare una Messa il giorno pregando Dio per l' Anima di detto Testatore,
e suoi Benefattori.*

Expleta post obitum Testatoris erectione Cappellanix, omnes Cappellani
pro tempore celebrarunt Missam quotidianam, sed non constat applicasse
Sacrificium; Cum verò Eminentissimus Episcopus in nuperrima Pastoralis
Visitatione interrogaverit modernum Cappellanum, cur Missam non appli-
casset pro Testatore, iste pro ratione allegavit, nedum præteritam obser-
vantiam suorum Antecessorum, sed etiam voluntatem ipsius Testatoris,
qui voluit quidem applicationem Sacrificii in prædictis sex antecedentibus
legatis piis, & apertis verbis hoc expressit, hinc ex regula discretivæ lo-
quutionis præsumi debeat noluisse eandem applicationem a Rectore con-
troversæ Cappellanix, quem dumtaxat adstrinxerat ad orandum pro ani-
ma sua; Nolens tamen prælaudatus Eminentissimus Episcopus super hac
quæstione suum Judicium proferre competentem terminum præfixit Cap-
pellano ad exquirendum oraculum hujus Sacræ Congregationis.

Post hæc inventum fuit penes hæredes Testatoris quoddam votum insignis
Theologi P. Pilizzarii suo proprio charactere scriptum juxta judicialem re-
cognitionem desuper factam, qui pro veritate respondit, Rectorem hujus
Cappellanix non teneri ad applicandum Sacrificium Missæ pro Fundatore,
sed solum ad orandum pro ejus anima, ex rationibus, quas adducit,
& præcipue ex eo, quod juxta propriam verborum significationem,
alia sit orare in Sacrificio, & aliud applicare Sacrificium; *maxi-
me* (ut subjungit idem Theologus) *eum Vir fide dignus, & valde fami-
lia-*

liaris Fundatori talis Cappellaniæ constanter asseruit, sibi constare ex ore supradicti Fundatoris, mentem hujus in institutione talis Cappellaniæ fuisse solum dare commoditatem Monialibus convertitis audiendis Missam quotidia, & exhibendi Deo cultum hic consurgentem in Templo ipsarum. His stantibus, proponitur dubium transcriptum in calce restrictus.

Super hoc puncto applicationis Missarum opinio hujus Sacræ Congregationis est, quod in Cappellaniis perpetuis cum onere Missarum, regulariter Sacrificium est applicandum pro Fundatore, nisi aliud præferat ejus voluntas, vel expressa, vel ex urgentibus conjecturis elicita, ut fuit sæpe resolutum, præcipue in *Tinen. applicationis Sacrificii* 13. *Augusti* 1668. in *Lucana applicationis Sacrificii* 7. *Augusti* 1683. in *Collen. applicationis Sacrificii* 28. *Augusti ejusdem anni*, ubi non obstante quacumque observantia in contrarium in *Lucana* 18. *Februarii* 1702. ad secundum dubium, & in *Pisauren.* 17. *Januarii* 1722.

Inter conjecturas præferentes contrariam mentem Fundatoris, duæ ad præsentem controversiam opportune approbatæ fuerunt ab eadem Sac. Congregatione: Prima videlicet, quando celebratio Missæ demandata fuerit pro commodo Populi, vel Monialium Missam audientium, ut in *Collen. Applicationis Sacrificii* 17. *Decembris* 1679. in *Tricastinen. applicatio- nis Sacrificii* 8. *Augusti* 1711. in *Mantuana applicationis Sacrificii* 19. *Decembris* 1718. & in *Novarien.* 22. *Decembris* 1627. ad primum & secundum. Secunda; quando Fundator præscribendo certum numerum Missarum, aliquas applicari pro anima sua expresse mandaverit, & quoad alias, vel nil de applicatione dixerit, vel illas remiserit ad arbitrium Cappellani, quia tunc has posteriores haud sibi applicari voluisse præsumitur, ex vi discretive locutionis, ut in *Collen. applicationis Sacrificii* 1685. in *Romana applicationis* 8. *Februarii* 1710. & in *Tricastinen. applicatio- nis Sacrificii proposita die* 18. *Julii*, & resoluta die 8. *Augusti* 1711.

Sed quia in præsentis casu discretiva desumitur, ex quo Testator in prioribus Legatis piis injunxit onus applicandi Missas in controversa vero Cappellania imposuerit solum onus orandi pro Anima sua, quodque hoc verbum orare diversum sit ab applicatione Sacrificii, hinc non incongruum videtur adnotare, quod Theologi fumens dictum verbum orare juxta ejus propriam & rigorosam significationem putant illud esse quid distinctum, ab applicatione, ut videre est apud *Pellizzar.* in supradicto voto, quod datur impressum *Suarez de Legib. lib. 6. iap. 1. num. 6. Pasqualig. de Sacrific. Miss. quæst. 450. num. 4. aliosque pœnes Amostas de caus. piis lib. 2. num. 10. & per tot.*

Attamen hæc Sacra Congregatio ut magis verisimili voluntati, & meliori bono Fundatorum provideret contrarium censuit in una *Vintimilien.* 27. *Aprilis* 1720. relata inter Summaria precum, dictumque verbum orare sumptum fuit in ampliori significato, ad præferendam scilicet applicationem Sacrificii, ibi: *Gubernatores humiliter supplicant pro declaratione, an Sacerdos ad celebrationem Missæ eligendus teneatur illum applicare, attentis verbis Testatoris: & in ea orare pro Anima ipsius Testatoris, nulla facta mentione applicationis, cum aliud sit orare, allud Missam applicare &c.* Sac. Congreg. censuit *Sacerdotem teneri ad applicationem Missæ.* Difficultas itaque eo consistere videtur an stante d. diversa locutione Testatoris in Legatis piis, ubi voluit celebrationem Missarum pro Anima sua, quam in hac Cappellania, ubi injunxit onus orandi, argui debeat

Testatorem fumpfisse hoc nomen *orandi* ; in ejus proprio , & rigorofo fignificatu exclusivo applicationis Sacrificii .

Circumferuntur Jura Cappellani , non gravabuntur itaque EE. VV. sapientiffime de more decernere .

An Cappellanus , de quo agitur , teneatur applicare Sacrificium pro Anima Fundatoris , vel fatis fit , quod illius memoriam habeat in orationibus , quæ fiunt in collecta , aut in memento in casu &c.

Negativè quoad primam partem , et affirmativè quoad secundam .

Sess. 21.
c. 7. de
ref.

CONSTANTIEN. REPARATIONIS ÆDIUM PAROCHIALIUM . Cum Rector Parochialis Ecclesiæ S. Joannis in Micheluvinaden. indigeret reparare suas ædes Parochiales , & sufficientes redditus ad hunc effectum non haberet , instetit coram Ordinario Constantiensi pro coactione omnium condecimatorum dictæ Ecclesiæ , & præcipue Commendatarii Altschufiani Incltyti Ordinis Theutonici , & Monasterii Sorritani Ordinis Præmostratensis ad contribuendum reparationi hujusmodi , prout contra Monasterium præfatum , quod unice contradixit mandatum relaxari obtinuit .

Monasterium prædictum sub prætextu suæ exemptionis opposuit declinatoriam Fori coram Reverendissimo Nuntio apud Helvetios ; Sed Parochus istas omnes quæstiones jurisdictionales amputare curans , obtinuit a Sanctissimo remitti causam huic Sacræ Congregationi .

Audito Episcopo Constantiensi , hic inter cætera refert , Monasterium Sorretanum in Loco Micheluvinaden. pro quarta decimarum parte condecimatorem existere , & licet has decimas a Laicali Familia Trucchesiana emerit , per hoc tamen non desinant esse radicaliter Spirituales , originaliter provenientes ab Ecclesia , atque ideo subjæctæ oneri reparationis Ecclesiæ ; quod idem Monasterium in vim mandatorum suæ Curiæ de anno 1703 , 1706. , & 1707. contribuerit pro restaurando Campanile ejusdem Ecclesiæ florenos 250. , quodque in sua Diœcesi Constantiensi , vigeat universalis , & inconcussa observantia , qua Laici omnes has decimas possidentes etiam A catholici contribuere solent pro reparatione Ecclesiarum , & ædium Parochialium , deficientibus redditibus ad Fabricam spectan. , ut latius in dicta relatione , quæ datur impressa in *Summ. Parochi num. 6.*

Monasterium vero omnibus istis objectionibus respondet , & præcipue contendit , quod onus reparationis unice spectat ad prædictum Commendatarium Ordinis Theutonici , quia hæc Parochialis Ecclesia est unita , & incorporata præfatæ Comendæ , Comendatarius habet curam habitualem , percipit omnes proventus Ecclesiæ : excepta tantum congrua assignata Vicario , & administrat etiam redditus Fabricæ , & demum quod decimæ possessæ ab ipso Monasterio non sunt decimæ Ecclesiasticæ provenientes ab Ecclesia , sed sunt mere laicales , seu annui canones debiti ratione Territorii , qui nuncupantur decimæ , quia consistunt in decima parte fructuum .

Circumferuntur Jura utriusque Partis ; dignabuntur itaque EE. VV. decernere .

An Monasterium Sorretanum Ord. Præmostratensis teneatur contribuere ad repara-

reparationem *Aedium Parochialium S. Jo: Evangelistæ in Michelwineden.*
in casu &c.

Dilata .

MELEVITANA JURISPATRONATUS. Intra limites Parochia- Sess. 14.
cap. 12.
de ref.
lis Ecclesiæ Terræ Zebuggi Melevitanæ Diœcesis aderat antiquitus
Ecclesia Ruralis sub titulo Visitationis B. Mariæ Virginis dotâta pro
celebranda tantum Festivitate sui tituli, & retinenda lampade accensa
diebus festivis .

Anno 1674- eadem Ecclesia è fundamentis reædificata fuit, ac in amplio-
rem formam redacta, opera, & industria Clerici Bartholomæi Magro,
sed controversatur, an id egerit ex elemosynis a Populo collectis, seu
potius expensis de proprio collatis, stantibus depositionibus Testium
inter se contrariis, & in Summario Partium perlegendis .

Cura, & administratio prædictæ Ecclesiæ fuit semper penes eundem Bar-
tholomæum, quousque vixit, qui ulterius de anno 1711. irrevocabiler
donavit eidem Ecclesiæ propter *Amorem Dei, Beatæ Mariæ Virginis,*
suorumque veniam peccatorum. Locum domorum pro usu, & habitatio-
ne Sacrifiæ, necnon bona stabilia, ac census in totum annui redditus
scutorum 50. circiter, cum hoc, quod aliquæ Missæ, ac certæ solem-
nitates in perpetuum celebrentur, cum aliis, quæ legi possunt in Instru-
mento donationis dato in *Summario Parochi num. 4.*

In §. 13. mox dicti instrumenti hæc circa executionem disponit donator :
item idem Donator intuitu præsentis elegit, nominavit, & nominat in
Executorem præsentis donationis Patronum, seu Patronos ejusdem Ec-
clesiæ primo loco R. D. Joannem Paulum Magro ejus germanum fratrem,
secundo loco D. Antonium Magro ejus quoque fratrem, & deinde illum
eligendum, & nominandum ab ultimo moriente ex dictis D. Joanne Pau-
lo, & D. Antonio fratribus, & sic successivo modo in perpetuum &c. Vo-
luit demum, quod dictus Executor teneretur quolibet triennio reddere
rationem administrationis Parocho pro tempore suprædictæ Parochia-
lis Zebuggi .

Mortuo donante in curam, & administrationem Ecclesiæ successit Sacerdos
Joannes Paulus Magro ejus frater, qui offerens augere dotem in annuis
scut. 17. , & tarenis 5. monetæ Melevitanæ, nuper supplicavit Sanctissimo
pro erectione d. Ecclesiæ in Beneficium simplex cum reservatione Jurispa-
tronatus laicalis favore sui, & successorum in perpetuum .

Precibus remissis huic Sac. Congregationi, ac audito Episcopo, cujus re-
latio datur in *Summario Parochi num. 7.* renovat hodie Orator instantiam
pro gratificatione Jurispatronatus, nedum ex juribus propriis in vim d.
augmenti Dotis, quod obtulit, sed etiam ex Juribus prædicti Bartho-
lomæi fratris; At petitioni hujusmodi se opponit dictus Parochus Ecclē-
siæ Zebuggi .

Circumferuntur Jura utriusque Partis, ex quibus non gravabuntur EE. VV.
sapienter respondere .

An sit locus concessioni Jurispatronatus laicalis ?

Iterum proponatur .

Seff. 24.
c. 13. et
14. de
ref.

SQUILLACEN. COMMUNERIE. Ex duabus Parochiis existentibus in Terra Guardavallis Squillacen. Diœcesis, constituta fuit de anno 1583. prævio Indulto Apostolico una tantum Parochia sub titulo Sancti Agatii Martyris omnesque earundem fructus, obventiones, & emolumenta redacta fuerunt in communi Massa, *Communeria* nuncupata, dividenda successive inter Parochum, seu Archipresbyterum, & reliquos Presbyteros d. Terræ, qui perpetui Coadjutores Parochi esse deberent, cum hac tamen differentia, quod Archipresbyter duplicem portionem, reliqui verò ex Presbyterio unam tantum ex dictis fructibus percipere deberent.

Anno 1616. pro meliori servitio Ecclesiæ, & d. Communerie gubernio nonnulla statuta condita, ac ab Ordinario approbata fuerunt, & inter cætera sancitum fuit, quod -- *Nessun Prete possi entrare in detta Communeria, se prima non otterrà licenza in scriptis da Monsignor Illustrissimo, è Reverendissimo di poter ministrare tutti i Sacramenti di S. Chiesa, e che abbia da servire un anno intiero gratis, o pure con consenso dell' Arciprete, e Preti di detta Communeria.*

Redditus Communerie ad præsens constituunt summam in totum ducator. 387. circiter monetæ Regni, quam participant sexdecim Presbyteri, itaut attento hoc numero, portio obveniens Archipresbytero reducatur ad annuos ducatos 45. circiter, præter Jus Stole, quod singulis annis ascenderet ad ducatos viginti circiter, ut refert Episcopus in sua relatione, quæ datur impressa in *Summario* Archipresbyteri num. 4.

Sub obtentu, quod nonnullis ab hinc annis plures Presbyteri admissi fuerint ad Communeriam contra formam statutorum Ecclesiæ, nempe sine consensu Archipresbyteri, aliorumque Participantium, & absque habilitatione ad administrandum Sacramentum Pœnitentiæ, & ulterius quod alii sex Presbyteri fuerint nuperrimè, & pendente lite admissi ad participationem sine dicto consensu Archipresbyteri, recursus iste habuit ad Sac. Congregationem pro remotione istorum sex Sacerdotum noviter, & pendente lite admissorum, ac etiam pro reductione veterum participantium ad talem numerum, ut sibi remaneat congrua ducatorum centum, & ad hunc effectum subscribi curavit quatuor sequentia dubia,

Episcopus est in sensu, quod ad refecanda jurgia, quæ facilius oriri possent inter Archipresbyterum, & Civem Loci, augeri potius debebat portio Archipresbyteri ad congruam, & honestam sustentationem, quam reduci numeru Presbyterorum.

Jura Presbyterorum non adhuc sunt deducta; dignabuntur itaque EE. VV. summa, qua pollent, sapientia decernere.

- I. *An Presbyteri admittendi ad participationem Communerie Ecclesiæ Archipresbyteralis Terræ Guardavallis debeant esse approbati ad audiendas Confessiones, & cætera Ecclesiæ Sacramenta administranda, & per annum ante Ecclesiæ gratis inservire, & cætera onera Parochiali subire?*
- II. *An numerus Presbyterorum participantium sit reducendus, itaut remaneat congrua centum ducatorum pro Archipresbytero, & viginti quinque pro quolibet Presbytero participante?*
- III. *An in admittendis Presbyteris ad participationem requiratur consensus Archipresbyteri?*
- IV. *An Rev. Paulus Ritanus, & alii nuper per Reverendissimum Episcopum admif-*

missi pendente lite, & absque consensu Archipresbyteri sint removendi in casu &c.?

Dilata.

FIRMANA ERECTIONIS PRÆBENDARUM. Cathedralis Ecclesia Civitatis Firmanæ tribus Ministrorum Ordinibus est composita, quorum primum constituunt Dignitates, & Canonici, Secundum Præbendati, Tertium verò Mansionarii, omnesque ex Privilegiis Apostolicis utuntur Cappis, & Rocchettis ad instar Basilicarum Urbis; Missa Conventualis in diebus Dominicis, & Festivis celebratur a Dignitatibus, & Canonicis, in Ferialibus verò a Præbendatis, & Mansionariis per turnum.

*Sess. 24.
c. 12. de
ref.*

Theodorus Ferracuti in postremo ejus Testamento mandavit, ex suis bonis erigi montem Frumentarium, ea lege, quod, si redditus d. Montis excederet annua sc. 72., erigi deberent in d. Cathedrali Ecclesia duæ Coadjutoria Spirituales, quarum possessores vocarentur Præbendati Mansionarii, & Coadjutores S. Annæ eligendi a Capitulo, & ad ejus nutum amovendi, illisque varia onera injunxit perlegenda in *Summario Præbendatarum num. 4.*

Cum autem anno 1716., factus esset Locus erectioni unius ex dictis Coadjutoriis, Capitulum ad eam nominavit Sacerdotem Josephum Fontanam, quem etiam singulis annis usque ad præsens confirmavit; Cumque iste contenderet, haud necessariam fore dictæ Mansionariæ Canonicam erectionem, & respectivè institutionem collativam, nec teneri ad interessentiam in Choro in diebus Ferialibus de sero, minusque canere Missam Conventualem per Turnum, ut faciunt alii Præbendati, & Mansionarii, quodque ipse sedere deberet in Choro juxta suam antianitatem sumendam a die jam captæ possessionis: hinc decidenda proponuntur quoad cum priora quatuor ex infra scriptis Dubiis.

Similiter Georgius Moschini in novissimis suis Tabulis de anno 1719. mandavit, ut post quinquennium in eadem Ecclesia una Præbenda erigeretur, & in primum Præbendatum proprio ore nominavit Gregorium Gradamussi, dictoque Gregorio cæterisque Præbendatis Successoribus onus trium Missarum in hebdomada injunxit.

Elapso jam quinquennio, anno scilicet 1726. Archiepiscopus devenit ad Canonicam erectionem Præbendæ, cum omnibus honoribus, & oneribus, quibus potiuntur cæteri Præbendati, & subinde dictum Gregorium a Testatore vocatum instituit, sed quia etiam iste prætendit non teneri ad Missam Conventualem in sua hebdomada sub motivo recensito in relatione Archiepiscopi, videlicet, quod, cum ipse ex lege foundationis sit adstrictus ad celebrationem trium Missarum in hebdomada, quoties ad Conventualem teneretur, quandoque duplicis Missæ onere, eodem die, & pro eadem Præbenda gravaretur, maximè quia nihil percipit de Mensa communi Capitulari, de qua participant cæteri Præbendati. Hinc disputandum quoque proponitur postremum ex quinque sequentibus dubiis; Super quibus dignabuntur EE. VV. in contumaciam novorum Præbendatarum non adhuc sua jura deducere curantium eorum Sapientissimum, oraculum proferre.

- I. *An R. Joseph Fontana Præbendatus Mansionarius noviter electus teneatur reportare erectionem Mansionariæ, atque institutionem respectivè in casu &c.*
- II. *An idem R. Fontana debeat in Choro sedere in Stallo immediate post ultimum Præbendatum, vel post ultimum Mansionarium inferioris Ordinis Præbendorum in casu &c.*
- III. *An teneatur intervenire in Choro etiam de sero in diebus ferialibus; prout interveniant cæteri Præbendati, & Mansionarii in casu &c.*
- IV. *An in sua hebdomada teneatur per Turnum canere Missam Conventualem.*
- V. *An R. Gregorius Gradamassi Præbendatus auctoritate Ordinaria institutus in executionem dispositionis Testamentariæ Georgii Moschini teneatur pariter canere Missam Conventualem in sua hebdomada in casu &c.*

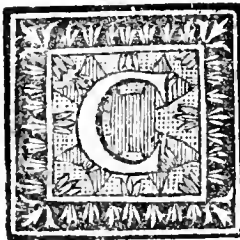
Ad Primum, erectionem esse faciendam juxta formam foundationis, sumptibus tamen hæreditatis.

Ad Secundum affirmativè quoad primam partem, & negative quoad secundam.

Ad Tertium, et Quartum negativè.

Ad Quintum, teneri quatenus illi solvatur ab aliis Presbyteris eleemosyna juxta mentem.

Die Sabbati 2. Julii 1729.

Sess. 24.
c. 15. de
ref.

ÆSARAUGUSTANA. Reproponitur hodie præsens Causa de mandato EE. PP. qui dignabuntur reassumere folium diei 30. Aprilis mox elapsi, ubi facti series expenditur, & infra scripto dubio tunc non resoluta, sapientissimè de more respondere.

An, & quomodo Archidiaconus Cæsaraugustanus teneatur favore Mensæ Capitularis ad contributionem septingentorum ducatorum auri singulis annis pro dismembratione, aliorumque ducatorum mille similium pro mensuris præstationibus, in casu &c.

Ad Eminentissimum Præfectum juxta Mentem.

Sess. 21.
cap. 4. de
ref.

TOLETANA ADMINISTRATIONIS EMOLUMENTORUM PAROCCHIALIUM. Martinus Clavero Corbelia Parochus Ecclesiæ S. Crucis Villæ Matriti post captam diætæ Parochiæ possessionem in suum Vicecuratum, & Auditorem assumpsit Sacerdotem Joannem Alvarez, qui ultra diætæ Curæ exercitium, exigebat etiam, ac administrabat oblationes, & emolumenta Parochialia.

Anno

Anno 1725. amoto d. Joanne Alvarez a prædicto exercitio Curæ, subrogatoque per Parochum Sacerdote Joanne Quevedo, & Garida, prætensionem ille excitavit, quod non ebstante d. sua remotione, adhuc administratio oblationum, & emolumentorum Parochialium ad ipsum, & non ad modernum Vice-Parochum spectaret, sub motivo, quod hujusmodi officium Administratoris non sit annexum, & inseparabile ab officio Vice-Parochi, sed exerceri debeat ab eo, qui eligitur, prout ipse electum fuisse assererat) a Beneficiatis ejusdem Ecclesiæ Parochialis, vel uti qui æque cum Parocho participant de massa dictarum oblationum, & emolumentorum Parochialium; Idcirco recursum habuit ad Tribunal Nuntiaturæ pro reintegracione ad prædictum officium Administratoris, a quo spoliatus reperiebatur, prout post varia decreta interlocutoria, & post interpositam appellationem ex parte Parochi, per sententiam dicti Tribunalis reintegrari obtinuit.

Iterum reclamante Parocho, Causaque subinde remissa per Auditorem Sanctissimi, ad hanc Sac. Congregationem, proponitur infra scriptum dubium, informante tantum Parocho, ejusque moderno Vice-Curato, Joanne verò Alvarez licet pluries lacesito, jura sua deducere adhuc non curante, videlicet.

An administratio oblationum, & emolumentorum Parochialium S. Crucis Mariti spectet ad Locumtenentem, sive Vice-Parochum modernum, vel potius ad Antecessorem in casu &c.

Affirmativè quoad primam partem, et Negativè quoad secundam.

CALAGURITANA BENEFICIORUM DE MANRIQUE. In Villa S. Petri Manrique adsunt quatuor Parochiæ cum aliquibus Beneficiatis eorum servitio addictis. In prima nempe *S. Michaelis* undecim adsunt Beneficiati, in alia *S. Martini* novem, & in aliis duabus *S. Mariæ della Penna, & S. Joannis Baptistæ*, sex pro qualibet numerantur, singulæ quoque habent distinctos redditus ex decimis provenientes, ac uti Matrices alias viginti quatuor Ecclesias filiales habent in totidem Locis, & Castris, quæ Alderæ nuncupantur, in districtu, & Comitatu dictæ Villæ S. Petri existentibus, in quibus tamen inserviunt, ac ministrant Parochi, & Beneficiati dictarum Ecclesiarum Matricum, vel earum Cappellani substituti.

Ista triginta duo Beneficia, prout cætera omnia totius Diœcesis Calaguritanæ, sunt Patrimonialia debita filiis naturalibus, & Baptizatis in Ecclesia Parochiali, ubi sita sunt beneficia, & conferuntur per concursum ad formam notissimi motus proprii Clement. VIII. & ad præsentationem Capituli, seu Collegii Beneficiatorum Ecclesiæ, in qua vacat Beneficium.

Sub obtentu, quod fere omnes Beneficiati præfatarum Ecclesiarum Matricum patris dumtaxat exceptis, essent nati, & Incolæ Villæ S. Petri Manrique, ideoque in præsentationibus semper præligerent filios naturales ejusdem Villæ, exclusis filiis naturalibus prædictarum *Alderarum* licet isti essent numero plures, & Ecclesiæ Matrices majores decimas ab his reciperent, quam ab aliis natis in Villa S. Petri, Clerus, & Populus earundem 24. Alderum, prævia commissione manu Sanctissimi signata, supplicarunt huic Sacræ Congregationi, ut ad mensuram decimarum,

rum, quas unaquæque Aldea perfolvit, assignari deberet numerus Beneficiorum, seu Portionum Beneficialium Incolis uniuscujusque Aldeæ, & in illis filiis naturales Aldearum præferri; Idcirco proposito dubio sub die 15. Januarii 1718. *An sit locus distinctioni, & divisioni Beneficiorum pro rata decimarum, & fructuum, qui solvuntur Capitulo Villæ Manrique a Populis* 24. Aldearum dictæ Villæ, itaut ad eadem Beneficia in concursu sint præferendi filii Patrimoniales dictarum Aldearum in casu &c. Sacra Congregatio inhærens antiquis decretis editis in Calaguritana Juris eligendi, seu præsentandi 1. Decembris 1685., & in alia Calaguritana Beneficiorum 30. Septembris 1702. in contumaciam Beneficiorum respondit: *Affirmative ad formam aliorum decretorum.*

Ad normam istius resolutionis expeditum fuit Breve cum solita clausula: *Salva auctoritate hujus Sacræ Congregationis:* Et in dicto Brevi commissum fuit Episcopo Calaguritano, ut ad mensuram Decimarum, quæ a Populis viginti quatuor Aldearum Villæ Manrique Capitulo ejusdem Villæ perfolvebantur, numerum portionum Beneficialium Populis prædictis assignaret, & Patrimoniales dictarum Aldearum, dummodo alias essent approbati, ad proprias portiones præferri mandaret, servata in reliquis forma motus proprii Clementis VIII.

Sub die vero 2. Decembris 1719. eadem Sac. Congregatio concessit novam audientiam Capitulo Beneficiorum, & supercederi jussit in executione Brevis per sex menses computandos a die intimationis in partibus faciendæ, sed quia post sequutam intimationem Episcopus devenit ad provisionem quatuor Beneficiorum cum restrictiva Concursus, & admissionis respectively Aldeanorum, hinc in Congregatione diei 13. Aprilis 1726. disputata fuerunt duo dubia, primum super negotio principali: *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 15. Januarii 1718.* & huic in contumaciam Aldeanorum responsum fuit *pro recessu a decisis*, & secundum super attentatis: *An, & quomodo sit locus ulteriori purgationi attentatorum;* & quoad hoc sub die 27. Julii ejusdem anni emanavit rescriptum: *esse locum purgationi attentatorum, & pro hujusmodi effectu esse circumscriptibendas provisiones factas, ac indicendum coram Ordinario concursum ad formam resolutionis Sacræ Congregationis editæ die 13. Aprilis currentis anni.*

Reproposita Cause tam super negotio principali sub dubio: *An sit standum in primo decisis sub die 15. Januarii 1718. seu potius in secundo loco decisis sub die 13. Aprilis,* quam super attentatis sub dubio: *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 27. Julii 1726.* S. Congregatio sub die 7. Junii 1727. utraque parte informante rescripsit: *ad primum in secundo loco decisis, & ad secundum in decisis, & amplius:* motivum resolutionis quoad negotium principale fuit, quia deficiebat in facto suppositum gravamen continuæ exclusionis Aldeanorum a præsentationibus, quod oriri prætendebatur ex majori numero Beneficiorum filiarum Villæ Manrique, ac etiam probatum fuit ex Elenchis, & Testibus, quod in quadraginta circiter vacationibus sequutis ab anno 1660. usque ad annum 1722. totidem Nati ex dictis Aldeis fuerant præsentati, ac electi ad Beneficia vacata, idcirco deficiente hoc supposito nequaquam deberet esse locus petitæ divisioni Beneficiorum, prout ex eadem supposita deficientia, hæc Sacra Congregatio denegaverat divisionem, ac distinctionem Beneficiorum in alia Calaguritana Beneficiorum sub die 18. Februarii 1721. & 8. Augusti 1722. recedendo a priori contraria reso-

resolutione in eadem Causa capta sub die 30. Septembris 1702. quæque normam tribuerat primæ resolutioni editæ in præfenti causa sub die 15. Januarii 1718. quando rescriptum fuit : *Affirmativè ad formam aliorum decretorum .*

Non acquiescentes dicti Aldeani hujusmodi resolutionibus sub die 5. Julii 1727. insteterunt pro nova audientia , & pro concessione novarum Compulsorialium , cui instantiæ Sac. Congregatio benignè indulsit *non retardata interim executione ultimarum resolutionum , & compulsorias expediri mandavit ad effectum tantum extrahendi nomina , & partitas Beneficiorum , ac tempora quibus provisi fuerunt ;* obtinuerunt deinde sub die 20. Sept. ejusdem anni, ut quoad quatuor Beneficia attentatè provisa, & iterum submitienda novo Concurfui ad formam decreti diei 27. Julii 1726. superfederetur usque ad exitum Causæ ; at hujusmodi decreti notincatio, & intimatio in Partibus sequuta fuit postquam Episcopus ad novas provisiones devenerat prævio concursu ad formam Motus proprii Clementis VIII. & resolutionis hujus Sacræ Congregationis .

Compulsatis autem novis Juribus , quæ dantur impressa in Summariis circumferendis , ex quibus eruitur numerus Civium Villæ S. Petri , & numerus Villicorum Aldearum , qui fuerunt admissi in vacationibus sequutis ab anno 1660. usque ad præfens . Reproponitur Causa pro quarta vice Partibus informantibus , & graviter dissentientibus circa relevantiam probationum sub tribus sequentibus dubiis .

- I. *An sit standum , vel recedendum a decisis sub die 15. Januarii 1718. seu potius in secundo loco decisis sub die 13. Aprilis 1726. & sub die 6. Julii 1727. quoad negotium principale .*
- II. *An sit standum , vel recedendum a decisis sub die 27. Julii 1726. & sub die 6. Julii 1727. quoad attentata .*
- III. *Et quatenus affirmativè , An, & quomodo sit providendum in casu &c.*

Ad primum in secundo loco decisis , et ad mentem ,

Ad secundum in Decisis .

Ad tertium provisum in Superioribus , et ampliùs .

NUCERINA , SEU FULGINATEN. PROFESSIONIS . Nicolaus Lispi Terræ Gualdi Nucerinæ Diœcesis die 6. Novembris 1714. regularem habitum suscepit in Conventu Ordinis Hæremitarum S. Augustini existen. Fulginei , ibique sub die 8. Novembris sequentis anni 1715. post completum probationis annum solemnem professionem emisit , retento eodem nomine Nicolai .

*Sess. 25.
cap. 19.
de Reg.*

Anno 1718. dum ipse morabatur in Conventu ejusdem Ordinis in Civitate Nuceriæ , intentare medicans iudicium super nullitate suæ professionis coram Ordinario , & Superiore locali ad formam Concilii in *Sess. 25. cap. 19. de reformat.* dubitans verò de quo Ordinario , & Superiore loqueretur Concilium , an scilicet loci habitationis , an verò emissæ professionis , recursum habuit ad Sac. Congregationem pro declaratione , quæ sub die 24. Septembris ejusdem anni mandavit , ut procederet Ordinarius Fulginaten. una cum Superiore locali .

Coram istis comparuit Orator , deducens , suam Professionem fuisse nullam , uti emissam per vim , & metum sibi a Patre incussum , & ad hunc effectum servatis servandis examinari curavit formiter in Terra Gualdi a Judice

de-

deputato octo Testes, inter quos aderat Joannes Baptista Lipsi ejus germanus frater; qui omnes deposuerunt de ferocia Patris, quod ipse pluries adstrinxerit filium ad ingrediendum in Religionem nedum verbis asperis, sed etiam immanibus factis, cum nempe ejiendo a domo paterna, denegando alimenta, verberando, & aliquando armata manu ictus vibrando usque ad necem, quodque ad incutiendum timorem filio usque quoque fuerit opera alterius ejus filii, prædicti scilicet Joannis Baptistæ, & cujusdam Angeli Calafati hominis facinorosi; lidem etiam Testes testantur, quod Nicolaus Orator pluries protestatus fuerit ante Professionem, se ingredi in Religionem, & Professionem emittere ob tot violentias sibi illatas a Patre, eandemque protestationem repetiisse post emissam Professionem, ut latius in dictis depositionibus, quæ dantur impressæ ad partes.

Alter ex præfatis Testibus, nempe Joannes Baptista Lipsi inconstans fuit in suo dicto, nam post prædictam formalem depositionem cum geminis Epistolis scriptis Episcopo Fulginei, & insertis in processu se retractavit, asserens, falsam fuisse suam formalem depositionem, & falsas etiam depositiones aliorum septem Testium tanquam subornatorum a Fratre Oratore, ut in dictis Epistolis, quæ circumferuntur impressæ. Postmodum verò cum alia declaratione facta die 29. *Januarii* 1726., quæ pariter datur impressa, confirmavit primam suam depositionem, & quod posteriores declarationes emiserat ob interesse bonorum, quæ ex validitate professionis eidem spectabant.

Exceptiones a Procuratore Fiscali adductæ, sunt sequentes. Prima, quod de tempore emissæ professionis scilicet quatuor diebus ante illam objerat Pater, atque ita cessaverit causa metus, & quod de illius morte notitiam ante professionem ipse Orator habuerit non solum per Epistolam, sed etiam oretenus a quodam P. Joanne Maria Rossi Religioso ejusdem Ordinis, ut apparet ex geminis istius Epistolis, quæ dantur impressæ.

Secunda exceptio in eo consistit, quod posita etiam nullitate dictæ professionis, adhuc ea ratificata, seu inducta fuerit tacita professio ex subsequenti, & plusquam annali delatione habitus, ac exercitio actuum Professis competentium, & fortius ex susceptione Sacrorum Ordinum ad titulum religiosæ Paupertatis, super quo puncto videri potest *Eminentissimus Petrus ad Constit. 9. Sixti IV. sect. unica num. 17. & seq. & num. 20. tom. 5.*, ubi late de mente hujus Sacræ Congregationis, & per solida Juris principia explanat totam materiam, & resolvit, quod per annalem delationem habitus cum exercitio actuum ad professus spectant. una simul cum scientia nullitatis suæ Professionis, & postquam cessavit causa metus ceteri debeat tacite Professus, & ratam habuisse primam nullam, etiam si extrajudicialiter reclamasset.

Re tandem plene discussa Ordinarius Fulginei una cum Superiore locali sententiam pro validitate Professionis contra Oratorem protulit, a qua interposita appellatione ad hanc Sac. Congregationem contingit disputari.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.?

Negativè, et ampliùs.

CREMONEN. ERECTIONIS PRÆBENDÆ THEOLOGALIS .

Sess. 5.
cap. 1. de
ref.

In ultimo Testamento, cum quo de anno 1684. decessit Sacerdos Franciscus Biffi, hæredem universalem instituit Præbendam erigendam sub titulo Sanctissimæ Annunciationis in Parochiali Ecclesia S. Stephani Oppidi Casalis Majoris Cremonen. Diœcesis, reservato Jurepatronatus favore Francisci Dondi sua vita durante, & postmodum Familiæ de Biffis, istaque deficiente favore Beneficiatorum præfatæ Ecclesiæ Parochialis, quoties verò eadem Ecclesia in Collegiatam erigeretur (prout a pluribus retro annis Communitas Oppidi meditabatur) tunc voluit, ut Juspatronatus illico spectaret ad Canonicos, dummodo Præbenda inter Canonicales adscriberetur: verba Testamenti hæc sunt = *E la detta Præbenda voglio, e lascio, che sia juspatronato del sopranominato Francesco Dondi mio Nipote sua vita durante, e dopo sia juspatronato della Famiglia de' Biffi più prossimi, e mancando la mia Famiglia, spetti a Beneficiari di S. Stefano, e portando il caso, che sia eretta la Collegiata di S. Stefano, voglio che il juspatronato s'aspetti subito ai Canonici, purchè la detta Præbenda sia connumerata fra li Canonici, nel qual caso voglio, che il Sig. Arciprete abbi due voti.*

Anno 1715. Communitas dicti Oppidi humiles preces porrexit Summo Pontifici pro erectione d. Parochialis Ecclesiæ S. Stephani in Collegiatam, illisque remissis huic S. Congregationi, post rem plene discussam, sub die 23. Augusti 1721. rescriptum fuit = *Examinatur modus coram Eminentissimo D. Card. Præfetto, quo Collegiata erigi possit* = Examinato subinde, ac extenso modo in folio ad partes, qui nunc datur impressus) eoque relato in Congregatione diei 9. Februarii 1726. emanavit responso = *signandam esse supplicationem juxta modum expressum in folio annexo ab Eminentissimo Præfetto.*

Modus autem inter cætera ad præsentem controversiam facientia, in hoc stetit; quod erectio Collegiatæ fieret cum uno Archipresbytero, & duodecim Canonicis = *quorum alter sit Theologalis, & erigatur nunc pro tunc ex Beneficio sub titulo Sanctissimæ Annunciationis, quando quomodocumque vacaverit* = quodque omnes Canonicatus, salvis regulis Cancellariæ, conferri deberent ab Ordinario, exceptis nonnullis Canonicatibus, & *excepto etiam (sunt verba dicti modi) Canonicatu Theologali, qui sit de Jurepatronatus Familiæ Biffi, & ipsa extincta, transeat ad Collegiatam juxta dispositionem Fundatoris.*

Antequam signaretur a Sanctissimo supplicatio pro erectione Collegiatæ (quæque nec usque adhuc est signata) contigit de mense Augusti 1726. vacatio d. Præbendæ, seu Beneficii Sanctissimæ Annunciationis de Biffis, de qua habita notitia per Communitatem Oppidi, illico ista recursum habuit ad Sac. Congregationem, ut injungeret Episcopo, ne admitteret præsentationem faciendam a Familia de Biffis ad hoc Beneficium erigendum in Præbendam Theologalem, vel saltem quod institueret Personam qualificatam, & idoneam ad formam Concilii retinendi Præbendam Theologalem.

Datis litteris Episcopo, ut super omnibus instructam redderet S. Congregationem, & interim supersederi, nec procedi ad præsentationem, Ille retulit, Familiam de Biffis nominasse de mense Decembris ejusdem anni Clericum Josephum Mariam Biffi, quodque ipse in obsequium mandati S. Congregationis admittere noluerit nominationem istam, & demum per hæc verba concludit = *verum in casu nostro advertendum esse, quod sicuti cri-*

erigendo dictum Beneficium in Canonicatum, Jus patronatus immediate devolveretur ad Archipresbyterum, & Canonicos, penitus exclusis Patronis Laicis, ita diverso Jure providendum, diversoque modo procedendum esset, casu, quo recedendo a Lege Fundatoris Beneficium in Præbendam Theologalem erigatur, tunc enim consentaneum Juri videtur, electionem Canonici Theologi vacatione occurrente, Ordinario reservare.

Relata hac informatione Episcopi in Congregatione die 15. Martii 1727. sequens prodiit responsum, nemine tamen citato, nec audito = *Beneficium vacans esse erigendum in Canonicatum Theologalem, electio autem Personæ fiat ab Episcopo, & Canonici eidem præsentent Personam ab ipso electam, ut eam instituat.*

His stantibus, concordata, & disputanda hodie proponuntur quinque infra scribenda dubia, quorum tria priora respiciunt interesse Familiæ de Biffis, alia verò posteriora interesse Capituli, & Ordinarii.

Respectu interesse illorum de Biffis, quatenus E.E. VV. recedendo a modo extenso, & approbato de anno 1726. persisterent in ultimo sensu pandito sub die 15. Martii 1727., quod scilicet controversum Beneficium erigi debeat in Canonicatum Theologalem, quodque in hoc casu jus præsentandi non amplius ad Familiam de Biffis, sed ad Capitulum spectaret, occurrit dubitandum, an hæc resolutio comprehendere etiam posse præsentem vacationem, itaut nec in ista vacatione admittenda sit præsentatio jam facta a dicta Familia de Biffis de simplici Clerico ad controversam Præbendam tanquam Beneficium simplex, juxta primum dubium.

Et ratio dubitandi oritur ex eo, quod non adhuc actu, & cum effectu sequuta est erectio Collegiatiæ prævia Signatura, & expeditione Litterarum Apostolicarum, & consequenter nec actu erigi, seu deputari valet præsens Beneficium in Præbendam Theologalem; quo stante videretur, non esse adhuc locum privationi Juris nominandi familiæ de Biffis a Testatore voluntæ in casu, quo sit erecta Collegiata, minusque esse locum electioni Personæ ad Præbendam Theologalem juxta formam Concilii *in sess. 5. cap. 1. de Reformat.*; Quia Sacra Congregatio interpretando Concilium in hoc *cap. 1.*, ubi præscribitur, quod in Cathedralibus, & Collegiatis Præbenda primò vacatura *ipso facto* pro Theologico constituta, & deputata intelligatur, resolvit, ut sit locus huic decreto Conciliari, requiri prius declarationem, & actualem deputationem, quod illa Præbenda sic vacans sit Theologalis, quodque ante hanc actualem declarationem, & deputationem nominari possit Persona quamvis incapax obeundi per se ipsam munus Theologale, ut ex resolutione generali approbata a S^mo, & per extensum relata apud Doctores mox citandos, ibi = *Præbenda, quæ primo vacaverit, & ipso facto ejusdem Concilii decreto pro Lectore Sac. Scripturæ perpetuè constituta, & deputata intelligitur, si collata fuerit ad id munus inhabili per se explicare, an invalida sit? Sanctissimus sentiens, hoc Decretum Concilii esse conditionale, requirique prius declarationem, & actualem deputationem, ut illa Præbenda sit Theologalis, respondit valere collationem Præbendæ, quæ post Concilium vacavit factam Personæ minus idoneæ ad Sac. Scripturam per se ipsam interpretandam, si nondum illa Præbenda actu fuerit deputata, & erecta in Theologalem =; & ita eam, aliasque referendo, & laudando comuniter tenent Garz. de Benefic. par. 5. cap. 4. n. 155. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 5. n. 6. late Fagnan. in cap. quia nonnullis n. 36. & 37. de Magistr. Barbos. ad Concil. d. cap. 1. n. 21. de Canon. cap. 27. n. 4. & de Episc. alleg. 56. n. 3., & Eminentissimus Petra ad Constit. 2. Innoc. VI. n. 18. tom. 4. Cir.*

Circa vero quartum dubium tangens interesse Capituli, & Ordinarii, an scilicet in casu, quo jus presentandi spectaret ad Capitulum, electio Personæ fieri debeat ab Ordinario? Quamvis hæc Sacra Congregatio pluries resolverit, quod per erectionem Præbendæ Theologalis, vel Pœnitentiariæ, quæ pari passu ambulant, præservatum censeatur tam jus conferendi, quam nominandi, & eligendi, quod, prius Capitulo, aliisque Personis compete-
bat, ut testantur Garz. de Benefic. in addit. ad par. 5. cap. 4. num. 143., & Barbof. de Episcop. alleg. 155. num. 11. & 12.

Eadem tamen Sacra Congregatio declaravit, quod inconcussè, & in omni casu electio Personæ spectet ad Episcopum, ut scilicet Episcopus eligat Personam quæ postmodum præsentanda est per Patronum, vel Capitulum habens jus nominandi, eidem Episcopo, vel alteri habenti jus instituendi, ut præcipue in una Zamoren. relata apud Garz. loco mox supra citato ibi: *Cum Congregatio declaraverit electionem Personæ Pœnitentiariæ esse faciendam ab Episcopo, collationem vero Præbendæ ad eos pertinere, ad quos antea spectabat, Capitulum Zamoren. postulavit declarari, an sicut præservata collatio, ita etiam sit præservata presentatio, quam habet Capitulum de dicta præbenda? Congregatio censuit idem in presentatione, quam in collatione, sed tamen referendum Sanctissimo, qui probavit Sententiam Congregationis, dummodo presentatio fiat de electo ab Episcopo: & communiter tradunt Garz. ibidem, & Barbof. dicta alleg. 55. n. 12. & de Canon. cap. 27. num. 12. & seqq. & ad Concilium sess. 24. cap. 8. de reform. 15. Ventrigl. in prax. tom. 2. annotat. 12. §. 1. num. 11., & Eminensissimus Petra ad dictam Constit. 2. Innocentii VI. num. 31. tom. 4.*

Sed suboritur difficultas ex nuperrima Constit. 2. Sanctissimi Domini Nostris impressa post Concilium Romanum, demandante, quod Præbenda Theologalis conferri debeat eo plane modo, quo conferuntur Parochiales. An quemadmodum scilicet in Parochialibus de Jurepatronatus Ecclesiastico electio Dignioris inter approbatos in concursu spectat ad Patronum, quem præsentare teneretur Episcopo pro Institutione, ut disponitur in sess. 24. de refor., & unanimiter Doctores relati in dec. 80. & 102. coram Ubaldo, & in Compostellana Parochialium 19. Januarii, & 18 Junii 1728. coram R. P. D. Ratto, & 6. Decembris ejusdem anni cor. R. P. D. Crescentio, ita etiam servandum sit quoad hoc ad jus eligendi in Collatione Præbendæ Theologalis?

Super qua notandum venit, quod dicta Constitutio 2. solum in littera parificat Præbendam Theologalem Parochialibus quoad modum conferendi per concursum, & quoad jus passivum Personæ eligendæ, ut scilicet eligi debeat, qui in formali concursu magis idoneus renunciatus fuerit. prout servatur in Parochialibus, nil autem dicit de jure activo eligendi Digniore ibi: *Volumus in super ut conferri semper debeant Doctores in Sacra Theologia &c. & ceteroquin magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato, eo plane modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur.*

Jura Episcopi non adhuc sunt deducta, dignabuntur itaque EE. VV. sapienter de more declarare.

- I. An sit admittenda presentatio facta de Clerico Josepho Maria de Biffis ad Beneficium Sanctissimæ Annunciatæ tamquam simplex in casu &c.
- II. An Præbenda, de qua agitur durante familia de Biffis erigi possit in Canonatum, seu potius Præbendam Theologalem in casu &c. & quatenus affirmativè.

SI

III. An

- III. *An Jus presentandi ad dictum Canonatum continuare debeat in dicta Familia de Biffis in casu &c.*
 IV. *An in casibus, in quibus Jus patronatus, & presentandi contingat per Capitulum, electio personæ presentandæ spectare debeat ad Ordinarium in casu &c.*
 V. *An modus alias exhibitus, & approbatus a Sacra Congregatione sit reformandus juxta novas resolutiones in casu &c.*

Ad primum affirmativè .

Ad secundum, posse erigi in simplicem Canonatum .

Ad tertium affirmativè .

Ad quartum provisum in superioribus .

Ad quintum ad Eminentissimum Præfectum .

*Sess. 22.
cap. 4.
Sess. 24.
cap. 12.
&c 19f.*

VIGILIEN. DECANATUS. Petrus Jacobus Schinoffi fundavit anno 1625. in Cathedrali Ecclesia Vigilien Dignitatem Decanatus, & pro ejus dote assignavit annuos ducatos 90. monetæ Regni Neapolitani, nempe annum censum ducatorum 56. singulis annis exigendum ab Universitate ejusdem Civitatis, & alios ducatos 33. percipiendos ex tot petitiis Terræ, reservando Jus patronatus laicale favore suorum descendendum masculorum; Decanis vero pro tempore injunxit onus celebrandi Missam quotidianam, necnon interessendi quotidie omnibus divinis officiis in dicta Ecclesia celebrari solitis, ut faciunt aliæ Dignitates, & Canonici; voluit etiam, quod eadem Dignitas potiri deberet loco, & voce activa, & passiva in Capitulo, ac etiam omnibus, & singulis privilegiis quibus aliæ Dignitates quomodolibet fruuntur, & demum quod retineri posset per unum ex Canonicis, ac ulterius quod Decanus obtinere, & retinere valeret Canonatum absque dispensatione Apostolica, prout latius in instrumento foundationis, & litteris Apostolicis pro dicta erectione, quæ quæ dantur impressæ in Summario Decani.

Anno 1634. ad sedandas nonnullas controversias inter Decanum tunc existentem, & Capitulum, inita fuit concordia, qua conventum fuit, quod Decanus pro tempore nequiret participare de mortuariis, emolumentis, legatis, donationibus, aliisque obventis, & in futurum obveniendis Capitulo, & quod fruit non posset loco, & voce in Capitulo; & ita observatum fuit imposteriorum usque ad annum 1688., quo reclamante Decano ad S. Congregationem, & adversus d. transactionem, & pro aliis suis prætenfis Juribus, inter alia hæc tria dubia proposita fuerunt in Congregatione diei 31. Januarii dicti anni 1688. Primo scilicet; *an d. transactio fuerit valida, & obligatoria Successorum in Dignitate Decanatus?* Secundo: *an Decano pro tempore dummodo in sacris constituto competat jus vocis activæ & passivæ in capitulo?* Tertio; *an eidem Decano competat participatio in obventionibus. Legatis Eleemosynis, Mortuariis, & dotibus Anniversariorum obventis Capitulo post erectam Decanatus Dignitatem, & in futurum obveniendis?* Quibus Sac. Congregatio ita respondit: *Ad primum negativè ad secundam affirmativè, & ad tertium Episcopus auctis Partibus informet, & præcipue an ceteræ dignitates ejusdem Ecclesie participant de obventionibus, & aliis emolumentis Capituli, de quibus in dubio;* & hæc resolutio quoad

quoad primum, & secundum dubium confirmata fuit sub diebus 10. *Aprilis*, & 26. *Junii* ejusdem anni, & 24. *Maij* 1689.

Modernus Decanus restaurat antiquam litem super tertio dubio tunc non resoluta, ac etiam præ tendit, esse locum reductioni oneris assistentiæ in Choro, & celebrationis Missæ quotidianæ in erectione Decanatus injuncti sub motivo, quod notabiliter diminuti sunt redditus pro dote assignati in dicta erectione; & quod non teneatur per Turnum ad Missas Conventuales, a quibus aliæ Dignitates sunt exemptæ; & super his omnibus recursum habet ad Sacram Congregationem.

Audito Episcopo, hic plene refert, nedum super erectione Decanatus, transactione inita de anno 1634. ac diminutione reddituum Decanatus; sed etiam super oneribus, & modo quo de fructibus, ceterisque emolumentis Ecclesiæ participant Canonici, aliæque Dignitates, ut latius in duabus relationibus, quæ dantur impressæ; Discutienda itaque proponuntur, utraque Parte informante tria sequentia dubia.

- I. *An Decano competat participatio in obventionibus, Legatis, Emolumentis, Mortuariis, & dotibus Anniversariorum obventis Capitulo post erectam Decanatus Dignitatem, & in futurum obveniendis?*
- II. *An sit locus pro eodem Decano reductioni oneris assistentiæ quotidianæ, in Choro, ac Missæ itidem quotidiana ex Instrumento foundationis injuncti? Et quatenus Affirmativè: quenam ratio habenda sit pro utriusque oneris reductione.*
- III. *An Decanus unacum Canonicis per turnum teneantur ad missas Conventuales, a quibus ceteræ Dignitates eximantur.*

Non proposita.

CAJETANA ERECTIONIS MONASTERII. Testamento, cum quo decessit Andreas del Sole, instituta sibi hærede universali Beatrice Sotore, cum onere alendi Michaelum Angelum communem Fratrem Amentem, jure legati disposuit, quod omnia stabilia, & annui census ab eo empti unacum fructibus decursis, & decurrendis, necnon quoddam Viridarium, ac alii ducati 1900. erogari deberent in constructionem, & dotationem Monasterii, & Ecclesiæ, in quo reciperentur duodecim honestæ, & pauperes Puellæ Civitatis & Burgi Cajetæ eligendæ cum consensu Episcopi, & Executorum Testamentariorum, quæque vivere deberent sub gubernio Episcopi, & sub Regula S. Francisci, quæ servatur a Monialibus Cappuccinellis nuncupatis; Casu vero quo fabrica dicti Monasterii, vel Ecclesiæ non inciperetur intra quadriennium a die sui obitus, voluit quod erigi, & fundari deberent tot Cappellanæ juxta quantitatem fructuum prædictorum bonorum, ulterius mandavit, quod post obitum dictæ Beatricis hæredis cætera bona hæreditaria eidem ut supra relicta, cedere deberent incommodum prædicti Monasterii erigendi, solumque Beatrix in prædicta disponere possit de aliis bonis illi obvenientibus ex hæreditate suorum Parentum juxta eorum respectiva testamenta, reservatis tamen favore Fratris Amentis quousque viveret congruis, & necessariis alimentis, Insuper voluit, quod eveniente dicto obitu Beatricis, erigerentur duæ Cappellanæ cum onere Missæ quotidianæ in Ecclesia Monialium, quodque ad proportionem fructuum augeri etiam deberet numerus Puellarum eligendarum. Hæc omnia disposita apparent in testamento originali.

*Seff. 20.
c. 6. & 9.
& Seff.
23 c. 18.
& Seff.
25. c. 8.
derefor.*

Mortuo Testatore diei 16. Octobris 1720. cum Executores Testamentarii non prius Ædificium Monasterii inceperint, quam de mense Octobris 1725. ideoque post lapsum quadriennium a die obitus prædicti Testatoris, quinimmo ab incepto opere postea desisterint; Hinc Beatrix hæres instituta instetit apud Sacram Congregationem, dictamque instantiam prosequitur Promotor Fiscalis, pro erectione Cappellaniarum ad formam Testamenti, sub duplici motivo; primo scilicet, quia Ædificatio, & constructio Monasterii non fuit incepta intra quadriennium præfixum a Testatore, Secundo quia nulla adfit spes illud terminandi, & perficiendi, minusque manutenendi designatas Puellas, aliosque necessarios Ministros ob exiguitatem reddituum hæreditatis longe imparis ad hujusmodi effectus.

Audito Episcopo, omnia exposita confirmans est in sensu pro erectione Cappellaniarum, eo magis, ut ipse subjungit, quia Executores Testamentarii prætextu Fabricæ inceptæ lento passu procedunt, fructus hæreditatis in dies disperdunt, nullam rationem de accepto, & expenso reddentes, & in omnibus despotice se gerunt absque hæredis consensu, & Ordinarii permissione.

Idem Episcopus quoque testatur, ex libris hæreditatis constare, quod omnes redditus hæreditarii ascendunt ad annuos ducatos 581., ex quibus deductis ducatis 403. assignatis Beatrici hæredi pro ejus Fratris Amenti, sustentatione, nunc remanent annui ducati 178. qui durante vita Beatricis, & fratris Amentis haud sufficiunt pro terminatione Monasterii provisione utensilium, & manutenzione duodecim Puellarum, & Ministrorum. Post mortem vero prædictæ Beatricis, & fratris Amentis deducendi sunt ab Assè hæreditario ducati quatuor mille præterea ab eadem Beatrice ex bonis Paternis, & Maternis, necnon portio debita Fratri Amenti, quibus detractis, hæreditas reduceretur ad tenuem quantitatem, & ulterius solvi deberent alii ducati 66. pro oneribus perpetuis ipsi hæreditati annexis.

Interea præfatus Episcopus supplices preces Sanctissimo porrexit, exponens ipsum pro erectione Seminarii a Concilio Tridentino enixe demandata, non sine maxima sollicitudine elaborasse, verum attentis inopia Beneficiorum, Locorumque Piorum Civitatis, & Diœcesis, ac tenuitate veteris taxæ, quæ & si ad summam ducatorum quinque pro centenario, juxta ultimam instructionem, augetur, adhuc summam istam retrahendam minime sufficere posse, compertum est, ad Pueros in Seminario collocandos, & Magistros, cæterosque Officiales alendos, minusque ullam spem adesse uniendo aliquod simplex Beneficium, cum omnia Beneficia simplicia Diœcesis Cajetanæ sint tenuis redditus, vel Sanctæ Sedi reservata, & affecta reperiantur, idcirco supplicabat, quatenus prædicta difficultate erigendi, & manutenendi Monasterium ob tenuitatem reddituum dictæ hæreditatis, commutata enunciata pia dispositione, fructus dictæ hæreditatis applicarentur, & unirentur futuro Seminario erigendo.

Hujusmodi precibus remissis a Sanctissimo ad hanc Sacram Congregationem decidenda proponuntur sequentia dubia, Executoribus non adhuc jura sua deducere curantibus.

- I. *An sit locus erectioni Monasterii ex bonis hæreditarii quondam Andree de Sole? & quatenus negativè.*
- II. *An sit erigenda Cappellaniæ, vel potius sint præfata bona, seu fructus applicandi favore Seminarii Cajetani, & quomodo?*

III. *an*

III. *An, & quomodo sint cogendi Executores testamentarii ad reddendam rationem ex dictis bonis hereditariis in casu &c.*

Non proposita.

SPALATEN. APPLICATIONIS MISSÆ CONVENTUALIS. Archiepiscopus Spalaten. in Relatione status suæ Ecclesiæ transmissa de anno 1722. occasione Visitationis Sac. Liminum exposuit, in Cathedrali Ecclesia decem, & octo adesse Canonicos habentes distinctas, sed tenues Præbendas, Presbyteros vero interessentes Choro, ac assistentiam in Divinis, aliisque functionibus Ecclesiasticis exhibentes ascendere ad numerum triginta circiter. Sess. 23. c. 1. de refer.

Ex eadem Relatione resultabat, Missam Conventualem, quæ ibi quotidie canitur, non applicari pro Benefactoribus, & propterea Sacra Congregatio commisit Archiepiscopo, ut Canonicos ad applicandam quotidie dictam Missam pro Benefactoribus adstringeret his superadditis verbis: *Si vero Canonici propter tenuitatem reddituum Canonicalium petunt aliquam gratiam, supplicent pro eadem (non retardata interim quotidie applicatione) & juxta tenuitatem eorundem habebitur ratio.*

Modo recurrunt Canonici humiliter exorantes pro omnimoda exemptione ab hujusmodi applicationis onere, quo ab immemorabili tempore reperiuntur exempti, ex pluribus Juribus, & documentis, quæ cum ob eorum paupertatem, ut ipsi asserunt, nec imprimi, nec EE. VV. distribui valeant, breviter hic recensentur.

Primo igitur exponunt, eorum Præbendas Canonicales fuisse dotatas a Regibus Ungariæ tempore, quo expulsi Barbaris Nationibus, Possessores erant Dalmatiæ, ideoque præsumendum non sit, istos tam eximios, & Regios Benefactores adstringere voluisse Canonicos ad illam obligationem antidotalem, ad applicationem scilicet Missarum Conventualium, ad quam respicere solent privati Benefactores, sed quod potius in votis unice habuerint officiatorum, & decus Ecclesiæ, ac alimoniam Ministrorum.

Ad probandam vero hanc Regiam dotationem nil aliud ipsi exhibent, quam particulam cujusdam Bullæ Honorii Papæ extractam ab eorum Archivio, in qua simpliciter legitur confirmata donatio nonnullarum Terrarum ipsis facta a Rege Ungariæ, per hæc verba: *Terras, quas Carissimus in Christo Filius noster Ungariæ Rex Illustris infra Muros Civitatis vobis pia liberalitate donavit, auctoritate vobis Apostolica confirmamus.*

Adducunt etiam, quod Clerus Ecclesiæ Cathedralis componitur ex 18. Canonicis, & 60. Ministris Inferioribus, & quod Massa distributionum inter omnes dividenda, constituitur ex unione plurium Beneficiorum tam parvi redditus, ut illorum fructus vix ascendant, demptis expensis, ad annuos Filippos, seu scuta Romana 140., vel 150. circiter, ut resultat ex novennio reddituum, quod exhibent in forma authentica. Canonici vero habent quidem Præbendas distinctas, sed tenuissimas, quarum aliæ unam, vel duos Filippos, reddunt in fructu, aliæ tres, vel quatuor, duæ novem, vel decem Filippos, & una tantum, quæ omnium pinguior reputatur, reddit annuos Filippos 23. pluribus tamen gravata oneribus, ut ex fide recollectionis anni 1727. subscripta, & jurata a singulis Præbendis.

Ad

Ad comprobandam hanc tenuitatem Præbendarum, & Massæ distributionum, exhibent etiam quandam Epistolam scriptam de anno 1585. ad clar. me. Card. de Sens de ordine Sac. Congregationis, qua ob dictam causam eximit annuente tunc Archiepiscopo, dictas Præbendas, & distributiones a taxa Seminarii; Adducunt quoque Constitutiones Synodales conditas de anno 1690 ab Archiepiscopo Cosmo, ubi *in cap. 26. exaggerat Antites*, quod ob tenuissimos proventus Ecclesiæ nunquam erecta, nec erigi poterit Præbenda Theologalis, & in supplementum devenerit ad electionem Magistri Grammaticæ ad formam Concilii *in sess. 5 c. 1. de refor.* Demum adducunt, quod nonnulla alia suffragia ipsi applicant pro Benefactoribus in genere, nempe unam Missam in Aurora, quæ celebratur per Sacristam singulis diebus festis Sanctorum Titularium dictorum Benefactorum, quæ reperiuntur unita Missæ distributionum, cum annua elemosynalitarum 81., & aliam Missam cum cantu, ac horas Vespertinas in Ecclesiis Titularibus, quæ adhuc reperiuntur, ac plures alias preces, quotidie pro eisdem Benefactoribus recitari solitas in Choro post Matutinum, Missam cantatam, & completorium.

His instantibus, supplicant Oratores pro declaratione, quod ipsi nulla die teneantur ad applicandam Missam Conventualem, prout ab immemorabili tempore fuerunt exempti, & quatenus tenerentur in solis diebus festis de præcepto, quod in hoc casu dignentur EE. VV. eos eximere a dictis aliis oneribus Missarum, & Precum, quas usque adhuc applicarunt pro Benefactoribus.

Pluries hæc Sac. Congregatio declaravit, quod Canonici Cathedralium, & Collegiatarum tenentur ad applicandam quotidie Missam Conventualem pro Benefactoribus in genere, non obstante quacumque contraria consuetudine quantumvis immemorabili, aut tenuitate reddituum, & præcipue *in Squillacen. 17. Martii 1704, in Camerinen. 9. Junii ejusdem anni, in Ferrarien. 18. Martii 1719. ad primum, in Comen. 11. Maii 1720., & in Veliterna 14. Martii 1722. ad Secundum.*

Attenta tamen tenuitate Præbendarum, eadem Sac. Congregatio benigne indulgere solet, ut illa tantum applicetur in diebus festis de præcepto, *us in Camerinen. Missæ Conventualis 5. Junii 1706. in Narnien 11. Junii 1712. in dicta Veliterna 14. Martii 1722. ad tertium dubium, in Spoletana 23. Maii ejusdem anni, & in Pietina 19. Junii 1728.*

Eadem pariter Sac. Congregatio declaravit, quod ob superadditam, seu injunctam hanc applicationem Missæ Conventualis non eximantur Canonici ab applicatione imposteriorum aliorum onerum, & Missarum, quæ prius applicari solebant pro iisdem Benefactoribus, ut in *dicta Ferrarien. 18. Martii 1719. ad quartum dubium*, ubi quæsitio -- *An supposita obligatione applicationis Missæ Conventualis teneatur Capitulum imposteriorum continuare in recitatione Nocturni a Mortuis, & in celebratione Missæ Cantatæ cum applicatione prima die cujuslibet mensis non impedita pro Benefactoribus?* responsum fuit -- *Ad quartum affirmative.*

Non gravabuntur itaque EE. VV. summa, qua pollent, sapientia discernere.

- I. *An Capitulum Spalaten. teneatur quotidie Missam Conventualem applicare pro Benefactoribus, & quatenus affirmative*
- II. *An & quæ exemptio ab hac applicatione sit eidem indulgenda, attenda tenuitate Præbendarum?*

III. *An supposita dicta applicatione Missæ Conventualis, teneatur Capitulum in posterum continuare in celebratione aliarum Missarum, & quotidiana recitatione precum cum applicatione pro Benefactoribus in casu &c.*

Non proposita .

BONONIEN. ORATORII. Intra fines Parochialis, seu Ruralis Abbatie SS. Nicolai, & Agathæ Zeula Prædosa Civitatis Bononien. adest Burgus, seu Vicus nuncupatus *Ponte di Ronca* compositus duodecim Domunculis ad usum Rusticorum, in eoque ab antiquo tempore reperitur publicum Oratorium Præsentationis Beatissimæ Virginis constructum ad formam Constitutionis Synodalis loquentis de Oratoriis publicis, ac satis instructum de Utensilibus sacris pro celebratione Sacrificii.

Quamvis autem in eodem Oratorio ab antiquo tempore usque ad præsens celebratum fuerit Sacrificium Missæ prævia licentia concessa ab Archiepiscopis Bononiæ, & renovata de anno 1725. a moderno Eminentissimo Antistitem ad quinquennium, deponunt ut plures Testes, qui dantur in *Summario*, & constat ex eadem licentia transcripta in eodem *Summario*, ac etiam decoratum fuerit de anno 1656. Indulgentia Plenaria a s. mem. Alexandro VII. ; Nihilominus de anno 1726. modernus Curatus, seu Abbas dictæ Parochiæ instetit coram Vicario Generali pro Interdicto, & suspensione dicti Oratorii ab ulteriori celebratione Missarum, sub motivo, quod Oratorium prædictum multos habet defectus reprobatos a Sacris Canonibus, & Constitutionibus Synodalibus, videlicet quod sit connexum a pluribus lateribus cum Domibus Rusticorum contiguus, ac æquali, eodemque tecto cum illis constructum, itaut a dictis Domibus haberi possit accessus ad tectum Oratorii, ac una ex illis habet quoque actualem accessum ad Taxellum, seu Lucernarium ejusdem Oratorii, ubi Inquilini reponit Instrumenta rusticalia, quodque sit adeo annexum, & conjunctum cum dictis Domunculis, ut qui morantur in Oratorio audiant discursus Vicinorum, pariterque sit positum in quadam servitute activi aspectus, & demum quod Sacerdos ibi continuam habens moram ad effectum dicendi Sacrum quæstuat, oblationes colligit, & multos alios actus exercet in præjudicium Ecclesiæ Parochialis.

Contestata lite inter Parochum prædictum, & Administratores Hospitalis Expositorum Bononiæ de cujus dominio sunt præfatæ Domus, & Oratorium, Vicarius Generalis fecit accessum in faciem loci, ubi distincte recognovit situm, & statum Oratorii, & contiguarum Domorum: dictus accessus plene describitur; & datur in *Summario* Administratorum 23., sed quia prædictus Vicarius differebat causam decidere, Administratores appellarunt a denegata Justitia, & recursum habuerunt ad Auditorem Sanctissimi, qui terminum duorum Mensium præfixit Judici ad causam expediendam, illaque non expedita intra terminum præfixum, eandem remisit ad Sac. Congregationem.

Elapso termino prædicto, quin Vicarius causam terminasset, idem Auditor Sanctissimi denuo illam remisit Sac. Congregationi; idcirco ad instantiam Administratorum, & in contumaciam Parochi non adhuc Jura sua de-

*Decret.
de obser.
& exis.
in cele-
bratio-
ne Missæ.
sess. 22.*

deducere curantis proponitur Dubium ab EE. VV. sapienter de more decidendum .

An in Oratorio de quo agitur , liceat celebrare Sacrificium Missæ in casu &c.

Non propofita .

Die Sabbati 23. Julii 1729 .

Infrascripta Dubia , quæ ob temporis angustiam in antecedenti Congregatione indecisa superfuerunt , Dignabuntur EE. VV. prævia reassumptione Folii tunc distributi , pro eorum sapientia definire .

CÆSARAUGUSTANA .

An, quomodo Archidiaconus Cæsaraugustanus teneatur favore Mensæ Capitularis ad contributionem septingentorum ducatorum auri singulis Annis pro dismembratione , aliorumque ducatorum mille similium pro mensuris præstationibus , in casu &c.

Ad Eminentissimum Præfectum pro Concordia .

VIGILIEN. DECANATUS .

- I. *An Decano competat participatio in obventionibus , Legatis , Emolumentis , mortuariis , & dotibus Anniversariorum obventis Capitulo post erectam Decanatus Dignitatem , & in futurum obveniendis ?*
- II. *An sit locus pro eodem Decano reductioni oneris assistentiæ quotidianæ , in Choro , ac Missæ itidem quotidianæ ex Instrumento foundationis injuncti ? Et quatenus affirmative : quænam ratio habenda sit pro utriusque oneris reductione ?*
- III. *An Decanus una cum Canonicis per turnum teneatur ad Missas Conventuales , a quibus ceteræ Dignitates eximuntur ?*

Ad primum affirmativè ad instar aliarum Dignitatum .

Ad secundum pro reductione arbitrio Episcopi , & consultato coram eodem de diminutione reddituum .

Ad tertium negative .

C AJETANA ERECTIONIS MONASTERII.

- I. *An sit locus erectioni Monasterii ex bonis hereditariis quondam Andreae del Sole? & quatenus negativè.*
- II. *An sint erigenda Cappellaniæ, vel potius sint præfata bona, seu fructus applicanti favore Seminarii Cajetani.*
- III. *An, & quomodo sint cogendi executores testamentarii ad reddendam rationem ex dictis bonis hereditariis in casu &c.*

Sess. 22. c.
6. & 9. &
Sess. 23. cap.
18 & Sess. 25.
c. 8. de ref.

Ad primum affirmativè.

Ad secundum provisum in primo.

Ad tertium, cogendos esse ab Episcopo Juris remediis, & transmittantur computa.

S PALATEN. APPLICATIONIS MISSÆ CONVENTUALIS.

- I. *An Capitulum Spalaten. teneatur quotidie Missam Conventualem applicare pro Benefactoribus; & quatenus affirmativè.*
- II. *An, & qua exemptio ab hac applicatione sit eidem indulgenda, attendente tenuitate Præbendarum?*
- III. *An supposita dicta applicatione Missæ Conventualis, teneatur Capitulum in posterum continuare in celebratione altarum Missarum, & quotidiana recitatione precum cum applicatione pro Benefactoribus in casu &c.*

Sess. 23. cap.
2. de reform.

Ad primum, & secundum, Indulgeri posse, ut Missa applicetur diebus tantum festis de Præcepto.

Ad tertium affirmativè.

B ONONIEN. ORATORII.

An in Oratorio, de quo agitur, liceat celebrare Sacrificium Missæ in casu &c.

Proponatur in prima.

Decretum de
objer. & evit.
in celebrat.
Missæ.

NULLIUS TUDELÆ, SEU TYRASONEN. Exortis nonnullis controversiis inter Josephum Antonium Junguitum Canonicum, & Thesaurarium Collegiæ Ecclesiæ S. Mariæ Tudelæ, & Capitulum ejusdem Ecclesiæ, quatuor sequentia dubia proposita fuerunt in Congregatione diei 22. Novembris 1727. videlicet

- I. *An constet de excessibus Cap. contra D. Junguitum Provisum Apostolicum?*
- II. *An, & a quo tempore eidem D. Junguito debeantur fructus, redditus, & distributiones?*
- III. *An eidem debeantur per Capitulum omnia damna, & interesse passu ex causa molestiarum, & litium ex causa Capituli inductarum?*
- IV. *An, & sub quibus pænis cogendum sit Capitulum ad exhibenda omnia instrumenta, & Jura, que respiciunt redditus præminentias, & Jura Dignitatis Thesaurarie, & Canonicatus in casu &c.*

Sess. 21. c. 3.
de ref.

Dubius ut supra propositis in contumaciam Capituli responsam fuit; Ad primum *affirmative*; ad secundum *deberi a die possessionis, excepto primo anno solven. heredibus defuncti*, ad tertium *affirmative*, & ad quartum *cogendum esse sub pœnis pecuniariis in quantitate arbitrio Nuntii, & in subsidium suspensionis a Divinis*.

Concessa adversus hujusmodi resolutionem nova audientia Capitulo, Causaque relata in Congregatione diei 13. Martii 1728. sub dubio; *an, & in qua parte sit standum, vel recedendum a decisis?* emanavit rescriptum: *Ad Eminentissimum Cardinalem Bellugam, qui auctoritate Sac. Congregationis partes inducat ad concordiam, & quatenus concordari nolint, eam faciat ex officio in Sacra Congregatione referendam.*

Cum vero Concordia ista suum effectum habere non valuerit ex causis bene notis EE. VV., hinc reproponitur Causa sub eodem dubio.

An, & in qua parte sit standum vel recedendum a decisis.

Non proposita.

*Sess. 23. c. 50.
de ref. Matr.*

VIGILIEN MATRIMONII. Post inita Sponsalia per verba de futuro inter Corradum de Martino, & Annam Theresiam Frisari Domiciliarios Vigilienfes, & post susceptam prolem ex illicita eorum copula, exoptantes iidem celebrare Matrimonium in faciem Ecclesiæ, fuerunt de anno 1719. factæ solitæ publicationes; Sed denunciato Curix Episcopali, quod inter contrahentes adesset impedimentum primi, & secundi gradus consanguinitatis ex eo proveniens, quia dictus Corradus esset filius naturalis Nicolai filii etiam naturalis Florilli Frisari, qui fuit Pater Annæ Theresiæ Sponsæ, matrimonium effectuari non potuit.

Ab hoc impicto impedimento recursum habuerunt supradicti ad hanc Sac. Congregationem, quæ sub die 11. Januarii 1721. audito prius Episcopo cujus relatio datur impressa in *Summario num. 5.* rejecit instantiam, prout etiam per tres vices rejecta fuit a Sacra Congregatione Supremæ inquisitionis, ad quam preces etiam direxerant, & tamen ex Copula inter eos continuata alia proles suscepta fuit.

Exposuerunt Oratores cum supplici libello Sanctissimo porrecto, quod informationes usque adhuc super prætenso impedimento captæ erant extrajudiciales, & a facti veritate alienæ, ideoque supplicarunt, quatenus dignaretur, confestionem Processus judicialis Metropolitanano committere. Precibus remissis huic Sacræ Congregationi sub die 31. Julii 1728. rescriptum fuit *Metropolitano pro informatione, & confestione Processus servandis.*

Metropolitanus retulit, quod processus in Curja Vigilien. confectus sit: informis, testesque varii, & contrarii quoad ætatem, ac nativitatem Corradi quodque in eodem processu adsint duæ depositiones Theresiæ Vulpicillæ Matris Corradi inter se contrariæ, nam in prima declarat, Corradum esse suum filium legitimum natum in Constantia Matrimonii cum Leonardo Martino legitimo Conjuge, & in secunda asserit, dictum Corradum esse natum ex adulterina copula habita cum Nicolao Frisari, & quod aderat etiam in eodem processu depositio jurata ipsius Nicolai Frisari testantis, præfatum Corradum suum Filium non esse.

Subjungebat idem relator, per suum Vicarium generalem examinatos fuisse formiter decem & novem testes omni exceptione majores in Civitate

Mel-

Melphiten. Patria dicti Corradi, ex quorum unanimi depositione resultat, Theresiam Vulpicellam Matrem Corradi, tam ante, quam post contractum Matrimonium cum Leonardo Martino, scandalose, & inhoneste vixisse habentem copulam cum pluribus, & diversis personis, inter quas nominatur etiam Nicolaus Frisari, quinque autem Testes deposuerunt dumtaxat de auditu, prædictum Corradum esse filium istius Nicolai Frisari, & ulterius Joannes Bernardinus Forgia alter ex dictis Testibus, deposuit, ipsum credere, quod Corradus natus esset a Michaele Forgia ejus Fratris; demum recognitis libris baptizatorum, repertus fuit Corradus baptizatus tanquam expositus ex Patre, & Matre incerta.

Protequebatur relator, per dictum suum Vicarium processum etiam fuisse ad examen primi gradus consanguinitatis, an scilicet Nicolaus Frisari prætenfus Pater Corradi Oratoris fuisset filius naturalis Florilli Frisari; & quod inventa fuisset quædam publica, & solemnis declaratio facta a dicto Florillo Frisari per acta Notarii, in qua prævio Juramento fatebatur, Nicolaum non esse suum filium naturalem, sed eundem tractasse ut filium adoptivum, idque confirmatum fuit ex fide baptismatis, ex qua habetur, dictum Nicolaum fuisse baptizatum, tanquam expositum, ex Patre, & Matre incerta. Ex his omnibus credebatur Metropolitanus, non esse pro ratum assertum impedimentum primi, & secundi gradus consanguinitatis, vel saltem esse valde dubium, ut latius ex sua relatione quæ pariter datur impressa in *Summario num. 8.*

Relatis expositis in Congregatione diei 18. Decembris 1728. responsum fuit *Scribatur Episcopo Vigilien., & Archiepiscopo Tranen. pro transmissione processuum, & interim Episcopus Vigilien. mandet, Oratores separari, & certiores..*

Cum autem in omnibus paritum sit mandatis Sacræ Congregationis tam prævia transmissione utriusque Processus, quam separatione Oratorum, dignabuntur EE. VV. summa, qua pollet, sapientia decernere.

I. *An constet de impedimento, & quatenus affirmativè.*

II. *An sit locus dispensationi in casu &c.*

Non proposita.

CAVEN. FUNERALIUM. in Synodo Diocesana Caven. de anno 1638. sub tit. 12 cap. 12. circa Jus sepeliendi Cadavera Peregrinorum, aliorumque repentina, aut violenta morte decedentium in Civitate Cavæ, sic disponitur: *Peregrinorum, ac capitaneorum, aut repentina, violentaque morte decedentium Cadavera in Ecclesia Cathedrali tantum, ubi sacellum sub vocabulo S. Relititæ, & Fovea pariter ad hoc opus erecta reperitur deinceps sepeliantur, juxta Bullarum ejusdem Saccelli dispositionem; Jura autem Parochialia semper eisdem (id est Parochis) salva esse volumus.*

Sess. 24. cap. 13. de ref. Sess. 25. cap. 13. de ref.

Modernus Episcopus in relatione nuper transmissa super præfenti controversia circa jus tumulandi exorta inter Capitulum Cathedralis, & Parochos Civitatis ita refert: *Capitulum hujus Cathedralis Ecclesiæ reperiri ab immemorabili justo titulo, & pacifica possessione, seu quasi privative quoad Parochos sepeliendi in fovea S. Relititæ quoscumque; Exteros ex hac visa migrantes, qui in hac Civitate incolatum per decennium continuu non fecerant, nec in ea bona stabilia possederunt, ac ducatos octo monetæ Regni pro juribus, associatione Capituli, & Juribus Episcopi pro tempore, & Carolenos annos pro*

Sacrifia recipiendi, pro quibus tamen Capitulum est obnoxium oneri celebrationis Missarum decem, & octo singulis annis, neque in hoc præjudicium ullum Parochus irrogatur, etenim solitum jus Parochiale in cujuslibet Exteri funere Parocho illi, in cuius Parochialis restrictu Exterus fatus cedit, solvitur.

Cum autem de anno 1725. Sacerdos Xaverius Casaburi, qui a tresdecim mensibus moram trahebat in Civitate Cavæ ludi Magistri munus exercens, decesserit in districtu Parochiæ S. Michaelis Archangeli ejusdem Civitatis, sibi prius electa Sepultura in eadem Parochia, ut resultat ex quinque Testium depositione, quæ datur impressa, receptisque ab istius Parocho omnibus Ecclesiæ Sacramentis, idem Parochus sub fundamento dictæ electionis Sepulturæ, ac etiam quia Defunctus esset oriundus Civitatis Caven. (ut ex aliis Iuribus, quæ pariter dantur impressa) illius Cadaver tumulavit in dicta sua Parochiali Ecclesia.

Capitulum Cathedralis prætendens, tumulationem dicti Cadaveris ad se spectare, illico instantiam proposuit in Curia Episcopali contra Parochum de usurpata Jurisdictione, sed provocante Parocho a quodam decreto interlocutorio ad A. C. una cum cæteris Parochis Caven, hoc interim ad causam admissis; remissaque controversia per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem, proponuntur in contumaciam Capituli Jura sua deducere non curantis, quamvis pluries lacessiti, septem sequentia dubia.

- I. *An Jus tumulandi Cadavera decedentium repentina, aut violenta morte intra districtum Parochiarum Civitatis Cavæ spectet ad proprios Parochos, vel potius ad Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, & quatenus ad Capitulum.*
- II. *An eorundem tumulatio spectet etiam ad Capitulum, si ante obitum illi receperint Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, vel extremæ unctionis a proprio Parocho.*
- III. *An tumulatio oriundorum Caven, ac Exterorum, qui Incolatum per decennium non fecerint, nec bona possideant in eadem Civitate, necnon aliorum per transitum decedentium intra districtum alicujus Parochiæ, spectet ad propriam Parochum, vel potius ad Capitulum, & quatenus ad Capitulum.*
- IV. *An præfatis Exteris, & Oriundis licitum sit eligere Sepulturam extra Ecclesiam Cathedralis absque Capituli consensu, & quatenus affirmative.*
- V. *An solvendum sit dicto Capitulo, & Mensæ Episcopali jus Funeris, & in qua summa.*
- VI. *An licuerit R. D. Josepho Catone Parocho S. Michaelis Archangeli tumulare cadaver Xaverii Casaburi in sua Ecclesia Parochiali, & quatenus negative.*
- VII. *An, & ad quid teneatur favore Reverendissimi Capituli, & Mensæ Episcopalis, in casu &c.*

Non proposita.

*Sess. 25. Cap.
4. de Reform.*

CREMOMEN. SUPPLEMENTI DOTIS. Christophorus Benzius fundavit anno 1702. simplex Beneficium perpetuum sub titulo SS. Caroli, & Aquilini in Oratorio publico per eum prius constructo in loco Cassani Cremonen. Diœcesis, cum pluribus oneribus injunctis Cappellano, seu Titulari pro tempore, & signanter celebrare faciendi duas Missas qualibet die, quarum altera celebranda esset in Aurora ad commodum Operatoriorum, necnon unius Missæ solemnis cum cantu, aliarumque sex Missarum

sarum privatarum in tertio festo Pentecostes, ac alterius Missæ solemnissimæ de requie cum aliis sex pariter Missis privatis in die Anniversario sui obitus, & demum manutenendi, & reparandi Ecclesiam, ac providendi Sacristiam de paramentis, suppellectilibus Sacris, Cera, aliisque necessariis pro dicta celebratione Missarum; Prædictam autem quotidianam Missarum celebrationem adeo enixe exoptavit, ut expresse præceperit illas numquam prætermittendas esse, nec ex causa infirmitatis, nec ex titulo honestatis, sed in hoc casu supplendas esse per alios Sacerdotes eligendos ab ipso Titulari.

Pro dote vero istius Beneficii assignavit diversa bona stabilia, quæ sufficientia, ac exuberantia ipse putavit ne dum pro adimplemento præscripti oneris duarum Missarum quolibet die, sed etiam pro sufficiente annuo reddito favore Titularis.

Anno 1709. mortuo Fundatore ab intestato, illius opulenta hæreditas devenit ad Paulum ejus Fratrem, qui in suo ultimo testamento condito frequenti anno 1710. in præfatis bonis quatuor sibi scripsit hæredes pro æquali portione, nempe Paulum, & Pompejum Fratres de Cantuis (quorum primus est modernus Cappellanus supradicti Beneficii) ac Ambrosium, & Angelum Mariam Fratres de Medicis.

Agnoscentes dictus Paulus Cappellanus, bona pro dote relicta imparia esse non tantum pro condigno ipsius annuo reddito, sed etiam pro exequendis oneribus injunctis a Fundatore, recursum habuit ad Sacram Congregationem pro dictorum onerum reductione, & exquisita desuper informatione Episcopi, hic distincte recensendo supradicta onera ex Lege foundationis incumbentia, exposuit etiam, redditum bonorum assignatorum ascendere ad summam librarum 841. 1. monetæ Mediolanensis, constituentium scuta 112. 15. monetæ Romanæ, neutiquam sufficientia pro adimplemento eorundem onerum, & denique censuit, non esse locum reductioni, sed cogendos esse hæredes ad supplementum dotis; Ex pluribus rationibus adductis in relatione quæ datur impressa in *Summario a Cappellani num.2.*

Requisitus subinde fuit idem Episcopus, ut informaret, quanta esset Eleemosyna manualis juxta morem Regionis, & quot essent Sacerdotes commorantes in Oppido Cassani, & an isti habeant onera Missarum satisfacienda, itaut pro celebrandis Missis, de quibus agitur, necesse sit admittere Sacerdotes externos; Super quibus respondit, eleemosynam juxta morem dicti Oppidi esse Julii unius, & tertie partis alterius Julii pro Missa fertali, pro Missa vere festiva esse Juliorum duorum, Sacerdotes vero degenies in eodem Oppido ultra Parochum, esse octo, ut plurimum Exteros, & gravatos onere Missarum, itaut inevitabile sit vocare Sacerdotes externos pro celebratione Missarum controversi beneficii, ut hactenus practicum fuit, & hæc secunda relatio datur in eodem *Summario num.3.*

Cappellanus non amplius insistit pro dicta reductione onerum, sed instat pro supplemento dotis, sub motivo, quod bona pro dote assignata non dicuntur stare *taxative, sed demonstrative*, & quatenus starent *taxative*, adhuc esse locum prædicto supplemento, ex quo fundator enixe, & determinate voluerit implementum præscriptorum onerum, allegando resolutionem captam ab hac Sacra Congregatione in *una Romana Legati proposita 13. Septembris, & resoluta 2. Octobris 1721.* Et ad hunc effectum ipse

ipſe obtulit proportionabilem contributionem pro ſua quarta parte hæreditatis, & ſimilem contributionem pro alia quarta parte offert etiam Pompejus alter Frater Cohæres .

Hujusmodi infantia ſe oppoſuerunt alii duo Cohæredes, nempe Fratres de Medicis, ſed cum non adhuc Jura ſua deducere curaverint, in eorum contumaciam proponitur ſequens dubium, ab EE. VV. ſapientiſſime de more decidendum .

An ſit locus reductioni onerum, ſeu potius ſupplemento dotis, & in qua ſumma in caſu &c.

Non propoſita .

Die Sabbati 13. Auguſti 1729.

Reſumere dignentur EE. PP. Folium in antecedenti Congregatione diſtributum, & infraſcriptis Dubiis ob temporis anguſtiam tunc non propoſitis ſapientiſſime de more reſpondere .

*Decret. de
obſer. evit.
in celebrat.
Miſſ.*

BONONIEN. ORATORII.

An in Oratorio, de quo agitur, liceat celebrare Sacrificium Miſſæ in caſu &c.

Arbitrio Eminentiffimi Archiepiſcopi, & amplius .

*Seſſ. 21 c. 3.
de Reformat.*

NULLIUS TUDELÆ, SEU TYRASONEN.

An, & in qua parte ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis .

In deciſis juxta modum præſcriptum a Sac. Congregatione, & ab Eminentiffimo Præſecto declarandum, & pro executione tam præſentis Decreti, quam ab ipſo in futurum dependentium Epifcopo Tyrasonen. facultatibus ejuſdem Sacræ Congregationis, & amplius .

VIGILIEN. MATRIMONII.

- I. *An constet de impedimento? & quatenus affirmativè.*
 II. *An sit locus dispensationi in casu &c.*

Negativè ad utrumque.

CAVEN. FUNERALIUM.

Sess. 24 c. 13.
de reformat.
Sess. 25.
c. 13. de Ref.

- I. *An jus tumulandi Cadavera Decedentium repentina, aut violenta morte intra districtum Parochiarum Civitatis Cavæ spectet ad proprios Parochos, vel potius ad Capitulum Ecclesiæ Cathedralis? & quatenus ad Capitulum.*
 II. *An eorundem tumulatio spectet etiam ad Capitulum, si ante obitum illi receperint Sacramenta Penitentiae, Eucharistiæ, vel extremae unctionis a proprio Parocho?*
 III. *An tumulatio Oriundorum Caven., ac exterorum, qui Incolatum per decennium non fecerint, nec bona possideant in eadem Civitate, nec non aliorum per transitum decedentium intra districtum alicujus Parochiæ, spectet ad proprium Parochum, vel potius ad Capitulum? & quatenus ad Capitulum.*
 IV. *An præfatis Exteris, & Oriundis licitum sit eligere Sepulturam extra Ecclesiam Cathedralis absque Capituli consensu? & quatenus affirmativè.*
 V. *An solvendum sit dicto Capitulo, & Mensæ Episcopali jus Funeris, & in qua summa?*
 VI. *An licuerit R. D. Josepho Catone Parocho S. Michaelis Archangeli tumulare Cadaver Xaverii Casaburi in sua Ecclesiâ Parochiali? & quatenus negativè.*
 VII. *An, & ad quid teneatur favore Reverendissimi Capituli, & mensæ Episcopalis in casu &c.*

Quoad Primum, secundum, Tertium, Quartum, & Quintum Dilata, & exhibeantur Bullæ. Ad Sextum affirmativè. Ad Septimum provisum in superioribus.

CREMONEN. SUPPLEMENTI DOTIS.

An sit locus reductioni onerum, seu potius supplemento dotis, & in qua summa in casu &c.

Sess. 25. c. 4.
de Ref.

Non esse locum reductioni, & quoad supplementum Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instructionem.

CONSTANTIEN. REPARATIONIS ÆDIUM PAROCHIALIUM.

Sess. 21. c. 8.
de Ref.

Proposita præfati Causa in Congregatione diei 11. Junii currentis anni, nulla tunc capta fuit resolutio, sed dictum fuit dilata; prævia igitur reassumptione folii dictæ die distributi, non gravabuntur EE. VV. sapientissimè de more decernere.

An Monasterium Soretanum Ord. Præmonstratensis teneatur contribuere ad reparationem Ædium Parochialium S. Joannis Evangelistæ in Michel-vinenden. in casu &c.

Non propolita cum reliquis ,

Sess. 24. c. 3.
de ref.

BRUGEN. In Cathedrali Ecclesia Brugen. in Belgio viget immemorabilis consuetudo, qua quilibet Cappellanus noviter provifus tenetur post adeptam possessionem Beneficii ad præstandum cæteris aliis Cappellanis Convivium, vulgo nominatum *symbolum gratulatorium, seu proficiat*, di&aque consuetudo uti laudabilis approbata etiam reperitur in Capitulis Civitatis-- *ex consideratione* [sunt verba Capitulorum] *quod ex hujusmodi symboli erogatione animi seniorum inclinatiores sint ad Juniores Chori, & Ecclesie ceremonias diligentius docendum.*

Provisio nuper de majori custodia, seu Cappellania in dicta Cathedrali Ecclesia Cornelio Hyacintho de Vos, eoque immisso in pacificam illius possessionem, fuit pro parte Cappellanorum judicialiter institutum apud Decanum, & Canonicos Capituli, ut eum compellerent ad parandum solitum convivium; reuens tamen provifus ex obligatione præstare hoc convivium uti prohibitum de jure communi *in cap. Jacobus de Simon.* ac etiam ex dispositione Concilii *in sess. 24. cap. 14. de Reformat.* recursum habuit ad Sacram Congregationem pro declaratione, an expostulatum convivium licite peti, & dari possit, & an laudabilis sit, & observanda prædicta immemorabilis consuetudo.

Dati solitis litteris Episcopo, ut auditis interesse habentibus, Sac. Congregationem instructam desuper redderet, & votum suum aperiret, iste refert, Cappellanos eorum fundamentum constituere in dicta immemorabili consuetudine, & in Capitulis Civitatis, nec applicari ajunt allegatam dispositionem *cap. Jacobus, & c. 14. sess. 24. de reformat.* eo quia *intentio Concilii in dicto cap. 14. fuit, ne ratione collationis aliquid reciperetur*, ut per hæc verba declaravit Sac. Congregatio in decreto relato apud *Barbos. de Canon. cap. 15. num. 34.*; in præfenti vero convivium non petitur, neque datur ob collationem, aut possessionem Beneficii, *sed ob animorum conjunctionem, & mutuam assistentiam in Choro, & Officio divino.*

Orator verò sustinet, consuetudinem illam, nisi meræ facultatis sit, abusum esse, & corruptelam, quod Capitula Civitatis non inducunt *strictum debitum*, & quatenus inducerent, esse abrogata per Sacrum Concilium Tridentinum, aliaque Jura Canonica, prohibentia ne dum ea, quæ directè influunt in collationem Beneficii, sed etiam omnes alias similes extorsiones; Quod animorum conjunctio, non ex coactione ad similes expensas concilianda est, aut saltem non inducit *debitum strictè dictum*. Uterius Cæremonie Chori non a Senioribus docentur, sed aliunde addiscuntur, & sub hoc motivo solum Præceptori, ac Magistro aliquid deberetur, demum quod pro assistentia, seu suppletionem Officii in Choro unusquisque ex distributionibus honorarium Officio proportionatum habet.

Hæc sunt Jura, quæ ab utraque parte allegata fuerunt coram Episcopo, qui ejus sensum ita aperit -- *Certè extorsionem Convivii illius gratulatorii plane improbo, non tantum tanquam onus beneficii collationis mee sine auctoritate Episcopali impositum, sed insuper tanquam dedecus Cleri mei, cum a tempore,*

quo divina providentia me ad Cathedralam hanc evexit, ingemiscens viderim Cappellanum unum ob Convivium illud ab hospite Laico ad Judicium publicum pro solutione protractum fuisse, alterum Capituli Odoardus desolut. inclamasse, plures pauperes Cappellanos non fuisse ferendo istud onus, & ob convivia ista in Choro tempore Officii divini Cappellanos a me desideratos fuisse, atque calamitose hoc hvo ista Cappellanorum convivia pauperi populo esse scandalo.

Et quamvis (ut addit idem Episcopus) ipse auctor fuerit, ut Orator sine præjudicio recursus ad Sacram Congregationem sponte sua, & ex liberalitate Cappellanos prædictos frugali quodam convivio exciperet (prout excepit) ne lis in graviores excreceret expensas, & ne Cappellani sub titulo possessorii ad Tribunal Laicum descenderent, adhuc tamen ipsemet Episcopus EE. VV. humiliter supplicat, ut super hoc puncto eorum sapientissimum Oraculum proferre dignentur sub dubio inferius transcribendo.

Ultra Concilium Tridentinum in dicta sess. 24. cap. 14. de reform. ad sunt Constitutiones la. 104. S. Pii V. & la. 51. Jan. mem. Innocentii XII., improbant omnia, & quæcumque statuta, seu consuetudines quantumvis immemorabiles, per quas noviter Provisi teneantur pro institutione, collatione, provisione, vel admissione ad possessionem aliquid tradere, quod non in usus pios converteretur, sed in utilitatem, & commodum Capitularium cederet, etiam si dulciaria præstarentur; & hæc Sac. Congregatio declaravit, non solum dulciaria multa esse de genere prohibitorum a Concilio, ut refert Zeroll. in prax. Episc. par. 2. verb. possessio Beneficii §. 5. in fine; Sed etiam dulciaria quædam vulgo nuucupata *Confecture*; ut resolutum fuit in Tridentina 19. Februarii 1633. quam refert, & sequitur Barbof. de Canonic. cap. 15. sub num. 27., & in specie quod servanda non sit consuetudo, juxta quam noviter provisus solvere, vel parare debeant prandium, ultra Textum in dicto cap. *Jacobus de simon*. aliosque canones antiquos relatos per Tomasin. de benefic. par. 3. lib. 1. cap. 61. resolvit etiam hæc Sac. Congregatio teste Barbof. d. c. 15. n. 28., & Graff. decis. aur. par. prima lib. 2. cap. 96. num. 49. r §. Monacell. sermul. 10. tit. 3. n. 12., ubi refert, ita resolutum fuisse a Sac. Congregatione Episcoporum in Caputaquon. 27. Martii 1692. ad tertium Dubium.

Concilium, & prædictæ duæ Constitutiones loquuntur de præstatione danda ob possessionem, vel in ingressu, sed Textus in d. cap. *Jacobus* loquitur etiam de prandio dando a Canonico noviter jam recepto, & ibi omnes Canonistæ tenent, textum istum improbare Convivia, aut alias temporales præstationes, quæ non sponte, sed coacte dantur a Canonicis recipiendis, ac etiam a Canonicis receptis, & præcipue *Abb. Zabarell. Innoc. Jo: Andr. & Barbof.* apud quem alii concordantes innixi antiquis Canonibus in cap. eos, qui in sue 1. quæst. prima ubi ea adducitur ratio, quia accipere est quandocumque accipere, & in cap. sicut Episcopum 1. quæst. 2.

Dignabuntur itaque EE. VV. summa, qua pollent, sapientia declarare: An toleranda sit consuetudo immemorabilis de præstando Convivio per Cappellanum noviter receptum, seu potius improbanda in casu &c.

SORANA RESTAURATIONIS ECCLESIE PAROCHIALIS. In Terra Arpini Soranæ Diœcesis adest Parochialis Ecclesia S. Andreae annexa Monasterio Monialium Ordinis S. Benedicti, ubi Moniales omnes functiones per eas fieri solitas peragunt, Officium Divinum quotidie recitant, Missas audiunt, professiones emittunt, & ipsarum Cadavera tumulantur; In eadem Ecclesia inferviunt quinque Presbyteri Canonico-rum titulo insigniti, exercentes curam actualem per turnum, habitualis vero residet penes Abbatissam, quæ ideo Archiabbatissa nuncupatur, prout ita pluries resolutum fuisse refert Episcopus, quod tamen intelligi potest de cura habituali impropria, idest de jure nominandi, & deputandi Curatos, cum translatione totius Curæ in istos, nam cura vere habitualis stare nequit penes Feminam, tanquam incapacem hujusmodi jurisdictionis Spiritualis, neque per se, neque per alium ejus nomine exercendæ, prout post plures concordantes notat *Eminentissimus Petra ad constitut. 7. Urban. IV. num. 34. & 35. tom. 3.*

Eidem Abbatissæ debentur decimæ, Emolumenta Parochialia, Quarta Funeralis, & integra intorticia, quæ supersunt absolutis exequiis, immo ex candelis associationis, quæ regulariter associantibus debentur, pars quoque Abbatissæ traditur; Canonici vero præter eorum Præbendas Canonicales annui redditus scutorum 60. pro qualibet (ut ipsi asserunt) ingenti numero Missarum, & Anniversariorum gravatas, nil aliud percipere solent, quam Candelas exigui valoris Funeralium Parvulorum, & adhuc super his pender litigium inter eos, & Monasterium, itaut putius Cappellani, quam Canonici appellari possint; ut de his omnibus testatur Episcopus.

Cum autem idem Episcopus in Visitatione de recenti facta invenerit, prædictam Parochialem Ecclesiam fuisse de novo constructam, seu verius inceptam sumptibus Canonico-rum, & Universitatis, sed adeo imperfectam ut præter parietes laterales, & partem forniciæ, reliqua omnia desiderarentur; per decretum mandavit, ut dicta Ecclesia sub pœna interdicti infra sex menses perfici deberet, quodque pro tertia parte sumptuum contribuere teneretur Monasterium præfatum: decrevit etiam quod idem Monasterium restaurare, seu reficere deberet propriis expensis Sacram Pixidem, Fontem Baptismalem, & vas aquæ benedictæ.

Reclamantibus Monialibus ab hujusmodi decretis ad Sacram Congregationem, auditoque desuper Episcopo, qui omnia superius confirmans, plures rationes in comprobationem suorum decretorum adducit, ut in sua relatione, quæ datur ad partes: Proponuntur infra scripta dubia ad instantiam Canonico-rum contentendentium, Monasterium non solum pro tertia parte, sed pro medietate contribuere debere ad expensas restaurationis Ecclesiæ.

Sacra Congregatio pluries resolvit, quod si Ecclesia Parochialis esset alicui Monasterio unita, vel aliter commendata, vel sub cura habituali alterius onus restaurandi pertineret ad Monasterium, ad Commendatarium, & ad Parochum habitualem, qui redditus Ecclesiæ exigunt, non vero ad Vicarium; seu Curatum actualem deputatum cum solo congrua tanquam stipendio sui labori, & præcipue in *Spoletana restaurationis Ecclesiæ* 12. *De embriis* 1705. in *Auximana restaurationis Ecclesiæ Parochialis* 26. *Augusti* 1719. & in aliis Decretis, quæ referunt, & sequuntur *Card. de Luc. in Miscel. discurs. 29. per tot. Bertacchin. vot. decis. 100. n. 1.*

¶ 10. *Barbos. de Paroch. part. 1. cap. 13. num. 3. Rot; in Savonen. restauracionis Ecclesie Parochialis 8. Maii 1709. coram clar. mem. Card. Scotto. Attamen in una Nolana 26. Januarii 1581. transcripta apud Bertacchin. vot. dec. 100. num. 10. eadem Sacra Congregatio decrevit, ut si Rectores Parochialium minus sexaginta ducatis monetæ usualis percipiunt, nil contribuere debeant pro adificatione, seu restauratione, sed totum onus spectaret ad Capitulum, cui Ecclesiæ reperiuntur unitæ, vel ad alios, ad quos Ecclesiarum fructus perveniunt, si vero plus sexaginta percipiunt, tunc partem quoque suam arbitrio Episcopi unacum prædictis contribuere debent.*

Quo vero ad alia onera respicientia curam Animarum, & administrationem Sacramentorum, qualia sunt recensita in secundo dubio, eadem Sacra Congregatio processit cum distinctione, aut enim Vicarius, seu Curatus actualis habet congruam sufficientem nedum pro suis alimentis, sed etiam pro satisfaciendo onere administrationis Sacramentorum, tunc illorum restauratio, seu refectio ad eum spectet, ut in *Eugubina 12. Maii 1594. ibi: Omnia onera respicientia curam animarum, & administrationem Sacramentorum spectare ad Vicarium perpetuum, cetera vero omnia ad Abbatem, seu Comendatarium ejusdem Ecclesie, in qua est erecta Vicaria.* Aut vero congrua sufficit tantum pro solis alimentis, & in hoc casu, nec ad ipsa onere ipse teretur; quia congrua alimentaria ab omni onere debet esse exempta, ut responsum fuit in *Sabinen. Reparationis Ecclesie 13. Maii 1679. ad secundum dubium*. Nisi ultra congruam alimentariam perciperet etiam omnia emolumenta incerta provenientia ab exercitio Curæ: nam tunc vel id totum vel ad ratam partem emolumentorum, quæ percipit, contribuere tenetur ad dicta onera respicientia administrationem Sacramentorum, ut observat *bon. mem. Ficon. discept. Eccles. 50. num. 41. tom. 2.* qui unacum *Bertacchin. vot. decis. 100. num. 1. & seq.* videri possunt ad materiam.

Jura Monasterii adhuc non sunt deducta, dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

- I. *An Abbatissa, & Moniales Monasterii S. Andreae Arpiniteneantur, & pro qua rata ad restaurationem Ecclesie Parochialis?*
- II. *An teneantur ad restaurationem fontis Baptismalis, Sacrae Pixidis, & vasis Aquæ benedictæ in casu &c.*

Sess. 24. cap. 22. de Ref.

SABINEN. ERECTIONIS CANONICATUUM. Dominicus Miccinellus in Testamento, cum quo decessit anno 1715. de omnibus suis bonis mandavit, erigi duos Canonicatus in Cathedrali Ecclesia Manleani, cum onere celebrandi duas Missas qualibet hebdomada, recitandi in Choro cum alijs Canonicis officium Divinum, horas Canonicas, & Vesperum, ac etiam assistendi Missæ Cantatæ in omnibus diebus Dominicis, & festivis de præcepto tantum, necnon interveniendi omnibus processionibus per capitulum peragendis, aliisque functionibus Ecclesiasticis fieri solitis in hebdomada Sancta, & in casu non interessentiæ in supradictis, voluit quod punctari deberent in obulis quinque quolibet die applicandis Sacramentis ejusdem Ecclesie.

Insisterunt Executores Testamentarii pro dictorum Canonicatum erectione apud clar. mem. Cardinalem Altatum tunc Episcopum Sabinensem, qui suo suffraganeo mandavit, ut Capitulum convocaret, atque cum

ejus assistentia iidem Executores consensus a Capitulo peterent, prout exquisiverunt, consensus tamen alias non reportarunt, quam cum pluribus conditionibus, quæ dantur impressæ *in Summario num. 2.*

Inter alias condiciones, cum quibus Capitulum suum præstitit consensus, istæ recensentur, videlicet, quod novi Canonici nunquam habere debeant vocem activam, & passivam in Capitulo, nec intervenire in Congregationibus Capitularibus, aut se ingerere in administratione, & Gubernio Ecclesiæ, quod in Choro habeant semper ultimum Stallum post omnes Canonicos etiam Coadjutores, & ultimum pariter locum in Processionibus, aliisque functionibus Ecclesiasticis, quod in casu non interessentiæ servitio Chori, & Ecclesiæ punctari debeant uti alii de Capitulo, illorumque punctaræ applicandæ sint Sacrifiæ, ipsi vero participare non possint de puncturis aliorum Canoniorum absentium, quod assistere non valeant in functionibus solemnibus explendis per Eminentissimum Episcopum, vel ejus suffraganeum, nisi in defectum Canoniorum Capitularium, quodque non admittantur ad turnum Missæ Cantatæ, aliarumque functionum Ecclesiasticarum, & demum, quod participare non possint de emolumentis, legatis, hereditatibus, aliisque relictis Canonicis colectivo nomine, nisi essent specialiter nominati.

Agnito tamen pro Ordinariis, quod ex hujusmodi conditionibus aliæ erant irrelevantes, & aliæ superflue, mandavit erigi Canonicatus ad formam Testamenti, non obstantibus supradictis conditionibus; ab hoc decreto reclamaate Capitulo ad Sacram Congregationem, proponitur hodie dubium inferius transcribendum.

In consimili controversia erectionis novi Canonicatus, in qua Capitulum suum consensus præstitit sub pluribus conditionibus, & præcipue, quod novus Canonicus semper stare deberet in ultimo Stallo, quod perpetuo careret voce activa, & passiva in Capitulis, quod nunquam ipse, vel sui Successores participare deberent de legatis, aliisque largitionibus in futurum relinquendis Capitulo, & Canonicis, & quod in casu non interessentiæ amitteret distributiones quotidianas applicandas Ecclesiæ, vel Sacrifiæ, & ipse non participaret de Puncturis Canoniorum absentium; Adest resolutio capta ab hac Sacra Congregatione *in Alatrino erectionis Canonicatus sub die 8. Februarii 1727.*, ubi dictum fuit esse locum erectioni juxta condiciones præscribendas ab Eminentissimo Præsæcto, & in hunc modum fuerunt præscriptæ, videlicet: *Canonicatum erigendum esse cum omnibus Juribus, honoribus, prærogativis, & oneribus ad instar aliorum Canoniorum, cum hoc tamen, quod novus Canonicus in negotiis tangentibus interesse tantum Canoniorum antiquorum non habeat vocem activam nec passivam in Capitulo, sicuti etiam, quod non participes de Legatis, & Anniversarii in præteritis relictis, & quod in Massa distributionum quotidianarum conferat scuta viginti annis constituen. tertiam partem sui Canonicatus, ad effectum ut ipse, & omnes alii Canonici æqualiter hinc inde participent de puncturis absentium, & quod teneatur ad onera ordinaria, & extraordinaria tam in ingressu, quam in progressu uti alii Canonici.*

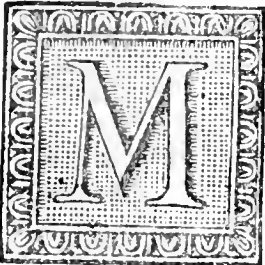
Alia similis, sed magis lata resolutio capta prius fuit *in Aretina erectionis Canonicatum sub die 5. Maii 1703.*, ubi plures condiciones præscriptæ fuerunt a Sacra Congregatione, & inter cæteras congruenter ad præsentem controversiam, quod novi Canonici fruerentur omnibus juribus, ho-

noribus, & prerogativis tam in Choro, quam in Processionibus, aliisque Ecclesiasticis functionibus, uti alii Canonici, desumendo Antianitatem a die possessionis, quodque omnes unum conituerent Capitulum, quod non participarent de obventionibus præteritis, minusque de futuris, quæ tamen individualiter relinquenterur Canonici veteribus tantum, & quod sub onere a Testatore injuncto officandi, & assistendi in Choro diebus festivis tantum, comprehenderentur etiam dies festi Sanctorum, Titularis Ecclesiæ, & Protectoris Loci, necnon dedicationis Ecclesiæ, dies Cinerum, hebdomada Sancta, & dies commemorationis omnium Defunctorum; prout latius videre est in *lib. 53. Decretorum fol. 118.*, & 189.

jura Capituli quamvis diu expectati non adhuc sunt deducta; non gravantur itaque EE. VV. doctissime de more respondere.

An, & quomodo erectio Canoniatuum demandata per Ordinarium sit exequenda in casu &c.

Die Sabbati 3. Septembris 1729.

ECHLINIEN. MATRIMONI, ET LEGITIMITATIS PROLIS. In folio Congregationis die 6. Julii

1726. Expositum fuit, quod bon. mem. Princeps Albertus Octavius de Iserclaes Tilli-duo, dum viveret, Matrimonia contraxerat, primum nempe cum D. Alexandrina Sacre de Bach, & secundum, adhuc vivente prima Uxore, cum Comitissa Maria Magdalena de Iserclaes Tilli; Exortaque desuper controversia post mortem Principis super validitate primi, vel secundi Matrimonii inter dictam Mariam Magdalenam ex una, & dictam Alexandrinam, ac Albertinam filiam ex prædicto primo Matrimonio susceptam, nuptique postea traditam D. Josepho Ruiz de Castro a Consiliis Catholice Majestatis Hispaniarum Regis, & ejus Auditorio in Regia Audientia Regni Granatæ, Partibus ex altera; Duo dubia proposita fuerunt sub dicta die 6. Julii 1726. videlicet -- Primum -- *an constet de primo Matrimonio vero in casu, & quatenus negative, an constet de validitate secundi Matrimonii, in casu &c.*, & secundum *an saltem constet de primo Matrimonio putativo, ad hoc ut: Proles sit declaranda legitima in casu &c.*; Et quamvis dicta die, ac in pluribus aliis propositionibus nulla capta fuerit resolutio, tandem in Congregatione die 25. Septembris 1728. responsum fuit -- *Constare de primo Matrimonio putativo, itaut Proles sit legitima.*

Sess. 24. cap. 1. de Refor. Mart.

Concessa nova Audientia hæredibus dictæ Principissæ Mariæ Magdalensæ hoc interim defunctæ, isti ex novis Juribus, quæ exhibent, acriter contendunt, nullum de facto contractum fuisse Matrimonium inter dictam Principem, & D. Alexandrinam de Bach, quoque etiam deficiant alia duo

duo requisita pro Matrimonio putativo, & legitimitate Proles, videlicet bona fides, quæ in altero saltem ex eon trahentibus est indispensabilis super ignorantia impedimenti Juris, necnon publica celebratio Matrimonii præviis solitis denunciationibus, itaut Matrimonium non sit clandestini contractum, juxta *cap. final. §. Si quis de Claustris. dispensat.*; atque ex his, aliisque plenè deductis in eorum scriptura circumferenda; sup-
plicanc pro recessu a decisis.

Dignabuntur itaque EE. VV. in re tam gravi sapientissime de more decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis.

Dilata, & proponatur in prima etiam unica, & ad mentem.

Folium præteritæ Congregationis reassumere dignabuntur Eminentissimi Patres, & Dubiis infrascriptis, ob temporis angustiam tunc non propofitis pro summa, qua pollent, sapientia respondere.

*Sess. 21. c.
7. de Ref.*

CONSTANTIEN. REPARATIONIS ÆDIUM PAROCHIALIUM.
An Monasterium Soretanum Ord. Præmonstratensis teneatur contribuere ad reparationem Ædium Parochialium S. Joannis Evangelistæ in Michelwinenden. in casu &c.

Dilata, & citerur Commendatarius, non retardata interim executione Decreti Episcopi sine præjudicio Jurium Partium, & scribatur eidem Episcopo juxta Instructionem.

*Sess. 24. c.
14. de Ref.*

BRUGEN.
An toleranda sit consuetudo immemorabilis de præstando Convivio per Cappellanum noviter receptum, seu potius improbanda in casu &c.

Negativè quoad primam partem, & affirmativè quoad secundam, & ad mentem.

*Sess. 22. c.
7. de Ref.*

SORANA REPARATIONIS ECCLESIAE PAROCHIALIS:
I. *An Abbatissa, & Moniales Monasterii S. Antreae Arpini teneantur, & pro qua rata ad restorationem Ecclesie Parochialis?*
II. *An teneantur ad restorationem Fontis baptismalis, Sacrae Paxis, & vasis Aquæ benedictæ, in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo pro meliori informatione juxta Instructionem.

SABINEN. ERECTIONIS CANONICATUUM .

An, & quomodo erectio Canonieatum demandata per Ordinarium sit exequenda in casu &c.

Sess. 24. c. 12. de Ref.

Eminentissimo Episcopo pro Informatione ; & Voto .

CUSENTINA PROFESSIONIS . In Congregatione die 30. Aprilis præteriti, cujus folium reassumere dignabuntur, propositum fuit dubium super validitate professionis, quam Xaverius Misurelli in statu Laici, seu Conversi emiserat de anno 1714. in Religione Fratrum Minorum de observantia, sub nomine Fr. Joannis, dictaque professio ex triplici capite contendebatur nulla. Primo ex defectu ætatis, quia Constitutiones Ordinis in *cap. 2. §. 2. num. 2.* requirunt ætatem viginti annorum completorum in Laicis, seu Conversis recipiendis, & ipse de tempore, quo fuit receptus a Definitorio nondum expleverat annos viginti; Secundo, quia professio emissa fuit ob metum, & violentias sibi incussas a Genitoribus, & a Germano Fratre natu majore tunc Religioso ejusdem Ordinis, & tertio, quia de tempore suæ receptionis, & Professionis laborabat morbo gallico, ob quem irritari professionem declarant eadem Constitutiones in *cap. 2. §. primo tit. de Secular. ad Relig. dabit. admittent. num. 6.*; Inde prætendebat Orator; quod validum, licet illicitum fuisset Matrimonium, quod demisso Religionis habitu contraxit in faciem Ecclesiæ de anno 1725. cum Anna Mela .

Sess. 25. c. 15. & 19. de Reg.

Ex processu confecto de ordine hujus Sac. Congregationis in Curia Cusentina, eademque die exhibitio, constabat, quod sex Testes examinati ad instantiam Oratoris, seu ex Officio Curia, nil aliud deposuerunt, quam de mala qualitate, & pessimis moribus Oratoris ad luxuriam summopere dediti, sed quoad metum, & violentias eidem illatas, *nescire* dixerunt, Immo quartus Testis deposuit de auditu ab eodem Oratore, quod ipse sponte dare vellet nomen Religioni; & septimus Testis Professus ejusdem Ordinis deposuit, tantum audivisse de tempore Novitiatus Oratoris, quod iste dimittere cogitabat habitum Regularem, & a Religione exire. Alii verò sex Testes examinati ad instantiam Annæ Melæ Uxoris concorditer deposuerunt de totali aversione Xaverii a statu Regulari, de ejusdem luxuriosa vita, & inhonesto concubitu cum dicta Anna Mela tam ante, quam post susceptum habitum Regularem, quod esset infectus morbo gallico ante ingressum in Religionem, quodque tempore sui Novitiatus constans ipse erat dimittere habitum, & statum Regularem, sed quod impeditus fuit ab ejus Fratre Religioso, & Vicario ejusdem Conventus, nedum verbis, & nimis, eum nempe deterrendo, quod denegata fuissent alimenta, nec in domo paterna receptus fuisset, sed etiam factis, occultando scilicet, & denegando suam vestem Sacularem, ut latius ex eorum depositionibus, quæ etiam hodie circumferuntur impresse .

In eodem processu inserta fuit quædam depositio Fr. Joannis a S. Marco, qui de tempore Novitiatus Oratoris erat Guardianus localis, deponentis de eadem aversione Oratoris a statu Regulari, illiusque constanti voluntate non proficendi in dicta Religione, & habitum dimittendi, & quod impeditus fuit id exequi a violentiis incussis a Genitoribus, & præsertim a di-

cto

cto P. Vicario ejus Germano Fratre, ac etiam deponit; eundem morbo gallico infectum fuisse.

Sed quia hujusmodi depositio erat extrajudicialis, aliæ vero probationes adductæ sufficientes non erant, Sacra Congregatio sub dicta die 30. Aprilis ad dubium propositum respondit. - *Dilata, & coadjuventur probationes, & ad mentem* -- & mens fuit, quod examinaretur formiter dictus Fr. Joannes a S. Marco.

Datis itaque opportunis litteris Reverendissimo Nuntio Neapolis, ubi dictus Religiosus moram trahit, fuit servatis servandis examinatus coram Auditore Nunciaturæ, & in hoc examine in omnibus ipse confirmavit, & ratificavit, quæ extrajudicialiter deposuerat in præcedenti attestatone ut ex utriusque tenore, quæ dantur impressæ.

Exhibet etiam Orator depositione juratas Annæ Melæ ejus Uxoris, Petri Melæ filius Germani Fratris, ac aliorum trium Testium deponentium de fide Matrimonii data ab ipso Oratore Annæ Melæ, antequam Religioni nomen daret, & quod P. Vicarius Frater Oratoris, ne sequeretur hujusmodi Matrimonium, illum induxerat ad suscipiendum habitum Regularem.

Uterius non solum tria proposita capitula nullitatis Professionis adducit, sed modo quartum addit in eo consistens, quod ante Professionem servatus non fuerit modus præscriptus a Constitutionibus Ordininis in cap. 2. de *Sacral. ad Relig. habit. admittent. num. 15.*, & 16., ubi disponitur, quod -- *terque hoc singulis quibusque quatuor mensibus Novitii Fratribus capitulariter congregatis per secreta suffragia exponantur, & si prima vice tres ex quatuor partibus, secunda vero vice duas ex tribus non tulerint, absque recursu, & mora Religionis habitum priventur; tertia vero vice si suffragiorum tertia pars Novitio defuerit ad professionem non admittatur.*

His præhabitis, non gravabuntur EE. VV. ad idem dubium tunc non resolutum benigne respondere, videlicet.

An professio Fr. Joannis Misurelli Laici sit nulla, nec ne in casu &c

Affirmativè, & ad mentem.

Sess. 25. c.
13. & 14. de
Refer.

SQUILLACEN. COMMUNERIE. Proposita præsentis Causa in Congregatione diei 11. Junii proxime elapsi, nulla capta fuit resolutio. sed dictum fuit *Dilata*; prævia igitur reassumptione folii dicta die distributi dignabuntur EE. VV. respondere.

- I. *An Præbyteri admittendi ad participationem communerie Ecclesie Archipresbyteralis Terræ Guardavallis debeant esse approbati ad audiendas confessiones, & cætera Ecclesie Sacramenta administranda, & per annum ante Ecclesie gratis inservire, & cætera onera Parochialis subire?*
- II. *An numerus Presbyterorum participantium sit reducendus, ita ut remaneat congrua centum ducatorum pro Archipresbytero, & viginti quinque pro quolibet Presbytero participante.*
- III. *An in admittendis Presbyteris ad participationem requiratur consensus Archipresbyteri.*

IV. *An*

IV. An Rev. Paulus Ritanus, & alii nuper per Reverendissimum Episcopum admissi pendente lite, & absque consensu Archiep. byters sint removendi, in casu &c.

Ad primum quoad primam partem affirmativè arbitrio Episcopi, et quoad secundam partem affirmativè.

Ad secundum, et tertium Dilata, et scribatur Episcopo pro meliori informatione.

Ad quartum affirmativè, attenda pendentis litis.

PLACENTINA RESTITUTIONIS DOTIS. Usque de anno 1717. eretum fuit auctoritate Ordinaria in Civitate Placentiæ Collegium Fæminarum sub invocatione Immaculatæ Conceptionis sub certis regulis, & statutis, quorum interpretatio, & variatio Episcopis pro tempore reservata fuit, in illud statim ingressa fuit quædam Vidua provecæ atatis morum exemplaritate nota in Superiorissimam constituta, unacum quatuor Adolescentulis, quibus traditus fuit habitus cæruleus cum velo albo super caput, omnesque eodem contextu votis simplicibus promiserunt in manibus Episcopi Castitatem, Obedientiam, & vitam communem sub Clausura eisdem Episcopis pro tempore reservata. Bonus odor ab hoc Collegio promanans plures alias Puellas ad se invitavit, ac in dies invitat, quæ antequam ad susceptionem habitus admittantur per annum saltem, & in veste Sæculari in eodem Collegio morantur, ad reciprocum experimentum, Instituti, & Personæ, cujus deinde acceptatio per secreta suffragia decernitur, & ubi favorabilis exierit resolutio, peractis exercitiis Spiritualibus, nulla alia facta probatione ad susceptionem habitus, & contemporaneam emissionem dictorum votorum simplicium admittitur, soluta elemosyna dotali in libris sex mille illius monetæ, constituentibus scuta quatuor centum monetæ romanæ, ultra alias expensas, quæ pro vestibus, & apparatu necessario requiruntur. Hic vivendi modus enunciatur ab Episcopo Institute in relatione transmissa occasione præsentis controversiæ.

Sess. 25. de
Regul. c. 15.
§ 16.

Inter cæteras Puellas, ad dictum Collegium admissa fuit Clara filia Petri Polli, quæ modo, & forma superius narrata die 26. Junii 1725. habitum suscepit, & dicta vota simplicia in manibus Vicarii Generalis contemporaneè emisit, soluta solita elemosyna librarum sex mille Imperialium.

Cum vero prædicta Clara obierit in eodem statu oblationis sub die 27. Novembris ejusdem anni 1725. Petrus Pater contendit, esse sibi restituendam prædictam elemosynam dotalem sub motivo, quod sequuta morte Claræ post quinque Menses a die suscepti habitus, ea dicitur decessisse durante adhuc anno suæ probationis, & quemadmodum professio, & emissio votorum ab eadem facta in manibus Vicarii Generalis, fuit patentissime nulla, uti expleta nondum integre completo anno Novitiatus pro forma requisito a Sacro Concilio Tridentino in *sess. 25. c. 15. de Regul.* ita debet esse locus restitutioni dotis, ut sæpe resolvit hæc Sacra Congregatio præcipue in *Engubina 26. Novembris 1650.* & in aliis relatis apud *Eminentissimum Petram ad Constitut. 12. Innocent. iv. sess. 2. n. 48. & seq. tom 3.*

Nec obtare ait, quod hoc Monasterium, seu Conservatorium non adhuc

fuerit Pontificia auctoritate approbatum cum rigorosa Claufura ; Quia dum in eo quælibet Monialis publice profitetur ac emittit in manibus legitimi Superioris illa tria substantialia vota Castitatis, Obedientiæ, & Vitæ communis, perneceffe pro valida professione præcedere debet annus probationis in habitu Monacali ad formam Concilii, & Sacrorum Canonum, ad effectum ut & ipsa asperitates Instituti, & Religio mores suos inspicere posset; Addit etiam quod cum de anno 1723. Ministri Curia Episcopalis studiosè evulgaverint in Civitate, præfatam domum non esse amplius simplex Collegium, seu Conservatorium, sed ex auctoritate Apostolica verum, & formale Monasterium cum Claufura, ut ex depositione Testium, & aliis circumstantiis circumferendis in Summario; Huic publicæ voci, & famæ ipse Petrus Polli, prout Cives omnes fidem præstare potuerunt, & sub hoc supposito filia professa fuit, & ipse dotem constituit, & persolvit; Existente autem falso, & erroneo dicto supposito, corruiere quoque debet constitutio dotis.

Audito Episcopo, in prima relatione, quæ datur impressa, refert, Statum Conservatorii esse talem, prout supra ab initio narratus fuit, quodque nuper supplicatum fuit Sanctissimo pro facultate illud erigendi in formale Monasterium, & adhuc pendet Causa indecisa in Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium, Ponente Eminentissimo Domino Cardinali Nicolao Spinola, & propterea non subsistit id, quod ex parte Petri Polli exponitur, scilicet hoc Collegium esse formale Monasterium, Puellas emittere vota solemnia, proindeque teneri ante Professionem ad annum integrum Novitiatus in habitu Regulari sub pœna nullitatis Professionis, & restitutionis etiam dotis, si intra annum Novitiatus Puella decedat: Sed quod revera hujusmodi Puellæ sint simplices oblatæ; & in eodem statu oblationis obierit Clara filia Oratoris, quod sufficit, ut ejus dos remanere debeat Collegio, ut plene probant *Cyriac. controv. 504. numer. 31. & seqq. lib. 3. & Spad. conf. 140. num. 1. & 22. tom. 3.* quibus consonat *Rota in Romana Restitutionis Dotis 16. Januarii 1696. coram clar. mem. Card. Scotto impress. apud Palm. Nepot. decisi. Lucen. 336. sub. num. 7.*

In secunda vero relatione, quæ non datur impressa, ait, a veritate alienum esse suppositum ab Oratore, quod ipse scilicet, & Filia fuissent decepti a falsa voce evulgata per Ministros Curia super elevatione Conservatorii in verum, & formale Monasterium; Quinimmo dum ipsa Clara filia ante habitus susceptionem permansit per annum, uti educanda in habitu Sæculari in præfato Collegio bene observare potuit, prout observasse præsumitur, cum tunc esset ætatis 18. annorum, num illius leges responderent Monasterio formali, & hoc quoque verisimiliter agnoscere potuit ejus Genitor, nedum ex continuis Colloquiis cum ea habitis, sed etiam ex quo filia fuit introducta sub qualitate Educandæ absque venia Sacræ Congregationis, vel saltem hoc quærere debebat a Viris informatis.

Jura Monasterii, seu Conservatorii non adhuc sunt deducta; Dignabuntur itaque EE. VV. Sapientissime de more decernere.

An sit restituenda dos, in casu &c.

Dilata, et scribatur Episcopo juxta Instructionem.

TRIDENTINA PAROCHIALIS, Carolus Ferdinandus ex Comitibus de Lodron cum possideret Canonicatum, & Præposituram in Cathedrali Ecclesia Tridentina, insimul cum Parochiali Ecclesiæ Villæ Langarinz ejusdem Diocesis, dispensationem Apostolicam de voto hujus Sacre Congregationis obtinuit, ut per sex Menses cujuslibet anni abesse posset a residentia Parochiæ, relicto ibi idoneo Vicario pro cura Animarum, dummodo tamen residentiam servaret quoad Canonicatum in dicta Cathedrali Tridentina.

Provisus deinde fuit a Sancta Sede de alio Canonicatu in Ecclesia Salisburgensi, cum priorum retentione, ac indulgeta ei fuit in iisdem litteris Provisionis licentia abessendi per reliquos sex Menses a suprascripta Ecclesia Parochiali.

Denunciato tamen de anno 1719. san. mem. Clementi XI. quod Canonicus præfatus prædictam Parochiam omnino deseruerat, ac numquam in ea resederit, habitaque insuper notitia de dicto voto, seu decreto Sac. Congregationis, cum quo dispensatus fuit tantum a residentia per sex Menses quolibet anno; Idem Summus Pontifex cum ejus motu proprio expedito 5. Kalendas Martii ejusdem anni, revocavit dictum posterius Indultum, & mandavit, ut dictus Canonicus per sex Menses cujuslibet anni tantum abesse posset a Parochia ad formam rescripti hujus Sac. Congregationis, dummodo tamen resideret in prima dicta Ecclesia Tridentina, & quoties suprascriptum rescriptum adamussim non adimpleverit, rescriptum ipsum nullum, & revocatum pariter esse voluit.

Ut omnimoda executio eidem motui proprio daretur, transmissus fuit per organum Secretariæ Status Episcopo Tridentino, eum admonendo de ejus Pastoralis debito revocandi Canonicum de Lodron ad residentiam utriusque Ecclesiæ modo supra præscripto cum præfixione competentis termini duorum, vel trium Mensium; aliamque Epistolam ipsi Comiti de Lodron directam cum annexo exemplo dicti Motus proprii, scribi etiam, & transmitti voluit per Eminentissimum Pro Datarium, qua certior reddebatur de mente Sanctissimi, & quod ulterior terminus, quam duorum, vel trium Mensium ad restituendum se residentiam non præfigeretur.

Munus sibi injunctum adimplevit Episcopus, transmisit enim ad Comitem Viennæ tunc degentem, eidemque præsentari curavit die 26. Aprilis 1719. coram Notario, & Testibus præfatum Motum proprium, ac geminas Epistolas Eminentissimorum Cardinalium Secretarii Status, & Pro-Datarium, propriamque Epistolam adjunxit, qua Pastoralis Charitate illum ad residentiam revocabat cum præfixione termini trium Mensium.

Adhuc tamen infordescente Comite, quinimo se jactante, novum habuisse recursum ad Sanctam Sedem, Episcopus ut tutius procederet, consulendum duxit Eminentissimum Secretarium Status, & hanc Sacram Congregationem, quomodo se gerere deberet, & responso ab utroque accepto, ut eum cogeret ad residendum ad tramites dispositionis Sacri Concilii sess. 23. cap. 1. de reform. sub die 22. Aprilis 1720. eundem personaliter citari curavit, quatenus intra terminum dierum sex ad Parochiam se conferret, & alia similis citatio repetita fuit sub die 7. Julii 1721.

Comes vero ad colorandam propriam contumaciam, & effugiendum Judicium Episcopi, istum in suspectum allegavit, addens se multis litibus distractum residere non posse in dicta Parochiali Ecclesia, maxime quia

ibi decens habitatio non aderat, nec id ratio suæ valetudinis ferebat; A vero Episcopus his minime attentis, ac utendo arbitrio sibi tributo a Sacro Concilio in *sess. 23. cap. 1. de ref.* procedendi scilicet ab initio ad privationem beneficii, absque eo quod experiri prius teneretur alia remedia Censurarum; & subtractionis fructuum; Ut contra *Vgolinum*, ac antiquam opinionem *Rota decis. 27. coram Seraphin.*, de mente hujus Sacræ Congregationis tradunt *Garz. de benef. in addit. ad part. 3. cap. 2. n. 139. Barbosa. ad dictum cap. primum num. 74. & Fagnan. in cap. ex sue num. 18. & 30. de Cleric. non resident. sub die 20. Septembris 1724.* sententiam pronuntiavit, qua comitem Beneficio Parochiali privatum, eundemque teneri ad restitutionem fructuum per ipsum perceptorum a die sibi intimati Motus proprii Summi Pontificis declaravit, ac deinde deputavit Vicarium pro exercitio Curæ, & œconomum pro collectione fructuum, appellationemque desuper a Comite interpositam quoad effectum suspensivum rejecit; eidemque inhibuit, ne se amplius ingereret in Officio Parochi, nec impediret, aut molestaret Vicarium deputatum sub pœna excommunicationis.

Sed quia idem Comes sub obtentu appellationis interpositæ tum ad Tribunal Nuntiaturæ, tum ad A. C. turbare non desistit Vicarium in exercitio Curæ, ac œconomum in exactione fructuum; habito per Promotorem Fiscalem Curæ Episcopalis recursum ad Auditorem Sanctissimi, iste causam remisit ad hanc Sacram Congregationem cum facultate purgandi hinc inde prætenso attentata; quare resolvenda proponuntur EE. VV. sequentia dubia.

- I. *An sententia privationis Ecclesiæ Archipresbyteralis Villæ Lagarinæ sustineatur in casu &c.*
- II. *An constet de attentatis hinc inde, & an, & quomodo sint purganda in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbati 24. Septembris 1729.

Ignabuntur EE. VV. Folium præteritæ Congregationis benigne reassumere, & infra scriptis Dubiis respondere.

MECHLINIEN. MATRIMONII, ET LEGITIMITATIS PROLIS.
An sit standum, vel recedendum a decisio?

Sess. 24. c. 1.
 de Ref. A. I. I. r.

Iterum proponatur, et exhibeatur Epistolæ Comitissæ de Tillis.

TRIDENTINA PAROCHIALIS:

- I. *An sententia privationis Ecclesiæ Archipresbyteralis Villa Lagarine satisfiat in casu &c.*
- II. *An constet de attentatis hinc inde, & an, & quomodo sint purganda in casu &c.*

Sess. 23. c. 1.
 de Ref.

Dilata, et ad mentem.

VIENNEN. SPONSALIIUM. Postquam Comes Henricus Vvilzech Matrimonium stabiliri curaverat inter Comitem Josephum ejus filium, ac Comitissam Trautsmendorffianam, illudque jam celebrari debebat in facie Ecclesiæ; Comitissa Josephina Berg asserens inter eam, & prædictum Comitem Josephum jam promissa, ac contracta fuisse Sponsalia in Civitate Uratislaviæ, inhiberi obtinuit a Tribunali Nuntiaturæ omnibus Parochis Viennæ, ne præfato Matrimonio interesse auderent. Introduxit proinde Comes Vvilzech judicium præventionis in vim *legis diffamari C. de ingen. & manumiss.* coram Consistorio Viennæ, prætendens, nullum impedimentum adesse, ac examinato dubio in Tribunali Nuntiaturæ super competentia Judicis, an causa spectaret ad Consistorium Viennense, seu potius ad aliud Uratislaviæ, dictum Tribunal decrevit, causam spectare ad Consistorium Viennæ, ac etiam præfatam inhibitionem revocavit, sub motivo quod adhuc nullus fumus allatus fuisset super assertis Sponsalibus, causamque ipsam ad terminos Juris reduxit examinandam in prima instantia coram Judice suo.

Sess. 24. c. 1.
 de Ref.

Ab hujusmodi decretis appellavit Comitissa Berg ad S. Sedem, remissaque causa ad instantiam utriusque Partis per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sac. Congregationem, requisita fuit informatio Reverendissimi Nuntii, ac etiam delegatus fuit Judex in partibus pro conficiendo processu super assertis Sponsalibus, quibus omnibus adimpletis, proponuntur ad instantiam Comitissæ Josephinæ infra scripta dubia.

Ad probanda Sponsalia prædicta, tresdecim ex parte Comitissæ exhibitæ fuerunt coram Judice subdelegato Epistolæ amatoriaræ eidem scriptæ a Comite Josepho, in quibus exprimit ardentem amorem, & reiterate contestatur suam constantiam, ac deliberatum animum aliam exoptare, nec possidere velle, quam Comitissam Josephinam, cum invocatione etiam Omnipotentis Dei, & B. M. V., ut ex earundem tenore circumferend. in Summario.

Ad eundem effectum adducta fuit depositio formalis Comitissæ Caroli Berg Fratris Comitissæ Josephinæ, in qua prævio juramento testatur, quod interrogatus ab eo Comes Vvilzech in præsentia suæ Sororis, qualis esset sua

lúa Intentio, iste respondit, *quod is (sunt verba Testis) nullam aliam intentionem haberet, quam cum Sorore mea matrimonium contrahere &c. ad quod ego jam ipsum amplexus etiam assecuravi, quod ille mihi carus Affinis sit futurus &c. interrogatusque etiam, cur id scripto non firmaretur, respondit: Ego sum cum tua cara sorore absque hoc desponsatus, confirmo hoc adhuc semel, accepit ipsius manum, osculabatur eam in mea presentia cum multis obligantibus confessionibus, & rogavit me, ego deberem prout vellem, scriptotenus apponere, & ipsi ad subscribendum submittere.*

Demum producta fuit Epistola Columnelli de Reittersteia scripta ad requisitionem Comitum Patris Vvilzech scire exoptantis totam seriem assertorum Sponsalium, in qua testatur etiam de reciproca traditione Annulorum inter assertos Sponsos.

Comes autem Vvilzech adversus ista opponit, Epistolas amatorias præferre tantum ardens desiderium, & quamdam velleitatem contrahendi matrimonium, numquam vero voluntatem præcisam contrahendi Sponsalia de præfenti, dictaque Sponsalia excludi ex eo, quod transmissis per Comitissam, & Comitem fratrem duobus exemplaribus Sponsalium, ut subscriberentur ab ipso Comite, iste subscribere ea noluit: Depositionem vero Comitum Berg nullam fidem mereri tanquam unius testis, ac Germani fratris Comitissæ. Uterius suppositis etiam dictis Sponsalibus, ea apparent conditionata, sub consensu scilicet præstando a Comite Patre de Vvilzech, qui non solum eum non præstitit, sed apertissime dissentiit, minatusque ulterius fuit filium exhæredare, quatenus ipso invito Uxorem duceret. Ex his aliisque plene deductis in sua scriptura circumferenda concludit, Sponsalia, quatenus adessent evanuisse ex defectu conditionis, vel ipsum non esse cogendum ad eorundem executionem ob justam causam exhæredationis paternæ, præcipue cum in præfentis Sponsalibus deficiat juramentum.

Dignabuntur itaque EE. VV. summa, quæ pollent, sapientia decernere.

I. *An constet de Sponsalibus in casu &c.?* & quatenus affirmative.

II. *An Comes Vvilzech sit cogendus ad contrahendum Matrimonium in casu &c.*

Dilata, et dentur novæ litteræ remissoriales, præfixo termino trium mensium ad transportandum Processum.

*Sesr. 22. de
Ref. cap. 8.*

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI DISTRIBUTIONIS SUBSIDIORUM DOTALIUM. Antonius Tregua in Testamento condito de anno 1665. mandavit, ut omnia Credita, ac etiam pecunia numerata, quæ de tempore sui obitus reperiretur, investirentur in Capitalibus fructiferis, istorumque fructus erogarentur in tot subsidia dotalia, ad rationem ducatorum quinquaginta pro quolibet, distribuenda a P. Guardiano Capuccinorum Civitatis S. Germani secundo die festo Paschatis Resurrectionis favore Puellarum commorantium in eadem Civitate, ac duobus Oppidis adjacentibus, exclusis Exteris, præferri tamen semper voluit Puellas, quæ sibi consanguinitate, vel affinitate attinerent proximiores in gradu.

Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium sub die 28. Septembris 1696. ad supplicationem Ordinarii Casinensis, ac inhærendo ejus antiquis decretis, declaravit, PP. Cappuccinos esse incapaces hoc munere distribuendi

endi dotes, illudque spectare ad prædictum Ordinarium; In vim hujus decreti, consuevit Curia Casinensis easdem dotes distribuere prævia affixione Edictorum, exindeque consideratis requisitis Puellarum concurrentium.

Sub prætextu tamen, quod Ordinarii Casinenses, eorumque Ministri abusi fuerint, & abutantur hujusmodi facultate, distribuendo nempe dotes Puellis extraneis in exclusionem Consanguinearum, & Affinium Testatoris, plures ex istis recursum habuerunt ad Sacram Congregationem pro opportuno remedio impofterum, & pro restitutione subsidiorum dotialium usque adhuc distributorum contra expressam mentem ejusdem Testatoris; Audito Ordinario, cujus relatio dabitur impressa, ac subscriptis tribus sequentibus dubiis, ea proponuntur, Partibus Jura sua deducuntibus, ab E.E. VV. sapientissime de more decidenda.

- I. *An subsidia dotialia præstanda sint Consanguineis Testatoris recurrentibus privative quoad Personas extraneas, & quatenus affirmative.*
- II. *Quomodo, & a quo impofterum sint distribuenda cæteris Consanguineis.*
- III. *An sit locus restitutioni Subsidiorum dotialium per Ordinarios Casinenses distrib. Personis extraneis contra expressam mentem Testatoris.*

Ad Primum affirmativè, comprehensis etiam affnibus ad formam Testamenti. Ad secundum, distribuenda esse ab Officialibus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti hære dis, prævio Edicto, Consanguineis, & affnibus servata gradus prærogativa, & in casu æqualitatis gradus per extractionem iis, vero deficientibus distribuenda modo, quo supra aliis extraneis, servata forma Testamenti. Ad tertium Dilata, & coadjuventur probationes.

BITUNTINA MISSARUM. In Cathedrali Ecclesia Bituntina erecta reperitur Confraternitas Sanctissimi Sacramenti aggregata Confraternitati Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia S. Mariæ supra Minervam de Urbe, quæ ex pia largitione Fidelium multa possidet bona pluribus tamen subjecta oneribus Missarum, & Anniversariorum; Ab antiquo tempore hæc bona administrabantur, & titulo conductionis retinebantur a Capitularibus prædictæ Ecclesiæ Cathedralis, qui etiam privative quoad alios adimplebant dicta onera Missarum, & Anniversariorum, compensata istarum eleemosyna cum pensione bonorum, quam Confraternitati persolvere tenebantur.

Anno 1717, eadem Confraternitas utendo facultatibus a san. mem. Paulo III. in sua Constitutione 20. *Bullar. nov. tom. primo* prædictæ Confraternitati Sanctissimi Corporis Christi, omnibusque aliis aggregatis concessis, condendi scilicet statuta, eaque declarandi, moderandi, mutandi, & de novo faciendi, cum consensu Ordinarii nova statuta condidit, & inter cætera, quod administratio suorum bonorum exerceri deberet privative quoad alios per Procuratorem ab ipsa Confraternitate eligendum, quodque eleemosyna Missarum in postèrum solvenda esset prædictis Capitularibus

*Detri. de ob-
serv. & evic-
in eccl. Mis-
Sess. 22. c. 4.
& sess. 25. de
Ref.*

bus ad rationem granorum decem pro qualibet Missa, & in casu quo Capitulares ad hanc rationem celebrare nollent, illanum celebratio demandaretur aliis exteris Sacerdotibus sive Secularibus, sive Regularibus; Et quamvis huiusmodi statuta tunc fuerint impugnata per Capitulum, confirmari tamen promeruerunt in iudicio coram A.C. ac etiam in Rotæ Auditorio, hac etiam adhibita moderatione circa stipendium pro elemosyna Missarum: *quatenus scilicet per Ordinarium Bituntinum taxata non fuerit major elemosyna Caroleni unius pro qualibet Missa, vel a Testatoribus pro bonis eidem Confraternitati relictis: ut constat ex decisione extensa a bon. mem. Marymon. in Bituntina statutorum 26. Junii 1719.*

Anno vero 1727. eadem Confraternitas inhærendo præfatæ Constitutioni Pauli III. nova statuta exaravit, absque ullo tamen consensu, & approbatione Episcopi, & inter alia declaravit, quod celebratio Missarum faciendæ cum elemosyna unius Caroleni a Capitularibus juxta dictum statutum anni 1717. non esset ex obligatione, sed ex mero arbitrio, itaut esset in libera facultate Confratrum Missas celebrari facere per alios Sacerdotes extrâ Capitulum, & præferendo Sacerdotes Confratres; moderando, seu corrigendo in hoc antedictum statutum anni 1717. Et de facto Missas non amplius per dictos Capitulares, sed per Sacerdotes externos & sibi bene visos celebrari curarunt, & quandoque etiam extra Civitatem, non obstante, quod a piis Benefactoribus eadem Missæ ut plurimum destinatæ essent in Ecclesiâ Cathedrali, & in certis ejusdem Altaribus, quinimo pro illarum adimplemento probationes informes, & nimis suspectas exhibuerunt Episcopo.

Exoptans vero Episcopus præjudicio inde Capitularibus illato occurrere, ac Piorum Disponentium voluntati tutius consulere, in viſitatione de recenti facta de anno 1728. sequens decretum promulgavit, videlicet, quod Procurator Confraternitatis sub pœna excommunicationis tradere teneretur Canonico Punctatori Capituli (cujus Officium est dividere, & distribuere onera Missarum inter Sacerdotes Capitulares, & Presbyteros participantes, ac invigilare, ut designatis temporibus adimpleantur) notulam fideliem, & integram onerum Missarum, ad effectum ut a Capitularibus, aliisque Presbyteris participantibus celebrarentur ad tramites Judicati Rotalis.

Reclamante Confraternitate, seu verius illius priore ab hoc decreto Ordinarii, causaque remissa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem; Auditus fuit idem Episcopus, qui plura rationum momenta adducit pro sustinendo suo decreto, & præcipue quod sit innixum præcedenti statuto anni 1717. & in iudicio approbato, nullatenus attento posteriori statuto anni 1727. tanquam irrationabili, & derogatorio Juris jam quæſiti Capitulo ex dicto antecedenti statuto, ac canonizato in calore Judicii, ac etiam quia non fuit approbatum ab Ordinario, ut requiritur ex dispositione Constitutionis 1. 5. san. mem. Clem. VIII. Ulterius quod magis congruum sit Missas celebrari per Capitulares, & Presbyteros participantes, quoties Confraternitas est erecta in ipsa Ecclesiâ Cathedrali, ubi suas explet functiones cum interventu, & adiutorio Canonorum, aliorumque Presbyterorum, & Missæ etiam juxta legem Fundatorum fere omnes sunt celebrandæ in Altaribus ejusdem Ecclesiæ. Indecens itaque videretur, quod Sacerdotes dictæ Ecclesiæ, qui cum tenuissimo distributionum stipendio subeunt assiduum, & grave pondus
Cho-

Chori, mendicare cogentur Missas in alienis Ecclesiis; eodem tempore, quo illas celebrant in propria Ecclesia Sacerdotes Exteri. Circumferuntur Jura Partium; Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime de more decernere.

- I. *An Confraternitas Sanctissimi Sacramenti teneatur tradere in manibus Canonici Punctatoris notulam Missarum, & Anniversariorum.*
- II. *An celebratio dictarum Missarum, & Anniversariorum, sicut fit per Capitulares tantum Ecclesie Cathedralis Bituntine, seu potius etiam ab aliis Sacerdotibus pro arbitrio Confraternitatis eligendis.*
- III. *Quæ elemosyna sit solvenda pro eisdem Missis.*

Non proposita.

SQUILLACEN. MISSÆ CONVENTUALIS. Canonici, & Dignitates, quibus componitur Capitulum Cathedralis Squillacen. tenentur quotidie in Choro intervenire ut divina Officia canant, horasque nocturnas, & diurnas persolvant, ad quem effectum habent proprios, & separatos proventus vulgo nuncupati *li Canonicati* consistentes in distributionibus quotidianis, quæ inter præsentem dividuntur. *Sess. 24. c. 12. de Ref.*

Præter hos redditus Canonicales adest in eadem Ecclesia quædam Massa *Communera* nuncupata ex Legatis piis cum onere Missarum, & Anniversariorum, de hac Communera participant Canonici, & Presbyteri omnes, qui civica qualitate pollent, Canonici quidem pro duabus ex tribus partibus, Presbyteri vero pro altera tantum. Onera Missarum pro dictorum Legatorum satisfactione celebrandarum inter omnes participantes per singulas hebdomadas æqualiter dividuntur, ut liquet ex relatione Episcopi Squillacen. transmissa de anno 1683. huic Sac. Congregationi, quæ circumfertur impressa.

Exortis pluribus controversiis inter Capitulum, & hujusmodi Presbyteros Participantes, in Congregatione diei 24. Septembris 1712. inter alia disputatum fuit primum dubium, *an onus celebrandi Missam conventualem spectet ad solos Canonicos* & responsum edidit *affirmativum*, approbatum in Congregatione diei 11. Martii 1713. mediate rescripto *in decisis*, & *amplius*.

Sequenti anno 1714. alia diversa dubia proposita fuerunt inter easdem partes in Congregatione habita die 17. Martii, & inter cætera sequens in ordine Quintum. *An Canonicis celebrantibus Missam conventualem teneantur Presbyteri assistere in munere Diaconi, & Subdiaconi*, & responsum fuit *Negative*.

Adversus hujusmodi resolutiones concessa fuit Canonicis nova audientia sub die 21. Februarii 1728. & modo instant pro recessu a decisis super utroque dubio, sub motivo, quod in eorum Ecclesia vigeat memorabilis consuetudo, de qua testatur etiam modernus Episcopus in sua relatione impressa in eorum Summario, canendi scilicet Missam conventualem per turnum, & hebdomadas, prius a Canonicis Civibus, non vero Exteris uti non participantibus de d. Massa Comunera, & postmodum expleto turno Canonicorum, a Presbyteris participantibus in diebus tantum ferialibus, & quod isti semper infervierint in munere Diaconi, & Subdiaconi Canonice celebranti Missam conventualem in diebus Dominicis, & Feltis de præcepto, vel ferialibus solemnioribus, quæ consuetudo com-

probatur ex quodam Instrumento antiquo de anno 1491. ubi enunciatur quod Presbyteri participantes coadjuvabant Canonicos in celebratione divinorum Officiorum.

Ex his deducunt, ipsos non prætere exemptionem ab hujusmodi quotidiano onere Missæ Conventualis, sed quod possint dictam Missam celebrare, seu canere per alios nempe ^{per Presbyteros} participantes tamquam suos adiutores ^{introducitur} etiam fuit in nonnullis Cathedralibus, in quibus Missæ Conventuales canuntur diebus ferialibus per Cappellanos, prout testantur *Fagnan. in cap. ut Abbates num. 53. de atat. & qualit. & Crispin. in Visit. Pastor. par. 2. §. 20. num. 36.* (Dicti tamen Doctores loquuntur de Cappellanis, qui sunt de Mensa Capituli, participantes de distributionibus quotidianis) eodem modo, quo licite per immemorabilem induci potest, quod soli Cappellani officient Chorum, canant, aliaque officia exercent, assistentibus tantum, & audientibus Canonicis, juxta opinionem moralistarum relat. *per Barbos. ad Concil. sess. 24. cap. 12. de reform. sub num. 118. & de Canonic. cap. 34. num. 12.* quæ tamen opinio, si Consuetudo sumatur in linea præscriptiva, improbat a Canonistis tamquam contrario Concilio in *dicta sess. 24. cap. 12.* & Constitutioni 135. S. Pii V., quidquid sit si accipiat in linea præsumptiva præferente scilicet præsumptum privilegium Apostolicum, ut late videre est apud *Fagnan. in cap. licet num. 89. de Præben., Clericat. de Benef. discord. 67. per tot. tom. 1., & Adden. ad Ceccoper. lucubr. Canonic. lib. 2. tit. 8. num. 1. & seqq.* apud quos plures resolutiones hujus Sac. Congregationis.

Addunt ulterius, quod per consuetudinem immemorabilem introduci etiam possit, ut Canonico celebranti assistant simplices Cappellani in munere Diaconi, & Subdiaconi, ut deducitur ex resolutione Sac. Congregationis Rituum in *Saxen.* transcripta apud *Barbos. de Canonic. cap. 34. num. 3.* cujus verba sunt. *Canonico solemniter celebranti pro Diacono, & Subdiacono inservire debere pariter Canonicos, non autem Cappellanos, non obstante immemorabili contraria consuetudine allegata, quæ venit prius formiter probanda,* & demum asserunt, quod Presbyteri participantes de d. Communeria, participare dicuntur de redditibus Canonicalibus, quia dicta Massa Communeriæ est conflata ex legatis piis, & oblationibus relictis Ecclesiæ Cathedrali, apud quam cum resideat cura Animarum saltem in habitu, prædictæ oblationes ad solos Canonicos spectabant de Jure, non autem ad alios Presbyteros, quamvis adscriptos servitio ejusdem Ecclesiæ, sed super hoc observanda erit dicta antiqua relatio Episcopi, quæ datur in *Summario Presbyterorum num. 2.*

Presbyteri vero contendunt, quod cum ipsi non participant de redditibus Canonicalibus, nec de distributionibus quotidianis, non possunt adstringi ad canendam Missam Conventualem, quæ juxta disposita in Concilio Tridentino est onus solius Capituli, minusque ad assistentiam pro Diacono, & Subdiacono, non obstantem quacumque contraria immemorabili consuetudine, tamquam improbata a pluribus resolutionibus hujus Sac. Congregationis, & ab illa Sacrorum Rituum, quas adducunt, & revera in antiqua propositione hujus causæ proposito dubio: *An concedenda esset remissio*, petita a Canonicis ad effectum probandi consuetudinem immemorabilem, quam ipsi articularunt in Congregatione diei 11. Martii 1713. responsum fuit: *negative, & amplius.*

Non gravabuntur itaque EE. VV. decernere.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 24. Septembris 1712., & 11. Martii 1713. quoad primum dubium?*
 II. *An sit standum vel recedendum a decisis sub die 27. Martii 1714. quoad quintum dubium in casu &c.*

Non posita.

NEAPOLITANA REDUCTIONIS MISSARUM. Anno 1601. cum V. Domus Sanctissimæ Annunciationis Civitatis Neapolis ingenti Missarum numero gravata reperiretur, habito recurſu per ejus Governatores ad S. Sedem ſan. mem. Clemens VIII. benigne indulſit, quod erectis quatuor perpetuis Cappellaniis cum dote annuorum ducatorum 60. pro qualibet, & reſpectivo onere eiſdem Cappellanis per ſeipſos, vel per ſubſtitutos in caſu legitimi impedimenti quotidie celebrandi, ſatisfactum ceneretur oneri Miſſarum 100000. uſque tunc non celebratarum, & aliarum 6300. quæ ſingulis annis impoſterum celebrari debuiffent.

Sefs. 25. c. 4. de ref.

Anno 1707. cum eadem V. Domus ob maximum infortunium paſſum ex decoctione menſæ nummulariæ impar effecta fuiſſet pro adimplementis aliis oneribus Miſſarum, & Anniverſariorum, ſub die 19. Novembris ejuſdem anni obtinuerunt prædicti Governatores ab hac Sac. Congregatione, ut in ſatisfactione plurium Miſſarum perpetuarum, & Anniverſariorum peculiari fundo carentium aliæ quatuor Cappellaniæ perpetuæ erigerentur ad inſtar illarum, quæ ex Indulto Clementis VIII. fuerant erectæ, & erectio huiusmodi octo Cappellaniarum, ac reductio reſpective Miſſarum confirmata fuit in quadam concordia inita de anno 1726. inter dictam V. Domum, & ejus Creditores approbata a Sanctiſ. Domino noſtro.

Tributa tandem anno 1726. Eminentiſſimo D. Cardinali Archiepiſcopo Neapolitano facultate reducendi onera Miſſarum perpetuarum ſuæ Civitatis, & Diœceſis ad inſtar Indulti Regularibus conceſſi in Concilio Romano, Vicarius Generalis uti ſpecialiter ſubdelegatus devenit ad reductionem Miſſarum eiſdem octo Cappellaniis injunctarum ad rationem Carolenorum duorum pro qualibet Miſſa; Ab hac reductione reclamaverunt Governatores dictæ V. Domus ad Sacram Congregationem, contendentes, eam viribus non ſuſſistere, ex pluribus motivis adductis in Scriptura pro eorum parte circumferenda, & præcipue ex eo, quod in præfato Indulto conceſſo Eminentiffimo Archiepiſcopo haud comprehendendi dici debeant huiusmodi octo Cappellaniæ, quia erectæ, & confirmatæ fuerant auctoritate Apoſtolica cum onere quotidie celebrandi, atque ideo indigerent ſpecifica, & individua mentione, ac etiam quia erectæ fuerant ex ſpeciali gratia pro reductione ingentis numeri Miſſarum, & Anniverſariorum; Miſſæ autem jam ſemel reductæ, quæ habent elemoſynam manuaſalem, de novo reduci non debeant, ut hæc Sac. Congregatio reſolvit in una *Caven. 11. Septembris 1728. & 15. Januarii currentis anni 1729.* ac demum ſtante obſervantia negativa, dum poſt erectionem primarum quatuor Cappellaniarum ſub ſan. mem. Clemente VIII., tributa octennio poſt clar. mem. Cardinali de Acquaviva tunc Archiepiſcopo Neapolis facultate reducendi Miſſas Beneficiorum, licet ipſe in Synodo omnes alias reduxerit ad rationem carolenorum duorum pro qualibet Miſſa, ut refert *Corrad. in prax. benef. lib. 2. cap. 11. num. 5. & ſeqq.*, iſtas tamen quatuor Cappellantias intactas reliquit.

Audito Eminentissimo Archiepiscopo, refert quod exortis nonnullis difficultatibus in reductione, quæ ad normam dicti Indulti fiebat per suum Vicarium Generalem subdelegatum, Clerus Civitatis, & Diocesis supplicavit Sanctissimo, precibus huic Sacræ Congregationi remissis circa quatuor sequentia capita; Primum nempe, ut Missæ hæctenus non celebratæ misericorditer condonarentur, secundum, ut Missæ omnes perpetuæ Beneficiis, seu Legatis, aut Cappellaniis addictæ, etiam si specifica reddituum diminutio nulla evenisset, ad rationem scutorum 60. monetæ Romanæ reducerentur; tertium, ut ad eandem pariter rationem reducerentur Missæ perpetuæ, quæ alias reductæ usque in hanc diem fuere, & in præsentem elemosynam illam proportionatam non haberent, & quantum, ut sub eadem reductionis lege comprehenderentur Missæ solemnes, Anniversaria &c. & quod super his Sacra Congregatio sub die 6. Julii 1726. benigne indulgit, his verbis: *Sacra Congregatio censuit, posse Vicarium Generalem procedere ad condonationem Missarum prætermissarum, servata tamen forma Indulti, de quo in Synodo Romana, ac item procedere posse ad reductionem omnium Onerum Missarum ad rationem scut. 60. pro qualibet Missa quotidiana, ut in eodem Indulto præscribitur, etiam si onera ipsa nullam passam sint reddituum diminutionem; ceterum quoad Missas cantatas &c.*

Ex his deducit dictus Eminentissimus, quod ejus Vicario Generalide consilio etiam doctissimorum Virorum, nulla visa fuit ratio sufficiens, quæ obstaret petitiæ reductioni Missarum præfatarum octo Cappellaniarum, immo potius urgebat motivum pro tollenda inæqualitate elemosynarum, maxime quia in eodem decreto Sacræ Congregationis concessa videretur facultas reducendi Missas aliàs reductas, juxta petita a suo Clero in tertio capite libelli, attentis verbis indefinitis *omnium onerum*; Tandem concludit, quod æquitati, & consuetudini consentaneum fuerat dictas Missas non ad scuta 60. monetæ Romanæ, sed ad rationem carolenorum duorum pro qualibet Missa reducere, eo quia hæc elemosyna sufficiens ad congruam sustentationem simplicis Sacerdotis reputata fuit a suis Prædecessoribus, & a seipso quoque de consilio ultimæ Synodi nuper celebratæ de anno 1726.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere:

An, & quomodo reductio Missarum, de quibus agitur, sustineatur in casu &c.

Non proposta.

*Sess. 25. c. 4.
de ref.*

NUCERINA PAGANORUM ONERIS MISSARUM. In Oppido Angriæ Nucerinæ Diocesis adest quædam Cappella sub titulo S. Nicolai Barenfis, in qua ultra particularia Legata cum certis Missarum oneribus relicta ab Antonia de Rubertis, & Theresia de Conciliis, erectum quoque reperitur simplex Beneficium de Jurepatronatus de Risis annui redditus ducatorum triginta circiter, cujus modernus Possessor est Sacerdos Dominicus Mazziotti.

Ex pluribus decretis factis per Episcopos in Visitationibus tam antiquis, quam modernis, nempe de annis 1606. 1611. 1622. 1626. 1695. 1701. 1704. & 1707. resultat, Rectorem hujusmodi Cappellæ seu Beneficii habere onus celebrandi Missam unam singula hebdomada, solumque in visitatione de anno 1692. facta ab Episcopo Perisio, ipse enunciavit, nullum in prædicta Cappella ad esse onus Missarum, & tantummodo decrevit,

Be-

Beneficiatum teneri ex dispositione Juris ad celebrandam festivitatem, & Missam in die festo Sancti Titularis.

Cum autem hodiernus Episcopus in prima sua Visitatione invenisset, dictum Sacerdotem præfato oneri Missarum in antecedentibus Visitationum decretis enunciato non satisfecisse, fructus beneficii sequestrari mandavit, quousque de adimplemento constaret; Cappellanus vero quamvis ad effectum evitandi sequestrum curaverit pro annis 1723. & 1724. Missas celebrari facere per Sacerdotem Franciscum Limodii, ut ex illius fide, quæ datur ad partes, ac etiam promiserit adimplere in futurum, deinde existimans nullatenus teneri ad hujusmodi onus, confugium habuit A. C. prævio monitorio super observantia dicti decreti visitationis anni 1692. & per contradictam Sententiam absolutoriam a prædicto onere obtinuit.

Remissa tandem Causa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem, acriter contendit Cappellanus, se præter Missam celebrandam in die festo S. Nicolai, aliasque injunctas in dictis Legatis de Robertis, & de Conciliis, ad nullum aliud onus teneri, innixus dicto decreto Visitationis anni 1692. & ipsemet Legi foundationis Cappellæ, ex qua constat Rîsum de Rîsis construxisse de anno 1321. prædictam Cappellam S. Nicolai, reservato sibi, suisque hæredibus Jurepatronatus cum licentia Archiepiscopi Salernitani, de cujus Diocesi ibi asseritur esse Nuceriam, & Terram Angriæ; nec ullum onus Missarum injunxisse Rectoribus; Dicit etiam, quod etsi exhibeatur simplex copia dictæ foundationis, plena tamen fides eidem sit præstanda; reperitur enim in publico Archivio, ac etiam fuit executioni demandata, ac illius vigore admixtæ fuerunt præsentationes Patronorum per Episcopos Nuceros: Maxime quia ab antiquo tempore non constat, Cappellanos celebrasse hanc Missam in hebdomada, ut latius ex scriptura ejus nomine circumferenda.

Episcopus vero in relatione transmissa, ejusque Promotor Fiscalis in scriptura pariter circumferenda existentiam hujus oneris Missarum desumunt ex dictis decretis Visitationum, nec attendendum esse putant contrarium decretum Episcopi Perisii de anno 1692. quia idem Episcopus melius postea sedoctus in posteriori visitatione facta de anno 1695. relative se habens ad antiqua decreta suorum Prædecessorum, hanc eandem celebrationem Missarum demandavit; minusque obstare credunt adductum instrumentum foundationis, quia est copia copix, & inverisimilia continet; ibi enim asseritur, Nuceriam esse Castrum Salernitanæ Diocesis, quando Cathedralis Nucerna est antiquissima, & a temporibus Apostolorum erecta; ac etiam quia in ipsa fundatione nulla mentio fit de bonis, quæ pro dote beneficii assignari debebant, nec de illis, quæ actu possidet Cappellanus; & propterea asseri utique possit, Fundatorem per posterio-rem scripturam eadem bona dictæ Cappellæ assignasse cum enunciatio onere Missarum, aut prædicta bona ab aliis Benefactoribus cum eodem onere relicta fuisse.

His præhabitis, non gravabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An, & usque ad quem numerum Rector Beneficii S. Nicolai teneatur celebrare Missas, & quatenus affirmative.*
- II. *An ultra particularia Legata de Robertis, & de Conciliis teneatur etiam celebrare unam Missam singulis hebdomadis, seu diebus Dominicis, vel tantummodo in festivitate S. Nicolai, in casu &c.*

Non proposita.

CON-

Sess. 5. cap.
1. & Sess.
24. c. 8. de
Reform.

CONVERSANA OFFICIORUM CAPITULI. Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Conversanæ, in qua tantum cura animarum residet, singulis annis sub die 15. Augusti se congregare confuevit pro eligendis Ministris ad munera, & Officia Capitularia.

Officia hujusmodi, alia sunt modici momenti, & laboris, prout Sacristæ majoris, Punctatoris, Locatoris Bonorum, Cancellarii, Ratiocinatoris, & similibus, quæ potius honorem, quàm pondus afferunt; alia vero majoris oneris, & incommodæ applicationis, & præcipue Officium Procuratoris, seu Æconomi, ac Administratoris Generalis reddituum, & bonorum Ecclesiæ, cujus munus est, nedum exigere fructus a Debitoribus Censuariis, affictuariis, Emphiteuticis, & Conductoribus, ac personaliter interesse instrumentis afrancationum, & respectiue pecuniarum investimentis, seu erogationibus, verum etiam eosdem fructus, qui Massam communem componunt, proportionabiliter dividere inter Capitulares, aliosque de Clero, qui de dicta Massa participant; Curæ etiam ipsius Procuratoris est concordare cum hæredibus Defunctorum super taxa emolumentorum funeralium præstanda juxta vires hæreditatis, prout ibi moris est, ideoque maxima industria, & solertia opus est, ut recta informatio capiatur pro detegendis, evitandisque fraudibus, & ulterius assistere debet Processionibus, ac funeribus, pro punctandis absentibus ad interventum obligatis; ex eadem ratione tenetur assidue intervenire in pluribus Anniversariis, Vesperis, Missis Cantatis, aliisque functionibus, quæ ex obligatione, vel consuetudine expleri solent a Capitulo, tam in Cathedrali, quàm in aliis suburbanis Ecclesiis; Ut de his omnibus constat ex relatione Episcopi.

Ab hujusmodi Procuratoris Officio, quod ab unoquoque ex Canonicis exerceri solet per turnum, se eximere prætendentes Canonici Pœnitentiarius, & Theologus, sub motivo, quod sit incompatible cum muneribus per ipsos ex propria obligatione obeundis, recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem pro declaratione eorum exemptionis, & præsertim Canonicus Pœnitentiarius innixus etiam Constitutioni Synodi Diœcesanæ in cap. 24. §. 7. ubi habetur *si Capitulum aliquod Officium alicui commiserit illud recusare non liceat, nisi ex legitima causa per nos approbanda; Pœnitentiario nostræ Cathedralis excepto, qui pro Officii sui munere obeundo ab oneribus Capitularibus exemptum volumus, & immunem;* & hæc Synodus, ut refert Episcopus, est ultima, & adhuc viget.

Capitulum contendit, hujusmodi Officium non esse illis incompatible, ex quo Pœnitentiarius tantum in diebus festis, & de mane prout alii Canonici, Sacramentales Confessiones audiat, Theologus vero quotidie non explicet Sacram Scripturam, sed ejus lectiones in toto anno vix ad 20. ascendant, & de facto Pœnitentiarius antecessor de anno 1704. hoc munus absque ulla contradictione exercuit, quodque si nolint hoc Procuratoris Officium per seipsos exercere, possent per Substitutum supplere, aliqua mercede illi assignata, prout facere solent nonnulli alii Canonici, prout latius in ejus Scriptura circumferenda.

In similibus controversiis Sacra Congregatio eodem Jure non processit quoad Canonicum Theologum, & Canonicum Pœnitentiarium; etenim in una *Anagnina Residentiæ* 12. Septembris 1676. sub dubio: *An pro negotiis, seu controversiis Capituli obligari possint Theologus, Pœnitentiarius, aut Ca-*
noni-

nonicus Curatus Cathedralis? responsum fuit: *Negative quoad Theologum eo tempore quo tenetur legere; quoad Penitentiarium, & Curatum negative Ratio resolutionis fuit, quia munus Theologale non adeo est assiduum, sicuti Penitentiale; Theologus enim ad certas Lectiones, juxta consuetudinem, vel ad arbitrium Episcopi tenetur, ut resolutum fuit in Patavin. 15. Julii 1645. & in Amerina Theologalis 15. Martii 1710. ad quartum dummodo tamen non sint infra numerum quadragenarium singulis annis, ut disponitur in ultimo Concilio Romano tit. 1. cap. 7. Penitentiarius vero tenetur statis diebus & horis in sua Sede Confessionali assistere, ut habetur in eodem Concilio Romano tit. 2. cap. 4.*

Quoad Canonicum Penitentiarium, disputato Generali dubio in Congregatione diei 3. Octobris 1671. *An ipse teneatur assumere administrationem, seu Economiam honorum, & rerum Capitularium, ut ceteri Canonici, & an etiam Officium Punctatoris in Choro;* resolutum fuit: *Negative: ut in libro 27. decretor. pag. 211.*

In Picensi. Visitat. 55. Lim. 15. Aprilis 1690. quaesito per Episcopum: *An Capitulum teneatur se abstinere ab eligendis Canonicis Penitentiario, vel Theologico in Officio Capituli Secretarii, Archiverii, vel aliorum similium,* Sac. Congregatio respondit, *Negative,* ut in lib. decret. 40. fol. 252. & referunt etiam Monacell. tom. primo tit. 2. formul. 4. num. 11. & Eminentissimae. Petra ad Constit. 2. Innocent. VI. num. 45. tom. 4. eam rationem adducit, quia hujusmodi Officia non requirunt totum hominem, ut illos a dicto munere necessariò divertant, sed sunt Officia, quae manualiter parvo momento expediuntur.

Jura Theologi, & Penitentiarii non adhuc sunt deducta, dignabuntur itaque EE. VV. summa, qua pollent, Sapientia decernere.

An, & ad quae Officia, & onera Capituli teneantur Canonicus Penitentiarius, & Theologus, in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbati 19. Novembris 1729.

Assumpto itaque Folio antecedentis Congregationis habitae die 24. Septembris 1729. EE. VV. infra scripta Dubia, quae in sequentibus causis ob temporis Angustiam indecisa superfuerunt, definire sapientissime non gravabuntur.

B ITUNTINA MISSARUM.

I. *An Confraternitas Sanctissimi Sacramenti teneatur tradere in manibus Canonici Punctatoris Notulam Missarum, & Anniversariorum?*

II. *An*

Decret. de obsequio. & evitan. in celeb. miss. jess. 22. & cap. 2. jess. 25 de ref.

- II. *An celebratio dictarum Missarum; & Anniversariorum facienda sit per Capitulares tantum Ecclesie Cathedralis Bituntinae, seu potius etiam ab aliis Sacerdotibus pro arbitrio Confraternitatis eligendis?*
 III. *Quae elemosyna sit solvenda pro eisdem Missis?*

Ad primum affirmativè tamquam delegato ab Episcopo, & idem Episcopus mandet, servari Bullam san. mem. Innocentii XII. de celebr. Miss. Ad secundum affirmativè. Ad tertium, ad manualementem, dummodo non sit major elemosina taxata a Benefactoribus, & amplius, & ad mentem.

SQUILLACEN. MISSÆ CONV ENTUALIS.

Sess. 24. c. 12. de Ref.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 24. Septembris 1712. & 11. Martii 1713. quoad primum dubium?*
 II. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 17. Martii 1714. quoad quintum dubium in casu &c.*

Ad primum, & secundum in decisis, & amplius.

NEAPOLITANA REDUCTIONIS MISSARUM.

Sess. 25. c. 4. de Ref.

An, & quomodo reductio Missarum, de quibus agitur, suslineatur in casu &c.

Reductionem non sustineri, & Eminentissimus Archiepiscopus mandet, servari onera præscripta in erectionibus Cappellaniarum, & amplius.

NUCERINA PAGANORUM ONERIS MISSARUM.

Sess. 25. c. 4. de Ref.

- I. *An, & usque ad quem numerum Rector Beneficii S. Nicolai teneatur celebrare Missas? & quatenus affirmative.*
 II. *An ultra particularia Legata de Robertis, & de Conciliis teneatur etiam celebrare unam Missam singulis hebdomadis, seu diebus Dominicis, vel tantummodo in festivitate S. Nicolai in casu &c.*

Ad primum, & secundum, teneri ad unam Missam quolibet Hebdomada die benefisa a Rectore, & amplius.

CONVERSANA OFFICIORUM CAPITULI.

Sess. 25. c. 1. & Sess. 24. c. 3. de Ref.

- I. *An Canonicus Pœnitentiarius teneatur assumere onera, & Officia Capitularia, & præsertim Procuracionem Generalem in casu &c.*

II. *An*

II. *An Canonicus Theologus teneatur ad eadem onera, & Officia in casu &c.*

Ad primum negativè.
Ad secundum Dilata.

CUSENTINA CAPPELLÆ. Extra Menia Terræ Rendarum Cusentinæ Diœcesis adest quædam Ecclesia sub titulo S. Sebastiani cum unica Cappella, seu Altari, nec ulla extat memoria a quo tempore, & a quo dicta Ecclesia ædificata fuerit, ex duabus tamen enunciativis annorum 1653. & 1665. desumitur fuisse constructam ex eleemofynis, & devotione Populi, prout in dubio, etiam de jure præsumitur. Anno 1627. Dianora de Stephano irrevocabiler donavit nonnulla bona stabilia annui redditus ducatorum 10. pro reparatione, & fabrica ejusdem Ecclesiæ; & de hujusmodi redditibus, ac Eleemofynis Cappellani pro tempore obsequentes mandato Episcopi rationem reddiderunt coram Vicario Foraneo dicti Loci.

*sess. 22. c.
9. & sess.
25. Cap. 9.
de Ref.*

Usque ab anno 1621. Universitas dictæ Terræ sibi spectare putavit jus patronatus hujus Ecclesiæ, & præsentavit Sacerdotem sibi benevisum pro Cappellano, sed non constat, an hujusmodi præsentatio habuerit effectum, verum tamen est, quod Sacerdos tunc præsentatus licentiam quæstuandi ab Ordinario obtinuit Anno 1653. iterum Universitas præsentavit alium Sacerdotem, sed præsentatio fuit admissa postquam eadem Universitas prædicto anno donavit quemdam situm, seu Viridarium valoris ducatorum 34., & annui redditus ducatorum quatuor cum onere celebrandi decem Missas singulis annuis, & pro hac donatione fuit eidem ab Ordinario concessum Jus patronatus, cum clausula tamen si, & *quatenus Ecclesia alios redditus non possideat, nisi præfatos annuos ducatos quatuor.* Et ab inde citra usque ad præsens Universitas præfata semper præsentavit Cappellanum, seu Beneficiatum ad dictam Ecclesiam.

In eadem Ecclesia introducta reperitur usque ab anno 1658. quædam Congregatio Fidelium, seu Confraternitas sub titulo S. Mariæ Constantinopolis, ubi Confratres, juxta eorum Institutum varia Spiritualia exercitia peragunt sub directione alterius Presbyteri, qui in diebus festivis prædicat Verbum Dei, ac etiam tamquam Pater Spiritualis a prædictis Confratribus honoratur, & colitur; & in Visitatione facta de eodem anno 1658. enunciatur, devotionem Fidelium augeri in dicto loco, dictusque Rector a Visitatore laudatus fuit, Ecclesia vero prædicta expensis Congregationis satis abunde elargitis decenter ornata reperitur.

A prædicto tempore usque ad præsens Cappellani, seu Beneficiati pro tempore concorditer vixerunt cum Confratribus, eorumque Præfecto, & interveniebat functionibus Confraternitatis, stabant uti cæteri Confratres, nec ullam præminentiam, aut prærogativam habebant supra dictum Præfectum.

Sed exortis nuper nonnullis controversiis inter Sacerdotem Josephum Gatto modernum Cappellanum Ecclesiæ, & Confratres prædictos, instetit ille anno elapso coram Sac. Congregatione pro expulsionem dictæ Confraternitatis a sua Ecclesia veluti erectæ sine requisitis præscriptis in notissima Constitutione 115. *san. mem. Clementis VIII.* & præcipue sine licentia Ordinarium, & quatenus expellenda non esset quod ipse tamquam Rector, &

Dominus Ecclesiæ præcedere deberet Præfecto, cæterisque aliis de Confraternitate.

Confraternitas vero contendit, Ecclesiam, de qua agitur, uti constructam ex elemosynis, & devotione Populi, liberam esse, non vero de Jurepatronatus Universitatis, nec istam Juspatronatus acquirere valuisse ex d. donatione Claustorii ducatorum 34. sive quia est donatio modica, juxta *decis. Coccini la 106. num. 4.* sive etiam quia fuit Juspatronatus concessum sub conditione, si Ecclesia alios redditus tunc non haberet, quando de facto possidebat bona a Dianora de Stephano donata; Quasi possessionem vero ejusdem Universitatis præsentandi Cappellanum respicere ipsam Cappellaniam habentem onus celebrationis decem Missarum in anno, non autem præferre Juspatronatus Ecclesiæ, cum aliud sit Juspatronatus Ecclesiæ, & aliud Juspatronatus Cappellaniæ in Ecclesia, juxta aliam *dec. Coccini la 1783. num. 6.* Et quatenus præferret Juspatronatus Ecclesiæ, ea, non confitendo legitimo titulo, veluti usurpativa improbatu Concilio *in sess. 25. cap. 9. de reform.* cujus dispositionem procedere etiam in parvis Communitatibus firmant Rota, & Doctores relati *per Barbos. ibid. num. 50.*, quodque stante hac libertate Ecclesiæ, nemini Jus competat expellendi Confraternitatem ibi existentem, maxime quia a longævo tempore ista reperitur inibi introducta cum quasi possessione ibidem continuo exercendi varia pietatis opera, itaut in hac quasi possessione manutenenda sit, etiamsi Ecclesia esset de Jurepatronatus, & quod ex tanti temporis decursu præsumatur, eandem fuisse erectam, & introductam de licentia Episcopi. Contendit etiam, oblationes, elemosynas, aliaque donata, & in futurum donanda præfata Congregationi administranda esse ab ejus Præfecto independentem ab Ecclesiæ Rectore, reservato solum Ordinario Jure revidendi computa, ut resolutum fuit ab hac Sac. Congregatione *in Ferrentini Jurisdictionis 19. Mii 1704. ad secundum dubium*, & in pluribus aliis adductis per *Eminentissimum D. Cardinalem Petram ad Constitut. primam Anastas. IV. sect. 2. num. 43. & seqq. tom. 1.* videndum super hoc puncto ad materiam, quam late, & doctè de more examinat.

Vicarius Generalis referens loco Archiepiscopi absentis omnia in facto exposita comprobat, & sequens temperamentum proponit, videlicet, quod fierent duæ claves Ecclesiæ, quarum una sit penes illius Rectorem, & altera penes Confraternitatem, seu illius Præfectum, & quilibet suo muneri adimpleat, ac tempore, quo in Ecclesia celebratur festivitas S. Sebastiani, aliaque a Rectore peragenda, ipse non inquietetur a Confratribus, functiones vero peragenda a Confratribus Rector haud impediatur, & quod bona Ecclesiæ ab illius Rectore, bona vero intuitu Confraternitatis relicta a Confratribus ipsis administrantur, ut latius in sua relatione, quæ datur impressa.

Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime de more definire.

- I. *An constet de Jurepatronatus Ecclesiæ sub titulo S. Sebastiani positæ extra muros Terræ Rendarum favore Communitatis ejusdem Terræ, & quatenus affirmativè.*
 - II. *An possit expelli, seu removeri Confraternitas sub titulo S. Mariæ Constantinopolis in d. Ecclesia S. Sebastiani.*
 - III. *An Rev. Dominus Joseph Gatto Rector, seu Beneficiatus d. Ecclesiæ teneatur ad redditionem rationum omnium, & singulorum reddituum, oblationum, & elemosynarum eidem Ecclesiæ factarum?*
- IV. *An*

- IV. *An oblationes, Elecmofynæ & fuppellektilia donata, & refpectivè data, & in futurum dananda, & danda d. V. Confraternitati adminiftrari poffint, & debeant per Præfektam ejuſdem Confraternitatis independenter a Rectorè, feu Beneficiato ejuſdem Eccleſiæ in caſu &c.*
- V. *An conſtet de legitima, & Canonica erektionè dictæ Confraternitatis Laicalis ſub invocatione S. Mariæ Conſtantinopolitane in eadem Eccleſia S. Sebaſtiani.*
- VI. *An, & in quibus functionibus explendis in dicta Eccleſia Rector præcedere debeat Cappellanum dictæ Confraternitatis in caſu &c.*

Dilata .

NAMURCEN. DISPENSATIONIS. Joſeph Franciſcus Germain, qui Seſſ 23, c. 5.
de Ref.
Sacrum Subdiaconatus ordinem ſuſcepit de menſe Junii 1718. ſub obtentu quod d. Ordinem per vim, & metum a Patre illatum ſuſcepiffet, ſupplicavit ſan. mem. Innocentio XIII. pro diſpenſatione a voto continentiæ, ut matrimonium contrahere poſſet. Precibus Sac. Congregationi remiſſis, auditoque deſuper Epifcopo, qui plura retulerat comprobantia d. incuſſionem metus, hinc duo dubia diſputata fuerunt in Congregatione diei 16. Decembris 1724. Primum; *An Orator teneatur ad Votum Continentiæ?* & quatenus *Affirmative*; Secundum; *An ſit locus diſpenſationi?* ſuper quibus reſponſum fuit, *ad primum affirmative, & ad ſecundum negative.*

Orator, cui conceſſa fuit nova Audientia, nova Jura adducens inſtat pro reſeſſu a decifis, & ad hunc effectum exhibet informationem moderni Epifcopi, qui commiferans ejus deplorabilem ſtatum ita ſubjungit; *auſim de novo Sac. Congregationi repræſentare, addens quod per Teſtium depoſitiones his adjunctas Genitor Oratoris prædicti notetur fuiſſe aſperæ, & ferocis nature, ac ſolitus exequi minas, unde non mirum, quod ſepeſatus Orator exponat, ſe vi, ac metu gravi cadente in conſtantem virum Sacrum Subdiaconatus Ordinem ſuſcepiffe? ob minas privationis proprii patrimonii, & alias a Patre ei factas, uti latius Teſtes depoſuerant; Deinde quia d. Orator Canonicus eſt in Capitulo utriuſque ſexus, verendum ſemper erit, ne ejuſmodi vir ſuæ conditionis oblitus Damicellas Canoniffas veſana libidine proſequatur, unde ſcandala maxima, & nobiliorum familiarum inhonorationes ortiri poſſunt; quibus ſane eo nunc nullo opportuno magis remedio ſuccurri poteſt, quam per petitiæ diſpenſationis conditionem ob cauſas præallegatas vis, & metus gravis cadentis in conſtantem virum incuſſi a Genitore aſperæ, & ferocis nature ſolito minas exequi, & ſcandali vitandi. Quibus addo, quod nulla ſit ſpes hunc Subdiaconum tædio ſui ſtatus affectum fore Eccleſiæ unquam utilem; quapropter cenſeo neceſſarium eſſe, hunc ab onere ſibi involuntarie impoſito ſolvere potius, quam eo ligatum retinere. Hinc ſolitam benignitatem E. E. D. D. ad effectum gratiæ petitiæ conſequendum imploro.*

Quatuor ſunt depoſitiones Teſtium nuper adductæ, & inſertæ in mox tranſmiſſa relatione Epifcopi (ad perpetuam tamen examinatorum,) qui deponunt de feroci, & aſpera natura Patris ſoliti minas exequi, & inter iſtos adest Anna Catharina Simon tunc temporis Ancilla ejuſdem Patris, quæ de viſu teſtatur de reiteratis, & atrociffimis minis Patris ſæpe cum baculo aggredientis, & inſequentis filium fugientem, ac detractantem, ſe nolle Subdiaconatus Ordinem ſuſcipere, illumque deterrentis, nil a-

lius substantiæ paternæ ei fore relicturnum, ut latius ex istius, aliorumque trium Testium depositionibus, quæ dantur in *Summario additionali num. 1.* Istis circumstantiis idem Orator in scriptura ejus nomine circumferenda, plures alias addit ad suadendam coactivam susceptionem Ordinis, & præcipue totalem aversionem a statu Ecclesiastico, reiteratas suas conquestiones tam ante, quam post susceptum Subdiaconatus ordinem, & quod nunquam ministrare voluerit in eodem ordine, ex quibus argui, ipse putat, nedum illationem metus sibi inculsi, sed quod excludatur purgatio ejusdem metus, seu tacita ratificatio suscepti ordinis.

Acerrima fuit controversia inter antiquos Canonistas, an susceptio Sacri ordinis per coactionem non absolutam, quæ est quando quis vi, & manibus violenter attractis tenetur, sed conditionalem, seu causativam, ad effugiendos scilicet cruciatus, vel mortem, quemadmodum imprimat caracterem juxta *Text. in cap. majores de Baptismo*, ita obliget ordinatum ad votum continentiæ? super qua *Rota in una valentina coram Casare de Grass. decis. prima tit. de his, quæ vi, metusve causa fiunt* examinato funditus articulo illum indecisum reliquit, consuluitque Ordinatam, ut dispensationem peteret a Papa, cum hujusmodi coactio, seu metus conditionalis justam præbeat causam dispensandi; In secunda vero propositione Causæ amplectendo originariam opinionem *Joannis glossatoris in cap. ubi ista in verb. honorem distinct. 74.* resolvit, taliter ordinatum non teneri ad votum continentiæ, ut in magistrali *decis. 2. eodem tit. coram eodem Casare de Grass. &* hanc eandem opinionem postmodum sequuti sunt communiter moderniores Theologi, & Canonistæ, ut videre est apud *Barbos. vot. decis. 77. num. 27. & seq. Sanch. de matrim. lib. 7. disput. 19. num. 5. Pignatell. consult. 77. per tot. tom. 7. Fagnan. in d. cap. majores num. 101. & seq. de Baptism. Anaclet. in Jus Canon. lib. 1. tit. 47. §. 6. num. 58. Piringh. in Jus Canon. lib. 5. tit. 6. num. 2. cum aliis apud Rotam decis. 40. par. 6. recen. & dec 870. num. 1. & seq. coram Emer. Jun.*

Coactio tamen, seu metus iste debet esse gravis, & cadens in constantem virum, nec sufficit levis, & vanus, ut observat *Fagnan. in d. cap. majores num. 92. Rot. d. decis. 40. num. 4. & seq. par. 6.* alique mox relati.

Purgatur ille metus, ac tacite ratificata dicitur susceptio ordinis, si coacte Ordinatus post cessatam causam metus sponte ministraverit in ordine, ut probat *Hoslien. in d. cap. majores num. 28. de Baptif. &* sufficit semel ministrasse, ibique *Joannes Andreas in fin. Boich. num. 7. & Fagnan. num. 114. & Rot. decis. 40. 325. 343. par. 6. recen.* prout etiam ex susceptione Canonatus, cui esset annexus ordo Sacer, seu ex illius retentione, ut in mox dictis *decis. 40. & 325. par. 6.* sed quomodo hoc ultimum intelligendum sit, videndus est, quatenus opus sit *Barbos. de vot. decis. 77. num. 119. & seq.*

In casu præsentis ignoratur, quando Orator provifus fuerit de Canonatu, & an isti sit annexus ordo Sacer; solum in prima Causæ propositione exhibitâ fuit fides Decani Collegiati attestantis Oratorem a die 23. Septemb. 1718. quo possessionem Canonatus suscepit, nunquam ministrasse in ordine Subdiaconatus.

De hoc articulo actum fuit in hac Sac. Congregatione in *Hispalen. nullitatis ordinis 23. Martii, & 2. Maii 1716.* ibique resolutum fuit pro validitate collationis ordinis, eo quia per Testes non fuit metus probatus, & ulterius ordinatus Beneficium, & Dignitatem in Ecclesia requisiverat.

Attamen in una *Ipren. dispensationis die 16. Decembris 1719.* decisum fuit pro dispensatione a voto Continentiæ ex causa metus incussa a Matre Vidua, violentæ naturæ, & usufructuaria omnium bonorum, Filiumque vehementer minante, eum fore omnino derelicturam, si Subdiaconatum non suscepisset, & Filius alias fuisset ad paupertatem redactus, ut latius videre est in foliis dierum 5. Augusti, & 2 Decembris ejusdem anni.

Non gravabuntur itaque EE. VV. decernere.

An, & in qua parte sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata, & examinentur Testes formiter, & scribatur tam Ordinario Leodien. quàm Namurcen. juxta instructionem.

SENOGALLIEN. SUPPLEMENTI DOTIS. Exoptante Petro filio Francisci Boni, ut suo nomine continuaretur imposterum celebratio unius Missæ in die Sabbati cujuslibet hebdomadæ in Oratorio, seu Congregatione Præsentationis Beatissimæ Virginis Montis Novi, nec valente hanc piani voluntatem exequi, cum esset filius familias, Franciscus Pater ut Filii desiderio complaceret, & sub hæc præcisa narrativa sub die 11. Julii 1622. ita promisit; *di qui è, che il Signor Francesco Boni Padre di detto Pietro volendo gratificare detto suo figlio, costituito avanti di me Notaro promette pagare alla detta Congregazione, e Fratelli di essa scudi cinquanta in termine di due anni, con patto, che li detti scudi cinquanta dalli Fratelli della Congregazione si debbano tenere a censo perpetuo ad effetto che colli frutti debbano far celebrare una Messa in ciaschedun Sabbato della Settimana:* & quousque ipse solveret hæc scuta quinquaginta, se obligavit ad præstandam eleemosynam pro celebratione Missæ in d. die Sabbati.

*Seff. 25. cap.
4. de rif.*

Prædicta scuta quinquaginta, quæ vivente Francisco Patre haud perfoluta fuerant, tradidit Petrus Filius de anno 1653. ac in Instrumento numerationis Confratres Oratorii acceptantes legatum, se obligarunt adimplere pacta apposita in d. apoca Promissionis.

Cum autem eleemosyna manualis, quæ antiquitus, & signanter de tempore prædicti contractus, erat in loco Montis Novi ad rationem obulorum quinque, aucta nuper fuerit ab Episcopis ad obulos decem, & ob hujusmodi augmentum fructus dicti Capitalis scutorum 50. impares evaserint ad supportandum onus unius Missæ in qualibet hebdomada, hinc de anno 1720. præfati Confratres recursum habuerunt ad Sacram Congregationem pro ejusdem oneris reductione, sed sub die 27. Januarii ejusdem anni responsum fuit: *agendum esse contra hæredes pro supplemento.*

Reclamantibus subinde hæredibus ab hoc decreto, repositaque causa in Congregatione diei 21. Junii 1721. prodiit rescriptum: *prævio recessu a decisis, Confraternitatem teneri ad onera injuncta:* In tertia vero propositione sub die 28. Martii 1722. reditum fuit ad priorem sensum, prævio rescripto: *In decisis sub die 27. Januarii 1720.*

Concessa hæredibus de Bonis licentia de redeundo, proponitur hodie causa pro quarta vice sub dubio.

An sit standum in secundo, vel tertio loco decisis in casu &c.

Dilata.

VULTURARIEN. JURISDICTIONIS . Intra fines Diœcesis Vulturariæ vadest Terra Alberonæ subjecta in temporalibus Prioratui Baruli Sacræ Religionis Hierosolymitanæ , cujus Priores , & Officiales pro tempore exercere etiam consueverunt jurisdictionem Spiritualem in Clerum , & Populum , Episcopi vero utebantur jurisdictione per Concilium ipsis delegata in locis exemptis , præcipue quoad concernentia Curam Animarum , & administrationem Sacramentorum .

Anno 1652. Prior Baruli impugnavit quoque jurisdictionem delegatam Episcopo , prætendens sibi competere omnimodam jurisdictionem quasi Episcopalem cum qualitate *Nullius* , & Territorio separato , sed re delata ad hanc Sac. Congregationem , *Sub die 24. Februarii dicti anni rescriptum fuit: Episcopum Vulturarien. potuisse , ac posse uti Sedis Apostolicæ Delegatum visitare Ecclesiam Parochialem S. Mariæ Terræ Alberonæ Religionis Hierosolymitanæ , & in vilitatione decreta edere in concernentibus Curam Animarum , administrationem Sacramentorum , adimplementum onerum Misfarum ex piis dispositionibus provenientium , illaque esse executioni mandanda.* Concessa desuper nova Audientia , alia latior prodiit resolutio favore Episcopi in repositione Causæ sequuta die 5. Junii 1656. , nempe: *Sacra Congregatio censuit utraque Parte informante , Episcopo Vulturariæ competere jus approbandi Confessarios in Ecclesiis Prioratus Baruli Religionis Hierosolymitanæ , necnon benedicendi , & respectivè licentiam impartendi Prædicatoribus in eisdem Ecclesiis concionantibus , donec constiterit per rem judicatam , dictum Prioratum esse Nullius , & habere Territorium separatum cum jurisdictione quasi Episcopali.*

Sub die 13. Februarii 1663. confirmatæ fuerunt præcedentes resolutiones , concessa solum Priori Remissoria ad effectum probandi immemorabilem super prætensa qualitate *Nullius* , & Territorio separato , non retardata interim dictarum resolutionum executione .

Adduxit subinde Prior in vim dictæ Remissoriæ probationes , ac plures Testes formiter examinatos , assumptaque super eis disputatione , Sac. Congregatio sub die 23. Januarii 1666. approbans in possessorio antecedentes resolutiones , Causam in petitorio remisit ad Rotam , ubi ea siliuit , nec amplius fuit prosequuta ; Tota hæc facti series recensetur per *Card. de Luc.* tunc in causa scribentem *de Jurisdic. disc. 3. num. 1. 2. & 3.*

Quamvis autem ex parte Priorum nunquam probatum fuerit Territorium separatum , adhuc eorum Vicarii in litteris Testimonialibus pro Ordinandis apponebat titulum *Nullius* , & Episcopi illas vel rejiciebat , vel cum protestatione admittebant . Anno verò 1711. Sanctiss. Dominus Noster tunc Archiepiscopus Beneventanus , & in Civitate Vulturariæ Visitator Apostolicus recipere noluit in Ordinatione generali , quam ibi fecit , similes litteras Vicarii Alberonæ , in quibus aderat dicta expressio *Nullius* quinimmo per actum publicum ita declaravit : *Oppidum Alberonæ Nullius prout asseritur , non habere Territorium separatum , & proinde dictum Oppidum Episcopo Vulturarien. esse subjectum .*

Exorientibus vero in dies pluribus aliis quæstionibus inter prædictos Episcopum , & Priorem , hodiernus Episcopus recursum habuit ad Sanctissimum pro declaratione octo infracriptorum Dubiorum , quorum recognitione remissa ad hanc Sacram Congregationem cum clausula tamen : *Præterquam quoad qualitatem Nullius* : Prior Baruli reclamavit ad eundem Sanctissimum , ac supplicavit , ut dubiorum examen fieri deberet prout

prout de jure, data scilicet facultate Oratori deducendi sua jura etiam super qualitate Nullius, & Territorio separato, sed cum Sanctissimus hanc instantiam rejecerit, hinc ad normam dicti Rescripti decidenda proponuntur Dubia, quæ in fine Restrictus adnotantur.

Nulla usque adhuc exhibita fuit Scriptura ex parte Prioris, quamvis lacesitus judicialiter fuerit prævia præfixione plurium terminorum, nullaque exhibetur ex parte Episcopi, & solum iste humiliter exquirat Sapientissimum Votum EE. VV., prout juris erit, hinc extraneum non putavi pro congrua Dubiorum resolutione sequentia ad materiam adnotare.

Stante prædicto Rescripto Sanctissimi, hodie non valet Prior allegare, quod ipse habeat in Oppido Alberoniæ jurisdictionem quasi Episcopalem cum Territorio separato, & qualitate Nullius, prout etiam in sensu veritatis probat *Card. de Luca d. disc. 3. de Jurepatr. num. 5.*, Sed solum prætereundum potest, quod sit primæ, vel secundæ speciei Prælatorum Inferiorum, inter quos alii habent Territorium improprium, & circumscriptivum, quantum nempe se extendunt ipsorum Monasteriorum, Conventuum aut Ecclesiarum ambitus, cum jurisdictione in personas sibi subiectas, de quibus loquitur *Card. in Clement. prima num. 1. de Stat. Monach.*, Alii vero habent jurisdictionem in Clerum, & Populum Sæcularem, compatibiliter cum Episcopo, & lege Diocesana, ita ut considerentur adhuc in Diœcesi Episcopi, & reservata Episcopo per Concilium jurisdictione Delegata in concernentibus Curam Animarum, & administrationem Sacramentorum, in Causis matrimonialibus, & Criminalibus, necnon collatione Ordinum, approbatione Confessariorum, Concionatorum, & similibus; juxta notissimam distinctionem Canonistarum.

Hoc supposito, pro eo quod attinet ad Synodum, quinam scilicet ad eam accedere teneantur, *Sic. Concilium in Sess. 24. cap. 2. de reform.*, ita disponit. *Synodi quoque Diœcesanæ quotannis celebrentur, ad quas exempti etiam omnes, qui alias cessante exemptione interesse deberent, nec Capitulis Generalibus subdantur, accedere teneantur, ratione tamen Parochialium, aut aliarum Ecclesiarum Sæcularium, etiam annexarum, debeant ii, qui illarum Curam gerunt, quicumque illi sint, Synodo interesse.*

Hinc provenit, quod omnes Curati sive Sæculares, sive Regulares quamvis subdantur Superioribus Religionis, accedere tenentur ad Synodum Episcopi, in cujus Diœcesi existunt; ut in specie de Fratribus Cappellanis Religionis Hierosolymitanæ exercentibus Curam Animarum sæpe resolvit hæc Sacra Congregatio, prout testantur *Fagnan. in cap. Quod super his num. 9.*, & *seq. de major.*, & *obed.*, *Monacell. formul. legal. tom. 4. fol. mibi 105. num. 158. primæ impression.*, & *plene Eminentissimus Petra ad Constitut. 4. Calixti III. sess. 2. num. 107.*, & *seqq. tom. 5.*, Immo ex sensu ipsius Concilii, etiam Curati, qui sunt in loco Nullius, tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tanquam vicinior potest eos visitare, ut declaravit hæc Sacra Congregatio in pluribus resolutionibus transcriptis apud *Eminentissimum Perram loco citato numer. 117.* & de veriori firmant *Fagnan. in d. cap. Quod super his num. 10.*, *Barbos. ad Concilium dictæ sess. 24. cap. 2. num. 28.*, & *Card. de Luc. in adnot. ad Concilium disc. 30. num. 12.*

Quo vero ad Clerum, communiter traditum est, quod si in Synodo agendum erit de re concernente totum Clerum, videlicet de reformatione morum, ac de intimandis Decretis Concilii Provincialis, tunc accedere teneantur

neantur omnes de eodem Clero, ita tamen, ut Ecclesiis debita servitia non subtrahantur, ut firmant *Abb. Joann. Andreas Zabarell., & Fagnan. in d. cap. Quod super his de major., & obed., Massobr. de Synod. cap. 3. dub. 2. num. 13., & Eminent. Petra dicta sect. 2. sub num. 111.* Episcopus autem si super aliquo ex præmissis acturus erit in Synodo, debeat specificam mentionem facere in Edicto convocatorio; ut ita declarasse hanc Sac. Congregationem refert *Monacell. d. tom. 4. fol. mibi 145. n. 155.*

Dubium tamen insurgit, an id procedat, quoad Clerum exemptum, & subiectum jurisdictioni Ordinariæ Prælati Inferioris? super quo Sacra Congregatio in una *Mileten.* transcripta apud Eminentissimum Petra ubi supra, declaravit, simplices Sacerdotes, & Beneficiatos si sunt exempti, non teneri accedere ad Synodum, *ex Concilio in d. sess. 24. cap. 2.,* sed quoad eos servandam esse dispositionem juris communis; Subdit autem idem *Eminentissimus Petra in dicta sect. 2. num. 111. in fine,* quod omnes exempti, existentes tamen in Diœcesi tenentur ex dispositione juris accedere; prout alii Diœcesani, si agendum erit de reformatione morum, ac de intimandis Decretis Concilii Provincialis, quoties non habent Privilegium exemptivum a Synodo; eique consonant Canonistæ *in d. cap. Quod super his de major. & obed.*

Hujus difficultatis resolutio præcipue dependet ab alia inspectione, an scilicet Episcopus Vulturariæ habeat jus visitandi, & corrigendi Clerum Alberonæ jure delegato, quia eadem auctoritate delegata posset in casibus, de quibus supra, eos cogere ad interveniendum Synodo, quæ consideratur uti præambulum visitationis, ex rationibus videndis apud *Fagnan. in cap. Quanto num. 56. & seq., & in cap. Grave eodem titul. num. 23.* unde hæc Sacra Congregatio in una *Spoletana anni 1581.,* quæsito ab Episcopo an ipse jure delegato posset visitare Loca Abbatia Ferenhilli & compellere Clerum ejusdem, ut accederet ad Synodum, ita respondit. *Præsupposito, Abbatiam Ferenhilli, & loca, de quorum visitatione agitur, esse intra fines Diœcesis Spoletanae, Congregatio censuit, Episcopum Spoletanum posse ex cap. 9. sess. 24., illa visitare, & Clericos dictæ Abbatia teneri accedere ad ejusdem Episcopi Synodum: ut in lib. 3. Decret. fol. 129.*

Quo vero ad jus visitandi, de quo in posterioribus Dubiis, nulla adesse videtur hæsitatio, quin possit Episcopus visitare jure delegato in concernentibus Curam Animarum; & administrationem Sacramentorum, ut quoad Religionem Hierosolymitanam disponitur *in Constit. 136. S. Pii V. in Bullar. tom. 2. & quod sub nomine concernentium Curam Animarum, & administrationem Sacramentorum veniant etiam actus in idem mediate influentes, qualia sunt Altaria, Vestimenta, Vasa Sacra, suppellectiles, & alia similia, pluries declarasse hanc Sacram Congregationem, testantur Barbof. ad Concilium sess. 25. de Regul. cap. 11. num. 15. & de jure Eccl. univers. lib. 1. cap. 24. num. 22. & Card. de Luc. de Jurisd. discept. 4. num. 6.*

An autem in his Episcopi jurisdictio sit privativa, vel cumulativa cum Ordinario Locali? prædicta Constitutio S. Pii V. non excludit Priores Hierosolymitanos a cumularivo jure visitandi, quod ipsis prius competeat; ut in §. 7. ibi: *Nolumus item per presentes ullum afferri præjudicium juri visitandi dictas Parochiales Ecclesias, & alia Beneficia curam Animarum habentia, quod antea Religioni, & Militibus prædictis competeat: Et in specie quod hoc jus visitandi in concernentibus Curam Animarum spectet cu-*

cumulative ad Episcopos jure delegato, & ad Priores jure Ordinario, late discusso articulo firmavit *Rota in Toletana Jurisdictionis* 10. Januarii 1679. impressa apud *Card. de Luca de Jurisdic. disc. 1. Venetæ impressionis*, & ibi etiam firmat *Card. de Luc. disc. 4. num. 5.* qui etiam subdit, quod hæc cumulativa non est intelligenda de alternativa cum jure præventionis, sed de simultanea, & compatibili, quod nempe possit uterque sive prius, sive postea sua jurisdictione uti; itaut male se gerens in exercitio Curæ subiacere possit duplici Punitori.

Attamen hæc Sac. Congregatio sæpe resolvit, quod si Decreta, & Ordinationes Episcopi discrepent ab illis Superioris Regularis, prævalere, & observari debent Decreta Episcopi; & præcipue resolutum fuit in *Hispalen. Visitationis* 18. Augusti 1696. ad sextum Dubium; & in aliis relatis apud *Barbos. de jure Eccles. univers. lib. 1. cap. 13. sub num. 21.* & *Monacell. formul. legal. tom. 1. tit. 5. formul. 2. num. 2.* Itaut si Episcopus prævenit in Visitatione, & aliqua Decreta servari mandavit, non potest Ordinarius Visitator illa infringere, corrigere, seu mutare, vel contrarium decernere, ut eadem Sac. Congregatio resolvit in *Miletan.* 17. Novembris 1703. ad Quartum, quam sequitur *Monacell. tom. 2. tit. 13. formul. 2. num. 54*; Quoties vero Ordinarius prævenit in cognoscendo, inquirendo, & corrigendo Delinquentem, nec etiam valeret Episcopus causam reassumere ac Ordinario inhibere, nisi ex justis causis recensitis in Decretis generalibus editis per Sacram Congregationem super statu Regularium, approbatis per san. mem. Alexandrum VII. ad Dubium XII. & transcriptis apud *Fagnan. in cap. 4. num. 42. de offic. Ordin.*

Demum quoad Dubium, an idem Episcopus possit in reliquis visitare Clerum, & Populum Alberonæ. Adsunt notissima Privilegia Sacræ Religionis Hierosolymitanæ, quibus a jurisdictione, visitatione, & correctione Episcoporum eximuntur Personæ illius Commendis, & Prioratibus subjecta; sed æquè notum est, quod hæc privilegia adaptari, & suffragari possunt solum illis, qui copulative habeant tria requisita recensita in *sess. 24. cap. 11. de Reform. & in Constit. 67. san. mem. Gregorii XIII.* scilicet quod sint additi actuali servitio Religionis, resideant intra Domos & Septa Religionis, & vivant sub obedientia Comendatarii, ut habetur apud *Card. de Luca de Jurisd. disc. 1. num. 19. & seqq. & in dicta Toletana Jurisdictionis* 16. Januarii, & 17. Junii 1689. coram *Molines impress. penes eundem d. disc. 1.*

Difficultas vero in præsentiori oritur ex eo, quod Priores Baruli ultra jurisdictionem temporalem, exercent etiam spiritualem in Clerum, & Populum hujus Terræ, quo casu non posse Episcopum se ingerere in visitatione, referunt decisum *Armenar. in addit. ad recopil. Legum Novar. lib. 1. tit. 6. de Visit. num. 94. & Barbos. ad Concilium sess. 7. cap. 8. num. 16. de Reform. & sess. 37. cap. 11. num. 6. de Regular.* & tradit etiam *Fagnan. in cap. cum olim num. 39. de præscript.* & quod ita resolutum fuerat ab hac Sacra Congregatione; idem tamen *Fagnan. loco mox cit. num. 41. & seqq.* solide de more tuetur, quod non sufficeret in hoc casu Prælati Inferioribus probare exercitium utriusque Jurisdictionis per simplices actus possessorios, Testes, Scripturas, & ejusmodi genera probationum, sed requiritur, quod id probaretur per privilegium clarum, vel per tres Sententias conformes, vel per unicam, quæ in rem judicatam transferit; itaut interea manutenendus sit Episcopus in sua quasi possessione, & facultate visitandi.

Dignabuntur itaque EE.VV. super sequentibus Dubiis Sapientissimum Oraculum proferre.

- I. *An Æconomus Curatus Terræ Aberonæ teneatur accedere ad Synodum Diœcesanam Vulturarien. & an teneatur etiam Clerus ejusdem Oppidi, in casu &c.*
- II. *An idem Clerus tam in Sacris, quam in minoribus constitutus prout etiam Æconomus cogi poterant ad interressendum ultimæ Synodo habitæ proximo anno 1728. in qua ultra regulas dandas pro recta Sacramentorum administratione, publicanda erant decreta secundi Concilii Provincialis Beneventani, & quatenus affirmative.*
- III. *An singuli de præfato Clero, & signanter Æconomus Curatus condemnari possint ad pœnam indictam in Edicto convocatorio.*
- IV. *An Episcopus Vulturariæ visitando dictum Oppidum jure delegato in iis, quæ respiciunt curam Animarum, & administrationem Sacramentorum, visitare quoque possit Altaria, Sacras vestes, suppellectilem, & alia necessaria pro materiali Custodia Sacramentorum.*
- V. *An idem Episcopus visitare possit Clerum dicti Oppidi quoad scientiam, Mores, & Vestes tum Sacras, tum prophanas, ac decreta opportuna facere pro honestate vitæ Clericorum, eorumdemque instructione.*
- VI. *An etiam providere possit in Visitatione circa mores Populi in Festorum dierum custodia, in contractibus Usurariis, in futurorum Conjugum inbonesta conversatione, in Sacramentorum frequentia, & similibus.*
- VII. *Ad in concernentibus curam Animarum, & administrationem Sacramentorum, ac in aliis commissis Episcopo jure delegato possit Ordinarius localis se ingerere, & visitare cumulative, & an possit etiam in casu, quo Episcopus prævenit in cognitione, provisione, & correctione.*
- VIII. *An Episcopus possit in Visitatione providere pro executione Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum latorum in Conciliis Provincialibus, præsertim circa confectioem Inventariorum, Furium, & Bonorum Ecclesiasticorum, circa Statuta capitularia, & Archivia scripturarum.*

Dilata, & proponatur in prima post Reges.

Die Sabbati 3. Decembris 1729.

Ropositis in Antecedenti Congregatione sequentibus Dubiis, nulla capta fuit resolutio, sed dictum fuit Dilata, prævia igitur prædicti Folii reassumptione, decernere EE. PP. Sapientissime non gravabuntur.

Sess. 22. c.
9. & Sess.
25. cap. 9.
de refor.

CUSENTINA CAPPELLÆ.

I. An

- I. *An constet de favore patronatus Ecclesie sub titulo S. Sebastiani positæ extra muros Terræ Rendarum favore Communitatis ejusdem Terræ, & quatenus affirmativè.*
- II. *An possit expelli, seu removeri Confraternitas sub titulo S. Mariæ Constantinopolis in dicta Ecclesia S. Sebastiani.*
- III. *An Reverend. Dominus Joseph Gatto Rector, seu Beneficiatus dictæ Ecclesie teneatur ad redditionem rationum omnium, & singulorum reddituum, oblationum, & elemosynarum eidem Ecclesie factarum?*
- IV. *An oblationes, elemosynæ, & suppellectilia donata, & respectivè data, & in futurum donanda, & danda d. V. Confraternitati administrari possint, & debeant per Præfatum ejusdem Confraternitatis independentè a Rectore, seu Beneficiato ejusdem Ecclesie in casu &c.*
- V. *An constet de legitima, & Canonica erectione dictæ Confraternitatis Laicalis sub invocatione S. Mariæ Constantinopolitane in eadem Ecclesia S. Sebastiani.*
- VI. *An, & in quibus functionibus explendis in dicta Ecclesia Rector præcedere debeat Cappellanum dictæ Confraternitatis in casu &c.*

Ad Primum negativè . Ad secundum negativè . Ad tertium affirmativè . Ad quartum affirmativè , ita tamen , ut ratio reddi debeat Ordinario . Ad quintum, provisum in secundo . Ad sextum ad Ordinarium , qui provideat pro suo arbitrio , & prudentia , & amplius .

S ENOGALLIEN. SUPPLEMENTI DOTIS .

An sit standum in secundo , vel tertio loco decisio , in casu &c.

Sess. 25. c.
4. de ref.

In ultimo loco decisio, & amplius .

TRIDENTINA PAROCHIALIS. Proposita præsentis Causæ in Congregatione diei 24. Septembris mox elapsi , cum ex parte Comitæ de Lodron exhibitum fuerit gratiosum rescriptum Sanctissimi ab eo obtentum, usque sub die 9. Julii 1726. dilata fuit illius resolutio, & responsum fuit *ad mentem*, factoque verbo cum Sanctissimo, in executionem dictæ mentis, Sanctitas sua decisionem Causæ remisit ad Sacram Congregationem prout de Jure, non obstante præfato suo rescripto ; Dignabuntur itaque EE. VV. reassumere folium diei 3. Septembris præteriti, in quo facti series late expenditur, & infrascriptis dubiis respondere .

Sess. 25. c.
1. de refor.

- I. *An Sententia privationis Ecclesie Archipresbyteralis Villa Lagarina sustineatur, in casu &c.*
- II. *An constet de attentatis hinc inde, & an, & quomodo sint purganda, in casu &c.*

Ad Primum affirmativè , & ad Mentem .
Ad secundum provisum in primo .

Sess. 21. c.
9. de refors.

URATISLAVIEN. ERECTIONIS CONFRATERNITATIS. PP. Carmelitæ Oppidi Bidgostiensis Uratislavien. Diœcesis obtinuerunt sub die 17. Julii 1727. a S. Sede Breve Indulgentiarum pro Confraternitate sub titulo Divinæ Providentiæ erigenda, & illudque admitti, & approbari meruerunt sub die 10. Aprilis 1728. a Vicario Foraneo dicti Oppidi, qui certos dies destinavit, in quibus Confratres describendi Indulgentias lucrari deberent, ac insuper facultatem concessit d. Breve publicandi in aliquo die Dominico, vel festo coram Populo ad Divina audienda congregato.

Consimile Breve pro erectione Confraternitatis sub eodem nomine Divinæ Providentiæ obtinuerunt Patres Jesuitæ ejusdem Oppidi sub die 16. Aprilis 1728. & sub die 17. Maji ejusdem anni admissionem, & approbationem Brevis reportarunt a prædicto Vicario Foraneo, qui etiam diem Festum Sanctissimæ Trinitatis, quæ cadebat sub die 23. ejusdem mensis Maji, destinavit pro introductione Confraternitatis.

PP. Jesuitæ, quamvis Breve, ejusdemque approbationem ultimi reportarunt, illud tamen primi publicaverunt, scilicet die sequenti 18. Maji, quæ erat Feria tertia Pentecostes, & sub die 23. ejusdem mensis in Festo Sanctissimæ Trinitatis, solemnem introductionem, Invitatoris ad Ecclesiarum valvas affixis, intimarunt; PP. verò Carmelitæ eorum Breve publicarunt die 19. ejusdem mensis Maji, quæ erat ferialis, & in sequenti die, quæ pariter ferialis erat, cum ea possibili pompa, & solemnitate, quæ fieri poterat in die feriata, introductionem fecerunt, non obstant inhibitione ipsis facta a Vicario Foraneo.

Cum autem ex notissima Constitutione 115. san. mem. Clementis VIII. prohibeatur in eodem loco erectio Confraternitatis sub eadem Invocatione, sub qua prius alia reperiretur erecta, PP. Carmelitæ recursum habuerunt ad Auditorem Sanctissimi pro circumscriptione Brevis per PP. Jesuitas posterius obtenti, sed remissa causa huic Sac. Congregationi cum inhibitione utrique Parti, ne adscribendi, seu aggregandi essent novi Confratres usque ad exitum litis; auditus fuit Episcopus, qui supradicta in facto exposita confirmans, subjungit omnia successisse sine ejus scientia, neutram ex Partibus realem erectionem Confraternitatis adhuc obtinuisse, sed dumtaxat introductionem, eo forsan motus, quia deficient litteræ testimoniales Ordinarii, quibus Confraternitatis erigende pietas, & Christianæ Charitatis officia, quæ exerceri deberent, commendatæ essent, ac pro forma validæ erectionis requiritur in d. *Constit. 115. san. mem. Clementis VIII. §. 2.* & notant *Novar. in sum. Bullar. comment. 49. num. 1. par. 2. & Monacell. formul. 1. tit. 13. sub num. 43. tom 2.* Insinuat præterea, ut pro decore sui Officialis, & juxta desiderium Civitatis, & Magistratus potius promovenda sit erectio confraternitatis in Ecclesia PP. Jesuitarum, quæ nullam aliam Confraternitatem habet, & in publico foro, & facili omnium aditu constructa reperitur, quam in Ecclesia PP. Carmelitarum, quæ jam aliam habet Confraternitatem, & est extra Locum sita; At postea per hæc verba concludit; *ceterum ad avertenda scandala, non esset incongruum si tam extra Civitatem PP. Carmelitæ, quam in Civitate PP. Societatis gauderent hac Confraternitate, prævia tamen ad me vel officialem meum Generalem remissione pro faciendâ, & determinandâ dispositione de votionis prædictæ, ne una alteram impediât.*

Quo.

Quoad ultimum punctum insinuatum in relatione Episcopi, alias hæc Sac. Congregatio, prout aliæ Episcoporum, & Rituum, indulserant, & tolerarunt erectionem, seu existentiam duarum Confraternitatum sub eodem nomine, & invocatione in uno eodemque Loco, attenta Locorum qualitate, numerositate Populi, more Regionis, distantia unius ab alia, aliisque facti circumstantiis, totum remittendo arbitrio Ordinarii, cum ea tamen lege, ut solemnitas, & Sacræ functiones diversis diebus celebrari deberent, idque non solum in magnis Civitatibus, sed etiam in aliis inferioris notæ, ut in Civitate Bari Sac. Congregatio Episcoporum, & in Civitate *Arien.* hæc Sac. Congregatio, prout referunt *Card. de Luca de Præmin. disc. 10. num. 13. in Miscell. disc. 32. fere per tot. & Advocat. Uralya discept. Ecclesiast. 3. num. 33. 42. & 60. tom. 6. par. 2.*

In Summario PP. Carmelitarum datur depositio Testium, asserentium, Ecclesiam Jesuitarum distare ab Ecclesia Carmelitarum 125. passibus Geometricis, & Oppidum Bidgostiense adeo parvum esse per hostiles incursiones continue demolitum, ut vix inibi una cum suburbis biscentum domus inhabitentur, & Incolæ parum supra quingentum.

Dignabuntur itaque EE. VV. in conflictu Partium Jura sua deducendum discernere.

An, & quæ Confraternitatis erectio sustineatur, in casu &c.

Neutram sustineri, & Episcopus utatur Jure suo, & amplius.

JANUEN. CAPPELLANIÆ. Joannes Augustinus Cappellus in Codicillis conditus de anno 1654. erigi mandavit in loco Vulturis Januen. Diœcesis septem Cappellantias, modo ad quinque reductas, quarum Juspatronatus activum reliquit PP. Provinciali, & Priori pro tempore Carmelitarum Excalceatorum dicti Loci; jus vero passivum reservavit prius favore Descendentium per lineam Masculinam Bernardi Cappelli, secundo loco Clericorum studentium in Schola ejusdem Loci Vulturis ab ipso prius instituta, & his omnibus deficientibus, favore Descendentium Benedictæ Donghæ ejus Sororis his verbis: *Se nella Famiglia Cappella de linea Masculina vi fossero Descendenti del q. Bernardo Cappello, e questi fossero Sacerdoti, debbano esser preferiti a tutti li altri per la Carica di dette Cappellantie, e se vi fossero Descendenti di detta linea Chierici secolari possano ordinarsi a titolo di dette Cappellantie &c., similmente i Putti di dette Scuole, se saranno Chierici Secolari possano esser ordinati, e promossi agl' Ordini Sacri a titolo di dette Cappellantie, valendosi dei frutti, come di Patrimonio durante la vita di essi rispettivamente, se così parrà al detto Provinciale, e Priore di consentirli su la detta opinione, che avranno della vita, e buoni costumi di detti Chierici &c.; Se non vi fossero Descendenti per linea Masculina di detto quondam Bernardo Cappello, nè Chierici della Scuola, vole detto Codicillante, ce si possano ordinare al titolo di dette Cappellantie per li Ordini Sacri come per Patrimonio li Descendenti della Nobile Benedetta Donghæ sua Sorrella &c.*

Sess. 23. c. 6. de reform.

Ad unam ex dictis Cappellantiis fait ultimo loco de anno 1728. ob deficientiam lineæ Masculinæ Bernardi Cappelli præsentatus Clericus Bartholomæus Petcettus, qui prima tantum Scholastica Elementa, scilicet lege-

re,

re, & scribere per breve tempus didicerat in præfata Schola Vulturis postmodum vero ab anno 1720. in aliis studiis grammaticæ, & Rectoriæ edoctus fuerat in Civitate Januæ, ubi etiam habitum Clericalem suscepit.

Adversus hujusmodi nominationem ex duplici capite se opposuit Familia Donga tertio loco invitata, prius in Curia Archiepiscopali, & nunc per preces a Sanctissimo remissas in hac Sacra Congregatione; Primo quia de tempore denominationis non erat actu Clericus Scholaris in Schola Vulturis, prout putat, Testatorem demandasse, & secundo, quia nominatio fuit Symoniaca, utpote facta intuitu præcedentis donationis emissæ favore dictorum PP. Excalceatorum ab Amita Nominati.

Audito super omnibus Archiepiscopo, duas relationes transmisit, quæ dantur in Summario Pescetti, in quarum prima putat, prælationem esse debitam Clericis Scholaribus ex verbis Codicillorum; in secunda vero plura adduxit ad excludendam impictam labem Symoniacam, & refert, quod in præfenti nulli adfuit actu Clerici de dicta Familia Donga.

Super puncto, an Clerici Scholares Scholæ Vulturis debeant de tempore nominationis studere, in dicta Schola, vel sufficiat, vel sufficiat, quod prius aliquando in ea studuissent? & quid si studium fuerit per aliquod breve tempus? videri potest ad materiam *decis. 353. coram clar. mem. Card. Caprara, ac decis. 89. par. 11. rec.*

Circumferuntur Jura Partium, ex quibus dignabuntur EE VV. respondere.

I. *An nominatio Cleri Bartholomæi Pescetti facta a PP. Provinciali Provincie Januen., & Priore Conventus Vulturis ad Cappellaniam, de qua agitur, sustineatur in casu &c.*

II. *An ad eandem Cappellaniam, cæterasque fundatas per Joannem Augustinum Cappelli sint nominandi in futurum filii Descendentes a quondam Benedicta Donghi de Cappellis in casu &c.*

Ad primum affirmativè. Ad secundum quoad Cappellaniam, de qua agitur, negativè, & in reliquis habetur ratio in casibus particularibus.

Sess. 24. c. 12. de reform.

ROMANA DISTRIBUTIONUM. Mensibus elapsis extra Urbem se contulerant ob Corporis infirmitates, & pro recuperanda valetudine Canonicus Coadjutus, ac ejus Coadjutor Collegiata Ecclesiæ Sancti Marci, hinc Canonici ejusdem Ecclesiæ supplicarunt Sacræ Congregationi pro declaratione, an pro hoc tempore, quo Ecclesia debito caruit servitio, Coadjutus consequi potuerit quotidianas distributiones? Petierunt Canonici Coadjutores præfate Ecclesiæ declarari, an punctaturæ, seu fallentiæ Canonicorum absentium, quæ accrescunt aliis interessentibus, & repartuntur in fine anni, cedere debeant in beneficium ipsorum Coadjutorum actu inservientium, vel potius easdem prout cæteras alias distributiones percipere debeant Canonici Coadjuti?

Exquisitio voto Eminentissimi Cardinalis Marefusco Urbis Vicarii, hic auditis prius interesse habentibus, ad primum dubium respondendum esse censuit *Aff. mixtè, per Textum in cap. unico de Cleric. non resident. in 6. Card. de Luca de Canonic. disc. 1. num. 3. Barthos. cod. tract. cap. 29. num. 45. Monacell. formul. 2. num. 76. tit. 13. tom. 2.* Et ad secundum dubium;

Nega-

Negative ad primam partem, & affirmative quoad Secundam: ea ratione quia licet hujusmodi emolumenta provenientia a punctaturis sint quodammodo extra spheram distributionum, quæ singulis Canonicis residentibus pro rata contingunt, nec connumerentur inter redditus certos, sive incertos Canonicatus; Attamen cum punctaturæ veluti per jus accrescendi de Jure spectent ad illos Canonicos, qui vere sunt Canonici, & habent jus, ac titulum in Beneficio; Coadjutor vero sit destitutus tali titulo, qui solum residet penes Coadjutum, consequens est, quod iste, & non ille easdem Punctaturas consequi debeat, adnotata per *Barbos. de Canon. dicto cap. 29. a num. 3. ad 11.* Et in hunc sensum collimant verba apponi solita in litteris Coadjutoriarum, quæ sunt sequentis, vel consimilis tenoris: *Necnon omnes, & singulos fructus, redditus, & proventus in quibusvis rebus consistentes, & undecumque, quomodocumque provenientes, & ad beneficium hujusmodi quomodolibet spectantes, & pertinentes pro eodem Coadjuto, & ad illius commodum, & utilitatem lucrari possit, & debeat.*

His stantibus, proponuntur eadem duo dubia, quæ transcribuntur in fine restrictus.

Canonici Coadjutores, qui nolunt judicialiter se opponere, sed in totum se submittunt Sapientissimo Oraculo Sac. Congregationis, extrajudicialiter motivarunt, quod circa primum dubium sola infirmitas Canonici Coadjuti extra Urbem commorantis eidem suffragari non possit pro lucrandis distributionibus, nisi insimul accedat Indultum hujus Sac. Congregationis eum eximens a residentia in Loco, a qua alias sola infirmitas non eximeret.

Quo vero ad secundum dubium iidem asseriebant, quod de Jure Communi. Coadjutores non sunt totaliter incapaces participandi de fructibus, & redditibus beneficiorum suorum Coadjutorum, dum si aliter in Litteris Coadjutoriarum non obstat, teneretur Coadjutus ex redditibus Beneficii ministrare suo Coadjutori expensas necessarias, ex quibus vivere posset; juxta *Text. in cap. de Rectoribus, cap. tua nos de Cleric. egrotant. & in cap. unico eodem tit. in 6. Tondat. quæst. benef. par. 2. cap. 1. §. 13. num. 24.*; Et in antiquis litteris consuetum semper erat, quando Coadjutor non habebat, unde aliunde vivere, eidem centum, vel plus & minus reservare, *Gonzalez ad regul. Cancel. gloss. 5. §. 9. nu. 95., & 96.*, Et quamvis juxta modernum Itylum Datarie obsequentis conventioni Partium omnia emolumenta, fructus, & distributiones reserventur Coadjuto, appellatione tamen istorum fructuum, & distributionum venire nequeant controversa emolumenta incertissima punctaturarum; quæ cum proveniant a negligentia Absentium, & lucrentur per interessentes vere, & non fincte, & quidem non tantum ob solam interessentiam, quam etiam ob majorem laborem, quem ipsi subeunt ex notatis per *Barbos. de Canon. cap. 22. n. 8. & Rot. decis. 102. n. 20. cor. Bich., & Barthol: a S. Fausto de hor. Canon. lib. 3. quæst. 88.*, eadem nequaquam accrescere debeant Coadjuti, veluti qui nec vere, & realiter interfunt, nec ullum subeunt laborem, sed potius lucranda sint a Coadjutoribus, qui ultra Ordinariam interessentiam, ad quam solum tenentur pro Coadjuti, sentiunt etiam, & subeunt majorem laborem ob non interessentiam aliorum, ex qua ratione accrescunt punctaturæ, seu Fallentiæ, ut in specie quod fallentiæ debeantur vere, & actu interessentibus, non vero accrescant aliis, qui jurisdictione habentur pro interservientibus, late decidit *Rota cor. Bich. dicta dec. 102. a num. 13. usque in*

in finem ubi plures alij Concordantes; alias si sub dicto nomine fructuum, & distributionum comprehenderentur etiam favore Coadjuti hujusmodi Fallentia. sequeretur quod Coadjutor non inveniens Choro non solum bonificare deberet Coadjuto ordinarias distributiones, quas amisit, verum etiam has fallentias, & punctaturas, quas acquisivisset ex non interessentia aliorum, si ipse actu interfuisset, quod esset contra consuetudinem omnium Ecclesiarum.

Quoad secundum dubium non fuit inventus aliquis Doctor in specie loquens; adest solum decisio in *Roman. Coadjutoria* 14. *Maii* 1696. cor. *Muzo* impressa post *Card. de Luc. dec. 25. lib. 12. de Benef. tom. 2.* in qua dictum fuit, emolumenta incerta consistentia praecipue in communibus, & exequiis, quae ex voluntate Testantium praestantur actu interessentibus, exclusis absentibus, quamvis ex legitima Causa impeditis, deberi Coadjutori, non vero Coadjuto, firmatumque fuit in *num. 10.*, quod hujusmodi emolumenta minime comprehendantur sub illa generalitate Litterarum Coadjutoriae reservantium Coadjuto omnes, & singulos Canonatus fructus, jura, obventiones, & emolumenta tam certa, quam incerta.

Atamen decisio ista non videtur applicabilis praesenti Casui, quia ibi datus fuit Coadjutor Canonico in insaniam prolapsus, & in litteris Coadjutoriae post mox dictam generalem reservationem fructuum, & distributionum favore Coadjuti, ea postea fuit hoc modo modificata, & restricta, ut scilicet Coadjuto reservatae censerentur *distributiones quotidianae quae tunc per ipsum ratione non sanae mentis percipi solebant*; Unde merito Rota resolvit, non deberi Coadjuto praedicta emolumenta Communium, & Exequiarum, cum de iis nec etiam oriis participaret ante sibi datum Coadjutorem, dum ex causa suae insaniae Choro interesse non poterat; nec alias melioris conditionis fuisset post obtentam gratiam Coadjutoriae, quam antea erat. Praesens vero controversia examinatur cum supposito reservationis generalis omnium, & quorumcumque fructuum, & emolumentorum favore Coadjuti, ut supponitur in petitione, & in voto Eminentissimi Relatoris.

Stante generali reservatione omnium fructuum, & distributionum favore Coadjuti. *Clericat. in discord 91. per tot. de benef. c.* firmat, omnia; & quaecumque emolumenta, quae ratione servitii acquirit Coadjutor, cedere debere commodo sui Coadjuti, etiamsi ageretur de illis obventionibus, quae ex statuto Ecclesiae percipere nequiret Coadjutus, si ipse vere, & actu inserviret; ut si nempe aliqua distributiones deberentur Canonicis tantum Presbyteris, & Coadjutus non esset Sacerdos, sed talis esset Coadjutor, & dictus Auctor movetur ex pluribus rationibus, primo, scilicet ex dicta universalis reservatione omnium, & quorumcumque fructuum favore Coadjuti, quae nihil excludit. Secundo quia Coadjutoria continet duplicem gratiam, unam ad favorem Coadjutoris, ut succedat in Beneficio, & alteram in adjutorium Coadjuti, ut & omnia emolumenta Canonici lucretur, mediante servitio Coadjutoris, unde iste debet esse contentus sola spe futurae Successionis, quae cedit in recompensam suorum laborum, ex *Lotter. de Benef. lib. 2. quaest. 25. num. 15.*, nec debet manum extendere in portionem gratiae, quae respicit Coadjutum, videlicet in ejus emolumenta; Tertio quia Coadjutor nullum titulum, nullumque Jus habet in Canonatu, nec in ejus fructibus, & emolumentis; Quarto demum quia Coadjutor in servitio Ecclesiae operatur nomine Cano-

nici Coadjuti tamquam ejus mandatarius ad hoc expresse electus: & auctoritate S. Sedis deputatus: quidquid autem lucratur Mandatarius, totum debetur Mandanti; Sed in hoc articulo, quatenus opus esset, videri possunt *Ventrigl. in praxi tom.2. annot.13. §. Unico num.39. & Barbof. de Canonic. cap.29. num.38.* contrarium tenentes.

Ponderata est etiam natura hujusmodi Fallentiarum: Doctores enim communiter asserunt, illas accrescere, seu per jus accrescendi acquiri interessentibus; *Gloss. in Clementina 2. de verbo pars dimidia de etat. & qualit. & in Clement.2. verbo suspens. de Vit. & honest. Cleric. cum aliis plene apud Bellon. de Jure accresc. cap.6. quest.47. num.7. & 8.*; Alii vero, & Rotæ Auditorium censent, dictas Fallentias spectare ad interessentes per jus non decrescendi; ut *Garz. de Benef. par.1. cap.5. num.208. & Rot. cor. Mant. decis.226. & 236. per totas*; Potentius autem ad propositum est jus accrescendi, quippe quia per jus accrescendi portio non data accedit; per jus vero non decrescendi pars data retinetur juxta distinctionem, quam primus omnium adducit *Justinianus inl. Unica §. ubi autem Cod. de Caduc. tollen.*, & late habetur apud *Bellon. de Jur. accresc. cap.4. quest.2. num.4. & seqq.*, & ex hoc desumi videtur, controversas Fallentias potius ad Coadjutum, quam Coadjutorem pertinere, eo quia ex non lucrentur per subtractionem fructuum a portione Canoniorum non interessentium, sed verius finguntur ministerio Juris numquam separatæ a propria portione Coadjuti, quæ censenda est magis pinguis ab initio, ut videre est apud dictam *decis.226. coram Mantica.*

Conferre etiam videntur ad casum plures resolutiones hujus Sac. Congregationis, prout interminis Canonici Jubilati-habentis indultum percipiendi omnes, & singulos fructus, & distributiones, perinde si actu interesset, resolutum fuit eidem deberi etiam Fallentias aliorum non interessentium *In Reatina distributionum 19. Aprilis 1692. in Aquipendii Jubilationis 23. Martii 1697. in alia Aquipendii Indulti 1. Aprilis 1719., & in Montis Palischi 10. Julii 1728.*; Idem etiam definitum fuit quoad Canonicum absentem a Choro propter morbum, & habentem simili Indultum, *in Romana distributionum 6. Maii 1703. & 27. Junii 1705., & in Mediolanen. distributionum 7. Decembris 1715.* Et id ipsum generaliter decisum fuit quoad alios ex legitima causa impeditos interesse Choro, *in Alexandrina 29. Septembris 1657.*

Hæc dicta sint ad materiam: Dignabuntur itaque EE. VV. Sapientissime de more decernere:

- I. *An distributiones debeantur Canonico Coadjuto extra Urbem commoranti suo pariter Coadjutore extra Urbem causa infirmitatis degente?*
- II. *An lucra provenientiæ ex punctaturis, & absentis Canoniorum, quæ presentibus accrescunt, habeantur Canonicis Coadjutoribus, sive potius Coadjuti in casu &c.*

Dilata, & perquiratur Decreta, ad mentem.

ROMANA REDUCTIONIS ONERUM. Bon. mem. Joannes Andreas Castellanus anno 1645. irrevocabiler donavit Ven. Domui Lauretanæ Nationis Picenæ in Urbe omnia bona sua tam præsentia, quam futura, reservato sibi quoad viveret usufructu, & quantitate scutorum 500. ad effectum tellandi, ac data etiam facultate Joanni Mariæ Fratri

libere disponendi de prædictis suis bonis pro summa scutorum 30. millium. Inter onera injuncta Ecclesiæ Donataria, primo voluit, quod ipsa celebrari faceret tres Missas quotidianas, duas nempe pro Anima sua, & suorum, & aliam pro pace, & Concordia Principum Christianorum, ac Animabus Purgantibus, & pro istarum eleemosyna ita subjunxit: *al qual' effetto sino alla total perfezione della Fabrica &c. vuole, che delle sue entrate godi scudi cento cinquanta moneta l' anno, doppo fatta detta fabrica resti l' obbligo perpetuo come sopra con l' assegnamento, che si dirà appresso.*

Post completam Fabricam Ecclesiæ, mandavit quod ex fructibus dictorum bonorum distribuerentur singulis annis decem subsidia dotalia ad rationem scutorum triginta pro quolibet, necnon integre manutenerentur de victu, & vestitu decem Alumni, qui nuncupari deberent *Castellani* cum annuis scutis centum pro quolibet; Istitis absolutis, ita demum disposuit: *il resto delle sue entrate servi per dote delle suddette tre Messe in perpetuo come sopra; per la manutenzione della Fabrica, per servizio della Processione solita da farsi ogn' anno, per ornamento della Sagrestia della Santa Cappella, o altri bisogni, ed urgenze, che saranno giudicati opportuni dall' Eminentissimo Signor Card. Protettore pro tempore.*

In Testamento vero, quod condidit sequenti anno 1646., revocata prædicta facultate, quam tribuerat Joanni Mariæ Fratri libere disponendi de scutis 30. mil., illam reduxit ad scuta 10. mil. tantum, & alia sc. 3000. legavit Grignolis suis Pro Nepotibus, ac in reliquis scutis 17. mil., prout 3000. in omnibus aliis bonis heredem instituit eandem Venerab. Domum, cum onere alendi ultra decem Alumnos præscriptos in donatione, alios sex, qui postmodum ex diminutione Capitalium redacti fuerunt ad quatuor.

Comperto nuper per Deputatos d. Ven. Ecclesiæ, exitum præfatæ hereditatis superare introitum in annuis scutis 127. 60. ut ex calculo, quem exhibent, supplices preces porrexerunt Sic. Congregationi pro reductione, seu cassatione duorum sequentium onerum, scilicet quoad scuta 75. quæ impendi solent pro cantu in die Festivitatibus Translationis Almæ Domus subrogato in locum Processionis, quæ dicta die fieri solemnius conueverat, & quoad unum ex quatuor Alumni nominatis in Testamento, & deputari solitis ab Eminentissimo Protectore pro tempore.

Ausulto Eminentissimo D. Cardinale Joanne Baptista de Alteriis Protectore, iste putat, defendendum esse onus Musicæ, uti non spectans ad hereditatem, nec injunctum a pio Testatore; quo vero ad aliud onus, credit, quod etiam si redditus non sufficerent, reductio tamen potius cadere deberet super Missis, quia Testator Primario respexit ad subsidia Dotalia, & ad alimenta Alumnorum, & postmodum residuum hereditatis destinavit pro dote Missarum, & signanter aboleri posset onus Missæ quotidianæ pro pace, & Animabus Purgantibus, cum pro istis Ecclesia quotidie in specie oret, nec Missa ista respiciat immediatum favorem Testatoris; attamen postea subjungit; quod posset reduci eleemosyna harum trium Missarum ad manualem, eo quia Fundator non erexit Capellanias cum certo fundo dotali, sed solum injunxit Donataria celebrationem præfatarum trium Missarum ex residuo Patrimonii, quod stat penes ipsam Ecclesiam donatariam; unde sufficit, quod Patrimonium tantam tribuat pro eleemosyna Missarum, quantum remanet, detractis prius aliis oneribus, dummodo non sit infra manua-

lem; ut latius ex ejusdem Eminentissimi votis; quæ circumferuntur impressa.

His præhabitis, humiliter expetitur.

An, & quomodo sit precibus annuendum in casu &c.

Delendas esse omnes Musicas, & in reliquis ad Eminentissimum Præfectum juxta mentem.

PLACENTINA RESITUTIONIS DOTIS. Contendente Petro Polli. sibi restituendam esse dotem, seu eleemosynam dotalem Librarum sex milliū solutam occasione, qua Clara ejus filia admissa fuit inter Puellas Collegiales Collegii Immaculatæ Conceptionis Civitatis Placentiæ, in Congregatione diei 3. Septembris præteriti propositum fuit dubium: *an sit restituenda dos in casu &c.*: sed illius resolutionem placuit EE. VV. differre. ac injungere, ut scriberetur Episcopo juxta instructionem, quæ fuit, *ut referret præcisam Puellæ ætatem in qua admissa fuit inter Collegiales, ac ulterius quanto tempore eadem Clara steterit in dicto Collegio ante susceptionem habitus, & votorum emissionem, & an dicto tempore steterit inter Educandas, vel admissa fuerit ad explendum annum probationis, & pro hujusmodi effectuum actum præfate admissionis transmitteret.*

Seff. 25. c.
15. & 16. de
Regul.

Episcopus mandatis obtemperans transmittit fidem baptismatis dictæ Puellæ actum admissionis ad Collegium, & actum professionis, & emissionis votorum, ex quibus eruitur, illam esse ortam die 8. Septembris 1707. admissam vero, & ingressam in Collegium die 19. Junii 1724 tunc ætatis annorum sexdecim, & novem mensium, ibique quod per annum stetit in veste Seculari, vestitionem vero, & insimul professionem emisisse 26. Junii sequentis anni 1725.

Primus actus ingressus. seu admissionis in Collegium, ita loquitur. 1724. 10. *Giugno convocato il Capitolo di queste Religiose del nostro collegio della SS. Concezione d'ordine della Madre Priora, ha questa proposta la richiesta della Signora Chiara figlia del Signor Pietro Polli, che desidera farsi Religiosa in questo Collegio, sopra diche le Religiose sudette l'anno accettata, ed ammessi al Noviziato in Abito secolare a tenore delle nostre regole, Orgi giorno 19. del corrente Giugno ha fatto il suo ingresso; e principia il suo Noviziato.*

Alius actus vestitionis, & professionis est sequentis tenoris: 1725. 20. *Giugno. Convocato il Capitolo d'ordine della Madre Priora, ha questa proposto il desiderio della Signora Chiara Polli che tiene di vestire, e professare in questo nostro Collegio avendo terminato l'anno del suo Noviziato jeri, sopra diche le Religiose congregate s. disfatte de suoi boni diporti l'anno volentieri accettata: Item 1725. 26. sudetto ha vestito, e professato la detta Signora Chiara in mano di Monsignor Vicario col nome di Suor Maria Clara.*

Prævia igitur reassumptione folii sub dicta die 3. Septembris distributi, non gravabuntur EE. VV. infrascripto dubio tunc non resolutio sapientissime de more respondere.

An sit restituenda dos in casu &c.

Dilata.

TUDERTINA MONACATIONIS. In ultimo Testamento, cum quo de anno 1719. decessit Maria Urania Landi de Astancollis hæredem usufructuariam instituit Claram Beatricem ejus filiam Monialem Profes-

Seff. 22. c.
6. & 8. de
Regul.

lam in Monasterio S. Mariæ Majoris Civitatis Tuderti, Proprietarium vero idem Monasterium cum onere monacandi Puellam Nobilem, & Pauperem ejusdem Civitatis, nominandam a prædicta Clara ejus filiam ante sui obitum.

Mortua Clara hærede usufructuaria, nulla in scriptis facta nominatione Puellæ Monacandæ, putans Monasterium, Jus nominandi ad ipsum devolutum fuisse, Abbatissa, & quatuordecim ex viginti Monialibus Professis, sub explicita declaratione reportandi prius Indultum derogatorium voluntatis Testatricis, nominarunt Aloysiam Novelles Puellam exteram, ac ex Gallia oriundam, quæ in cantu, modulisque valde experta, pluribus ab hinc annis pro Educanda manet in eodem Monasterio.

Precibus igitur pro hujusmodi gratia porrectis nomine dicti Monasterii; & Aloysiæ nominatæ, auditus fuit Episcopus, qui inter cætera refert, quod licet Clara Beatrix repentino morbo correpta nullam expressam nominationem fecerit, satis tamen Animum suum pluries explicaverat nominandi unam ex sex filiabus Marci Antonii Leoni nobilis Tudertini, qui gravi paupertate laborat, & de hac determinata voluntate Claræ constare asserit ex depositionibus (quas injunctas transmittit) Mariæ Electæ Prosperi tunc temporis Abbatissæ, aliarumque quatuor Monialium necnon duorum Sacerdotum Rectorum dicti Monasterii, & alterius Sacerdotis, qui tunc munus Confessarii ordinarii in præfato Monasterio gerebat, qui omnes sunt testes de auditu ab ipsa Clara Beatrice. Ex his putat Episcopus non potuisse, neque posse Moniales eligere Puellam exteram, & præterire nominationem Puellæ nobilis & pauperis Civitatis Tuderti, sed quod eligi, & præferri deberet una ex dicta familia Leoni, nedum ob dictam determinatam voluntatem Claræ sic, ut supra probatam, sed etiam quia pollet qualitibus requisitis a Testatrice, etenim dicta familia inter nobiles Civitatis recensetur, & in requisito paupertatis cunctas alias antecedit, prout satis ex relatione, quæ datur impressa.

Subinde comparuit Paula altera ex dictis filiabus Marci Antonii Leoni, & innixa depositionibus prædictorum qualificatorum Tertium, ac etiam favorabili relationi Episcopi instetit pro declaratione, quod ea esset monacanda ad formam Testamenti Mariæ Uranix Landi; Monasterium vero contendit, quod etiamsi concurrerent in Paula requisita Nobilitatis, & paupertatis demandata a Testatrice, adhuc hujusmodi qualitates nullum Jus eidem tribuere valeant, quoties expressa, & perfecta voluntate nominata non fuit ab hærede usufructuaria, & destituta est etiam nominatione, & prælectione facienda a Monasterio, quinimo fuit ab eodem expresse exclusa, cum possit Monasterium præfatum, quatenus ab hac Sac. Congregatione denegaretur petita dispensatio favore Aloysiæ Novelles, aliam Puellam ad sui obitum nominare, illamque præeligere inter omnes alias nobiles, & pauperes Civitatis Tuderti, nec adstringi possit ad eligendam magis pauperem. Super hoc puncto an, & quando scilicet data facultate eligendi Pauperem, possit facultatarius eligere pauperem omisso illo, qui majori paupertate laborat, quatenus opus esset, videri possunt ad materiam *Ventrigl. in prax. par. 2. annot. 28. § 1. num. 18. & Amostas. de caus. piis lib. 4. cap. 4. num. 15. & seqq.* alique per eos citati.

Interea datus fuit alius simplex Libellus nomine Philippi Nisterni, ubi asserens se nobilem, & pauperem esse Civitatis Tuderti, ac gravatum quatuor Nobilibus Puellis, supplicat, ut habeatur ratio de suis, ejusque

Filia-

Filiarum Juribus ad controversum Legatum, sed nil aliud exhibuit, quam attestationem Civitatis super nobilitate ejus Familiæ Nisternæ. Concordatis itaque infrascriptis dubiis, dignabuntur EE. VV. super illis sapientissimum oraculum proferre.

- I. *An relictum Mariæ Vranic Landi debeatur Paulæ Leoni, sive potius Jus nominandi ad dictum relictum spectet ad Monasterium S. Mariæ Majoris, vel ad Reverendissimum Episcopum Tudertinum?*
- II. *Et quatenus debeatur Paulæ Leoni, an ista emittere possit professionem in alio Monasterio Civitatis Tudertinae, ubi æqualis, vel minor dos exigatur in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbati 17. Decembris 1729.

Dignabuntur EE. VV. Folium antea actæ Congregationis benigne reassumere, & infrascriptis Dubiis ob temporis angustiam tunc non propositis sapientissime respondere.

Sess. 25. c.
15. & 16. de
Regul.

PLACENTINA RESTITUTIONIS DOTIS.

An sit restituenda dos in casu &c.

Dilata ad primam etiam unica.

TUDERTINA MONACATIONIS.

I. *An relictum Mariæ Vranic Landi debeatur Paulæ Leoni, sive potius Jus nominandi ad dictum relictum spectet ad Monasterium S. Mariæ majoris, vel ad Reverendissimum Episcopum Tudertinum.*

II. *Et quatenus debeatur Paulæ Leoni, an ista emittere possit professionem in alio Monasterio Civitatis Tudertinae, ubi æqualis, vel minor dos exigatur in casu &c.*

Jus nominandi pertinere ad Monasterium, & Monasterium deveniat ad electionem Puellæ ad formam Testamenti.

Sess. 22. c.
6. & 8. de
reform.

TOLETANA ADMINISTRATIONIS EMOLUMENTORUM PAROCHIALIUM. Proposito Dubio in Congregatione diei 2. Julii præteriti

(cujus folium reassumere dignabuntur): *An administratio Oblationum, & Emolumentorum Parochialium S. Crucis Matrini spectet ad Locumtenentem, sive Vice-Parochum modernum, vel potius ad Antecessorem in casu &c. responsum fuit: Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam. Concessa nova audientia Joanni Álvarez Vice-Curato Antecessori, redit causa subsequenti dubio.*

An sit statim vel recedendum a decisio &c.

Sess. 121. c.
4. de ref.

Dilata, & proponatur in prima etiam unica, & scribatur

tur Eminentissimo Archiepiscopo pro appositione sequestri super Rebus controversis .

*Seff. 14. c.
1. de reform.
Matr.*

LYCIEN. STUPRI. Proposita hæc Causa in Congregatione diei 12. Martii labentis anni inter Annam Theresiam Procacci, & Dominicum Falconerium, responsum fuit: *esse cogendum Falconerium ad contrahendum Matrimonium, & interim retinendum in Carceribus, & ad mentem*: In cujus sequelam Eminentissimus Præfectus scripsit Ordinario, sed ab ejus responsione nullatenus variatur status Causæ.

Falconerius constans in non contrahendo Matrimonium sibi summopere inuisum, & hanc suam constantiam confirmans in quadam Epistola circumferenda, ubi Deum testatur, potius velle mori, quam in uxorem ducere Annam Procacci, in præterita Congregatione supplicavit pro excarceratione, quia per septem continuos annos ibi permansit, nec tam longa detentio potuit illum inducere ad dictum Matrimonium; Injunctum tamen fuit, quod hæc instantia describeretur in folio, citata parte, exquiratur idcirco sapientissimum Oraculum EE. PP. sub dubio.

An, & quomodo sit providendum in casu &c.

Non propolita .

*Seff. 24. c.
1. de reform.
Matr.*

MARSICEN. SEU CAPUTAQUEN. MATRIMOMII. Angelus Scalzo Civitatis Marsicen. post contractum Matrimonium per verba de præfenti die 16. Septembris 1721. cum Carmolina Caporale Civitatis Salæ Caputaquen. Diœcesis, die 24. Septembris ejusdem anni inserit in Curia Caputaquen. pro nullitate Matrimonii ob perpetuum impedimentum uxoris, eo quia ipsa sit adeo arcta cum interpositione ossium, & duritiei, ac supereminenti exerescentia carnis, ut impotens penitus sit ad viriles amplexus, iraut tentata carnis copula numquam una caro effici potuerint, quodque impedimentum istud excepto Miraculo opus humanum removere nequeat absque periculo vitæ ipsius Mulieris.

Caramosina uxor, quamvis in litis exordio se opposuisset, *ut in process. fol. 2.* de anno tamen 1726. examinato coram Vicario Generali, prævio juramento, fassa est dictam suam arctitudinem cum interpositione ossium, & exerescentia carnis, neque potuisse ex commercio pluries habito effici Matrem, seu Conjugem, unde liti cessit, & consentiit, ut vir aliam uxorem duceret dummodo non in Civitate Salæ, *ut in dicto process. fol. 5. & 6.* Examinatus quoque vir, qui prævio juramento confirmavit omnia, de quibus in sua petitione.

Deputatis subinde, atque examinatis ex Officio Curix duobus Pericis Chirurgis, ac duabus Obstetricibus, isti omnes facta insimul recognitione Mulieris, distincte, & separatim retulerunt, verum esse impedimentum arctitudinis cum exerescentia carnis, quodque impedimentum istud sit perpetuum, & naturale, nulla humana arte removendum, nec etiam per incisionem sine evidenti periculo vitæ, stante interpositione ossium; Et hæc aliaque plura recensentur in suis relationibus, quæ dantur in *Summario*. Processit etiam eadem Curia præviis articulis ad formale examen septem Testium viciniorum bonæ famæ loco septimæ manus Propinquorum (inter quas adest Mater Mulieris) unanimiter deponentium de conquestionibus

bus viri super eo, quod Matrimonii effectum consequi nunquam valuerit, de ejusdem viri potentia, & de prædicto impedimento Mulieris ab ipsis pluries recognito, & præsertim dicta Mater Mulieris uti bene conficia testatur de actibus particularibus legen. *in Summario*.

Quibus completis, Vicarius Generalis hæc omnia referens exquisivit in re tam gravi Sapientissimum Oraculum hujus Sacrae Congregationis.

Transmisso itaque processu, in quo non constat, fuisse deputatum ex Officio Defensorem Matrimonii, ac præfixo Mulieri competenti termino ad deducenda jura sua, Angelus vir innixus dispositioni *Textus in cap. Fratemitatis de Frigid. & Malefic.* modo humiliter supplicat pro favorabili resolutione danda sequenti dubio.

An Matrimonium sit nullum in casu & c.

Ordinarius procedat prout de Jure juxta Instructionem.

CASERTANA CONCURSUS. Vacata de mense Junii 1727. pingui Præbenda Canonicali in Terra Magdaloni Casertanae Diocesis, Episcopus putans, Terram præfatam tanquam compositam ingenti numero sex mille fere Animarum, ac numero Clero Sæculari, & Regulari, inter insignia Oppida recenseri optime posse, prædictum Canonicatum ad præscriptum *Sac. Concilii Tridentini sess. 5. cap. 1. de reform. & Concilii Romani tit. prim. c. 6.* in Præbendam Theologalem erigi voluit.

Sess. 5. cap. 1. de ref.

Dicto subinde, & convocato concursu de mense Decembris ejusdem anni coram ipsomet Episcopo, & quatuor Examinatoribus, quorum unum tantum erat Synodalis, duodecim fuerunt Oppositores, quibus idem textus Sacrae Scripturae, eademque quæstiones Theologicae assignatae fuerunt explanandae.

Episcopus, antequam responsiones tradita fuerint, coram omnibus tam Examinatoribus, quam Examinandis publice contestatus est Deum, Sanctosque, se eligendo sequi velle judicium, & conscientiam Examinatorum, & quem ipsi magis aptum, & idoneum renunciarent, ille esset præeligendus.

Peracto examine, Examinatores habilem, & idoneum præ ceteris declararunt Diaconum Carolum Pellegrini, sed isto renuente Præbendam acceptare, libere, sic annuente Episcopo, Juri suo renunciavit, humillime petens, ut pro sui nota paupertate, quatenus eidem Episcopo sic placeret, aliqua modica pensio super fructibus prædictæ Præbendæ sibi reservaretur. Admissa hujusmodi renunciatione, Examinatores secundo loco, uti magis idoneum renunciarunt Sacerdotem Dominicum Pisante, quem Episcopus statim prælegit, & instituit, cæteris vero oppositoribus in eorum gradu habitis pro approbatis.

Ab hujusmodi præelectione tanquam irrationabili appellavit intra legitima tempora ad Sanctissimum Sacerdos Franciscus de Amato; Precibusque remissis Sacrae Congregationi, auditus fuit Episcopus, qui transmittens acta originalia concursus, facti seriem superius expositam comprobatur, additque ulterius, concursum indixisse, & convocasse potius ad sui animi instructionem, ac ad excitandam studiosam Juventutem, quam pro necessitate, eo quia constitutio Sanctissimi, quæ incipit, *Pastoralis*, præscribens novam formam Collationis Theologicae per concursum, loquatur dumtaxat de Theologica in Cathedralibus; non vero in Collegiatis Ecclesiis; sed super hoc puncto Orator exhibet speciale rescriptum ejusdem

dem Sanctissimi declarantis, concursum in dicta sua Constitutione præscriptum fuisse, & esse de forma pro canonica collatione Theologalis etiam in Collegiatis.

His stantibus proponuntur tria dubia transcripta in fine Restrictus.

Circa validitatem Concurfus, ex quatuor capitibus contendit Orator appellans, illum fuisse nullum. Primo quod ex quatuor Examinatoribus, unus tantum erat Synodalis, nec ex ipsis actis Concurfus constat, eos præstitisse juramentum de fideliter munus suum exercendo quacumque humana affectione postposita, prout est de forma ex mente Concilii. Secundo quod iidem excefferint fines eorum muneris, quod est referre, qui sint idonei, numquam vero renunciare, quis sit magis idoneus, quod ad solum Episcopum pertinet, juxta resolutiones Sacræ Congregationis relatas per *Barbos. de Paroch. cap. 2. num. 90. & seq. Lotter. de re Benefic. lib. 2. quæst. 31. num. 98. & Garz. de re benefic. part. 9. cap. 2. num. 108.* qui tamen *num. 110.* subjungit posse eos renunciare quis sit magis idoneus petente Episcopo. Tertio quia servata non fuerit forma præscripta ab hac Sacra Congregatione in Litteris Encyclicis scriptis in sequelam resolutionis capte *super dubiis generalibus Concursum propositis die 1. Octobris, & resolutis die 16. Novembris 1720.* quoad modum tenendi Concursum, ut scilicet ipse fiant clausis januis, è quibus nemo ex oppositoribus antequam scripta conficiat, egredi possit, & quod illorum singula responsa nedum ab ipsis oppositoribus, verum etiam ab Ordinario, & Examinatoribus subscribantur; In præsentì vero responsa oppositorum, nec ab Ordinario, nec ab Examinatoribus apparent subscripta, ut ex actis originalibus, & ulterius examen habitum fuit apertis januis, e quibus Pisante præelectus, & Franciscus de Alexandro alter ex Oppositoribus liberum habuerunt egressum; Et ad hoc probandum Orator exhibet extrajudicialem depositionem quatuor Testium, quorum tres deponunt de publica voce, & de auditu a dicto Francisco de Alexandro, & alter de visu tamquam unus ex oppositoribus, & interessentibus in Concurfu. Quarto demum quia post factam renunciationem a Pellegrino primo electo, illico deventum fuit ad præelectionem alterius absque alio novo examine, quando per electionem primi finitus jam erat concurfus, nec deventri poterat ad novam electionem sine novo concursu, juxta firmata per *Garz. de Benefic. part. 9. cap. 2. num. 221. & seq. & Massobr. in prax. habendi concurs. requis. 3. dub. 11. per. tot.*

Stante igitur nullitate Concurfus, concludit Orator, deveniendum esse ad novum examen hic in Urbe coram Judice ad quem, etiam si non doceretur de irrationabili judicio Episcopi, ad quod tamen probandum plura alia subnectit in scriptura ejus nomine circumferenda.

Eadem Constitutio Sanctissimi, incipien. *Pastoralis*, quæ est la 2. ex impressis post Concilium Romanum, novam formam introduxit in Collatione Theologalis, voluitque, ut conferri debeat magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato, eo plene modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur.

Attamen concursus in Parochialibus differt a concursu in Theologalibus, quia in primo ad normam Concilii Tridentini *sess. 24. cap. 18. de Refor.* requiritur, quod fiat coram Episcopo, ve ejus Vicario Generali, & coram Examinatoribus Synodalibus non paucioribus quam tribus absque interventu alterius Examinatoris non Synodalis, sub pœna nullitatis, ut plu-

ries declaravit Sacra Congregatio Teste *Massob. requis. 13. dub. 1. & Barbos. ad d. sess. cap. 18. num. 74. & seqq. & de Paroch. par. 1. capite 2. numero 52. & seqq.* & quod iidem Examinatores jurent de fideliter munus suum exercendo quacumque humana affectione postposita juxta alias resolutiones relatas per *Massobr. requis. 14. dub. 1. & 2. Barbos. dicto cap. 2. num. 76. & seqq. & Card. de Luca de Paroch. disc. 2. num. 4.* quamvis non sit necesse, ut dictum Juramentum præstetur in quolibet examine, sed satis sit Juramentum generale publice præsitum in Synodo, ubi fuerunt electi ut tenent *Garz. de Benefic. par. 9. cap. 2. num. 359. & Lotter. de re Benefic. lib. 2. quaest. 31. num. 94. & 95.*

In concursu vero ad Theologales juxta formam præscriptam in d. Constitutione *Pastoralis* sufficit, quod ille fiat *coram Episcopo, & quatuor Examinatoribus etiamsi Synodales non sint ab eodem Episcopo actu eligendis, ac deputandis, in Theologali tamen facultate Licentiatis, & valde peritis, sive Sæcularibus, sive Regularibus*, ut sunt verba ejusdem Constitutionis, in qua nullum expresse exigitur juramentum a prædictis Examinatoribus præstandum.

Super puncto probandi gravamen ab irrationabili judicio Episcopi, non proceditur amplius cum antiqua opinione Sac. Congregationis, & Rotæ Auditorii, qua datum erat appellanti provocare electum ad novum examen absque eo quod de irrationabilitate ullum afferret documentum, vel probationem, ut late differitur *in decisione Rheginen. Parochialis 1. Martii 1720. coram bon. mem. Cervo*, sed oportet, ut de gravamine doceat ex actis primi concursus, juxta generalem resolutionem captam *super Dubiis concursuum die 16. Novembris 1720. ad tertium*, & approbatum a Sanctissimo.

Jura Dominici Præelecti non adhuc sunt deducta: Dignabuntur itaque EE. VV. summa, qua pollent, sapientia definire.

I. *An pro collatione Præbendæ Theologalis in Ecclesia Collegiata sit de forma necessarius concursus.*

II. *An constet de validitate concursus in casu &c. & quatenus affirmative.*

III. *An sit locus novo examini, in casu &c.*

Dilata ad primam etiam unica.

NUSCANA FUNERIS. Defuncta Joanna Lambucci in nocte, quæ præcessit diem undecimam Januarii 1727. electa sibi prius sepultura in Ecclesia PP. Reformatorum S. Francisci Terræ Montellæ Nuscanæ Diocesis, PP. prædicti una cum P. Angelico eorum Guardiano processerunt de mane ejusdem diei circa horam 15. ad Domum Defunctæ, ut ejus Cadaver amoverent, & deferrent, ibique diu per spatium trium horarum expectato Parocho, eoque renuente accedere, quamvis admonito, & requisito pro parte Patris Guardiani, iidem innixi resolutionibus Sacræ Congregationis, & præcipue *in Novarien. Funerum 15. Martii 1704. ad secundum, & quintum Dubium*, ac etiam Constitutioni Sanctissimi, quæ incipit *Pretiosus §. 72.*, qua cavetur, quod requisito, & non accedente Parocho ad Domum Defuncti intra spatium unius horæ, licitum sit Religiosis Cadaver remove, & ad eorum Ecclesiam deferre, circa horam decimam octavam elevarunt Cadaver, illudque recto tramite detulerunt ad ipsorum Ecclesiam tumulandum, spretis per eosdem geminis inhibitionibus Vicarii Generalis, quibus sub pœna censurarum monebantur, ne Cadaver amovere auderent. Hæc facti series eruitur ex Scriptura, & Summario eorum nomine circumferendis.

Sess. 25. c. 13. de ref.

Capta

Capta sub eadem die per Curiam Episcopalem informatione de omnibus gestis, citati fuerunt dicti Patres ad dicendam causam quare &c., illisque non comparentibus intra terminum trinæ monitionis, sub die 13. ejusdem mensis fuerunt per publicos Cedulones denunciati excommunicati.

Ab hujusmodi Sententia ipsi appellarunt prius ad Curiam Metropolitanam, ad quam transmissa fuerunt acta, subinde recursum habuerunt ad Sacram Congregationem, a qua requisito Episcopo, iste retulit, prædictam Joannam obiisse dicta die 11. Januarii hora decima cum dimidia intra fines Parochialis Ecclesiæ, & Collegiæ S. Mariæ in Plano, cujus cura tam actualis, quam habitualis residet penes Capitulum, exercitium vero penes Vicarium Curatum, & quidem ab immemorabili, retulit etiam non deferri funus ad Ecclesias tumultantes etiam Regularium, nisi facta prius per Curatum absolutione Cadaveris, cum interventu Capituli, & sub ejus Cruce; quod PP. Reformati recta via accessissent sub hora 16. ad Domum Defunctæ, ubi non invento Capitulo, nec Parocho, qui tunc Sacras in Choro persolvebat Laudes, P. Guardianus protestatus fuisset, se non posse expectare, & nisi Presbyteri cito venissent, ipsum posse, ac velle absque eorum interventu funus explere; hoc denunciato Canonicis per quemdam Rusticum (quem Religiosi de eorum mandato denunciasse asserunt, ipsi insteterant coram Vicario Generali, ne aliquid in eorum præjudicium innovaretur; non accedentibus prius PP. ad Collegiatam Ecclesiam, nec prius requisito Capitulo, & Curato, eo magis quia Divinum Officium erat adhuc in Choro recitandum, & vix ex duodecim horis, quæ inter mortem, & sepulturam intercedere debent, sex erant elapsæ; quod Vicarius Generalis mandavit, non amoveri Cadaver, & quod intra duas horas Partes deducerent Jura sua ad effectum capiendi aliquam provisionem, sed PP. revocato ejusdem Defunctæ Viro, qui interea discesserat ad invitandum Capitulum, & Curatum, ac paciscendum super quantitate Funeralium, illico elevarunt Cadaver, illudque detulerunt ad eorum Ecclesiam, non obstante, quod in via supervenisset aliud mandatum Vicarii Generalis, ne sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda Cadaver e finibus Parochiæ amoverent: Quodque ex motivo hujusmodi spretus d. PP. fuerunt, ut supra declarati excommunicati. Aperiendo vero idem Relator suum sensum, censuit, expectandum esse exitum litis, ac judicium Metropolitanæ, prout expectandum esse demandavit Sacra Congregatio: Metropolitanus subinde per Sententiam declaravit, nullas esse Censuras latas per Curiam Nuscanam, sed quod eadem Curia servatis servandis procederet ex integro.

Interposita appellatione ad Sacram Congregationem, transportatisque actis proponitur sequens Dubium videlicet.

An licitum fuerit P. Angelico Ordinis Reformatorum deferre Cadaver non obstante inhibitione Episcopi, & proinde an Censuræ sustineantur in casu &c.

Dilata ad primam :

*Sess. 25. c.
13. de ref.*

NONANTULANA, SEU EUGUBINA QUARTÆ FUNERALIS. Occasione, qua de anno 1725. tumultum fuit in Ecclesia Conventus PP. Minorum Conventualium Terræ Pergulæ Cadaver cujusdam Pueri filii Marci Antonii Baldini de Parochia PP. Augustinianorum; orta est controversia inter Patres tumultantes, & dd. Patres Augustinianos super solu-

soluzione Quartæ Funeralis, contententibus illis, ad istam non teneri sub clypeo antiquæ concordia inter utrumque Conventum exarata, qua stabilitum fuit, persolvendas esset loco Quartæ Funeralis PP. Augustinianis sex annuas libras cereæ pro omnibus suis Parochianis pro tempore tumulandis in Ecclesia PP. Conventualium: Asserentibus vero PP. Augustinianis, prædictam concordiam haud esse attendendam, utpote ipsi nimis læsivam, ac sublatam quoque per novissimam Constitutionem Sanctissimi la 6. impressim post Concilium Romanum.

Proposito tamen in Congregatione die 24. Maii 1727. cujus folium EE. VV. reassumere dignabuntur sequenti Dubio: *An Constitutio noviter emanata super Quarta Funeralium obstat, itaut Ecclesia PP. Minorum Conventualium Terræ Pergulæ teneatur solvere Ecclesiæ Parochiali PP. S. Augustini ejusdem Terræ integram Quartam Funeralem in casu quo aliquis subjectis Parochiæ dd. S. Augustini sepelitur in Ecclesia PP. Minorum Conventualium responsum edidit Affirmativum.*

Concessa nova audientia PP. Conventualibus, isti ultra necessum a decisis, aliam prætensionem excitant, solvendi scilicet quartam partem tantum Candelabrum non vero medietatem, prout ibi moris est. At audito Episcopo super hac subalterna quæstione, iste refert, ab immemorabili viguisse consuetudinem in Terra Pergulæ, solvendi Parochis medietatem omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in Ecclesia tumulante accendebantur circa Cadaver, eamque favore Parochorum approbata fuisse ab hac Sac. Congregatione sub die 4. Aprilis 1659. contra PP. Minores Observantes; post promulgatam vero præfatam Constitutionem Sanctissimi, solvi etiam medietatem Candelarum, quæ in Altaribus accenduntur solis refragantibus PP. Minoribus Conventualibus, qui etsi cæteris Parochis eandem medietatem tribuant, Parocho tamen Sancti Augustini Quartam dumtaxat dare prætendunt.

His instantibus, proponuntur duo sequentia Dubia.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis? & quatenus affirmative quoad primam partem.*
- II. *An Quarta Funeralis solvenda sit PP. Augustinianis in quarta parte Candelarum, Intorticiorum, aliorumque circa funus appositorum, sex potius in illorum medietate juxta assertam Loci consuetudinem in casu &c.*

Ad primum in Decisis, & amplius.

Ad secundum negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam, & amplius.

CATANIEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. In folio Congregationis diei 7. Julii 1727., quod EE. VV. reassumere dignabuntur, expositum fuit, quod Nicolaus Joseph Luca in suo Testamento condito de anno 1712. demandaverat erectionem Monasterii sub titulo S. Mariæ Conceptionis in Civitate Ennæ, in quo recipi deberent Virgines bonis moribus prævitæ, Parentibus orbatæ, quæ nec minores annis novem essent, nec majores annis duodecim; Cumque ob tenuitatem reddituum nequiret erigi novum Monasterium, ac ex dispositione Concilii in *sess. 25. cap. 8. de reform.* facienda esset commutatio in opus eidem dispositioni magis proximum, prout esset eorundem bonorum applicatio ad aliud Monasterium, dictæ Civitatis Ennæ; hinc duo Monasteria pro eadem applicatione supplicarunt

*Sess. 25. c.
8. de ref.*

carunt, prout etiam nunc supplicant, unum nempe S. Mariæ Gratiarum cum onere alendi decem Virgines, & alterum S. Michaelis.

Auditus tunc fuit Vicarius Capitularis Catanien. qui putavit, applicationem fieri posse favore primi Monasterii S. Mariæ Gratiarum, quia eandem exoptabant Prior, & Dignitates Collegiatæ Executores Testamentarii, ac Consanguinei Testatoris ac etiam quia idem Monasterium plures suppeditaverat pecunias, quarum ope inter plures lites præservata fuit portio, quæ remanet ex dicta hæreditate legata, quod creditum condonatorum se exhibet; si ad sui favorem fiet applicatio; Monasterium vero S. Michaelis nitebatur juribus Doctoris Aloyfii Medina, qui cum prætensionem haberet super dicta hæreditate, & litem desuper intentaverit, prævio juramento promiserat, se dictæ liti cessurum, si applicatio fieret favore dicti Monasterii S. Michaelis.

Relata Causa in d. Congregatione die 7. Junii rescriptum fuit *Dilata, & scribatur novo Episcopo juxta instructionem*: quæ fuit, ut referret, quanta sit summa mutuata hæreditati a dicto Monasterio S. Mariæ Gratiarum, quantum sint Jura Doctoris Medina, quantum honorum partem ipse prætere possit ex dicta hæreditate, & quæ sint conditiones, quas Monasterium Sancti Michaelis proponit in casu applicationis hæreditatis sibi faciendæ.

Episcopus retulit, summam mutuatam a Monasterio Gratiarum ascendere ad uncias sexcentum, & ultra monetæ Siculæ constituentes scuta 1300. monetæ Romanæ, Doctorem Medinam verso pallio liti cessisse, omniaque Jura sua renunciassè favore dicti Monasterii S. Mariæ Gratiarum, quo vero ad Monasterium S. Michaelis nil aliud ab ipso deduci potest, nisi tenuitas ejus reddituum, satis exiguus Monialium numerus, aliaque commiserationis motiva recognoscenda potius oculari inspectione in actu visitationis.

Data subinde fuerunt aliæ litteræ Episcopo, ut in actu Visitationis omnia juxta prædictam instructionem diligenter exquireret, & Sacram Congregationem instructam redderet: sed quia res protraheretur in longum, iterum eidem injunctum fuit, ut quamprimum referret sive in Visitatione, sive extra eam; Hoc interim defuncto Episcopo, hoc idem scriptum fuit Vicario Capitulari, ut informaret juxta præfatam instructionem alias Episcopo transmissam.

Vicarius Capitularis omnia expressa in antecedentibus relationibus confirmat, addit tamen, quod utrumque Monasterium promittit, tot acceptare Virgines Professas, quot hæreditaria bona sustinere valent, quodque Monasterium S. Michaelis summa rerum omnium inopia laborat, ac tanta premitur egestate, ut necesse fuerit elapsis diebus extrahere ex arca trium clavium scuta 65. ad emendam aliquam frumenti portionem pro ejusdem sustentatione, itaut Monasterium istud vel abolendum, vel alteri aggregandum, aut aliunde consulendum sit; Plura alia recensentur in hac nova relatione, quæ datur im pressa.

Circumferuntur Jura Partium, ex quibus onus erit definire.

An, & quomodo sit locus commutationi in casu &c.

Eminentissimus Pico qui dignetur remperpendere, & votum suum Sac. Congregationi Concilii aperire, & interim scribatur Vicario Capitulari, qui mandet, reddi rationem de bonis hæreditariis, ac deponi fructus, & certiores.

I N D E X

CONCLUSIONUM, & RESOLUTIONUM

Quæ in singulis Foliis annorum 1727.,
1728., & 1729. fuerunt
adnotatæ.

A

Abbatissarum electio quanda faciendâ est, Episcopus, aut alius Superior non potest Monasterii Claustra ingredi, sed ante Cancellorum finistellam Monialium suffragia audire, aut recipere debet, pag. 47. §. *Tyburnina*.

Abbatissarum electioni Episcopus, si Monasteria sint exempta, potest una cum Superioribus Regularibus per se ipsum, aut per alium interesse, & absque ulla Monasteriorum impensa præsidere, pag. 47. §. *Procedendo*.

Abbatissarum electio facta, non interveniente Episcopo, sed tantum Superiore Regulari, invalida est, si Episcopus eam velit irritam esse, pag. 48. §. *Pleraque in fin.*

Abbatissarum electio debet per vota secreta fieri, alias est invalida, pag. 47. §. *Tyburnina*.

Abbatissarum secretæ electioni non officit, quod ea, adhibitis duabus, vel tribus personis tanquam Secretariis lege secreti obstrictis expleatur, pag. 47. §. *Tyburnina*.

Abbatissarum secretæ electioni itidem non obstat, si eadem per vota singularium Monialium oreteus expressa coram Superiore peragatur, pag. 47. §. *Tyburnina*.

Adulterium committit uxor repudiata, si vivente Viro repudiante, ad alia vota transeat, pag. 34. §. *E contra in princ.*

Adulterium, quando est publice notorium, sive notorietate facti, sive juris, operatur, ut Conjux innocens possit propria authoritate ab Adultero recedere, tam quoad debiti redditionem, quam quoad mutua cohabitationem, pag. 32. §. *Et quidem in fin.*

Adulterii causa potest Conjux innocens a peccatore conjuge divertere, & se a Thoro, & cohabitatione illius separare, pag. 32. §. *Et quidem in princ.*

Appellatio adversus Episcopi judicium in Parochialium collationibus non admittitur, nisi de gravamine doceatur ex Actis primi concursus, pag. 385. §. *Super punto*.

Applicari posse Missam Conventualem tantum diebus festis de præcepto, attentâ Præbendarum tenuitate, indulgere con-

suevit S. Congregatio, pag. 326. §. *Attenta*.
Ab applicatione Missæ Conventualis superaddita, seu injuncta Canonici non eximuntur ab applicatione aliorum onerum, seu Missarum, quas antea pro iisdem Benefactoribus applicare solebant, pag. 326. §. *Eadem*.

Applicatio Missarum censetur injuncta a Testatore, qui præcepit, Cappellanum debere in Missa pro ejus anima orare, p. 309. §. *Acta ven*.

Applicatio est quid distinctum a verbo orare, pag. 309. §. *Secundum quia*.

Applicatio Missarum non censetur demandata, si earum celebratio a Testatore fuerit injuncta pro commoditate Populi, vel Monialium Missam audientium, pag. 309. §. *Inter in princ.*

Applicatio Missarum non censetur a Fundatore demandata, quando ipse præscribendo certum Missarum numerum aliquas applicari pro anima sua expresse præcepit, & quoad alias, vel nihil de earum applicatione dixit, vel illas ad Cappellani arbitrium remisit, pag. 309. §. *Inter in fin.*

Archidiaconum Gerunden. teneri, Sede Episcopali vacante, in deputatione Vicarii servare formam præscriptam a Tridentino cap. 6. sess. 24. de ref., respondit Sacra Congregatio pag. 235. §. *Non controuersa*.

Assistere in munere Diaconi, & Subdiaconi Canonici celebrantibus Missam Conventualem non teneri Presbyteros, rescripsit Sacra Congregatio in Squillacen. p. 155. §. *Resolutio*.

B

Beneficium curatum Seculare exposcit habitum Presbyteri Secularis, pag. 92. §. *Quoad Canonicos*.

Beneficium potest ab Episcopo de perpetuo fieri manuale, accedente Patronorum consensu, pag. 120. §. *Quarunt*.

Contrarium tamen docent Authores relati pag. 120. §. *Alii contrarium*.

Beneficii incapax ut fiat Clericus ex eo, quod fuerit illicite tonsuratus, non sufficit, quod fuerit, illicite tonsuratus, sed quod ulterius per dolum, vel cum positivo sui

- Ordinarii contemptu ab alio Episcopo Tonfuram receperit, pag. 60. §. *Aquila-na in fin.*
- Beneficia licitum est Pontifici etiam sine causa, & multo magis accedente aliqua causa legitima, unire, p. 64. §. *Quarto.*
- C**
- Canonicatus habens Præbendam, & distributiones nequit conferri, apposita conditione, ut Canonicus fructus, & distributiones non percipiat, pag. 87. §. *Actum fuit.*
- Canonicatus novi erectio, sub quibus conditionibus ab antiquis Canonicis possit, & debeat admitti, pag. 340. §. *In consimili, & §. Alia similis.*
- Canonicus, qui intersit eum expectatione ad futuram Præbendam, nequit admitti, pag. 87. §. *Tertia.*
- Canonicus honorarius nequit ad residentiam compelli, pag. 87. §. *Actum in fin.*
- Canonicus infirmus lucratur distributiones quotidianas, & fallentias, & sic etiam si impeditus fuerit ex justa alia causa Choro interesse, pag. 337. §. *Conferre in fin.*
- Canonicus jubilatus lucratur etiam fallentias aliorum non interessentium, pag. 377. §. *Conferre in princ.*
- Canonicus Pœnitentiarius, seu Curatus nequit unquam pro negotiis, seu controversiis Capituli obligari, pag. 358. §. *In similibus in princ.*
- Canonicus Pœnitentiarius non tenetur assumere administrationem, seu Economiam Bonorum, & rerum Capitularium, ut cæteri Canonici, & neque etiam officium Punctatoris in Choro, pag. 359. §. *Quoad Canonium.*
- Canonicus Theologus in Secretarium, vel in Archivista Capituli electus tenetur id munus assumere, p. 359. §. *In Vicen.*
- Procedit etiam idem de Canonico Pœnitentiario, quia hujusmodi munera non requirunt totum hominem, ut illum a suo munere divertant, p. 359. §. *In Vicen.*
- Canonicus Theologus juxta consuetudinem, vel ad arbitrium Episcopi tenetur ad certas lectiones, ejusque munus non est ita assiduum, ut est illud Pœnitentiarii, & Canonici Curati, pag. 358. §. *In similibus in fin.*
- Canonicus Theologus pro tempore, quo tenetur legere, nequit obligari pro negotiis, seu controversiis Capituli, pag. 358. §. *In similibus.*
- Canonici Ecclesiarum Cathedralium non emittentes Fidei professionem tam in Capitulo, quam coram Episcopo, vel eius Vicario ad minus intra duos menses a die capte possessionis non faciunt fructus suos, nec illis possessio suffragatur, pag. 175. §. *Quoad obligationem.*
- Canonici Cathedralium, & Collegiatarum debent Missam Conventualem pro Benefactoribus in genere applicare, non obstante quavis in contrarium consuetudine, quantumvis immemorabili, aut tenuitate reddituum, pag. 326. §. *Pluries.*
- Canoniconum onus est Missam Conventualem celebrare, ut respondit S. Congregatio in *Squillacen.* p. 55. §. *Plures.*
- Canonici, ob applicationem Missæ Conventualis eis superadditam, seu adjunctam, non eximuntur ab applicatione aliorum onerum, & Missarum, quas antea applicare solebant pro ipsidem Benefactoribus, pag. 326. §. *Ealem.*
- Canonici Choro interessentes lucrantur Puncturas Canoniconum absentium non tantum ob interessentiam, quam ob majorem laborem, quem ipsi subeunt, p. 375. §. *Quo vero, circa med.*
- Canonici verè, & non fide interessentibus accrescunt Puncturæ, seu fallentia Canoniconum absentium, pag. 375. §. *Quo vero, in fin.*
- Canonici Cathedralis an, & quando sint exempti a solutione Quartæ funeralis faciendi Parochus inferioribus, pag. 274. §. *Ex his.*
- Canonici Regulares sunt capaces Ecclesiarum Parochialium etiam Secularium pagina 91. §. *Iuxta in princ.*
- Canonici Regulares Lateranenses assumi possunt ad curam animarum etiam in Ecclesiis Secularibus exercendam, dummodo, ultra licentia Abbatis Generalis, accedat expressum Sedis Apostolicæ Indultum, pag. 91. §. *Iuxta circa med.*
- Canonici Regulares Lateranenses assumpti quandoque fuerint ad Canonicatus Seculares in Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis, pag. 91. §. *Iuxta in fin.*
- Canonici Regulares assumpsi ad Ecclesiam Parochiam item Secularem debet secum retinere Socium Regularem, si id commode fieri possit, pag. 93. §. *Hec quoad habitum.*
- Canoniconum Regularem Lateranensem exemptum esse ab obligatione retinendi Socium, declaravit Sacra Congregatio in *Firmana* relata pag. 93. §. *Hec quo ad habitum in fin.*
- Canonici Regulares Lateranenses ad Beneficia Secularia assumpti habitum Clericorum Secularium deferunt, pag. 91. §. *Supposita.*
- Canoniconum Regularem Lateranensem teneri deferre habitum juxta solium, respondit Sacra Congregatio in *Firmana*, pag. 92. §. *Quoad Canonicos in fin.*
- Canonici Regulares Lateranenses ad Episcopatus assumpti habitum deferunt ejusdem coloris, & formæ, quibus utuntur Episcopi Seculares tam in Sacello Pontificio, quam extra, pag. 92. §. *Quoad Canonicos circa med.*
- Canoniconum Præbendæ possunt ab Episcopo, accedente Capituli consensu, supprimi, pag. 210. §. *Et quidem.*
- Canonici Cathedralis Eugubine non licere pretendere Quartam funeralem pro Presbyteris decedentibus in Parochia Monachorum Oliveranorum, respondit S. Congr. Rit. pag. 274. §. *Examinata.*

- Canonicis Cathedralis Eugubinae non licere administrare Sacramenta Presbyteris degentibus in Parochia Monacorum Olivetanorum absque eorum expressa licentia, respondit Sacra Rituum Congr. pag. 274. §. *Examinata*.
- Cadavera Defunctorum, qui elegerunt Sepulturam in Ecclesia PP. Cappuccinorum, non esse prius exponenda in Ecclesia Parochiali, respondit S. Congr. Episcoporum pag. 300. §. *Concessa*.
- Cappellania relicta Scholaribus alicujus Scholæ, quibus conferri possit? pag. 374. §. *Super punctis*.
- Cappellanium non esse legatum pium, cujus sint capaces Fœminæ, & Infantes, sed neque collativam esse, respondit S. Congr. pag. 290. §. *In ultima*.
- Cappellanium itidem non esse legatum pium, cujus capaces sint Fœminæ, & Infantes, sed neque esse collativam, respondit Sac. Congregatio in *M. eraten*, pag. 139. §. *Secuta*.
- Cappellanium compellere ad parandum convivium in actu, quo capit possessionem Cappellaniz, an Simoniam redoleat? vid. pag. 336. §. *Provisio, & seq.*
- Cappellanos solos, & simplices Canonicos celebranti in munere Diaconi, & Sacerdoti inservire, consuetudine potest introduci, p. 354. §. *Ad ut uterque*.
- Capitulum non teneri se abstinere ab eligendis Canonicis Penitentiario, vel Theologo in officio Secretarii Capituli, Archivista, vel aliorum si nihil, resolvit Sac. Congregatio in *Vicen.* relata pag. 359. §. *In Vicen.*
- Capituli convocatio spectat ad Archidiaconum Gerunden., pag. 23. §. *In Rotæ*.
- Cæcus, si Presbyter evadat, amittit executionem Ordinis Presbyteratus quo ad ea, quæ visum requirunt, & sic debet se à Missæ celebratione abstinere, pag. 102. §. *De promot. in prin.*
- Potest tamen Confessiones audire, Concionari, & alia ejusmodi, quæ visum non requirunt, peragere, pag. 102. §. *De promot. in prin.*
- Civilitatem possunt sibi Conclavistæ in quacunque Civitate status Ecclesiastici eligere, & habentur tamquam Cives originarii, pag. 103. §. *Infr. hinc in fin.*
- Clavula - *Quorum tenores* - habet vim, specificæ derogationis, pag. 272. §. *Conveniunt in fin.*
- Coadjutor est destitutus titulo Canonici, proindeque nequit consequi Privilegiatatus a Canonicis absentibus amissas, pag. 374. §. *Exquisitio*.
- Coadjutori tenetur Coadjutor de jure subministrare ex redditibus Beneficii expensis necessarias, ex quibus vivere possit, pag. 375. §. *Quo vero in prin.*
- Coadjutori in anti quis literis semper consuetum erat, quantum ille non habebat, unde vivere, centum, vel plus, & minus retervato, p. 375. §. *Quo vero circa prin.*
- Coadjutori, an debeantur emolumenta incrementa consistentia præcipue in Funeribus Anniversariis, & Exequiis, vide pag. 376. §. *Quoad secundum, & seq.*
- Collatio Primæ Distributionis spectat libere ad Sanctam Sedem, pag. 64. §. *Ultimo*.
- Commutationi quando locus est, ea fieri debet in opus magis proximum menti Testatoris, pag. 73. §. *Ætes*.
- Conclavistæ possunt sibi Civilitatem in quavis Ecclesiastici Status Civitate eligere, & tamquam originarii Cives habentur, pag. 103. §. *Informatio in fin.*
- Concurfus ad Parochiales ut rite, valideque habeatur, quæ sint necessaria? Vide p. 384. §. *Att. in n.*
- Concurfus ad Parochiales ut valide habeatur, quæ forma sit servanda? vide pag. 384. §. *Circa*.
- Concurfus novus est ad Parochialem habendus, si primus electus renunciaverit, & non potest ad præelectionem alterius absque alio examine deveniri, pag. 384. §. *Circa in fin.*
- Concurfus ad Prabendum Theologalem fieri potest coram Episcopo, & quatuor Examinatoribus, licet Synodales non sint, in Theologico tamen facultate licentiat, & valde peritis, p. 385. §. *In concursu*.
- Conferentis casum Conscientiæ tenentur Parochi, seu Vicarii Regulares interesse, & renuentes possunt jure remediis compelli, pag. 273. §. *Assint*.
- Confessio utriusque conjugis non satis probat non consummationem Matrimonii, pag. 217. §. *De iis*.
- Confessio Sacramentalis ratione Communio nis Parochialis in Parochate implenda est, pag. 89. §. *In Canone*.
- Confessionis præceptum licet non obliget statim, ac aliquis in mortale peccatum lapsus est, expedit tamen, ut ille quam citius potest, confiteatur pag. 89. §. *Item circa medium*.
- Confessionis Sacramentalis præcepto obstringitur, quicumque conscius peccati mortalis vult ad Sacramentum Eucharistiæ accedere, pag. 89. §. *Item*.
- Confessionem peccatorum facere, & Sacramentalem Eucharistiam suscipere Moniales saltem singulis mensibus tenentur, pag. 89. §. *Item*.
- Confessionem semel in anno explere tenentur omnes, & singuli Fideles, pag. 89. §. *In Canone*.
- Confessionis Sacramentalis præcepto tenentur illic, cui periculum mortis imminet, p. 89. §. *Item circa in prin.*
- Confessarius Monialium potest ingredi Monasterium pro administrando Sacramenta Confessionis, & Eucharistiæ non solum quando urget morbi periculum, sed etiam in ipso morbi initio, & quoties ex Regulæ suæ præscripto Monialis vult confiteri, & ulterius, quoties infirma dixerit, se Sacramento Pœnitentiæ indigere, aut Sacramenta recipere consueverat, p. 90. §. *Atque hinc, & seq.*
- Confraternitas ut rite, valideque erecta dicatur

- atur, quid necesse sit, pag. 372. §. *Cum autem*.
- Confraternitates existentes in Ecclesiis Regularium subsunt jurisdictioni, & visitationi Episcopi, & ab eo possunt visitari, nec non earum Cappellæ in his, quæ respiciunt administrationem earundem Confraternitatum, atque Altare, si dictis Confraternitatibus incumbat onus illud manutenendi, pag. 53. §. *Quoad Confraternitates existentes*.
- Confraternitates erectæ in Ecclesiis suis in solo Lateranensi, an ab Episcopo visitari possint? Vide resolutiones relatas pag. 53. §. *Quoad Confraternitates erectas*, & seq.
- Conjux infidelis, qui Fidelem conjugentem sequi nolit, an possit novum sibi conjugem eligere ex sua gente, quæ est in eadem perfidia, duæ sunt sententiæ inter se oppositæ, quæ referuntur, pag. 33. §. *Assumptum*.
- Conjux si ad Religionem post consummatum Matrimonium transeat, ibique Professionem emittat, debet alter Religionem ingredi, & in ea profiteri, si sit juvenis, & si fuerit senex, toletari potest, ut in seculo remaneat cum voto simplici castitatis, pag. 132. §. *Tertia est in princ.*
- Excipe tamen casum, in quo Matrimonii jura sint per adulterium lesa, tunc enim potest conjux adulter Religionem profiteri, licet innocens in seculo remaneat, nec emittat solemnem Professionem, si sit juvenis, nec faciat simplex Votum castitatis, si sit senex, pag. 132. §. *Tertia est in fine*.
- Conjux innocens adulterii causa potest a peccatore Conjuge divertere, & se a Thoro, atque a cohabitatione separare, pag. 32. §. *Et quidem in princ.*
- Conjux, qui consensum præstitit alteri, ut regularem Professionem emitteret, an possit eum revocare, si ipse in seculo remansit, nullo emissio castitatis voto, disserunt DD. allegati, pag. 133. §. *Quinta est*, & pag. 535. §. *At quia*, & pag. 136. §. *Theorica*, & seq.
- Constitutio san. mem. Innocentii XIII., & altera confirmatoria Benedicti XII. la. 16. in appendice Concilii Romani editæ circa normam servandam in Sacra Ordinatione, & in plebendis Clericis faciaorosis referuntur, pag. 166. §. *His positis circa fin.*
- Consuetudo quantumvis immemorabilis, qua noviter provisi teneantur pro institutione, collatione, vel admissione ad possessionem beneficii tradere aliquid, quod in utilitatem, & commodum Capitularium cedit, improbatur; Secus si id, quod exigitur, in beneficium Ecclesiæ, vel Sacrarii, aliove pios usus erogetur, pag. 337. §. *Ultra in princ.*
- Consuetudo, juxta quam noviter provisi debent solvere, seu parare prandium pro institutione, aut admissione ad possessionem, non sustinetur, pag. 337. §. *Ultra circa fin.*
- Consuetudo, qua noviter provisi teneantur tradere dulciaria Capitularibus pro institutione, vel admissione ad possessionem, non sustinetur, pag. 337. §. *Ultra circa medium*.
- Consuetudo, juxta quam fructus Canonicevacantium in commodum Ecclesiæ, vel Sacrarii, aut in augmentum cultus Divini a Capitulo convertuntur, sustinetur, pag. 12. §. *Ulterden. circa med.*
- Consuetudo, juxta quam Capitulum fructus Canonicevacantium in sui commodum convertit, sublata fuit a Tridentino, & Constitutione S. Pii V. 104. innovata a sa: me: Innocentio XII. in sua Constitutione, pag. 12. §. *Ulterden. circa med.*
- Consuetudo, juxta quam Capitulum in proprium commodum convertit fructus Parochialium vacantium, an subsit Constitutioni Piana, vel potius hæc restricta sit ad Canonicevacantia, & Beneficia sita in Cathedrali, vel in Collegiata, examinatur, pag. 12. §. *Ulterden. circa fin.*
- Consuetudine immemorabili induci potest, quod soli Cappellani officient Chorum, cantant, aliæque officia exercent, assistentibus tantum, & audientibus Canonicis, pag. 354. §. *Ex his circa med.*
- Procedit, si dicta consuetudo accipiat in linea præsumptiva, præferente scilicet præsumptum Privilegium Apostolicum, secus si sumatur in linea præscriptiva, pag. 354. §. *Ex his circa fin.*
- Consuetudine introduci potest, quod soli, & simplices Cappellani Canonicevacantibus in munere Diaconi, & Subdiaconi interserviant, pag. 354. §. *Adhuc ulterius*.
- Consuetudo conferendi eodem die Ordines Minores una cum Subdiaconatu fuit a Tridentino sublata, relicto tantum Episcopis jure dispensandi super Interstitiis, pag. 165. §. *De hac ergo*.
- Contrarium tenent ex mente S. Congregationis Concilii plures DD. relati, pag. 165. §. *At alii*.
- Consuetudo, ubi increbuit, vel quando, seclusa consuetudine, aliqua ad sit legitima causa fundamentum præbens Episcopo, possunt omnes Minores Ordines eadem die eidem personæ conferri, pag. 165. §. *Si agitur*.
- Cura animarum in Parochialibus, quæ sunt unitæ Monasteriis, exerceri potest a Religioso ad nutum amovibili, si modo alter Religiosus cum eo habitet, pag. 74. §. *In Constitutione in princ.*

D

Decimas non solvendi privilegia, quando fiat ad juris terminos reducenda, p. 190. §. *In quo proin te*.

Decimæ an debeantur ex piscibus, qui capiuntur diebus festis de precepto, pag. 209. §. *Verius*.

Decimæ ex piscibus an debeantur detractionibus sumptibus fictis in piscatione? pag. 210. §. *Ceterum in princ.*

Decimæ an debeantur ex lucro, quod percipi-

- capitur quando ex licentia Episcopi quis diebus Fests alicui operi incumbit iisdem diebus prohibito, pag. 209. §. *In hac autem.*
- Denunciations fieri debent ab eo, qui capit prima Tonsura initiari, pag. 61. §. *Iuxta in fin.*
- Derogationis expressæ vim habet clausula. *Quorum tenores*, pag. 272. §. *Conveniunt in fin.*
- Dignitates non sunt de Capitulo, etiam si habeant Stallum in Choro, pag. 86. §. *De jure communi.*
- Limita, ubi Dignitati annexa sit Præbenda Canonialis, vel etiam non vere Canonialis, sed pro Canonicali habita; rursus quando in ipsa erectione Dignitas effecta fuit de Capitulo cum Stallo in Choro, & voce in Capitulo, & denum quando ex Statuto, vel consuetudine reputatur de gremio Capituli, pag. 287. §. *Ab hac regula, & f. 99.*
- Dignitates juxta consuetudinem totius Italiæ sunt de Capitulo, pag. 287. §. *Acst.*
- Dispensatio super Polygamia reservata est soli Deo, & concedi nequit a Summo Pontifice, pag. 36. §. *Quod denique.*
- Dispensatio an aliquando a Summis Pontificibus fuerit concessa remanendi cum ea uxore, quæ Fidem Catholicam amplexa est, derelicta prima, quæ in infidelitate permansit, referuntur exempla, pag. 36. §. *Quod vero, & pag. 39. §. Diffinitibus.*
- Dispensationi super Matrimonio rato, & non consummato, ut concedatur, requiritur causæ urgentissimæ, pag. 269. §. *Quo vero.*
- Dispensationi super primo Matrimonio rato, & non consummato an justam præbeat causam, quod Vir secundum contraxerit, & contumaverit Matrimonium cum alia, pag. 270. §. *Tertia demum.*
- Dispensationi super Matrimonio rato, & non consummato an justam præbeat causam, quod Vir asserat, se fuisse deceptum, nec habuisse animum contrahendi, pag. 269. §. *Tres Causæ, & f. 149.*
- Dispensationi super Matrimonio rato, & non consummato justam præbet causam, quod Vir induci non possit ad præstandum verum consensum, & ad cohabitandum cum Uxore, pag. 270. §. *Alteræ causæ.*
- Dispensatio fuit uxori concessa a Sac. Congregatione habitum Religiosum induendi, viro manente in sæculo, quantumvis floridæ ætatis, vel cum simplici castitatis voto, vel sine ullo in tribus casibus relatis, pag. 250. §. *Considerantes.*
- Dispensatio suscipiendi Sacros Ordines de consensu uxoris concessa fuit in forma commissorii, verificata ætate viri sexaginta duorum annorum, & ætate uxoris quinquaginta octo annorum, quodque ipsa emiserit solemne votum Castitatis in manu Archiepiscopi Parisien., & quod ex attestazione ejusdem in dicta uxore cessat omnis incontinentiæ suspicio, & ipse sit benemeritus
- Sedis Apostolicæ ob servitium præstitum Sac. Congregationi de Propaganda Fide, pag. 250. §. *Præsenti.*
- Dispensatio ab irregularitate fuit ad cautelam concessa ordinato in Minoribus Ordinibus, & Subdiaconatu eadem die, cum in susceptis ministrasset, pag. 164. §. *De hac controversia.*
- Dispensationi a voto continentie Ordini Sacro adnexo locum esse, eo quia ille fuerat coacte susceptus, respondit Sac. Congregatio in *Ipren. Dispensationis relata*, pag. 365. §. *Attamen.*
- Distributiones quotidianas lucrantur absentes a Choro propter infirmitatem, seu justam, & rationabilem corporis necessitatem, vel ob evidentem Ecclesiæ utilitatem, pag. 86. §. *Illerden.*
- Divortium, seu Thori sepatatio potest ab Ecclesiâ ex aliis causis præter Adulterium decreti, pag. 34. §. *Accedit in princ.*
- Divortio justam præbet causam molesta cohabitatio exprobrabili periculo Jurgiorum, atque Rixatum, pag. 34. *Ac edi in fin.*
- Divortio non rigoroso, sed abstinentiæ a cohabitatione, & a Thoro ad certum, vel incertum tempus justam præstant causam odium, & inimicitia, pag. 34. §. *E contra in fin.*
- Distributiones quotidianas de jure lucratur Canonicus absens pro negotiis Capituli, pag. 86. §. *Illerden.*
- Dos Mulierum oblatarum romanæ apud Collegium, seu Monasterium, in quo illæ decedunt, pag. 346. §. *Audito Episcopo.*

E

- Ecclesiâ Parochialis alicui Monasterio unita, vel aliter commendata, vel sub alterius habituali cura existentem restauranda est a Monasterio, Commendatario, & a Parocho habituali, qui redditus Ecclesiæ, percipiunt, non autem a Vicario, seu Curato actuali deputato cum sola congruâ, tanquam stipendio sui laboris. pag. 338. §. *Sacra Congregatio.*
- Ecclesiâ Parochialem non teneri Restorem restaurare, si minus sexaginta ducatis percipiat, sed totum onus spectare ad alios, ad quos Ecclesiæ fructus perveniunt; Secus vero, si plus sexaginta percipiat, tunc eum partem quoque suam arbitrio Episcopi una cum prædictis contribuere debere, respondit Sac. Congregatio in *Nolana* relata pag. 338. §. *Sacra Congregatio circa fin.*
- Electio Abbatissarum fieri debet per vota secreta, alias est invalida, pag. 47. §. *Lyburtina.*
- Electio secretæ Abbatissarum non officit, quod ea expleatur, adhibitis duobus, vel tribus personis tanquam scrutatoribus lege secreti obstrictis, pag. 47. §. *Lyburtina.*
- Electio secretæ Abbatissarum itidem non officit, si ea expleatur per vota singularum Monialium ore tenus expressâ coram Superiore, pag. 47. §. *Lyburtina.*

Electio Abbatissæ facta sine interventu Episcopo, sed solum coram Superiore Regulari est invalida, si id Episcopus velit, pag. 48. §. *Pleraque in fin.*

Electio Abbatissæ Monialium exemptarum non est ab Episcopo, sed a Superiore Regulari confirmanda, pag. 48. §. *Ultimo.*

Electio Abbatissarum in Monasteriis exemptis Episcopus una cum Superioribus Regularibus per se, vel per alium interesse valet, & præsidere citra tamen ullam Monasteriorum impensam, pag. 47. §. *Procedendo.*

In Electionibus Abbatissæ Monialium exemptarum non debet intervenire Notarius Episcopi, pag. 48. §. *Sola.*

Electio Abbatissæ Monialium facta coram Superiore Regulari absque interventu Episcopi, vel ejus Vicarii, qui prætendebat, intervenire debere Notarium Curie Episcopalis fuit declarata valida, pag. 48. §. *Sola.*

Electio Abbatissæ, ubi fieri debeat, Episcopus, aut alius Superior non debet Claustra Monasterii ingredi, sed ante Cancellorum feustellam vota singularum Monialium audire, vel recipere debet, pag. 47. §. *Turburina.*

Limita, quando magna concurrat necessitas evitandi scilicet subornationem Vocalium, aut alia adesse circumstantia; tunc enim ingredi liceret, *ibid.*

Electio dignioris inter approbatos in concursu ad Parochialem spectat ad Patronum Ecclesiasticum, qui tenetur cum Episcopo præsentare pro institutione, p. 321. §. *Sed subornatur.*

Electio personæ instituendæ in Theologali Præbenda spectat ad Episcopum privative, quoad Capitulum; collatio vero Præbendæ ad eos pertinet, ad quos antea spectabat, pag. 221. §. *Eadem.*

Episcopus debet in edicto convocatorio Synodi mentionem facere, quod in eadem Synodo erit agendum de morum reformatione, aut de intimandis Decretis Concilii Provincialis, pag. 367. §. *Quo vero in fin.*

Episcopus nequit se inserere in visitatione, si Priores Religionis Hierosolymitanæ habeant jurisdictionem Spiritualem in Clerum, & Populum, pag. 369. §. *Difficultas.*

Episcopus de licentia Capituli potest Canoniorum Præbendas suppressere, pag. 220. §. *Et qui tem.*

Episcopus potest Ordines conferre etiam non servatis interstitiis, & super eis, concurrente necessitate, & utilitate Ecclesie dispensare, pag. 162. §. *Si non eruentur in fin.*

Episcopus conferens eodem tempore Minores Ordines, & Subdiaconatum an, & quando suspensionem ab Ordinum collatione, in urtat, differitur, pag. 164. §. *Quin immo.*

Episcopo, qui duos Minores Ordines unacum Subdiaconatu nonnullis Clericis ca-

dem die contulit, omnis poena remissa fuit pro ea vice, dummodo impotterum a similibus se abstinere, pag. 154. §. *De hac controversia.*

Episcopus nequit in electione Abbatissæ Monialium exemptarum exquirere voluntates eligentium, pag. 48. §. *Secundo.*

Episcopus in electione Abbatissæ Monialium exemptarum nequit exquirere, seu recipere vota Monialium, sed illa sunt exquirenda, & recipienda à Superiore Regulari, sciente tamen Episcopo, pag. 48. §. *Tertio.*

Episcopus non potest in electione Abbatissæ Monialium exemptarum adnotare suffragia, sed hæc adnotatio reservata est Prælato Regulari, p. 48. §. *Quarto.*

Episcopus in electione Abbatissæ Monialium exemptarum nequit dare suffragium, alias electio in vim hujusmodi voti celebrata vires non obrinet, p. 48. §. *Quinto.*

Episcopus potest animadvertere in Regulares, qui ante tempus sibi significatum, aut die electionis ei non prænunciato, procedunt ad electionem Abbatissæ, p. 48. §. *Pe-raque.*

Episcopus potest beneficium de perpetuo facere manuale, accedente Patronorum consensu, p. 120. §. *Quærent.*

Contrarium tamen sentiunt Authores relati, p. 120. §. *Alii contrarium.*

Episcopo licet visitare Regularium Parochiales in iis dumtaxit, quæ curam animarum, & administrationem concernunt Sacramentorum, p. 264. §. *Sed quia in fin.*

Episcopus si in visitatione cumulativa Superiorem Regularem præverit, & aliqua de cetera servati mandaverit, non potest Ordinarius visitator illa infringere, corrigere, seu mutare, vel contrarium decernere, p. 369. §. *Attamen.*

Episcopus, si Ordinarius præverit in cognoscendo, inquirendo, & corrigendo delinquentem, nequit causam reassumere, ac Ordinarius inhibere, nisi ex justis causis recentibus in Decretis generalibus editis per Sacram Congregationem super statu Regularium, p. 369. §. *Attamen in fin.*

Episcopo privative quoad Capitulum competit electio personæ in Theologali Præbenda instituendæ; collatio vero Præbendæ ad eos pertinet, ad quos antea spectabat, p. 369. §. *Attamen.*

Episcopi loci obedientiæ, & jurisdictioni subjacent Religiosi ejusdem, quamdiu ad Religionem non redierint, ipsique in habitu Clericali incedere tenentur, p. 223. §. *De aliis vero circa med.*

Electio novi Canonici sub quibus conditionibus ab antiquis Canonici possit, & debeat admitti, p. 320. §. *In consimilibus §. Similis.*

Electio, & existentia duarum Confraternitatum sub eadem invocatione in uno, eodemque loco quandoque permixta fuit, attenda locorum parvitate, numerositate populorum, more regionis, distantia unius ab altera, aliisque facti circumstantiis, ea-

tamen

tamen adjecta lege, ut solemnitas, & Sacrae functiones diversis diebus celebrentur, pag. 173. §. *Quoad ultimum*.

Eucharistiae Sacramentum retineri posse in Oratorio Confraternitatis, respondit Sacra Congregatio in *Novarien.* pag. 156. §. *In hoc*.

Eucharistiae expositionem infra annum, & praecipue 40. Horarum fieri posse in Oratorio Confratrum cum licentia Episcopi, & sine consensu Parochi, responsum fuit in *Novarien.* pag. 156. §. *In hac*.

Examinatores Synodales dicuntur siues eorum numeris excedere, si renunciet, quis sit magis idoneus, pag. 384. §. *Circa*.

Limita tamen in casu, quo Episcopus petat, ut ab Examinatoribus renunciatur magis idoneus, *ibidem*.

Examinare iterum Parochos semel approbatos non potest Episcopus, qui eos approbavit, nisi nova supervenerint inditia, quamvis extrajudicialia de eorum insufficientia, & imperitia; ab Episcopo tamen Successore possunt absque ulla causa, & inditio novo examini eidem subijci, pag. 280. §. *Circa punctum*.

Expectativa abrogatae fuerunt à Tridentino pag. 87. §. *Tertia*.

Expositionem Eucharistiae infra annum, & praecipue 40. Horarum fieri posse in Oratorio Confratrum cum licentia Episcopi, & sine consensu Parochi, responsum fuit in *Novarien.* pag. 156. §. *In hac*.

Expositio 40. Horarum, & Benedictio, quae fit super Populo, non est de iuribus metè Parochialibus, pag. 156. §. *In undecimo dubio*.

Expositio, quae fit ex Reliquiis, vel ex Sacris Imaginibus, & Benedictio, quae ex iis fit super Populo, non est de iuribus Parochialibus, pag. 156. §. *In duodecimo*.

F

Fabrica nomine, strictè loquendo, venit opus tantum, & structura materialis Ecclesiae, pag. 143. §. *Pronegativa*.

Fabrica Ecclesiae nomine veniunt etiam ornamenta necessaria cultui Divino, pag. 143. §. *Pro affirmativa in fin.*

Fratres Minoritæ de observantia sunt incapaces legatorum annuorum, si Capitalia, & Mobilia, sive eorum dominium defertur ad Synodum Apostolicam, idque sive Syndicus consideretur talis, sive uti tertii persona, pag. 7. §. *Quod etiam*.

Fructus Beneficii vacantis debent ab Aëconomio percipi, siue in Ecclesia utilitatem expendi, aut futuris Rectoribus fideliter reservari, pag. §. *Promotor*.

Fructus Ecclesiarum vacantium possunt alicui ex Privilegio, vel praescripta consuetudine competere, pag. 6. §. *Capitulum*, & p. 2. §. *Uterd n.*

Fructus Mediarum annatarum non debent expendi in musicas, aut in stipendia Organistarum, vel aliorum Ministrorum Ecclesiae inventientium, pag. 143. §. *Equae magis*.

Fructus malè percepti ob non emissam Fidei professione non possunt ab Ordinario condonari, sed à Sede Apostolica, pag. 175. §. *Quo demum*.

Fructus malè percepti ob non factam Fidei Professionem fuerunt semper à Gregorio XIII. condonati, quando abfuerat malitia, pag. 175. §. *Quo demum in principio*.

Fructum malè perceptorum ob non emissam Fidei professionem remissio solet indulgeri a S. Pœnitentiaria, & à Sac. Congregatione Concilii, iuncta aliqua elemosina arbitrio Confessarii, pag. 175. §. *Quo demum*.

Fructus malè percepti ob non emissam Fidei professione n, si sint distincti à Massa Capitulari, debent applicari Fabricæ Ecclesiae, aut alteri pio loco; Si verò sint fructus Massæ Capitularis, dividi debent inter ceteros Canonicos, pag. 175. §. *Sacrum Concilium*.

H

Habitus inter plures insimul congregatos debet esse uniformis, ne scandala oriantur, pag. 91. §. *Ab hoc, & seq.*

Habitus, quem Canonici Seculares gestant, deserte etiam debent in Cathedralibus Canonici Regulares ad Canonicatus Seculares assumpti, pag. 91. §. *Et quidem*.

Habitu eisdem coloris, & formæ, quo utuntur Episcopi Seculares tam in Sacello Pontificio, quam extra, Canonici Regulares Lateranensis ad Episcopatus evedti defrunt, pag. 92. §. *Quoad Canonicos, circ. med.*

Habitu juxta solitum à Regularibus Canonicis Lateranensibus esse deferendum, respondit S. Congregatio in *Firmana*, p. 92. §. *Quoad Canonicos in fin.*

Habitu Presbyteri Secularis Beneficium, Curatum Seculare exposcit, p. 92. §. *Quoad Canonicos*.

Heredum appellatione, an veniant primi, aut omnes successivi heredes, pag. 202. §. *Quod itaque, & seq.*

Hæretici tenentur pro validitate Matrimonii, servare formam praescriptam à Tridentino, si ejus decretum fuerit in loco publicatum, pag. 153. §. *Deveniendò*.

I

Infidelis si plures uxores in infidelitate habuerit, & ipse ad fidem convertatur, debet cum prima uxore remanere, pag. 36. §. *Quod autem*.

Interstitia, seu intervalla temporis inter unum, & alium Ordinem fuerunt ab Ecclesia instituta, ut per ea fides, morum probitas, constantia, & moderatio Ordinandorum deprehendatur, pag. 166. §. *His positis*.

Interstitia requiruntur ad Ordines suscipiendos, pag. 162. §. *Inter cetera*.

Interstitiis non servatis, si Ordines conferantur, Ordinans, & Ordinatus peccant, neuter tamen ullam in Foro exteriori poenam

- penam incurrit, pag. 162. §. *Si non servetur.*
- Interstitis non servatis, fas est Episcopo Ordines conferre, & accedente Ecclesie necessitate, & quomodo super illis dispensare, pag. 162. §. *Si non servantur in fin.*
- Irregularitas contrahitur, si mors sequatur ex alia infirmitate, cui causam dedit vulnus, pag. 298. §. *Quatenus.*
- Quando vero vulnus dicatur causa immediata, vel mediata mortis, videatur Theorica Baldi relata, pag. 298. §. *Quando autem.*
- Irregularitas non incurritur, si mors vulnerati non ex vulnere, sed ex alia causa evenit, pag. 297. §. *Circa punctum.*
- Irregularitas ut dicatur contracta, ex quibus dignoscatur, an mors ex vulnere, vel ex alia causa acciderit. Vid. pag. 297. §. *Ad dignoscendum.*
- Irregularitas censetur contracta, quando dubitatur, an mors ex vulnere, vel ex alia causa evenit, si agatur in foro pœnitentialem ad imponendam pœnitentiam ad effectum nempe se abstinendi ab exercitio Ordinum, ac non promovendi ad Ordines Sacros; secus verò si agatur in foro contentioso, ad imponendam pœnam propter irregularitatem, pag. 297. §. *Magna, & seq.*
- Jurisdictionis Spiritualis exercitium, ut in Clerum, & populum competat Prælati inferioribus, quid requiratur, pag. 369. §. *Difficultas in fin.*
- Jurisdictionis Ecclesie est diversum a jurisdicationis Cappellanæ, pag. 362. §. *Confraternitas.*
- Jurisdictionis præsumitur usurpatum etiam in parvis Communitatibus, adeo ut locum habeat dispositio Tridentini *Seff. 4. Cap. 9. de reform.* pag. 362. §. *Confraternitas.*
- Jurisdictionis non acquiritur ex modica donatione, p. 362. §. *Confraternitas in princ.*
- Jurisdictionis amittitur ob homicidium à Patrono commissum in personam Rectoris Ecclesie, & Ecclesia evadit libera, p. 301. §. *Cam autem.*
- Jurisdictionis an ipso jure amittatur a Patrono occidente Rectorem Ecclesie, sunt duæ sententiæ relatae, pag. 301. §. *Canonistæ, & seq.*
- L**
- Legatum relictum Fratribus Minoribus, an sustineatur. Vid. Resolutiones relatae, pag. 202. & seq. §. *Quoad aliam.*
- Legatum pium non esse Cappellaniam, cujus capaces sint fœminæ, & infantes, sed neque esse collativam, respondit S. Congregatio in *Mazaren.* pag. 189. §. *Secuta.*
- Legata reliqua Fratribus Minoribus Sacra Congregatio nunquam habuit pro non scriptis, sed ea libere tradi posse censuit titulo eleemosynæ, iisque non traditis, jus esse Fabricæ S. Petri illa sibi vindicandi pro portione antea factis annis non adimple-

ta, & in reliquo conservari debere obnoxia dispositioni S. Sedis Apostolicæ, pag. 203. §. *Summa.*

Litteras Patentes petita, vel obrepta benedictionis ab Ordinario recipere non tenentur Religiosi, si ipsi velint in Ecclesiis suorum Ordinum concionari, pag. 188. §. *Anno 1726.*

M

Maritus, Uxore in Religionem ingrediente, potest in seculo etiam sine voto castitatis manere, si per adulterium jura matrimonialia læsa fuerint, pag. 250. §. *Sed iste.*

Maritus, si Sacros Ordines suscipiat, consentiente Uxore, potest Uxor, emisso castitatis voto, in seculo permanere, si est senex, atque incontinentiæ periculum absit, pag. 249. §. *Canonistæ.*

Maritus, si Sacros Ordines de Uxoris consensu susceperit, an possit cum Uxore cohabitare, vel ista teneatur Religionem ingredi, pag. 249. & 250. §. *Canonistæ in fin., & seq.*

Maritus conversus ad Fidem, si Uxor in infidelitate repudiata in statu infidelitatis transeat ad alia vota, & deinde convertatur ad Fidem, antequam Maritus aliam duxerit Uxorem, non potest Maritus ei objicere, quod contrahendo Matrimonium mæchata fuerit, sed tantum objicere poterit Adulterium, si cum alio viro sibi per Matrimonium non copulato rem habuerit, pag. 34. §. *E contra circa fin.*

Matrimonium ficto, simulatoque animo initum invalidum est, pag. 268. §. *Quoad primam.*

Procedit, quando concurrit, & plene probatur causa simulandi, necnon adsunt aliæ conjecturæ, & circumstantiæ id suadentes, *ibidem* §. *Hoc tamen.*

Matrimonium se ficto contraxisse si quis etiam juramento affirmet, non creditur, pag. 268. §. *In presenti.*

Matrimonium ficto initum censetur, si alter ex Sponsis fingens statim aliam Uxorem ducat, aut alium statum incompatibilem assumat, pag. 269. §. *Inter ceteras.*

Matrimonium probari potest simulare initum etiam sine ulla præcedenti causa simulationis, sed debent concurrere circumstantiæ adeo præcise, & urgentes, ut certum moraliter reddant Judicem hujus ficti consensu, pag. 269. §. *Et quamvis.*

Matrimonium declaratum fuit invalidum, quia probata fuit causa simulandi, & concurrebant urgentissimæ conjecturæ simulationem præferentes, pag. 268. §. *Hoc tamen.*

Matrimonium contrahere tenetur Desflorans Virginem sub promissione Matrimonii etiam simulata, si sit paris conditionis, pag. 25. r. §. . . .

Matrimonium potest etiam hodie post Concilium Tridentinum non solum per Procuratorem, sed etiam per litteras contrahi, p. 201. §. *Dubitatum fuit, & seq.*

Matrimonium, ut ritè, validèque per litteras contrahatur, mittens litteras non solum scribere debet, se præfenti Matrimonio consentire, sed etiam alterius consentium acceptare, ita ut si lecta epistola coram Parocho, & Testibus, alter consentiat, jam mutua utrinque voluntas, & acceptatio intervenisse videatur, pag. 201. §. *Illud denique*.

Matrimonium ut per litteras ritè contrahatur, an debeant adhiberi testes, qui possint affirmare, se vidisse scribentem, pag. 201. §. *Porro*.

Matrimonium potest per litteras contrahi, sive literæ mittantur à viro, sive à Muliere, pag. 201. §. *Et Matrimonium*.

Matrimonium initum non esse ex metu, resolvit Sac. Cong. in *Casertan.*, seu *Forolivien. Matrimonii*, pag. 141. §. *Dominus*.

Matrimonium contractum absque Parocho, & Testium præsentia in locis, ubi Tridentinum non fuit publicatum, est validum, pag. 152. §. *Hæc sunt*.

Matrimonium non contractum coram Parocho, vel mulieris, vel viri est invalidum, pag. 15. §. *Addit. in fin.*

Matrimonia inita sine Parocho in loco, ubi nec Episcopus, nec Parochus adit, sunt valida, dummodo tamen adhibiti fuerint duo, vel tres testes, pag. 153. §. *Deveniend.*

Matrimonia contracta absque præsentia Parocho in locis, ubi Parochi non sunt, vel est moraliter impossibile eos reperire, valida sunt, pag. 152. §. *Hæc sunt in fin.*

Matrimonium ab hæreticis initum, ut sit validum, servari debet forma à Trid. præscripta, si ejus decretum non fuerit in loco publicatum, pag. 153. §. *Deveniend.*

Matrimonia ab Hæreticis inita coram Ministro Acatolico, & sic sine vero Parocho, & Testibus valida esse, affirmant nonnulli Auctores, alii verò negant, pag. 152. §. *Hæc sunt*.

Matrimonia ab Hæreticis contracta coram Ministro Acatolico invalida esse, pluries respondit Sac. Congregatio pag. 153. §. *At quia*.

Matrimonium initum contra Pontificis interdictum est invalidum, dummodo interdictum fuerit nuncium Decreto irritante, pag. 127. §. *Ad ornatum*.

Matrimonium initum contra interdictum Prælatorum inferiorum est validum, nisi interdictum iniuxum sit impedimento dirimenti, pag. 27. §. *Et in eo in princ.*

Matrimonium initum coram Parocho, cui Ordinarius interdixerat, ne ejus celebrationi interellet, validum est, pag. 26. §. *Contendunt in princ.*

Matrimonium ut ex capite impotentia dissolvatur, non requiritur triennis cohabitationis experimentum, si impotentia per rectum iudicium, & alia urgentia signa probata sit, pag. 241. §. *Nec sit locus*.

Matrimonium statim ex capite impotentia dissolvitur absque alio juramento, & non

expectata trienniali cohabitatione, quando de impotentia constat per signa visibilia necessario, & evidenter conclusentia impotentiam, pag. 241. §. *Circa punctum*.

Matrimonium statim non dissolvitur ex capite impotentia, sed requiritur juramentum Conjugum asserentium, se non posse coire, & septima manus Propinquorum jurantium, se credere eos verum dicere, atque experimentum triennis cohabitationis, quando impotentia probatur solum per signa verisimilia, pag. 241. §. *Circa punctum*.

Matrimonium ut ex capite impotentia dissolvatur, indispensabilis est triennis cohabitationis, si impotentia signa sint dubia, & præsumptiva, pag. 241. §. *Circa punctum*.

Matrimonium ut ex capite naturalis impotentia dissolvatur, requiritur jurata Conjugum Confessio, septima manus Propinquorum jurantium, se credere Conjugem verum fateti, & judicialis Peritorum perquisitio, pag. 241. §. *Ex his*.

Matrimonium ut dissolvatur ex Pontificis dispensatione, requiritur causa, pag. 39. §. *Difficultatibus*.

Matrimonium ut ex Apostolica dispensatione dissolvatur, requiritur cause urgentissimæ, inter quas impotentia viri, quoties est penè probata, ne Uxor ad perpetuam castitatem cogatur, pag. 251. *Quo verò ad dispensationem*.

Matrimonium inter Sigismundum Transilvania, & Principiissam Mariam ab Austria initum Apostolica dispensatione dissolutum fuit, cum ex impotentia viri non fuisset consummatum, pag. 241. §. *Qui vero ad dispensationem*.

Matrimonii non consummatio non satis probatur ex utriusque Conjugis confessione, pag. 217. §. *Datis*.

Matrimonium num inter Fideles validum, & indissolubile dari possit, licet non sit Sacramentum, pag. 40. §. *Neque his in fin.*

Matrimonium ratum inter Fideles non dissolvitur per subsequens Matrimonium consummatum, pag. 41. §. *Additur*.

Matrimonium ratum solvitur per Religiosam Professionem, pag. 42. §. *Cessat*.

Matrimonium etiam consummatum Infidelium solvitur per Professionem Religiosam, pag. 3. §. *Et in eo in fin.*

Contrarium sustinent Auctores relati, pag. 31. §. *Et in eo in fin.*

Matrimonium contractum ab eo, qui Professionem Regularem emiserat de consensu Uxoris, & eam mortuam, aliud contraxerat Matrimonium, irritum est pag. 132. §. *Quarta est in fin.*

Matrimonium consummatum unico dumtaxat casu dissolvi potest, quando scilicet Conjug Infidelis non vult cohabitare, vel si vult id tacete, non vult id exequi sine contumelia Creatoris, pag. 38. §. *Posto*.

Matrimonium in Infidelitate initum non dissolvitur, nisi per novum Matrimonium, quod Conjug ad Fidem conversus celebraverit, pag. 33. §. *Communis*.

- Matrimonium aliud nequit Infidelis inire, nisi postquam Conjux conversus ad Fidem ad alia vota tranſierit, & sic primum Matrimonium fuerit diſſolutum, *pag. 53. §. Communis.*
- Matrimonium initum à Puella conſtituta in ætate impubere pendente interdieto declaratum fuit invalidum, *pag. 27. §. Et in eo circa med.*
- Matrimonium ratum Fidelium, an conſtituat vinculum fortius Matrimonio conſummatum Infidelium, *pag. 40. §. Neque circa med.*
- Matrimonii indoliſſibilitas unde provenit? *pag. 40. §. Neque bis.*
- Matrimonium ſuam obtinuit indoliſſibilitatem in ipſo mundi principio ex jure naturali, Divino, & deinde ex Evangelio, *pag. 37. §. Aii è contra.*
- Procedit id ſaltem de Matrimonio conſummatum, *ibidem circa med.*
- Matrimonium, ſi contrahatur ſub conditione, quæ ſit contraria ſubſtantiæ Matrimonii, conditio non vitiat, ſed ea Matrimonium vitiat, *pag. 45. §. Regula.*
- Matrimonium initum cum pacto diſſolubilitatis, & Repudii eſt invalidum, *pag. 45. §. Adcoque.*
- Procedit etiam de Matrimonio inito inter Judæos cum pacto expreſſo Repudii, vel cum intentione non obſervandi perpetuitatem, *pag. 45. §. Adcoque.*
- Matrimonium inita inter Infideles, apud quos vget uſus Repudii, ſed abſque eo, quod facultas repudiandi deducatur in pactum, nec internè intendatur tamquam conditio contractus, ita utiſdem intendant Matrimonium, uti poſſunt validè contrahere, licèt ſint in opinione, quod poſſint validè repudiare, valida eſſe, docent Authores relati *pag. 45. §. Adcoque in fin.*
- Matrimonium Infidelium quid ſignificet? *vid. pag. 40. §. Secundo.*
- Matrimonium ratum ſignificat unionem Chriſti cum anima juſta, & Matrimonium conſummatum ſignificat unionem inter Chriſtum, & Eccleſiam per carnem aſſumptam, *pag. 40. §. Secundo.*
- Matrimonium in Infidelitate contractum, & conſummatum, an poſſit à Summo Pontifice diſſolvi, ſi Conjux ad Fidem converſus, altero in ſtatu infidelitatis permanente, inſtet pro illius diſſolutione, latè examinatur *pag. 35. a §. Ne autem.*
- Matrimonium contrahendum, ut impediatur, ſatis eſt ſola diſſamario ſuper aliquo impedimento, quamvis oriens ex Teſtibus ſingularibus, *pag. 282. §. Relati.*
- Mediæ annatæ fructus, an poſſint expendi in Muſicas, aut in ſtipendia Organitarum, vel aliorum Miniſtrorum Eccleſiæ inferventium? *pag. 143. §. Eoque magis.*
- Miſſam celebrandi facultas conceſſa fuit Hinomato Epifcopo, qui cæcus evaſerat, *pag. 102. In ſynodo.*
- Miſſam ex Pontificia diſpenſatione celebravit in Synodo Tridentina Epifcopus quidam, licèt omninò cæcus eſſet, *pag. 102. §. De Epifcopo in princ.*
- Miſſam, ut celebrarent cum aſſiſtentia a'terius Sacerdotis, a Sacerdotibus cæcis pluries indulſiſſe Summum Pontificem reſtantur Authores relati, *pag. 102. §. De Dpiſcopo.*
- Miſſam ſi Presbyter cæcutiens ſciat memori-ter recitare, & ſufficienter poſſit Hoſtiam, & Calicem videre, non debet ab illius celebratione arceri juxtà plucium Theologorum ſententiam relatum, *pag. 101. §. Florentina.*
- Sacra tamen Congregatio in formula conſuetæ pro cæcutientibus apponit clauſulam *dummodo memori-ter ucu recitent, ibidem in fin.*
- Miſſarum applicatio non cenſetur à Fundatore demandata, quando ipſe præſcribendo certum numerum Miſſarum, aliquas applicari pro anima ſua expreſſè præcipit, & quoad alias vel nihil de applicatione dixit, vel illas remiſit ad arbitrium Cappellani, *pag. 309. §. Inter in fin.*
- Miſſarum Sacrificium eſt pro Fundatore applicandum, niſi aliud præſerferat ejus voluntas vel expreſſa, vel ex urgentibus conjecturis elicitæ, *pag. 309. §. Super hoc.*
- Procedit non obſtante quacumque obſervantia in contrarium, *ibid. in fin.*
- Miſſarum applicatio cenſetur injuncta à Teſtatore, qui præcepit Cappellanum in Miſſa orare pro ipſius anima, *pag. 309. §. Attamen.*
- Miſſarum applicatio non cenſetur demandata, ſi earum celebratio fuerit injuncta pro commo- Populi, vel Monialium Miſſam audientium, *pag. 309. §. Inter in princ.*
- Miſſarum reducio potius, quàm ceterorum legatorum faciendæ eſt, quando Teſtator ſuam hereditatem tunc onere Miſſarum, tum aliis legatis piis gravavit, & ex conjecturata ejus mente deducitur, eum potius in caſu diminutionis Miſſarum, quàm aliorum Legatorum reductionem voluiſſe, *pag. 136. §. Regula in fin.*
- Miſſæ jam ſemel reduciæ, quæ habent elemoſinam manua-lem, de novo reduci non debent, *pag. 355. §. Tributa circa fin.*
- Miſſæ Conventualis celebrationem ſpectare ad ſolos Canonicos, reſpondit, Sac. Congregatio in Squillacen., *pagin. 155. §. Plures.*
- Miſſa Conventualis debet à Canonicis Cathedralium, & Collegiarum pro Benefactoribus in genere applicari, non obſtante quacumque contraria conſuetudine quantumvis immemorabili, aut tenuitate reddituum, *pag. 326. §. Pluries.*
- Miſſa Conventualis ex conſuetudine immemorabili ſolet diebus ſerialibus à Canonicis celebrari per Cappellanos, *pag. 354. §. Ex his.*
- Miſſam Conventua-lem applicandam eſſe tantum diebus feiſtis de præcepto, attenda Præbendam tenuitate, conſuevit Sac. Congregatio Concilii indulgere, *pag. 326. §. Attenti.*
- Miſſarum oæra debent in tabella deſcribi, & ea in quavis Seculari, vel Regulari Ec-
cle.

clesia retineri; pag. 303. §. *In notissima.*
Missarum onera ex contractu provenientia,
modo à Sac. Congregatione fuerint redu-
cta, & modò eorum reductio fuit denega-
ta, pag. 197. §. *Quid itaque.*

Moniales talem se nec singulis mensibus Con-
fessionem peccatorum facere, & Sacrosan-
ctam Eucharistiam suscipere tenentur. pag.
89. §. *Item in fin.*

Monialium Monasteria an, & quando possint
Confessarii pro Sacramentalibus Monia-
lium Confessionibus excipiendis ingredi,
pag. 56. §. *Quoad ingressum.*

Monialium Monasteria qui auctoritate sui of-
ficii ingrediantur, non possunt id facere,
nisi in casibus necessitatis, & cum comita-
tu paucorum, & quidem Seniorum, &
Religiosorum, pag. 56. §. *Præiudicando*
in princ.

Monialium Monasterium, si Prælati, cui
illæ subsunt, ingrederetur, & secum du-
ceret Laicum, transgredieretur Gregorianam
Constitutionem, & illius penis esset
obnoxius, excepto casu, in quo ejus ope-
rà tanquam periti indigeret, pagin. 56.
§. *Præiudicando in fin.*

N

Negotiatio dicitur piscatio, si in ea ma-
gnis sumptibus insignis copia Piscium
capiatur, pag. 210. §. *Ceterum in fin.*

Notatio pro scriptura, & illius labore mo-
deratè solvi debet aliquid pro decretis, &
judicatura executionis testamentorum, &
legatorum piorum, pag. 279. §. *Quia ve-
ro in fin.*

Novitiatus si interruptus fuerit, Professio
est irrita, pag. 189. §. *Ex hoc itaque in*
princ.

Novitiatus dicitur interruptus ex fuga, licèt
hæc ad breve tempus fuerit, pag. 24. §. *Se-
cundum.*

Novitiatus dicitur interruptus, etiamsi No-
vitiatus extrà Clausura abste ex justa causa,
& cum facultate juxtà aliquorum senten-
tiam pag. 184. §. *Ex hoc itaque in fin.*

Novitiatus non dicitur interruptus, si Novi-
tius extrà Clausura ex justa causa, & cum
licentia Superioris abste juxtà Sententiam,
quam amplexa est Sacra Congregatio,
pag. 194. §. *Ceterum.*

O

Oblationes, elemosinæ, aliq: donata Con-
fraternitati administranda sunt ab ejus
Præfetto independentè ab Ecclesiæ Re-
ctore, reservato solum Ordinario jure re-
videndi computa, pag. 262. §. *Confrater-
nitas in fin.*

Officium funebre peragere super Cadaveri-
bus sepeliendis in Ecclesiis, & Oratoriis
publicis Confraternitatum spectat ad
Parochum, si cumulandus est subiectus
Parocho, intra cujus fines est Ecclesia,
vel Oratorium, pag. 83. §. *Parochus in*
fin.

Officium super Cadaveribus in Ecclesiis Mo-
nialium spectat ad eandem Monialium

Confessarium, pag. 82. §. *Quoad primum*
circa fin.

Officium funebre explere super Cadaveribus
Defunctorum in Ecclesiis Regularium sub-
jectorum Jurisdictioni Episcopi pertinet ad
Parochum, pag. 83. §. *Parochus circa med.*

Officium super Cadaveribus in Ecclesiis Re-
gularium spectat ad ipsos Regulares, &
non ad Defunctorum Parochos, pag. 82.
§. *Quoad primum.*

Options omnes in Ecclesiis singulis, ubi jus op-
tandi viget, fieri debent intra viginti dies,
pag. 193. §. *Dubium.*

Orare est quid distinctum à verbo -- applica-
tio -- pag. 309. §. *sed quia.*

Ornamenta cultui Divino necessaria veniunt
sub nomine Fabricæ Ecclesiæ, pag. 143.
§. *Affirmativa in fin.*

Ordinarius, neque Ordinatus suspensionem con-
trahunt, ubi consuetudo viget Ordines
Minores cum Subdiaconatu eadem die
conferendi, pag. 165. §. *At alii circa med.*

Ordinis Presbyteratus executionem amittit
Presbyter, si cæcus fiat, queat ea, quæ vi-
sum requiruntur, sicque à celebrando ille se
debet abstinere, pag. 192. §. *De promotio*
in princ.

Ordinem Sacrum non fuisse coactè susceptum,
vel ejus susceptionem postea reatificatam
ex petitione Beneficii, & Dignitatis, re-
solvit Sac. Cong. in *Hispalen.*, pag. 364.
§. *De hoc articulo.*

Ordinis Sacri susceptio per vim causativam.
ad effugiendos scilicet cruciatus, vel mor-
tem imprimè characterem, sed Ordina-
tus non teneretur ad votum castitatis, pag.
464. §. *Acerrima in fin.*

Requiritur tamen metus gravis, & cadens
in constantem virum, nec sufficit levis, &
vanus, *ibidem* §. *Coactio.*

Ordinis Sacri susceptio censetur ratificata, si
coactè Ordinatus post cessatam causam
metus sponte ministraverit in Ordine, vel
si obtinuerit Canonicatum cui est annexus
Ordo Sacer, illumque retinuerit,
pag. 364 §. *Purgatur.*

Orpines conferendi sunt per temporum in-
terstitia, pag. 162. §. *Inter cetera.*

Ordinum Sacrorum collationes statutis à ju-
te temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia
vocatis, præsentibusque ad id Ecclesiæ Ca-
nonicis publicè celebrari debent, si autem
in alio Diæcesis loco, præsentè Clero lo-
ci, dignior, quantum fieri poterit, Ec-
clesia semper adæatur, pag. 10. §. *Scri-
bentes.*

Ordines Majores necdum non omnes, sed ne-
que duo eadem die conferri possunt, non-
obstantibus quibuscumque Indultis, aut
Privilegiis, pag. 162. §. *Si loquimur.*

Ordines absque Interstitiis suscipientes olim
ex Bulla Sixti Quinti suspensionem incur-
rebant, & casu, quo in Ordinibus ita
receptis ministrarent, irregularitate in con-
traherent, sed Clemens Octavus Bullam
Sixtinam, exceptis iis, quæ ad Simoniacam
pertinent ordinationem, revocavit ad
terminos Tridentini, pag. 162. §. *Si non*
serventur circa med.

- Ordines Sacros si duos conferat eadem die, Episcopus remanet suspensus a collatione illorum Ordinum, quos sic contulit, & recipiens illos, remanet suspensus ab exercitio ordinis posterius recepti, *pag. 163. §. Si loquimur in fin.*
- Ordines Minores recipiens unà cum Subdiaconatu in minoribus tantùm potest ministrare, & in Subdiaconatu, si domum religiosam ingrediatur juxtà unam sententiam, juxtà alteram verò nullam incurrit suspensionem, *pag. 163. & 164. §. Si vero, & seq.*
- Ordines Majores omnes Monachi S. Benedicti poterant olim eadem die à quocumque Catholico Episcopo suscipere, *pag. 163. §. Si loquimur.*
- Ordines si non servatis Interstitiis conferantur, peccant tam Ordinans, quam Ordinatus, sed neuter penam ullam in foro exteriori incurrit, *pag. 162. §. Si non servantur.*
- Ordines conferre potest Episcopus non servatis Interstitiis, & super iisdem Interstitiis dispensare, concurrentibus necessitate, aut utilitate Ecclesie, *pag. 162. §. Si non servantur in fin.*
- Ordines Minores possunt omnes eadem die eidem persone conferri, ubi consuetudo invaluit, vel quando, seclusa consuetudine, aliqua concurrat legitima causa fundamentum præbens Episcopo dispensandi, *pag. 163. §. Si igitur.*
- Ordines Sacros si suscipiat maritus de consensu uxoris, uxor potest, emisso voto, castitatis in seculo manere, si est senex, & incontinentie periculum absit, secus verò tenetur Religionem ingredi, *pag. 249. §. Canonice.*
- Ordinibus Sacris si de uxoris licentia maritus initiatus fuerit, an cum uxore queat cohabitare, vel ista Religionem ingredi teneatur, *pag. 249. §. Canonice in fin., & seq.*
- Ordines Sacros suscipiendi dispensatio de consensu uxoris concessa fuit in forma commissaria: verificatis ætate viri 62., & ætate uxoris 58. annorum, quodque ipsa emitteret solemne castitatis votum in manu Archiepiscopi Parisien., quodque ex ejusdem Testimonio in dicta uxore omnis incontinentie suspicio evanesceret, & ipse esset benemeritus Sedis Apostolicæ observitium præstitum Sac. Congregationi de Propaganda Fide, *pag. 150. §. Præfensi.*
- P**
- Parochiatum divisio, à quo tempore originem habuerit *vid. pag. 273. §. Eugubina.*
- Parochiis inferioribus, an, & quando Canonici Cathedralis non teneantur solvere quartam funeralem, *pag. 254. §. Ex his.*
- Parochialium Ecclesiarum etiam Secularium sunt capaces Canonici Regulares, *pag. 291. §. Juxta in princ.*
- Parochiales Regularium possunt ab Episcopo visitari in eis tantum, quæ curam animarum & administrationem concernunt, *pag. 264. §. Sed quia in fin.*
- Parochialis Ecclesia alicui Monasterio unita, vel aliter commendata, vel sub alterius habituali cura existens restaurari debet à Monasterio, Commendatario, & à Parocho habituali, qui reditus Ecclesie exigant, non autem à Vicario, seu Curato actuali depurato cum sola congrua tanquam stipendio sui laboris, *pag. 338. §. Sacra Congregatio.*
- Parochialem Ecclesiam non teneri Restaurare, si minus sexaginta ducatis percipiat, sed totum onus spectare ad Capitulum, cui Ecclesia reperitur unita, vel ad alios, ad quos Ecclesie fructus proveniunt: Secus verò, si plus sexaginta percipiat, tunc partem quoque suam arbitrio Episcopi unacum prædictis contribuere debere, respondit Sacra Congregatio in *Nolana* relata *pag. 338. §. Sac. Congreg. circa fin.*
- Parochus debet ad residentiam juris remediis compelli, *pag. 347. §. Adhuc.*
- Parochus non residens, potest privati beneficio absque eo, quod Episcopus teneatur prius experiri alia remedia censurarum, *pag. 347. §. Comes vero circa med.*
- Parochus demicilii, seu habitationis, non verò Parocho Cathedralis competit, præcise ab observantia, jus administrandi Sacramenta Canonice, & Beneficentis ejusdem Cathedralis infirmis, & habitantibus in alienis Parochiis, *pag. 275. §. Ad sunt plura.*
- Parochus defuncti benedictionem facit in domo ejusdem & Defuncti super illius Cadavera, & stola deferens, à domo usque ad Ecclesiam tumultantem aliis omnibus præcedit, in Ecclesia verò, in qua corpus sepelitur, officium facit, & alius præcedit Parochus ipsius Ecclesie, *pag. 274. §. Examinata.*
- Parochi semel approbati non possunt ad novum examen revocari ab Episcopo, qui eos approbavit, nisi nova superveniant inditia, quamvis extrajudicialia de eorum insufficientia, & imperitia, ab Episcopo autem successore possunt absque nova causa, & inditia novo examini eos subici, *pag. 280. §. Circa punctum.*
- Parochi Regulares accedere coguntur ad Synodum Episcopi, in cuius Diœcesi existunt, *pag. 277. §. An autem in princ.*
- Parochi Regulares, etiam si essent Nullius Diœcesis, tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tamquam Vicinior potest eos visitare, *pag. 277. §. An autem circa med.*
- Intellige, nisi haberent speciale Privilegium Apostolicum post Concilium, quo eos eximeret ab onere accedendi ad Synodum, *ibidem in fin.*
- Parochorum Congregationes, & Capitula generalia ultra Montes antiquissima, & receptissima erant, in Italia verò olim in audita: *pag. 277. §. Hujusmodi.*

- Parochorum Congregatione primus omnium introduxit in Italiam S. Carolus Borromeus ad effectum conferendi de ratione bene regendi Parochiam, de difficultatibus, seu scrupulis, de casibus conscientie, caulis, sive casibus reservatis, ac etiam de Constitutionibus Synodorum, & Conciliorum, pag. 277. §. *Divus Carolus*.
- Parochi, seu Vicari Regulares tenentur interesse Congregationibus casuum Conscientie, & tenentes possunt juris remediis ab Episcopo compelli, pag. 278. §. *Ad sunt*.
- Patronus Juspatronatus amittit, si homicidium patret in persona Rectoris Ecclesie patronate, & Ecclesia evadit libera, pag. 301. §. *Cum autem*.
- Patronus occidens Rectorem Ecclesie, an ipso jure Juspatronatus amittat, dux sunt sententiae relatae, pag. 301. §. *Canonista*, & seq.
- Patronus presentans personam incapacem cadit a jure presentandi pro ea vice, pag. 240. §. *Huic resolutioni*.
- Patrono Ecclesiastico competit electio dignioris inter approbatos in concursu ad Parochialem, qui tenetur cum Episcopo pro institutione presentare, pag. 321. §. *Sed suboritur*.
- Patrono pendente lite inter primos presentatos, vetitum est sub pœna attentatorum ad novam presentationem devenire, pag. 240. §. *Huic resolutioni in fin.*
- Pauper, si sit eligendus, an omisso eo, qui majori paupertate premitur, eligi possit simpliciter pauper, pag. 380. §. *Subinde in fin.*
- Pœnitentiarius Canonicus, seu Curatus nequit unquam pro negotiis, seu controversiis Capituli obligari, pag. 358. §. *In similibus in princ.*
- Pœnitentiarius Canonicus non tenetur assumere administrationem, seu œconomiam bonorum, rerumque Capitularium, ut ceteri, & neque etiam officium pœnitentis in Choro obire, pag. 359. §. *Quoad Canonicum*.
- Pœnitentiarius, vel Theologum potest Capitulum eligere in Secretarium Capituli, Archivistam, aliisque similia munera conferre, ut resolvit Sacra Congregatio in *Vicen.* relata, pag. 359. §. *In Vicen.*
- Pœnitentiarius Canonicus in Capituli Secretarium, vel Archivistam electus id munus accipere tenetur, pag. 359. *In Vicen.*
- Pensio est immunis a subsidio, & excusato, si eo sit posterior, secus vero, si sit anterior, pag. 272. §. *Conveniunt*.
- Piscationis nomine venit negotiatio, si in ea magnis sumptibus insignis Piscium copia capiatur, pag. 210. §. *Ceterum in fin.*
- Præbenda Theologalis, quid requiratur, ut constituta dicatur, & confertur possit, pag. 320. §. *Et ratio*.
- Præbenda Theologalis confertur semper debet Doctore in Sac. Theologia, & ceteroquin magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato, eo plane modo, quo Parochiales Ecclesie conferuntur, pag. 231. §. *Supra quam*.
- Præbendæ Canoncorum, accedente ipsorum consensu, possunt ab Episcopo supprimi, pag. 220. §. *Et quidem*.
- Præcepto Paschali in Parochiali Ecclesia satisfacere tenentur Famuli Monialibus infervientes, pag. 83. §. *Quoad exempla*.
- Procedit, etiam si dicti Famuli sint Tertiarii, pag. 85. §. *Quoad exempla in fin.*
- Prædicare non possunt, contradicente Episcopo, neque Seculares, neque Regulares etiam in Ecclesiis suorum Ordinum, pag. 187. §. *Sacrum*.
- Prædicare non possunt Regulares sine Episcopi licentia in Ecclesiis, quæ non sunt suorum Ordinum, & in Ecclesiis suorum Ordinum, non petita illius benedictione, pag. 188. §. *Gregorius*.
- Prædicare, si velint Religiosi in Ecclesiis suorum Ordinum, non tenentur recipere literas Parentales petite, vel obtente benedictionis ab Ordinario, pag. 188. §. *Anno 1726*.
- Prædicare possunt Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum, petita, licet non obtenta benedictione ab Episcopo, nisi contradicatur, pag. 188. §. *Gregorius*.
- Prædicare si velint Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum, Episcopus nequit ante benedictionem eos, quoad doctrinam examinare, secus vero si velint in Ecclesiis, quæ non sunt suorum Ordinum, prædicare, pag. 188. §. *Gregorius circa fin.*
- Prædicare olim libere poterant in suis Ecclesiis Fratres Ordinis S. Dominici, etiam si in Cathedrali prædicaretur, dummodo ipse Episcopus non prædicaret, etiam si Episcopus contradiceret, etiam si Episcopo non se presentassent, etiam si ei non exhibissent licentiam a suis Superioribus habitam de prædicando; & etiam si Benedictionem ab eodem Episcopo non obtinissent ex Constitutione 41. S. Pii V., quæ tamen fuit a Gregorio VIII. redacta in sua Constitutione 9. ad terminos juris communis, & Sacri Concilii Tridentini, pag. 188. §. *Santus Pius V.*
- Presbyteri Canonicis celebrantibus Missam Conventualem non tenentur in munere Diaconi, & Subdiaconi assistere, ut respondit Sac. Congregatio in *Squillacen.* p. 155. §. *Resolutio*.
- Presbyteros Participantes teneri intervenire Choro, aliisque functionibus juxta solum, respondit Sacra Congregatio in *Squillacen.* pag. 155. §. *Plures*.
- Privilegia eximentia a solutione Decimarum, quando sunt ad juris terminos reducenda, pag. 90. §. *In quo proinde*.
- Privilegia Religionis Hierosolymitanæ, quibus a jurisdictione, visitatione, & correctione Episcoporum eximuntur personæ illius Commendis, & Prioratibus subiectæ; suffragantur solum iis, qui addicti sunt actuali servitio ejusdem Religionis, resident intra domos, & septa Religionis,

- & vivunt sub obedientia Commendatarii , pag.369. §. *Demum* .
- Procuracionem prohibetur Episcopus exigere ab Ecclesiis suæ Civitatis , pag.203. §. *Post notissimum* , circa finem , & §. *Et in simili* .
- Procuratio si prohibita sit, interdicta quoque est visitatio , pag.22. §. *Loquendo in fin.*
- Procuracionem contribuere teneri Beneficiarios una cum Parochis Episcopo visitanti Diocesim , respondit Sac. Congregatio pag.21. §. *Plures circa med.*
- Procuracionem pro rata contribuere tenentur obtinentes beneficia etiam simplicia, seu Cappellanies in titulum collativas , uti responsum fuit in *Bejanen.* relata pag.21. §. *Plures circa fin.*
- Procuracionem pro rata contribuere teneri Confraternitates visitatas , respondit Sac. Congregatio in *Bejanen.* relata , pag.21. §. *Plures in fin.*
- Procuracionem contribuere teneri Beneficiarios , & Confraternitates Terræ Vallis Montanæ , nec illis suffragari consuetudinem , quæ hujusmodi Procuratio solvi consuevit a Capitulo , & Canonici Collegiata dictæ Terræ , respondit S. Congregatio , pag.21. §. *In simili* .
- Procuratio non debetur Episcopo visitanti a Monialibus , Confraternitatibus , & Beneficiariis , si paupertate laborent , pag.22. §. *Verum in princ.*
- Procuracionem a Monialibus S. Clariæ non potest Episcopus paruum eorum Conventum visitans exigere , pag.22. §. *Verum in fin.*
- Procuracionem non teneri Monachos Camaldulenses Episcopo visitanti Ecclesiam Parochialem , seu Vicariam S. Joannis Baptistæ eorum Monasterio unitam respondit Sac. Congregatio in *Bridinorien.* , & in *Lusculana* relatis , pag.76. §. *Adversus* .
- Procuracionem nequit Episcopus exigere ab Oratoriis , quæ intra limites Granciarum Monasteriorum existunt , pag.22. §. *Loquendo in princ.*
- Procuratio non debetur Episcopo visitanti Monasteria , seu Ecclesias Monialium , nisi in illis erectum reperitur aliquod Beneficium , cujus ratione ea debeatur , uti resolutum fuit in *Volaterrana* relata , p.21. §. *Plures in princ.*
- Procuratio olim de jure communi nequibat a Subdito præscribi , pag.21. §. *Auximana in fin.*
- Procuratio si ab Episcopo occasione visitationis exigi non consuevit , consuetudo hæc nil accipiendi debet observari , pag.20. , & 21. §. *Auximana circa med.*
- Procuratio solvi potest a Rectoribus Ecclesiarum in pecunia , vel in victualibus , p.203. §. *Pro Cantore* .
- Procuracionum Exactio, exceptis victualibus , quæ Episcopo visitanti , ac suis frugaliter , moderateque pro temporis tantum necessitate , & non ultra erunt ministranda , in reducta est , pag.203. §. *Post notissimum in princ.*
- Procuracionis nomine nihil potest ab Episcopo ejusve Officialibus pro judicatura , & decretis executionis Testamentorum , & Legatorum piorum , non obstantem quavis consuetudine etiam immemotabili , sed solum aliquid moderate solvi potest Notario pro scriptura , & labore , pag.278. §. *Quia vero* .
- Procuracionis nomine nequit Episcopus vestraturam solutionem exigere , pag.204. §. *Et quod obtinet* .
- Procurator valide explet actum sibi commissum , licet tunc temporis fuisset a suo Principali revocatus , dummodo revocatio ad ejus noticiam non devenisset , pag. 15. §. *Eugubina in princ.*
- Limita in Procuratore constituto ad Matrimonium iueundum ; Matrimonium quippe initum est nullum , si mandatum Procuratoris fuerat revocatum , licet revocatio Procuratori non innotuerit , *ibid.* in fin.
- Professio Fidei nequit valide per Procuratorem emitti , pag.175. §. *Quoad punctum* .
- Professionem fidei non emittentes Canonici Ecclesiæ Cathedralium tam in Capitulo , quam coram Episcopo , vel ejus Vicario ad minus intra duos menses a die captæ possessionis non faciunt fructus suos , nec illis possessio suffragatur , pag.175. §. *Quoad obligationem* .
- Professio ante decimum sextum annum completum emissæ est invalida , nullamque inducit obligationem , pag.3. §. *Larinen. in fin.*
- Professio non irritatur ex eo , quod illius Scheda non fuerit suscripta , si in Constitutionibus Ordinis dicta subscriptio non præcipitur sub Decreto irritante , p.271. §. *Audito in fin.*
- Professio emissæ in Conventu non designato ad receptionem Novitiorum , & ad aditendum Novitios ad Professionem est invalida , pag.23. §. *Primum* .
- Limita in casu , quo impetrata fuerit a Sancta Sede licentia Novitiatum faciendi , & Professionem emittendi in Conventu ad id non designato , pag. 23. §. *Et quia in princ.*
- Professionis invaliditas ex capite , quod ea emissæ fuerit in Conventu ad id non designato , nequit allegari , postquam quinquennium elapsum est , pag.23. §. *Et quia in fin.*
- Professio an si irrita , & Professio jus sit a Religione discedendi , si eam emisit , teritico gravi morbo , quo laborabat , vide deducta , pag.225. §. *Quod itaque* , & *seqq.*
- Professio emissæ a Religiosis morbofis est invalida , si Constitutiones eam irritent , pag.192. §. *Demum* .
- Professio a Religiosis morbofis emissæ valida est , si de morbo non fuerunt interrogati , pag.293. §. *Ua in fin.*
- Professionem ex professo ægitudine non censentur statuta , & Constitutiones Ordinis irritata , nisi id expresse cautum sit , p.221. §. *In contrarium* .
- Professio non est irrita ex ægitudine , qua

Professus tempore professionis laborabat, pag. 221. §. *In contrarium*.

Professionis nullitas an ob morbum professi admitti possit, si eam non petat Religio, pag. 22. §. *At vero*.

Professio est irrita, si Novitatus fuerit interruptus, pag. 194. §. *Ex hoc itaque in princ.*

Professio emissã ante expletum probationis annum est irrita, & adversum eam concedi debet restitutum in integrum, pag. 345. §. *Cum vero*.

Professionem in Monasterio nequit emittere uxor, consummato Matrimonio, nisi vir consentiat, pag. 132. §. *Prima est*.

Professio in Monasterio, ut possit ab uxore post consummatum Matrimonium emitti liber viri consensus, & non metu, dolove extortus accedere debet, pag. 132. §. *Secunda est*.

Professionem, ut emittere uxori permittatur, vir ad minus 50. annis natus esse debet pag. 248. §. *Ita permanentia in fin.*

Professionem in Religione, si Coniux consummato Matrimonio emittat, alter ad Religionem transire, ibique profiteri debet, si sit juvenis, & si fuerit senex, tollerari potest, ut in sæculo cum voto simplici castitatis remaneat, pag. 132. §. *Tertia est in princ.*

Secus vero esset, si Matrimonii iura per adulterium fuerint laesa, nam tunc Coniux adulter potest in Religione profiteri, & si innocens in sæculo remaneat, nec solemnem professionem emittat, si sit juvenis, neque simplici castitatis voto innodetur, si sit senex, pag. 132. §. *Tertia est circa fin.*

Professionem an debeat uxor in Religione emittere, si in sæculo remaneat ejus vir, atque Sacris initiatur Ordinibus, pag. 248. §. *Prima, & §. His præmissis, & seqq.*

Professionem nequit Uxor, manente Viro in sæculo, emittere, p. 248. §. *Prima ex eo*.

Professionem emittere Uxori permittitur, Viro etiam manente in sæculo, si ipse jam sit senex, & incontinentiæ periculum absit, atque ultra ætatem provecctam castitatis voto sese obstringat, pag. 248. §. *Ista permanentia in princ.*

Professio in religione non est Patri, aut Matri permittenda, si habeat prolem in infantiili ætate, cuius curam prætermittere non possunt ob ingressum in religionem, p. 248. §. *Alteræ*.

Professio in Religione haud impeditur matri ob prolis existentiam, si hæc apud patrem possit in sæculo remanere, p. 242. §. *Quo vero*.

Professio religiosa ratificata dicitur ex annuali habitus delatione, ex exercitio actuum professis competentium, & ex susceptione Sacrorum Ordinum a titulo Religiosæ paupertatis, pag. 218. §. *Secundæ*.

Professio taciti nequit ex actibus subsequenter gestis induci, si concurrat probabilis ignorantia invaliditatis professionis, pag. 3. §. *Pluribus*.

Procedit tamen, dummodo ignorantia invaliditatis professionis sit verisimilis, & non deducatur ex solo dicto professi, sed manita sit circumstantis, conjecturis, & variis aliis adminiculis, *ibidem in fin.*

Professum olim non obstringebatur religio perpetuo retinere, pag. 226. §. *Hæc autem opinio*.

Professum dimittere potest religio, si detegat aegritudinem, quam tempore professionis laborabat, pag. 221. §. *Hæc autem*.

Punctaturæ, seu fallentiæ accrescant, sive per jus accrescendi acquirantur Canonicis interessentibus, sive potius per jus non decrescendi, p. 377. §. *Ponderata in princ.*

Q

Quarta Canonica s. vi. debet Episcopo ex legatis piis, non jure consuetudinario sed jure communi in recognitiorem suæ superioritatis, & ratione oneris, quod in administratione Episcopatus sustinet, pag. 279. §. *In vim, & seqq.*

Quarta Canonica debetur Episcopo in quantitate præscripta a consuetudine, pag. 279. §. *Hæc resolutio circa med.*

Quarta Canonica fuit a Tridentino præservata, non autem sublata, pag. 279. §. *Hæc resolutio in fin.*

Quarta Funeralis an, & quando a Canonicis Cathedralium non debeat inferioribus Parochiis persolvi, pag. 254. §. *Ex his*.

Quarta Funeralis a Canonicis Cathedralis Eugubinæ pro Presbyteris decedentibus in Monachorum Olivetanorum Parochia nequit prætendi, ut Sac. Congreg. Rituum definiit, pag. 274. §. *Examinata*.

Quartam Funeralem solvendam esse a regularibus in medietate tam Cereorum, quæ deferuntur per viam, quam aliorum, quæ accenduntur in Ecclesia circa Cadavera, & Castum doloris, & Altaria, resolvit Sacra Congregatio in Mantuanæ relata, pag. 183. §. *Edita*.

Quarta Funeralis, in qua quantitate debeat ab Ecclesiis Regularium persolvi, vid. pag. 242. §. *Celebris, & seqq.*

Quarta Funeralis, quæ a regularibus est persolvenda etiam Parochialibus Ecclesiis, ad medietatem redacta fuit, pag. 183. §. *Edita in fin.*

Quarta Funeralis debetur in medietate, si talis sit loci consuetudo, pag. 300. §. *Pisauræ*.

R

Reductio potius Missarum, quam aliorum Legatorum faciendæ est, quando Testator suam hereditatem gravavit tum onere Missarum, tum alius Legatis piis, & ex conjectura ejus mens desumitur, potius in casu diminutionis voluisse reductionem Missarum, quam aliorum Legatorum, p. 186. §. *Regula in fin.*

- Reductio si ob reditum tenuitatem facienda est, prius alia legata, quam onera Missarum reduci debent, *pag. 186. §. Regula.*
- Precedit, quando unus, & idem fundus pro adimplendis dictis legatis, & oneribus Missarum relictus est, secus si legata habeant suum fundum, & onera Missarum alium, *ibid.*
- Reductio Missarum onerum ex contractu promanantium modo a Sacra Congregatione concessa, & modo fuit denegata, *p. 197. §. Quod itaque.*
- Reductio Missarum semel facta, si Missæ habeant elemosynam manualement, nequit iterum prætendi, *pag. 355. §. Tributa, circa fin.*
- Reductioni locus non est, sed supplementum fieri debet, ubi fundator exiit, & determinate voluit implementum præferiptorum onerum, *p. 333. §. Cappellanus.*
- Regulares possunt ad Ecclesiam deferre eadaver sine interventu Parochi, si iste motus negligat, aut tenuat accedere, *p. 385. §. Nufiana.*
- Regulares habent ex privilegio facultatem admittendi scemmas ad habitum Tertiariarum, modo sint probate vitæ, ac bonis moribus prædite, in ætate saltem 40. annotum constitutæ, sufficienti patrimonio, unde vivere possint, provisæ, & non cum aliis viris, quam cum consanguineis, vel affinibus in primo tantum gradu sibi conjunctis cohabitent, *pag. 57. §. Verum.*
- Regulares tenentur Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, & usque ad præfinitum tempus expectare, si declaraverit se velle etiam facultate interessendi, & præsidendi per se, vel per alium, *pag. 48. §. Pleraque.*
- Regulares Minoritæ de Observantia ex vi suæ regulæ sunt prorsus incapaces hæreditariæ successione, *pag. 7. §. Quod Fratres in prin.*
- Procedit, si hæreditas eis relinquatur jure directæ institutionis, aut per viam substitutionis, & fideicommissi, *ibidem in fin.*
- Regulares Minoritæ si instituantur hæredes, testamentum non valet, sed fit locus successioni venientium ab intestato, si nullus adit substitutus, aut cohæres, qui hæreditatem adeat, secus vero, si adit cohæres. vel datus fuerit substitutus, *pag. 8. §. Supposita.*
- Regularium Minoritarum Ecclesiæ an possint hæredes institui, binæ sunt inter se oppositæ sententiæ, quæ referuntur, *pag. 8. §. Quoad Ecclesias.*
- Regulares Minoritæ de Observantia institui nequeunt hæredes cum hoc, ut bona hæreditaria per executores a Testatore nominatos vendantur, & pretium erogetur in reparacionem Ecclesiæ, constructionem Cappellæ, & Sacram Suppellectilem, & quod quatenus hæredis institutio non valeat ex aliqua causa in corpore juris clausa, tunc valeat jure legati, *pag. 7. §. Quod pariter.*
- Regularium Parochiales possunt ab Episcopo visitari in iis tantum, quæ ad animarum curam, & Sacramentorum administrationem spectant, *p. 264. §. Sed quia in fin.*
- Regulares si prædicare velint in Ecclesiis suorum Ordinum literas parentales petite, vel obtentæ benedictionis ab Ordinario recipere non tenentur, *pag. 188. §. Anno 1726.*
- Regulares Curaci tenentur accedere ad Synodum Episcopi, in cujus Diocesi existunt, *pag. 367. §. Hinc provenit.*
- Religionem ingressus non impeditur parentibus ob existentiam prolis, si hæc possit remanere in saculo penes probatam personam, *pag. 249. §. Quod vero.*
- Religionem, in saculo manente viro, non licet uxori ingredi, *p. 223. §. Prima ex eo.*
- Religiosi ejeti, quamdiu non redierint ad Religionem, in habitu Clericali incedere debent, atque Ordinarii loci jurisdictioni, & obedientiæ subsunt, *pag. 223. §. De aliis vero circa med.*
- Religiosi ejeti tenentur servare votum castitatis, & pauperatis, non autem illud obedientiæ, *pag. 123. §. De aliis vero.*
- Religiosi ejeti nequeunt acquirere verum dominium, sed solum liberorum bonum usum, atque administrationem habent, *pag. 223. §. De aliis vero in fin.*
- Repudiū libellus a Moyse permissus fuit a Christo Domino sublatum, *pag. 34. §. E contra in prin., & pag. 45. §. Secundum.*

S

- Sacramenta Canonice Eugubinae Cathedralis haud licere Presbyteris in Monachorum Olivetanorum Parochia degentibus, non habita eorum licentia, administrare, respondit Sacra Rituum Congregatio, *pag. 274. §. Examinata.*
- Sacramenta administrare Canonice Cathedralis, & Beneficiatis ægrotantibus, & in alienis Parochiis comorantibus præcise ab observantia pertinet ad Parochum domicilii, seu habitacionis, non vero ad Parochum Cathedralis, *pag. 275. §. Ad sunt plura.*
- Sacramenta Famulis, qui Monialibus inferviunt, administranda sunt a Parocho, *pag. 83. §. Quoad exempla.*
- Seminarium contribuere tenentur Regulares omnes, nisi pro Beneficiis illis, quotum ratione ipsi Apostolica Sedes directe, & expresse, & ex causa vere, ac proprie onerosa indulset, ut ab onere taxæ Seminarii essent exempti, juxta Constitutionem Benedictinam, quæ tamen restricta est ad Ordinarios Locorum Italiae, & Insularum adjacentium, *pag. 60. §. Quoad bonum jus circa med.*
- Seminarium contribuere tenentur etiam Abbatia, & Priotatus cujuscumque Ordinis etiam Regularis, *pag. 60. §. Quoad bonum jus.*
- Seminarium contribuere non tenentur Carusiani

ni ratione Privilegii exemptivi approbati a Sacra Congregatione, p.60. §. *Quoad bonum jus.*

Seminario contribuere tenentur Fratres Mendicantes ex redditibus Beneficiorum Monasteriis annexorum, pag.60. §. *Quoad bonum jus.*

Seminario contribuere non tenentur Monasteria Mendicantium, nec Fratres S. Joannis Hierosolymitani, pag.60. §. *Quoad bonum jus.*

Sepeliri debent in Parochia Cadavera Famulorum interuentium Monialibus, pag.83. §. *Quoad exempla.*

Sepulturam dare in Ecclesiis etiam exterioribus Monialium prohibitum est, pag. 83. §. *Parochus in princ.*

Simoniam an redeat compellere Cappellanium ad parandum convivium in actu, quo capit possessionem Cappellanie, vid. p.386. §. *Provisio, & seqq.*

Simoniam redolent convivia, aut alie præstationes, quæ non sponte, sed coacte dantur e Canonici recipiendis, ac etiam receptis, proindeque sunt improbatæ, p.337. §. *Concilium.*

Sponsalia de futuro de jure Decretalium transibant in Matrimonium ex Copula inter Sponsus affectu maritali exercita, pag.26. §. *Contendunt.*

Sponsalia hodie non transeunt in Matrimonium propter jus novum a Tridentino inductum *sess.24. cap.1. de ref. Matr.*, ubi nullum declaratur Matrimonium sine præsentia Parochii contractum, p.26. §. *Contendunt in fin.*

Sponsalia si non sint jurata, sponsus non potest ad Matrimonium ineundum cogi. p.217. §. *Denique.*

Sponsalium dissolutioni justam præbet causam inimicitia inter Sponsorum Confanguineos ortæ, pag.208. §. *Secundo.*

Sponsalium dissolutioni justam pariter præbet causam dissensus patris minantis exheredationem, pag.208. §. *Primo.*

Stuprum committens sub Matrimonii promissione etiam simulata, si sit paris conditionis, Virginem desloratam in uxorem ducere tenetur, pag.251. §. *Attenta.*

Supplementum, non reditio fieri debet, ubi fundator cuius, & determinate voluit præscriptorum onerum implementum, p.333. §. *Cappellanus.*

Suspensio olim ex Bulla Sixti V., conferendo absque interstitiis Ordines, incurrebat, & si quis in ordinibus sic receptis ministrabat, irregularitas etiam contrahebatur, sed Clemens VIII. exceptis iis, quæ ad Simoniacam labem pertinerent, eam revocavit ad terminos Tridentini, pag.162. §. *Si non seruentur circa med.*

Suspensio non incurritur neque ab Ordinato, neque ab Ordinate in locis, ubi consuetudo viget conferendi eadem die Ordines Minores cum Subdiaconatu, p.655. §. *At alii circa med.*

Suspensio ab Ordinum collatione an, & quando ab Episcopo eadem die Minores Ordines,

simulque Subdiaconatum conferente incurratur, differitur, pag.164. §. *Quinimo.*

Suspensionis pœna remissa fuit pro ea vice Episcopo, qui duos Minores cum Subdiaconatu nonnullis Clericis eadem die contulerat, dummodo iposterum a similibus se abstineret, pag.164. §. *De hac controversia in fin.*

Suspensi declarati fuerunt Clerici, qui duos Minores cum Subdiaconatu susceperunt, eisque elargita fuit absolutio, cum in suscepris propter reverentiam non ministrassent, prævia tamen salutari pœnitentia arbitrio Episcopi viciniore, pag.164. §. *De hac controversia in fin.*

Synodo quinam teneantur interesse, expresse statuit Tridentinum, *sess. cap.2. de reform. pag.367. §. Hoc punto.*

Synodo interesse tenentur Sacerdotes simplices, & beneficiati exempti, si agendum erit de reformatione morum, ac de intimandis Decretis Concilii Provincialis, pag.368. §. *Dubium.*

Synodo omnes de Clero tenentur interesse, si agendum erit de re concernente totum Clerum, nimirum de reformatione morum, ac de intimandis Decretis Concilii Provincialis, ita tamen, ut Ecclesiis debita servitia non subtrahantur, pag.367. §. *Quo vero.*

Synodo Episcopi viciniore interesse tenentur Curati, qui sunt in loco Nullius, p.367. §. *Hinc provenit in fin.*

Synodo interesse tenentur omnes ii, quos Episcopus visitare, & corrigere potest, pag.368. §. *Hujus.*

Synodo Episcopali Parochi Regulares in ejus Diocesi existentes intervenire coguntur, pag.277. §. *An autem in princ.*

Synodo interesse tenentur Fratres Cappellani Hierosolymitani exercentes curam animarum, pag.367. §. *In provenit.*

Synodo illius Episcopi, qui tanquam viciniore potest Cappellanos Regulares visitare, ipsi etiam si essent Nullius Diocesis, intervenire tenentur, p.277. §. *An autem circa med.*

T

Theologalis præbenda, quid requiratur, ut ea constituta dicatur, & conferri possit, pag.320. §. *Ratio.*

Theologalis præbenda conferri semper debet Doctori in Sacra Theologia, & ceteroquin magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato eo plene modo quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur, pag.321. §. *Super qua.*

Theologalis præbenda hodie conferenda est per concursum, pag.384. §. *Eadem.*

Theologus Canonicus juxta consuetudinem, vel ad arbitrium Episcopi tenentur ad certas lectiones, ejusque munus non est ita assiduum, ut est illud Pœnitentiarii, & Canonici Curati, pag.358. §. *In similibus.*

Theologus Canonicus in Secretarium, vel

- Archivistam Capituli electus id officium tenetur assumere, *pag. 359. §. In Vicen.*
- Theologus Canonicus pro tempore, quo tenetur legere, nequit obligari pro negotiis, seu controversiis Capituli, *p. 358. §. In similibus.*
- Theologus potest a Capitulo eligi in Secretarium, Archivistam, atque ad alia similia munera deputari, ut rescriptis Sacra Congregatio in *Vicen.* relata, *pag. 359. §. In Vicen.*
- V**
- Vicarius in Parochiali subjective unita Monasterio potest deputari amovibilis, *pag. 284. §. Adversus.*
- Vicarius Capitularis eligi debet, qui saltem in iure canonico doctor, vel licentiatu sit, *pag. 237. §. Non controversa.*
- Vicario perpetuo omnia onera respicientia curam animarum, & administrationem Sacramentorum incumbunt, cætera vero omnia ad Abbatem, seu Commendatarium ejusdem Ecclesiæ, in qua est erecta Vicaria, *pag. 339. §. Quo vero.*
- Limita, quando congrua sufficit tantum pro solis alimentis Vicarii, tunc enim ad nullum onus tenetur, nisi ultra congruam alimentariam percipiat etiam emolumentum incerta provenientia ab exercitio curæ, nam tunc tenetur vel in totum, vel ad partem emolumentorum, quæ percipit, contribuere ad dicta onera respicientia Sacramentorum administrationem, *p. 339. §. Aut vero.*
- Visitare quotannis tenetur Episcopus, vel per se, vel per suum Vicarium Generalem totam Dioccesim, & si intra id tempus propter Diocesis latitudinem fieri non possit, visitatio prædicto modo intra biennium compleri debet, *p. 20. §. Auxiliaria in princ.*
- Visitari ab Episcopo utrum possint Confraternitates erectæ in Ecclesiis sitis in solo Lateranensi vid. Resolutiones relatas, *pag. 56. §. Quoad confraternitates erectas, & seqq.*
- Visitari possunt ab Episcopo, ejusque jurisdictioni subsunt Confraternitates in Regularium Ecclesiis existentes, item earum Cappellæ in his, quæ ad earundem Confraternitatum administrationem spectant, atque Altare, si dictis Confraternitatibus sit onus illud manutenendi, *pag. 53. §. Quoad Confraternitates existentes.*
- Visitationi Episcopi subiciuntur Ecclesiæ, quæ pertinent ad Regulares, & ab eis dependent, si illis per Sacerdotes seculares deseruiatur, *pag. 22. §. Juxta.*
- Visitare Parochiales Regularium Episcopus potest in iis solum, quæ curam animarum, & administrationem Sacramentorum concernunt, *pag. 264. §. Sed quia.*
- Visitare potest Episcopus jure delegato Ecclesias ad Religionem Hierosolymitanam spectantes in concernentibus curam animarum, & administrationem Sacramentorum, *pag. 368. §. Quo vero.*
- Visitatio Ecclesiarum Parochialium ad Religionem Hierosolymitanam spectantium non est privativa Episcopi, sed cumulativa cum Prioribus Hierosolymitanis, *p. 368. §. An autem.*
- Si tamen Decreta ab Episcopo edita in visitatione ab illis Superioris regularis, aut Prioris Hierosolymitani discordent, debent prevalere Decreta Episcopi, *pag. 369. §. Attamen.*
- Visitare potest Episcopus Ecclesias Curatas Religionis Hierosolymitanæ quoad Altaria, vestimenta, vasa sacra, suppellectiles, & alia similia, *pag. 368. §. Quo vero in fine.*
- Visitationi Ordinarii non subsunt Grantiæ, quæ sunt domus Rurales, sive Prædia Rustica, in quibus degunt conversi pro Agricolendis, sed absque eo, quod in his sit Ecclesiæ, vel publicum Oratorium, *p. 23. §. Sed res hæc.*
- Visitati posse ab Ordinario jure delegato Ecclesiam Campestrum S. Mariæ de Albiano Placentinæ Diocesis, quæ erat Grantiæ Conventus PP. Carmelitarum ejusdem Civitatis, respondit Sacra Congregatio, *pag. 23. §. In terminis.*
- Visitationi, & jurisdictioni Ordinarii subsunt Ecclesiæ Conventuum, & Cappellæ Granciarum, sive in eis degant conversi pro Agrorum cultura, sive non, *p. 23. §. Sed vos hæc.*
- Unire potest Pontifex beneficia etiam sine causa, multo autem magis concurrente aliqua rationabili causa, *pag. 64. §. Ratio.*
- Uniti possunt Monasteriis Parochiales pro fundatione, dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum Locorum, ad fidei defensionem, & propagationem, & bonarum artium cultum, *p. 74. §. In Constitutione in fin.*
- Votum castitatis, & paupertatis, non autem obedientiæ Religiosi ejectioni observare tenentur, *pag. 223. §. De aliis vero.*
- Votum castitatis emittere tenetur Maritus in sæculo manens, si consensum Uxori ad alteram præstitit, ut Religionem ingrederetur, si expresse, vel tacite eidem concessit facultatem adulterandi, *pag. 136. §. Sermone.*
- Si vero in adulterium non consensit, opus non est, ut ipse, vel Religionem ingrediatur, vel emittat in sæculo votum continentiae, *pag. 136. §. At si.*
- Votum castitatis, quando emitti debeat, vel non a viro, qui licentiam dedit uxori ad alteram ingrediendi Religionem, videantur Resolutiones Sac. Congregationis relatae, *pag. 137. §. Hæc quoad scripta, & seqq.*
- Utenilium nomine nequit quidquam ab Administratoribus Ecclesiarum Urbis retineri ex Misarum eleemosyna, sed hæc integra debet perfolvi, *pag. 52. §. At que coherent in princ.*
- Utenilium nomine nequit ab Administratoribus Ecclesiarum quidquam ex Misarum eleemosynis retineri, *p. 52. §. Utenilia.*
- Limita in casu, quo Ecclesiæ, & loca pia alios

alios redditus non haberent, quos in usum dictarum expensarum erogate licite possint *ibidem*.

Utenilia ad rationem unius obuli pro qualibet Missa, exceptis tantum a solutione Missarum adventitiiis, solvere tenentur Rectores Beneficiorum, Cappellani perpetui, Canonici obtineantes Cappellanas perpetuas, & ipsum Capitulum pro rata onerum perpetuorum, *pag. 52. §. Atque coherenter in fin.*

Utenilia si aliqua Urbis Ecclesia attenta ejus paupertate, nequeat ministrare, debet id exponere, ut possit sumi aliqui providentia ad tramites Decretorum Urbani Octavi, *p. 52. §. Atque coherenter in princ.*

Uxor ut possit Monasterium ingredi, ibique professionem emittere post consumatum Matrimonium, debet accedere viri consensus liber, & non metu, aut dolo extortus, *pag. 132. §. Secunda est.*

Uxor repudiata adulterium committit, si invito viro ad alia vota transeat, *p. 34. §. E contra in princ.*

Uxor nequit in Religione profiteri, viro manente in Seculo, *pag. 248. §. Prima ex eo.*

Uxori permittitur in Religione profiteri, &

viro manere in Seculo, quando iste est ita senex, ut periculum incongruentiae absit, & quando ipse ultra aetatem provecum emittit votum castitatis, *pag. 248. §. Ista permanentia in fin.*

Uxori an permitti debeat in Religione profiteri, si maneant in Seculo ejus maritus, & sacros ordines suscipiat, *pag. 248. §. Prima, & his praemissis, & seqq.*

Uxori ut permittatur Professionem in Religione emittere, maritus debet esse in aetate supra 50. annos ad minus, *pag. 248. §. Ista permanentia in fin.*

Uxore in Religionem ingrediente, vir ejus potest in seculo etiam sine voto manere, si per adulterium uxoris jura Matrimonii laesa fuerunt, *pag. 250. §. Sed ista.*

Uxor nequit Monasterium ingredi, & in eo religiosam professionem post consumatum Matrimonium emittere, nisi viri consensus accesserit, *pag. 132. §. Prima est.*

Uxori data fuit a S. Congregatione facultas ingrediendi in Religionem, viro manente in seculo, quantumvis floridae aetatis, vel cum simplici voto castitatis, vel sine illo in tribus casibus relatis, *pag. 250. §. Considerantes.*

I N D E X

R E S O L U T I O N U M,

*Quæ in Causis sub annos 1727.,
1728. , & 1729. propositis
prodierunt.*

A Bbas, & Canonici Collegiæ B. M. V., & Ss. Fabiani, & Sebastiani de Carignano Civitatis Januæ tenentur singulis diebus infra annum celebrare propriam Missam in eadem Ecclesia, in *Januen. 25. Januarii 1727. ad primum dubium pag. 13.*

Abbati, & Canonicis Collegiæ B. M. V. de Carignano Civitatis Januæ. deberi scuta 60. cum additione augmenti scutorum centum Stampæ, & Coronæ Januæ, cum obligatione tamen applicandi Missas pro Anima Fundatoris, & suorum, respondit Sacra Congregatio in *Januen. 25. Januarii 1727. ad III. & IV. pag. 13.*

Administratio capitalium assignatorum in dorem Ecclesiæ Collegiæ Beatæ Mariæ Virginis, & Sanctorum Fabiani, & Sebastiani de Carignano Civitatis Januæ competit Patronis, & ab eorum manibus Abbas, & Canonici redditus sibi tangentes recipere debent, non autem eam spectat ad eosdem Canonicos, itaut ipsi nequeant redditus suos exigere independentem a Patronis in *Januen. 25. Januarii 1727. ad II. dub. pag. 23.*

Administrationem oblationum, & emolumentorum Parochialium spectare ad Locumtenentem, non autem ad Vice-Parochum, respondit Sacra Congregatio in *Toletana Administrationis Emolumentorum Parochialium 2. Julii 1729. p. 314.*

Applicare Missæ Sacrificium non tenet Cappellanum in suffragium Animæ Fundatoris, sed solum pro eodem Fundatore orare, respondit Sacra Congregatio in *Novarien. 22. Novembris 1727. ad primum dub. pag. 130.*

Archidiaconus Gerunden. extra visitationem potest procedere contra Capitulares cum adjunctis ad formam Concilii in criminalibus tantum in *Gerunden. jurisdictionis 12. Februarii 1729. ad IV. dub. pag. 262.*

Archidiaconus Gerunden., Sede vacante, nequit deputare in Vicarium Generalem de grāmio, qui Capitulum Cathedralis

debeat convocare, in eo præsidere, primum votum proferre, vota colligere, & juxta majorem partem votorum resolvere negotia Capitularia, unum ex Canonicis Coadjutoribus distæ Ecclesiæ, in *Gerunden. jurisdictionis 12. Februarii 1729. ad II. dub. pag. 262.*

Archidiaconus Gerunden. nequit Cathedrali, & Capitulum visitato, bene vero Diocesim, & necessaria ad bonum Ecclesiæ regimen demandare, in *Gerunden. jurisdictionis 12. Februarii 1729. ad III. dub. pag. 262.*

Archidiaconus major Ecclesiæ Gerunden. vices Episcopi gerens, Sede vacante, tenetur deputare in Vicarium Generalem, quoad actus Capitulares tantum unum de grāmio Capituli in *Gerunden. jurisdictionis 12. Februarii 1729. ad primum dub. pag. 262.*

Archidiacono præsentem, vel absentem a Diocesi, nequit ejus Coadjutor in Archidiaconatu assumere administrationem, & alia Archidiacono competentia, sed id ad Capitulum spectat in casu absentis tantum Archidiaconi tempore vacantis Sedis, in *Gerunden. jurisdictionis 12. Februarii 1729. §. Ad X. dub. pag. 262.*

Assignare fundum favore Cappellanæ Heredem non potuisse, & assignationem non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Viterbien. 26. Septembris 1727. ad I. dub. pag. 123.*

Assistere tenentur Dignitati, vel Canonico in Vesperis, & Benedictus juxta Ceremoniale Episcoporum *lib. 2. c. 3.* Presbyteri Communiæ, in *Squillacen. 21. Februarii 1728. pag. 155.*

B

Beneficii jurispatronatus mutationi in simplicem Cappellaniam Manualem ad nuntium Patronorum locum esse, firma remanente qualitate beneficii Ecclesiastici, & prævia assignatione Molendini una cum specifica obligatione omnium bonorum tam pro evictione ejusdem Molendini, quam pro perpetua auctione reddituum in duca-

- ducatis 30., resoluit Sacra Congregatio in *Caputaquen. 17. Aprilis 1728. p. 176.*
- Beneficiatus Ecclesiæ tenetur Episcopo reddere ratione omnium, & singulorum reddituum, obligationum, & elemosynarum eidem Ecclesiæ factarum, in *Cusentina Cappella 3. Decembris 1729. ad III. dub. p. 370.*
- Beneplacitum non esse elargiendum super emphiteusi perpetua bonorum, de quibus ibi agebatur, respondit Sac. Congregatio in *Savonen. 27. Januarii 1727. p. 144.*
- Beneplacitum Apostolicum pro concessione Caltri diruti in emphiteusi perpetua non esse concedendum, respondit Sacra Congregatio in *Neocastren. Parochialis 10. Maii 1727. ad III. dub. p. 58.*
- Bona stabilia hereditaria esse assignanda, quæ æstimata juxta morem regionis redderent in fructu annua scuta septuaginta monetæ Romanæ, tam pro elemosyna Misarum, quam pro expensis necessariis pro illarum celebratione, respondit Sacra Congregatio in *Bargi S. Donnini 30. Apr. 1729. p. 285.*
- C**
- Cancellarius Episcopi, durante Scrutinio pro electione Abbatissarum Regularibus subjectarum, nequit in Ecclesia permanere, exceptis Superiore Regulari, & Curatoribus, in *Tyburina 26. Aprilis 1727. ad III. dub. p. 47.*
- Cancellarius Episcopi nequit assistere; & interesse Scrutinii, ac electionibus Abbatissarum, quæ sunt in Monasteriis Monialium Ordinis Minorum de Observantia, in *Tyburina 26. Aprilis 1727. ad II. dub. p. 47.*
- Cancellarium Episcopus potest secum conducere in electionibus Abbatissarum in Monasteriis sub Disciplina Regularium Minorum de Observantia, in *Tyburina 27. Aprilis 1727. ad I. dub. p. 47.*
- Cadaver tumulare licuisse Patocho in Parochiali, respondit Sacra Congregatio in *Caven. Funeralium 13. Augusti 1719. ad VI. dub. p. 335.*
- Canonicus Pœnitentiarius non tenetur assumere onera, & officia Capitularia, & præsertim munus Procuratoris Generalis, in *Conversana officiorum Capituli 19. Novembris 1729. ad I. dub. p. 360.*
- Canonicus competere optionem præbendæ in casu de quo ibi agebatur, respondit Sacra Congregatio, in *Melevitana optionis 10. Julii 1728. p. 199.*
- Canonico, qui fidei professionem bona fide non emiserat, deberi fructus, nec ullo modo accrevisse Mensæ Capitulari, sive Canonicis, respondit Sacra Congregatio, in *Toletana 17. Aprilis 1728. p. 184.*
- Canonico prorogatum fuit indultum absenti ex causa infirmitatis ad annum, & demandatum, ut interim coram Ordinario conficeretur processus super qualitate infirmitatis, in *Osnaurgen. 20. Septembris 1727. ad II. dub. pag. 121.*
- Canonico proviso Apostolico, & a Capitulo impedito distributiones, fructus, & redditus deberi, quamvis Choro interesse nequivit, a die captæ possessionis excepto primo anno solvendo hereditibus defuncti, respondit Sac. Congregatio in *Nullius Tutela 22. Novembris 1727. ad II. dubium pag. 129.*
- Canonico, seu Dignitati assistere tenentur in Vesperis, & *Benedictis* juxta Cæremonialem Episcoporum. *lib. 2. cap. 3.* Presbyteri Communitæ, in *Squillacen. 21. Februarii 1738. p. 155.*
- Canonico deberi per Capitulum omnia damna, & interesse passa ex causa molestiarum, & litium a Capitulo introductarum, in *Nullius Tutela 22. Novembris 1727. ad III. dub. p. 129.*
- Canonico deberi distributiones, & quæcumque emolumenta, si munera omnia per substitutum adimplevit, respondit Sacra Congregatio in *Pampilonen. distributum 11. Septembris 1728. p. 28.*
- Canonici circa celebrationem Anniversariorum debent servare consuetudinem Ecclesiæ, in *Acerrarum 23. Augusti 1727. ad XI. dub. p. 105.*
- Canonici, qui respondere debent casibus moralibus in Conferentiis proponendis, tenentur pati extractionem, ut dicitur a *forte*, in *Acerrarum 23. Augusti 1727. ad VI. dub. p. 104.*
- Canonici ultra Missam Conventualem tenentur quoque celebrare Missam de feria, & dictam Missam Conventualem tenentur pro benefactoribus applicare, in *Acerrarum 23. Augusti 1727. ad X. dubium p. 104.*
- Canonici circa recitationem Officiorum Defunctorum, B. M. V., & Psalmos Pœnitentiales, & Graduales tenentur servare consuetudinem, in *Acerrarum 23. Augusti 1727. ad XII. dub. p. 104.*
- Canonici tenentur certiorare Episcopum de Capitulo per eos explendo circa materias concernentes interesse ejusdem Capituli per Canonicum Secretarium, vel alium Canonicum sub pœna nullitatis actus in casu contraventionis, si modo Episcopus fruatur Præbenda Canonicali, in *Acerrarum 23. Augusti 1727. ad I. & II. dub. p. 204.*
- Canonicos Cathedralis Acerrarum teneri inservire eorum Ecclesiæ quotidie, & non alternative, & per hebdomadam, respondit Sacra Congregatio in *Acerrarum 23. Augusti 1727. ad XV. dub. p. 104.*
- Canonicos non posse ab eorum Diocesi abesse absque licentia Episcopi sub pœna ductorum quinque tantum in casu contraventionis, & in subsidium suspensionis, respondit Sacra Congregatio in *Acerrarum 23. Augusti 1727. ad III. dub. p. 104.*
- Canonicatus erectionem, & possessionem non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Viterbien. erectionis Canonicius 14. Maii 1729. ad I., & II. dubium, p. 225.*

- Canonicatus suppressionem, & respective incorporationem aliis Præbendis Canonicibus pro augmento distributionum quotidianarum sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Cajenaten. Suppressionis Canonicius* 25. Septembris 1728. p. 224.
- Canonicatum novum in Cathedrali Ecclesia erigendum esse juxta conditiones præscribendas ab Eminentiſſimo Præſecto, respondit Sacra Congregatio in *Alatrina* 8. Februarii 1727. p. 19.
- Capitulum Ecclesiæ Tridentinæ non teneri relaxare fructus tam certos, quam incertos Canonicatus, Præposituræ, & Præbendæ Canonico non residenti, resolvit Sacra Congregatio in *Tridentina* 7. Junii 1727. p. 79.
- Capitulum cogere potest Episcopus occasione functionis Ordinationum in Altari majori Cathedralis explendæ, ut anticipet, vel postponat horam consuetam pro horis Canonicis, & Missa Conventuali, dummodo, non excedatur spatium unius horæ ultra horas consuetas, in *Gennen. celebrationis Ordinum* 2. Augusti 1727. ad III. dub. p. 95.
- Capitulum debere omnia damna, & interesse Canonico ex causa molestiarum, & litium ex causa Capituli inductarum, reficere, in *Nullius Tudela* 21. Novembris 1727. ad III. dub. p. 129.
- Capitulum cogendum esse sub pœnis pecuniariis & in subsidium suspensionis ad exhibenda omnia Instrumenta, & jura, quæ respiciunt redditus, & præminentias Dignitatis Thesaurariæ, & Canonicatus, respondit Sacra Congregatio in *Nullius Tudela* 22. Novembris 1727. ad IV. dub. p. 120.
- Capituli Procurator nequit abesse a servitio Chori ex causa sui officii per quinque menses juxta præscripta in Statutis Ecclesiæ, sed solum pro tempore necessario, in *Acerarum* 23. Augusti 1727. ad XXIII. dub. p. 104.
- Capituli excessus contra provisum Apostolicum probatos esse, & de iis satis constare, respondit Sacra Congregatio in *Nullius Tudela* 22. Novembris 1727. ad I. dub. p. 129.
- Capitulo Illerden. pertinet jus percipiendi fructus Ecclesiarum Parochialium tempore illarum vacationis per integrum annum a die vacationis, in *Illerden*. 11. Januarii 1727. ad I., & II. dub. p. 12.
- Cappellaniam non posse retineri in statu conjugali a Cappellano per Testatorem nominato, respondit Sacra Congregatio in *Romana* 20. Septembris 1727. p. 120.
- Cappellaniam esse adjudicandam Marthiæ Generali, respondit Sacra Congregatio in *Maceraten*. 10. Julii 1728. p. 19.
- Cappellaniam ad Scalas Sanctas esse incompatibilem cum Episcopatu Venusino, respondit Sacra Congregatio in *Romana* 27. Januarii 1727. p. 144.
- Cappellanum non teneri Missam applicare pro Fundatore, sed satis esse, ut illius memoriam habeat in orationibus, quæ sunt in collecta, aut in *Memento*, respondit Sacra Congregatio in *Ferrariensis applicatiois Sacrificii* 11. Januarii 1729. p. 308.
- Cappellanum, per Testatorem nominatum non posse Cappellaniam in statu conjugali retinere, respondit Sacra Congregatio in *Romana* 20. Septembris 1727. p. 110.
- Cappellanum non teneri Missæ Sacrificium pro suffragio Animæ Fundatoris applicare, sed solum pro eodem Fundatore orare, respondit Sacra Congregatio in *Novariensis*. 22. Novembris 1727. ad I. dub. p. 130.
- Cappellanum teneri ad celebrationem quatuor Missarum in hebdomada, ei retervato jure agendi pro reductione, quatenus competat, respondit Sacra Congregatio in *Praten. oneris Missarum* 4. Decembris 1728. p. 237.
- Cappellano annua scuta quadraginta favore Cappellanæ Hæredem subministrare teneri, respondit Sacra Congregatio in *Vierbienen*. 20. Septembris ad I. dub. p. 123.
- Censuras latas a Vicario Generali contra nonnullos, qui visitationi Ecclesiæ se opposuerunt, non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Monopolitana* 20. Septembris 1737. ad II. dub. p. 118.
- Ceremoniale Episcoporum lib. 1. c. 12. disponens de accessu Episcopi ad Ecclesiam Cathedralis observandum esse, respondit Sacra Congregatio in *Gennen. celebrationis ordinum* 2. Augusti 1727. ad X. dub. p. 95.
- Ceremoniale observari debere in peragenda generali Ordinum collatione, respondit Sacra Congregatio in *Gennen. celebrationis ordinum* 2. Augusti 1727. ad IV., & V. dub. p. 95.
- Clericum esse rite tonsuratum, respondit Sacra Congregatio in *Aquilana* 24. Maii 1727. p. 62.
- Commendatarius, & Conventuales Præceptorum ad S. Joannem, & Cordulam Coloniam recipere non possunt Novitios, illosque ad professionem admittere absque licentia magni Prioris Alemaniam, in *Colonien*. 10. Aprilis 1728. ad primum dub. p. 172.
- Commendatarium esse ex gratia reintegrandum, & summam receptam pro dote in admissione Novitii ex ejus hæredibus restituendam, demptis alimentis ipsi præstitis, resolvit Sacra Congregatio in *Colonien*. 17. Aprilis 1628. ad IV. dub. p. 172.
- Communitas Concionatoris nominationem Episcopo exhibere tenetur ante initium Quadragesimæ, in *Theanen*. 19. Junii 1728. ad II. dub. p. 195.
- Concionator tenetur prædicare in aliis Ecclesiis loci aliquibus diebus Quadragesimæ juxta solitum, in *Theanen*. 29. Junii 1728. p. 195.
- Concionator tenetur concionari in Ecclesia Collegiata Parochiali, & in Ecclesia sui Ordinis, si ita serat consuetudo, in *Theanen*. 19. Junii 1728. ad IV. dub. p. 195.

- Concionator nominatus ex Ordine S. Domini-
nici, & a suis Superioribus Regularibus
approbatus tenetur reportare ab Episcopo
licentiam, & literas patentes, in *Thea-
nen.* 19. Junii 1728. ad III. dub. p. 195.
- Concionatoris nominationem Communitas
Episcopo exhibere tenetur ante initium
Quadragesimæ, in *Theanen.* 19. Junii
1728. ad II. dub. p. 195.
- Concionatorem Quadragesimalem ex Ordine
S. Domini nominare competere Uni-
versitati Conchæ, non autem Episcopo
Theanensi, responsum fuit in *Theanensi*
19. Junii 1728. ad I. dub. p. 195.
- Collegiata erectionem esse a Sanctissimo san-
dam juxta votum Eminentissimi Præ-
fecti, rescripsit Sacra Congregatio in
Theatina 15. Maii 1727. ad I. dubium
p. 25.
- Confraternitas potest sine licentia, & inter-
ventu Parochi in suo Oratorio Sanctissi-
mam Eucharistiam exponere, accedente
tamen licentia Episcopi, in *Alexandrina*
1. Februarii ad II. dub. p. 156.
- Confraternitas ducere potest Processionem
cum Imagine ad plateam magnam Civita-
tis, accedente tamen licentia Ordinarii,
& comitante Parocho, vel alio Sacerdote
de ejus licentia, in *Bononien.* 15. Maii
1728. ad XIV. dub. p. 179.
- Confraternitas occasione Spiritualium exer-
citorum potest de licentia Ordinarii
quæstare per Ecclesiam, & elemosynas
collectas debet erogare in suffragium Ani-
mæ purgantium, in *Bononien.* 15.
Maii 1728. ad XI. dub. p. 179.
- Confraternitas potest independentem a Pa-
rocho explere quasvisque functiones in
propria Ecclesia, dummodo non sint prohi-
bitæ a Decretis Generalibus, & Consti-
tutionibus Synodalibus, in *Bononien.* 15.
Maii 1728. ad VI. dub. p. 179.
- Confraternitas S. Mariæ Misericordiæ, &
S. Rocchi Civitatis Alexandriæ aggregata
Archiconfraternitati S. Rocchi Urbis po-
test sine licentia, & interventu Parochi
exponere in suo Oratorio Lignum S. Cru-
cis, in *Alexandrina* 21. Februarii 1728.
ad I. dub. p. 136.
- Confraternitas pro peragendis exercitiis Spi-
ritualibus ultra licentiam Ordinarii, non
indiget consensu Parochi, in *Bononien.* 15.
Maii 1728. ad VII. & VIII. dubium
p. 179.
- Confraternitas habet jus eligendi sibi Patrem
Spiritualium cum approbatione Ordinarii,
& non tenetur recipere Parochum, in *Bon-
onien.* 15. Maii 1728. ad I. dubium
p. 179.
- Confraternitatem Sanctissimi Sacramenti te-
nenti tradere in manibus Canonici Procura-
toris notulam Millarum, & Anniversario-
rum, rescripsit S. Congr. in *Bituntina* 19.
Novembris 1729. ad I. dub. p. 359.
- Confraternitas non tenetur elemosynam
prestare Parocho, vel alteri per eum de-
purando Missam celebranti tam pro Con-
sacratione, quam pro consumatione San-
ctissimi Sacramenti exponendi occasione,
qua exercitia spiritualia peraguntur, in
Bononien. 15. Maii 1728. ad VIII. dub.
p. 179.
- Confraternitatum erectionem in eodem loco
factam non sustineri rescripsit S. Congre-
gatio in *Uratislavien.* erectionis Confrat-
ernitatis 3. Decembris 1729. p. 372.
- Confraternitatem sub titulo S. Mariæ Con-
stantinopolis in Ecclesia S. Sebastiani non
esse expellendam, seu removendam, re-
scripsit S. Congregatio in *Venentina Cap-
pelle* 3. Dec. 1729. ad II. dub. p. 371.
- Conjugibus præfigendum esse terminum ad
simul cohabitandum, rescripsit S. Congre-
gatio in *Luceorien.* 17. Apr. 1728. p. 173.
- Consensum Archipresbyteri, attempta penden-
tia litis, requiri in admittendis Presbyteris
ad participationem Communerie Eccle-
siæ Archipresbyteralis Terræ Guardaval-
lis, respondit S. Congregatio in *Squilla. en.
Comunerie* 3. Septembris 1729. ad III.
dub. p. 344.
- Constitutionem noviter exaratum super so-
lutione Quartæ Funeralem obtinere, ita ut
Ecclesia Patrum Minorum Conventualium
Terræ Pergulæ teneantur solvere Ecclesiæ
Parochiali PP. S. Augustini ejusdem Terræ
integram Quartam Funeralem in casu, quo
aliquis subiectus Parochiæ dictorum PP.
S. Augustini sepelitur in Ecclesia PP. Mi-
norum Conventualium, respondit Sacra
Congregatio in *Nonantulana. seu Eugubina*
24. Maii 1727. p. 65.
- Consuetudo immemorabilis de præstando
convivio per Cappellanum noviter rece-
ptum non est toleranda, seu improbanda,
in *Burgien.* 3. Septembris 1729. p. 342.
- Consuetudinem Ecclesiæ Canonici circa cele-
brationem Anniversariorum debent serva-
re, in *Acerrarum* 23. Augusti 1727. ad
XI. dub. p. 105.
- Consuetudinem circa Quartam Funeralem
servandam esse, respondit S. Congregatio
in *Novarien.* 23. Augusti 1727. ad I. dub.
p. 103.
- Consuetudinem servare tenentur Canonici
circa recitationem Officiorum Defunctorum
B. M. V., & Psalmos Penitentiales,
& Graduales, in *Acerrarum* 23. Augusti
1727. ad XII. dub. p. 104.

D.

- D Anna omnia, & interesse debent Cano-
nico per Capitulum ex causa molestia-
rum, & litium ex causa Capitulari indu-
ctarum, in *Nullius Tudele* 22. Novembris
1727. ad III. dub. p. 129.
- Decanus non tenetur una cum Canonici per-
turnum ad Missas Conventuales, a quibus
aliæ Dignitates eximuntur, in *Vigilien.
Decanatus* 23. Julii 1729. ad III. dub.
p. 328.
- Decano competere participationem in omni-
bus emolumentis instar aliarum Dignita-
tum, respondit Sacra Congregatio in
Vigi-

- Vigilien. Decanatus 23. Iulii 1729. ad I. dub. p. 328.*
- Decimam deberi in medietate tam in frumento, quam in pecunia iuxta qualitatem exigendam per Capitulum, respondit S. Congregatio, in *Spoletana Decimarum 20. Novembris 1728. p. 232.*
- Dignitari, vel Canonico assistere tenentur in Vesperis, & *Benedictus* juxta Cereemoniale Episcoporum *lib. 2. c. 3.* Presbyteri Communeræ, in *Squiliacen. 21. Februarii 1728. p. 155.*
- Dispensationem super impedimento affinitatis ex illicita copula esse executioni mandandam, servata forma Litterarum Apostolicarum, respondit S. Congregatio in *Verulana Matrimonii 2. Apr. 1729. p. 281.*
- Distributiones, & emolumenta quæcumque deberi Canonico, qui munera omnia per Substitutum adimplevit, respondit Sacra Congregatio in *Pampilonen. Distributionum 11. Septembris 1728. p. 218.*
- Distributiones, fructus, & redditus deberi Canonico proviso Apostolico, & a Capitulo impedito, quominus Choro interesset, a die captæ possessionis excepto primo anno solvendo hæredibus defuncti, respondit Sac. Congregatio in *Nullius Iudela 22. Novembris 1727. ad I. dub. p. 129.*
- Dispensationi super impedimento consanguinitatis locum non esse, respondit Sac. Congregatio in *Vigilien. Matrimonii 13. Augusti 1729. ad II. dub. pag. 335.*
- Dotes solvendas esse ex omni eo, quod detractis expensis, & aliqua mercede ab Episcopo statuenta Administratori bonorum, superest, respondit Sacra Congregatio in *Firmana 22. Novembris 1727. p. 129.*
- Dotalia subsidia præstanda esse Consanguineis Testatoris recurrentibus, comprehensis etiam affinibus privative quoad personas extraneas, respondit Sac. Congregatio in *Nullius, seu Montis Casini Distributionis Subsidiorum Dotalium 24. Septembris 1729. ad I. dub. p. 350.*
- Dotalia Subsidia distribuenda esse ab Officialibus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti hæredis prævio edito, Consanguineis, & Affinibus, servata gradus prærogativa, & in casu æqualitatis gradus per extractionem, iis vero deficientibus distribuenda modo, quo supra, aliis extraneis servata forma testamenti, respondit Sacra Congregatio in *Nullius, seu Montis Casini Distributionis Subsidiorum Dotalium 24. Sept. 1729. ad II. dub. p. 350.*
- ven., seu Sulmonen. 10. Maii 1729. ad I. dub. p. 59.*
- Edictum Episcopi præscribens modum accedendi ad Chorum ad effectum recitandi Horas Canonicas esse observandum, rescripsit S. Congregatio in *Acerrarum 25. Augusti 1727. ad IX. dub. p. 104.*
- Edictum Episcopi, quo sub pœna suspensionis ipso facto incurrenda præcipitur, quod Canonici non possint frui absentia trium mensium a Sacto Concilio Tridentino concessorum tempore Adventus, & Quadragesimæ sustineri, deletis tamen verbis *ipso facto*, rescriptum fuit in *Acerrarum 23. Augusti 1727. ad XIX. dubium p. 104.*
- Edictum Episcopi, quo sub eadem pœna suspensionis præcipitur, ut Canonici ultra tertiam partem non possint simul frui absentia trium mensium, sustineri, deletis tamen verbis *ipso facto*, respondit Sacra Congregatio in *Acerrarum 23. Augusti 1727. ad XX. dub. p. 104.*
- Eleemosynam Missarum deberi ad rationem manualis, & adimplenda esse omnia legata pia, & quatenus redditus hæreditarii non sufficiant, diminuendum esse legatum Cappellano, resolvit S. Congregatio in *Lunen. Sarzanen. 5. Junii 1728. p. 191.*
- Eleemosynam Missarum esse solvendam ad rationem manualis, dummodo non sit major eleemosyna taxata a Benefactoribus, rescripsit Sac. Congregatio in *Biruntina Missarum 19. Novemb. 1729. ad III. dub. p. 359.*
- Eleemosynam præstare non tenetur Confraternitas Parocho, vel alteri per eum deputando Missam celebranti tam pro Consecratione, quam pro Consummatione Sanctissimi Sacramenti exponendi occasione, qua exercitia spiritualia peraguntur, in *Bononien. 15. Maii 1728. ad VIII. dub. p. 179.*
- Eleemosynas collectas debere erogari in suffragium Animarum Purgantium, & quæsturare posse Confraternitatem occasione spiritualium exercitiorum de licentia Ordinarii per Ecclesiam, in *Bononien. 15. Maii 1728. ad XI. dub. p. 179.*
- Electorem, & admissionem quarundam Puellarum ad subsidium relictum pro Virginibus educandis facta a Congregatione Operatorum Divinæ pietatis sustineri, respondit S. Congregatio in *Romana 20. Septembris 1727. ad I. dub. p. 119.*
- Eligere sibi potest Confraternitas Patrem Spiritualem cum approbatione Ordinarii, & non tenetur recipere Parochum, in *Bononien. 15. Maii 1728. ad I. dub. p. 179.*
- Episcopus habens facultatem dandi benedictionem Apostolicam constitutis in articulo mortis non tenetur, quoad Moniales eam committere earum Confessario ordinario, sed est in ejus facultatem aliquando ingredi Monasterium, ut eisdem benedictionem impartiat in *Mazarien. 10. Maii 1727. ad I. dub. p. 55.*

E

Ecclesiam noviter constructam in Terra Scanni sub invocatione Sanctæ Mariæ Liberatricis esse subjectam Episcopo, quoad jura Parochialia, & Parocho quoad jura Parochialia, cæterasque Sacras functiones posse in ea fieri a Parocho, & Clero, volente Episcopo absque ulla dependentia a Laicis, respondit S. Congregatio in *Val-*

Episcopus occasione functionis ordinationum
in

- in Altari majori Cathedralis explendæ potest cogere Capitulum, ut anticipet, vel postponat horam consuetam pro horis Canonicis, & Missa Conventuali, dummodo non excedatur spatium unius horæ præter consuetas horas, in *Gennen. Celebrationis Ordinum* 2. *Augusti 1727. ad III. Dub. pag. 95.*
- Episcopus debet temporibus a jure statutis celebrare functionem Ordinum generalium ad Altare majus Ecclesiæ Cathedralis, nisi adsit rationabilis causa arbitrio Episcopi judicanda, in *Theanen. celebrationis Ordinum* 2. *Augusti 1727. ad I. Dub. p. 95.*
- Episcopus occasione generalis Ordinationis potest ad Altare majus Ecclesiæ Cathedralis Pontificaliter celebrare Missam Conventualem ad Sabbatum designatum loci illius, quæ celebrari a Capitulo deberet cum assententia omnium Præbendariorum, & aliorum de Choro in *Gennen. Celebrationis Ordinum* 2. *Augusti 1727. ad II. Dub. pag. 95.*
- Episcopus potest in electionibus Abbatisatum in Monasteriis sub disciplina Regularium Minorum de observantia secum conducere Cancellarium in *ibid. ibid.* 26. *Aprilis 1727. ad I. Dub. pag. 47.*
- Episcopus ingrediens Monasterium, ut Monialibus in articulo mortis constitutis det benedictionem, debet ingredi cum Confessario Monialium, & uno probato Sacerdote per eum eligendo, in *Mazarien.* 10. *Maii 1727. ad II. Dub. p. 55.*
- Episcopus Pacen. potest compellere Conservatores librorum ad transportandos libros mentis Capitularis Collegiæ de Zafra Legatorum piorum, beneficiorum, & Cappellaniarum ad domum, in qua ipse commemoratur, ejus vero visitator debet dictos libros visitare in Archivo, & locis ejusdem Ecclesiæ, in *Pacen., seu Nullius Iurisdictionis* 18. *Decembris 1728. ad II. Dub. pag. 245.*
- Episcopus Pacen., vel ejus visitator potest conchere processus informativos super defectibus, excessibus, & delictis commissis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque personas Collegiæ Ecclesiæ de Zafra, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, in *Pacen., seu Nullius Iurisdictionis* 18. *Decembris 1728. ad III. Dub. pag. 245.*
- Episcopus Pacen. visitans per se ipsum, vel per alium Ecclesiam Collegiatam de Zafra potest semper, & quandocumque etiam extra visitationem exequi, & observari facere sui decreta facta in visitatione, & Abbas tenetur exequi observare, & observari facere eadem decreta, & tamquam merus executor cogere suos subditos ad illa observanda, & exequenda etiam juris remediis, uti respondit Sac. Congregatio in *Pacen., seu Nullius Iurisdictionis* 18. *Decembris 1728. ad I. Dub. p. 245.*
- Episcopus curare debet, ut quanto citius se expediat a Sancta Visitatione ad formam Con-
- cilii, in *Acerrarum* 23. *Augusti 1727. ad VII. Dub. p. 104.*
- Episcopus adversus abusus introductos ex magno numero Clericorum conjugatorum facinora committentium, aut viles artes exercitium debet uti juris remediis, & signanter statutis in *cap. 6. sess. 23. de Reform.* & aliis indicatis in Constitutione 16. impressa post Synodum Romanum §. 1. 2. 4., & 6. in *Calaritana* 21. *Februarii 1728. ad II. Dub. p. 156.*
- Episcopus, & Confessarius sive ordinarius, sive extraordinarius ingredi possunt Monasterium absque ulla limitatione, quando vocantur ab aliqua Moniali infirma, quæ pro sua devotione vult conteri, servatis tamen servandis, in *Mazarien.* 5. *Julii 1727 pag. 84.*
- Episcopum Maceraten. posse visitare jure ordinario Confraternitatem sub invocatione Sanctæ Mariæ Misericordiæ erectam in Ecclesia ejusdem Tituli sita in Castro Urbis, aliæ, quamvis in solo Basilicæ Lateranensis ædificata sit, respondit Sacra Congregatio in *Maceraten.* 10. *Maii 1727. pag. 55.*
- Episcopum Monopolitanum debere, prout de jure, procedere contra Clerici percutorem, respondit Sac. Congregatio in *Monopolitana* 20. *Septembris 1727. ad II. Dub. pag. 118.*
- Episcopum Montis Regalis posse visitare Ecclesiam Ruralem suo titulo Beatæ Mariæ Virginis ad Nives existentem in sua Diocesi in finibus Loci Morohii, & portam esse aperiendam versus viam publicam, respondit Sac. Congregatio in *Montis Regalis* 15. *Martii 1727. pag. 25.*
- Episcopo exhibere tenetur Communitas Concionatoris nominationem ante initium Quadragesimæ, in *Theanen.* 19. *Iunii 1728. ad II. Dub. pag. 195.*
- Erectionem Mansionariæ faciendam esse juxta formam fundationis sumptibus hæreditatis, respondit S. Congregatio in *Firmana Præbendarum* 11. *Iunii 1729. ad I. Dub. pag. 313.*
- Erectionem Collegiæ esse a Sanctissimo mandandam juxta votum Eminentiissimi Præfecti, rescripsit Sacra Congregatio in *Theatin.* 15. *Martii 1727. ad I. dub. p. 25.*
- Erectionem Confraternitatum in eodem loco factam non sustineri, rescripsit S. Congregatio in *Uratislavien. Erectionis confraternitatis* 3. *Decembris 1729. p. 373.*
- Erectioni Monasterii locum esse, respondit S. Congregatio in *Cajetana Erectionis Monasterii* 23. *Julii 1729. ad I. Dub. pag. 329.*
- Eucharistiæ Sacramentum potest Confraternitas sine licentia, & interventu Parochi in suo Oratorio exponere, accedente tamen licentia Episcopi in *Alexandrina* 21. *Februarii 1728. ad II. Dub. p. 156.*
- Examen concedendi facultatem Mulieribus Tertiariis pertinet ad Sedem Apostolicam, examen vero conditionum quo ad mulieres vestiendas, & licentiam vestiendi ad Ordinarium spectat, & conditiones Vestienda-

- darum sunt expressæ in Decretis generalibus alias editis, & hujusmodi sunt omnino servanda, in *Mazarinen. 10. Maii 1727. ad IV. pag. 55.*
- Exemptionem Cappellæ patronalis Sede Episcopali vacante à jurisdictione Capituli Cathedralis cum subjectione immediata Sedi Apostolicæ, ejusque Nuncio non esse concedendam, respondit Sac. Congregatio in *Portugalen. 21. Jan. ad VII. Dub. p. 1.*
- Exponere potest Confraternitas Sanctæ Mariæ Misericordiæ, & Sancti Rocchi Civitatis Alexandriæ aggregata Archiconfraternitati Sancti Rocchi Urbis sine licentia, & interventu Parochi in suo Oratorio Lignum Sanctæ Crucis in *Alexandrina 21. Februarii 1728. ad I. dub. p. 156.*
- Exponere potest Confraternitas sine licentia, & interventu Parochi in suo Oratorio Sanctissimam Eucharistiam, accedente tamen licentia Episcopi, in *Alexandrina 21. Februarii 1727. ad II. Dub. p. 156.*
- Executores Testamentarii cogendi sunt ab Episcopo juris remediis ad reddendam rationem, in *Cajetana erectionis Monasterii 23. Julii 1729. ad III. dub. p. 329.*
- F**
- F**idei professionem bona fide Canonico non emittenti debere fructus, nec eos ullo modo accrevisse mensæ Capitulari, sive Canonicis, respondit Sac. Congregatio in *Toletana 17. Aprilis 1728. p. 184.*
- Fundum favore Cappellaniæ Hæredem non potuisse assignare, & assignationem non sustineri, respondit S. Congregatio in *Viterbien. 20. Sept. 1727. ad I. Dub. p. 123.*
- Functiones quascumque in propria Ecclesia potest Confraternitas independenter a Parocho explere, dummodo non sint prohibita Decretis generalibus, & Constitutionibus Synodalibus, in *Bonsnien. 15. Maii 1728. ad VI. Dub. p. 179.*
- Fructus Ecclesiarum Parochialium percipiendi jus pertinet Capitulo Illerden. tempore illarum vacationis per integrum annum a die vacationis, in *Illerden. 11. Januarii 1727. ad I. Dub. p. 12.*
- Fructus, redditus, & distributiones deberi Canonico Provisio Apostolico, & a Capitulo impedito, quominus Choro interesse, a die captæ possessionis, excepto primo anno solvendo hæredibus defunctis, respondit Sacra Congregatio, in *Nallius Tudela 22. Novembris 1727. ad II. Dub. pag. 129.*
- Fructus Canonico, qui Fidei professionem bona fide non emiserat, deberi, nec eos ullo modo accrevisse mensæ Capitulari, sive Canonicis, respondit Sac. Congregatio in *Toletana 17. Aprilis 1728. p. 184.*
- H**
- H**æredem non potuisse fundum favore Cappellaniæ assignare, & assignationem non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Viterbien. 20. Septembris 1727. ad I. Dub. pag. 123.*
- Hæredem teneri subministrare annua scuta quadraginta favore Cappellaniæ, ejusque Rectoris, respondit Sacra Congregatio in *Viterbien. 20. Septembris 1727. ad II. Dub. pag. 123.*
- Hæreditatem non esse adjudicandam Syndico Apostolico PP. Minorum Observantium Montis Barocci, sed Patribus S. Marci ejusdem loci, respondit Sacra Congregatio in *Pisauren. Hæreditatis 24. Januarii 1727. p. 12.*
- I**
- D**E impedimento consanguinitatis non constare, respondit Sacra Congregatio in *Vigilien. 13. Augusti ad I. Dub. pag. 335.*
- Indultum Missam celebrandi cum assistentia alterius Sacerdotis concessum fuit Sacerdoti omnino cæco, in *Florentina 23. Augusti 1727. p. 106.*
- Indultum conferendi una, eademque die Ordines Minores, & Subdiaconatum iisdem personis fuit denegatum in *Calaviana 21. Februarii 1728. ad I. Dub. p. 156.*
- Indultum absendi ex causa infirmitatis fuit Canonico prorogatum ad annum, & demandatum, ut interim coram Ordinario conficeretur Processus super qualitate infirmitatis, in *Osnaburgen. 20. Septembris 1727. ad II. Dub. p. 121.*
- Interdictum Ecclesiasticum per Vicarium Capitularem appositum in Ecclesia, seu Cappella publica patronali D. Joannæ declaratum fuit invalidum, in *Portugallen. 11. Januarii 1727. ad I. Dub. p. 1.*
- Irregularitatem ex homicidio fuisse contractam, respondit Sacra Congregatio in *Gualtimalana Irregularitatis 14. Maii 1729. pag. 296.*
- Ius patronatus ad Canonicatum erectum ex simplici Beneficio debet confirmari in pristino Patrono, in *Cremonen. Erectionis Præbende Theologalis 2. Julii 1729. ad III. Dub. pag. 519.*
- De Iure patronatus Ecclesiæ sub titulo Sancti Sebastiani positæ extra muros Terræ non constare, rescripsit Sacra Congregatio in *Cusentina Cappellæ 3. Decembris 1729. ad I. Dub. p. 370.*
- L**
- L**egatum unius ferunt singulis Hebdomadis factum PP. Capuccinis esse perpetuum, respondit Sac. Congregatio in *Lucana Legati pii 31. Julii 1727. ad I. Dub. pag. 206.*
- Legatum antedictum cum dubitatum fuerit an sustineretur, servandum esse Decretum Reverendæ Fabricæ anni 633, respondit S. Congregatio in *Lucana Legati pii 31. Julii 1728. p. 206.*
- Legatum relictum esse favore tantum filiarum natarum in Urbe ex pauperibus Advocatis pariter natis in Urbe, respondit S. Congregatio in *Romana 20. Sept. 1727. ad I. Dub. p. 119.*
- Legatum esse diminuendum Cappellano, qua-

tenus hæreditarii reditus non sufficiant, nam Missarum elemosyna debetur ad rationem manualis, & adimplenda sunt omnia legata pia respondit Sacra Congregatio, in *Lunen. Sarzanen. 5. Julii 1728. pag. 91.*

Legata pia omnia adimplenda esse, & deberi elemosynam Missarum ratione manualis, & quatenus reditus hæreditatis non sufficiant, diminuendum esse legatum Cappellani, respondit Sacra Congregatio in *Lunen. Sarzanen. 5. Julii 1728. p. 191.*

Licentiam, & literas parentales Concionator à Communitate nominatus ex Ordine S. Dominici, & a suis Superioribus approbatus teneret ab Episcopo reportare, in *Theanen. 19. Junii ad III. Dub. p. 195.*

Licentia magni Prioris Alemantiae opus est, ut Commendatarius, & Conventuales Præceptorum ad S. Ioannem, & Cordulam Coloniam recipere possint Novitios, illosque ad Professionem admittente, in *Colonien. 17. Aprilis 1728. ad I. Dub. p. 172.*

Literas parentales, & licentiam ab Episcopo reportare tenetur Concionator a Communitate nominatus ex Ordine S. Dominici, & a suis Superioribus approbatus in *Theanen. 19. Junii 1728. ad III. Dub. p. 195.*

M

Mansionarius Præbendatus debet in Choro sedere post alios Mansionarios Præbendatos, non autem post ultimum Mansionarium in Ordinis Præbendatorum, in *Firmana Ereclionis præbendarum 11. Junii 1729. ad II. Dub. p. 313.*

Mansionarium non teneri retinendum in sua hebdomada Missam Conventualem canere, respondit Sacra Congregatio in *Firmana Ereclionis Præbendarum 11. Junii 1729. ad II. Dub. p. 23.*

Mansionarium non teneri intervenire in Choro de fero diebus ferialibus, prout interveniunt ceteri Præbendati, & Mansionarii, respondit S. Congregatio in *Firmana Ereclionis Præbendarum 11. Junii 1729. ad III. Dub. pag. 313.*

Mansionarium Præbendatum teneri Missam Conventualem canere in sua hebdomada, quatenus illi solvatur ab aliis Presbyteris elemosyna, in *Firmana Ereclionis Præbendarum 11. Junii ad IV. Dub. p. 313.*

Matrimonium cum a Sponsa prætenderetur invalidum, eo quod mandatum procuratoris revocaverat, Sacra Congregatio respondit *D. lata, & Puella caute transportetur ad aliquod Monasterium Civitatis Castellii, in quo exploretur eius voluntas ab Episcopo juxta instructionem in Eugubina, seu Perusina Matrimonii 25. Jan. 1727. pag. 15.*

Matrimonium, quod initum prætendebatur per vim, & metum, & contra interdictum Episcopi, declaratum fuit validum, in *Agrigeni a Matrimonii 15. Martii 1727. ad I. Dub. p. 27.*

Matrimonii dissolutio per viam gratiosæ di-

penstationis denegata fuit, in *Agrigeni a Matrimonii 15. Martii 1727. ad II. Dub. pag. 26.*

De matrimonio putativo constare, & prolem ex eo susceptam esse legitimam, respondit S. Congregatio in *Mechlinien. Legitimitatis prolis 25. Septembris 1728. pag. 224.*

Matrimonium contrahere debere Falconerium, & interim in Carceribus detinendum esse, respondit Sacra Congregatio in *Lycen. Sponsalium 12. Februarii 1729. pag. 267.*

Matrimonium, quod prætendebatur invalidum, eo quia mandatum procuratoris ante illius celebrationem fuisse revocatum, validum declaravit S. Congregatio in *Eugubina, seu Perusina Matrimonii 5. Julii 1717. pag. 80.*

Missæ Conventualis debet in Cathedrali celebrari cum assententia Diaconi, & Subdiaconi, in *Acerarum 23. Augusti 1727. ad XXI. Dub. pag. 104.*

Missæ Conventualis, indulgeri posse, ut applicetur diebus tantum Festis de præcepto, respondit Sacra Congregatio in *Spoleantina Applicationis Missæ Conventualis 1729. ad I. & II. Dub. p. 329.*

Missæ Conventualis supposita applicatione, Capitulum adhuc tenetur continuare in celebratione aliarum Missarum, & quotidianam recitationem precum cum applicatione pro Benefactoribus, in *Spala en. Applicationis Missæ Conventualis 23. Julii 1729. ad III. Dub. p. 329.*

Missam unam qualibet hebdomada die benedicta celebrandam esse, respondit S. Congregatio in *Nucerina Paganorum Oneris Missarum 19. Novembris 1729. ad I. & II. pag. 360.*

Missarum elemosynam esse solvendam ad rationem manualis, dummodo non sit major elemosyna taxata a Benefactoribus, respondit Sacra Congregatio in *Bituntina Missarum 19. Novembris 1729. ad III. Dub. pag. 359.*

Missæ Sacrificium ut celebrari possit in Oratorio, renisum fuit arbitrio Archiepiscopi in *Bononien. Oratorii 13. Augusti 1729. pag. 334.*

Missæ Sacrificium non teneri Cappellani suffragio anime Fundatoris applicare, sed solum pro eodem Fundatore orare, respondit Sac. Congregatio in *N. varien. 22. Novembris 1727. ad I. Dub. p. 30.*

Missarum, & Anniversariarum celebratio facienda est per Capitulares tantum in Ecclesiæ Cathedralis Bituntinæ, & per alios sacerdotes arbitrio Consecrationis eligendos, in *Bituntina Missarum 19. Novembris 1729. ad II. Dub. p. 59.*

Missarum elemosynam deberi ad rationem manualis, & adimplenda esse omnia Legata pia, & quatenus reditus hæreditarii non sufficiant, diminuendum esse Legatum Cappellano, respondit Sac. Congregatio in *Lunen. Sarzanen. 5. Julii 1728. pag. 191.*

- Missarum reductionem non sustineri, rescripsit Sac. Congregatio in *Bergomen. Reductionis Missarum* 10. Julii 1728. ad I. dub. p. 199.
- Missas votivas privatas tantum posse in Cappella, in qua est imago B. Ioannæ miraculosa per Sacerdotem eam visitantes celebrare absque Parochi licentia, resolvit Sacra Congregatio in *Portucalem* 11. Ianuarii 1727. ad IV. pag. 1.
- Missas centum quolibet mense per tres menses esse celebrandas, & Missam Cantatam celebrandam esse iuxta Testamentum, respondit S. Congregatio in *Amerina* 15. Martii 1727. ad I. dub. p. 28.
- Missæ celebrandæ ex elemosynis a Confraternitate collectis debent in Ecclesia ejusdem Confraternitatis, non autem in Parochiali celebrari, in *Bononia*, 15. Maii 1728. ad XII. dub. pag. 179.
- Missæ Parochialis debet a Parocho pro Populo applicari diebus festivis, non autem ab aliis Presbyteris Ecclesiæ, in *Caputaquen.* 4. Maii 1729. ad IV. dub. p. 303.
- Missarum, & Anniversariorum notulam, Confraternitatem Sanctissimi Sacramenti teneri tradere in manibus Canonici Procuratoris, respondit Sac. Congregatio in *Bimuntina* 19. Novembris 1729. ad I. dub. pag. 359.
- Missam celebrandi cum assententia alterius Sacerdotis Indultum concessum fuit Sacerdoti omnino cæco, in *Florentina* 23. Augusti 1727. pag. 106.
- Missas celebrandas esse in Ecclesiis per Testatorem designatis sub pænis arbitrio Ordinarii, respondit Sac. Congregatio in *Bergomen. Reductionis Missarum* 10. Julii 1728. ad II. dup. p. 199.
- Missas quatuor in hebdomada celebrare debere Cappellanum ei reservata jure agendi pro reductione, quatenus competat, respondit Sac. Congregatio in *Præten. Oneris Missarum* 4. Decembris 1728. p. 237.
- Missarum celebrationem debent Sacerdotes in libro in Sacristia asservato scribere, in *Maceraten. Vtensilium* 14. Maii 1729. ad II. dub. pag. 299.
- Missam de feria Canonici tenentur ultra Missam Conventualem pro Benefactoribus applicare, in *Acerrarum* 23. Augusti 1727. ad X. dub. p. 104.
- Missam majorem competit Vicario celebrare in Ecclesia S. M. Paganicæ ab extra, procedere, & deferre stolam in Processionibus funzrum, Rogationum, & aliis, necnon functiones Benedictionum, Publicationis Indulgentiarum, & Excommunicationum facere, uti respondit S. Congregatio in *Aquilana Præminentiarum* 11. Septembris 1728. ad I. II., & III. Dub. p. 218.
- Moniales Sanctissimæ Anunciationis Civitatis Cunei teneri in posterum ad onus duarum Missarum hebdomadaliū, respondit Sacra Congregatio in *Montis Regalis* 3. Aprilis 1729. p. 286.
- N**ominationem Concionatoris Communis Episcopo exhibere tenetur ante initium Quadragesimæ, in *Iheanen.* 19. Junii 1728. ad II. Dub. p. 195.
- Nominationem Clerici Bartholomæi Pescetti factam a PP. Provinciali Ianuen., & Priore Conventus Vulturni ad Cappellaniam sustineri, respondit Sac. Congregatio in *Ianuen. Cappellanæ* 1. Decembris 1729. ad I. Dub. pag. 373.
- Nominandi jus pertinere ad Monasterium, & Monasterium devenire debere ad electionem Puellæ ad formam Testamenti, respondit Sac. Congregatio in *Iudeolina Monacationis* 17. Decembris 1729. ad I. dub. p. 381.
- Novitios recipere non possunt, aliosque ad Professionem admittre absque licentia Magni Prioris Alemniæ Commendatarius, & Conventuales Præceptoris ad S. Joannem, & Cordulam Colonix, in *Colonien.* 17. Aprilis 1728. ad I. Dub. pag. 172.
- O**blationes factas, & faciendas Imagini B. Ioannæ in Cappella existenti non spectare ad Parochum, sed applicandas esse decori dictæ Imaginis, dictæque Cappellæ, respondit S. Congregatio in *Portugallen.* 11. Ianuarii 1727. ad II. Dub. p. 1.
- Oblationum factarum Confraternitati administratio spectat non ad Rectorem Ecclesiæ sed ad Præfectum Confraternitatis, ita ramen, ut de iis rationem Episcopo reddat, in *Cusentina Cappellæ* 3. Decembris 1729. ad IV. Dub. p. 370.
- Oblationum ad Imaginem spectantium administrationem spectare ad Parochum, una cum Economio Ecclesiastico ab ipso Episcopo deputando, vel in casu vacationis Episcopatus à Metropolitanano, rescripsit Sac. Congregatio in *Portugallen.* 11. Ianuarii 1727. ad III. Dub. p. 11.
- Officia, & onera Capitularia Pœnitentiarius Canonicus non tenetur assumere, & præfertim munus Procuratoris Generalis, in *Conversana Officiorum Capituli* 19. Novembris 1729. ad I. Dub. p. 360.
- Optionem Præbendæ non esse convalidandam, rescripsit Sacra Congregatio in *Melevitana* 11. Ianuarii 1727. ad II. Dub. pag. 1.
- Optionem præbendæ competere Canonico in casu, de quo ibi agebatur, respondit Sac. Congregatio in *Melevitana Optionis* 10. Julii 1728. p. 199.
- Ordinationis generalis peragenæ causa Cæremionale Episcoporum observari debere, respondit Sac. Congregatio in *Gennen. Celebrationis Ordinum* 1. Augusti 1727. ad IV., & V. Dub. p. 95.
- Ordinationis generalis occasione Episcopus potest ad Altate majus Ecclesiæ Cathedralis Pontificaliter celebrare Missam Con-

- v entualem ad Sabbatum designato loco illius, quæ celebrari a Capitulo deberet cum assistentia omnium Præbendorum, & aliorum de Choro, in *Gennen. Celebrationis Ordinum* 2. Augusti 1727. ad II. dub. p.95.
- Ordinationum functionis in Altari majori Cathedralis explenda occasione Episcopus potest cogere Capitulum, ut anticipet, vel postponat horam consuetam pro horis Canonice, & Missa Conventuali, dummodo non excedatur spatium unius horæ ultra horas consuetas, in *Gennen. Celebrationis Ordinum* 2. Augusti 1727. ad III. dub. p.95.
- Ordinum generalium functionem Episcopus debet temporibus a jure Statutis ad Altare majus Ecclesiæ Cathedralis peragere, nisi ad rationabiliis causa arbitrio Episcopi judicanda, in *Gennen. Celebrationis Ordinum* 2. Augusti 1727. ad I. dub. p.95.
- P**arochialem esse adjudicandam Bucciatello, respondit Sacra Congregatio in *Asculana* 27. Januarii 1723. p.144.
- Parochus tenetur Fidei rudimenta, & Evangelium populo explanare, in *Caputaquen.* 14. Maii 1729. ad V. dub. p.303.
- Parochus debet a Confraternitate invitari, ut præsideat Congregationibus faciendis tam in imbulsationibus, & extractione Priorum, & Officialium, quam in redditione rationum, in *Bononien.* 15. Maii 1728. ad II. dub. p.179.
- Parochus nequit impedire, quo minus in Ecclesia Confraternitatis administrantur Sacramenta Penitentiae, & Eucharistiæ, in *Bononien.* 15. Maii 1728. ad XIII. dub. p.179.
- Parochus non potest in Ecclesia Monialium assistere Matrimonii, vel eorum denunciations facere, aut benedictiones Mulierum post partum, vel similes impartiri, in *Novarien.* 22. Augusti 1727. ad IV. dub. p.103.
- Parochus non debet a Confraternitate invitari, ut præsideat Congregationibus faciendis pro distributione dotium, necnon pro his, quæ concernunt temporalia, ac rerum oeconomicam, in *Bononien.* 15. Maii 1728. ad III. dub. p.179.
- Parochus, qui dat benedictionem cum Venerabili Eucharistiæ Sacramento in Ecclesia Confraternitatis, nihil omnino exigere potest, sed id gratis agere debet, in *Bononien.* 15. Maii 1728. ad IX. p.179.
- Parochus, vel ab eo substitutus ad canendam Missam, vel ad dandam benedictionem in Ecclesiam Confraternitatis jus non habet sibi eligendi Diaconum, Subdiaconum, ceterosque Ministros, in *Bononien.* 15. Maii 1728. ad X. dub. p.179.
- Parochi consensu non indiget Confraternitas pro agendis exercitiis spiritualibus ultra licentiam Ordinarii, in *Bononien.* 15. Maii 1728. ad VII. & VIII. p.179.
- Parochum posse explere Anniversarium cum Officio, & Missam cantatam in Ecclesia Monialium, respondit Sacra Congregatio in *Novarien.* 25. Augusti 1728. ad II. dub. p.103.
- Parochus præstare non tenetur Confraternitas eleemosynam, vel alteri per eum deputando Missam celebranti tam pro Consecratione, quam pro Consumatione Sanctissimi Sacramenti exponendi occasione, quæ exercitia spiritualia peraguntur, in *Bononien.* 15. Maii 1728. ad VIII. dubium p.179.
- Parochus licuisse tumulare Cadaver in Parochiali, respondit Sacra Congregatio in *Cavenn. Funerarium* 13. Augusti 1729. ad VI. dub. p.335.
- Parochus non licere in Sabbato Sancto benedicere collocutoriis, aut Januæ Monasterii Monialium, respondit Sacra Congregatio in *Novarien.* 23. Augusti 1727. ad III. dub. p.103.
- Parochus jus Funerum cum Cruce, & Stola non competit, sed privative ad confessionarium Monialium pertinet occasione delationis Cadaverum ad Ecclesiam exteriorem earundem Monialium, in *Novarien.* 23. Augusti 1727. ad I. dub. p.103.
- Parochus Cathedralis Eugubinae non licet ministrare Sacramenta quibuscumque Clericis, & Sacerdotibus infirmis, & in alienis Parochiis commorantibus, sed id competit privative Parochis domiciliariis, in *Eugubina jurium Parochialium* 2. Aprilis 1729. p.276.
- Parochos, qui susceperunt totum pondus procurationis in retroactis visitationibus, esse pro ultimis procuracionibus reintegrandos, respondit Sacra Congregatio in *Auximana Procuracionis* 15. Marti. 1727. ad II. dub. p.25.
- Patrono, & Fundatori concedi debet habere, & retinere sepulcrum in Cappella patronali pro se, & suis successoribus, salvis juribus Parochialibus, in *Portucallen.* 11. Januarii 1727. ad sextam dubium p.1.
- Patronus potest independentem a Parochus eligere Sacerdotes sive seculares, sive Regulares, qui Missas in Cappella a se fundata celebrent, in *Portucallen.* 11. Januarii 1727. ad V. dub. p.1.
- Pœnitentiarius Canonicus non tenetur assumere onera, & officia Capitularia, & præsertim munus Procuratoris generalis, in *Conversana Officiorum Capituli* 19. Novembris 1729. ad I. dub. p.360.
- Præbendam de Suredatronatus posse in simplicem Canonicatum erigi, respondit Sacra Congregatio in *Cremonen. cr. & onis Præbende Theologalis* 2. Julii 1729. ad II. dub. p.315.
- Pœnam ducatorum duodecim impositam per Episcopum adversus Canonicos non intervenientes Congregationi casuum conscientie, & Sacrorum Rituum reducendam esse ad solutionem unius ducati pro qualibet vice, respondit Sacra Congregatio in

- Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad V. dub.* p. 104.
- Pœnam ducatorum centum ab Episcopo impositam contra Canonicos absentes de tempore visitationis absque ejus licentia reducendam esse ad ducatos quinque, respondit S. Congreg. in *Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad III. dub.* p. 104.
- Pensionem ducatorum 150. auctoritate Apostolica reservatam super fructibus Mensis Archiepiscopalis Calaritanæ favore Pizzoli immunem esse a quocumque onere, ac etiam a subsidio, & excusato præterquam quoad subsidiorum annorum 1716., & 1717. respondit Sacra Congregatio in *Calaritana Pensionis* 14. *Maii* 1729. *ad I. dub.* p. 295.
- Præbendæ optionem competere Canonico in casu, de quo ibi agebatur, respondit Sacra Congregatio in *Melevisana Optionis* 10. *Julii* 1728. p. 199.
- Præminentiam cum in controversiam deductæ fuissent, S. Congregatio respondit sumendam esse circa eas providentiam juxta votum Eminentissimi Præfetti, in *Theatina* 15. *Martii* 1727. *ad II. dub.* p. 25.
- Præsentationem factam de Clerico ad Beneficium tanquam simplex esse admittendam, respondit Sacra Congregatio in *Cremone. erectionis Præbendæ Theologalis* 2. *Julii* 1729. *ad I. dub.* p. 379.
- Presbyteri Ecclesiarum Parochialium Sancti Nicolai, & Sanctæ Andree Apostoli tenentur quotidie Missam cantare, & Divinum Officium in Choro recitare, in *Caputaquen.* 14. *Maii* 1729. *ad I. dubium* p. 303.
- Presbyteri communiter assistere tenentur Dignitati, sive Canonico in Vespertis, & *Benedictus* juxta Cæremonialem Episcoporum *lib. 2. cap. 3.* in *Squillacen.* 21. *Februarii* 1728. p. 155.
- Presbyteri Ecclesiarum Parochialium Sancti Nicolai, & Sancti Andree Apostoli tenentur ad recitationem Divini Officii cum habitu talari, bireto Clericali, & Corta in diebus festivis, & feriatis, in *Caputaquen.* 14. *Maii* 1729. *ad III. dubium* p. 303.
- Presbyteri participantes non tenentur assistere Moribundis, sed ad id solum hortandi, sed non cogendi, nisi in casu necessitatis, in *Caputaquen.* 14. *Maii* 1729. *ad VI. dub.* p. 303.
- Presbyteri participantes de Decimis, & non lentes Moribundis assistere, possunt punctari super dictis Decimis, si non assistant in casu necessitatis, in *Caputaquen.* 14. *Maii* 1729. *ad VIII. dub.* p. 303.
- Presbyterii admittendi ad participationem communiter Ecclesiæ Archiepiscopalis Terræ Guadavalis debent esse arbitrio Episcopi approbati ad audiendas confessiones, & cætera Ecclesiæ Sacramenta administranda, in *Squillacen. Communerie* 3. *Sept.* 1729. *ad I. dub.* p. 344.
- Pretium Argentorum, aliorumque mobilium non esse erogandum in emptione Can-
- delaborum, aliorumque Utensilium Ecclesiæ, respondit Sac. Congreg. in *Amerina* 15. *Martii* 1727. *ad II. dub.* p. 28.
- Privationis Ecclesiæ Archiepiscopalis Villæ Lagarina sententiam sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Tridentina Archiepiscopalis* 3. *Dec.* 1729. *ad I. dub.* p. 171.
- Privilegia exemptiva a solutione Decimarum reducenda esse juxta modum, respondit Sacra Congregatio in *Pampilonen. Decimarum* 2. *Augusti* 1728. p. 213.
- Processionem Confraternitas potest ducere cum Imagine ad plateam magnam Civitatis, accedente tamen licentia Ordinarii, & comitante Parocho, vel alio Sacerdote de ejus licentia, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad XIV. p.* 179.
- Procuratio est Episcopo visitanti per contributum præstanda ab omnibus Parochis, Beneficiis, Ecclesiis, Monasteriis, & Confraternitatibus Montis Philoptrani, in *Aaxmana. Procurationis* 15. *Martii* 1727. *ad I. dub.* p. 25.
- Procuratio nequit ab Episcopo visitante Ecclesias Monasterio Cassinensium subjectas exigi, in *Florentina* 7. *Junii* 1727. *ad I. dub.* p. 75.
- Procuraciones exactas, sed solum pecunias depositatas pro illius solvendis esse ab Episcopo restituendas, respondit Sacra Congregatio in *Florentina* 7. *Junii* 1727. *ad II. dub.* p. 75.
- Procurator Capituli nequit abesse a servitio Chori ex causa sui Officii per quinque menses juxta præscripta in Statutis Ecclesiæ, sed solum pro tempore necessitatis, in *Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad XXIII. dub.* p. 104.
- Professio declarata fuit invalida ex capite mentis, defectus ætatis, & ex capite morbi, quo professus tempore professionis laborabat, in *Cusentina Professionis* 3. *Septembris* 1729. p. 342.
- Professionem Religiosam a Religioso morbofo emissam non esse nullam, respondit Sacra Congregatio in *Ordinis Capu. Civorum, seu Cathacen.* 20. *Novembris* 1728. p. 32.
- Professionem non esse invalidam, respondit Sacra Congregatio in *Nucerina, seu Fulginaten. Professionis* 3. *Junii* 1729. p. 317.

Q

Quartam Funeralem esse a Regularibus solvendam in medietate tam cereorum, que per viam deferuntur, quam aliorum, que acceduntur in Ecclesia circa cadavera, & Castrum Doloris, & Altaria, respondit Sac. Congregatio in *Mantuanæ* 8. *Februarii* 1727. p. 19.

Quarta Funeralem solvendam esse PP. Augustinianis in medietate Candelarum, in tortitionum, aliorumque circa funus appositorum juxta loci consuetudinem, respondit Sac. Congregatio in *Nona Suburbana, seu Eugubina Quartæ Funeralis* 17. *N.*

17. *Novembris 1729. ad secundum dub. p. 386.*
 Quarta Funeralem non deberi, resolvit S. Congregatio in *S. Miniatii Quartæ Funeralis 12. Martii 1719. p. 267.*
 Quarta Funerale denegata, omnia Funeralia emolumenta spectare ad PP. Cappuccinos, respondit Sac. Congregatio in *Orutana Funerum 12. Februarii 1729. p. 263.*
 Quatuor potest Confraternitas occasione Spirituum exercitiorum de licentia Ordinis per Ecclesiam, & elemosynas collectas debet erogare in fustigum Animarum Purgantium, in *Bononiæ. 15. Maii 1728. ad XI. dub. p. 179.*

R

- Redemptionem reddere Beneficentis Ecclesie tenetur Episcopus de omnibus, & singulis redditibus, colationibus, & elemosynis eidem Ecclesie factis, in *Cassina Cappelle 3. Decembris 1729. ad III. dub. 179.*
 Reductioni oneris locum esse, consulto de reddituum diminutione, respondit Sacra Congregatio in *Vigilien. D. Anatus 23. Julii 1729. ad II. dub. p. 328.*
 Reductioni onerum locum non esse, referripit Sac. Congregatio in *Gremmen. Supplementi Do. 13. Augusti 1729. p. 335.*
 Reductioni non esse locum, sed heredem teneri ad supplementum, in *Fanen. 6. Decembris 1727. p. 140.*
 Reductionem Missarum non sustineri, referripit Sac. Congregatio in *Borgomen. Reductionis Missarum 10. Julii 1728. ad I. dub. p. 199.*
 Reductionem non sustineti, & onera prescripta in erectionibus Cappellariatum esse servanda, referripit Sac. Congregatio in *Neapolitana Reductionis Missarum 19. Novembris 1729. p. 360.*
 Regulares possunt impediri, quo minus in Ecclesia intra limites Paroecie erecta Missas canant, licet vocati a Prioribus, & Officialibus laicis Ecclesie constructa intra limites Paroecie in *Valven. seu Sulmonen. 10. Maii 1727. ad III. dub. p. 59.*
 Restitutio in integrum fuit concessa, in *Larmen. Restitutionis in integrum 11. Jan. 1727. p. 3.*
 Restitutio in integrum concessa fuit adversus professionem, additumque fuit, ut Episcopus procederet prout de jure contra fratrem, qui Religiosum ad professionem vi, metuque adegerat, in *Sicilianæ Nullitatis Professionis 11. Januarii 1727. pag. 2.*
 Restitutio in integrum concessa fuit, & referripit, ut Eminentissimus Urbis Vicarius, prout de jure procederet super pretenso nullitate Professionis, in *Casanan. 24. Maii 1727. p. 6.*
 Restitutio in integrum adversus professionem concessa fuit in *Ne castren. Restitutio in integrum 11. Septembris 1728. p. 2.*
 Restitutio in integrum adversus professio-

- nem fuit denegata, in *Biterren. 20. Sept. 1727. p. 120.*
 Restitutio in integrum fuit denegata, in *Hispalen. Restitutionis in integrum 12. Martii 1729. p. 271.*
 Restitutio in integrum fuit denegata, in *Firmana Nullitatis Professionis, & in Calaritanæ 15. Martii 1727. p. 26.*
 Restitutio in integrum denegata fuit, in *Veronen. Restitutionis in integrum 1729. p. 305.*
 Restitutioni in integrum adversus professionem non esse locum, respondit S. Congregatio in *Ragusana Restitutionis in integrum 10. Julii 1728. p. 199.*

S

- Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ Parochus nequit impedire, quominus in Ecclesia Confraternitatis administrantur, in *Bononiæ. 15. Maii 1728. ad XII. dub. p. 179.*
 Sacramenta administrare, & alia jura Parochialia exercere in Domino, & intra septa Commendæ S. Ordinis Theutonici Civitatis Viennensis, tam quoad familiares tantum actu inferentes intra septa Commendæ, & sub obedientia Commendatarii viventes competere Cappellano Commendæ per Ordinarium approbando, secus vero quoad alios, uti referripit S. Congregatio in *Viennæ Jurium Parochialium 3. Februarii 1727. ad I. dub. p. 8.*
 Sententiam privationis Ecclesie Archipresbyteralis Villæ Lagariæ sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Tridentina Parochialis 3. Decembris 1729. ad I. dub. p. 171.*
 Sepeliendi jus competere Collegio, & Ecclesie S. Caroli Patrum Clericorum Regularium Sancti Pauli Barnabarum Fossempronii, decisum fuit in *Forosempronien. 19. Junii 1728. p. 195.*
 Sepulcra haberi possunt in Ecclesia inter fines Paroecie erecta accedente licentia Episcopi, & possunt in eis cadavera tumulari, si eligatur sepultura absque licentia Parochi, sed salvis juribus Parochialibus, in *Valven. seu Sulmonen. 10. Maii 1727. ad III. dub. p. 59.*
 Spontaneum executioni locum non esse, & ad Matrimonium in eundem non esse cogendam puellam, sed posse nova contrahere Sponsalia cum alio viro suo benefico, respondit Sacra Congregatio, in *Neapolitana 17. Aprilis 1728. ad I., & II. dub. p. 176.*
 De Sponsalibus constare, & locum esse coactioni ad Matrimonium in eundem, respondit S. Congregatio in *Lancianæ. 8. Febr. 1727. ad I., & II. dub. p. 19.*
 De Sponsalibus constare, & locum esse coactioni Sponsi ad Matrimonium in eundem, respondit Sacra Congregatio in *Hilariæ. 24. Maii 1727. ad I., & II. dub. p. 62.*
 De Sponsalibus constare, sed nihilominus vitum

V

- rum non esse cogendum ad ea adimplenda, respondit Sacra Congregatio in *Neapolitana Sponsalium* 31. Junii 1728. p. 203.
- De Sponsalibus non constare, responsum, fuit in *Brundisina* 5. Junii 1728. p. 92.
- Ad Sponsalium executionem non esse cogendum Sponsum, & a censuris esse absolvendum, respondit Sacra Congregatio in *Civitatis Ducalis Sponsalium* 14. Maii 1727. p. 296.
- De Sponsalibus constare, rescripsit Sacra Congregatio in *Civitatis Ducalis* 5. Julii 1727. p. 82.
- Statum hereditarium esse firmandum, rescripsit Sac. Congregatio in *Burgi S. Donini* 24. Maii 1727. p. 67.
- Subsidia dotalia distribuenda esse ab Officialibus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti heredis, prævio edicto, consanguineis, & affinibus, servata gradus prærogativa, & in casu æqualitatis gradus per extractionem, iis vero deficientibus, distribuenda modo, quo supra aliis extraneis, servata forma Testamenti, respondit Sacra Congregatio in *Nullius, seu Montis Casini Distributionis Subsidiarum Dotalium* 27. Septembris 1729. ad II. dub. p. 350.
- Subsidia Dotalia solvenda esse ex omni eo, quod, detractis expensis, & aliqua mercede ab Episcopo statuenda Administratori bonorum, superest, rescripsit Sac. Congregatio in *Firmana* 22. Novembris 1727. p. 29.
- Subsidia Dotalia præstanda esse Consanguineis Testatoris recurrentibus, compræhensis etiam affinibus private quo ad personas extraneas, respondit Sacra Congregatio in *Nullius, seu Montis Casini Distributionis Subsidiarum Dotalium* 24. Sept. 1729. ad I. dub. p. 3.
- Suspensionem a Divinis impostam Canonicis absentibus a servitio Ecclesiæ non sustineri, nisi in subsidiis, respondit S. Congregatio in *Acerrarum* 23. Augusti 1727. ad XVI. dub. p. 104.
- Suspensionem a Divinis sustineri, respondit S. Congregatio in *Caputaquen.* 2. Aprilis 1729. ad I. dub. p. 280.
- Suspensionem a Divinis relaxatam adversus nonnullos Canonicos Cathedralis Acerrarum a servitio Ecclesiæ absentes non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Acerrarum* 23. Augusti 1727. ad XVIII. dub. p. 104.

T

Transactionem super Decimis non sustineri, & esse rescindendam, respondit Sac. Congregatio in *Sarcentina Decimarum* 21. Augusti 1728. p. 214.

Vicario competit Missam majorem celebrare in Ecclesia S. Mariæ Paganicæ ab extra, procedere, & deferre Italiam in Processionibus funtium, Rogationum, & aliis, necnon Functiones Benedictionum, Publicationis Indulgentiarum, & Excommunicationem facere, uti respondit Sac. Congregatio in *Aquilana Præeminentissimum* 11. Septembris 1728. ad I. II. & III. dub. p. 218.

Vicarii remotionem sustineri, respondit Sac. Congregatio in *Placentina* 6. Novembris 1727. p. 138.

Visitare posse Episcopum Maceraten. jure Ordinario Confraternitatem sub invocatione S. Mariæ Misericordiæ erectam in Ecclesia ejusdem tituli sita in Castro Urbis aliæ, quamvis in solo Basilicæ Lateranensis edificata sit, respondit Sacra Congregatio in *Maceraten.* 10. Maii 1727. p. 55.

Visitare potest magnus Prior Germaniæ Conventum, & Præceptoriam ad S. Joannem, & Corduam Colonia, juxta Builam Rhodianam, in *Colonien.* 17. Aprilis 1727. ad II. dub. p. 172.

Visitare posse Episcopum Montis Regalis Ecclesiam Ruralem sub titulo B. M. V. ad Nives existentem in sua Diocesi in finibus loci Morosii, & portam esse aperiendam versus viam publicæ, respondit S. Congregatio in *Montis Regalis* 15. Martii 1727. p. 25.

Unionem Parochialis Collegio Jesuitarum, impediendam esse, respondit Sacra Congregatio in *Colonien.* 20. Septembris 1727. p. 119.

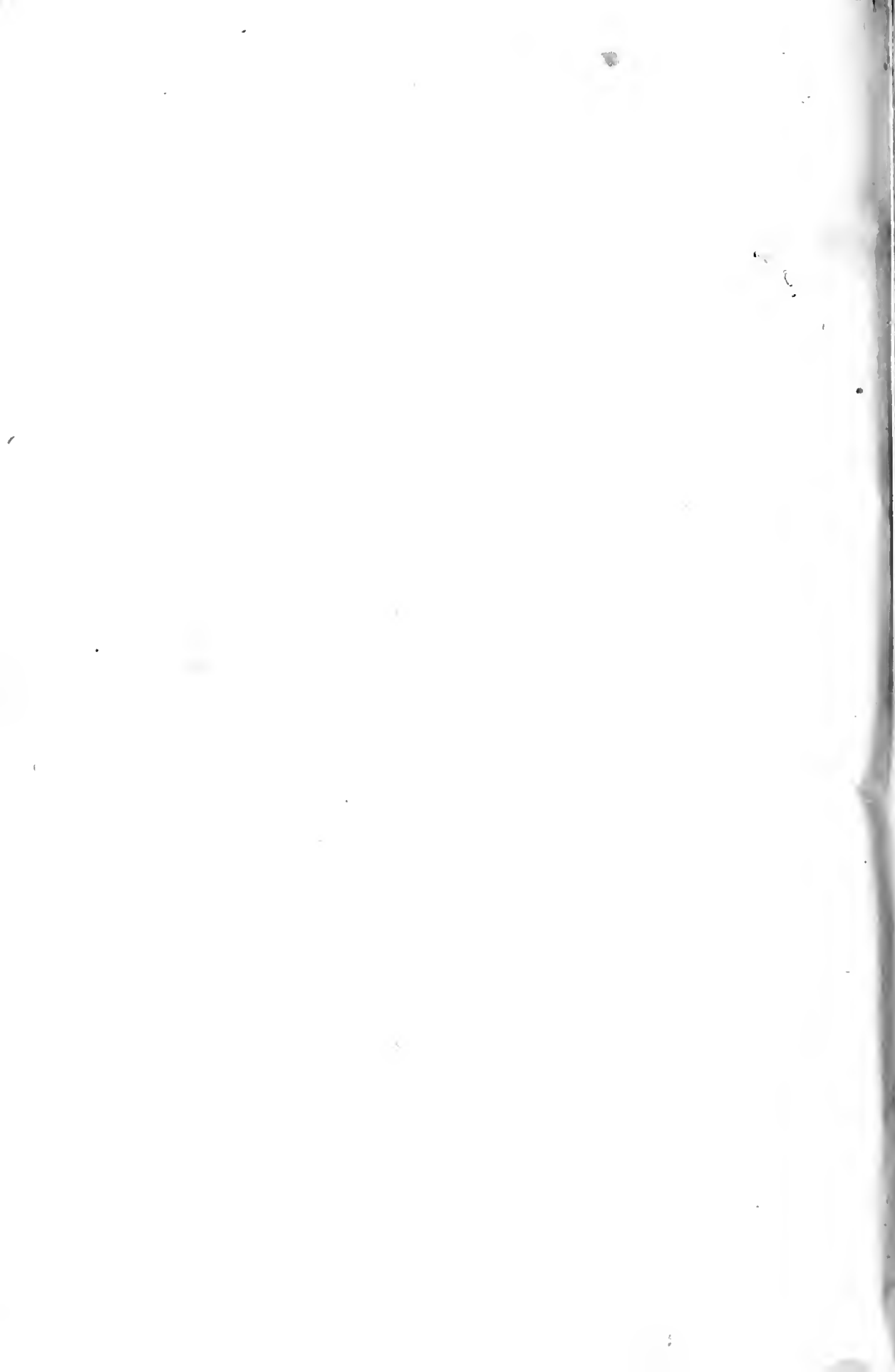
De Unione portionis non constare, sed solum de unione fructuum, respondit S. Congreg. in *Neocastren. Parochialis* 10. Maii 1727. ad I. dub. p. 58.

Utenilia solvenda esse a Sacerdotibus Secularibus celebrantibus, recepta elemosyna, in Ecclesia PP. Minorum Conventualium Montis Milonis, respondit S. Congregatio in *Maceraten. Utenilium* 14. Maii 1729. ad I. dub. p. 299.

Utenilia esse solvenda a Cappellano ad rationem scutorum quatuor quolibet anno, respondit S. Congregatio in *Romana* 10. Maii 1727. p. 55.

Uxorem teneri habitare in patria viri, respondit S. Congregatio in *Firmana* 22. Novembris 1727. ad I. dub. p. 130.

Uxorem esse collocandam in Monasterio ab Episcopo eligendo, & in eo alendam expensis Patris ex fructibus dotis, respondit S. Congregatio in *Firmana* 22. Novembris 1727. ad III. dub. p. 131.

BX Catholic Church. Congregatio
1935 Concilii
A36 Thesaurus resolutionum
t.4 Sacrae Congregationis Concilii

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 14 19 08 009 4